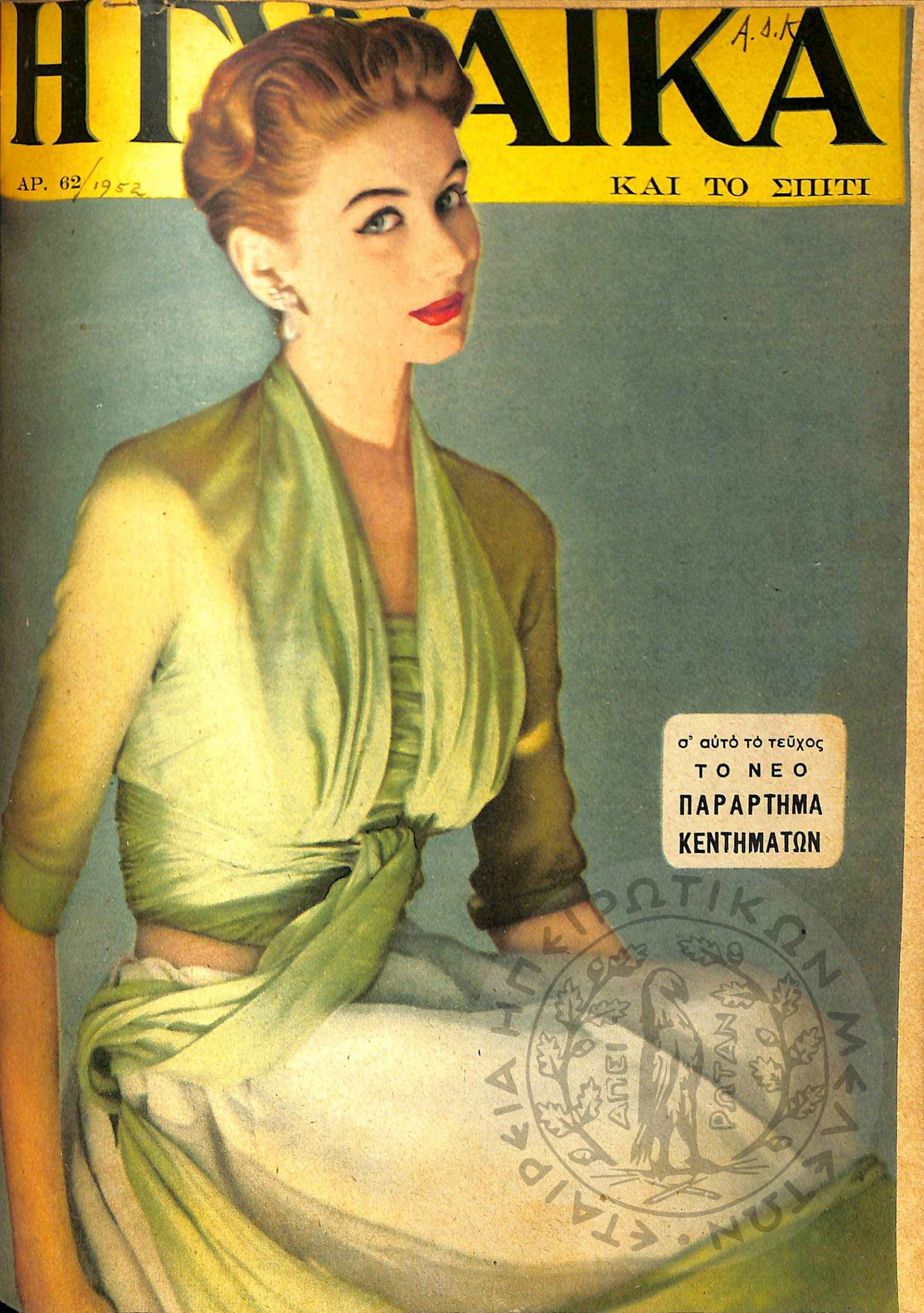
ΗΡΩΪΚΑ

Α.Δ.Κ

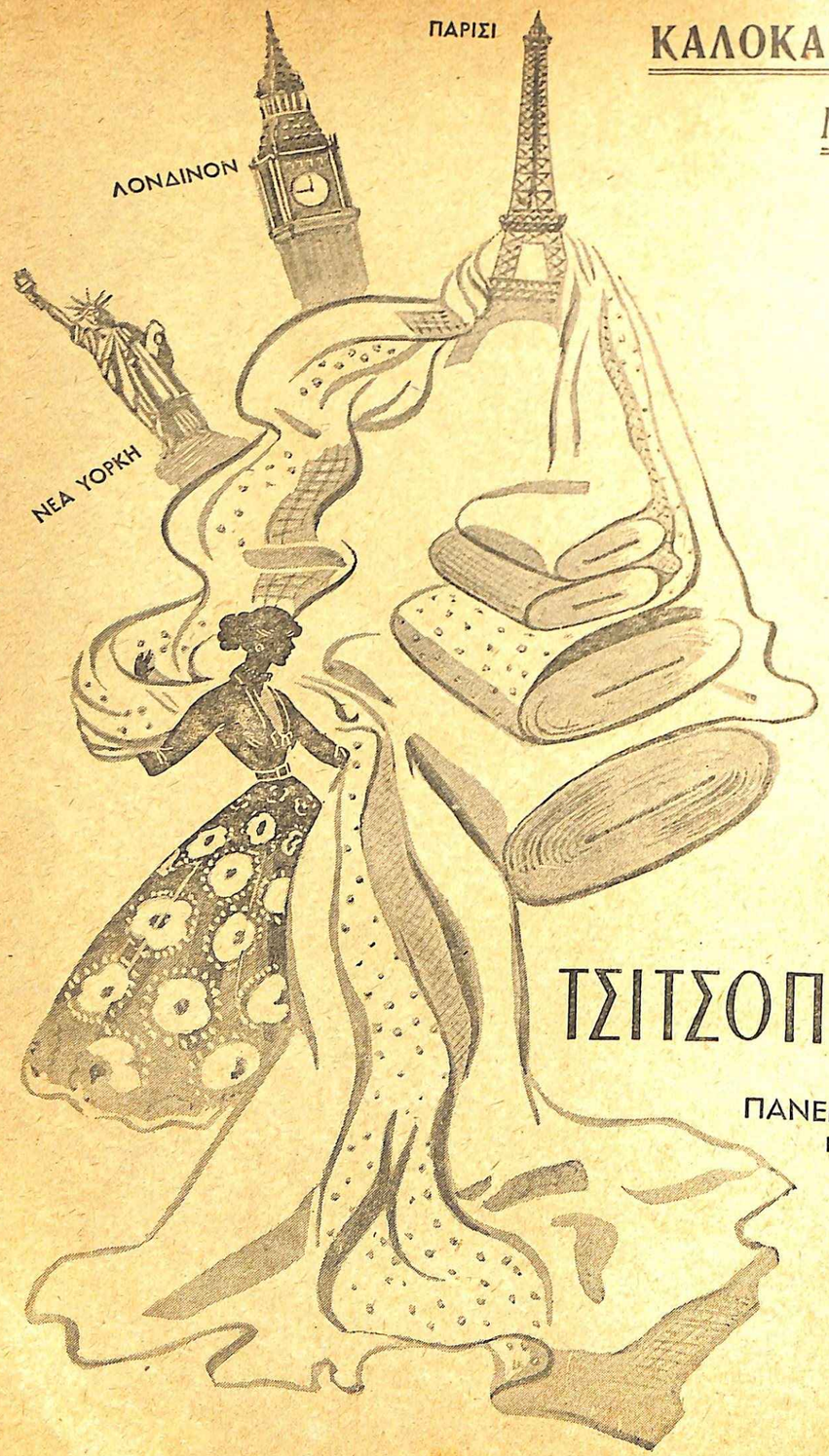
ΑΡ. 62/1952

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος
ΤΟ ΝΕΟ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΑΕΠΕ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ

ΜΟΝΤΕΛΛΑ

ΕΚΛΕΚΤΑ
ΕΤΟΙΜΑ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ΦΟΥΣΤΕΣ
ΜΠΛΟΥΖΕΣ
ΤΑΓΙΕΡ

ΜΟΝΑΔΙΚΑ
ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
ΓΙΑ ΠΡΟΙΚΕΣ

ΝΥΛΟΝ

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

ΑΦΟΙ

ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47
ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΛΤΣΩΝ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑΣ ΝΥΛΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἀνοιξιάτικες βιτρῖνες

Ὑπάρχουν βιτρῖνες καὶ βιτρῖνες. Ἄψυχες καὶ ἔμψυχες. Κατάφορτες οἱ πρῶτες ἀπὸ λογῆς-λογῆς πολύχρωμες καὶ ἀκριβὲς πραμάτειες. Μετάξια, ἀτλάζια καὶ νάϋλον. Ἀραχνοΰφαντα ἐξαρτήματα τῆς ἐσωτερικῆς γυναικείας ἀμφιέσεως, ποὺ προορίζονται νὰ καλύψουν χώρους ἀπροσπέλαστους στὸ ἀδιάκριτο μάτι...

Οἱ βιτρῖνες αὐτὲς εἶναι τώρα στὶς ἐκπτώσεις τους. Στὸ ξεπούλημά τους. Προσφέρονται μισοτιμῆς. Ὀκαζιόν. Ἡ ἐποχή τους πέρασε πιά. Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ φύγουν ὁπωσδήποτε. Νὰ προσελκυσθῆ μὲ κάθε τρόπο ὁ μουστερής...

Οἱ βιτρῖνες τῆς δεύτερης κατηγορίας, οἱ ἔμψυχες, εἶναι ὁ ἀντίποδας τῶν ἄλλων. Ζωντανές. Ὁλόδροσες. Λουλουδόχαρες. Κάθε μέρα, ὅσο ὁ καιρὸς ζεσταίνει, γίνονται καὶ πιὸ προκλητικές:

...Στηθόλαιμα ἀνοικτὰ
στοῦ φεγγαριοῦ τὸ φίλημα
τῆς θάλασσας τὸ χρῶμα
μπράτσα λαμπαδωτα...

καθὼς λέει καὶ ὁ ποιητὴς Παλαμᾶς. Βρίσκονται τώρα σ' ὅλη τὴν ἄνθησί τους. Στεφάνια ὁλόδροσα, λὲς κι' εἶναι καμωμένα γιὰ τὴν Πρωτομαγιά.

Δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ καμμιὰ διαφήμισι. Ἀποτελοῦν οἱ ἴδιες ζωντανὴ ρεκλάμα. Περνοῦν καὶ εἶναι ὅραμα. Στέκονται κι' εἶναι προσταγή, κι' ἡ πέτρα ὁποὺ καθήσουν βασιλικὸ θρονί, ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος ποιητής.

Χωρὶς προθῆκες. Ἡ ἀξία τους βρίσκεται, ἀκριβῶς, στὴ γυμνότητά τους. Ὅσο λιγώτερο φορτωμένες εἶναι μὲ πάνινες πραμάτειες, τόσο πιὸ προκλητικές. Τόσο περισσότερα προσφέρουν. Τόσο πιὸ πολλὰ ὑπόσχονται γιὰ τὸ ἀδρό, μεστὸ κορμί...

Περνοῦν, λοιπόν, οἱ ζωντανὲς αὐτὲς βιτρῖνες. Καὶ χαίρεται τὸ μάτι, καθὼς βλέπει νὰ ξεπροβάλλη ἀπὸ κάθε σημεῖο ἡ ὁλάνθιστη γυναικεία Ἄνοιξι.

Φρεγάτες ἀνεμοδαρμένες, ποὺ τρέχουν μ' ὁλάνοιχτα τὰ πανιά τους ν' ἀγκυροβολήσουν σὲ κάποιο ἀπάνεμο καὶ σίγουρο ἀραξοβόλι. Τέλειωσε πιὰ γι' αὐτὲς τὸ φοβερὸ ταξίδι.

Βαρκοῦλες μὲ τὸν πάλλευκο φλόκο τους δειλὰ-δειλὰ ἀνεβασμένο στὸ μοναδικὸ ξάρτι τῆς ἄβγαλτης νιότης. Ἀφίνουν τὰ γαληνεμένα νερὰ τῆς νεανικῆς ἡλικίας γιὰ ν' ἀνοιχτοῦν στὸ ἄγνωστο καὶ φουρτουνιασμένο πέλαγος τῆς ζωῆς. Ἴδιες κι' ἀπαράλλακτες πεταλουδίτσες μὲ τὰ χρυσὰ ἀτσαλάκωτα φτερά, ποὺ τρέχουν στὸ φῶς γιὰ ν' ἀφήσουν πάνω στὸ καυτερὸ γυαλὶ τὸ πιὸ ἀτίμητο ἐφόδιο τῆς ὑπάρξεώς τους.

Ἀνοιξιάτικες βιτρῖνες καὶ οἱ πρῶτες καὶ οἱ δεύτερες. Σὲ τιμὲς εὐκαιρίας προσφέρονται οἱ μέν. Ἀδιατίμητες καὶ ὑπερτιμημένες οἱ ἄλλες. Ποτέ τους αὐτὲς δὲν γνώρισαν τί θὰ πῆ τέλος ἐποχῆς. Εἶναι πάντα στὴ ζήτησί τους. Πολὺ περισσότερο τώρα τὴν Ἄνοιξι, περίοδο τοῦ ὀργασμοῦ καὶ τῆς ἀναδημιουργίας!...

ΑΘΩΣ ΔΟΞΗΣ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Τὸ καλοκαίρι εἶναι ἡ ἐποχὴ ὁπού μιὰ ὡραία γυναίκα μπορεῖ ἄφοβα νὰ ἐπιδείξη στὴν πλάζ τὰ προσόντα τοῦ κορμιοῦ της. Στὴ φωτογραφία μας ἡ χαριτωμένη στὰρ τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου Σεσὶλ Ὤμπρυ μὲ ἕνα δικής της ἐμπνεύσεως μαγιὸ μπικίνι ἐπιδεικνύει τὸ ὁμολογουμένως ἄρτιο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σῶμα της.

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΙΕΣ

★ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΝΙ Σχολεῖα κάθε εἴδους: χορευτικά, μουσικά, καλλιτεχνικά δίνουν τὶς ἐτήσιες ἐορταστικές των ἐπιδείξεις, ὡραγναωμένες ὁμαδικὰ καὶ ὁ θεατὴς καλεῖται νὰ βαθμολογήσῃ τὰς προόδους ποὺ ἐπετέλεσε τὸ σχολεῖο τοῦτο, σὲ σύγκρισι μὲ τὰ ἄλλα δμοιά του, στὸ διάστημα τοῦ σχολικοῦ χρόνου. Καὶ στὴν περίπτωσι αὐτή, ἀκροατήριο θεατῶν εἶναι συγγενεῖς καὶ φίλοι τῶν ἐπιδεικνυομένων...

★ Θ' ΑΡΧΙΣΩΜΕ μὲ τὶς Σχολὲς τῆς Ρυθμικῆς. Εἴδαμε τὴν προπερασμένη ἑβδομάδα τὴν πρώτη ἐπίδειξι τῆς νεοσύστατης Σχολῆς τῆς 'Αλίκης Παπαρίζου (μαθητρίας τῆς κ. Σπὲκ) ποὺ ἔγινε στὸ «Ρέξ». Παρὰ τὶς ἐλλείψεις της, σὰν πρωτοφανέρωτη καὶ καινούργια σχολή, μένει κανεὶς ἱκανοποιημένος.

— ΣΤΟ ΙΔΙΟ θέατρο προχθὲς ἡ νέα χορογράφος δὶς Νίτσα Τσαούτου γνωστὴ καὶ ἀπὸ ἄλλες ἐμφανίσεις καὶ ἀτομικὰ ρεσιτάλ, ἐπέδειξε τὶς προόδους τῶν μικρῶν μαθητριῶν της μὲ πολλὴ ἐπιτυχία.

— ΣΗΜΕΡΑ τὸ ἀπόγευμα, ὀμβίως, στὸ «Ρέξ», ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις δὶς 'Ηρὼ Σισμάνη, ποὺ μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία καὶ πέρυσι νὰ ἐκτιμήσωμε τὴ διδασκαλία της, δίνει τὸ ἐφετεινὸ ρεσιτὰλ τῆς Σχολῆς της, μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον πρόγραμμα.

— ΜΙΑ ΑΛΛΗ ἐπίδειξις θὰ εἶναι ἡ ἐτησία ἐμφάνισι τῆς Σχολῆς Μοριάνωβ, ποὺ ἀγγέλλεται γιὰ τὶς 11 τρέχοντος. Ὁ διευθυντής της, δοηθούμενος κι' ἀπὸ τὶς πιὸ στενὲς συνεργάτισσές του, καθηγήτριες τῆς Σχολῆς — τὴ Σόνια Μοριάνοβα καὶ τὴ Σόνια Δημητρίου, στὴν «τριανδρία» τῶν ὁποίων ὀφείλονται καὶ οἱ χορογραφίες, θὰ παρουσιάσῃ ἕνα πρόγραμμα γεμᾶτο ἀπὸ ἐνδιαφέρον: γυμνάσματα παντὸς εἴδους, κλασσικοί, ἀκροβατικοὶ καὶ ἄλλοι χοροί, σκέτες, βάλς κ. ἀ. Ἕνα σύνολο προχωρημένων μαθητριῶν του μ' ἐπικεφαλῆς τὴν 'Ελληνοαμερικανίδα χορεύτρια δίδα Γκέτα καὶ ἄλλες, ὅπως οἱ δίδες Δ. Παλατσιάν, 'Ανέττα Τσόγκα, Α. Βούρβουλη, Σ. Κυριακούλη, Μ. Μαρκάκη, Μ. Θεοδοσιάδου, Γ. Συρέγγελα, Μαρία Τεφαρίκη, τὸ χορευτὴ τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς Χ. Ξανθόπουλο, τὴ μικρότερη χορεύτρια Ν. Κροντήρη κ. ἄ.

★ ΕΝΑ ΑΤΟΜΙΚΟ ρεσιτάλ, ἀρκετὰ ἐκλεκτὸ καὶ ἐνδιαφέρον, παρ' ὀλίγον νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητο. Τῆς 'Ελληνογιουγκοσλάβας καλλιτέχνιδος Ροντμίλλας Πέκινα — Ζώτου, ποὺ ἡ πρωτεύουσα τὴν ξέρει πολὺ καλὰ ἀπὸ 2—3 ἀτομικὲς ἐκθέσεις της ποὺ ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλοτέχνων. Ἡ χορευτικὴ αὐτὴ ἐπίδειξις ἔγινε στὸ «Κεντρικὸ» καὶ χαρακτηριστικὸ τῆς ὑπῆρξε κυρίως ἡ προσωπικὴ ἔκφρασις.

★ ΠΡΙΝ ΑΚΟΜΑ μιλήσουμε γιὰ τὶς ἐπιδείξεις τῶν 'Ωδείων, ἂς ἀναφέρουμε τὴν καλὴν ἐντύπωσι ποὺ ἄφησαν τὰ κονσέρτα δυὸ γνωστῶν καλλιτέχνων τοῦ πιάνου — τῆς Τότας Οἰκονόμου καὶ τῆς Λόλας Κοτζάμπαση. Στὸ «Κεντρικὸ» τὸ ἕνα, στὸν «Παρνασσὸ» τὸ ἄλλο.

'Η καλλιτέχνις τοῦ θεάτρου πρόζας ΜΑΙΡΗ ΛΕΜΟΥ, ἀπὸ τὰ βασικὰ στελέχη τοῦ θιάσου Κατράκη—Λεμοῦ.

— ΓΝΩΣΤΗ ἀπὸ πολλὲς ἐμφανίσεις της στὴν Εὐρώπη καὶ τὰς 'Ην. Πολιτεῖας, ὅπου πολλὰ χρόνια τώρα ταξιδεύει καὶ κάμνει πολὺ ἐπιτυχεῖς ἐμφανίσεις, ἡ δὶς Τότα Οἰκονόμου, γνωστότατη πιανίστα ποὺ ἔχει βαθμολογηθῆ καὶ στὸ ἐξωτερικὸ μὲ ἄριστα, ἔδωσε ἕνα ρεσιτὰλ μὲ πρόγραμμα ἀπὸ Μπὰχ, Μότσαρτ, Σοπὲν καὶ Καλομοίρη. 'Η κριτικὴ τοῦ βρῆκε εὐαισθησία, ρωμαντισμό, δύναμι καὶ πρωτοτυπία.

— ΚΑΛΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΝ ἔκαμε καὶ ἡ ἐμφάνισι τῆς Λέλας Κοτζάμπαση στὸν «Παρνασσὸ», ὅπου μὲ τὴ συνοδεία δευτέρου πιάνου (ὑπὸ τὴν κ. "Ελια Βουτσαρᾶ) χειροκροτήθηκε ζωηρότατα στὴ δύσκολη ἀπόδοσι τοῦ κοντσέρτου Μένδελσον.

★ ΑΣ ΕΛΘΟΥΜΕ ΤΩΡΑ στὶς μαθητικὲς ἐπιδείξεις τῶν διαφόρων 'Ωδείων. Καὶ πρῶτα—πρῶτα ἂς ἀρχίσουμε μὲ τὴ συναυλία τῶν καθηγητριῶν τοῦ πιάνου Ἰωάννας 'Αναγνώστου καὶ 'Ιόλης Μπουκουδάλα. "Ενα πλῆθος ἀπὸ ταλαντοῦχα κοριτσόπουλα ἐλαδον μέρος: Μ. Σταματιάδου, Λ. Γιγάντε, Μ. Βασιλείου, Κ. Σίνη, Μ. 'Αναγνώστου, Ν. Καμπεζίδου, Εἰρ. Πρίντεζη, "Ελσα Γιγάντε, "Ελσα Πρωτοφάλτη, Ν. Παλαιοδημοπούλου, Β. Γλιμῆ, Τζ. Βεργοπούλου — Ρέα Δρακούλη, Βίκη Χριστοφῆ, Φ. Παλαμήδου, Λ. Λιναρδάκη, Μ. Μαρκέτου, Μ. Παλαμήδου.

★ ΜΕΓΑΛΗ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ποὺ ἐσημείωσε ἡ ἐπίδειξι τῆς Σχολῆς τραγουδιοῦ τῆς Μαρίκας Καλφοπούλου, καθηγητρίας τοῦ 'Εθν. 'Ωδείου. Μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν της ἀξιόλογοι αἱ: Καγελλοπούλου, Μακρῆ, Προσηλιακοῦ, Περαντινοῦ, Παντελίδη, Καλαποθάκη, Κυπαρίσση, Λύρη, Κατσουδάκη, Παπαμανώλη, Γκάγκα, Μπὲκ, Πάουελ, Μιχελῆ, καὶ οἱ: Μ. Χελιώτης, Ι. Μπριόλας, Ν. Χατζηνικολάου, Ν. Ξυδέας καὶ Κ. Μουστάκας.

— ΛΦΗΣΑΜΕ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ τὴ λυρικὴ ὑφίφωνο κ. 'Ελένη Μπάρλα, καθὼς καὶ τὴ δίδα 'Αντωνία Μητσάκου, δυὸ πολὺ ἀνεπτυγμένα καὶ προχωρημένα ταλέντα. 'Η πρώτη ἐθερμήθη καὶ κρυσταλλικὴ τῆς φωνὴ «Θαΐδα» καὶ «Ἰούδα τὸν Μακκαβαῖο» (Μασσενὲ καὶ Χαΐντελ), καθὼς καὶ τὴ «Γαουφολιὰ» τοῦ Μακαρίτη Ριάδη. 'Η κ. Μπάρλα ἐχειροκροτήθηκε ἐπανειλημμένα καὶ βαθμολογήθηκε μὲ βαθμοὺς ἐπιτυχίας στὴν ἐπίδοσί της. 'Η δὶς Μητσάκου πάλι παρουσίασε «Κάρμεν» τοῦ Μπιζὲ, ἕνα τραγούδι τοῦ Παϊζιέλλο καθὼς κι' ἕνα ἐρωτικὸ τοῦ Καλομοίρη, χειροκροτηθεῖσα ζωηρά.

★ ΑΛΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ τῆς καλλιτεχνικῆς μας ζωῆς ἦσαν ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῆς ἀριστούχου τοῦ 'Εθν. 'Ωδείου καὶ νέας δραματικῆς ὑφιφώνου δίδας "Αννας Κουφοῦ, ποὺ ἐμφανίστηκε ἐπίσημα στὴ Λυρικὴ Σκηνὴ πρὸ ἡμερῶν στὴν «Καβαλλερία» τοῦ Μασκάνι, καθὼς καὶ ἡ ζωγραφικὴ "Εκθεσι τῆς Σοφίας Λασκαρίδη, ποὺ ἀφοσιώθηκε στὴν περασμένη ἑβδομάδα στὴν αἴθουσα ἐκθέσεων τοῦ ξενοδοχείου «Κεντρικόν».

Η ΜΑΡΒΑ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

★ «Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΝΤΥΜΕΝΟΣ». Εἶναι τὸ πρῶτο βιβλίο τῆς νεαρᾶς φιλολόγου δίδος Γλυκερίας Πρωτοπαπᾶ. Πρόκειται γιὰ μιὰ ψυχογραφία ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα ποὺ συναρπάζει τὸν ἀναγνώστη. 'Η ὑπόθεσι τοῦ ἔργου χρησιμεύει κυρίως γιὰ τὴν ἀνάλυσι τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ εἶναι ἀλήθεια πρωτότυπη, ὄχι τόσο γιὰ τὸ ἴδιο τὸ θέμα, ὅσο γιὰ τὸν ὁποῖο ἔχει γραφῆ τὸ βιβλίο.

— «ΑΥΓΕΣ ΚΑΙ ΔΕΙΛΙΝΑ». Μιὰ συμπαθητικὴ ποιητικὴ συλλογὴ στίχων τῆς νεαρᾶς ποιήτριας Γεωργίας Μυτιληναίου. "Ενα δουδὸ κλάμα, ἕνας εὐγενικὸς ἀνθρώπινος λυγμὸς διαπνέει ὅλα τὰ τραγούδια τῆς συλλογῆς ποὺ συγκινοῦν γιατὶ καὶ ἀληθεια περικλείνουν καὶ ἔχουν ἄρτια τεχνική.

— «Ο ΕΜΠΟΡΑΣ» εἶναι τὸ πρῶτο μυθιστόρημα ποὺ μας δίνει ἡ 'Αγγελικὴ Γκούρα. Τὸ ἔργο τῆς νέας λογοτέχνιδος τὸ χαρακτηρίζουν μιὰ ζωντανὴ πλούσια δημοτικὴ γλώσσα, ἀρτία διαγραφὴ τῶν τύπων καὶ ἀξιόλογη ἀρχιτεκτονικὴ διάρθρωσι. Μὲ τὸ βιβλίο της ἡ κ. Γκούρα κέρδισε μιὰ νίκη στα Νεοελληνικὰ Γράμματα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 3ον ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 62
ΑΘΗΝΑΙ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1952

Τιμὴ τεύχους δραχ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
'Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
Οἰκονομικὴ Δ)σις: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1
Τηλέφωνον: 36-762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1
Τηλέφωνα: 35-718, 35-708

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικοῦ:

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) » 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) » 35.000

'Εξωτερικοῦ (ἐτησία):

Λίραι 'Αγγλίας (χάρτιναι) 3.10.0
Δολλάρια 10.00

Τὰ ἐμόλ-ματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς Ε. Περζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ 'Εσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ 'Εξωτερικοῦ διὰ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεῖ ἀνὰ δεκαπενθήμερον, ἡμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας.

Τὸ προσεχὲς (63ον) τεῦχος θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1952

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι του τελευταίου πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

ὁ Α', (τεύχη ἀριθ. 1—13)
ὁ Β', (τεύχη ἀριθ. 14—26)
ὁ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27—39)
ὁ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40—52)

Προσκομιζόντες τὰ ἀνώτερω τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παραλαμδάνετε τοὺς τόμους δεμένους εἰς δραχύτατον χρονικὸν διάστημα.

Βιδλιοδεσία ἑκάστου τόμου δρ. 20.000

Διευθυνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 7 τοῦ Α. Ν. 1092)1938

Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζόπουλος.
Κατοικία: Ὁδὸς Κολχίδος 12. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Β. 'Αραγιάννης.
Κατοικία: 'Αμισσοῦ 24. Ν. Σμύρνη.

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ:

'Η κομψὴ βραδυνὴ τουαλέτα τοῦ ἐξώφυλλου μας, ἀπὸ σιφὸν σὲ πράσινο χρώμα νεύφαρου, εἶναι μοντέλο τοῦ Ντιὸρ. Τὸ ἀπὸ τὸν ξώπλατο, χωρὶς μπρετέλες, ντεκολτὲ παριστὸ μπούστο, φορίεται ἕνα κοντὸ λερὸ - ζακετάκι μὲ κιμονὸ μανίκι, ποὺ σχηματίζει στρογγυλὸ καπάκι στὸν ἀγκώνα. Τὸ μπολερὸ ἔχει πλούσια ντραπαρίσματα στὰ ἰδιόιυπα πέτα καὶ ζώνη ποὺ δένει πρός. Οἱ πολύπτυχες, μακρυὲς μοῦτες ζώνης πέφτουν ἐπάνω στὴν πλατεία στὰ ἀπὸ ἄσπρο πικέ.. Ζώη πέτσιν

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ καὶ λίγες οἱ ἀγανακτισμένες μὲ τὸν 'Αλὴ Χὰν καὶ τὰ «κατορθώματά του». Γιατί, σὲ λίγο, οὔτε πολύ, θίγει δημοσίως τὸ γυναικεῖο τους φιλότιμο. Σκεφθῆτε, ἀλήθεια, λένε, ὁ κ. Μαχαραγιάς, ἐπειδὴ ζυγιάζουν τὰ διαμάντια του δσο καὶ τὸ κορμί του, νὰ συγκεντρώνῃ τὰ δνειρα τῶν ὡραιοτέρων γυναικῶν τοῦ κόσμου. Αὐτὸ σημαίνει ἢ ὅτι οἱ ὡραῖες διαθέτουν καθαρὰ ἐμπορικὸ πνεῦμα, ἢ δὲν διαθέτουν καθόλου πνεῦμα, δηλαδὴ εἶναι ἀνόητες, ἢ πιθανώτερο, περνοῦν τὸν κόσμο γιὰ ἠλίθιο. 'Αλλοιῶς δὲν θὰ ἐπιχειροῦσαν νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ἐρωτεύονται τὸν 'Αλὴ Χὰν κεραυνοδόλως μόλις τὸ χορέψῃ ἐμάγουλο μὲ μάγουλο»! 'Εν πάσῃ περιπτώσει ὅμως, καταλήγουν... οἱ ἀντι-ἀληχανικές, πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ δοδῇ ἕνα μάθημα σ' αὐτὸν τὸν κύριο, ποὺ χωρὶς ὑπερδολή, ἐκθέτει δλόκληρο τὸ ὡραῖον φύλον! Ποιὰ καὶ πῶς θὰ τοῦ δώσῃ τὸ μάθημα; Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρουμε. 'Ωστόσο, ἕνας κακεντρεχὴς εἶπε, ὅτι τὸν ρόλον τῆς... δασκάλας μπορεῖ νὰ τὸν παίξῃ ὁποιαδήποτε, φτάνει νὰ μὴν ἐλπίζῃ πῶς θὰ τὴ φλερτάρῃ ποτὲ ὁ 'Αλὴ Χὰν μὲ τὰ διαμάντια του!

★

ΚΑΙ ΜΙΑ ποὺ τὸ φέρνει ὁ λόγος, θυμάσστε τὴν Εἰρήνη—παρντὸν—τὴν 'Ιρὲν Παπᾶ καὶ ὅλον τὸν θρύλο ποὺ δημιούργησε γύρω ἀπ' τὴν ὁμορφιά της, καὶ καταλήγουμε στὴ διαπίστωσι, ὅτι δὲν ἀξίζει νὰ εἶναι μιὰ γυναίκα ὡραία—πρέπει καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἀπὸ τὸ δημοσιογραφικὸ θόρυδο γιὰ ν' ἀναγνωρισθῇ ἡ γοητεία της. Τὴν 'Ιρὲν—παρντὸν—τὴν Εἰρήνη Παπᾶ, τὴν εἴχαμε τόσα χρόνια καὶ τὴ δλέπαμε στὰ θέατρά μας (ποτὲ ὡς πρωταγωνίστρια) καὶ λέγαμε: "Ομορφη κοπέλλα εἶναι... Τίποτα πάρα πάνω. 'Αλλὰ νὰ ποὺ τὴν ἅρπαξε ἡ Εὐρωπαϊκὴ δημοσιότης καὶ... χτυπᾶμε τὸ κεφάλι μας πῶς τὴν πάθαμε ἔτσι. Μὰ νάχουμε τέτοια θεατρικὴ καλλονὴ παραμελημένη; Δὲν τὸ συγχωροῦμε ποτὲ στὸν ἑαυτό μας!

★

ΠΟΣΗ μικρὴ «ἱστορικὴ μνήμη» διαθέτει ὁ κόσμος... Γι' ἄλλη μιὰ φορὰ δεδαιωθήκαμε πῶς τὰ περασμένα δεινὰ γίνονται γρήγορα καὶ ξεχασμένα—τὸ δεδαιωθήκαμε τελευταῖα μὲ τὴν ἀπεργία τῶν ἀρτεργατῶν καὶ τὴν ἔλλειψι τοῦ ἄρτου. Κανεὶς δὲν προμηθεύθηκε οὔτε μισὸ καρδέλι, ἂν κι' ἤξερε ὅτι ἐπίκειται ἡ ἀπεργία. Δὲν πήγαινε τὸ μυαλό μας στὸ κάπως πρόσφατο παρελθὸν μὲ τ' ἄνεργα φουρναράκια... "Ετσι λοιπὸν θὰ γίνῃ καὶ σὲ περίπτωσι —χτυπᾶτε ξύλο— «διεθνοῦς κρίσεως»; Θ' ἀφεθοῦμε στὰ χέρια τῶν μαυραγοριτῶν, λὲς καὶ δὲν ξαναπεράσαμε πόλεμο; Θὰ εἶναι ἀσυγχώρητο σφάλμα νὰ χάνε τὰ θύματα τὴν «ἱστορικὴ τους μνήμη» καὶ νὰ τὴ διατηροῦν οἱ δράστες — οἱ μαυραγορίτες! Γιατὶ αὐτοὶ δρίσκονται πανταχοῦ παρόντες, ἕτοιμοι καὶ σοφοί, γεμᾶτοι πεῖρα!

★

ΩΣ ΤΟΣΟ, οἱ νοικοκυρὲς ἀντιμετώπισαν τὴν κατάστασι ἀποφασιστικά. "Οταν ἀπόδειξαν ὅτι δὲν λύνεται εὔκολα ἡ ἀπεργία τῶν ἀρτεργατῶν, ἀνασκουμπώθηκαν, πῆραν ἀλεύρι, μαγιὰ κι' ἄρχισαν τὸ... ζύμωμα. Στὸ λεφτὸ γέμισαν οἱ φοῦρνοι ἀπὸ... ἰδιωτικῆς κατασκευῆς ψωμιά. Λίγο ἔλειψε, μὲ τὴν ἔλλειψι τοῦ ἄρτου, νὰ ἐξχνούσαμε ἀκόμα κι' αὐτὰ τὰ καλλιστεῖα, μαζὶ μὲ τὸν 'Αλὴ Χάν!

ΗΤΡΑΓΙΚΗ μητέρα ποὺ πέθανε ἀπὸ ἀσιτία, φυματική, κι' ἄφησε στὸ δρόμο τρία παιδιά, δὲν πρόφθασε νὰ γνωρίσῃ τὴ συμπόνια καὶ τὴ λύπη τῶν συνανθρώπων της. "Ισως γιατί, στὴν «πολιτισμένη» ἐποχή μας, μονάχα «προὸ τετελεσμένου» ξυπνᾶν τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα. Οἱ ἐφημερίδες μ' ἀρκετὴ συγκίνησι ἀνέγραψαν τὶς λεπτομέρειες αὐτῆς τῆς οἰκογενειακῆς τραγωδίας. Μάταια ὅμως περιμένουμε νὰ μάθουμε τί ἀπέγιναν τὰ τρία ὀρφανά. Δὲν ἀναφέρει κανεὶς τίποτα. Οὔτε ἂν ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν ὅπως ζοῦσαν μὲ τὴν μητέρα τους, κάτω ἀπ' τὶς φοδερώτερες συνθῆκες, οὔτε ἂν τὰ προστάτεψαν οἱ φιλανθρωπικὲς μας ὀργανώσεις. Ποῦ νὰ τὰ χωρέσῃ τὸ «ἀστυνομικὸν δελτίον» δλα τὰ «μικρὰ δράματα» τῆς καθημερινῆς ζωῆς...

★

ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΟΚΑΛΟΚΑΙΡΙ τὸ διαδέχθηκε ξαφνικά, καλοκαιροχείμωνο. 'Απ' τὸν 'Απρίλη ἀποχτήσαμε τὰ θαλάσσια μπάνια καὶ τέλη Μαΐου, ἀποχτήσαμε... σόμπα. Συνηθισμένους δέδαια, μᾶς ἔχει ὁ καιρὸς σὲ ἀπότομα «γυρίσματα», χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνῃ ὅτι εἴμαστε προνοητικοί. Πάντα ξεγελιόμαστε. Καλὰ θὰ κάνουμε στὸ μέλλον νὰ ἔχουμε πρόχειρα καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους, τὸ παλτό μας καὶ τὸ... μαγιό μας. Δὲν ξέρει κανεὶς τί γίνεται. Μπορεῖ, λόγω τῶν ἰδιοτροπιῶν τοῦ καιροῦ νὰ τὰ μπερδέψουμε καὶ νὰ παίξουμε χιονοπόλεμο μὲ μαγιὸ καὶ νὰ κάνουμε μακροδούτια μὲ... καπαρντίνα!

★

ΕΑΥΤΟ δὲν τὸ περιμέναμε. 'Η νέα θερινὴ μόδα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, «λανσάρει» καὶ γυναικεῖα φορέματα διαφανῆ. 'Αγνοεῖ φαίνεται πῶς τὸ καλοκαίρι μόνο ἀπὸ στοιχειώδη «αἰδὼ» φοροῦν οἱ περισσότερες φουστάνια. "Αν πρόκειται νὰ καθιερωθοῦν τὰ διαφανῆ καλύτερα νὰ λείπουν. Θὰ μᾶς δγάλουν κι' ἀπὸ... περιττὰ ἔξοδα!

★

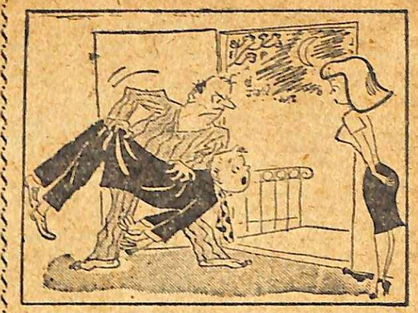
ΗΒΟΥΛΗ τῶν 'Ελλήνων ἐψήφισε τὸ νομοσχέδιο περὶ παροχῆς ψήφου στὶς γυναῖκες. 'Η 'Ελληνίδα ποὺ στάθηκε πρωτοπόρος στοὺς κοινωνικοὺς ἀγῶνες καὶ ἔδωσε ἀπαραμίλλα δείγματα εὐψυχίας καὶ ὡριμότητος, ἀπέκτησε, κάπως ἀργά, τὸ δικαίωμα αὐτό, ἀφοῦ τὸ εἶχαν ἀποκτήσει πρὶν ἀπὸ αὐτὴν οἱ γυναῖκες ὅλων σχεδὸν τῶν κρατῶν τῆς 'Ασίας καὶ τῆς Μαύρης 'Ηπείρου. Καλλιο ἀργὰ παρὰ ποτὲ ὅμως. 'Απὸ δῶ κι' ἐμπρὸς ἡ 'Ελληνίδα θὰ ἀσκῇ καὶ στὸν πολιτικὸ τομέα τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. Γιατὶ ὡς τώρα μόνο στὸν ἔρωτα εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν!...

★

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ψήφου θὰ ἔχουν ὅσες συνεπλήρωσαν τὸ 21ον ἔτος καὶ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅσες συνεπλήρωσαν τὸ 25ον. Οἱ ἄνδρες ὑποψήφιοι θὰ ἔχουν τώρα ἕναν ἰσχυρότατο ἀντίπαλο, τὴν ὁμορφιά, ποὺ, ὡς γνωστόν, συγκινεῖ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ξηροὺς πολιτικοὺς λόγους. Θὰ εἶναι ἀρκετὸ ἕνα βλέμμα τῆς ὡραίας ὑποψηφίας, γιὰ νὰ καταξυντρίψῃ ὅλες τὶς προεκλογικὲς ὑποσχέσεις τοῦ ἀντιπάλου της. Γιατὶ τὸ βλέμμα αὐτὸ δὲν θὰ ὑποσχεται γεφύρια, δρόμους, νοσοκομεῖα καὶ νομοσχέδια, ἀλλὰ τὴν εὐτυχία!

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

Γελᾶτε ἐλεύθερα

ΠΩΣ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕ!...

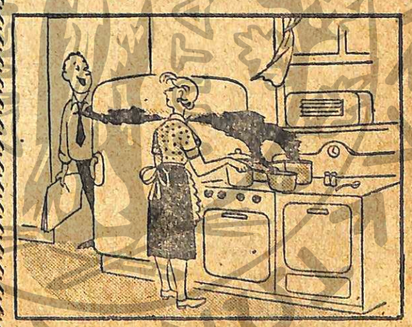
— Φαίνεται πὼς εἶναι πιὰ ἀργά, 'Αλικάκι μου. ...Θὰ σὲ συναντήσω αὔριο!...

Η ΚΑΛΩΣΥΝΗ ΤΟΥ

— 'Αδύνατον νὰ δρῶ ταξὶ στὸ δρόμο, ἀγάπη μου. Εὐτυχὼς ποὺ δρέθηκε ὁ κύριος καὶ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μὲ φέρῃ ὡς τὸ σπίτι...

ΕΙΧΕ ΚΑΗ

— Τί σοῦ καίγεται σήμερα;... Μυρίζει πολὺ ὡραία!

ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ ΤΗΣ ΜΙΡΕΪΓ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΗΛΙΟΣ ἔλαμπε στὸ γαλανὸ οὐρανὸ καὶ τὰ λουλούδια σκόρπιζαν τριγύρω τὴν εὐωδιά τους ἐκεῖνο τὸ ἀνοιξιάτικο πρωϊνό. Ἡ μεγάλη λεωφόρος ἔμοιαζε μ' ἕνα ποτάμι ποὺ στὰ νερά του κυλοῦσε ἕνα χαρούμενο πλῆθος ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ διψοῦσαν τὸ φῶς, τὶς εὐωδιὲς τῶν λουλουδιῶν καὶ τὴν ὁμορφιά.

Ἡ Μιρέϊγ προχωροῦσε πάνω στὰ ψηλὰ τακούνια της σὰ νὰ πετοῦσε. Εἶχε ὅλη τὴ χάρι μιᾶς Παριζιάνας καὶ τὴ δροσιὰ τῶν λουλουδιῶν.

Οἱ βιτρῖνες πρόσφεραν στὸ πλῆθος ὅ,τι μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιθυμήσῃ. Οἱ γυναῖκες προχωροῦσαν μὲ ἀργὰ βήματα σταματώντας κάθε τόσο.

Πολύχρωμα ὑφάσματα, κοσμήματα, κάθε λογῆς στολίδια ἁπλωμένα πάνω στὰ βελοῦδα τους, προκαλοῦσαν τὰ γυναικεῖα μάτια.

Ἡ Μιρέϊγ κύτταζε κι' αὐτὴ τὶς βιτρῖνες μάλλον ἀπὸ καθῆκον γιὰ νὰ τακτοποιηθῇ στὴν καινούργια μόδα, παρὰ μὲ πρόθεσι ν' ἀγοράσῃ κάτι. Τὸν τελευταῖο καιρὸ πολὺ σπάνια περνοῦσε τὴν πόρτα κάποιου ἀπ' αὐτὰ τὰ κομψὰ μαγαζιὰ μὲ τὶς φανταχτερὲς βιτρῖνες.

«Δὲ βαρυέσαι, σκεφτότανε, δὲν ἀξίζουν τίποτε τὰ λοῦσα μπρὸς στὰ γλυκά του μάτια καὶ τ' ἀγαπημένα χείλη του».

Ξαφνικά, σὰ νὰ τὴν τράβηξε μιὰ ἀόρατη δύναμι, ἡ Μιρέϊγ σταμάτησε. Καμμιὰ δύναμι στὸν κόσμο δὲ θὰ μποροῦσε νὰ τὴν ἐμποδίσῃ νὰ σταθῇ μπροστὰ σ' ἐκεῖνη τὴν ἀνοιξιάτικη βιτρίνα μὲ τ' ἀνθισμένα καπέλα. Κι' ἐκεῖ, στὸ κέντρο ἀκριβῶς, ἦταν ἕνα μικρό, γλυκὸ καπελάκι, ἀπὸ ἄσπρη ψάθα, γαρνιρισμένο μὲ ὑπέροχα λουλούδια στὸ χρῶμα τῆς κερασιᾶς. Θεέ μου, τί λεπτὴ δουλειά! Τί γοῦστο! Ἡ Μιρέϊγ πάντα λάτρευε τὰ καπέλα, μὰ τὰ εἶχε σχεδὸν ξεχάσει, ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ βρέθηκε στὸ δρόμο της αὐτὸ τὸ σκανδαλιάρικο καπελάκι γιὰ νὰ τὴν κάνῃ νὰ θυμηθῇ πὼς ὑπάρχουν τόσα ὄμορφα πράγματα ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ τὰ χαρῇ.

Ἡ Μιρέϊγ μπροστὰ στὴ βιτρίνα ξεχάστηκε. Ξέχασε τὸν κόσμο ποὺ προχωροῦσε βιαστικά, τὸν ἀνοιξιάτικο ἥλιο, ξέχασε ἂν ἦταν πρωΐ ἢ ἀπόγεμα, ξέχασε πὼς ἔπρεπε νὰ βιαστῇ γιατὶ τὴν περίμενε μιὰ φίλη της. Τὰ ξέχασε ὅλα. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ στὸν κόσμο ὑπῆρχαν: ἡ Μιρέϊγ καὶ τὸ θαυμάσιο καπελάκι.

— Ἄχ νὰ τὸ εἶχα! Θεέ μου πόσο τὸ ἤθελα τοῦτο τὸ καπέλο! Τί καλὰ ποὺ θὰ μοῦ πήγαινε, ψιθύρισε ἡ νεαρὴ γυναίκα, καὶ κύτταζε τὴ βιτρίνα μ' ἕνα βλέμμα, ποὺ μόνο οἱ γυναῖκες τὸ ἔχουν ὅταν ἐπιθυμοῦν κάτι πολύ.

— Μήπως θὰ θέλατε νὰ τὸ ἀποκτήσετε αὐτὸ τὸ μικρὸ ἀριστούργημα, κυρία μου;

Ἡ φωνὴ ἀκούστηκε δίπλα της, ἁπαλή, γλυκειά, τρυφερὴ σχεδόν.

— Θἄλεγε κανεὶς πὼς εἶναι φτιαγμένο γιὰ σᾶς.

Ἡ Μιρέϊγ γύρισε καὶ εἶδε ἕνα κομψὸ νέο, ψηλό, χαριτωμένο, μ' εὐγενικὸ παρουσιαστικό.

— Εἶσθε πολὺ εὐγενικός, κύριε, τοῦ ἀποκρίθηκε ψυχρά, μὰ τὸ καπέλο δὲν μοῦ χρειάζεται καθόλου.

— Τί κρῖμα, κυρία μου. Ἀληθινὰ εἶμαι ἀπαρηγόρητος. Μήπως θέλετε νὰ μὲ κάνετε νὰ ξεχάσω τὴ λύπη ποὺ μοῦ προξενεῖ ἡ ἄρνησί σας ; Ἐλᾶτε τότε νὰ κάνωμε μαζὶ ἕνα μικρὸ περίπατο.

Πραγματικὰ ὁ κύριος αὐτὸς μιλοῦσε χαριτωμένα καὶ ἡ Μιρέϊγ φάνηκε ἀνεκτική, γιατὶ ἦταν πολὺ ὄμορφο ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ καὶ ἡ καρδιά της ἔτοιμη νὰ δεχτῇ κάθε χαρά. Τοῦ μίλησε μὲ πρόσχαρο ὕφος:

— Ἀγαπητὲ κύριε, οὔτε ἀπρόκρητες εἶναι, οὔτε βρέχει δυνατά, ὥστε νὰ ἔχετε τὸ πρόσχημα τῆς ὀμπρέλας. Μὲ ποιὰ δικαιολογία θὰ μὲ συνοδεύστε; Ὄχι, εὐχαριστῶ. Καλημέρα σας.

— Κυρία μου, σᾶς ἱκετεύω, μὴ φύγετε πρὶν μ' ἀκούσετε, πρὶν ρίξετε μιὰ τελευταία ματιὰ σ' αὐτὸ τὸ ἀριστούργημα, ποὺ ἐκφράζει τὸ πνεῦμα καὶ τὴ χάρι τοῦ Παρισιοῦ. Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ βρῇ κανεὶς τὴν ἴδια ὥρα τὸ καπέλο καὶ τὴ γυναίκα ποὺ τῆς ταιριάζει. Θὰ μοῦ κάνατε μεγάλη εὐχαριστησι...

Ἡ Μιρέϊγ ζάρωσε τὸ μυτάκι της καὶ ρώτησε:

— Καὶ γιατὶ θὰ σᾶς ἔκανε τόφη εὐχαρίστησι τὸ νὰ δεχτῶ τὸ καπέλο;

— Γιατὶ μιὰ ὑπέροχη μέρα, μιὰ ὄμορφη γυναίκα κι' ἕνας εὐτυχισμένος ἄνδρας εἶναι σπάνιο φαινόμενο νὰ βρεθοῦν μαζὶ κι' ἐγὼ θἄθελα νὰ γιορτάσω τὸ γεγονὸς, χαρίζοντάς σας αὐτὸ τὸ καπέλο.

Ἡ Μιρέϊγ πήγαινε νὰ δεχτῇ μὰ ξαφνικὰ ρώτησε:

— Καὶ τί σκοπὸ ἔχετε κάνοντάς μου αὐτὸ τὸ δῶρο;

— Μοῦ ἀρκεῖ ἡ εὐχαρίστησι νὰ σᾶς δῶ νὰ τὸ φοράτε.

— Καὶ ὕστερα θὰ φύγετε;

— Ἂν τὸ ἀπαιτήσετε! Μὰ σεῖς φαίνεσθε τόσο καλή, ἐλπίζω νὰ μ' ἀφήσετε νὰ καμαρώσω δίπλα σας ὡς τὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, ἔτσι ποὺ θὰ εἶσθε στολισμένη.

— Καὶ ὕστερα;

— Ὕστερα θὰ φύγω ἂν θελήσετε, ἂν ὄχι, θὰ προχωρήσωμε ὡς τὸ πάρκο.

— Μά.... τί θὰ λέμε;

— Τί ἀστεία ἐρώτησι! Θὰ μιλήσωμε γιὰ ὅλα, γιὰ τὰ λουλούδια, γιὰ τὸν ἀνοιξιάτικο οὐρανό. Δὲ θὰ ζητήσω νὰ μάθω τ' ὄνομά σας, θἄλω νὰ μοῦ μιλήσετε γιὰ τὴ μουσικὴ ποὺ σᾶς ἀρέσει, γιὰ τὰ βιβλία ποὺ προτιμᾶτε, θέλω ν' ἀκούσω τὶς παιδικὲς ἀναμνήσεις σας.

Ἡ Μιρέϊγ κύτταξε τὸ νέο μ' ἕνα γλυκὸ χαμόγελο.

— Πῶς νὰ δεχτῶ; εἶπε. Εἶμαι, ξέρετε, πολὺ ντροπαλή...

— Θὰ γίνετε πολὺ θαρραλέα μόλις φορέσετε αὐτὸ τὸ καπέλο. Τότε ἐγὼ θὰ ντρέπωμαι νὰ περπατῶ δίπλα σὲ μιὰ τόσο καλοντυμένη γυναίκα.

— Δὲ μοιάζετε καὶ τόσο δειλός!

Καὶ ξαφνικὰ ἄρχισαν κι' οἱ δυὸ νὰ γελοῦν μὲ τὴν καρδιά τους, γιατὶ ἦταν πολὺ νέοι καὶ ἡ ζωὴ τοὺς φαινότανε πιὸ ὄμορφη ἀπὸ χθές.

— Πᾶμε νὰ τὸ δοκιμάσετε νὰ δοῦμε ἂν εἶσθε ἀντάξιά του. Ἐκείνη δίσταζε ἀκόμα:

— Θὰ κοστίζη τόσο ἀκριβά.

— Μὴ σᾶς νοιάζη, οἱ τσέπες μου ξεχειλίζουν ἀπὸ χρυσάφι...

Ἡ Μιρέϊγ ἔρριξε ἀκόμα μιὰ ματιὰ στὸ καπέλο.

— Πάω νὰ πιστέψω πὼς εἶστε ὁ διάβολος μεταμορφωμένος καὶ σπρώχνετε μιὰ γυναίκα στὸν πειρασμό.

— Δὲν εἶμαι καθόλου ὁ διάβολος, μὰ ἕνας ἀποφασιστικὸς ἄνθρωπος. Ἂς βιαστοῦμε γιατὶ τὸ μαγαζὶ θὰ κλείση καὶ ἴσως αὔριο τὸ καπέλο δὲ θὰ βρίσκεται ἐδῶ.

— Αὔριο. Ἂς ἀφήσωμε καλύτερα γιὰ αὔριο. Εἶναι μερικὰ πράγματα ποὺ τὰ λαχταράει κανεὶς μιὰ στιγμὴ καὶ ὕστερα τὸ ξεχνάει Ἴσως αὔριο νὰ μὴ τὸ θέλω αὐτὸ τὸ καπέλο.

— Βλέπω πὼς σκέπτεσθε τὴν τιμή του. Κυρία μου τὸ μόνο ποὺ ἔχει σημασία γιὰ μένα εἶναι τὸ χαμόγελο καὶ ἡ χαρά σας. Πᾶμε λοιπόν!

Μέσα στὸ κατάστημα παίχτηκε ἕνα μικρὸ δρᾶμα.

Ἡ Μιρέϊγ εἶδε μιὰ μεσόκοπη χοντρὴ κυρία νὰ ζητάη ἀπὸ τὴν πωλήτρια τὸ πεσίφημο καπέλο.

— Δὲ γίνεται, μουρμούρισε ἡ κοπέλα, δὲ μπορεῖ νὰ τὸ φορέση ἐκείνη τώρα ποὺ ἀγόρασα ἐγὼ. Δὲν τὸ πάει καθόλου. Ἄχ θεέ μου, πού τὸ δοκιμάζει! Γίνεται νὰ τὸ καπέλο!

Ἡ χοντρὴ κυρία, κυττάχτηκε στὸν καθρέφτη. Τὸ ὄμορφο καπελο ἔμοιαζε νὰ κλαίη πάνω σ πο τὸ μαραμένο πρόσωπο Ἡ κυρία ὅμως δὲν κατάλαβε τ'ποτα.

— Νὰ τὸ στείλετε στὸ σπ τι εἶπε, καὶ σηκώθηκε νὰ φύγ

Ἡ Μιρέϊγ, λίγο ἔλειψε βάλη τὰ κλάματα. Ὁ σύνδεσ τὴς τὴν κρατοῦσε ἀπ' τὸ μπρ τσο κι' αὐτὴ ἦταν γεμάτη σ κνησι.

Ἡ χοντρὴ πελάτισσα ἔ φθάσει στὴν πόρτα. Ξαφνικὰ γ ρε πίσω καὶ εἶπε στὴν πω τρια:

— Δεσποινὶς σκέφτηκα κ λύτερα. Προτιμῶ νὰ ἐλθω μὲ ἄνδρα μου καὶ νὰ παραγγεί ἕνα ἄλλο καπέλο.

Τὸ βλέμμα τῆς Μιρέϊγ στραφε. Μόλις βγῆκε ἔξω ἡ σία, ἅρπαξε μόνη της τὸ κα λο κι' ἔτρεξε στὸν καθρέφτη.

Τὸ καπέλο γελοῦσε τώρα νω ἀπ' τὸ γλυκὸ μυστικὸ Μιρέϊγ, καὶ τὰ κατάξανθα λία της.

— Ἐκτακτο, εἶπε ὁ πλήρωσε καὶ ὁ ἀκριτικὰ στράθ κε παράμερα σὰ νὰ μὴ ἤθελε ἀκούση τὴ διεύθυνσι ποὺ ἔδω ἡ Μιρέϊγ γιὰ νὰ στείλουν παλιὸ καπέλο ποὺ φοροῦσε.

Ἔξω στὸ δρόμο τῆς ἐφώ πε:

— Ἔκτακτο! Κυρία μου στε ὑπέροχη.

— Πῶς θὰ τὸ δικαιολογήσ στὸν ἄνδρα μου. εἶπε ξαφνικ Μιρέϊγ.

Ἐκεῖνος φάνηκε πολὺ τυ γμένος.

— Ὥστε ἔχετε σύζυγο...

— Ἄ βέβαια, ἕνα πολὺ μορφο καὶ ψηλὸ ἄνδρα καὶ γο ἄγριο ξέρετε. Ὑπάρχει λιστα φόβος μήπως τὸν σ τήσωμε. Τώρα θὰ γυρίζη σ γραφεῖο του.

Καὶ τὸ, ἀγαπᾶτε τὸν ἄ θρα σας;

— Τὸν λατρεύω...

Κυττάχτηκαν στὰ μάτια ἕνα χαρούμενο γέλιο ἔπιασε τοὺς δύο.

— Πέρασε το χέρι της μπράτσο του:

— Πᾶμε σπίτι τρελλόπ Μὲ τὶς τρέλλες μας κατσ ψαμε τὸν προϋπολογισμό

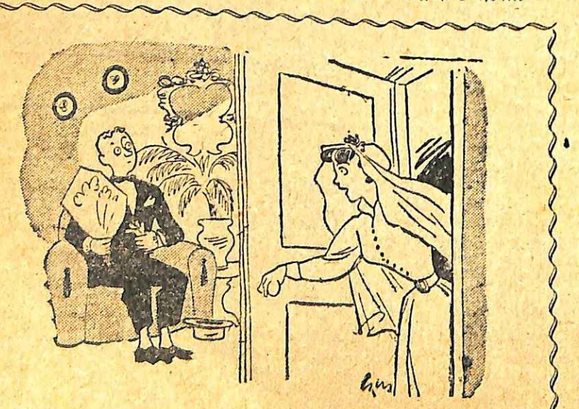
Ἔσφιξε μὲ ἀγάπη τὸ χ της στὸ δικό του.

— Στὸ καλὸ νὰ πάη ὁ πρ πολογισμός. φτάνει που ὄμορφη καὶ χαρούμενη.

Καὶ ξαφνικὰ μὴ μπορώντ κρατήση περισσότερο τὸ μυ κο του, τῆς φώναξε:

— Μιρέϊγ, ἀγαπη μου, ναικούλα μου, ὥρα εἶναι π μάθης πὼς πῆρα μιὰ καλή ξησι στὸ γραφεῖο ἀπὸ σήμε Τὸ παιγνίδι ποὺ τόση ὥρα ζεμε μοῦ ἔδωσε μιὰ πολὺ γάλη χαρά, νοιώθω γιὰ τὴν ἴδια λαχτάρα σὰ νὰ σὲ τογύρισα σήμερα σ' αὐτὸ δρόμο τοῦ Παρισιοῦ. Καὶ πάει τόσο πολὺ τὸ καπελάκι σου κοπέλο!!

ΡΟΖΕ ΤΙΜΟΝ

— Ἡ μαμὰ μοῦ εἶπε πὼς ἔχεις κάτι σοβαρὸ νὰ μοῦ προτείνῃς...

ΗΙΔΕΩΔΗΣ ΠΕΛΑΤΙΣΣΑ

ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΘΕΛΕΙ Ν' ΑΓΟΡΑΣΗ ΚΑΙ ΔΕΝ ΒΑΣΑΝΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΩΛΗΤΗ ΜΕ ΑΣΚΟΠΕΣ ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ

Ἡ γυναίκα ποὺ ἔβγαινε στὰ μαγαζιὰ νὰ ψωνίση ἦταν προτήτερα ὁ στόχος τῆς εἰρωνείας τῶν ἀντρῶν. Ντυμένη μὲ πολυτέλεια, ἔχοντας ὅλο τὸν καιρὸ δικό της, γύριζε ἀπὸ μαγαζὶ σὲ μαγαζί, διάλεγε ὧρες ὁλόκληρες, περνοῦσε τὴ μισὴ ἡμέρα στοὺς ἐμπορικοὺς δρόμους, ὅπως θὰ τὴν περνοῦσε σὲ μιὰ ἐκδρομή, σὲ μιὰ διασκέδασι. Γιὰ τὴ σημερινὴ νοικοκυρὰ τὸ ψώνιο εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δύσκολα ζητήματα, κουραστικὸ καὶ γεμάτο εὐθῦνες. Μιὰ γυναίκα δὲν πρέπει νὰ γελαστῇ ἀπὸ τὴ λάμψι τῶν ὑφασμάτων, ἂν δὲ θέλη νὰ πετάξῃ τὰ χρήματα ποὺ οἰκονόμησε. Θὰ ρίξῃ πρῶτα μιὰ ματιὰ γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ἂν τὸ πρᾶγμα ποὺ ζητᾶ μπορῇ νὰ τὸ βρῇ μὲ τὴν τιμὴ ποὺ θέλει νὰ δώσῃ καὶ θὰ συγκρίνῃ τὶς τιμὲς μὲ τὶς ποιότητες, γιὰ νὰ πάρῃ μιὰ ἀπόφασι. Δὲν εἶναι πάντοτε καὶ τόσο εὔκολο αὐτό.

Μὰ καὶ οἱ ἔμποροι πρέπει νὰ βάλουν ὅλη τὴν τέχνη τους, ὅταν βρίσκωνται ἀντίκρυ στὶς γυναῖκες. Πολλὲς φορὲς ἡ συζήτησι βαστᾶ ὥρα ὁλόκληρη, ὅπου καθένας ὑποστηρίζει τὴν ἄποψί του. Ἂς μιλήσωμε σήμερα γιὰ τὴν πελάτισσα. Πελάτισσες ὑπάρχουν δύο εἰδῶν: Ἡ δυσάρεστη καὶ ἡ εὐχάριστη. Ποιὰ εἶναι ἡ δυσάρεστη πελάτισσα; Εἶναι ἡ γυναίκα ποὺ παίρνει τέτοιο ὕφος, λὲς καὶ ἡ πωλήτρια ἢ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μαγαζιοῦ εἶναι ἡ αἰτία γιὰ ὅλες τὶς δυσκολίες της, λὲς καὶ οἱ ἀκριβὲς τιμὲς εἶναι μιὰ ἐφεύρεσις τοῦ ἐμπόρου, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ τῆς κάνη τὴ ζωὴ ἀβίωτη. Εἶναι ἡ γυναίκα ποὺ ἡ πωλήτρια δὲν ὑπάρχει πιὰ γι' αὐτή, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ ἀγοράσῃ κάτι εἴτε δὲν τὸ ἀγοράσῃ. Ἡ γυναίκα ποὺ μὲ τὸ λογαριασμὸ στὰ χέρια φεύγει χωρὶς νὰ τῆς ρίξῃ ἕνα φιλικὸ βλέμμα, νὰ τῆς πῇ ἕνα χαιρετισμό. Εἶναι ἡ γυναίκα ποὺ ἂν δὲν ἀποφασίση ν' ἀγοράσῃ κάτι, γίνεται τόσο κακόκεφη, ποὺ δὲ λέει κὰν στὴν πωλήτρια «εὐχαριστῶ γιὰ τὸν κόπο σας δεσποινίς».

Ἕνα βάσανο γιὰ τὸν πωλητὴ εἶναι ἀκόμα ἡ γυναίκα ποὺ δὲν ξέρει τί ἀκριβῶς θέλει. Ἂς ὑποθέσουμε ὅτι ἔχει σκοπὸ ν' ἀγοράσῃ ἕνα φόρεμα. Μὰ δὲ σκέπτεται ἀπὸ προτήτερα τί εἶδος φόρεμα θέλει ν' ἀγοράσῃ, οὔτε τὸ χρῶμα, οὔτε τὸ ὕφασμα, οὔτε τὸ σχέδιο... Μάλλινο ἢ μεταξωτό; Στενὸ ἢ μὲ πιέτες; Μακρὺ μανίκι ἢ κοντό; Ὅλα αὐτὰ τὰ συλλογίζεται γιὰ πρώτη φορὰ ἐκεῖ στὸ μαγαζὶ καὶ γιὰ ὅλα θὰ συζητήσῃ μὲ τὸν ἔμπορο. Ἡ ὥρα περνᾶ... Μὰ δὲ μπορεῖ ἀκόμα νὰ πάρῃ ἀπόφασι. Γιατὶ ἀκόμα δὲν ξέρει ἂν θὰ ἀγοράσῃ πρωϊνὸ ἢ ἀπογευματινὸ φόρεμα. Τὸ ζήτημα, ἂν θὰ πάρῃ καὶ ζακετάκι, ἀνοίγει νέο βάραθρο μπροστὰ στὰ μάτια της.

Δυσάρεστη ἀκόμα εἶναι ἡ πελάτισσα ποὺ ξέρει ἀκριβῶς τί θέλει. Βλέπει καθαρὰ μὲ τὴ φαντασία της τὸ εἶδος ποὺ θυγῆκε ν' ἀγοράσῃ. Αὐτὸ τὸ χρῶμα, αὐτὸ τὸ σχέδιο, τόσες πιέτες, ὄχι, ὄχι πλισέ. Ἂν δὲν τὸ βρῇ, φεύγει περήφανα, χωρὶς νὰ δεχτῇ νὰ τῆς δείξουν τίποτε ἄλλο, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ τὸ πάρῃ.

Ἔχει βέβαια τὸ πλεονέκτημα, ὅτι δὲ σπαταλᾶ ἄδικα τὸν καιρό, δὲν κάνει ἄνω-κάτω τὸ μαγαζί. Ἀλλὰ δὲ νοιώθει τὸ ὡραῖο συναίσθημα νὰ γίνεται συμπαθητικὴ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή.

Δὲ συλλογίστηκε ποτὲ ὅτι μπορεῖ νὰ βρεθῇ ἕνα φόρεμα ἐμπριμὲ ποὺ νὰ τῆς πηγαίνη θαυμάσια, πιὸ καλὰ ἀπὸ τὸ μονόχρωμο ποὺ εἶχε ν' ἀγοράσῃ ἢ ἕνα χρῶμα ποὺ τὸ ἀντιπαθεῖ, νὰ ταιριάζη τόσο ὡραῖα μὲ τὸν τύπο της.

Χτυπᾶ στὰ νεῦρα καὶ ἡ πελάτισσα ποὺ γλυστρᾶ γρήγορα στὸ μαγαζί, ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ κλείση. Ἐξετάζει μὲ τὴν ἡσυχία της ὅλα τὰ ὑφάσματα, ὅλα τὰ χρώματα, καὶ ἐπειδὴ τῆς εἶναι ἀδύνατο νὰ διαλέξῃ, φεύγει λέγοντας ὅτι θὰ ξαναπεράση ὅταν θὰ ἔχῃ περισσότερο καιρό, ἢ πωλήτρια ὅμως ἔχει χάσει κιόλας εἴκοσι λεπτὰ ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεώς της.

Ἡ γυναίκα ποὺ γνωρίζει τὴν πωλήτρια καὶ ἀρχίζει νὰ τῆς διηγῆται ἱστορίες, χωρὶς νὰ προσέχη ὅτι οἱ ἀπαντήσεις ἐκείνης εἶναι μονοσύλλαβες, γιατὶ διάζεται νὰ περιποιηθῇ τὴν ἄλλη πελάτισσα ποὺ περιμένει ἀνυπόμονη.

Ἔπειτα ὑπάρχει καὶ ἡ γυναίκα ποὺ σινοδεύει τὸν ἄντρα της, ὅταν αὐτὸς θέλη νὰ ψωνίση κατι δικό του, γιὰ νὰ τὸν προστατεύση ἀπὸ τὸν ἔμπορο. Ἀπὸ ποιότητα, κόψιμο καὶ ἐργασία οἱ δυὸ ἄντρες μαζὶ δὲν καταλαβαίνουν φυσικὰ οὔτε τὸ μισὸ ἀπὸ ὅ,τι αὐτὴ μονυχή της.

Ἡ καλή, ἡ εὐχάριστη πελάτισσα ὅμως, μπαίνει μὲ εὐχαριστημένο πρόσωπο στὸ κατάστημα καὶ ἔχει ἕνα καλὸ βλέμμα γιὰ ὅλα γύρω της. Ζητᾶ μονη της τὸ τμῆμα ποὺ θέλει, χωρὶς νὰ ἐνοχλήσῃ τὴν πρώτη πωλήτρια ποὺ θὰ δῇ καὶ ποὺ εἶναι ἀπησχολημένη μὲ τὴ δουλειά της. Λέει σύντομα τί θέλει ἢ τί περίπου θὰ μποροῦσε νὰ βρῇ. Βλέπει τὴν πωλήτρια ὄχι σὰν κάποιον ποὺ ζητᾶ νὰ κρεμαστῇ πάνω της, μὰ καὶ οὔτε σὰν τὸ Μαντεῖο τῶν Δελφῶν, ἱκανὸ νὰ βρῇ μιὰ λύσι γιὰ κάθε δύσκολο ζήτημα.

Δὲ σπρώχνει γιὰ νὰ πάρῃ τὴ θέσι μιᾶς ἄλλης, οὔτε γιὰ ν' ἀγοράσῃ οὔτε γιὰ νὰ πληρώσῃ.

Δὲν περιμένει νὰ περάσουν οἱ μέρες χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὴ δόσι της, γιατὶ ξέρει, ὅτι ὁ ἔμπορος χρειάζεται τὰ χρήματά του, ὅπως ἀκριβῶς καὶ αὐτὴ καὶ κάθε ἄλλος.

ΚΑΛΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ...

ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΚΑΤΕΥΕΤΑΙ ΣΕ ΞΕΝΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΟΜΩΣ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΟΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα οἱ κάτοικοι τοῦ δρόμου μας δὲ μποροῦσαν νὰ παραπονεθοῦν γιὰ μονοτονία. Στὸν ἀριθμὸ 34 ἔγινε διάρρηξις Οἱ κάτοικοι τοῦ ἰσογείου εἶχαν φύγει γιὰ τὸ Σαββατοκύριακο στὴν ἐξοχὴ καὶ οἱ λωποδύτες βρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἀνοίξουν ἕνα παράθυρο καὶ νὰ μποῦν μέσα στὸ διαμέρισμα, ποὺ τὸ ἐρεύνησαν μὲ ὅλη τους τὴν ἡσυχία.

Ἡ διάρρηξις ἔγινε γνωστὴ εἰκοσιτέσσερες ὧρες ἀργότερα, ὅταν ἡ οἰκογένεια ξαναγύρισε στὸ διαμέρισμά της. Εἰδοποίησαν τὴν ἀστυνομία καὶ, ὅπως συμβαίνει σ' αὐτὲς τὶς περιστάσεις. ὅλοι οἱ γείτονες ἀνακρίθηκαν.

Οἱ ἔνοικοι τοῦ ἄλλου διαμερίσματος τοῦ ἰσογείου δὲ βρίσκονταν ἐκεῖ ὅταν ἔγινε ἡ διάρρηξις. Εἶχαν βγῆ ἔξω καὶ γύρισαν στὸ σπίτι τους τὶς πρῶτες πρωϊνὲς ὧρες. Δὲν εἶχαν δῆ λοιπὸν τίποτα. Στὸ πρῶτο πάτωμα ἔμενε μιὰ ἡλικιωμένη κυρία, ποὺ ζοῦσε ἀπομονωμένη ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐνοίκους. Δέχθηκε, ὅπως ἔμαθα, τοὺς ἀστυνομικοὺς ὄχι μὲ εὐχαρίστηση. Εἶπε, ὅτι δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Ζοῦσε μόνη της, δὲν ἐνώχλησε ποτὲ κανένα καὶ οὔτε ἐπιθυμοῦσε νὰ ἐνοχληται. Ὅταν ἐρωτήθηκε ἂν τὴ νύχτα ἐκείνη εἶχε προσέξει τίποτα, ἀπεκρίθηκε:

— Ναί. Ὅταν κατὰ τὶς 11 τὸ βράδυ βγῆκα νὰ ρίξω ἕνα γράμμα στὸ κιβώτιο, εἶδα δυὸ ἄντρες νὰ στέκουν στὸ ἀντικρυνὸ πεζοδρόμιο. Μόλις μὲ εἶδαν, ἔφυγαν. Ὅταν ὅμως μερικὰ λεπτὰ ἀργότερα θέλησα νὰ μπῶ στὸ σπίτι, τοὺς εἶδα πάλι νὰ περνοῦν ἀργὰ-ἀργὰ ἀπ' ἔξω. Μοῦ φάνηκε παράξενο αὐτό, ἀλλὰ ὅπως σᾶς εἶπα, ἀσχολοῦμαι μόνο μὲ τὶς δικές μου δουλειὲς καὶ ὄχι μὲ τὶς ξένες.

— Ἀκούσατε τίποτα τὴ νύχτα στὸ διαμέρισμα ποὺ εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ δικό σας;

— Ναί, εἶχα ἀκούσει δήματα καὶ μιὰ πόρτα ποὺ ἔκλεισε. Καὶ τῆς φάνηκε παράξενο αὐτό, γιατὶ τὸ ἀπόγευμα εἶχε δῆ τὴν οἰκογένεια νὰ φεύγη μ' ἕνα ταξὶ καὶ ἦταν ἀπίθανο νὰ εἶχε γυρίσει κιόλας.

Ἀλλὰ, ὅπως κι' ἂν ἦταν, δὲν τὴν ἐνδιέφερε τί ἔκανε ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος.

Ἡ κυρία εἶχε τηλέφωνο στὸ σπίτι της καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ στὸ πάνω πάτωμα καθόταν μιὰ εὐγενικὴ οἰκογένεια, πάντοτε πρόθυμη νὰ βοηθήσῃ στὸ κάθε τι καὶ εἶχε καὶ τρεῖς μεγάλους γιούς. Γιὰ τὴν κυρία ἦταν ἕνα τιποτένιο πρᾶγμα νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ γιὰ τὸ θόρυβο ποὺ ἄκουσε ἢ νὰ τηλεφωνήσῃ στὴν ἀστυνομία. Ἡ κλοπὴ τότε δὲ θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ συμβῇ.

«Δὲν ἀσχολοῦμαι μὲ τὶς δουλειὲς τῶν ἄλλων!». Εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ τὸ λέμε. Ἐδῶ καὶ λίγες μέρες διάβασα στὴν ἐφημερίδα ὅτι μιὰ γυναίκα ποὺ ἔμενε μόνη της ψηλὰ στὴ σοφίτα μιᾶς πολυκατοικίας σὲ μιὰ μεγάλη εὐρωπαϊκὴ πόλι, βρέθηκε νεκρὴ ἀπὸ τὴν πείνα. Γιατὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ σκέπτονταν καὶ ἔλεγαν: «Δὲν ἀσχολοῦμαι μὲ τὶς δουλειὲς τῶν ἄλλων». Στὴν ὑπαιθρο, εὐτυχῶς, δὲ συμβαίνει αὐτὸ, οὔτε στὶς μικρὲς πόλεις. Ἐκεῖ τρέχουν ἀμέσως, ὅταν ἕνας ἔχη ἀνάγκη. Στὶς μεγάλες πόλεις ὅμως, οἱ ἄνθρωποι μένουν ξένοι ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ἔστω καὶ ἂν κάθωνται στὸ ἴδιο σπίτι. «Ἂν πιάσω σχέσεις μὲ τοὺς γείτονες μου», ἔλεγε μιὰ νέα γυναίκα, «δὲ θἄχω καλὴ ζωή. Θὰ ἀνακατεύωνται σὲ ὅλα».

Καλὸς γείτονος εἶναι ἕνας ποὺ δὲν εἰσχωρεῖ ἀπρόσκλητος στοῦ ἄλλου τὸ σπίτι, ποὺ δὲν κουτσομπολεύει καὶ δὲν προστατθεῖ νὰ μὴ τοῦ διαφύγη τίποτα ἀπὸ ὅσα κάνουν οἱ γείτονές του. Αὐτὸς ποὺ πραγματικὰ δὲν ἀνακατεύεται σὲ ξένες ὑποθέσεις, ὅταν ὅλα πηγαίνουν καλά, ποὺ προσφέρει ὅμως πρόθυμος τὴ βοήθειά του, χωρὶς νὰ παρακληθῇ, ὅταν εἶναι ἀνάγκη.

ΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ

Μικρή μου ἐπαρχιωτοπούλα,

Εἶδα τὰ προικιά σου καὶ θαύμασα τὴν ὑπομονή σου καὶ τὴν ἀξιωσύνη σου.

Κεντᾶς ἀπ' τὸ πρωΐ ὡς τὸ βράδυ κι' ἡ βελόνα πετᾶ στ' ἄξια χέρια σου, γιατὶ τῆς δίνουν φτερὰ τὰ χρυσᾶ ὄνειρα ποὺ πλάθεις γιὰ τὴ μελλοντικὴ ζωή σου, μ' ἕνα σύντροφο στὸ δικό σου σπιτάκι. «Ποιὸς ἄραγε θὰ εἶναι» σκέφτεσαι. Καὶ πόσα παινέματα θἄχουν νὰ λένε γιὰ σένα στὸ χωριό, ὅταν τὴν παραμονὴ τοῦ γάμου σου θὰ ἐκθέσης τὰ καλοδουλεμένα προικιά σου καὶ θἄρθουν ὅλες νὰ τὰ δοῦν;

Εἶσαι, ἀπ' ὅλες τὶς Ἑλληνίδες, ἐσὺ ἡ πιὸ προκομμένη. Ἀλλὰ ἐπειδὴ σὲ συμπαθῶ πολύ, δὲν θὰ σοῦ κρύψω τὴν κατάπληξί μου, ὅταν μιὰ μέρα ποὺ ἔλειπε ἡ μητέρα μου καὶ βρέθηκες στὴν ἀνάγκη νὰ τηγανίσης πατάτες, γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή σου σὲ εἶδα νὰ τὶς ἀλευρώνης, προτοῦ τὶς τηνανίσης. Δὲν ἤξερες καὶ σίγουρα ντράπηκες νὰ μὲ ρωτήσης.

Θυμήθηκα τότε κάποιο λαϊκό μας παραμύθι, ποὺ λέει γιὰ μιὰ νιόπαντρη, ποὺ δὲν ἤξερε νὰ μαγειρεύῃ. Τὴν πρώτη μέρα τῆς πῆγε ὁ ἄντρας της κρέας. Καὶ γιὰ νὰ τὴ διευκολύνη κάπως, τῆς εἶπε: «Νὰ τὸ πλύνης καλὰ-καλὰ καὶ νὰ τὸ βάλης νὰ βράσῃ». Καὶ κείνη, γιὰ νὰ εἶναι ἐν τάξει τὸ ἔπλυνε καλὰ-καλὰ μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ σαπούνι... Καταλαβαίνεις, βέβαια, πόσο ἄνοστο φαγητὸ ἔγινε. Αὐτὸ θυμήθηκα...

— Δὲν ξέρεις νὰ μαγειρεύῃς; σὲ ρώτησα.

—Θὰ μάθω ὅταν θὰ παντρευτῶ, ἦταν ἡ ἀπάντησί σου.

Θὰ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ καλὸς ὁ ἄντρας σου καὶ πολὺ ἐρωτευμένος μαζί σου γιὰ νὰ τρῶη ἐπὶ πολὺν καιρὸ τὰ πειράματα τῆς κατσαρόλας σου. Εἶσαι σίγουρη πὼς θὰ τὰ βρῆς αὐτὰ τὰ δυό; Ἀλλά, κι' ἂν τὰ βρῆς, γιατὶ νὰ βάλης σὲ δοκιμασία τὰ προτερήματα τοῦ μέλλοντος συζύγου σου;

Ἐσύ, ποὺ εἶσαι τόσο φιλότιμη, θὰ αἰσθανθῆς τὸν ἐαυτό σου φοβερὰ ντροπιασμένο, ὅταν κάποτε θὰ τὸν δῆς ν' ἀποτραβιέται νηστικὸς ἀπ' τὸ τραπέζι.

Κι' ἀργότερα, θὰ λυπηθῆς πολὺ περισσότερο, ὅταν ὁ σύζυγός σου θὰ βρῆ ἑξαίρετο τὸ φαγητό, ποὺ θὰ φάη σὲ ἕνα φιλικὸ σπίτι. Κάποια δυνατὴ κεντιὰ θὰ νοιώσης στὴν καρδιά σου, ὅταν θὰ συγχαίρη ἐνθουσιασμένος μιὰ ξένη γυναίκα καὶ θὰ τῆς πῆ: «Κυρία μου, μαγειρεύετε περίφημα!» Ἂν δὲ ντρεπότανε θὰ πρόσθετε: «Τυχερὸς ὁ ἄντρας ποὺ σὲ ἔχει γυναίκα».

Πρὶν συμβοῦν ὅλα αὐτά, καιρὸς εἶναι νὰ καταλάβης τοῦτο: Ὅτι ἡ μαγειρικὴ εἶναι καὶ αὐτὴ μιὰ τέχνη ποὺ θέλει μαθητευσι καὶ ἐξάσκησι. Κι' ἀντὶ νὰ τὴν κάνης τὴν ἐξάσκησι στὸ πλευρὸ τοῦ ἀνδρός σου, ἐκθέτοντας σὲ δοκιμασία τὴν ἀνεκτικότητά του, καλύτερα νὰ μαθητεύσης στὸ πλευρὸ τῆς μητέρας σου.

Ἀλλὰ ἡ μητέρα σου, ποὺ τὴν γνωρίζω καλά, δὲν ξέρει ἡ καϋμένη ἀπὸ μαγειρικὴ τίποτα περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ξέρουν ὅλες οἱ μανάδες τῶν ἑλληνικῶν χωριῶν. Φαγητὰ ἁπλᾶ καὶ... ἂς μὴν τῆς κακοφανῆ, κακοφτιαγμένα.

Τὰ χρόνια ὅμως τώρα ἄλλαξαν. Οἱ ἄνδρες μετακινοῦνται. Δὲν εἶναι ὅπως στὴν ἐποχὴ τοῦ παποῦ σου. Εὔκολα τώρα παίρνουν τὸ λεωφορεῖο ἀπ' τὸ χωριὸ καὶ κατεβαίνουν συχνὰ στὴν πόλι γιὰ ψώνια καὶ γιὰ γιατρούς. Οἱ νέοι φεύγουν νὰ σπουδάσουν ἢ ἐπιστρατεύονται. Καὶ ἐπιστρέφουν στὸ χωριὸ μὲ ἀλλαγμένο τὸ γευστικό τους γοῦστρ.

Πρέπει λοιπὸν καὶ σύ, μικρή μου ἐπαρχιωτοπούλα, νὰ ἑτοιμασθῆς ν' ἀντιμετωπίσης τὴ νέα κατάστασι.

Μοῦπες κάποτε μὲ παράπονο, ὅτι ζήτησες τὴ συνταγὴ ἑνὸς γλυκίσματος ἀπὸ τὴ φίλη σου τὴν Ἑλένη. Καὶ δὲν σοῦ τὴν ἔδωσε, λέγοντάς σου ὅτι ἔχασε τὸ τετράδιο μὲ τὶς συνταγές. Ἀλλὰ ἐσὺ πολὺ καλὰ κατάλοιδες ὅτι δὲν ἤθελε νὰ σοῦ τὴ δώση, γιὰ νὰ εἶναι μόνον αὐτὴ στὸ χωριὸ ποὺ φτιάχνει αὐτὸ τὸ ὡραῖο γλύκισμα.

ΣΤΟΛΙΣΜΕΝΟ ΜΕ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Χαριτωμένο ἀμερικάνικο μοντέλο ἀπὸ λινὸ στολισμένο ἐδῶ κι' ἐκεῖ μὲ μαργαρίτες. Φούστα εἶναι πλατειὰ καὶ σχηματίζει λούκια ἐνῶ ὁ μπούστος, ἐφαρμοστός, χωρὶς μανίκια, ἔχει κι' αὐτὸς γαρνιτούρα στὰ ἀνδρικὰ πέτα ἀνάλογο λουλουδένιο μπουκέτο

Μέσα στὸν κάθε ἄνθρωπο ὑπάρχει μιὰ ἔμφυτη φιλοδοξία νὰ διακριθῆ κάπου, νὰ ξεχωρίση ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἔτσι καὶ μιὰ νοικοκυρούλα, ὅταν τὴν παινεύουν γιὰ τὰ ὡραῖα φαγητὰ καὶ γλυκίσματά της, ἱκανοποιεῖται ἡ ἀνθρώπινη φιλοδοξία της.

Πρέπει λοιπὸν ν' ἀρχίσης νὰ ἀσκῆς συχνὰ τὴ σκέψι σου μ' αὐτὴ τὴν ἀλήθεια, ποὺ μᾶς τὴ μαθαίνει ἡ ζωή: Ὅτι ἡ εὐτυχία ἑνὸς ἀνδρογύνου στηρίζεται βέβαια, κατὰ πρῶτο λόγο, στοὺς καλοὺς χαρακτῆρες καὶ στὴν ψυχικὴ συνεννόησι, ἀλλὰ ὕστερα τὸν λόγον ἔχει τὸ καλομαγειρεμένο φαγητό. Ἔτσι ἀκόμα μικρὴ καὶ καταλαβαίνω ὅτι μιὰ τέτοια ἀλήθεια προσβάλλει λίγο τὸν ρομαντισμό σου. Τώρα, ποὺ εἶσαι 20 χρονῶ, σκέφτεσαι μόνο τὰ αἰσθήματα. Ξέροντας ὅμως νὰ μαγειρεύης καὶ ὡραῖα, θὰ ἰδῆς ὅτι τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀνδρός σου θ' ἀνθίζουν καλύτερα γιὰ σέ. Ἴσως μοῦ πῆς: «Τί αἰσθήματα εἶναι αὐτά, ποὺ γιὰ νὰ φτάσουν στὴν καρδιὰ πρέπει πρῶτα νὰ περάσουν ἀπ' τὸ στόμαχι;» Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶναι βέβαια λίγο σχετική· ἀλλὰ δὲν παύει νὰ εἶναι μιὰ ἀλήθεια. Δὲν ἔχω ἀκούσει ἄντρες νὰ παινοῦν τὰ ὡραῖα κεντήματα καὶ τὰ θαυμαστὰ ἐργόχειρα τῶν γυναικῶν. Πολὺ συχνὰ μως λένε τὰ ὡραιότερά τους κοπλιμέντα καὶ τὰ πιὸ εἰλικρινῆ γιὰ ἕνα ὡραῖο φαγητὸ ἢ γλύκισμα.

Σὲ τί θὰ σὲ ὠφελήση, γιὰ νὰ πάρω ἕνα παράδειγμα, τὸ ὡραῖο καρὲ τοῦ τζακιοῦ, ποὺ κένταγες ἕξη μῆνες, ὅταν ἀντίθετα ποὺ θὰ παντρευτῆς, τοποθετήσης πάνω σ' αὐτὸ ἕνα κέϊκ γλυφὸ ἀπὸ γεῦσι τῆς σόδας καὶ ἀποτυχημένο;

Μαζὶ μὲ τὰ ὡραῖα σου ἐργόχειρα λὰ καὶ μὲ τὴν ὡραία σου μαγειρικὴ στερεώτης τὴν ἀτομική σου εὐτυχία. Καταλαβαίνεις καὶ μόνη σου ὅτι καὶ τὰ εἶναι σημαντικά.

ΠΕΠΗ ΔΑΡΑΝ

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἡ κωμωδία τῆς εὐτυχίας

Τοῦ Ἠλία Μπακοπούλου

Η «ΣΤΟΥΝΤΕΜΠΑΙΚΕΡ» μακρυὰ, ὡς πέντε μέτρα, γυαλιστερὴ κι' ὀχτακύλινδρη «ρολλάρει» μαλακὰ στὴν ἀσφαλτο. Στὸ βολὰν κάθεται ὁ Ἄντρας. Εἶναι νέος, μάλλον συμπαθητικός, μᾶλλον καστανός, μὲ ὡραῖα λευκὰ δόντια. Πρώτη φορὰ ὁδηγεῖ αὐτὴ τὴν «τροχοφόρο πολυτέλεια», χωρὶς νὰ φοράη τὴ λιβρέα καὶ τὸ κασκέτο του... «ἰδιόκτητου» σωφέρ. Σήμερα ἐπωφελεῖται ἑνὸς μικροῦ ταξιδιοῦ ποὺ ἔκανε ὁ πολυτελέστατος «κύριός του», γιὰ νὰ μπῆ κι' αὐτὸς στὴ «μεγάλη ζωή», ὄχι μὲ τὸ κασκέτο τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ μὲ μιὰ μεγαλοπρεπῆ ρεπουμπλικα «ἀντίκα κάζα». Ἡ Γυναίκα, ποὺ περιμένει στὴ στασι τῶν λεωφορείων εἶναι πολὺ νέα, πειρασμικὴ ὁμορφιά, ντυμένη τοῦ κουτιοῦ, μὲ τακουνάκι ὡς ἐκεῖ-πάνω, ὑπερβολικὰ κομψό. Τὰ κατακόκκινα νυχάκια, ποὺ μόλις.... παρελήφθησαν ἀπὸ τὴ μανικιουρίστα, τὸ τσαχπίνικο μουτράκι μὲ τὸ σοφὸ μακιγιάζ, τὸ μεταξωτὸ μοντελάκι ποὺ τὸ τσιτώνουν οἱ πιπεράτες σφριγηλότητες ἑνὸς καλοσχηματισμένου κορμοῦ — ὅλ' αὐτὰ δὲ σ' ἀφίνουν νὰ μαντέψης ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ καμαριέρα σὲ «Κυριακάτικη ἔξοδο». Φυσικὰ δὲν τὸ μαντεύει οὔτε κι' ἡ «Στουντεμπαίκερ», ποὺ ἐλίσσεται ἤσυχα στὴν ἀσφαλτο καὶ προχωρεῖ σιγὰ-σιγὰ στὸ ρεῖθρο τοῦ πεζοδρομίου...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μισανοίγοντας εὐγενικὰ τὴν πόρτα τῆς λιμουζίνας).— Νομίζω πὼς τὰ λεωφορεῖα ἔχουν ἀπεργία.... Θέλετε νὰ μᾶς προτιμήσετε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (χαμόγελο κολακευμένης φιλαρέσκειας).— Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ... «γραμμὴ» ποὺ κάνετε. Ἂν π. χ. εἶστε... «Ἀκαδημία — Βύρωνας» δὲ μοῦ κάνετε. Ἂν εἶστε... «Ὁμόνοια —Βεῖκου» κάτι μπορεῖ νὰ γίνη!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (βρίσκει τὴν εὐκαιρία νὰ δείξη σὲ πλατὺ γέλιο τὰ ὡραῖα δόντια του).—Τὸ ...βάζουμε τὸ «ἀμάξι» σ' ὁποια «γραμμὴ» θέλετε. Περάστε. Πρώτη φορὰ αὐτὴ ἡ «Στουντεμπαίκερ» θὰ γνωρίση μιὰ τέτοια ὁμορφιά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μέσα της).— Ἄχ, τί φινέτσα, ποὺ σοῦ τὴν ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἀριστοκράτες! (γελαστὴ): Μερσί... (πατάει τὸ ποδαράκι της στὸ «μαρσπιὲ» τῆς λιμουζίνας).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μέσα του).— Τέλος πάντων, αὐτὲς οἱ ἀριστοκράτισσες σοῦχουν ἕνα «ἀέρα» ποὺ τὶς κάνει γοητευτικὲς (δυνατά): Λοιπόν, ποῦ θὰ πᾶμε; (γελαστά): Βαρυμπόμπη; "Η Βουλιαγμένη;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τσαχπίνικα). —Μὰ... δὲν εἴπαμε Βεῖκου;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ γέλιο).— Ἀδύνατον! Τὸ ἀμάξι κάνει μόνον... ὑπεραστικὲς γραμμές! (πατάει ἐλαφρὰ «γκάζι»).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ τὸ σκέρτσο τοῦ διαβολοθήλυκου, ποὺ ἔχει ἤδη ὑποκύψει, ἀλλὰ κάνει τὰ τελευταῖα του νάζια).— Τότε... ἔκανα λάθος. Σταματῆστε νὰ κατεβῶ!

Ο ΑΝΤΡΑΣ («ἀνοίγει» ταχύτητα).— Καὶ πάλι... ἀδύνατον! Τὰ «ὑπεραστικὰ» δὲν κάνουν στάσεις.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀγωνίζεται ἀπεγνωσμένα νὰ θυμηθῆ μιὰ κατάλληλη φράσι, ἀπ' τὰ λαϊκὰ ρομάντσα ποὺ ἔχει διαβάσει). —Μμμ... (τὸ κατορθώνει): Τότε εἶμαι... αἰχμάλωτός σας! (χαμόγελο εὐδαιμονίας γιατὶ τὸ... ξεφούρνισε ἀξιοπρεπῶς). Ποῦ θὰ μὲ ὁδηγήσετε;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἔχει «ἀνοίξει» ὀγδόντα χιλιόμετρα).— Βαρυμπόμπη!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' ἐκείνη τὴν... «προσληπτικὴ» ζηλοτυπία ποὺ κολακεύει φοβερὰ τοὺς ἄντρες). —Ἐκεῖ ὁδηγῆτε συνήθως τὶς... αἰχμαλώτες σας;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ ὕφος ποὺ λέει κατακάθαρα: «Ναί, ἐκεῖ!»).— Ἔ, ὄχι δά! Δὲν εἶμαι καὶ τόσο ἐπικίνδυνος!

(Ἡ λιμουζίνα τρέχει τώρα ὁλοταχῶς ἔξω ἀπ' τὴν Ἀθήνα. Ὁ χιλιομετρικὸς δείχτης ἀγγίζει τὰ 90... Δεξιὰ κι' ἀριστερὰ φαίνονται ζευγαράκια ποὺ κάνουν πεζοπορώντας τὸν περίπατό τους).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀνασύρει ἐπειγόντως ἀπὸ τὴ μνήμη της μιὰ σχετικὴ φράσι ἀπὸ κάποιο ἄλλο ρομάντσο).— Περαστικὸς Ἔρως!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μέσα του).— Στὸ «δικό τους κόσμο» κυκλοφοροῦν μόνο μὲ ὀχτακύλιντρες! (δυνατά): Κουραστικὴ ἱστορία αὐτοὶ οἱ ἀτέλειωτοι ποδαρόδρομοι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μέσα της).— Τοῦ λόγου του δὲν ξέρει τί πὰ νὰ πῆ ἀδεκαρία, μέχρι ποὺ νὰ μὴ ἔχης νὰ πάρης τὸ τράμ... (δυνατά): Ἔχετε δίκιο... Ἀλλοστε... (ἀναζητάει καινούργια φράσι ἀπὸ τὴ Ντελλὺ ἢ τὴ Μὰξ γιὰ Βεζίτ): Ὁ Ἔρως δὲν εἶναι ἐκδρομικὸς ὅμιλος!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μέσα του).— Μωρὲ σοῦχουνε αὐτὲς οἱ ἀριστοκράτισσες, κάτι κουδέντες φαρμάκι γιὰ μᾶς τὰ φτωχαδάκια... (δυνατά): Ἔτσι εἶναι ὅπως τὸ εἴπατε...

(Καινούργια σιγὴ, γεμάτη ἀπὸ τὸν ἀνάλαφρο ρόχθο τῆς μηχανῆς. Λίγο ἀργότερα ἡ ὀχτακύλινδρη ἔχει «πλευρίσει» σὲ κάποιο κέντρο πολυτελείας. Τραπεζάκι μὲ τραπεζομάντηλο ἔξτρα, δάζο μὲ λιλουδία, γκαρσόνια μὲ σμόκιν).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μέσα της, ἐνῶ κυττάζει τριγύρω).— Μεγάλο πρᾶμα νὰ... «σχετίζεσαι» μὲ ἀριστοκράτη! Ποῦ τὸ ταβερνάκι ποὺ μὲ πήγαινε ὁ Γιακουμῆς! Ἄμ... σωφεράκι δὲν εἶναι ὁ φουκαρᾶς; Καὶ πολὺ τοῦ πήγαινε!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μέσα του).— Ἀμ' τί στὴν ὀργή! Ὅλο ἀπὸ μακρυὰ θὰ τὰ κυττάζω; Βέβαια, ἡ ὑπόθεσις θὰ μοῦ στοίχιση ἕνα ὁλόκληρο μισθό, ἀλλὰ χαλάλι! Ἀριστοκράτισσα εἶναι αὐτὴ, δὲν εἶναι... καμαριέρα σὰν τὴ Λουλούκα!

(Τὸ γκαρσόνι σερβίρει. Ἀκριδὰ φαγητὰ, ἀκριδὰ κρασιὰ, πολὺ κέφι καὶ τὸ διακριτικὸ σκοτάδι, ποὺ τυλίγει τὸν Ἔρωτα καὶ δὲ σ' ἀφίνει νὰ τὸν διακρίνης στὶς κάπως πιὸ... ρεαλιστικὲς ἐκδηλώσεις του. Ἡ ἐπιστροφὴ συμπίπτει μὲ τὶς πρῶτες πρωϊνὲς ὧρες).

Ὁ ΑΝΤΡΑΣ.— Ποῦ θέλεις νὰ σ' ἀφήσω; (μέσα του): Σίγουρα θὰ μοῦ ξεφουρνίση κανένα Κολωνάκι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μέσα της).— Πῶ, πῶ! Νὰ μὴ μὲ πάη στὴ συνοικία μου καὶ... μάθει τὴν ἀλήθεια!... (δυνατά): Δὲν πειράζει... στὴν πλατεία τοῦ Συντάγματος.

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ὅπως θέλετε... (μέσα του).— Δὲν θέλει νὰ μοῦ ἀποκαλύψη ποῦ βρίσκεται ἡ πολυκατοικία της. Δὲ βαρυέσαι... καλύτερα νὰ τελειώση ὡς ἐδῶ ἡ ἱστορία. Γιατὶ σύριο ἔρχεται τ' ἀφεντικὸ καὶ... ἄντε λιμουζίνα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μέσα της).— Ἄχ, ἂς μὴ μοῦ ζητήση ραντεβοῦ, γιατὶ τρέχα-γύρευε πότε θὰ ξαναχῶ... ἔξοδο! (δυνατά): Φάσαμε... Μερσὶ καὶ... χαιρετε!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ἀντίο!

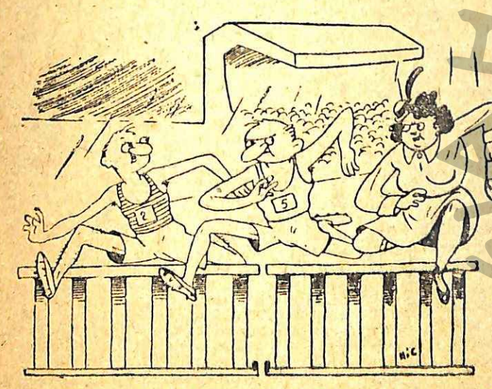
(Μετὰ τὸ χωρισμὸ μένει καθένας μὲ τὰ ὀνειρά του. Ὁ Ἄντρας εἶναι εὐτυχισμένος. Ξόδεψε βέβαια τὰ ἑκατονταπλάσια ἀπ' ὅ,τι τοῦ στοιχίζει ὁ ταχτικὸς περίπατος μὲ τὴ Λουλούκα, ἀλλὰ ἀναπολεῖ μὲ συγκίνησι πόσο ἀλλοιώτικος ἦταν αὐτὸς ὁ «Ἔρως πολυτελείας» ἀπὸ τὸν ἄλλο, τὸν Ἔρωτα τῆς καμαριέρας.

Κι' ἡ Γυναίκα εἶναι κι' αὐτὴ εὐτυχισμένη. Μπορεῖ νὰ τοῦ ἐπέτρεψε νὰ... προχωρήση κάπως περισσότερο ἀπὸ τὸ Γιακουμῆ, ἀλλὰ τί τὰ θέλεις! Ἄξιζε τὸν κόπο. Ἔχει τόση φινέτσα αὐτὸς ὁ ἔρως τῶν γνησίων ἀριστοκρατῶν! Δὲ μοιάζει μὲ τὰ σωφεράκια!

Κι' ἀπάνω σ' αὐτὲς τὶς δυὸ εὐτυχισμένες ἀναπολήσεις, εἰρωνικὴ καὶ καγχαστική, κλείνει ἡ ζωὴ τὴν...

Αὐλαία

ΔΡΟΜΟΣ ΜΕΤ' ΕΜΠΟΔΙΩΝ...

— Ὥστε ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τόσο ζηλιάρα ἡ γυναίκα σου;...

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΙ

Οἱ λίγες μέρες ποὺ χωρίστηκ' ἀπὸ σένα,
σὰ χίλια χρόνια μοῦ φανῆκαν θλιβερά...
Τὰ δευτερόλεπτα μετροῦσα ἕνα-ἕνα
κι' ὅλες οἱ σκέψεις μου μ' ὁλόνοιχτα φτερὰ
γοργοπετούσανε ζητώντας τὴ χαρὰ
ποὺχε φωλιάσει κάπου ἐκεῖ, κοντὰ σὲ σένα...

★

Θωροῦσα μπρός μου κατακόκκινα δυὸ χείλια
καὶ καστανόμαυρα δυὸ μάτια γελαστά,
κάποιων μαλλιῶν τὰ παιχνιδίσματα τὰ χίλια...
Τ' αὐτιά μου ἀκούγανε — κι' ἂν ἦταν σφαλιστὰ—
κάποιας φωνούλας τὰ λογάκια τὰ ζεστά,
ὡσὰν πουλιοῦ γλυκοκελαϊδισμα καὶ τρίλλια...

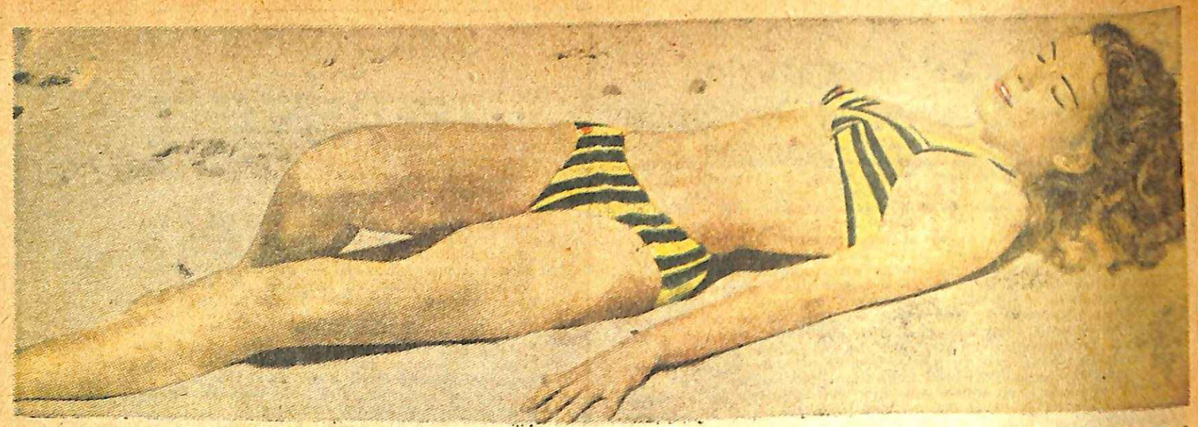
★

Κι' ὕστερα ἦρθες. Σὲ ξανάνοιωσα κοντά μου
δίχως τὰ πέπλα φαντασίας νοσηρῆς,
καὶ ὁλοζώντανη ξανὰ στὴν ἀγκαλιά μου
σφιχτὰ σὲ κράτησα. Γιὰ πές μου, δὲ θαρρεῖς
πὼς ἰδωθήκαμε λιγάκι πιὸ νωρὶς
ἀπ' ὅσο θἄπρεπε, ἀγάπη μου γλυκειά μου;

★

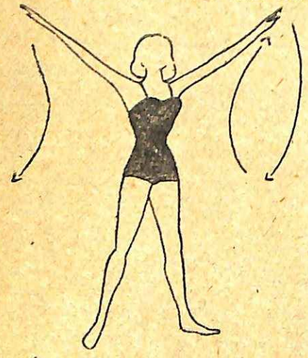
Γιατί, στ' ἀλήθεια, τώρα μέματα δὲ λέω:
Μακρυὰ σὰν ἤσουν σ' ἀγαποῦσα πιὸ πολύ
ἀφοὺ μποροῦσα μὲ τὶς σκέψεις μου νὰ πλέω
σ' ἄγνωστες θάλασσες, ρουφώντας τὸ φιλί
τῆς φαντασίας μου. Μὰ τώρα σὰν κελί
μοιάζ' ἡ ἀγκαλιὰ σου. Καὶ μοῦρχεται νὰ κλαίω.

Θ. ΚΑΡΖΗΣ

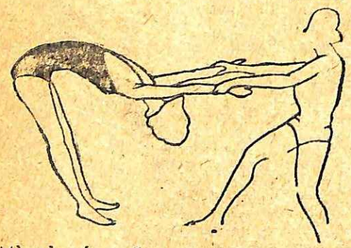

ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

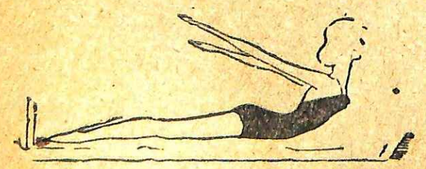
ΔΥΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΡΙΕΣ ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΝ ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ.

Διαγράφετε ὅσο μπορεῖτε μεγαλύτερους κύκλους μὲ τὰ χέρια (20 φορές)

Μὲ τὰ χέρια ἴσια, πιάσετε τὴ μαθήτρια ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῶν χεριῶν, ποὺ πρέπει νὰ φέρη τὸ βάρος τοῦ σώματος πολὺ πρὸς τὰ ὀπίσω. Ταυτοχρόνως, ἡ ἐκπαιδεύτρια τραβᾶ τινιαχτὰ καὶ ὁλοένα δυνατώτερα τὴ μαθήτρια ἀπὸ τὰ χέρια.

Πλαγιασμένη πάνω στὴν κοιλιά, μὲ τὰ πόδια τεντωμένα κάτω ἀπὸ ἕνα κρεβάτι, σηκώσετε τὸν κορμὸ πρὸς τὰ ἐπάνω ὅσο πιὸ πολὺ μπορεῖτε μὲ τὰ χέρια τεντωμένα πρὸς τὰ ὀπίσω (20 φορές).

ΑΥΤΗ εἶναι τουλάχιστον ἡ πεποίθησι τῆς κυρίας Φουσὲ-Γκρετὼ, ποὺ διεκρίθη στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ 1946. Ξανθὴ, ὡραία, πλημμυρισμένη ἀπὸ αἰσιοδοξία, ἔδωσε τὴν ἑξῆς ἀπάντησι σὲ συντάκτη γαλλικοῦ περιοδικοῦ :

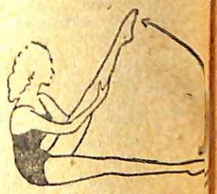
— Εἶναι ὁλοφάνερο, εἶπε ἡ ὡραία κολυμβήτρια, ὅτι χωρὶς τὸ κολύμπι δὲ θὰ μποροῦσα ποτὲ νὰ διατηρήσω τὴ γραμμή μου. Ὅλες οἱ κολυμβήτριες ἔχουν ἐπιμήκεις μυῶνες, πλατεῖς ὤμους, στενοὺς γοφούς. Ἀπὸ τότε ποὺ κολυμπῶ, οἱ ὦμοι μου πλάτυναν 5 ἑκατοστὰ, οἱ μυῶνες τῆς πλάτης καὶ τῆς ὠμοπλάτης μου δυνάμωσαν, οἱ κνῆμες μου ἔχουν γίνει πιὸ λεπτές. Συμβουλεύσετε λοιπὸν κι' ἐσεῖς τὶς ἀναγνώστριές σας νὰ κολυμποῦν. Τίποτα καλύτερο δὲν ὑπάρχει γιὰ τὴ γραμμή. Κι' ἂν ἴσως τὸ νερὸ τῆς πισίνας δὲν ὠφελεῖ διόλου τὸ δέρμα, ὅμως τὸ θαλασσινὸ νερὸ ζωηρεύει τὴν κυκλοφορία καὶ ὁμορφαίνει τὸ δέρμα».

Ἡ κυρία Φουσὲ-Γκρετὼ δίνει στὶς γυναῖκες ποὺ θέλουν νὰ γίνουν γρήγορα καλὲς κολυμβήτριες τὶς ἀσκήσεις τῆς ἀριστερῆς στήλης.

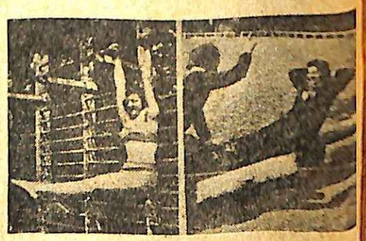
Ἐξ ἄλλου ἡ δεσποινὶς Ναντὶ Μπορὼ, ποὺ εἶναι πρωταθλήτρια τῆς Εὐρώπης στὴ βουτιὰ ἀπὸ βατήρα, εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Εἶμαι βεβαία πὼς ἡ ἀκροβατικὴ βουτιὰ καὶ ἡ γυμναστικὴ ποὺ κάνει κάθε καλὴ καταδύτρια, ὁμορφαίνει τὸ σῶμα, τὸ ἐμποδίζει νὰ χαλάση καὶ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀποκτήση ἐπιμήκεις μυῶνες. Οἱ καλύτερες ὑποδείξεις ποὺ μπορῶ νὰ κάνω στὶς ἀναγνώστριές σας εἶναι νὰ τοὺς πῶ γιὰ τὶς τέσσαρες ἀσκήσεις, ποὺ τὶς θεωρῶ σπουδαιότερες ἀπὸ ὅλες τὶς ἀσκήσεις ποὺ κάνω. Ἀπὸ τότε ποὺ πῆρα τὸ πρωτάθλημα τῆς Εὐρώπης τοῦ 1950 ἐπάχυνα, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ σταμάτησα τὶς ἀσκήσεις αὐτές. Θὰ τὶς ξαναρχίσω, γιατὶ πρέπει νὰ χάσω πάλι μερικὰ κιλά. Τὸ καλύτερο ἀπ' ὅλα εἶναι νὰ συνοδεύωνται οἱ ἀσκήσεις μὲ τινάγματα ἐπὶ τόπου, ποὺ νὰ κρατοῦν ἕνα λεπτὸ ἢ τινάγματα μὲ κάποια προώθησι (σὰ νὰ τρέχη κανεὶς πρὸς τὰ ἐμπρὸς) ἐπὶ δύο λεπτά. Ἂν οἱ ἀναγνώστριες κάνουν τακτικὰ αὐτὲς τὶς ἀσκήσεις νηστικὲς, τότε χωρὶς ἀμφιβολία δὲ θὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ καμμιὰ ἄλλη προσπάθεια ἢ φροντίδα.

Καθισμένη κατὰ γῆς, σηκώσετε ψηλὰ καὶ κάθετα τὸ ἕνα πόδι κρατώντας το μὲ τὰ χέρια καὶ ἔχοντάς το καλὰ τεντωμένο. Ἐπανέλθετε στὴν προηγούμενη θέσι. Ἐκτελέσετε τὴν ἴδια κίνησι ἐναλλὰξ πολὺ ἀργά.

Εἶναι μιὰ ἄσκησι, ποὺ δυναμώνει τοὺς μῦ τῆς κοιλιᾶς καὶ ἐξαφανίζει τὰ περιττὰ λίπη. Τὴ συνιστῶ ἰδιαίτερα σ' ἐκείνες ποὺ ἔχουν τάσι πρὸς τὸ πάχος.

Κρεμασμένη ἀπὸ ἐξαρτήρα τεντώσετε τὰ πόδια πρὸς τὰ ἐμπρὸς, ἑνωμένα. (20 φορές).

Πλαγιασμένη ἴσι[α] μὲ τὰ χέρια κα[τὰ] ἀπὸ τὸν αὐχένα. [Ση]νασηκωθῆτε ἀργ[ὰ] (20 φορές).

Ἅλμα εἰς ὕψος, ὅπως συνηθίζεται καὶ στὸ στάδιο. Πρέπει νὰ γίνεται ὅμως στὴν ἄμμο γιὰ νὰ μὴ πληγώνεσθε καὶ γτυπᾶτε ὅταν πέφτετε. (20 φορές). Στὴν ἄσκησι αὐτὴ πρέπει ν' ἀποδώσετε ἐξαιρετικὴ σημασία γιατὶ εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ σπουδαῖες. Καὶ τοῦτο γιατὶ τονώνει τοὺς μῦς τῶν ποδιῶν καὶ γενικὰ ὅλου τοῦ σώματος. Μπορεῖ στὴν ἀρχὴ νὰ κουρ[α]σθῆτε, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σᾶς [κ]ανῃ νὰ τὴν ἐγκαταλείψετε. Ὕστερα ἀ[πὸ] μερικὲς τέτοιες ἀσκήσεις, θὰ διαπιστ[ώ]σετε καὶ μόνες σας τὰ θαυμάσια ἀπο[τε]λέσματά τους.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΑΜΠΙΓΙΕ

Ἡ μόδα ἔχει κι' αὐτὴ τὶς ἀδυναμίες της. Πότε λανσάρει φορέματα στενὰ καὶ πότε φαρδειά, πότε ἀφίνει τὶς γάμπες ἀκάλυπτες καὶ πότε τὶς κρύβει ζηλότυπα. Ἡ καλοκαιρινή της ἀδυναμία φέτος εἶναι οἱ μπλοῦζες. Τὶς ἀγκάλιασε καὶ τὶς παρουσιάζει μ' ἀγάπη καὶ καμάρι. Θὰ εἶστε λοιπὸν κι' ἐσεῖς σύμφωνα μὲ τὴ μόδα ντυμένη ἂν φτιάξετε ὁμορφες μπλοῦζες : Σπὸρ γιὰ τὸ πρωϊνὸ, ἀμπιγιὲ γιὰ τὰ βραδυνὰ καὶ ἐξαντρὶκ γιὰ ὅλες τὶς ὧρες.

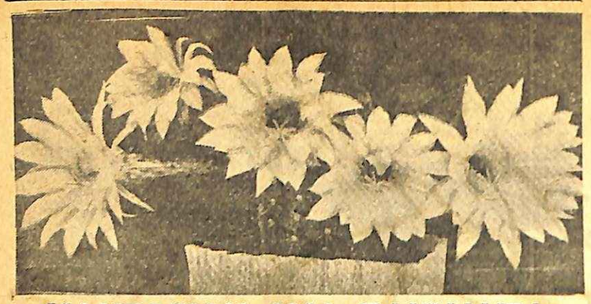
1. Μπλούζα ἀπὸ ζέρσεϋ μαῦρο κεντημένη στὸ ντεκολτὲ καὶ τὰ μανίκια μὲ φεστόνι. Εἶναι ἐφαρμοστὴ στὸ κορσὰζ κι' ἔχει λεπτὴ ζωνούλα στὴ μέση. Γίνεται ἐπίσης ἀπὸ χοιδρὸ μεταξωτό.

2. Αὐτὸς εἶναι μάλλον μποῦστος βραδυνῆς τουαλέτας. Ὅπως βλέπετε εἶναι πολὺ ἐφαρμοστὸς κι' ἔχει μπανέλες ποὺ τὸν συγκρατοῦν κάτω ἀπὸ τὶς μασχάλες καὶ μπροστά. Γαρνίρεται μὲ μεταξωτὴ φραντζα.

3. Ἡ μπλούζα αὐτὴ εἶναι ἐπίσης βραδυνὴ σὲ τύπο στράπλες κι' ἐφαρμόζει μὲ φιλὰ πενσάκια κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος. Ἕνα λοξὸ κομμάτι ὑφάσματος πλαισιώνει τοὺς ὤμους καὶ σουρώνει μπροστά.

4. Ἐξαιρετικὰ χαριτωμένη καὶ νεανικὴ μπλούζα ἀπὸ δαντέλα. Τὸ ντεκολτὲ εἶναι μεγάλο καὶ κατεβαίνει χαμηλά. Ἡ δαντέλα ράβεται ἐλαφρὰ πάνω στὸ τούλι.

5. Ἐκεῖνες ποὺ δὲν θέλουν τὰ ἔξωμα καὶ τὰ ντεκολτὲ μποροῦν νὰ φτιάξουν ἀπὸ ταφτὰ μαλακὸ μαῦρο ἢ ἀπὸ μεταξωτὸ τὴν ἁπλὴ αὐτὴ μπλούζα μὲ τὸ μεγάλο γιακά.

ΚΑΚΤΟΕΙΔΗ ΚΑΙ ΠΑΧΥΦΥΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ ΣΑΣ

Τα κακτώδη φυτά έχουν μιάν ιδιαίτερη διακοσμητική αξία, γιατί με τα παράξενα και πολυποίκιλα σχήματά τους μπορούν ν' αποτελέσουν μια τροπική γωνιά του κήπου και να προσθέσουν μια έξωτική και παράξενη νότα σ' ένα άπλό ε-σωτερικό δωματίου. 'Αξίζει λοιπόν τον κόπο να τους αφιερώσουμε κάποια ιδιαίτερη προσοχή.

Κατά κανόνα, η ανάπτυξη των περισσοτέρων κακτοειδών είναι έξαιρετικά σιγανή, γι' αυτό συνήθως ο πολλαπλασιασμός τους με σπόρο δε γίνεται από έρασιτέχνες, άλλ' από ε-παγγελματίες ανθοκόμους, απ' τους οποίους θα προμηθευθούμε έτοιμα τα μικρά, αλλά κάπως ανεπτυγμένα φυτά.

Πάντως, μπορούμε κι' εμείς να πολλαπλασιάσωμε τα περισ-σότερα κακτοειδή, φυτεύοντας μέσα σε καθαρή άμμο, ανακα-τωμένη με λίγα κομματάκια κάρβουνο, έναν άγκαθερό βλα-στό — μόσχευμα — κομμένον από ένα μεγάλο και ανεπτυγμέ-νο φυτό.

Πριν από το φύτεμα, θα προ-σέξωμε ώστε η πληγή που σχη-ματίσθηκε κατά το κόψιμο να έχη επουλωθή, γιατί αλλοιώς το μόσχευμα θα σαπίση. Γι' αυ-τό αφίνουμε το βλαστό έκτε-θειμένο στον ήλιο, ώσπου να σχηματίση κάλλο, ή για εύκο-λία και μεγαλύτερη ταχύτητα, καίγουμε μ' ένα άναμμένο σί-δερο το σημείο της πληγής, ή πασπαλίζουμε με σκόνη θειάφι ή ψιλή καρβουνόσκονη. Μετά α-πό το φύτεμα, ή γλάστρα με το μόσχευμα θα τοποθετηθή στον ήλιο και θα ποτιστή καλά.

Οι κάκτοι εύδοκιμούν σε άμ-μουδερό και στραγγερό έδαφος. Το κατάλληλο χώμα κι' η τέ-λεια αποστράγγισις είναι απα-ραίτητα στοιχεία για την καλή ανάπτυξί τους.

Το καταλληλότερο μίγμα χώ-ματος για τα περισσότερα κα-κτοειδή, είναι εκείνο που απο-τελείται από μισό μέρος άμμο και μισό μέρος χώμα κήπου. Στην άμμο ανακατεύουμε και μι-κρά κομματάκια κάρβουνο γ·ά να βοηθήσωμε καλύτερα την α-ποστράγγισι.

Οι κάκτοι είναι φυτά που α-γαπούν το πολύ φως και την ξηρασία. Γι' αυτό πρέπει να διατηρούνται σε ηλιοζόμενο μέ-ρος και να ποτίζωνται με μέτρο. Βεβαίως, η ποσότης του νερού εξαρτάται κι' από την ηλικία του φυτού κι' από την εποχή.

Τα μικρά φυτά χρειάζονται πε-ρισσότερο νερό από τα μεγαλύ-τερα, που μπορούν να ζήσουν και με ελάχιστα ακόμη ποτίσματα. Κατά το διάστημα του χειμώνα και μέχρι την άνοιξι, κατά την εποχή δηλαδή που τα φυτά βρίσκονται σε ένα είδος νάρκης, απαιτείται ελαχίστη ποσότητα νερού, που πρέπει σι-γά - σιγά να αυξάνεται όσο προχωρούμε από την άνοιξι στο καλοκαίρι. Η ποσότητα του νε-ρού εξαρτάται εξ άλλου κι' απ' το είδος του κάκτου. Άλλα εί-δη ζητούν περισσότερο νερό κι' άλλα λιγώτερο, πράγμα που θά το διαπιστώσωμε σιγά - σιγά μόνοι μας, άν παρακολουθούμε το φυτό μας. Πάντως, σαν γε-νικό κανόνα πρέπει να έχωμε υπ' όψι μας ότι τα περίσσια ποτίσματα θα βλάψουν πολύ πε-ρισσότερο από τα άνεπαρκή.

Τα ραντίσματα με νερό θα βοηθήσουν γιά ν' απαλλάξωμε τα φυτά από τη σκόνη, τις αράχνες και τα βλαβερά έντομα. Πρέπει όμως να γίνωνται ελα-φρά και μόνο όταν ή ατμόσφαι-ρα είναι ζεστή και ξερή, ώστε τα φυτά να μπορούν να στεγνώ-σουν μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα.

'Η ανάπτυξι των κάκτων έχει μάλλον αργό ρυθμό, πάντως γιά τα νεαρά κι' εύρωστα φυτά θά χρειασθή από ..ηό σε καιρό άλλαγή της γλάστρας. Τα μεγαλύτερα φυτά που έχουν πιά συμπληρώσει την πρώτη τους άνάπτυξι, δε χρειάζεται ν' αλλάξουν γλάστρα, παρά μιά φορά στα τρία ή τέσσερα χρόνια. 'Η καλύτερη στιγμή για τη μετα...σε καινούργια γλάστρα, είναι την άνοιξι, όταν το φυτό συνέρχεται από τη χει-μερινή του νάρκη και ξαναρχί-ζει τη δραστηριότητα και τη ν άνάπτυξί του.

Για να φτιάξωμε μια τροπι-κή γωνιά του κήπου ή για να στολίσωμε ένα σημείο του σπι-τιού με μιά συλλογή απ' τα πα-ράξενα και έξωτικά αυτά φυτά, θα διαλέξωμε τα πιό χαρακτη-ριστικά απ' τα πολλά και δια-φορετικά είδη που βρίσκονται στη διάθεσί μας, προσέχοντας κατά το φύτευμά τους, ώστε τα ψηλώτερα να τοποθετηθούν στις άκρες και στο βάθος και γενικά, με τέτοιο τρόπο, ώστε να μη κρύψουν τη θέα των χα-μηλοτέρων και πιό μικρών φυ-τών.

'Υπάρχουν ένα σωρό είδη κακτοειδών με πολυποίκιλα και παράξενα σνήματα. 'Η φραγκο-συκιά ή όπουντία έχει διάφο-ρες ποικιλίες, με πλατειά φύλ-λα άγκαθωτά ή λεία, που ά-ναπτύσσονται συνήθως σε με-γάλο ύψος.

"Ενα άλλο είδος κάκτου είναι οι κηρίωνες. "Εχουν ραβδώσεις σκεπασμένες από άγκάθια και διαφορετικό μέγεθος και ύψος, ανάλογα με την ποικιλία. Οι εχινόκακτοι είναι στρογγυλοί με άγκαθωτές ραβδώσεις και σε χαμηλό σχήμα. Δίνουν δμορ-φα λουλούδια, που δεν έχουν δ-μως, παρά ζωή μιάς ήμέρας. Κι' αυτά μονάχα γιά παράδει-γμα. 'Υπάρχουν άκόμη ένα σω-ρό είδη, με πολλές ποικιλίες το κάθε ένα. Δεν μένει παρά να διαλέξωμε.

Μαζί με τους κάκτους θα χρησιμοποιήσωμε κι' ωρισμένα άλλα φυτά, που χωρίς ν' ανή-κουν στην ίδια οικογένεια, έχουν τόσο μεγάλη δμοιότητα στό σχήμα και στις άπαιτήσεις. Ω-στε συνήθως συνδυάζονται στην καλλιέργεια μαζί με τα κα-κτοειδή. Τα φυτά αυτά, όπως και οι κάκτοι, έξ άλλου, δνομά-ζονται μ' ένα γενικό όνομα Παχύφυτα, γιατί έχουν χοντρά και νερουλά φύλλα κι' άντέχουν σε συνθήκες ξηρασίας.

Σ' αυτή την κατηγορία άνή-κουν τα κοινά άθάνατα ή ά-γαύες. Γιά φύτευσι σε γλάστρες ή στον κήπο, μαζί μ' άλλα κακτοειδή και παχύφυτα, ύ-πάρχουν ποικιλίες χαμηλού σχή-ματος, με φύλλα πράσινα ή πρασινοκίτρινα.

'Η όλόη είναι ένα μικρό φυτό, που μοιάζει λίγο με την ά-γαύη. "Εχει φύλλα διαφόρων χρωμάτων και σχημάτων και δίνει άνθη στις άκρες των βλαστών. Είναι άπ' τα ώραιό-τερα φυτά αυτού του είδους κι' άξίζει τον κόπο να διαλέξωμε μιά άπό τις πολυάριθμες ποι-κιλίες της. Άλλα έχουμε άκόμα πολλά είδη: το μεσημβιάνθεμο ή μπουζάκι γιά το σκέπασμα του έδάφους, το ευφόρβιον, τη γιούκα, τη σταπέλια. Σαν ό-νόματα μπορεί να μη μας λένε μεγάλα πράγματα, θ' άποκτή-σουν δμως ένδιαφέρον άπ' τη στιγμή που θα καλλιεργηθούν και θα στολίσουν το σπίτι μας.

ΝΤΑΙΖΥ ΜΟΔΙΝΟΥ

*

Πώς πλένονται οι φανέλλες

Σε κάθε όκά σαπουνάδας προσθέτετε τρείς κουταλιές ά-σπρο άλεύρι, που θα έχετε πρώ-τα άναλύσει σ' ένα φλυτζανάκι με λίγο κρύο νερό. Βάζετε το ύγρό στη φωτιά. 'Αφού βράση, το βγάζετε, το άφίνετε να χλιαρύνη, βουτάτε μέσα τη φανέλ-λα, την τραβάτε άμέσως, τη χτυπάτε και τη στίβετε γιά να φύγη κάθε άκαθαρσία. Την ξε-πλένετε με χλιαρό νερό κι' έ-παναλαμβάνετε το πλύσιμο με νέα διάλυσι χλιαρής σαπουνά-δας και άλευριού.

Κάνετε τρείς φορές την ίδια διαδικασία. Μετά το τελευταίο ξέπλυμα, η φανέλλα σας θά φαίνεται σάν καινούργια.

'Αποφύγετε να τη σιδερώ-σετε. 'Απλώστε την μάλλον έ-πάνω σ' ένα τραπέζι, στρώστε την με το χέρι, καρφώστε την έπάνω σε τέσσερα ξύλα, ένω-μένα, ώστε να σχηματίζουν έ-να πλαίσιο τετράγωνο, και ά-φήστε την έτσι ώσπου να στε-γνώση.

'Απλοποιήσετε το νοικοκυριό σας

Οι νέες γυναίκες τελειώνον τις δουλειές του σπιτιού των γρήγορα και δίχως πολύ κόπο. Οι άλλες δμως, οι λιγώτερο νέες πόση κούρασι νοιώθουν στην καθημερινή τους προσπά-θεια! Κι' δμως θα μπορούσαν ν' άπλοποιήσουν τα πράγματα και να έργαζωνται μ' ένα τρό-πο ξεκούραστο έάν άκολουθού-σαν τις πάρα κάτω συμβου-λές:

★ Είναι τα ρούχα της μπου-γάδας σας πολλά; Μη τα πλέ-νετε όλα σε μιά φορά. Τη μιά μέρα τα λεπτά άσπρόρρουχα, την έπομένη τα σεντόνια και τις πετσέτες και τη μεθεπομέ-νη τα χρωματιστά. 'Από λίγο κάθε πρωί, θα ξεφορτωθήτε όλη τη μπουγάδα χωρίς να έχετε κουρασθή καθόλου.

★ Γιά το σίδερο ή αύτή μέ-θοδος. Τίποτα δέν θα σάς κου-ράση περισσότερο άπό αύτή τη δουλειά έάν θελήσετε να την τελειώσετε σε μισή μέρα. Μιά ώρα σίδερο κάθε μέρα θα σάς άφίνη φρέσκια και ξεκούραστη. 'Αρχίστε άπό τα μαντήλια και τα λεπτά έσώρουχα, άφίνοντας τα σεντόνια και τις πετσέτες τελευταία. Αύτό έξ άλλου τα βοηθεί να στεγνώσουν όσο χρεί-άζεται γιά το σίδερο και γιά την καλή διατήρησί τους.

★ "Εχετε καλεσμένους την Κυριακή; Σκεφθήτε ένα μενού που θα σάς έπιτρέπη να έτοι-μάσετε ένα ή δύο πιάτα άπό την προηγουμένη. Έτσι την η-μέρα έκείνη η δουλειά σας θα είναι εύκολη και θα παρουσια-σθήτε στους καλεσμένους σας μ' ένα πρόσωπο φρέσκο γιατί δέν θα έχετε ξυπνήσει άπό τα χαράματα ώστε να είναι όλα έτοιμα στην ώρα τους.

★ Μή ρίχνεσθε άσυλλόγιστα στη δουλειά. Γιά να καθαρίσε-τε τα τζάμια, να δουρτσίσετε τα χαλιά και να σκουπίσετε τους τοίχους, χρειάζεται δύνα-μις κι' έξαντλητική προσπά-θεια. Προτιμότερο λοιπόν θά είναι να καθαρίσετε τη μιά μέρα τα τζάμια και ν' άφήσετε για τό έπόμενο πρωί το δουρ-τσισμα των χαλιών και μάλι-στα πρίν να σκουπίσετε τη αύλή ή την ταράτσα σας.

★ 'Αλλάζετε συχνά το είδος της άσχολίας σας. Αύτο θά σάς έπιτρέψη να τελειώσετε έρ-γασίες που άπαιτούν άπερι-σπτη κούρασι και χρόνο. Κα-θαρίζοντας π. χ. άπό λίγο κάθε μέρα τον τοίχο της κουζίνας σας και τού μπάνιου που έχουν λερωθή, θα έχετε την εύχαρι-στησι να τα άπολαμβάνετε κα-θαρα με έλάχιστο κόπο.

★ 'Αλλαγή άσχολίας σημαί-νει άκόμη λιγώτερη κούρασι, εύχάριστη διάθεσι και δροστερά έμφάνισι.

★ Οι λεκέδες ύγρασίου βγαίνουν άπό το χαρτί και το χαρτόνι, άν μετά το ξεσκό-σμα, άλειφθούν με άραιη δια-λυσι άπό νερό του Ζαβέλ. Χρειάζεται κατόπιν ξέπλυμα με καθαρό νερό και πολύ άπα-λό σκούπισμα με μαλακό πανί. Μη έγγίσετε το χαρτί άν δέν στεγνώση έντελώς.

Η ΠΟΡΣΕΛΑΝΗ

και το μυστικό της

"Ενα σερβίτσιο πορσελά-νης στην τραπεζαρία ή στο μπουφέ σας, ένα πορσελάνινο βάζο, δέν προξενούν πιά σή-μερα καμμιά ίδιαίτερη έντύ-πωσι. 'Ο εύγενής αύτός άπο-γονος του πανάχριστου πήλι-νου τσουκαλιού είναι τόσο συ-νηθισμένο πράγμα. 'Ωστόσο, πρίν άπό 250 μόλις χρόνια ή πορσελάνη ήταν άγνωστη στην Εύρώπη. Βρίσκονταν μονάχα κάπου-κάπου σε κανένα πλού-σιο παλάτι κι' ή άξία της ύ-πολογίζονταν μέ ίσο βάρος χρυσό. Κανένας Εύρωπαίος δέν ήξερε πώς και άπό τί ύλη γινόταν ή πορσελάνη. 1500 όλόκληρα χρόνια οι Κινέζοι κρατούσαν το μυστικό της. Και χρειάστηκε ν' άρχίσουν άπό την άρχή τις έρευνές τους οι χημικοί του 18ου αίώνος (οι άλχημισταί). "Εγινε τό ί-διο που συνέβη και με το μπαρούτι και την τυπογραφία, πού ένώ οι Κινέζοι τα κατεί-χαν άπό πολλούς αίώνες πρίν, οι Εύρωπαίοι άναγκάστηκαν να τα έφεύρουν άπό την άρχή. Γιά να βαπτωθούν ύστερα και να γίνουν κτήμα της άνθρωπό-τητος.

★

Στά 1707 γιά πρώτη φορά έστέφηκαν άγγεία πορσελάνης στην άγορά της Λειψίας. "Ε-καμαν τεράστια έντύπωσι. Κι' είναι άλήθεια πώς πολύ περισσότερες ήταν οι χιλιάδες των περίεργων θεατών παρά οι δεκάδες των αύλικών και εύγενών που μπορούσαν να τα διαπραγματευθούν. 'Ηταν πανάκριβα. Κατασκευάζονταν στο Μάϊσεν, στον πύργο του 'Αλμπρεχτσμπουργκ. Αύτά τα σερβίτσια πορσελάνης μπο-ρείς να τα συναντήσης άκό-μη και σήμερα σε διάφορες συλλογές. Ξεχωρίζουν άπό το σήμα τους, δυό σταυρωτά σπαθιά και δέν είναι δίόλου κατώτερα άπό τα κινέζικα.

★

Γιόχαν Μπαΐτκερ είναι τ' όνομα του Εύρωπαίου έφευ-ρέτη της πορσελάνης. 'Ηταν άλχημιστής στην Αύλη του βασιλιά της Σαξωνίας Αύγού-στου τουΔυνατού, που τον είχε «νοικιάσει» γιά να του άνακα-λύψη τη «φιλοσοφική λίθο» και να φτιάχνη τεχνητό χου-σάφι, ώστε να καλυφθούν έτσι τα τεράστια έξοδα του παλα-τιού. Αύτό ήταν συνηθισμένο φαινόμενο έκείνη την έποχή. Κι' όταν ό σκοπός δέν πετύ-χαινε, μιά χρυσωμένη κρεμά-λα περίμενε στον άποτυχημέ-νο έρευνητή.

'Από 14 χρονών άγόρι δού-λεψε ό Μπαΐτκερ έπίμονα γυρεύοντας τη «φιλοσοφική λίθο». Φαρμακοτρίφτης στο φαρμακείο κάποιου Τσόρν ξε-νυχτούσε κρυφά άπό τ' αφεν-τικό του, κάνοντας πειρά-ματα να μετατρέψη το χαλκό, τ' άσήμι σε χρυσάφι. Δυό φο-ρές τον έδίωξαν με τις κλω-τσιές άπό τη δουλειά. Φοβόν-ταν μη καταστρέψη τους δοκι-μαστικούς σωλήνες, το στα-λαγτήφι, τις συσκευές γενικά.

Κάποιος πρίγκηπας ένθου σιώδης λάτρης του κίτρινου πολύτιμου μετάλλου, ό φον Φουρστενμπουργκ ένδιαφέρ-θηκε γιά τα πειράματά του. Του διαθέτει ένα τέλειο έργα-στήρι, του δίνει τ' άπαραίτη-τα γιά τη ζωή του και τον κλείνει σε τέσσερις τοίχους να έρευνά διαρκώς. "Αλλο που δέν ήθελε ό Γιόχαν. Μά το α-ποτέλεσμα δέν φαινόταν. Τέ-λος άπελπίστηκε. 'Αποφάσισε να το σκάση, μά τον τσάκω-σαν και λίγο έλειψε να τον πε-ράσουν τη θηλιά στο λαιμό. Τότε τον παρέλαβε ό βασιλιάς της Σαξωνίας Αύγουστος και του έβαλε καθήκον ν' άνακα-λύψη το μυστικό της πορσε-λάνης. 'Ο Μπαΐτκερ έδώ στάθηκε τυχερός. Πέτυχε νά κατασκευάση λίγη πορσελάνη μόνο που ήταν κάπως σκούρα. Αύτο του έξησφάλισε με-γάλες τιμές και πλουσιοπά-ροχη ζωή. "Ομως στερήθηκε τη λευτεριά του γιά πάντα. 'Η μέθοδός του άνακηρύχθηκε κρατικό μυστικό κι' ό ίδιος μαζί με τους τρείς βοηθούς του υποχρεώθηκαν σε ισόβιο περιορισμό μέσα στο έργα-στήριο του πύργου. Πικραι-νόσ στά γεράματά του, προ-σπάθησε ξανά να δραπετεύση προς την Πρωσσία. Μα δέν τα κατάφερε. Σ' ένα στάθηκε τυχερός: Νά πεθάνη άπό άρ-ρώστεια πρίν τον κρεμάσουν!

★

Πολλά είναι τα μυστικά της κατασκευής της πορσελάνης. Χρειάζεται πρώτα-πρώτα ένα είδικό άργιλόχωμα κάτασπρο και καθαρό, ή καολίνη. Δεύτε-ρον μιά κάτασπρη και κα-θαρή έπίσης άμμος και καλή μίκα (μαρμαρυγία), που τρί-βονται να γίνουν σκόνη κι' ύ-στερα κατασταλάζονται μέσα σε νερό. Με τον ίδιο τρόπο έ-τοιμάζεται και τ' άργιλόχω-μα. "Υστερα και τα δυό μαζί γίνονται μιά ζύμη που πλά-θεται στον τροχό του τσουκα-λά, που ξέρομε όλοι, γιά να πάρουν σχήμα τα σερβίτσια.

'Η πιό δύσκολη δουλειά εί-ναι το ψήσιμο. Γίνεται κατά στάδια. Το πρώτο είναι έλα-φρό, ένώ το δεύτερο γίνεται σε πολύ ψηλή θερμοκρασία, που φτάνει κοντά στην τήξι. Χρειάζεται πολλή προσοχή γιά να μη καταστραφούν τα άγγεία στο φούρνο και πάει χαμένη ή δουλειά. Φορντίζουν να τα ύποστηρίξουν σε καλού-πια κλπ. κι' δσοι δέν το κα-τορθώνουν προτιμούν να τα ψήσουν λιγώτερο. Τότε έχομε μιά κατώτερη πορσελάνη, τη γνωστή «πορσελάνη Ντέλφτ».

Το βερνίκωμα είναι ένα ά-κόμα μεγάλο μυστικό της πορσελάνης. Στο ψήσιμο πρέ-πει να άφαιρεθή άπό το ση-μείο όπου άκουμπάει το άγ-γειο στο ράφι, άλλοιώς λυώνει και κολλάει.

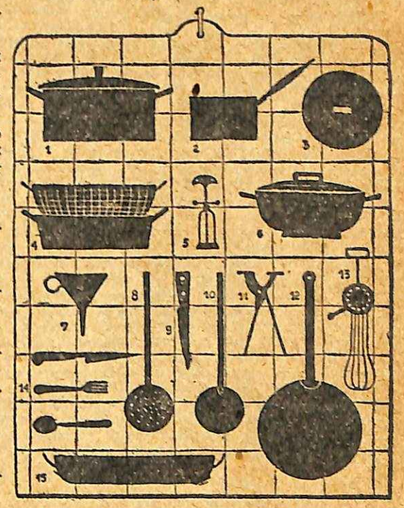
★

Ξέρετε να ξεχωρίσετε την πορσελάνη άπό το πήλινο άγ-γείο; Δέν είναι σήμερα τόσο εύκολο. Πρέπει να ξέρετε τα έξής: 'Η πορσελάνη δέν έχει πόρους, είναι συμπαγής σάν το γυαλί. Κυττάξετέ την στο φως. Πρέπει να είναι διαυγής. Παρατηρήσετε το άγγείο στη βάσι του. Πρέπει να μη έχη βερνίκι, νάναι λίγο άνώμαλο.

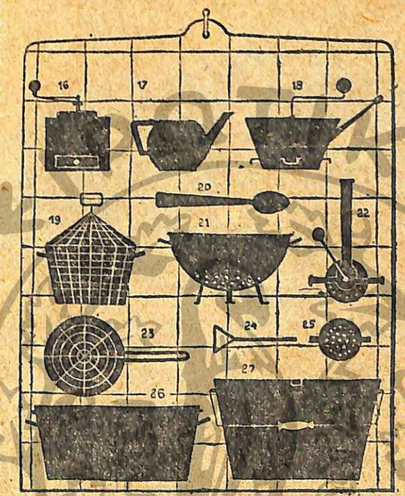
ΧΑΡ. ΜΗΧ.

Η... ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑΣ

'Η κάθε νοικοκυρά διαλέγει μόνη της τα «κουζινικά» της, ανά-λογα με τις άνάγκες και τις δυνατότητές της. 'Αγοράζετε πάν-τως σε κάθε περίπτωσι σκεύη και έργαλεία καλής ποιό-τητος. "Αν μαγειρεύετε με ήλεκτρική κουζίνα, το σχήμα και το πάχος των σκευών είναι διαφορετικά άπό έκείνα που χρη-σιμοποιούνται συνήθως για το γκάζι ή τα κάρβουνα. Σάς δί-νουμε έδώ ένα πίνακα με τα άπολύτως άπαραίτητα σκεύη για την προετοιμασία του φαγητού σας.

1. Χαμηλή χύτρα.
2. 4 κατσαρόλες διαφόρου μεγέθους.
3. Σκεπάσματα κα-τσαρολών.
4. Σκεύος με το τρυπητό του, για τηγάνισμα πατά-τας.
5. Τιρ-μπουσόν.
6. Στρογγυλός τέν-τζερης.
7. Χωνί.
8. Κουτάλα ξαφρί-σματος.
9. Μαχαίρια.
10. Κουτάλα βα-θειά.
11. Κλειδί άνοί-ματος κονσερβών.
12. Τηγάνι.
13. Χτυπητήρι.
14. Μαχαιροπήρου-να.

15. Σαγάνια διάφο-ρα.
16. Μύλος του κα-φέ.
17. Τσαγερό.
18. Μύλος γιά χόρ-τα.
19. Συρμάτινο πα-νέρι γιά το μάραμα της σαλάτας.
20. Ξύλινη κουτάλα.
21. Μεγάλο σουρω-τήρι.
22. Μηχανή κρέα-τος.
23. Σχάρα γιά μπριζόλες, ψάρια, φρυγανιές.
24. 'Ανοιχτήρι κον-σερβών.
25. Σουρωτήρι.
26. Λεκάνη γιά πλύσιμο πιάτων.
27. Δοχείο άπορ-ριμμάτων (μέ κα-πάκι).

ΜΕΡΙΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

— Διαλέγετε κατσαρόλες που τα χερούλια τους δέν δια-τρέχουν τον κίνδυνο να ξεδι-δωθούν.

— Πλουτίζετε το νοικοκυριό σας με διάφορες καινούργιες μικρές άλλα πρακτικές έφευ-ρέσεις, που σάς εύκολύνουν τη δουλειά.

— "Αν έχετε χάλκινα σκεύη, μη άφίνετε μέσα μαγειρευμέ-να φαγητά. 'Ελέγχετε κάθε τό-σο την κασσιτέρωσί τους.

— "Αν έχετε χάλκινες κα-τσαρόλες, μη άφίνετε μέσα νερό. Θα τις μαυρίση.

— "Εχετε συγκεντρωμένα σε ένα μέρος όλα τα ύλικά που σάς χρειάζονται για το καθά-ρισμα των σκευών και των πια-τικών σας. Δέν θα διατρέξετε έτσι τον κίνδυνο να ρίξετε καμμιά ώρα στο φαγητό σας... σκόνη καθαρισμού των πιάτων, άντί γιά άλατι!...

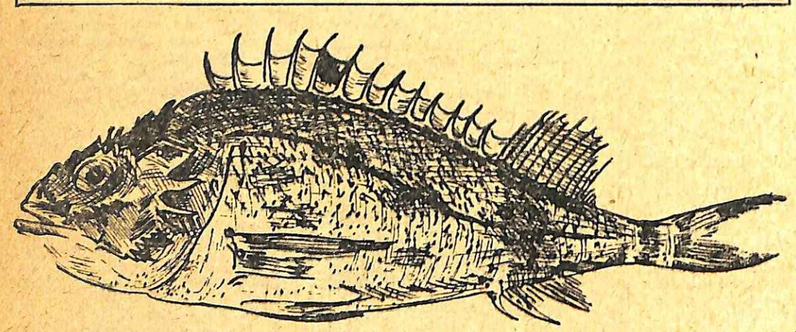
ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΑΠΟ ΨΑΡΙΑ;

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Α ΠΟΤΕΛΕΙ κοινὴ συνείδησι σήμερα καὶ γνῶσι πὼς τὰ ψάρια εἶναι μιὰ ἐξαίρετη τροφή. Νόστιμη, θρεπτικὴ, ὠφέλιμη. Ἔχουν ἀνάμεσα στὸν κόσμο φανατικοὺς γαστρονομικοὺς φίλους. Ἄλλοι τὰ θέλουν «μιὰ μπουκιά», ἄλλοι τὰ θέλουν «μιὰ ὁκά» κι' ἄλλοι δὲν κάνουν διακρίσεις ποὺ νὰ ἀφοροῦν τὸ βάρος τους ἢ τὸ εἶδος τους καὶ τοὺς ἐνδιαφέρει μόνο ἡ φρεσκάδα τους. Γι' αὐτὸ κι' ἀποφαίνονται ὅτι «τὸ καλύτερο ψάρι εἶναι τὸ φρέσκο». Κι' ἀναμφισβήτητα τὸ φρέσκο ψάρι εἶναι τὸ μόνο καλό. Ἀλλὰ ἀκόμα καὶ τὸ ψάρι ποὺ εἶναι «στὸν καιρό του». Τὰ φρέσκα ψάρια διακρίνονται ἀπὸ τὴ ζωηράδα τους, τὴ γυαλιστερὴ τους ἐμφάνισι καὶ τὰ ζωηρά τους χρώματα, ἀπὸ τὰ γυαλιστερά τους λέπια ποὺ ξεκολλοῦν δύσκολα, ἀπὸ τὰ ὑγρά τους πτερύγια, ἀπὸ τὴν ἀκεραιότητα τῆς κοιλιᾶς τους, ἀπὸ τὴν ἀκεραιότητα τῆς σάρκας τους, ἀπὸ τὰ πεταχτά, μαῦρα καὶ ζωηρὰ μάτια τους, ἀπὸ τὰ κόκκινα σπάραχνά τους κι' ἀπὸ τὴν ὡραία τους μυρουδιά. Ὅταν εἶναι μαγειρευμένα ἔχουν κόκκαλο γερό, ἀκέραιο καὶ ἄσπρο, ποὺ ξεκολλάει δύσκολα ἀπὸ τὴ σάρκα τους (ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μπαρμπούνια ποὺ ἔχουν σκοῦρο κόκκαλο). Τὰ ψάρια εἶναι στὸν καιρό τους, ἡ γλῶσσα ἀπὸ τὸ Φεβρουάριο ὡς τὸ Μάιο, τὸ γοφάρι τὸ φθινόπωρο, ὁ κολιὸς τὸν Αὔγουστο, τὸ λαυράκι τὸν Ἰανουάριο, ἡ παλαμίδα τὸν Ὀκτώβριο καὶ τὸ Νοέμβριο, ἡ πέστροφα ἀπὸ τὸ Δεκέμβριο ὡς τὸ Φεβρουάριο, ἡ σάλπα ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο ὡς τὸ Δεκέμβριο, τὸ σκουμπρὶ τὸν Ἰούλιο, ἡ συναγρίδα τὸ Μάιο, ὁ τόνος ἀπὸ τὸ Μάρτιο ὡς τὸ Σεπτέμβριο. Ἀπὸ τὰ ἄλλα ψάρια ὅλα σχεδὸν εἶναι στὸν καιρό τους τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ καλοκαίρι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κέφαλο ποὺ εἶναι στὸν καιρό του στὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου καὶ τὸ χειμώνα. Τὰ ψάρια εἶναι μιὰ πολύτιμη τροφὴ γιὰ ὅλους. Ἔχουν σάρκα καλοχώνευτη γιὰ τὰ περισσότερα στομάχια, πιὸ καλοχώνευτη ἀπὸ τῶν «σφαγίων». Πιὸ καλοχώνευτα εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν ἄσπρη σάρκα, ὅπως ἡ γλῶσσα, ἡ κατσούλα, τὸ μπαρμπούνι κλπ. Δὲν δημιουργοῦν οὐρικὴ δυσκρασία (ἀρθριτισμὸ), ὅσο τὸ κρέας. Εἶναι ἀκόμη, ἔνεκα τοῦ φωσφόρου ποὺ περιέχουν, μιὰ τροφὴ ἀξιοσύστατη γιὰ τοὺς ἀναπτυσσόμενους ὀργανισμούς, γιὰ τοὺς ἀναρρωνύοντες, γιὰ τοὺς ἐξασθενημένους καὶ γιὰ ὅσους ἐργάζονται διανοητικά. Θεωροῦνται καὶ σὰν τροφὴ ἀφροδισιακή. 100 γραμμάρια ψαριῶν περιέχουν 12—20 γραμ. λεύκωμα καὶ 0,50—28 γραμ. λίπος. Δίνουν δὲ 70—300 θερμίδες. Κάτι ποὺ πρέπει ἀκόμη νὰ προσθέσωμε εἶναι ὅτι τὰ ψάρια ἀποτελοῦν μιὰ ἀνομοιογενῆ ὁμάδα τροφίμων καὶ ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποία χωνεύονται καὶ ἀφομοιώνονται ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμὸ διαφέρει ἀπὸ εἶδος τους σὲ εἶδος τους. Γι' αὐτὸ εἶναι ζήτημα ἀτομικῆς ἀνοχῆς τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν ἡ ἐκλογὴ τοῦ εἴδους τοῦ ψαριοῦ γιὰ διαιτητικοὺς σκοπούς.

Ἰατρὸς ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΜΙΧ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

"Ο ΠΑΡΙΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ, ποὺ γράφει τὰ ἄρθρα γιὰ τὰ ψάρια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτο δημοσιεύεται στὸ παρὸν τεῦχος καὶ στὴ σελίδα αὐτὴ εἶναι ἕνας συμπαθὴς νέος ἀπὸ τὴν Αἴγινα καὶ γνώστης βαθὺς σὲ ὅ,τιδήποτε σχετίζεται μὲ τὴ θάλασσα. Ἔχει κάνει ναυτικὸς καὶ στὸ διάστημα τῶν ταξιδιῶν του ἔχει ναυαγήσει τρεῖς φορές. "Εφαγε δηλαδὴ τὴ θάλασσα μὲ τὸ κουτάλι, ὅπως λένε Παράλληλα ἔχει διακριθῆ ὡς ἀθλητὴς τῆς κολυμβήσεως καὶ κοντὰ στ' ἄλλα εἶναι καὶ καλὸς ζωγράφος. Τὰ σχέδια τῶν ψαριῶν ποὺ δημοσιεύουμε εἶναι δικά του. Εἶναι δὲ καὶ φανατικὸς λάτρης τῆς Αἴγινας καὶ δὲν ἀφίνει εὐκαιρία ποὺ νὰ μὴ προπαγανδίση ἄγρια τὸ νησί του. Ὁ ἐκδρομεὺς ποὺ θὰ πάῃ στὴν Αἴγινα μπορεῖ νὰ ζητήσῃ τὸν Πάρι Ποταμιάνο καὶ νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ βρῇ στὸ πρόσωπό του τὸν καλύτερο ξεναγό. Ἡ γυναίκα του σχεδιάζει καὶ κεντᾶ μὲ κοπανέλι τὰ περίφημα κεντήματα τῆς Αἰγίνης εἶναι ἀληθινὰ καλλιτεχνήματα. Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ Πάρις Ποταμιάνος δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ Θέμο Ποταμιάνο, τὸ συγγραφέα τοῦ βιβλίου «Ἐδῶ Θυθός».

ΣΚΟΡΠΙΟΙ, ΣΚΟΡΠΙΟΜΑΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΕΤΡΟΨΑΡΑ

ΣΑΝ ἀνοίξετε τὸ τσουκάλι τοῦ δικτυάρη ψαρὰ τὴν ὥρα ποὺ μαγειρεύει τὴν ψαρόσουπά του, θὰ δῆτε ποικιλία ψαριῶν μὲ χίλια δυὸ χρώματα, νὰ σιγοβράζουν σκεπασμένα ἀπὸ μπόλικο λάδι. Προσέχοντας καλύτερα, θὰ δῆτε ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι πετρόψαρα καὶ κατὰ προτίμησι σκορπιοί. Εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ψάρια ποὺ δίνουν μιὰ καλὴ σούπα.

Σκορπιοὶ ὑπάρχουν μαῦροι, ὅπως τοὺς λένε, καὶ κόκκινοι — οἱ σκορπιομάνες. Οἱ μαῦροι ζοῦν σὲ ρηχὰ νερά, ἐνῶ οἱ κόκκινοι ἀναπτύσσονται βαθύτερα. Ὁ κόκκινος σκορπιὸς μπορεῖ νὰ ζυγίσῃ καὶ μιὰ ὁκά, ἐνῶ ὁ μαῦρος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 80—100 δράμια. Μεταξὺ τῶν δύο εἶναι καὶ ὁ σκορπιὸς ποὺ συγκεντρώνει καὶ τῶν δυὸ τὰ χρώματα, εἶναι δηλαδὴ καὶ κόκκινος καὶ καφέ, ζῇ δὲ γύρω στὶς 30 ὀργυιὲς βάθος.

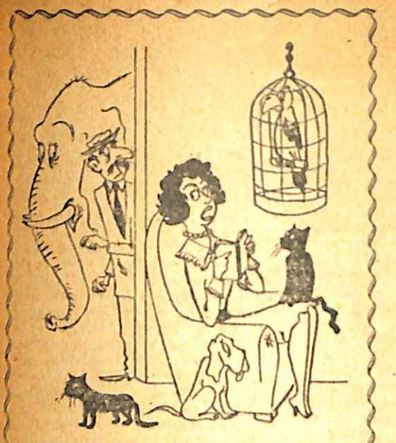
Στὴν ἀγορὰ ὁ κόκκινος σκορπιὸς πουλιέται ἀκριβώτερα τοῦ μαύρου, κι' αὐτὸ ἴσως νὰ ὀφείλεται στὸ χρῶμα του καὶ στὸ μέγεθος. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως, ὁ μαῦρος σκορπιὸς εἶναι κατὰ πολὺ νοστιμώτερος. Τὸ ζωμὸ ποὺ θὰ σᾶς δώσῃ ὁ μαῦρος σκορπιὸς δὲ θὰ σᾶς δώσῃ ὁ σκορπιομάνα, ὅσο κι' ἂν εἶναι, ὅσο κι' ἂν εἶναι μεγαλύτερος.

Γιὰ νὰ ξεχωρίσετε τὸν ἕνα σκορπιὸ ἀπὸ τὸν ἄλλο δὲν χρειάζονται συστάσεις. Ὅ,τι καλῶς εἴπαμε, ἐνῶ ὁ ἕνας εἶναι μαῦρος ὁ ἄλλος εἶναι κόκκινος. Ὁ μαῦρος δηλαδὴ δὲν εἶναι στὴν κυριολεξία μαῦρος, διότι τὰ χρωματά του παίζουν ἀπὸ τὸ σκοῦρο κοκκινωπὸ ὡς τὸ ἀνοιχτό, ἀσπρίζοντας σχεδὸν στὴν κοιλιά, ὅπως ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ ὑγροῦ βασιλείου. Τὸ καλὸ γι' αὐτοὺς εἶναι τὸ ὅτι ἔχουν ἀποκρουστικὴ ἐμφάνισι — ἴσως καὶ γι' αὐτὸ νὰ τοὺς λένε σκορπιούς — ἀλλὰ περισσότερο γιατὶ χτυπᾶνε. Δηλαδὴ ἐὰν ἀπὸ ἀπροσεξία τσιμπηθῆτε ἀπὸ κόκκαλο σκορπιοῦ θὰ πονέσετε πάρα πολύ. Πολλοὶ ἄνθρωποι ὑποφέρουν κυριολεκτικὰ ὅταν τσιμπηθοῦν ἀπὸ σκορπιό. Μὴ ἀπελπίζεσθε ὅμως, ὑπάρχει φάρμακο νὰ ἐξουδετερώσετε τὸν πόνο: ὅταν καθαρίζετε ἕνα σκορπιὸ καὶ ἀπὸ προσεξία τρυπηθῆτε ἀπὸ ἕνα του κόκκαλο ἀμέσως πιέσετε τὸ μέρος ἐκεῖνο ποὺ τσιμπήθηκε νὰ βγῇ τὸ αἷμα καὶ κατόπιν βρεῖτε τὸ σὲ βραστὸ νερὸ ὅσο τὸ δέχεστε. Ἐπίσης καλὸ κάνει καὶ ἡ ἀμμωνία, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ ἀστετυλίνη, ἂν ὑπάρχῃ ἐκεῖ τὴ στιγμή. Γ.' αὐτὸ ὅταν καθαρίζετε τὸ ψάρι αὐτό, νὰ τὸ κρατᾶτε καλὰ μακρὰν ἀπὸ τὸ κεφάλι, ξύνοντάς το ὀξὺ στὸν ἄερα, ἀλλὰ ἀκουμπισμένο στὸ τραπέζι ἢ στὸ νεροχύτη ἢ ὅπου ἀλλοῦ τὸ καθαρίζετε.

Ὁ σκορπιὸς μόνο βραστὸς τρώγεται. Μικροὶ σκορπιοὶ βραστοὶ σὲ λίγο νερὸ (ὅτο πού νὰ σκεπάζωνται) μὲ ἕνα κρεμμύδι, μιὰ-δυὸ πατάτες, σέλινο καὶ κρασὶ το, ὅταν λυώσουν καὶ τοὺς σουρώσετε, εἶναι ἕνας πρώτης τάξεως δυναμωτικὸς ζωμὸς γιὰ τὰ παιδιὰ σας. Πετρόψαρα ὅπως ὁ σκορπιός, εἶναι: οἱ πέρκες, σκάροι, γύλοι, γραμματικοί, χειλοῦδες, λαμπούγες καὶ τόσα ἄλλα τοῦ κυριολεκτικὰ τὰ Θεὸς τοὺς ἔχει ρίξει μὲ τὸ τσουβάλι τὰ χρώματα ἐπάνω τους. Στὸ ἕνα ἐλέπει νὰ κυριαρχῇ τὸ κίτρινο, ἐνῶ στὸ ἄλλο τὸ βαθὺ μπλὲ ποὺ ἔχει στὴν πλάτη του, ἐνῶ ματάει ἀπὸ τὸ κόκκινο γιὰ νὰ συγκεντρώσῃ πορτοκαλί, κίτρινο, φθάνοντας στὸ ἀσπρο — ὅπως εἶναι ὁ γύλος, ἐνῶ στὴ λιμπρόσα, λὲς καὶ ἄνοιξε κασετίνα ζωγράφου κατὰ τύχη ζωγράφιζε στὴν ἀκροθαλασσιὰ καὶ χύθηκαν ὅλα τὰ χρώματα ἐπάνω του.

Ὁ ψαρὰς κάνοντας μιὰ σούπα ἀπὸ διάφορα πετρόψαρα, ποτὲ δὲν τὰ ρίχνει ὅλα μαζὶ στὸ τσουκάλι. Κι' αὐτὸ γιατὶ ἄλλα μὲν βράζουν ἐνωρίτερα, ἄλλα δὲ ὑστερότερα, ὅπως ὁ σκορπιός, βράκαινα, γοῦγιάς, καπόνι καὶ διάφορα ἄλλα ψάρια, ἐνῶ οἱ πέρκες, χειλοῦδες, γύλοι καὶ ἄλλα βράζουν ἐνωρίτερα. Γι' αὐτὸ ρίχνει πρῶτα τὰ σκληρὰ καὶ ἀφοῦ μισοβράσουν ρίχνει τὰ ἄλλα. Τὸ πῶς θὰ καταλάβῃ ἂν ἔβρασαν τὰ ψάρια, εἶναι ἁπλούστατο: Θὰ τρυπήσῃ ἕνα πτερύγιο ἑνὸς ψαριοῦ κι' ἂν ἡ καλλίνη μὲ εὐκολία, θὰ πῇ ὅτι τὰ ψάρια ἔβρασαν.

Γιὰ νὰ εἶναι νόστιμη μιὰ ψαρόσουπα ρίζετε λιγώτερο νερό, τόσο ὅσο νὰ σκεπασθοῦν τὰ ψάρια, ρίξτε ὅμως ἀρκετὸ λάδι. Τὴ σούπα ποὺ μαγειρεύουν οἱ ψαρᾶδες τὴν ὠνομάζουν κακαβιὰ — κάτι τέτοιο ποὺ μὲ τὴ γαλλικὴ μπουγισμπέσσα καὶ ἰδοὺ πῶς γίνεται: Θὰ πάρετε ὅσα περισσότερα εἴδη ψαριῶν βρῆτε, κατὰ προτίμησι μικρά. Θὰ πιάσετε ἀπὸ τὰ πετρόψαρα ἕως τὰ ἀφρόψαρα. Τὴν προσοχὴ σας βέβαια θὰ τὴν κανονίσετε ἀναλόγως τὸ ἄτομα ποὺ θὰ φᾶνε. Ἀφοῦ λοιπὸν ξύσετε καὶ καθαρίσετε τὰ «σουλουμπουρδικιὰ» ὅπως τὰ λένε οἱ ψαράδες, ρίξτε τα στὸ τσουκάλι πήλινο. Λέγω τσουκάλι, διότι ὡς φαίνεται ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ κάνῃ τὴ στιμώτερη τὴ σούπα. Κατόπιν ρίξτε ἀνάλογο νερὸ καὶ μπόλικο λάδι ἀφοῦ τὰ νὰ βράσουν μόνα τους δίχως νὰ σκαλίσετε καθόλου. "Οταν δῆτε ὅτι ἔβρασαν τὰ ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ ρίξτε 2—3 λεμόνια μέσα. Βγάλτε κατόπιν τὰ ψάρια μὲ προσοχὴ καὶ κενώστε πιάτα ποὺ προηγουμένως ἔχετε κόψει κρὰ-μικρὰ κομματάκια ψωμί, ὄχι πολὺ βέβαια! Τρῶτε τὴ σούπα καὶ κατόπιν χέσθε στὰ ψάρια, ποὺ θὰ φᾶτε μὲ ἕνα τάκι μόνο, δίχως λάδι καὶ λεμόνι. Τὸ

ΠΟΥ ΝΑ ΦΑΝΤΑΣΘΗ!...

— "Αν μοῦ φέρῃς πάλι στὸ σπίτι καμμιὰ γάτα ἢ κανένα πουλί, νὰ ξέρῃς πὼς θὰ ζητήσω ἀμέσως διαζύγιο!...

ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙ

— Αὐτὴ τὴν κουρτίνα μοῦ τὴ βάζει ἡ γυναίκα μου ὅταν ὑπάρχουν στὴν ἐκπομπὴ γυμνά...

ὅμως μὲ τὰ δάκτυλα, δίχως πηρούνι, γιὰ νὰ νοιώσετε ὅλη τὴ νοστιμάδα τους. Ἴσως θὰ πῆτε ἀγαπητές μου ἀναγνώστριες, ὅτι τρώγοντας μὲ τὰ χέρια εἶναι ἀνάγωγο καὶ ἐξ ἄλλου θὰ λερωθοῦν τὰ βαμμένα σας νύχια. Ναί, ἀλλὰ πῶς θὰ πῆτε ὅτι φάγατε κακαβιὰ καὶ ὅτι σᾶς ἔκανε νὰ μείνετε εὐχαριστημένες, πίνοντας μάλιστα καὶ κρασάκι, ποὺ ἴσως ἄλλοτε νὰ μὴ εἴχατε πιῆ;

Πηγαίνοντας σ' ἕνα νησὶ τώρα τὸ καλοκαίρι, μετὰ ἀπὸ μιὰ πρωϊνὴ ἐκδρομή, φᾶτε κακαβιὰ καὶ νὰ εἰσθε βεβαία πὼς δὲν θὰ τὴν ἐξεχάσετε ποτέ. Στὶς ἀκρογιαλιὲς τῆς Ἑλλάδας καὶ τὰ νησιά της, στὶς δικές μας ἑλληνικὲς ἀκρογιαλιὲς, στὶς δαντελένιες, ἐκεῖ ποὺ ἡ ὄχρα τῆς γῆς μας ἀγκαλιάζεται μὲ τὸ πρασινογάλανο τῆς θάλασσας, ἐκεῖ ποὺ τὸ πεῦκο συντροφιὰ μὲ τὴν ἐλιὰ σκιάζουν τὸ ἀμπελόκλημα, στὸν τόπο ποὺ γεννήθηκαν θεοὶ καὶ μίλησαν ἄνθρωποι σὲ ἄλλους πολλοὺς ἀνθρώπους κι' ἀκούστηκαν. Ἐκεῖ ποὺ ἄγια μάρμαρα ρίχνουν τὸ χρῶμα τους τὸ ἄσπρο στὸ νερὸ καὶ καθρεφτίζονται. Ἐκεῖ ποὺ ἄλλοι Ἕλληνες κάθησαν καὶ ζήσανε καὶ μίσεψαν καὶ πάν, ἐκεῖ κι' ὁ ψαρὰς σ' ἀπόμερο κατώγι καθισμένος, φτωχὰ ντυμένος, μὰ μὲ πλούσια κληρονομιὰ καλωσύνης, θὰ σᾶς καλέσῃ νὰ φᾶτε μαζὶ τὴν κακαβιά, νὰ πιῆτε φλουρᾶτη ρετσίνα καὶ νὰ σᾶς πῇ γιὰ τοὺς καημοὺς τῆς θάλασσας.

ΠΑΡΙΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Τὸ Λιθρίνι.

Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Ἡ θεσσαλὶσσα θρύλος.-"Ενα ἀπὸ τὰ σοφώτερα μυαλὰ τῆς 'Αναγεννήσεως.-Καμπούρα, ἀσχημη

"Οσοι εἴδανε τὴ «θεία» Γκρέτα Γκάρμπο ὡς βασίλισσα Χριστίνα στὸν κινηματογράφο, θὰ κρατήσανε στὴν καρδιά τους μιὰ ὁμορφη καὶ ἀξιαγάπητη εἰκόνα τῆς βορεινῆς ἐκείνης βασίλισσας. Κι' ὅμως στὴν πραγματικότητα ἤτανε κάτι πολὺ διαφορετικώτερο, ἂν ὄχι κι' ἀνώτερο.

"Ητανε μιὰ βασίλισσα μὲ τρομερὴ ἀτομικότητα. "Ενα ἀπὸ τὰ σοφώτερα μυαλὰ τῆς 'Αναγεννήσεως καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς δυνατώτερες θελήσεις. Ἀλλὰ καὶ δίδα ἀπὸ τὶς πιὸ σπάνιες! Εἶχε τὸ κουράγιο νὰ βροντήξῃ χάμω τὸ στέμμα της, νὰ παρατήσῃ θρόνο καὶ δόξες καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴ χώρα της, πότε; "Οταν οἱ ὑπουργοί της εἶχανε παραφορτωθῆ πὼς ἔπρεπε νὰ... παντρευτῆ «πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος». Γυναίκα καὶ νὰ προτιμᾶ νὰ χάσῃ τὸ βασίλειο παρὰ νὰ παντρευτῆ, εἶναι φαινόμενο ἀπὸ τ' ἀπίστευτα. Καὶ θὰ τὸ πιστέψουμε μονάχα ἂν μάθουμε πὼς ἡ Χριστίνα ἤτανε λιγώτερο ἀπ' ὅλες τὶς γυναῖκες τοῦ κόσμου γυναίκα! Μᾶλλον ἄντρας!

Προτίμησε λοιπόν, νὰ χάσῃ ὅλο τὸ βασίλειό της παρὰ νὰ τὸ μοιρασθῇ μ' ἕναν ἄλλον! Προτίμησε νὰ μείνῃ λεύτερη παρὰ νὰ δώσῃ τὸ μισὸ ἑαυτό της σ' ἕνα σύζυγο. Μὴ σᾶς περάσῃ ἡ σκέψι πὼς ἡ Χριστίνα μισοῦσε ἢ σιχαινότανε τοὺς ἄντρες! Κάθε ἄλλο! Μισοῦσε καὶ σιχαινότανε τοὺς... συζύγους! Κι' ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε ἀναμεταξύ μας, οἱ περισσότεροι σύζυγοι εἶναι ἀνοικονόμητοι!

Μ' αὐτὰ τὰ καὶ μ' αὐτὰ ἡ Χριστίνα ἔμεινε στὴν ἱστορία μᾶλλον ὡς θρύλος παρὰ ὡς πραγματικότητα. Καὶ δὲν εἶναι καθόλου θρύλος ἡ ἐξαιρετική της μόρφωσι, τὸ καλλιτεχνικό της γοῦστο, ὁ παράξενος χαρακτήρας της κι' ἡ ὀργιαστικὴ ζωή της. Ἡ Χριστίνα ὡς ἄνθρωπος εἶναι πιὸ ἐνδιαφέρουσα ἀπὸ τὶς τρεῖς ἄλλες μεγάλες βασίλισσες τῆς ἱστορίας: τὴ Μαρία Στούαρτ, τὴν Ἐλισάβετ καὶ τὴν Αἰκατερίνη. Κι' ἡ πιὸ ἄσκημη βασίλισσα τοῦ κόσμου!

'Ανέβηκε στὸ δοξασμένο θρόνο τοῦ πατέρα της, τοῦ μεγάλου πολεμιστῆ Γουσταύου 'Αδόλφου, δεκαοχτὼ χρονῶν. Καὶ παραιτήθηκε εἰκοσιοχτὼ χρονῶν — σχεδὸν κοπέλλα ἀκόμα!

Εἶχε ἐκπαιδευθῆ σὰν ἄντρας πρακειμένου νὰ βασιλέψῃ. Εἶχε μεγάλη ἀντίληψι καὶ φιλοπονία. Ποτέ της δὲν παραμέλησε τὰ βασιλικά της καθήκοντα. Κι' ὅμως ἤτανε βουτηγμένη στὰ ὀργιαστικὰ γλέντια. Κι' ἄντεχε στὰ ξενύχτια, ὅσο κανένας! 'Αλλά, ὅλα κι' ὅλα, νὰ μὴ ἀκουσθῇ γιὰ παντρειά.

★

Μαζὶ μὲ τὸ πάθος τῶν διασκεδάσεων καὶ τοῦ διαβάσματος εἶχε καὶ τὸ πάθος τῶν καλλιτεχνικῶν συλλογῶν. "Εκαμνε συλλογὲς ἀπὸ μετάλλια, πίνακες, ἀγάλματα, σπάνια βιβλία καὶ... ρωμαλέους εὐπατρίδες. Ἐπίσης ἔκαμνε συλλογὴ ἀπὸ ...φιλοσόφους καὶ λογίους. Τοὺς καλοῦσε στὴν αὐλή της ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Εὐρώπης. Συζητοῦσε μαζί τους καὶ δυνάμωνε τὸ μυαλό της. Αὐτοὶ οἱ λόγιοι κι' οἱ φιλόσοφοι ἦσαν ὄχι τοῦ σωροῦ, ἀλλὰ οἱ μεγαλύτεροι τοῦ αἰώνα της: ὁ Ὁλλανδὸς φιλόσοφος Γρότιος, ὁ Γερμανὸς φιλόσοφος καὶ ποιητὴς Φὸς ἢ Βόσσιος (ὁ μεταφραστὴς τοῦ Ὁμήρου), ὁ Ἀλσατὸς φιλόλογος Ἰωάννης Σχέλφερος καὶ τέλος ὁ σημαντικώτερος φιλόσοφος τῆς 'Αναγεννήσεως, ὁ Γάλλος Καρτέσιος (Ντεκάρτ).

Ὁ Καρτέσιος ἦτανε τότε 54 χρονῶν— κι' ἡ Χριστίνα οὔτε τὰ μισά. Ἡ ἔκφρασι τοῦ προσώπου του, ἂν συμπέραναμε ἀπὸ τὸ πορτραῖτο ποὺ τοῦ ἔφτιασε ὁ μεγάλος Φλαμανδὸς ζωγράφος Φράντς Χάλς, φανερώνει ἕνα ἄνθρωπο πολὺ σοβαρὸ καὶ πολὺ αὐστηρὸν ἠθῶν. Κι' ὡστόσο, ἡ τρελλὴ βασίλισσα τὸν ἔβαζε νὰ... χορεύῃ! Μήπως ἄραγε ἡ πολὺ ἐγκάρδια καὶ διαχυτικὴ φιλία τῆς Χριστίνας τὸν ἔκανε ζωηρότερο τὸ σοβαρὸ κι' ἁμίλητο φιλόσοφο ὥστε νὰ πηδᾶῃ στὸ παρκέτο τοῦ βασιλικοῦ σαλονιοῦ καὶ νὰ τινάζῃ τὰ πόδια του καὶ νὰ κάνῃ χαριτωμένες ρεβερέντσες;

Ποιὸς ξέρει!

'Η ἀλήθεια εἶναι πὼς ἡ σκληραγωγημένη κι' ἀκατάβλητη αὐτὴ γυναίκα τὸν σήκωνε νύχτα ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, στὶς 5 ἡ ὥρα τὸ πρωΐ, καὶ τὸν ἔπαιρνε στὴν κάμαρά της γιὰ νὰ συζητᾶῃ μαζί του... μεταφυσική! Χειμώνα καιρὸ σὲ κεῖνο τὸ φοβερὸ κλίμα τοῦ Βορρᾶ. 'Αμάθητος ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τέτοιους ἄθλους, κρύωσε, πούντιασε καὶ πέθανε ἄδικα τῶν ἀδίκων πρὸς μεγάλη ζημία τοῦ ἀνθρωπίνου Στοχασμοῦ!

★

Πρὶν ἔρθῃ στὴ Σουηδία ὁ Καρτέσιος εἶχε μεγάλη ἀλληλογραφία μὲ τὴ βασίλισσα. Καὶ τὴ θεωροῦσε ζωντανὴ ἐνσάρκωσι τῆς Σοφίας καὶ τῆς 'Αρετῆς. Ὁ φίλος του μάλιστα Σανοῦτος, πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας στὴ Σουηδία, τοῦ τὴν περιέγραφε ὡς ἕνα θηλυκὸ Σολομώντα.

'Η Χριστίνα μὲ τὰ γράμματά της τὸν ρωτοῦσε διάφορα πράγματα· Π. χ. «τί εἶναι ὁ ἔρως»; «'Αρκεῖ τὸ πνεῦμα μας μονάχα νὰ διδάξῃ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ»; «Τί εἶναι χειρότερο; 'Ο ἔρωτας ἢ τὸ μῖσος;».

Σ' ὅλα αὐτὰ ἀπαντοῦσε ὁ Καρτέσιος. 'Αλλὰ τῆς Χριστίνας δὲν τῆς ἔφτανε τὸ πνεῦμα τοῦ φιλοσόφου, ἤθελε νὰ τὸν ἔχῃ ὁλόκληρον κοντά της.

Τέσσερις μῆνες ἔζησε σὰ ζαλισμένος μέσα στὴν ἐξωφρενικὴ αὐλὴ τῆς Χριστίνας. Ὁ Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς Ἐρρῖκος Ρουζὸν, ποὺ δὲν τὴν χωνεύει γιατὶ σκότωσε τὸ μεγαλύτερο Νοῦ τῆς 'Αναγεννήσεως, νὰ τί λέγει γι' αὐτήν: «Τὰ καπρίτσια αὐτῆς τῆς ὀλέθριας... καμπούρας στερήσανε τὴν ἀνθρωπότητα ποιὸς ξέρει ἀπὸ πόσους νέους θησαυροὺς σοφίας! Ὁ διάλογος νὰ πάρῃ αὐτὴ τὴν... ἀποκρητάτικη «μεταφυσικίνα», ποὺ ἔκανε τὸν Καρτέσιο νὰ... συναχωθῇ καὶ νὰ πεθάνῃ»!

★

"Οταν παράτησε τὸ θρόνο της κι' ἔφυγε, ἦλθε στὴ Ρώμη. Ἐκεῖ βρόντησε χάμω καὶ τὴν πίστι τῶν πατέρων της. 'Απὸ προτεστάντισσα ποὺ ἦτανε, ἀσπάσθηκε τὸν καθολικισμό.

'Η Χριστίνα ἤξερε πολὺ καλὰ τ' ἀρχαῖα ἑλληνικά, τὰ λατινικά, τὰ ἑβραϊκά. "Ηξερε ἱππασία καὶ φιλοσοφία. Εἶχε φοβερὴ θέλησι καὶ ἀντοχὴ στοὺς κόπους καὶ στὰ ὄργια. 'Αλλ' ἤτανε... ἄπλυτη κι' ἀκάθαρτη σὲ βαθμό... ἡρωϊκό! Τὰ χέρια της ἤτανε λιγδιασμένα καὶ τὰ νύχια της ... μαῦρα! Ἐπὶ πλέον ἤτανε κακοπιασμένη (εἶχε μάγουλα χοντρὰ καὶ καμπούριαζε) κι' ἤτανε βλάστημη σὰν ἁμαξᾶς, φλύαρη, πεισματάρα καὶ... κλέφτρα! Ἔτσι τὴν κατηγορούσαν οἱ Σουηδοὶ ἅμα ἔφυγε. Πῆρε, λέει, μέσα στὴ βαλίτσα της τοὺς πολυτιμότερους θησαυροὺς τοῦ στέμματος, ποὺ δὲν τῆς ἀνήκανε προσωπικά.

Ὅπως ὁ ἀπόγονος της, ὁ φοβερὸς καὶ τρομερὸς πολεμιστὴς Κάρολος ὁ ΙΒ', ὁ πιὸ ἐπικίνδυνος ἐχθρος τοῦ Πέτρου τοῦ Μεγάλου, κοιμότανε μῆνες μὲ τὰ ποδήματα, χωρὶς νὰ τὰ βγάζῃ, ἔτσι κι' αὐτὴ κοιμότανε ντυμένη στὴν πολυθρόνα της, μὲ τὰ πόδια περασμένα πάνω ἀπὸ τὰ μπράτσα της πολυθρόνας.

"Ολ' αὐτὰ ὅμως ἀσφαλῶς εἶναι ὑπερβολές. Οἱ φανατισμένοι προτεστάντες γιὰ νὰ τὴν ἐκδικηθοῦν, ποὺ ἀλλαξοπίστησε, τῆς φορτώσανε κάθε λογῆς συκοφαντία. Τὸ ἴδιο κι' οἱ πολιτικοί της ἀντίπαλοι στὴ Σουηδία. "Οσο καὶ νὰ μὴ ἤτανε τόσο ὡραιοποιημένη ὅσο τὴν παράστησε ἡ Γκρέτα Γκάρμπο, πάντως ἤτανε μιὰ δυνατὴ γυναικεία προσωπικότητα.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΘΑ ΞΑΝΑΝΙΩΣΟΥΜΕ ΧΑΡΙ ΣΤΙΣ ΜΕΛΙΣΣΕΣ!..

Οἱ ἐπιστήμονες ἀναζητοῦν σήμερα τὸ μυστικὸ τῆς αἰωνίας νεότητος στὶς κυψέλες.

"Ανοιξι! Γι' ἄλλους παράδεισος ὁμορφιᾶς, ἀρχὴ περιπέτειας, ἡλιόλουστη ἐποχὴ ἀνθισμένη μὲ ἔρωτα. Γι' ἄλλους ἐποχὴ γεμάτη θλῖψη, ἀφοῦ φέρνει τὴ νοσταλγία μιᾶς νεότητος χαμένης γιὰ πάντα, μιᾶς χαρᾶς ποὺ δὲν ξαναγυρίζει καὶ πέταξε, μιᾶς ζωτικότητας ποὺ ὅσο πάει καὶ σβύνει. Γιὰ τοὺς πρώτους, ὁ ἐπίγειος παράδεισος στὰ ἔκθαμβα μάτια τοῦ Ἀδάμ, γιὰ τοὺς δεύτερους ὁ πειρασμὸς τοῦ Φάουστ, ποὺ εἶναι ἕτοιμος ν' ἁμαρτήσῃ, φτάνει νὰ ξαναρχίσῃ τὴ ζωή του. "Αχ! "Ἂν ὑπῆρχε κάποιο μαγικὸ φίλτρο γιὰ ὅσους γνωρίζουν ἀπὸ τὴν πικρὴ πεῖρα «τί γρήγορα ποὺ περνοῦν τὰ καημένα τὰ νιάτα!». Κι' ὡστόσο αὐτὸ τὸ μαγικὸ φίλτρο φαίνεται πὼς ὑπάρχει ἕτοιμο μέσα στὴ φύσι καὶ πὼς δὲν εἶν' ἄλλο ἀπὸ τὸ βασιλικὸ πολτό.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ;

"Οσοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ μελισσοκομία θὰ παρετήρησαν σίγουρα ὅτι οἱ ἐργάτριες μέλισσες ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ ἐκκρίνουν ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μέλι καὶ τὸ κερὶ ἕνα θρεπτικὸ ὑγρὸ ποὺ τὸ φυλᾶν ἀποκλειστικὰ γιὰ νὰ τρέφουν τὴ βασίλισσα. Τὸ ὑγρὸ αὐτὸ εἶναι ἐξαιρετικὰ ὀξὺ (ἡ χημικὴ του σύνθεσι εἶναι PH4) καὶ ἐντελῶς διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ μέλι καὶ τὴ γύρι ποὺ χρησιμεύει ὡς συνηθισμένη τροφὴ γιὰ τὶς συνηθισμένες μέλισσες.

"Αν γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο ἡ τωρινὴ εἴτε ἡ μελλοντικὴ βασίλισσα τῆς κυψέλης χαθῇ, τότε οἱ ἐργάτριες τρέφουν στὴν τύχη μιὰ ἀπὸ τὶς συνηθισμένες λάρβες ποὺ σκάζουν ἀπὸ τὸ αὐγὸ μὲ τὸ ὑγρὸ ποὺ λέγεται βασιλικὸς πολτός. Ἡ τροφὴ αὐτὴ εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ ξεφύγῃ ἡ ἐργάτρια αὐτὴ ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ της πεπρωμένο καὶ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἱκανότητα νὰ γεννᾷ αὐγά, ἱκανότητα ποὺ δὲν τὴν ἔχουν οἱ ἐργάτριες μέλισσες. Γίνεται μὲ λίγα λόγια ἡ συνηθισμένη μέλισσα βασίλισσα.

Βλέπομε λοιπὸν πὼς ὁ βασιλικὸς πολτὸς μπορεῖ νὰ μετατρέπῃ τὴν ἐξωτερικὴ καὶ τὴν ἐσωτερικὴ μορφολογία τοῦ ἐντόμου, νὰ τὸ ἀλλάζῃ μὲ δυὸ λόγια μέσα καὶ ἔξω. Πῶς καὶ γιατί γίνεται αὐτό;

Η ΣΥΝΘΕΣΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΠΟΛΤΟΥ

Ἡ λευκὴ καὶ πηκτὴ αὐτὴ οὐσία, ὅταν ἀναλύεται ἀπὸ τοὺς χημικούς, δείχνει ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ βιταμῖνες Α, Β, Γ, ἀπὸ ἀμεινοοξέα, ἀπὸ παντοθενικὸν ὀξὺ κλπ. "Ολα αὐτὰ εἶναι χημικὲς οὐσίες ποὺ ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ ἐπιδροῦν ἐνεργητικὰ πάνω στὰ ζωντανὰ σωματα, ἀκόμη καὶ ὅταν ὑπάρχουν σὲ ἀπειροελαχίστες ποσότητες.

Ἀπὸ τὴν ἀνάλυσι αὐτὴ βγαίνουν δυὸ διαπιστώσεις:

α) Ἀπὸ τὸ βασιλικὸ πολτὸ λείπει ἐντελῶς τὸ σύμπλεγμα τῶν βιταμινῶν Ε. Αὐτὸ δὲν εἶναι καὶ πολὺ ἐκπληκτικό, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ βιταμίνη Ε παίζει σημαντικὸ ρόλο, γιατὶ θέτει σὲ κίνησι καὶ συντηρεῖ τὴ λειτουργία τῆς ἀναπαραγωγῆς στὰ ἀνώτερα ζῶα.

Ἡ ἀνακάλυψι αὐτὴ εἶναι πρόσφατη καὶ σὲ συνδυασμὸ μὲ μιὰ ἄλλη παλαιότερη, γιὰ τὴν παρθενογένεσι — ἀναπαραγωγὴ χωρὶς τὴ συμβολὴ τοῦ ἀνδρικοῦ στοιχείου — τείνει ν' ἀποδείξῃ πὼς ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων ὑπόκειται σὲ ἀναπαραγωγικοὺς νόμους πολὺ διαφορετικοὺς ἀπὸ κείνους ποὺ κυβερνοῦν τὰ ζῶα τῶν ἀνώτερων βαθμίδων. Ἡ ἀναπαραγωγὴ τῶν ἐντόμων συνδέεται μὲ πιὸ εὔκαμπτους κανόνες ἀπὸ τοὺς δικούς μας καὶ σὲ ωρισμένες περιπτώσεις μπορεῖ νὰ πραγματοποιῆται χωρὶς νὰ μεσολαβῇ τὸ σεξουαλικὸ στοιχεῖο. Καὶ τὸ τελευταῖο αὐτὸ στοιχεῖο παρουσιάζει στὰ ἔντομα παράξενες παραλλαγές, ἀφοῦ φτάνει ν' ἀλλάξῃ ἕνα στείρο ἔντομο τροφὴ γιὰ νὰ γίνῃ θηλυκό, ἱκανὸ νὰ γεννᾷ ἕνα ἑκατομμύριο αὐγὰ τὴν ἡμέρα!

β) Ἡ μεγάλη ἀναλογία βιταμινῶν τύπου Β ποὺ ὑπάρχει μέσα στὸ βασιλικὸ πολτό. Τὸ βιταμινικὸ αὐτὸ σύμπλεγμα ἀσκεῖ μιὰ σωτήρια ἐπίδρασι πάνω στὸ ζωντανὸ ὀργανισμό, γιατὶ εὐνοεῖ τὶς ἀφομοιώσεις καὶ διεγείρει τὴ λειτουργία τοῦ παρασυμπαθητικοῦ συστήματος: κυκλοφορία, πέψι κλπ.

Ἀλλὰ οἱ ἀνακαλύψεις αὐτὲς ὅσο σημαντικὲς καὶ ἂν εἶναι, δὲ μποροῦν νὰ ἐξηγήσουν τὶς θαυμαστὲς δυνατότητες ποὺ ἔχει ὁ βασιλικὸς πολτός. Ἀφοῦ ὅμως ἡ ἀνάλυσι δὲν ἐπιτρέπει εὔκολα νὰ γίνῃ σκέψις γιὰ μιὰ μυστηριώδη οὐσία ποὺ διαφεύγει τὴν ἀνάλυσι, οἱ ἐπιστήμονες καταλήγουν στὸ συμπέρασμα πὼς ὁ βασιλικὸς πολτὸς ὀφείλει τὶς ἰδιότητές του στὴν τέλεια ἰσορροπία τῶν στοιχείων ποὺ τὸν ἀποτελοῦν καὶ ποὺ δεκαπλασιάζουν τὰ χαρίσματά του.

"Οπως π. χ. μπορεῖ ἕνα μέγαρο νὰ γίνῃ ἀριστούργημα ἀρχιτεκτονικῆς ἢ τέρας δυσαρμονίας, ἀνάλογα μὲ τὸ σχέδιο καὶ μὲ τὴν ἰσορροπία τῶν ὑλικῶν ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν στὴν κατασκευή, ὅπως τσιμέντο, πέτρα, τοῦβλα κλπ. Ὁ ἀρχιτέκτονας ὅμως ποὺ λέγεται φύσις μᾶς ἔχει συνηθίσει σὲ ἀριστουργήματα, ποὺ ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ τὰ μιμηθῇ στὴν ἐντέλεια. "Ετσι καὶ τὰ συνθετικὰ φάρμακα ποὺ φτιάχνει ὑστεροῦν κατὰ πολὺ ἀπὸ τὰ φυσικά. Καὶ ὁ βασιλικὸς πολτὸς εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἕνα ἀληθινὸ μάθημα μετριοφροσύνης.

ΤΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΠΟΛΤΟΥ

Σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιστημονικὲς ἔρευνες, ὁ βασιλικὸς πολτὸς εἶναι ἕνα σπουδαῖο στοιχεῖο ποὺ πρέπει νὰ προστεθῇ στὸ θεραπευτικὸ ὁπλοστάσιο τῆς ἀνθρωπότητος.

Οἱ δυσκολίες τῆς συγκεντρώσεώς του καὶ ἡ μικρὴ του ποσότης (μόλις 2—3 γραμμάρια σὲ κάθε κυψέλη) ἐξουδετερώνονται ὡς ἕνα βαθμὸ μὲ τὴν ἰσχυρὴ του δυναμικότητα. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ βασιλικὸς πολτὸς θεωρεῖται τόσο πολύτιμος, ὥστε σκέπτονται νὰ τὸν χρησιμοποιήσουν μὲ ἄλλους τρόπους καὶ ὄχι μὲ χάπια, γιατὶ ἔτσι θὰ ὑπῆρχε ὁ κίνδυνος νὰ χαθῇ καὶ νὰ ἀποβληθῇ ἀπὸ τὸν ὀργανισμό. "Ενας τρόπος, ἐν τῶν ἀπὸ τὶς ἐνέσεις, εἶναι νὰ εἰσάγουν τὸν πολτὸ στὸν ὀργανισμὸ μὲ τσιμπήματα. Ὁ ὀργανισμὸς ἀπὸ τὴν ἄλλη θὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ ὁ πολτός, τότε θὰ ἀποφασισθοῦν καὶ οἱ δόσεις του, ποὺ θὰ εἶναι μάλλον πολὺ ἀδύνατες καὶ θὰ ὑπολογίζωνται σὲ χιλιοστόγραμμα.

Ἡ ἀπειροελαχίστη αὐτὴ ποσότης τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ ποὺ ἔχει ἀντιβιοτικὲς ἰδιότητες, θὰ μπορῇ ν' ἀφομοιώνεται εὐκολώτερα ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμό, χωρὶς τὰ φαινόμενα ἀναφυλαξίας ποὺ παρουσιάζονται συχνὰ ὅταν παίρνῃ κανεὶς διάφορα ὀρμονοῦχα παρασκευάσματα.

Γίνεται σκέψις ὅτι ὁ βασιλικὸς πολτὸς θὰ μπορέσῃ ν' ἀντικαταστήσῃ στὸ ἐγγὺς μέλλον μερικὲς συνθετικὲς ὁρμόνες καὶ τοὺς ὁροὺς τύπου Μπογκομόλετς. Καθὼς ἐπενεργεῖ μὲ λιγώτερο βιαιο τρόπο καὶ μπορεῖ νὰ εἰσαχθῇ ἀκίνδυνα μέσα στὸν ὀργανισμό, ὁ βασιλικὸς πολτὸς θὰ μπορέσῃ νὰ ἀποκρούσῃ τὸ φάσμα τοῦ γήρατος μὲ τὶς πολυαρίθμες περιπλοκές του, ὅπως τὸ γεροντικὸ μαρασμό, τὶς κινητικὲς καὶ κυκλοφοριακὲς ἀνωμαλίες κλπ.

Αὐτὲς τὶς ἐλπίδες δίνουν ταυλάχιστον οἱ ἐκθέσεις ποὺ δημοσιεύθηκαν σὲ διάφορα ειδικὰ ἰατρικὰ περιοδικὰ καθὼς καὶ τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῶν πειραμάτων ποὺ ἔγιναν στὰ ἀμερικανικὰ ἐργαστήρια. Τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα σημειώθηκαν σὲ ἀσθένειες ὅπως ἡ νόσος τοῦ Πάρκινσον, οἱ ἀδενικὲς διαταραχές, οἱ τοπικὲς παραλύσεις κλπ.

Ἡ θεραπεία μὲ βασιλικὸ πολτὸ φέρνει σίγουρη βελτίωσι ποὺ γίνεται συχνὰ μὲ θεαματικὸ τρόπο. "Αρρωστος ποὺ δὲν μποροῦσε οὔτε νὰ μετακινηθῇ παρὰ μὲ χίλιες δυὸ προσπάθειες μπορεῖ καὶ περπατᾷ ξαφνικὰ μὲ ὅλη τὴν ἄνεσι καὶ τὴν εὐχέρεια. Ἄλλος ποὺ εἶχε χάσει τὴν ἱκανότητα νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὶς λειτουργίες τοῦ ὀργανισμοῦ του, τὸ κατορθώνει ἀπολύτα.

Γιὰ τὴν ὥρα ὡστόσο, οἱ ἄρρωστοι ποὺ ὑπεβλήθησαν σὲ τέτοια θεραπεία εἶναι πολὺ λίγοι ὥστε νὰ μὴ μποροῦν νὰ γίνουν ἀτράνταχτες στατιστικές. Ἐξ ἄλλου οἱ θεραπεῖες εἶναι ἀκόμη πολὺ πρόσφατες.

Ποιὸς μπορεῖ ὅμως ν' ἀρνηθῇ πὼς ὁ βασιλικὸς πολτὸς δὲν μπορεῖ νὰ χαρίσῃ στὴν ἀνθρωπότητα τὴ συνταγὴ τοῦ μυστικοῦ τῆς Νεότητος, ποὺ ἀναζητεῖ ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τὴν κούνια της;

Αὐτὴ ἡ ἄπιαστη ἀπὸ χιλιάδες τώρα χρόνια ἐλπίδα τοῦ ἀνθρώπου, ζυγώνει ἡ πιθανὸν μέρα, ἡ σημαντικώτερη ἴσως γιὰ τὴν ἱστορία, ποὺ θὰ γίνῃ πραγματικότητα. Καὶ κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ τὸ ὀφείλει αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος στὴ μέλισσα.

Δρ ΖΑΝ ΝΤΥΡΑΝ

ΤΖΩΝ ΝΤΕΡΙΚ

Τὰ οἰκονομικὰ τῶν ἀστέρων

****

ΠΑΡ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΥΘΩΔΕΙΣ ΜΙΣΘΟΥΣ ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΝ, ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΕΥ ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΚΟΙΝΟΥΣ ΘΝΗΤΟΥΣ

ΕΧΕΙ ἐπικρατήσει ἡ γνώμη πὼς τὸ Χόλλυγουντ κοντὰ στ' ἄλλα εἶναι ἡ πολις τοῦ πλούτου καὶ τῆς χλιδῆς. Γι' αὐτὸ καὶ τραβᾷ σὰν μαγνήτης τους καλλιτέχνες ὅλης τῆς γῆς γιατὶ ξέρουν πὼς ἂν ἐπιτύχουν ἐκεῖ θὰ πληρωθοῦν καλά.

Οἱ μισθοὶ τῶν ἀστέρων εἶναι πραγματικὰ ὑπέρογκοι. Χιλιάδες δολλάρια πληρώνεται ἕνας καλὸς ἠθοποιὸς τὴν ἑβδομάδα, ποὺ ἀποτελοῦν ἀμοιβὴ ἡγεμονικὴ γιὰ τοὺς κοινοὺς θνητούς. "Οταν μάλιστα θελήσουμε ἐμεῖς νὰ τὰ μετατρέψουμε σὲ δραχμὲς θὰ φθάσουν σὲ τέτοια ἀστρονομικὰ ὕψη ποὺ θὰ μᾶς φέρουν ἀληθινὸ ἴλιγγο.

Κι' ὅμως στὴν πόλι αὐτὴ ποὺ θεωρεῖται ἡ πλουσιώτερη τοῦ κόσμου, ὑπάρχει φτώχεια — μιὰ ἀξιοπρεπὴς φτώχεια. Κι' ἐκεῖ τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα παρουσιάζεται τοσο ὀξὺ στοὺς κατοίκους του, ὅπως καὶ στοὺς ἀνθρώπους τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου.

Πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες βγῆκε ἀπὸ τὸ κράτος σὲ πλειστηριασμὸ τὸ σπίτι τῆς Βερόνικα Λέηκ γιατὶ δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ 38.000 δολλάρια ποὺ χρωστοῦσε σὲ φόρους. Πῶς ὅμως ἡ Βερόνικα Λέηκ, μιὰ στὰρ φτασμένη καὶ ποιὸ ρεμένη μὲ τὸν 'Αντρὲ ντὲ Ντὸθ, ἕνα ἀπὸ τοὺς καλύτερους σκηνοθέτες τοῦ Χόλλυγουντ, δὲ μπόρεσε νὰ πληρώσῃ τοὺς φόρους της;

Ἡ βαρειὰ φορολογία εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐκμηδενίζει τοὺς μυθώδεις μισθοὺς τῶν ἀστέρων. Κανένας ἀπὸ τοὺς νέους στὰρ δὲν ἔγινε ἑκατομμυριοῦχος στὸ Χόλλυγουντ, τὰ τελευταῖα χρόνια. Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ ζοῦν σὰν πρίγκηπες, μὰ αὐτοὶ εἴτε εἶναι ἀπὸ τοὺς παλιοὺς καὶ σχημάτισαν περιουσία πρὶν νὰ ἐπιβληθῇ ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος, ἢ βαδίζουν πρὸς τὴν οἰκονομικὴ καταστροφή τους.

Φυσικὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ποὺ ἔχουν χρήματα, μὰ αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ προσέχουν πολὺ τὰ ἔξοδά τους. "Εχουν διαχειριστὲς οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀναγκάζουν νὰ βαδίσουν πάνω σ' ἕνα αὐστηρὸ προϋπολογισμὸ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ μπορέσουν κάποτε νὰ καθήσουν ἥσυχοι καὶ νὰ ξεκουραστοῦν ὅταν δὲ θάναι πιὰ σὲ θέσι νὰ ἐργοθοῦν....

Ἡ ἀπειλὴ τῶν κακῶν γηρατειῶν καὶ τῆς ἀποτυχίας πλανᾶται περισσότερο φοβερὴ πάνω στὸ Χόλλυγουντ παρὰ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ. Ἀλλὰ λίγοι, πολὺ λίγοι εἶναι σὲ θέσι νὰ φροντίσουν γιὰ τὶς κακὲς μέρες κι' ἂς κερδίζουν τόσα πολλά...

Οἱ στὰρ τοῦ Χόλλυγουντ θεωροῦν πὼς εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν καριέρα τους νὰ διατηροῦν πάση θυσία τὸ εἰδωλό τους χρυσοντυμένο μπροστὰ στὸ κοινὸ γιὰ νὰ μὴ τοῦ καταστρέψουν τὴν ἀπατηλὴ ἰδέα ποὺ δημιούργησαν μὲ τόσους κόπους καὶ ἔξοδα. "Ετσι ξοδεύουν ἀσυλλόγιστα, ὅτι τοὺς ἀφήσῃ ὁ φόρος καὶ βρίσκονται μιὰ μέρα χρεωκοπημένοι.

Ἡ Ρίτα Χαίηγουορθ γύρισε ἀπέναντι στὴν Ἀμερικὴ καὶ δανείστηκε ἀπὸ τοὺς μάνατζέρ της ἑκατὸ χιλιάδες δολλάρια! γιὰ νὰ περάσῃ ὥσπου ν' ἀρχίσῃ νὰ πληρώνεται ἀπ' τὴν Κολούμπια. Ἡ Σταχτοπούτα ποὺ παντρεύτηκε τὸν κληρονόμο τοῦ πλουσιώτερου ἀνθρώπου τῆς γῆς δὲν διαθέτει σήμερα οὔτε σπίτι, οὔτε αὐτοκίνητο. Τὸ σπίτι της εἶχε πουληθῇ ὅσο ἦταν παιδρεμένη μὲ τὸν Ἄλῃ καθὼς καὶ τ' αὐτοκίνητά της..

Τὸ συμβολαιό της μὲ τὴν Κολούμπια εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ. Τὰ πρῶτα δυὸ χρόνια πληρώνεται 4.500 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα. Τὰ ἑπόμενα θὰ παίρνῃ 5.000 κάθε Σάββατο. Καὶ τ' ἄλλα δυὸ 6.000. Τὸν ἕβδομο χρόνο θὰ πάρῃ ὅσα ζητήσῃ.

Κι' ὅμως ὅταν ἦρθε ἀπέναντι στὴν Ἀμερικὴ νοίκιασε ἕνα σπίτι γιατὶ δὲν εἶχε λεφτὰ νὰ ἀγοράσῃ καὶ τὸ στούντιο της δάνεισε ἕνα αὐτοκίνητο γιὰ νὰ κυκλοφορῇ.

Ὁ Φρὰνκ Σινάτρα κερδίζει πεντακόσιες μὲ ἑπτακόσιες πενῆντα χιλιάδες δολλάρια τὸ χρόνο. Ὁ καθένας θὰ ἦταν ἱκανοποιημένος μὲ τέτοιο εἰσόδημα καὶ θὰ μποροῦσε σὲ λίγο καιρὸ νὰ πάψῃ νὰ ἐργάζεται. Μὰ ὁ Φρὰνκ δὲν τολμᾷ νὰ σταματήσῃ οὔτε ἕνα μήνα. Δὲν εἶναι μόνο ἡ ὑποχρέωσι ποὺ ἔχει νὰ πληρώνῃ τὸ ἓν τρίτον τοῦ μισθοῦ του ὡς διατροφὴ στὴ Νάνσυ, τὴν πρώτη γυναίκα του, ἀλλὰ γιατὶ ζῇ πολυέξοδα.

Καὶ γιὰ μὲν τὶς παλαιὲς Ἀρβανίτισσες καὶ Ρωσίδες ὑπάρχει κάποια δικαιολογία. Ἐπικρατοῦσαν ἐκεῖ οἱ πιὸ βάρβαρες συνθῆκες ζωῆς καὶ ἡ γυναίκα ζοῦσε σὰ σκλάβα, ἐνῶ οἱ ἄντρες τους γλεντοκοποῦσαν μπροστὰ στὰ μάτια τους μὲ ἄλλες γυναίκες. "Οταν λοιπὸν δέρνανε τὶς γυναῖκες τους, αὐτὲς θεωροῦσαν τὸν ξυλοδαρμὸ σὰν.... δεῖγμα ζήλειας καὶ ἐνδιαφέροντος.

Στὴ Σκιάθο ὅμως δὲν ὑπάρχουν μαρτυρίες ποὺ νὰ μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἐπικρατοῦσε στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου αἰώνα τέτοιο ἀναχρονιστικὸ κ[illegible] στῶς.

"Οπως καὶ ἂν εἶναι οἱ Σκιαθίτες, ὅταν ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, ἔπαψαν νὰ μ α τ ζ ο υ κ ώ ν ο υ ν τὶς συμβίες τους, κακοφάνηκε σ' αὐτὲς καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια αὐτὴ τὴν πολιτισμένη συμπεριφορὰ τῶν ἀνδρῶν τους τὴν ἐκλαμβάναν γιὰ περιφρόνησι καὶ ἔλλειψι... ἀγάπης! Γιὰ τὶς Σκιαθίτισσες λοιπὸν τὸ ρῆμα τ ύ π τ ω ἢ μ α τ ζ ο υ κ ώ ν ω ἦταν συνώνυμο τοῦ ἀ γ α π ῶ.

Γι' αὐτὸ τὸ Σκιαθίτικο «ἔθιμο» ὅταν μαθεύτηκε στὴν ἄλλη Ἑλλάδα ἔκανε μεγάλη ἐντύπωσι. Στὸ «Ἡμερολόγιο» μάλιστα τοῦ Κορομηλᾶ (1865) κάποιος μὲ ἀρκετὴ δόσι εἰρωνείας γράφει: «Αἱ γυναῖκες τῆς Σκιάθου εἶναι σὰν τὶς κοτσέλετες, ποὺ ὅσο πιὸ πολὺ τὶς κτυπᾶς τόσο μαλακώτερες γίνονται».

Στὴν ἴδια ἐποχὴ ὅμως στὴν ἄλλη Ἑλλάδα ὑπῆρχε διαδομένη ἡ παροιμία: «Ὁ ποιος δέρνει τὴ γυναίκα του δέρνει τὸ κεφάλι του» ποὺ θὰ πῇ πὼς ἐπικρατοῦσαν ἄλλες ἀντιλήψεις γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ συμβίωσι, ἀντιλήψεις ποὺ ἔχουν γίνει σήμερα, σὰ νὰ ποῦμε, τὸ π ι σ τ ε ύ ω γιὰ ὅλους τοὺς πολιτισμέ[illegible]

Ω.

ΤΟ ΞΥΛΟ... ΔΕΙΓΜΑ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ἀπίστευτο καὶ ὅμως σωστό. "Ως τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰώνα στὴ Σκιάθο ὁ ξυλοδαρμὸς τῶν γυναικῶν ἀπ' τοὺς ἄνδρες τους ἦταν... δεῖγμα ἀγάπης. Τὸ ἴδιο «ἔθιμο» ἐπικρατοῦσε ἀλλοτε καὶ στὴν Ἀλβανία καὶ στὴν Τσαρικὴ Ρωσία. Ἀπὸ ποιὲς αἰτίες ὅμως οἱ παλιὲς Σκιαθίτισσες λέγανε «δ ὲ ν μ' ἀ γ α π ᾶ ὁ ἄ ν τ ρ α ς μ ο υ γ ι α τ ὶ δ ὲ ν μ' ἐ μ α τ ζ ο ύ κ ω σ ε ν», δὲν τὸ ξέρομε. Βέβαια κάποια αἰτία θὰ ὑπάρχῃ. Τέτοιες συνήθειες ποὺ σήμερα τὶς χαρακτηρίζομε βάρβαρες, δὲν ἐπικρατοῦν στὰ καλὰ καθούμενα.

Καὶ γιὰ μὲν τὶς παλαιὲς Ἀρβανίτισσες καὶ Ρωσίδες ὑπάρχει κάποια δικαιολογία. Ἐπικρατοῦσαν ἐκεῖ οἱ πιὸ βάρβαρες συνθῆκες ζωῆς καὶ ἡ γυναίκα ζοῦσε σὰ σκλάβα, ἐνῶ οἱ ἄντρες τους γλεντοκοποῦσαν μπροστὰ στὰ μάτια τους μὲ ἄλλες γυναίκες. "Οταν λοιπὸν δέρνανε τὶς γυναῖκες τους, αὐτὲς θεωροῦσαν τὸν ξυλοδαρμὸ σὰν.... δεῖγμα ζήλειας καὶ ἐνδιαφέροντος.

Στὴ Σκιάθο ὅμως δὲν ὑπάρχουν μαρτυρίες ποὺ νὰ μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἐπικρατοῦσε στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου αἰώνα τέτοιο ἀναχρονιστικὸ κ[illegible] στῶς.

"Οπως καὶ ἂν εἶναι οἱ Σκιαθίτες, ὅταν ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, ἔπαψαν νὰ μ α τ ζ ο υ κ ώ ν ο υ ν τὶς συμβίες τους, κακοφάνηκε σ' αὐτὲς καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια αὐτὴ τὴν πολιτισμένη συμπεριφορὰ τῶν ἀνδρῶν τους τὴν ἐκλαμβάναν γιὰ περιφρόνησι καὶ ἔλλειψι... ἀγάπης! Γιὰ τὶς Σκιαθίτισσες λοιπὸν τὸ ρῆμα τ ύ π τ ω ἢ μ α τ ζ ο υ κ ώ ν ω ἦταν συνώνυμο τοῦ ἀ γ α π ῶ.

Γι' αὐτὸ τὸ Σκιαθίτικο «ἔθιμο» ὅταν μαθεύτηκε στὴν ἄλλη Ἑλλάδα ἔκανε μεγάλη ἐντύπωσι. Στὸ «Ἡμερολόγιο» μάλιστα τοῦ Κορομηλᾶ (1865) κάποιος μὲ ἀρκετὴ δόσι εἰρωνείας γράφει: «Αἱ γυναῖκες τῆς Σκιάθου εἶναι σὰν τὶς κοτσέλετες, ποὺ ὅσο πιὸ πολὺ τὶς κτυπᾶς τόσο μαλακώτερες γίνονται».

Στὴν ἴδια ἐποχὴ ὅμως στὴν ἄλλη Ἑλλάδα ὑπῆρχε διαδομένη ἡ παροιμία: «Ὁ ποιος δέρνει τὴ γυναίκα του δέρνει τὸ κεφάλι του» ποὺ θὰ πῇ πὼς ἐπικρατοῦσαν ἄλλες ἀντιλήψεις γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ συμβίωσι, ἀντιλήψεις ποὺ ἔχουν γίνει σήμερα, σὰ νὰ ποῦμε, τὸ π ι σ τ ε ύ ω γιὰ ὅλους τοὺς πολιτισμέ[illegible]

Ω.

Ο,ΤΙ ΣΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. ή 50 δράμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ-ΜΟΝΤΑΙΝ σὲ χρωμ. κίτρινο χρυσαφί. Βελόνες No 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π άνάποδη. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 4½ έκατ. 20 βελόνες = 3½ έκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 142π. Πλέξετε 9 έκατ. μὲ λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ ζέρσεϋ. Κάθε 6 βελόνες θὰ βάζετε 1π σὲ κάθε μεριὰ (12 φορές). Κατόπιν θὰ συνεχίσετε νὰ βάζετε ἀπὸ 1π σὲ κάθε μεριὰ κάθε 8 βελόνες (10 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 36 έκατ. θὰ σχηματίσετε τὶς μασχάλες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε σὲ κάθε μεριά: 2π (7 φορές). Κατόπιν θὰ βάζετε κάθε δεύτερη βελόνα σὲ κάθε μεριά: 2π (5 φορές), 3π (2 φορὲς), 4π (2 φορὲς) καὶ τέλος θὰ κλείσετε κάθε 6 βελόνες σὲ κάθε μεριὰ 1π (4 φορές). Σ' αὐτὸ τὸ ὕψος κλείσετε στὸ μέσον 62π. Ἡ κάθε μεριὰ θὰ πλεχθῆ χωριστά. Στὴ μεριὰ τῆς μασχάλης θὰ κλείνετε κάθε 6 βελόνες 1π (4 φορὲς) καὶ στὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ κάθε δεύτερη βελόνα 6π (6 φορὲς) καὶ 4π (7 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 130π. Πλέξετε 9 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ ζέρσεϋ. Κάθε 6 βελόνες θὰ βάζετε 1π σὲ κάθε μεριὰ (12 φορές). Κατόπιν κάθε 8 βελόνες 1π σὲ κάθε μεριὰ (10 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 36 έκατ κλείσετε σὲ κάθε μεριὰ 2π κάθε δεύτερη βελόνα (7 φορές). Κατόπιν θὰ βάζετε 2π κάθε δεύτερη βελόνα σὲ κάθε μεριὰ (5 φορὲς), 3π (2 φορὲς) καὶ τέλος κλείσετε 1π κάθε 4 βελόνες (9 φορές). Σ' αὐτὸ τὸ ὕψος κλείσετε στὸ μέσον 82π. Ἡ κάθε μεριὰ θὰ πλεχθῆ χωριστά. Στὴ μεριὰ τῆς μασχάλης θὰ κλείνετε κάθε 4 βελόνες 1π (3 φορὲς) καὶ στὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 16π καὶ 9π (4 φορές).

Πλέξετε καὶ τὴν ἄλλη μεριὰ ἀντικρυστά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας μὲ νωτὸ πανί. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφὲς καὶ τοὺς ὤμους. Βάλετε στὶς μασχάλες καὶ τὸ ντεκολτέ, ψεύτικο στρίφωμα ἀπὸ μεταξωτὸ κομμένο λοξά. Στὸ μπροστινὸ θὰ κόψετε 10 κουμπότρυπες σὲ 2 έκατ. πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ ντεκολτὲ μὲ 1 έκατ. μάκρος καὶ στὴν πλάτη θὰ κόψετε 8. Θὰ κανονίσετε τὶς ἀποστάσεις προτοῦ τὶς κόψετε καὶ θὰ βάλετε σημάδια. Ἐπίσης θὰ περάσετε δύο σημάδια, τὸ πρῶτο σὲ 2 έκατ. πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ ντεκολτὲ παρακολουθώντας τὴ στρογγυλάδα του (γι' αὐτὸ θὰ παίρνετε βάσι μετρώντας τὴν ἄκρη τοῦ ντεκολτὲ) καὶ τὸ δεύτερο θὰ τὸ περάσετε σὲ 3 έκατ. πιὸ κάτω ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ ντεκολτὲ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ περάσατε τὸ πρῶτο. Μεταξὺ τῶν δύο σημαδιῶν καὶ στὶς ἀποστάσεις ποὺ ἔχετε κανονίσει κόψετε τὶς κουμπότρυπες καὶ κάνετέ τις φεστόνι. Σ' αὐτὲς τὶς κουμπότρυπες περάσετε μιὰ λοξὴ ἐσάρπα ἀπὸ μεταξωτὴ μουσελίνα σὲ χρωματισμὸ τῆς ἀρεσκείας σας.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΚΕΨΙΣ.— Ἕνας κτη ματίας τοῦ Πὸρτ Ἐλίζαμπετ, στὴ μεσο βρινὴ Ἀφρική, πεθαίνοντας, ἄφησε τη ἀκόλουθη διαθήκη: «Κληροδοτῶ στὴ γυ ναίκα μου τὸν ἐραστή της, μὲ τὴ διαβε βαίωσι ὅτι δὲν ἤμουν τόσο στραβός κα ἡλίθιος, ὅσο μὲ φανταζόταν...». Καὶ συ νεχίζει: «Τῆς κληροδοτῶ ἐπίσης τὴν εὐκ χαρίστησι νὰ κερδίζη μόνη της τὰ χρή ματα ποὺ χρειάζονται γιὰ νὰ ζήση, ἀφοῦ ἐπὶ τριάντα τόσα χρόνια, εἶχε τὴν ἐντύ πωσι ὅτι αὐτὸ ἀποτελοῦσε εὐχαρίστησι γιὰ μένα!...».

ΟΜΟΡΦΕΣ ΦΥΛΑΧΘΗΤΕ!.— Ντυμέ νες μὲ ἕνα ζευγάρι κάλτσες νάϋλον, οἱ ὁμορφες γάμπες μιᾶς νεαρῆς Φιλλανδέζας ἡλικίας 18 ἐτῶν, τῆς Αἴρα Λατέα, ἐπαθαν κρυοπάγημα· ἐνῶ ἡ κοπέλλα πα ριμενε τὸ τραῖνο στὸ σταθμὸ τοῦ Κόυμ νε, μὲ θερμοκρασία 12 βαθμοὺς κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν! Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, οἱ Φιλλανδοὶ γιατροὶ εἰδοποίησαν τὸν πλη θυσμὸ νὰ μὴ φορῆ κάλτσες νάϋλον τὶς μέρες ποὺ ἔχει παγωνιά...

ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ!.— Ὁ μικρὸς διάδοχος τῆς Σουηδίας, ἡλικίας πέντε ἐτῶν, ἔπαι ζε μιὰ μέρα στὸ περιβόλι ποὺ βρίσκεται γύρω ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τῆς Στοκχόλμης, ὅταν τὸν πλησίασε ἕνας ἡλικιωμένος κύ ριος καὶ τὸν ρώτησε: —Μὰ, νομίζω πὼς εἶσαι ὁ μικρὸς διάδοχος, ὁ Κὰρλ Γκου σταβ;» —«Ὄχι, ἀπήντησε μὲ σοβαρότη τα ὁ Κὰρλ, εἶμαι ὁ Ντόναλντ, ἡ πάπια!»

ΘΑ ΤΗΣ ΓΙΝΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ!.— Ἡ Νεοϋορκέζα μανικιουρίστρα Στέλλα Κάπερνώντας ἀπὸ τὴν Πέμπτη λεωφόρο, εὗρηκε 200 δολλάρια στὸ αὐλάκι τοῦ πεζοδρομίου. Τὴν ἑπομένη, μέσα σ' ἕνα τρέξι ἡ Στέλλα ἀνεκάλυψε ἄλλα 665 δολλάρια στὸ κάθισμα, ποὺ εἶχαν πέσει προφανῶς ἀπὸ τὴν τσέπη κάποιου προηγουμένου ἐπιβάτη. Ἀφοῦ κατέθεσε τὰ χρήματα στὸ τμῆμα ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων, ἡ Στέλλα πῆγε στὴν ἀστυνομία γιὰ νὰ παραπονεθῆ: «Θὰ ἔπρεπε νὰ δυσταχτοῦν στοὺς ἀνθρώπους νὰ προσέχουν λίγο περισσότερο τὰ λεπτά τους!», εἶπε.

ΑΛΥΣΙΔΩΤΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ!.— Ὁ Μάϊκελ Μάχερ, ὁδηγὸς φορτηγοῦ αὐτοκινήτου στὸ Νιοὺ Τζέρσεϋ (Η.Π.Α.) ὑπολόγησε στὸ δικαστὴ ὅτι εἶχε προκαλέσει ἕνα μικρὸ ἀτύχημα, ἐπειδὴ ἐγύρισε νὰ κυττάξη μιὰ ξανθὴ γόησσα ποὺ περνοῦσε πλάϊ του. Ἡ ἠθικὴ αὐτουργὸς παρουσιάσθηκε ἐπίσης στὸ δικαστήριο καὶ εἶπε στὸ δικαστή: «Νομίζω πὼς ἔχω κι ἐγὼ ἕνα μέρος εὐθύνης, κύριε δικαστά. Τὸ χαμογέλασα!». Ὁ δικαστὴς τὴν κύτταξε καλὰ-καλὰ καὶ... ἀθώωσε τὸ Μάχερ!...

ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ!.— Ὅταν, στὸ Μιλγουόκη τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ρώτησαν τελευταία τὴν Παριζιάνα σύζυγο τοῦ Γάλλου πυγμάχου Βιλμαὶν τί γνώμη εἶχε γιὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἄνδρες, ἀπάντησε ψιθυριστὰ σχεδόν: «Δὲν ξέρω... Εἶμαι παντρεμένη....».

ΠΕΙΡΑ.— Ὑπακούοντας σὲ ἕνα αἰφνίδιο συναίσθημα ἀπελπισίας, μία ὑπηρέτρια, ἡ Ἥλυν Μάρσαλ, ἐπήδησε ἀπὸ ἕνα δωμάτιο τοῦ 5ου πατώματος τοῦ ξενοδοχείου ὅπου ἐργαζόταν, στὸ Ντένβερ (Η.Π.Α.). Στὸ πέσιμό της, ἐκτύπησε στὸ φαρδὺ λαμαρινένιο σωλήνα ἑνὸς ἐξαεριστῆρος τοῦ 2ου πατώματος, ἀπὸ ἐκεῖ ἔπεσε στὴ στέγη ἑνὸς αὐτοκινήτου ποὺ στεκόταν ἀπὸ κάτω καὶ ἔτσι ἐγλύτωσε μὲ ἕνα δόντι μόνο σπασμένο καὶ ἕνα ἐγκάρδιο χτύπημα στὸ στομάχι. Στὸ νοσοκομεῖο, ἡ Ἥλυν ἐδήλωσε κλαίγοντας στοὺς γιατροὺς: «Ὕστερα ἀπὸ τὸ μάθημα αὐτό, δὲν πρόκειται ποτὲ πιὰ νὰ ξαναπέσω ἀπὸ τὸ παράθυρο!»...

ΥΠΟ ΟΡΟΥΣ!.— Μία ἑκατομμυριοῦχος τῆς Φλωρίδος (Η.Π.Α.), ἡ κυρία Μαίρυ Μόρτον, πεθαίνοντας ἄφησε μὲ τὴ διαθήκη της 50.000 δολλάρια στὸ ἀνηψιό της σκυλάκι, τὸ Ντάστυ, ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ «μείνη ἀνύπαντρος»!...

Η ΔΡΑΠΕΤΙΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

1ον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Μισὴ ὥρα πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο της μὲ τὸν κόμη Ζὰν ντὲ Σελινοὺ ἡ Κάθλιν κατάλαβε πὼς τῆς ἦταν ἀδύνατο νὰ δεσμευθῆ μαζί του γιὰ ὁλόκληρη τὴ ζωή της. Εἶχε πιὰ φορέσει καὶ τὸ νυφικό της, ἕνα φόρεμα ὄνειρο, ὅταν πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ ματαιώση αὐτὸν τὸν γάμο μὲ κάθε θυσία.

Ἡ μητέρα της ἡ κ. Μάντον, ποὺ ἀπὸ τότε ποὺ εἶχε γενηθῆ ἡ Κάθλιν ἕνα τέτοιο καλὸ γάμο ὠνειρευόταν γι' αὐτὴν δὲν λογάριασε ἔξοδα. Μόνο τὸ νυφικό, σχεδιασμένο ἐπίτηδες γι' αὐτὴν ἀπὸ τὸν μεγαλύτερο οἶκο μόδας τοῦ Παρισιοῦ, τῆς εἶχε κοστίσει πάρα πολλὲς χιλιάδες φράγκα. Τί σημασία εἶχαν ὅμως τὰ λεφτὰ μπροστὰ σ' αὐτὸν τὸν ἀριστοκρατικὸ γάμο τῆς κόρης της! Δόξα τῷ Θεῷ, ὁ μακαρίτης ὁ Μπὸμπ Μάντον, ὁ ἄνδρας της, τοὺς εἶχε ἀφήσει μιὰ τεράστια περιουσία, μαζὶ μ' αὐτὴν ὅμως εἶχαν κληρονομήσει κι' ἕνα ἐντελῶς ἀσήμαντο ὄνομα. Κανεὶς δὲν εἶχε ξεχάσει στὴ βόρειο Ἀγγλία, ὅπου ἔμεναν ἄλλοτε, πὼς ὁ Μάντον εἶχε ξεκινήσει ἀπὸ ὑπάλληλος στὸ μεγάλο ἐργοστάσιο ὑποδημάτων τῶν Οὐάτς καὶ ποὺ παίρνοντας κατόπι τὴν κόρη τοῦ ἰδιοκτήτου, κατώρθωσε σιγὰ-σιγὰ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ πεθεροῦ του νὰ ἐξελιχθῆ κι' αὐτὸς σὲ μεγάλο ἐργοστασιάρχη.

Ἡ χαμηλὴ αὐτὴ καταγωγὴ τοῦ ἀνδρός της δὲν ἐνδιέφερε τὴν κ. Μάντον προσωπικά. Γιὰ τὴν κόρη της ὅμως εἶχε ἄλλα ὄνειρα. Κι' ἔτσι μετὰ τὸν θάνατο τοῦ ἀνδρός της, καταλαβαίνοντας πὼς μὲ τὴν πουριτανικὴ νοοτροπία τῶν Ἄγγλων μιὰ καλὴ ἀποκατάστασι τῆς Κάθλιν στὴν Ἀγγλία θὰ ἦταν πολὺ δύσκολη, παρ' ὅλη τὴ μεγάλη προίκα της, πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ φύγουν γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Μόλις ἡ Κάθλιν τελείωσε τὶς σπουδὲς της στὴν Ἐλβετία, ἡ κ. Μάντον ἄρχισε νὰ τῆς κάνη μιὰ ἐντελῶς κοσμοπολίτικη ζωή. Τὴν πήγαινε στὰ καλύτερα κέντρα παραθερισμοῦ, στὶς πιὸ φημισμένες καὶ κοσμικὲς λουτροπόλεις τῆς Εὐρώπης, μένανε στὰ ἀριστοκρατικώτερα ξενοδοχεῖα, κι' ὅλα αὐτὰ μὲ τὸν ἀπώτερο σκοπὸ τῆς κ. Μάντον νὰ πετύχη τὸν ἀριστοκράτη γαμπρὸ ποὺ ἐπιθυμοῦσε γιὰ τὴν κόρη της.

Ἡ Κάθλιν ὅμως δὲν ἦταν ὁλότελα εὐχαριστημένη ἀπὸ αὐτὸν τὸν τρόπο ζωῆς. Μολονότι νέα ὄμορφη καὶ πλούσια, εἶχε συχαθῆ τὰ ξενοδοχεῖα, εἶχε συχαθῆ τὶς συναναστροφὲς τῆς μητέρας της, κόντευε νὰ συχαθῆ κι' αὐτὴ τὴ μητέρα της ἀκόμη. Λαχταροῦσε γιὰ μιὰ ἥσυχη οἰκογενειακὴ ζωή. Παρ' ὅλα αὐτά, ἀπὸ μιὰ ἀδυναμία χαρακτῆρος, ποὺ οὔτε ἡ ἴδια μποροῦσε νὰ τὴν ἐξηγήση, δὲν ἔφερνε καμμιὸ ἀντίδρασι, ὥσπου στὸ τέλος, ὁ τόσο ἀναμενόμενος ἀπὸ τὴ μητέρα της ἀριστοκράτης γαμπρὸς, παρουσιάστηκε στὸ πρόσωπο τοῦ κόμη ντὲ Σελινοῦ. Τώρα τί ἦταν ἐκεῖνο ποὺ τὴν ἔκανε νὰ πῆ τὸ ναὶ σ' αὐτὸ τὸ συνοικέσιο οὔτε ἡ ἴδια τὸ ξέρει. Ἴσως γιατὶ εἶχε πιὰ βαρεθῆ τὸ κυνηγητὸ τοῦ γαμπροῦ ποὺ ἔκανε γιὰ λογαριασμό της ἡ μητέρα της.

Ὁ κόμης δὲν ἦταν πλούσιος, εἶχε ὅμως μεγάλο ὄνομα, κι' ὅπως φανταζόταν ἡ Κάθλιν θὰ ἔκανε καὶ μεγάλα χρέη, γιατὶ διαφορετικὰ δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγηθῆ ἡ πολυδάπανη ζωὴ ποὺ ἔκανε. Ἔτσι ἡ Κάθλιν ὑποπτευόταν πὼς ἡ μοναδικὸς λόγος ποὺ τὴ ζήτησε ἀπὸ τὴ μητέρα της ἦταν ἡ μεγάλη της προίκα. Ἀλλωστε κι' ὁ κόμης δὲν ἄργησε νὰ τῆς ἐξαλείψη κάθε ἀμφιβολία ποὺ μποροῦσε νὰ ἔχη ἐπάγω στὸ ζήτημα αὐτό. Ἤξερε πὼς ἡ Κάθλιν δὲ τὸν ἀγαποῦσε, γιατὶ τοῦ τόξε πῆ καθαρά. μὰ δὲν φαινόταν νὰ πολυστενοχωριέται γι' αὐτό.

— Θὰ εἴμαστε πολὺ εὐτυχισμένοι, ἀγαπητή μου, τῆς εἶχε πῆ πολλὲς φορές· καταλαβαίνει ὁ ἕνας τὸν ἄλλο καὶ δὲν ὑπάρχει περίπτωσις ποὺ θὰ ἔλθουμε σὲ προστριβές. Ἡ τοὐλάχιστον, κι' ἂν συμβῆ ποτὲ τίποτε μεταξύ μας, ἔχομε ὅλο τὸ τάκτ ὥστε νὰ μὴν τ' ἀφήσωμε νὰ γίνη γνωστὸ στοὺς ξένους. Τὸ πᾶν εἶναι νὰ μὴν ἀφίνης στὸ κόσμο νὰ καταλάβη γιὰ τὴν ἰδιωτική σου ζωὴ περισσότερα ἀπ' ὅσα θέλεις.

— Νομίζω πὼς αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο ποὺ σκέπτεσαι Ζάν, δὲν εἶν' ἔτσι; Πὼς σκέπτεται ὁ κόσμος. Τί θὰ σκεφθῶ ἐγώ, τί σκέπτομαι τώρα, αὐτὸ φαίνεται πὼς δὲν σ' ἀπασχολεῖ καθόλου.

— Χρυσῆ μου, τῆς εἶπε φιλώντας της τὸ χέρι, ἔχω τόση πεποίθησι σὲ σένα, ξέρω πὼς ὅλες σου οἱ σκέψεις γιὰ μένα εἶναι ἀγνές!

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἦταν λίγο εἰρωνικός, πρᾶγμα ποὺ ἔκανε τὴν Κάθλιν νὰ γίνη ἐξὸφρενῶν.

Ὁ κόμης ἦταν ἀρκετὰ εὐπαρουσίαστος. Ἄλλες γυναῖκες θὰ τὸν εὕρισκαν ὡραῖο. Αὐτὸ τόξερε καλὰ ἡ Κάθλιν, γιατὶ εἶχε προσέξει πὼς ὅταν ὁ Ζὰν ἐμπαινε σ' ἕνα κέντρο, ὅλες οἱ γυναῖκες γύριζαν καὶ τὸν κύτταζαν. ψιθύριζαν κάτι μεταξύ τους καὶ πάλι τοῦ ρίχνανε θαυμαστικὲς ματιές. Ὁ κόμης δὲν φαινόταν νὰ στενοχωριέται ἀπ' αὐτὸ καὶ μάλιστα πολλὲς φορὲς κύτταζε κι' αὐτὸς τὶς γυναῖκες μὲ τέτοιο προκλητικὸ τρόπο ποὺ ἡ Κάθλιν ἀποροῦσε πῶς δὲν δημιουργώτανε ἐπεισόδ ο. Κάποτε μάλιστα τοὔχε πῆ πὼς ἂν ἦταν στὴ θέσι μιᾶς ἀπὸ τὶς κυρίες αὐτές, θὰ τὸν χαστούκιζε.

— Ἀγαπητή μου, τῆς εἶχεν ἀπαντήσει ὁ κόμης, ἂν ἤσουν μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς κυρίες, τὸ παραδέχομαι πὼς θὰ σηκωνόσουν ὄχι ὅμως γιὰ νὰ μὲ χαστουκίσης, ἀλλὰ γιὰ νὰ μὲ φιλήσης.

— Εἶσαι ἀπαίσιος, τοῦ εἶπε ἡ Κάθλιν μὲ ἀηδία.

Σήκωσε τοὺς ὤμους

— Ὦ δεσποινίς, εἶπε ὁ Γκούσταβ, κυττάζοντας μὲ θαυμασμὸ τὴν Κάθλιν.

του καί, φανερὰ πειραγμένος τῆς ἀπάντησε:

— Συμφωνῶ μικρό μου, εἶμαι ἀπαίσιος. Θὰ τὸν παντρευτῆς ὅμως αὐτὸν τὸν «ἀπαίσιο» ἄνδρα, τὸν χωρὶς ἰδανικά, τὸν ἄνδρα ποὺ μόνη του σκέψι εἶναι νὰ περάση ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι ποὺ λέγεται ζωὴ κατὰ τὸν πιὸ εὔκολο κι' εὐχάριστο τρόπο, καὶ πρὸ πάντων χωρὶς τὶς ἔννοιες καὶ τὶς φροντίδες δουλειᾶς.

— Τὸ ξέρω πολὺ καλά, εἶπε ἡ Κάθλιν ὑψώνοντας τὸν τόνο τῆς φωνῆς πὼς ἂν δὲν ἤμουν πλούσια δὲν θὰ μὲ ζήτανες ποτὲ γιὰ γυναίκα σου.

— Ἀγαπητό μου κορίτσι, ἂν δὲν ἤσουν πλούσια, εἶναι ζήτημα ἂν θὰ σὲ εἶχα κυττάξει περισσότερο ἀπὸ μιὰ φορά, παρατήρησε σαρκαστικὰ ὁ κόμης.

Ἔτσι εἶχαν διαμορφωθῆ οἱ σχέσεις τῆς Κάθλιν μὲ τὸν κόμη ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ εἶχεν ὁρισθῆ ὁ γάμος τους. Κι' ἔπρεπε τώρα σὲ μισὴ ὥρα ἡ Κάθλιν νὰ γίνη μπροστὰ στὸ Θεὸ καὶ στὸ Νόμο γυναίκα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅταν τὸ ἀναλογίστηκε αὐτό βρῆκε μὲ μιᾶς μέσα της τὴ δύναμι ποὺ γιὰ τόσο καιρὸ τὴν εἶχε ἐγκαταλείψει, κι' ἔτσι πῆρε τὴν ἀπόφασι ν' ἀντιδράση μὲ κάθε τρόπο. Γιὰ τὶς λεπτομέρειες δὲν εἶχε ἀκόμη καλοσκεφθῆ, μὰ ἕνα ἤξερε καλά, πὼς τίποτε στὸν κόσμο δὲν θὰ τὴν ἔκανε νὰ παντρευτῆ τὸν Ζάν.

Μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς πλησίασε στὸ παράθυρο τῆς κάμαρᾶς της ποὺ ἔβλεπε στὴν παραλία κι' ἔμεινε γιὰ λίγο ἐκεῖ κυττάζοντας ἔξω ἀφηρημένη. Ἐκεῖ κοντὰ στὸ μικρὸ λιμανάκι ἦταν δεμένο τὸ «Μπούμερανγκ», τὸ πλοιάριο αὐτοῦ τοῦ Αὐστραλοῦ ποὺχε ἔλθει στὸ Περριὲ πρὶν ἀπ' πέντε μέρες καὶ ποὺ φαινόταν ἕτοιμο νὰ σαλπάρη. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ «Μπούμερανγκ» ἦταν ἕνας ἄνδρας πολὺ ψηλὸς μὲ ξανθὰ μαλλιά, σχεδὸν ἀχυσένια ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ πολὺ ἡλιοκαμένος. Τὰ μάτια του δὲν ἤξερε ἡ Κάθλιν τί χρῶμα εἶχαν, γιατὶ δὲν τὸν εἶχε ἰδῆ ποτὲ ἀπὸ κοντά. Τὰ φανταζόταν ὅμως μᾶλλον γαλανά. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὸ «Μπούμερανγκ» ἡ Κάθλιν τὸν εἶχε προσέξει ἀμέσως, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἤτανε στὸ ἴδιο ξενοδοχεῖο μ' αὐτήν, δὲν μπόρεσε νὰ μάθη γι' αὐτὸν τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνο πὼς ἐχόταν κατ' εὐθείαν ἀπ' τὴν Αὐστραλία καὶ πήγαινε γιὰ τὴν Ἀγγλία μὲ μόνη συντροφιὰ ἕνα μαῦρο Αὐστραλέζο 16 χρονῶν ποὺ τὸν εἶχε γιὰ μοῦτσο στὸ πλοῖο του.

Ἡ Κάθλιν ἄφησε πολλὲς φορὲς τὴ σκέψι της νὰ τρέξη σ' αὐτὸν τὸν ἰδιόρρυθμο ταξιδιώτη. Ἤξερε πὼς δὲν ἦταν σωστὸ ν' ἀπασχολῆ τὸ μυαλό της μ' ἕνα ἄγνωστο, ἀλλὰ πάλι τῆς φαινόταν τόσο ἐνδιαφέρον καὶ τὴ διασκέδαζε τόσο πολὺ νὰ ἀναλογίζεται τὶς περιπέτειες ποὺ θἄχε σ' αὐτὸ τὸ μακρυνὸ ταξίδι του μέσα σ' ἕνα τόσο δὰ πλεούμενο. Ἀληθεια τί τρικυμίες, τί κακουχίες καὶ πόσους κινδύνους θἄχε ἀντιμετωπίσει· Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ κύτταζε ἡ Κάθλιν, ὁ Αὐστραλὸς κουβαλοῦσε στὸ πλοιάριό του μερικὲς προμήθειες. Σὲ λίγο τὸν εἶδε νὰ φεύγη τραβώντας γιὰ τὴν πόλι καὶ πίσω του τὸ μικρὸ μαῦρο, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσε σᾶν πιστὸ σκυλάκι. Τότε

εσφνικά, της ήλθε μιὰ ἰδέα. "Ενα σχέδιο τόσο τολμηρό, μὰ κοι τόσο τέλειο στὶς λεπτομέρειές του, σᾶν νὰ τὄκανε σχεδιάσει ἀπὸ πολὺν καιρό. Δὲν μένανε παρὰ εἴκοσι λεπτὰ μόνο, ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ κατεβῆ κάτω στὸ σαλόνι ὑποδοχῆς τοῦ ξενοδοχείου ὅπου θὰ γινόταν ἡ τελετὴ τοῦ γάμου. Ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ θὰ ἐρχόταν ἡ μητέρα της μὲ τὶς ἕξη δεσποινίδες τῆς τιμῆς γιὰ νὰ τὴ συνοδεύσουν κάτω. "Επρεπε, λοιπόν, αὐτὸ ποὺ σκέφθηκε νὰ τὸ κάνη ἀμέσως γιατὶ σὲ μερικὲς στιγμὲς θὰ ἦταν πιὰ ἀργά.

Χτύπησε τὸ κουδοῦνι τρεῖς φορὲς γιὰ τὸ θυρωρό. Σὲ δυὸ λεπτὰ ὁ Γκουστὰβ παρουσιάσθηκε. Ἦταν ἕνας ἡλικιωμένος ἄνδρας, μὲ πρόσχαρο πρόσωπο, παρ' ὅλο τὸ δράμα ποὺκρυβε στὴν ψυχή του κι' ἀπόμαχος πολέμου. Ἡ Κάθλιν τὸν συμπαθοῦσε πολὺ καὶ συχνὰ κουβέντιαζε μαζί του μὲ συμπόνια γιὰ τὸ μεγάλο μαράζι του, τὴ φυματικὴ κόρη του ποὺ νοσηλευόταν σ' ἕνα φθηνὸ σανατόριο τῆς Ἐλβετίας. Πολλὲς φορὲς τὸν εἶχε βοηθήσει δίνοντάς του πλούσια πουρμπουάρ, ποὺ ὁ Γκουστὰβ δεχόταν μ' εὐγνωμοσύνη, ἐυχαριστώντας την καὶ δίνοντάς της χίλιες εὐχὲς γιὰ τὴν ὑγειά της καὶ τὴν εὐτυχία της.

— "Ω, δεσποινίς, εἶπε ὁ Γκουστὰβ κυττάζοντας μὲ θαυμασμὸ τὴν Κάθλιν. Επιτρέψτε μου νὰ σᾶς πῶ πὼς εἶστε πολὺ ὄμορφη.

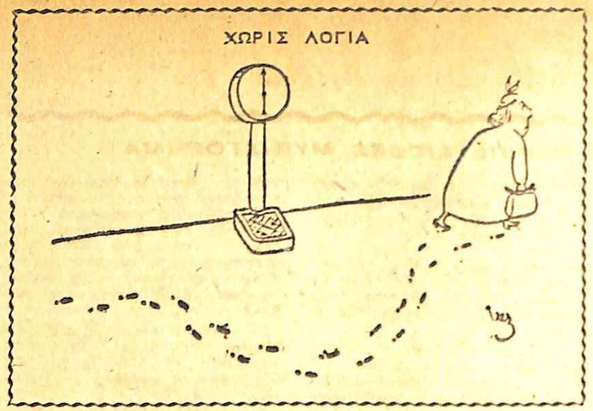
Καὶ πραγματικὰ ἔτσι ὅπως σκεκόταν ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἡ Κάθλιν κοντὰ στὸ παράθυρο λουσμένη ἀπ' τὶς ἀχτίδες τοῦ ἥλιου, φάνταζε σᾶν οὐράνιο πλάσμα. Τὸ θαυμάσιο νυφικό της ἀνεδείκνυε τὸ ψηλὸ καὶ λιγερὸ κορμί της καὶ τὰ μαῦρα σγουρὰ μαλλιά της κομμένα ἀλά - γκαρσὸν μόλις φαινόταν κάτω ἀπὸ τὸ πλούσιο πέπλο της. Ποτὲ ὁ Γκουστὰβ δὲν τὴν εἶχε ἰδῆ τόσο ζωντανὴ στὴν ἔκφρασι. Σχεδὸν πάντα τὸν τελευταῖο ἰδίως καιρὸ τὴν ἔβλεπε ἀνέκφραστη, ἐνῶ τώρα τὰ ὡραῖα μαῦρα μάτια της εἶχαν μιὰ ἀσυνήθιστη λάμψι, κι' ὅλο τὸ ὕφος της εἶχε μιὰ ἔντονη ἐνεργητικότητα. «Εἶναι πολὺ χαρούμενη κι' εὐτυχισμένη γιὰ τὸ γάμο της» σκέφθηκε ὁ ρωμαντικὸς γέρο - Γκουστάβ, κι' ἀναστέναξε μὲ ἀνακούφισι. «"Ας εἶναι δοξασμένο τὄνομα τοῦ Θεοῦ». Μὰ πολὺ σύντομα ἡ Κάθλιν τὸν ἔβγαλε ἀπ' τὴν αὐταπάτη του καὶ σχεδὸν δὲν πίστευε κούσε.

— "Ακουσε Γκουστάβ, εἶπε ἡ Κάθλιν, θέλω νὰ μοῦ φέρης τώρα ἀμέσως ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ παλιά σου κοστούμια κι' ἕνα κασκέτο. Ἐπὶ ξεχάσης τὸ κασκέτο γιατὶ εἶναι ἀπαραίτητο. Μὰ γρήγορα - γρήγορα ὅσο μπορεῖς πιὸ γρήγορα.

— Μὰ δεσποινίς... εἶπε ὁ Γκουστάβ Δὲν καταλαβαίνω...

— Μὴ προσπαθῆς νὰ καταλάβης Κάνε ὅ,τι σοῦ λέω. Πρὸ παντὸς γρήγορα καὶ χωρὶς νὰ σοῦ φύγη λέξι σὲ κανένα. Κατάλαβες Γκουστάβ ; Καὶ νὰ πᾶσε κι' αὐτὸ καὶ βγάζοντας ἀπ' τὸ χέρι της ἕνα ἀπ' τὰ ὡραῖα βερύτιμα βραχιόλια ποὺ φοροῦσε τοῦ τὄδωσε. Πάρτο αὐτὸ στὸ χαρίζω.

— Μὰ δεσποινίς, δὲν μπορῶ, ψιθύρισε σαστισμένος ὁ

Γκουστάβ. Αὐτὸ τὸ βραχιόλι ἀξίζει ὁλόκληρη περιουσία!

— "Οχι δὰ καὶ περιουσία Γκουστάβ. Μὰ ἐλπίζω πὼς μ' αὐτὸ δὲν θὰ στενοχωρεθῆς πιὰ γιὰ τὰ ἔξοδα τῆς κόρης σου. Ἔλα τώρα. Πάρτο καὶ κάνε γρήγορα αὐτὸ ποὺ σοῦ εἶπα.

Ὁ Γκουστὰβ δὲν καταλάβαινε τίποτε. "Ολα αὐτὰ τοῦ φαινόταν σᾶν ὄνειρο.

— Ἀλλά... πῆγε νὰ πῆ πάλι.

— Γκουστάβ, σὲ παρακαλῶ, μὴν καθυστερῆς, ἐπανέλαβε ἡ Κάθλιν καὶ τὸν κύτταξε στὰ μάτια παράκλητικά, ἐνῶ στὰ δικά της ἄρχισαν νὰ ἀναβλύζουν δάκρυα. Πὲς μου, Γκουστάβ, θὰ ἤθελες νὰ παντρευτῶ ἕναν ἄνδρα ποὺ δὲν τὸν ἀγαπῶ, κι' οὔτε τὸν ἐκτιμῶ ; Πές μου, θὰ τόθελες;

— "Οχι, δεσποινίς μου, μὰ τὴν ἀλήθεια ὄχι. Τὴν κύτταξε στὰ μάτια, κατάλαβε μὲ μιᾶς τί συνέβαινε καὶ βγαίνοντας εἶπε μὲ τρεμουλιαστὴ ἀπ' τὴ συγκίνησι φωνή.

— Καλά, δεσποινίς, ὅλα θὰ γίνουν ὅπως εἶπατε.

Κανεὶς ἀπ' τοὺς πολλοὺς κι' ἐκλεκτοὺς προσκεκλημένους τοῦ γάμου ποὺ ἦταν συγκεντρωμένοι στὰ σαλόνια καὶ στοὺς διαδρόμους τοῦ ἀριστοκρατικοῦ ξενοδοχείου, δὲν πρόσεξε ἕναν λεπτόσωμο γκρούμ ποὺ κρατώντας στὸ χέρι ἕνα βαλιτσάκι περνοῦσε ἀνάμεσά τους καὶ τράβηξε πρὸς τὴν κεντρικὴ ἔξοδο. "Ολοι τους ἦταν πολὺ ἀπορροφημένοι ἀπ' τὶς συζητήσεις τους σχετικὰ μὲ τὸν ἀριστοκρατικὸν αὐτὸ γάμο καὶ ἐξαιρετικὰ ἀνυπόμονοι νὰ ἰδοῦν τὴ νύφη, ὥστε διαρκῶς πρόσεχαν πρὸς τὴν ἐσωτερικὴ κλίμακα ἀπ' τὴν ὁποία θὰ κατέβαινε αὐτὴ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή.

— Τὸ πρωτοτυπώτερο νυφικὸ ποὺ θἄπρεπε νὰ φορέση ἡ νύφη, θὰ ἦταν ἕνα ἁπλὸ φόρεμα χαρνιρισμένο μὲ πολλὲς μετοχές, ἔλεγε ἡ κόμησσα Ἀρτίβς κλείνοντας πονηρὰ τὸ μάτι, στὸν ταγματάρχη Λάτιμερ.

— Ἡ καλύτερα μὲ δολλάρια, συμφώνησε ὁ ταγματάρχης.

— Κακόμοιρε Ζάν, ξανάπε ἡ κόμησσα, ὁ δόλιος δὲν ἦταν γεννημένος γιὰ παντρειά. Ἀμφιβάλλω ἂν θὰ τῆς μείνη πιστὸς ἀκόμη καὶ στὸ ταξίδι τοῦ μέλιτος. Εἶναι τόσο χαριτωμένος κι' ἀξιαγάπητος ἄνθρωπος. Θυμᾶμαι τὴ μητέρα του. Ἦταν μιὰ πολὺ ὄμορφη καὶ πλούσια Ἀμερικάνα. Μὰ ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας τοῦ Ζὰν τῆς ἔφαγε ὅλη τὴν περιουσία της, ἔτσι ποὺ πέρασε τὰ τελευταῖα χρόνια της σὲ μεγάλη δυστυχία. Προσωπικὰ δὲν τὸ βρίσκω παράξενο ποὺ ὁ Ζὰν ἀποφάσισε νὰ κάμη γάμο ἀπὸ συμφέρον. Εὐτυχῶς ποὺ ἐμεῖς οἱ Γάλλοι τὰ βλέπομε ὅλα ἀπ' τὴν σίσθηματική τους πλευρά, πρόσθεσε μὲ ἕνα ἀναστεναγμό.

— Μὰ ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, κυρία κόμησσα ἡ νύφη εἶναι κι' ὄμορφη καὶ χαριτωμένη, παρατήρησε ὁ ταγματάρχης.

— Νόστιμη ναί, μὰ ἐντελῶς ἀνέκφραστη, παρατήρησε πάλι μὲ πεῖσμα ἡ κόμησσα. Ἄλλωστε κι' ὁ γάμος της αὐτός, γίνεται ἀποκλειστικὰ μὲ τὴν πρωτοβουλία τῆς μητέρας της, ποὺ χάλασε τὸν κόσμο νὰ τῆς βρῆ ἕναν ἄνδρα ποὺ νὰ τὴν ἀγαπᾶ, κι' οὔτε τὸν ἐκτιμ

Η ΩΡΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΕΦΤΑΣΕ!...

ΚΑΛΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΟΥΡΑΣΘΗΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΧΑΡΗΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΑΘΑΡΙΣΤΕ ΚΑΛΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ ΠΡΟΤΟΥ ΦΥΓΕΤΕ ΓΙΑ ΕΞΟΧΗ.

Τὰ ροῦχα

Βουρτσίσετε μὲ σχολαστικὴ προσοχὴ τὰ ροῦχα ποὺ δὲν θὰ φορέσετε, μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὶς τσέπες, κάτω ἀπὸ τοὺς γιακάδες καὶ τὰ ρεβὲρ, μέσα ἀπὸ τὴν τσάκισι τῶν πανταλονιῶν, παντοῦ ὅπου μαζεύεται σκόνη.

Τρίψετε τα μὲ ὑγρὸ καθαρισμοῦ, ὥστε νὰ μὴ μείνη οὔτε ὁ μαραμικρὸς λεκές.

Στείλετε στὸ καθαριστήριο τὰ ροῦχα ποὺ δὲ μπορεῖτε νὰ καθαρίσετε μόνη σας.

Ξηλώσετε τὰ στριφώματα τῶν παιδικῶν πανωφοριῶν προτοῦ τὰ πλύνετε ἢ τὰ στείλετε στὸ βαφεῖο.

Τακτοποιήσετε τὰ ροῦχα μέσα σὲ θήκες. Τέτοιες θήκες μπορεῖτε νὰ φτιάξετε καὶ μόνη σας ἀπὸ ὕφασμα ἢ ἀπὸ χαρτί. Ἡ τζελατίνα εἶναι ἰδεώδης γιὰ τέτοιες θήκες.

Ἡ καταπολέμησι τοῦ σκόρου

Ὅπως εἴπαμε καὶ παραπάνω, μόνο μὲ τὴν καθαριότητα καταπολεμεῖται ὁ σκόρος. Κάθε κάμπια τοῦ σκόρου γεννᾶ 250 αὐγά. Τὰ αὐγὰ αὐτὰ πρὶν γίνουν πεταλουδάκια γίνονται σκουληκάκια ποὺ τρέφονται ἀπὸ τὰ μάλλινα. Κάθε καλοκαίρι βγαίνουν δυὸ γενεὲς σκόρου: ἡ μία τὸ Μάϊο—Ἰούνιο καὶ ἡ ἄλλη τὸ Σεπτέμβρη—Ὀκτώβρη. Ἔτσι μέσα σ' ἕνα χρόνο, ἕνας μονάχα σκόρος, δίνει ζωὴ σὲ ἄλλους 62.500 σκόρους! Εἶναι λοιπὸν ἀπαραίτητο νὰ καταπολεμήσετε θανάσιμα τὸ σκόρο πρὶν πολλαπλασιασθῆ.

Τὸ βασικὸ εἶναι νὰ ἐξολοθρεύσετε τὴ φωλιὰ τοῦ σκόρου. Τινάξετε, χτυπήσετε, βουρτσίσετε, ἐκθέσετε στὸ φῶς τὰ ροῦχα σας. Ἡ σύγχρονη τεχνικὴ καὶ χημεία θέτει στὴ διάθεσι τῆς κάθε νοικοκυρᾶς διάφορα παρασκευάσματα ἱκανὰ ν' ἀπαλλάσσουν τὸ σπίτι ἀπὸ τὸ σκόρο, τὶς μυῖγες, τὰ κουνούπια, τὰ μερμήγκια καὶ λοιπὰ ἔντομα, ποὺ ἐξορμοῦν κάθε καλοκαίρι μέσα στὸ σπίτι.

Τὰ ἐξατμιζόμενα ἐντομοκτόνα εἶναι παστίλιες ποὺ περνοῦν κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴ στερεὰ κατάστασι στὴν κατάστασι ἀερίων. Τὸ πιὸ εὔχρηστο καὶ ἀποτελεσματικὸ εἶναι τὸ παραντιχλορομπενζὲν ποὺ ἔχει δυνατὴ μυρωδιά, ὄχι ὅμως καὶ ἐπίμονη καὶ καταστρέφει πολὺ τὸ σκόρο. Ἐπειδὴ ὅμως ἀκριβῶς ἐξατμίζεται πρέπει νὰ κλείνεται μαζί μὲ τὰ ροῦχα σὲ σακκούλες. Πρέπει ἐπίσης νὰ περνιῶνται οἱ παστίλιες αὐτὲς καὶ στὸ γάντζο τῆς κρεμάστρας, γιατὶ οἱ ἀτμοί τους εἶναι βαρεῖς καὶ ἔχουν γι' αὐτὸ τὴν τάσι νὰ κατεβοῦνουν καὶ νὰ μένουν στὴ βάσι τῆς θήκης. Ἡ μέθοδος αὐτὴ εἶναι πολὺ ἀποτελεσματική.

Τὰ ὑγρὰ ἐντομοκτόνα εἶναι πολὺ πιὸ εὔχρηστα, ἐπειδὴ ψεκάζονται πάνω στὰ χονδρὰ ροῦχα. Νὰ προτιμᾶτε ἐντομοκτόνα ἰσχυρὰ ποὺ κερασυνοβολοῦν καὶ σκοτώνουν ἀμέσως τὰ ἔντομα.

Ἡ ἐντομοκτόνος βόμβα περιέχει ὑγρὸ ἐντομοκτόνο, ποὺ γίνεται ἀέριο στὸν ἐλεύθερο ἀέρα, σὰν ὁμίχλη ποὺ διαποτίζει τὴν ὁροφή, τοὺς τοίχους, τοὺς πλίνθους, τὰ πάντα. Εἶναι ἀρι-

Δ ΕΝ φεύγετε βέβαια ἀπὸ τὸ σπίτι σας ἀφήνοντας τὴν πόρτα ἀνοιχτή, δὲν εἶν' ἔτσι; Πολὺ περισσότερο τώρα ποὺ πρόκειται νὰ φύγετε γιὰ τὴν ἐξοχή, κλειδώνετε μὲ προσοχή, γιατὶ διαφορετικὰ ὁ πρῶτος τυχὼν κλέφτης θὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὴν ἀπουσία σας. Τὴν ἴδια προσοχὴ πρέπει ὡστόσο νὰ δώσετε καὶ γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ σας. Ἀπειλεῖται κι' αὐτὸ ἀπὸ κλέφτες ἕτοιμους νὰ ἐπιπέσουν καὶ νὰ καταφάγουν τὴν περιουσία σας: ρουχισμό, κουβέρτες, ἔπιπλα. Γιὰ νὰ μὴ σᾶς βγοῦν, λοιπόν, ξυνὲς οἱ διακοπὲς πρέπει νὰ πάρετε ὅλα τὰ μέτρα. Προσοχὴ ὅμως! Ὄχι τὴν τελευταία στιγμή, οὔτε τὴν τελευταία μέρα. Μιὰ ἢ δυὸ ἑβδομάδες προτοῦ φύγετε πρέπει νὰ καθαρίσετε, νὰ προφυλάξετε καὶ νὰ τακτοποιήσετε τὰ ντουλάπια καὶ τὰ συρτάρια σας καὶ τὰ μάλλινά σας ὅλα.

στο ἐντομοκτόνο.

Ἔχετε ὑπ' ὄψι σας τὰ ἑξῆς:

α) Ὅταν χρησιμοποιῆτε Δ. Δ. Τ. σὲ σκόνη πρέπει νὰ τὸ βάζετε μόνο σὲ ροῦχα ποὺ ἀντέχουν σὲ πολὺ γερὸ βούρτσισμα.

β) Ὅταν ψεκάζετε μὲ ὑγρὸ ἢ μὲ βόμβα, δὲν πρέπει νὰ κάνετε τὸν ψεκασμὸ ἢ τὴν ἐκτόξευσι ἀπὸ πολὺ κοντά, γιατὶ μένουν ἐπάνω στὰ ροῦχα ἄσπρα λεκεδάκια, ποὺ μποροῦν ν' ἀφαιρεθοῦν μόνο μὲ διαλυτικὸ καθαρισμοῦ.

γ) Ἀφοῦ ξεπλύνετε τὰ πράγματα ποὺ πλένονται, βυθίσετέ τα μέσα σὲ διάλυσι Ντὶ-Ντὶ-Τὶ ποὺ ἡ ἐπίδρασί της κρατᾶ πολλοὺς μῆνες.

Τὰ ἔπιπλα

Ἀπαιτοῦν μεθοδικὸ καθαρισμα. Μπορεῖτε νὰ τὰ καθαρίσετε ἕνα-ἕνα κάθε φορά.

Ἀδειάσετε τὸ ἔπιπλο ἐντελῶς Καθαρίσετε ὅλο τὸ ἔπιπλο καὶ πρὸ πάντων τὰ ράφια καὶ τὰ συρτάρια. Περάσετέ τα μὲ νέφτι ἢ πλύνετέ τα ὅν εἶναι δυνατόν. Ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τοῦ σκόρου εἶναι ἡ καθαριότης.

Ρίξετε μέσα στὰ ἔπιπλα δ-

που βάζετε μάλλινα, ναφθαλ καὶ γενικὰ ἐντομοκτόνο σκό

Τὰ μικρὰ μάλλινα ροῦχ

Πλύνετέ τα μὲ καλὸ ξυσ σαπούνι. Ὑπάρχουν πολλὰ θαυμάσια τέτοια σαπούνια στ ἀγορά. Ἐξετάστε μήπως χ άζονται ἐπιδιόρθωσι. Κλείστ τα μέσα σὲ θήκες ἀπὸ σελοφ ἀρκετὰ μαζί, ἀφοῦ τὰ ἐφοδ σετε μὲ ἀντισκορικό.

Τὰ λευκὰ εἴδη

Φυλάξετε ἔξω ὅλα τὰ λευκ ποὺ θὰ χρειασθῆτε ἕως τὴν μέρα ποὺ θὰ φύγετε.

Τακτοποιήσετε τὰ λευκὰ ε δη τοῦ σπιτιοῦ στὰ συρτάρ ἢ στὰ ράφια σας καὶ σκεπ σετέ τα μὲ ἕνα πανὶ ἢ μὲ μετ ξωτὸ χαρτί. Φυλάξετε ἐπ κάλτσες, γάντια κλπ.

Τὰ παπούτσια

Γυαλίσετε ἢ γρασάρετε παπούτσια ποὺ δὲ φορεῖτε λετέ τα μέσα σὲ καλαπόδ παραγεμίσετέ τα καλὰ μὲ μερίδες γιὰ νὰ μὴ χαλάσ σχῆμα τους.

Ἀκολουθῆστε τὸ παρακ πρόγραμμα ἐργασίας:

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΙΔΟΥ ΕΝΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ

Καθαρίσετε καὶ τακτοποιήσετε τὰ μπιμπελὸ στὸ σαλόνι, στὴν τραπεζαρία καὶ τὰ ὑπόλοιπα δωμάτια.

Ἀδειάσετε καὶ καθαρίσετε τὰ ντουλάπια.

Ξεκρεμάσετε τὰ μεγάλα ριντό, τινάξετε, βουρτσίσετε, χτυπήσετέ τα. Ἂν μπορῆτε στείλτε τα στὸ καθαριστήριο ἢ πλύνετέ τα.

Κάμετε τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὶς κουβέρτες τῶν κρεβατιῶν. Σκεπάσετε τὰ κρεβάτια μὲ σεντόνια γιὰ νὰ τὰ προστατεύσετε. Ζητῆστε νὰ σᾶς ἐπιστραφοῦν τὰ ροῦχα ποὺ δώσατε στὸ βαφεῖο τὴν περασμένη ἑβδομάδα.

Ἀνανεώσετε τὰ χαρτιὰ στὰ ράφια τῆς κουζίνας. Τακτοποιήσετε τὴν πιατοθήκη καὶ τὰ σερβίτσια σας.

ΤΡΙΤΗ

Καθαρίσετε τζάμια καὶ καθρέφτες καὶ βγάλετε τοὺς λεκέδες ἀπὸ τοὺς τοίχους καὶ τὶς πόρτες σὲ ὅλα τὰ δωμάτια καὶ τὴν κουζίνα.

Τακτοποιήσετε τὸ φαρμακεῖο σας. Πετάξετε τὰ ἄχρηστα φάρμακα καὶ ὅσα θὰ γίνουν ἄχρηστα ὡσότου ἐπιστρέψετε. Βάλετε τάλκ στὶς θερμοφόρες, τὰ γάντια καὶ ὅλα τὰ πράγματα ἀπὸ καουτσούκ καὶ τακτοποιήσετέ τα.

Ἑτοιμάσετε τὸ φαρμακεῖο ποὺ θὰ πάρετε μαζί σας στὶς διακοπές.

Κυττάξετε ἀπὸ ποιὰ καταστήματα θὰ προμηθευτῆτε ἄλλα ἀπαραίτητα γιὰ τὶς διακοπές σας εἴδη, ὥστε νὰ μὴ σᾶς μείνη αὐτὴ ἡ ἐργασία γιὰ τὴν παραμονή, ὁπότε μπορεῖ νὰ ξεχάσετε κάτι ποὺ θὰ σᾶς χρειασθῆ.

ΤΕΤΑΡΤΗ

Πλύνετε ὅλα τὰ μάρμαρα καὶ τὰ πλακάκια καὶ γυαλίσετέ τα. Ξεσκονίσετε καὶ τακτοποιήσετε τὰ βιβλία σας. Ἂν ἡ βιβλιοθήκη σας δὲν ἔχη τζάμια σκεπάσετε τὰ ράφια μὲ πανιὰ γιὰ ν' ἀποφύγετε τὴ σκόνη.

Ξεκρεμάσετε, καθαρίσετε καὶ τακτοποιήσετε τὰ μικρὰ κάδρα.

Καθαρίσετε καλὰ τὸ ντουλάπι τοῦ φαγητοῦ σας. Πλύνετέ το μὲ νερὸ καὶ σαπουνάδα. Ὀργανώσετε ἔτσι τὰ φαγητὰ τῆς ἑβδομάδος, ὥστε νὰ ξοδευθῆ κάθε τρόφιμο ποὺ μπορεῖ νὰ χαλάσῃ ὡσότου φύγετε.

Καθαρίσετε τὰ ἀσημικὰ σας καὶ τυλίξετέ τα σὲ μαῦρο μεταξωτὸ χαρτί. Καθαρίσετε τὰ σακκίδια καὶ τὶς βαλίτσες ποὺ θὰ πάρετε μαζί σας.

ΠΕΜΠΤΗ

Ξεσκονίσετε τὰ ἀμπαζοὺρ καὶ τυλίξετέ τα μὲ χαρτὶ ζελατίνας.

Τινάξετε, χτυπήσετε καὶ βουρτσίσετε καλὰ τὰ καθίσματα καὶ τὰ χαλιὰ τοῦ σαλονιοῦ πρῶτα, τῶν ἄλλων δωματίων κατόπιν.

Βάλετε ἐντομοκτόνο στὶς γωνιὲς τῶν καθισμάτων καὶ στὰ χαλιά. Τυλίξετε τὰ χαλιὰ μὲ ἐφημερίδες. Κάνετε τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὰ καλὰ καθίσματα καὶ στρωσίδια τοῦ ὑπολοίπου σπιτιοῦ καὶ ἀφοῦ τὰ ἑτοιμάσετε καλὰ μεταφέρετέ τα προφυλαγμένα ἀπὸ τὸ σκόρο, στὸ σαλόνι.

Καθαρίσετε καλὰ τὸ τζάκι. Καθαρίσετε τὸ μπάνιο καὶ τὸ δωμάτιο τῆς τουαλέτας, τὸ ντουλάπι ὅπου φυλάτε βούρτσες καὶ σκοῦπες, τοὺς διαδρόμους. Θυμηθῆτε τὰ ζῶα σας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ἂν δὲν ἔχετε θῆκες, συγκεντρώσετε κοντὰ - κοντὰ τὰ μικρὰ ἔπιπλα καὶ τὰ καθίσματα καὶ σκεπάσετέ τα μὲ ἕνα πανί. Καθαρίσετε καὶ γυαλίσετε τὰ παρκέτα. Βγάλετε τὰ μικρὰ κουρτινάκια. Ψεκάσετε καὶ πασπαλίσετε μὲ Ντὶ-Ντὶ-Τὶ τὰ καρφωμένα χαλιὰ καὶ κλείσετε τὰ δωμάτια. Πλύνετε τὰ πλακάκια τῆς κουζίνας. Καθαρίσετε καλὰ τὸ νεροχύτη. Πλύνετε τὸ δοχεῖο τῶν σκουπιδιῶν, ξεπλύνετέ το μὲ νερὸ τοῦ ζαβελ καὶ μὴ ρίξετε πιὰ τίποτε μέσα στὸν τενεκὲ ὡσότου φύγετε.

Πλύνετε καὶ παρκετάρετε τοὺς μουσαμάδες. Κολλήσετε λουρίδες ἀπὸ παπιὲ γκομὲ στὶς πόρτες καὶ στὰ συρτάρια τῶν ντουλαπιῶν ὅπου φυλάξατε τὰ ροῦχα σας.

ΣΑΒΒΑΤΟ

Λύσετε τὰ κρ τια, βγάλετε τα τονια καὶ δώσετ ἔξω γιὰ πλύσιμο πλώσετε τὶς κου τες καὶ τακτοπ σετέ τὶς ἁπλωτ πανω στὰ κρεβ (μὲ ναφθαλίνη ἐντομοκτόνο). πασετε προσεκ τὰ κρεβάτια μὲ σεντόνι. Πάρετε σας ἢ χαρίσετε τελευταία φαγ τοῦ ντουλαπιοῦ μποροῦν νὰ σουν.

Κλείσετε ὅλες βρύσες καὶ τοὺς διακόπτες νεροῦ. Κλείσετ διακόπτη τοῦ τρικοῦ καὶ τοῦ ζιοῦ.

Δώσετε τὰ τα σας λερω ρούχα στὸ πλυντ μαζὶ μὲ τη διευ καποιου συγγ σας γιὰ νὰ τὰ λάδη καὶ φύγετ συχη.

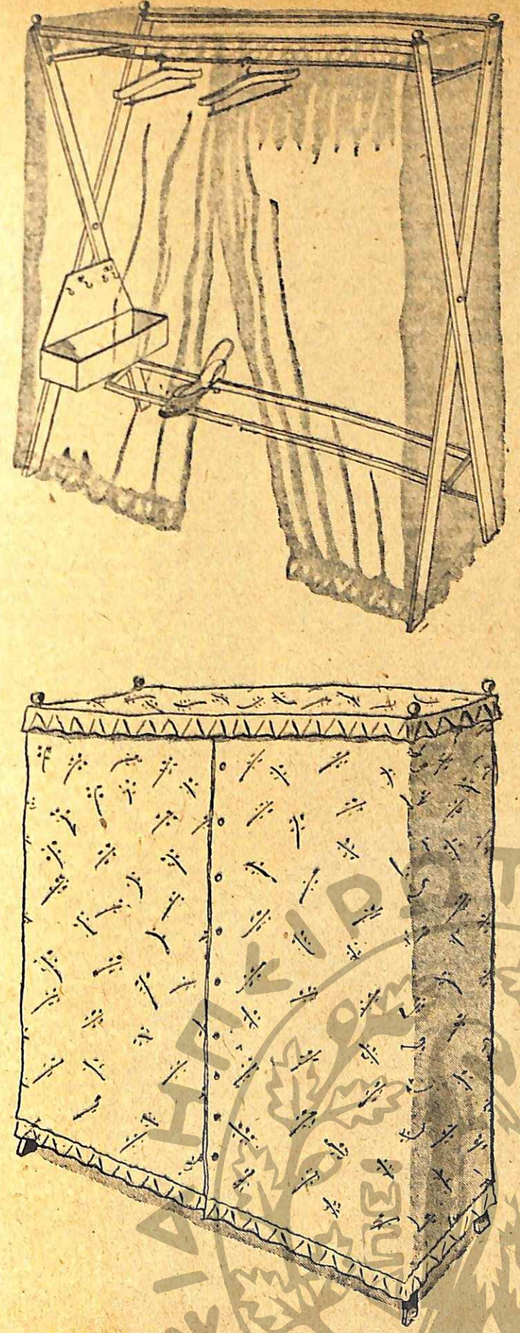
Καλὲς διακοπ

Ὁ διακοσμητής σας

ΝΤΟΥΛΑΠΙΑ

Μὲ τὸ σημερινό μου σχέδιο ἀπαντῶ στὴν κ. Ναυσικὰ Δ. Ἀθῆναι. Πράγματι τὰ ἐξοχικὰ σπίτια ὅταν δὲν ἔχουν εὐκολίες δημιουργοῦν πολλὰ προβλήματα γιὰ τὴ νοικοκυρά. Δυστυχῶς ἡ ἐργαζομένη τάξις δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ἐξασφαλίση εὔκολα ἕνα σπίτι στὴν ἐξοχὴ γιὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες καὶ ὅμως εἶναι τόσο ἀπαραίτητο ὅταν ὑπάρχουν παιδιά. Ἔτσι κάθε μητέρα εἶναι ὑποχρεωμένη, κάνοντας κάθε δυνατὴ οἰκονομία καὶ χίλιους δυὸ συνδυασμούς, νὰ ἐγκατασταθοῦν σὲ σπίτια ἢ σὲ δωμάτια ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέδον εὐκολία. Βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ μεταφέρη κανεὶς ὁλόκληρο τὸ νοικοκυριό του, γιατὶ καὶ δαπάνες ξεχωριστὲς δημιουργεῖ, ἀλλὰ καὶ κινδύνους νὰ καταστραφοῦν τὰ ἔπιπλά του. Κυρίως ὅμως γιατὶ δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος χῶρος. Τί πρέπει νὰ γίνη λοιπόν; Ν' ἀντικατασταθῆ τὸ κάθε ἔπιπλο κάπως πρόχειρα, οἰκονομικά, ἀλλὰ καὶ μὲ τρόπο ἐξυπηρετικό. Ἕνα ἀπὸ τὰ ἔπιπλα ποὺ δύσκολα μεταφέρουμε στὴν ἐξοχὴ εἶναι ἡ ντουλάπα. Ἔτσι ἀναγκαζόμαστε νὰ κρεμοῦμε τὰ ροῦχα μας σὲ καρφιὰ στὸν τοῖχο ἢ πίσω ἀπὸ τὶς πόρτες. Οὔτε πρακτικὸ βέβαια εἶναι αὐτὸ οὔτε καὶ ὡραῖο. Ἀπεναντίας δημιουργεῖ ἕνα ἀντιαισθητικὸ περιβάλλον.

Πολὺ δικαίως λοιπὸν ἀπασχολεῖ τὴν ἐπιστολογράφο μου τὸ πρόβλημα τῆς ντουλάπας. Ἡ λύσις ποὺ δίνω εἶναι ἁπλῆ. Κατασκευάζω δύο καβαλέτα μὲ χιαστὲς πῆχες, ὅπως αὐτὲς ποὺ ἔχουν τὰ πτυσσόμενα πάνινα ἔπιπλα (ράντζοι-καθίσματα κλπ.). Τὸ ὕψος τῶν καβαλέτων σὲ ἀνοικτὴ θέσι εἶναι περίπου 1,50 μέτρ. καὶ ἡ μεταξύ τους ἀπόστασις μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπὸ ἕνα ἕως ἕνα καὶ μισὸ μέτρο, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν μας καὶ τοῦ χώρου ποὺ διαθέτουμε. Ἡ στερεωσί των γίνεται μὲ δυὸ ὁριζόντιες πήχες εἰς τὸ ἐπάνω μέρος. Βάζω τὴ βέργα γιὰ τὰ ροῦχα καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι ξύλινη ἢ μετάλλινη (σωλήνας) καὶ ἕνα ξύλινο τελαράκι στὸ κάτω μέρος, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει γιὰ τὴν τοποθέτησι τῶν παπουτσιῶν. Τὸ ὅλον κατασκεύασμα λύεται καὶ συμπτύσσεται ἔτσι ποὺ καταλαμβάνει μικρὸ χῶρο. Στὸ σχέδιο φαίνεται καθαρά. Στὸ κάτω μέρος, δεξιὰ ἡ ἀριστερά, ὅπου μᾶς βολεύει, κρεμᾶμε ἕνα κουτὶ χαρτονένιο ντυμένο μὲ ὕφασμα, ποὺ χρησιμεύει γιὰ τὴν τοποθέτησι μικρῶν πραγμάτων, ὅπως κάλτσες, μαντήλια κλπ. Μποροῦμε νὰ κρεμάσωμε τέτοια κουτιὰ δυὸ καὶ τρία ἂν μᾶς εἶναι ἀπαραίτητα.

Ὅλο τὸ σύστημα αὐτὸ τὸ σκεπάζουμε μὲ ὕφασμα, ἂς ποῦμε κρετόν, ποὺ τὸ φτιάχνομε ὡς ἑξῆς: Κόβουμε τόσα φάρδη στὸ ὕψος τῆς «ντουλάπας» ὅσα τὴν καλύπτουν ὁλόκληρη γύρω-γύρω. Ἐπίσης κόβουμε καὶ ἕνα «καπάκι». Μπουγιουνάρομε τὸ καπάκι ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ ἄλλου ὑφάσματος. Ἑνώνομε τὸ πλαϊνὸ ὕφασμα μὲ τὸ καπάκι στὶς τρεῖς του πλευρές, ἔτσι ποὺ τὸ μπουγιουνὲ νὰ τὸ σκεπάζη, καὶ ἀφίνομε ἀσύνδετο τὸ μπροστινὸ μέρος τὸ ὁποῖον χωρίζει στὴ μέση. Τὰ ἀσύνδετα κομμάτια κρεμοῦμε μὲ θηλιὲς ἀπὸ ἕνα χονδρὸ σύρμα ποὺ τεντώνουμε μεταξὺ τῶν δύο καβαλέτων ἢ τοποθετοῦμε εἰδικοὺς «δρόμους» κουρτινῶν, ποὺ ὑπάρχουν μὲ τὸ μέτρο στὸ ἐμπόριο. Ἔτσι φτιάξαμε τὶς πόρτες τῆς ντουλάπας.

Ἡ «ντουλάπα» λύεται εὔκολα καὶ γίνεται ἕνα μικρὸ δέμα ποὺ μποροῦμε νὰ μεταφέρωμε χωρὶς κόπο.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Ἐπιδημίες τῆς ἐποχῆς

Η ΟΣΤΡΑΚΙΑ

Παρατηρήθηκαν τούτη τὴν ἐποχὴ στὴν Ἀθήνα — δὲν ξέρομε ἂν καὶ σ' ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδος — ἀρκετὰ κρούσματα ὀστρακιάς, ἐλαφρᾶς εὐτυχῶς μορφῆς. Λέμε «εὐτυχῶς», γιατὶ ἡ ὀστρακιὰ ποὺ εἶναι κατὰ βάσι μιὰ λοιμώδης ἐξανθηματικὴ νόσος, μὲ πυρετό, μὲ κυνάγχη (λαιμὸ) καὶ μ' ἕνα ἐξάνθημα κόκκινο ποὺ ἐμφανίζεται πολλὲς φορὲς ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἀρρώστειας, ἔχει ὄχι μόνο τὶς βαρύτητες, ἀλλὰ καὶ τὶς κακοήθεις της μορφές, ποὺ εἶναι κυρίως γαστροεντερικὲς καὶ νευρικὲς κι' ἀκόμα τὴν κεραυνοβόλο — σπάνια εὐτυχῶς — ποὺ εἶναι μοιραία. Ἡ ὀστρακιὰ μεταδίδεται ἀπὸ ἄνθρωπο σὲ ἄνθρωπο εἴτε ἄμεσα, εἴτε ἔμμεσα, ἀπὸ ἀντικείμενα ποὺ ἔχουν μολυνθῆ. Εἶναι μεταδοτικὴ καθ' ὁλόκληρη τὴ διάρκειά της ἀπὸ τὶς βλεννώδεις στοματοφαρυγγο-ρινικὲς ἐκκρίσεις τῶν ἀρρώστων καί, σύμφωνα μὲ τὴ γνώμη ἀρκετῶν παρατηρητῶν, ἀπὸ τὰ λέπια τῆς ἐπιδερμίδος των, ποὺ παρουσιάζονται κατὰ τὸ στάδιο τῆς ἀπολεπίσεως καὶ ποὺ διασπειρόμενα παντοῦ, μποροῦν εὔκολα νὰ εἰσπνευσθοῦν ἀπὸ τὰ ἄτομα τοῦ περιβάλλοντος τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἡ ὀστρακιά, χωρὶς νὰ φείδεται καὶ τῶν ἐνηλίκων, προσβάλλει κυρίως τὰ παιδιὰ κατὰ τὴν ἡλικία τῶν 3—5 ἐτῶν. Τὸ ἐξάνθημά της, ποὺ συσσωρεύεται κατὰ πλάκες στὸ δέρμα, χωρὶς νὰ ἐξέχη ἀπ' αὐτό, ἀρχίζει τὴν πρώτη ἢ τὴ δεύτερη ἡμέρα τῆς νόσου, πρῶτα ἀπὸ τὸν τράχηλο, καταλαμβάνει δὲ ὕστερα τὸ θώρακα, τὴν κοιλιὰ καὶ γενικεύεται, σεβόμενο συνήθως τὸ πρόσωπο. Πιὸ ἔκδηλο εἶναι στὶς ἀρθρώσεις καὶ κυρίως στὸν ἀγκώνα (προσθία ἐπιφάνεια), ἐπίσης δὲ στὶς βουβωνικὲς πτυχὲς (ρίζες τῶν μηρῶν). Ἀποτελεῖ τὸ πιὸ ἀντιληπτὸ σύμπτωμα τῆς νόσου, ποὺ ἄλλα της συμπτώματα εἶναι ὁ ὑψηλὸς πυρετός, ποὺ ἔρχεται μὲ ρίγος, ἡ ναυτία, οἱ ἐμετοὶ ἡ κεφαλαλγία, ἡ ταχυσφυγμία καὶ ὁ πόνος κατὰ τὴν κατάπωσι ἐνεκα τῆς κυνάγχης.

Ἐπιπλοκὲς τῆς ὀστρακιᾶς εἶναι διάφορες διατυπώσεις, βαρειὲς κυνάγχες, κόρυζα, ρευματισμοί, νεφρῖτις κλπ. Ὅταν ἕνα ἄτομο προσβληθῆ ἀπὸ τὴ νόσο, τὸ βάζομε σὲ γαλακτικὴ δίαιτα καὶ καλοῦμε ἀμέσως τὸ γιατρό. Συνήθως μιὰ ἀπομόνωσις τοῦ ἀρρώστου ἐπὶ 40 ἡμέρες ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς νόσου, φτάνει γιὰ νὰ προφυλάξη ἀπὸ τὴ μετάδοσί της τὰ ἄλλα ἄτομα, ἂν καὶ παρατηρήθηκαν σπάνιες περιπτώσεις μεταδόσεώς της πρεῖς μῆνες ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι τοῦ ἐξανθήματος. Τὰ ροῦχα καὶ τὰ ἀντικείμενα μὲ τὰ ὁποῖα ἦλθε σὲ ἐπαφὴ ὁ ἀρρωστος πρέπει νὰ ἀπολυμαίνωνται.

Δὲν πρέπει νὰ κάνωμε τὸ λάθος νὰ βασιζόμαστε στὴν οἰκιακὴ θεραπευτικὴ γιὰ τὴ θεραπεία τῶν ὀστρακιόντων. Πρέπει νὰ καλοῦμε ἀμέσως τὸ γιατρό.

Ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Μόλις ἐχτύπησε τὸ τηλέφωνο, ὁ γυιὸς σηκώθηκε ἀπὸ τὸ τραπέζι. Ἡ μητέρα τὸν κύπταζε καθὼς ἄνοιγε τὴν πόρτα καὶ ἔμπαινε στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Τὸν ἄκουσε ποὺ σήκωσε τὸ ἀκουστικό. Τὶς πρῶτες λέξεις ποὺ εἶπε δὲν τὶς πρόσεξε γιατὶ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔκοβε ἕνα κομμάτι κρέας μέσα στὸ πιάτο της. "Οταν ὅμως πῆρε τ' αὐτί της τὴ φράση ποὺ εἶπε ὁ γυιός της: «Θάθελα νάξερα γιατί ἐπιμένεις τόσο;» ἀναπήδησε.

Πέρασαν μερικὰ δευτερόλεπτα ὥσότου ὁ γυιὸς νὰ πῆ ἄλλη φράση:

— Λυποῦμαι πολύ... Πῶς;... Ναὶ, τὸ καταλαβαίνω, ἀλλὰ δυστυχῶς... δὲν ἔχω καιρό.

Ἡ φωνὴ του διακόπηκε. Ἡ μητέρα ἔσπρωξε τὸ πιάτο της στὴν ἄκρη. Δὲν ἔβλεπε ὁλόκληρο τὸ σῶμα τοῦ γυιοῦ της, οὔτε τὸ πρόσωπό του. Ἀνάμεσα ἦταν ἡ μισανοιγμένη πόρτα.

— "Ηθελα νάξερα γιατὶ δὲ μπορεῖς νὰ μοῦ τὸ πῆς ἀπὸ τὸ τηλέφωνο! ἀντήχησε ἡ φωνή του ἀνυπόμονη. "Οχι; Τότε λοιπόν, δὲ μπορῶ κι' ἐγὼ νὰ σὲ βοηθήσω.

Τὸ ἀκουστικὸ τοποθετήθηκε πάνω στὴ συσκευή. Ὁ γυιὸς ἐπέστρεψε, κάθησε ἀντίκρυ στὴ μητέρα καὶ συνέχισε τὸ φαγητό του.

— Τί ἦταν; ρώτησε ἡ μητέρα καὶ δὲν ἤξερε οὔτε ἡ ἴδια τί τὴν εἶχε πιάσει καὶ τῆς φαινόταν σὰν κάτι νὰ τῆς ἔχαν κάνει.

— Μπά, τίποτε, εἶπε.

Καθὼς συνέχιζαν τὸ φαγητὸ σιωπηλοί, ἡ μητέρα σκεφτόταν. Τί ἁπλοϊκὴ ποὺ ἦταν! Νόμιζε ἀκόμα ὅτι ὁ γυιός της ἦταν παιδί! Καὶ ὅμως ξαφνικὰ ἀντιλήφθηκε πὼς εἶχε γίνει ἄντρας!

— "Ηταν μιὰ κοπέλλα στὸ τηλέφωνο, δὲν εἶν' ἔτσι; τοῦ εἶπε ἀπότομα. Καὶ ἤθελε κάτι ἀπὸ σένα, δὲν εἶν' ἔτσι; Καὶ ἐσὺ δὲν τὴ θέλεις πιά, καθὼς κατάλαβα...

Ὁ γυιὸς ἄφησε ἀπὸ τὸ χέρι του τὸ πηρούνι.

— Ναί εἶπε δειλά. Ἐξ ἄλλου δὲν ἦταν δύσκολο νὰ τὸ καταλάβη κανείς Δηλαδή... ὅτι ἦταν μιὰ κοπέλλα. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλο ποὺ εἶπες ἔτσι εἶναι. Ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων, βλέπεις...

— Ὅπως συνέβη καὶ μὲ τὸν πατέρα σου, πρόφερε κουνώντας τὸ κεφάλι της ἡ μητέρα. Βέβαια, δὲν ξέρω ἂν ἡ περίπτωσις εἶναι ἡ ἴδια. ξέρω ὅμως μόνο πὼς αὐτὴ ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων τὸν ἔκανε νὰ μὴ μὲ παντρευτῆ... Ἐνόσω ἤσουν ἀκόμα παιδὶ δὲν μποροῦσα νὰ σοῦ διηγηθῶ αὐτὴ τὴν ἱστορία, ἀλλὰ σήμερα νομίζω πὼς ἤρθε ἡ κατάλληλη στιγμή...

» Τότε, ὅταν συνέβη αὐτό, ἤξερα ἤδη ὅτ. ἐπρόκειτο ν' ἀποκτήσω παιδί. Κι' ἐπιζητοῦσα μιὰ εὐκαιρία γιὰ νὰ τοῦ τὸ πῶ. Μ' εἶχε κυριεύσει ὅμως ἕνας παράξενος φόβος. Δὲν ἤθελα νὰ μὲ παντρευτῆ γι' αὐτό, μόνο γι' αὐτὸ ἐννοῶ. Καὶ φοβόμουν ἐπίσης μήπως γίνη αὐτὸ αἰτία καὶ τελειώσουν ὅλα μεταξύ μας.

» Μιὰ μέρα μοῦ εἶπε πὼς θἄφευγε στὸ ἐξωτερικό. Γιὰ πάντα. Δὲν ἔκανε κανένα ὑπαινιγμὸ ὅτι ἐσκόπευε νὰ μὲ πάρη κι' ἐμένα μαζί του. Γιὰ πολὺ καιρὸ ἀμφιταλαντευόμουνα τὶ νὰ κάνω. "Οταν, ἔφτασε ἡ παραμονὴ τῆς ἡμέρας ποὺ θἄφευγε τὸ βαπόρι του. Ἦταν νύχτα ὅπως τώρα καὶ τὸν κάλεσα στὸ τηλέφωνο.

Σὰ νὰ βλέπω τὸν ἑαυτό μου δρθιο μπροστὰ στὴ συσκευή. Ἦταν καλοκαίρι, ἔκανε φοβερὴ ζέστη καὶ τὰ παράθυρα τοῦ δωματίου ἦσαν ὀρθάνοιχτα. Μοῦ εἶπε ὅτι ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐτοίμαζε τὶς ἀποσκευές του καὶ ὅτι δὲν εἶχε καθόλου καιρὸ ν' ἀπασχοληθῆ μαζί μου. Ἀλλὰ γιατὶ νὰ μὴν τοῦ πῶ αὐτὸ ποὺ βασάνιζε τὴ σκέψι μου καὶ νὰ τὸν ἀφήσω στὴν ἄγνοια ; Στὸ τέλος ἐκεῖνος μοῦ ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο...»

Ὁ γυιὸς τὴ διέκοψε γιὰ νὰ ρωτήση μὲ ἀγωνία :

— "Ωστε τέτοιος ἦταν ὁ πατέρας μου ;

— Δὲν μπορεῖς νὰ ξέρης πῶς ἦταν ὁ πατέρας σου, παρατήρησε ἡ μητέρα. Ἀφοῦ οὔτε ἐγὼ δὲν ξέρω ἂν ἔφταιξε πραγματικὰ ἢ ὄχι... Εἶναι μιὰ πολὺ περίεργη ἱστορία ποὺ θὰ σοῦ τὴν διηγηθῶ, ἔστω καὶ μὲ κίνδυνο νὰ μὲ χαρακτηρίσης τρελλή... Στεκόμουν λοιπὸν μπροστὰ στὸ τηλέφωνο κι' ἐκεῖνος εἶχε ἀφήσει τὸ ἀκουστικό. Καὶ ἐπειδὴ ἔμεινα ἔτσι σὰν ναρκωμένη, μὴ ξέροντας τί νὰ κάνω, πῆγα κ' ἔπεσα, ντυμένη ὅπως ἤμουν στὸ κρεβάτι. Τὸ φῶς ἦταν ἀναμμένο κατὶ δὲ ξεκολλοῦσα τὰ μάτια μου ἀπὸ τὸ τηλέφωνο. Σκεφτόμουν ἂν θἄπρεπε νὰ πάω νὰ πέσω στὴ θάλασσα ἢ νὰ ζήσω καὶ τότε τί θὰ γινόμουν στὴν κατάστασι ποὺ βρισκόμουν, χωρὶς τὸν πατέρα σου. Στὸ τέλος ἄρχισα νὰ κλαίω, νὰ κλαίω ἀσταμάτητα γιὰ ὧρες. Αὐτὸ τὸ κλάμα μὲ τσάκισε κυριολεκτικὰ καὶ μ' ἔκανε νὰ χάσω τὴ συναίσθησι τοῦ τί γινόταν γύρω μου...

— Κι' ὕστερα ; Ἔκανε μὲ ἀγωνία ὁ γυιός.

— Ὕστερα, συνέχισε ἡ μητέρα, ὕστερα... ἀπότομα ξαναβοῆκα τὴ διαύγεια τοῦ μυαλοῦ μου, σκέφθηκα τὸ ζήτημά μου καὶ ἀποφάσισα νὰ πάω νὰ τὸν βρῶ καὶ νὰ τοῦ τὸ πῶ... Νὰ τὸν παρακαλέσω, ναί, νὰ τὸν παρακαλέσω...

» Σηκώθηκα καὶ βγῆκα στὸ δρόμο τρέχοντας. Τὸ παράθυρο τοῦ ἦταν φωτισμένο. Τὸν φώνεσα. Κατέβηκε καὶ μοῦ ἄνοιξε. Τὰ μπαγκάζια του τὰ εἶχε κιόλας δεμένα Πάνω σὲ μιὰ καρέκλα ἦταν ἕνα φρεσκοσιδερωμένο κοστούμι καὶ πάνω στὸ κάγκελο τοῦ κρεβατιοῦ τὸ ἀδιάβροχό του. Θυμᾶμαι ὅτι τοῦ μίλησα βιαστικὰ καὶ κάπως νευρασμένα. Μοῦ ἀπάντησε ὅτι τοῦ ἦταν ἀδύνατον πιὰ ν' ἀλλάξη τὸ πρόγραμμά του, παρ' ὅλη τὴν ὕπαρξι τοῦ παιδιοῦ. Τὰ αἰσθήματα δὲν διαρκοῦν αἰώνια. Αὐτὸ ἦταν ἡ πορεία τῶν πραγμάτων...

Ἡ μητέρα ἔκανε μιὰ μικρὴ παῦσι καὶ ὁ γυιὸς περίμενε σιωπηλός. "Επειτα πάλι συνέχισε :

— Δὲν μπόρεσα μέχρι σήμερα νὰ ξεκαθαρίσω στὴ μνήμη μου τὶ πραγματικὰ συνέβη ἐκείνη τὴ νύχτα. Εἶχα ἄραγε σηκωθῆ ἀπ' τὸ κρεβάτι μου, βγῆκα ἔξω καὶ πῆγα καὶ τοῦ εἶπα ὅτι ἐπρόκειτο ν' ἀποκτήσω παιδί ; "Η μήπως ὅλα αὐτὰ τὰ εἶχα ὀνειρευθῆ ; "Οταν τὸ ἄλλο πρωῒ ξύπνησα καὶ ἤμουν σὲ θέσι νὰ διαπιστώσω ποιὰ ἦταν ἡ ἀλήθεια, ἐκεῖνος εἶχε φύγει, χωρὶς οὔτε τὴ διεύθυνσί του νὰ μοῦ ἀφήση. Ξυπνώντας. Σοέθηκα ντυμένη στὸ κρεβάτι κσὶ τὸ φῶς ἦταν ἀναμμένο, ὅπως ὅταν πλάγιασα ἀποβραδίς. Ἀλλὰ ἐπροοῦσε καὶ νὰ εἶχα ξαπλαγιάση ντυμένη γυρίζοντας ἀπελπισμένη ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ νάχα ἀφήσει καὶ τὸ φῶς ἀναμμένο. "Αν, ἐννοῶ, δὲν ἦταν ὅλειο ὅλα αὐτά... Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν ξέρω νὰ σοῦ πῶ ἂν θἐθηκε καλὸ ἢ ἄσχημα ὁ πατέρας σου.. ἄ ἤξερε γιὰ τὴν ὕπαρξί σου ἢ ἄν..

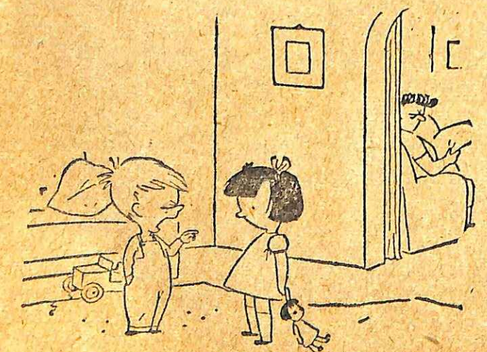
— Δὲν ὑπάοχει καμμιὰ διαφορὰ διέκοψε νευρισμένα ὁ γυιὸς καὶ σηκώθηκε.

Τράβηξε στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Ἡ μητέρα ἄκουσε ποὺ σήκωσε τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου.

— Ναι εἶπε σὲ λίγο Ἐγὼ εἶμαι Εἶπες πρὶν πῶς ἤθελες κάτι νὰ μοῦ πῆς Καλά, κατεβαίνω νὰ πάρω τὸ τράμ. Σὲ δέκα λεπτὰ θὰ εἶμαι ἐκεῖ.

ΠΕΡΣΥ ΕΚΣΤΑΙΝ

ΤΑ ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

— Ἐσένα, δέχομαι! Ἀλλὰ σὲ προειδοποιῶ: Δὲν πρόκειται νὰ παντρευτῶ καὶ τὴ μητέρα σου μαζί!...

ΜΑΡΙΑ ΜΟΝΤΕΣΣΟΡΙ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΜΑΣ

Ἡ Δρ. Μαρία Μοντεσσόρι, ἡ πιὸ διάσημη παιδαγωγὸς τοῦ αἰῶνος μας, πέθανε στὴν Ὁλλανδία σὲ ἡλικία 83 ἐτῶν. Γεννημένη τὸ 1869 κοντὰ στὴν Ἀγκώνα τῆς Ἰταλίας, ἡ Μοντεσσόρι ὑπῆρξε ἡ πρώτη γυναίκα ποὺ ἀπέκτησε δίπλωμα ἰατρικῆς καὶ ἀπὸ τὸ 1894. νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὰ ἀνώμαλα παιδιά, πρᾶγμα ποὺ τὴν ἔκανε νὰ συναντήση ζωηρὴ ἀντίδρασι ἀπὸ τοὺς παιδαγωγούς, τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Ἰταλικὴ κυβέρνησι.

Χρειάσθηκε ἡ προσωπικὴ καὶ φωτισμένη ὑποστήριξις τοῦ Πάπα Λέοντος XIIIου, γιὰ νὰ μπορέση ἡ νέα γυναίκα νὰ συνεχίση ἐλεύθερη τὶς μελέτες της, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἀναστατώσουν κυριολεκτικὰ τὴν ἐκπαίδευσι τῶν παιδιῶν σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Στὸ πρῶτο της ἐξ ἀρχῆς γραμμένο ἐδῶ καὶ σαράντα χρόνια, ἡ Μαρία Μοντεσσόρι προγραφε τὶς προσπάθειές της γιὰ τὴ μόρφωσι τῶν «Σιούσια», τῶν μικρῶν Ἰταλῶν ἀλητῶν κατ εἰδικώτερα ἐκείνων ποὺ ἐθεωροῦντο ἀδιόρθωτα ἡλίθιοι. Ἡ Μοντεσσόρι κατώρθωσε νὰ τοὺς διδάξη γράφο καὶ ἀνάγνωσι! Ἀργότερα, ἀσχολουμένη μὲ τὰ κανονικὰ παιδιά, ἡ προοδευτικὴ παιδαγωγὸς ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ συστήματος ἐκπαιδεύσεως ποὺ ὑποχρεώνει τὰ παιδιὰ νὰ μένουν. ὧρες ὁλόκληρες ἀκίνητα.

«Σὲ ὅλα τὰ σχολεῖα, τὰ παιδιὰ μένουν ἐπὶ ὧρες ὁλόκληρες καρφωμένα στὰ θραγία τους σὰν τὶς καρφιτσωμένες πεταλοῦδες. Ἡ πιὸ θαοχία ἔχει καμμιὰ φορὰ τέτοια ἀποτελέσματα στὰ παιδιά, ὥστε ἡ προσωπικότητά τους κυριολεκτικὰ ἐξουδετερώνεται», ἔγραφε.

Στὰ σχολεῖα ποὺ ἐπέβλεπε, ἡ δρυσε τὴν «ἐθελουσία πειθαρχία» ποὺ ἔκανε κυριολεκτικὰ θαύματα.

Εἰσήγαγε ἐπίσης, γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά, τὸ σύστημα τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀντιλήψεως μὲ τὰ χειροτεχνικὸ παιχνίδι.

«Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ δώσετε κανεὶς σ' ἕνα παιδὶ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν ἕνα παιχνίδι μὲ κουβούς, ἢ ἕνα σύστημα ἀπὸ χρωματιστὲς λουρίδες ποὺ πρέπει νὰ τὶς κτοποιηθοῦν, τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ δείχνει τὸ παιδὶ γι' αὐτὰ εἶναι ἀφάνταστο», γράφει ἡ Μοντεσσόρι στὸ βιβλίο της.

'Εναλλάσσοντας τὶς ἀσχολίες αὐτὲς. ὄχι μόνον τὸ παιδὶ δὲν κουράζεται. ἀλλὰ ἀντίθετα ξεκουράζεται καὶ τὰ νεῦρα του ἡρεμοῦν. Καὶ σιγὰ-σιγὰ, μικρὰ παιδιὰ τῶν τεσσάρων χρόνων εἶναι σὲ θέσι, γιὰ παιχνίδι, νὰ σερβίρουν τὸ φαγητό τους, νὰ καθαρίσουν τὸ δωμάτιο!...

Τὸ πᾶν ὅμως στὴ μέθοδο αὐτὴ εἶναι τὸ νὰ κάνη ἡ παιδαγωγὸς τὸ πρῶτο βῆμα μὲ σωστό. μὲ τέλειο τρόπο. "Αν δὲν γίνη αὐτό, τὰ παιδιὰ ἀποκτοῦν κακὲς συνήθειες ποὺ εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ τὶς χάσουν μετά. Γιὰ τὰ πιὸ μεγάλα παιδιὰ 4—12 ἐτῶν — ἡ Μαρία Μοντεσσόρι ἐπενόησε ἐπίσης διάφορες μεθόδους ποὺ ἐπιτρέπουν στὰ παιδιὰ νὰ μαθαίνουν μόνα τους καὶ δίχως σκεδάζοντας, τὸ διάβασμα, τὸ γράψιμο, τὸ χορό, τὸ μέτρημα.

'Επίτιμη καθηγήτρια σὲ πολλὰ ριθμα πανεπιστήμια τοῦ κόσμου ἡ Μαρία Μοντεσσόρι θὰ μείνη στὴν ἱστορία τῆς ἐποχῆς μας σὰν ἡ μεγαλύτερη μεταρρυθμίστρια παιδαγωγικῆς.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ

ΥΛΙΚΑ: 6 κούκλες κοτὸν—περλὲ ἄσπρο No 5, 1 κούκλα μπλὲ σκούρο: Βελόνες No 2½ καὶ 5 κουμπιὰ φιλντισένια.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Στριφτὸ - λάστιχο 2+2π = 2π καλὴ τοὺς ὁποίους θὰ παίρνετε ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τῆς βελόνας, 2π ἀνάποδη. Στριφτὸ - ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή. Τοὺς πόντους θὰ τοὺς παίρνετε ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τῆς βελόνας καὶ θὰ τοὺς πλέκετε καλή: 1 βελόνα ἀνάποδη. Ζέρσεϋ ἁπλὸ = 1 βελόνα καλὴ, 1 βελόνα ἀνάποδη.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 33π μὲ ἄσπρο κοτὸν-περλέ. Πλέξετε 2 ἑκατ. ἁπλὸ ζερσεϋ. Κατόπιν προσθέσετε στὴν ἀριστερὴ μεριὰ τῆς βελόνας σας 34π (ἔχοντας τὸ πλεκτὸ ἀπὸ τὴν καλὴ μεριὰ θὰ ὑπολογίσετε τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς ἀρχῆς γιὰ ἀριστερὴ μεριά). Τοὺς 34π ποὺ προσθέσατε θὰ τοὺς πλέξετε μὲ στριφτὸ λάστιχο 2+2π καὶ τοὺς 33 πρώτους πόντους μὲ στριφτὸ ζέρσεϋ. Σὲ 4 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ θὰ σχηματίσετε στὴ δεξιὰ μεριὰ τῆς βελόνας τὴν πρώτη κουμπότρυπα: Πλέξετε 4π καὶ κλείσετε 5π. Στὴν ἑπόμενη 6ελόνα προσθέσετε τοὺς 5π ποὺ κλείσατε. Θὰ σχηματίσετε ἀκόμη 4 κουμπότρυπες σὲ 8½ ἑκατ. ἀπόστασι ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη. Σὲ 11 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ πλεκτοῦ σας, πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους μὲ στριφτὸ ζέρσεϋ. Στὴν ἀριστερὴ μεριὰ τῆς βελόνας σας, θὰ δάξετε 1π κάθε 8 βελόνες (7 φορές). Σὲ 30 ἑκατ. γενικὸ μάκρος θὰ σχηματίσετε τὴ μασχάλη στὴν ἀριστερὴ μεριά, θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 5π. 3π (2 φορὲς), 2π, 1π. Συνεχίσετε ἴσια. Σὲ 8 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς μασχάλης, θὰ δάζετε στὴν ἴδια μεριὰ 1π κάθε 6 βελόνες (4 φορὲς) 1π κάθε 4 βελόνες (3 φορὲς) καὶ 1π κάθε 2 βελόνες (3 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 39 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τὴ μπορντούρα μὲ τὸ μπλὲ κοτὸν-περλέ, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Πλέξετε 6π. ἄσπρους, δάλετε τὸ μπλὲ καὶ πλέξετε δυὸ πόντους ἄσπρους μαζὶ σὲ 1π μπλέ. Πλέξετε 12π ἄσπρους, 2π ἄσπρους μαζὶ σὲ 1π μπλὲ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Θὰ συνεχίσετε νὰ πλέκετε ἀπὸ τὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας μὲ μπλὲ κοτὸν-περλὲ 1π ἐπιπλέον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ ἀρχικοῦ μπλὲ πόντου, ἕως ὅτου οἱ ἄσπροι 12 πόντοι τελειώσουν. Σὲ 16 δελόνες σύνολον ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς μπορντούρας, θὰ σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα στὴ δεξιὰ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας θὰ κλείνετε: 16π, 6π, 4π (3 φορές). Κατόπιν θὰ συνεχίσετε νὰ κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα 2π σὲ κάθε μεριὰ ἕως ὅτου τελειώσουν ὅλοι οἱ πόντοι.

Πλέξετε καὶ τ' ἀριστερὸ μπροστινὸ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀντικρυστὸ χωρὶς κουμπότρυπες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 58π μὲ ἄσπρο κοτὸν-περλέ. Πλέξετε 2 ἑκατ. ἁπλὸ ζέρσεϋ. Κατόπιν προσθέσετε στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος τῆς δελόνας σας 38π (ἀπὸ τὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας). Συνεχίσετε τὸ πλέξιμο μὲ ὅλους τοὺς πόντους. Πλέξετε τοὺς 38 πρώτους πόντους μὲ στριφτὸ λάστιχο 2+2π. Τοὺς 58 μεσαίους πόντους πλέξετέ τους μὲ στριφτὸ ζέρσεϋ καὶ τοὺς 38 τελευταίους πόντους μὲ στριφτὸ λάστιχο 2+2π. Σὲ 11 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ πλεκτοῦ σας, πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους μὲ στριφτὸ ζέρσεϋ. Κατόπιν θὰ δάζετε 1π σὲ κάθε μεριὰ κάθε 18 δελόνες (3 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 27 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες: Κάθε δεύτερη δελόνα θὰ κλείνετε καὶ στὶς δύο μερίες: 3π, 2π, 1π (2 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 39 ἑκατ. σχηματίσετε τὴ μπορντούρα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ γιὰ τὸ μπροστινό. Μετρήσετε τοὺς πόντους γιὰ νὰ ὑπολογίσετε μὲ πόσους ἄσπρους πόντους θ' ἀρχίσετε γιὰ νὰ πέση κανονικὰ τὸ σχέδιο. Προσέξετε μετρώντας νὰ ὑπολογίσετε τοὺς 2 ἄσπρους πόντους γιὰ 1π. Προτιμότερο εἶναι νὰ ἀρχίσετε τὸ μέτρημα ἀπὸ τὴ μέση τοῦ πλεκτοῦ σας, π. χ. θὰ μετρήσετε 13π πρὸς τὴ δεξιὰ μεριὰ μετὰ τὴ μέση, 2π. 12π, 2π καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς γιὰ νὰ δῆτε πόσοι ἄσποροι πόντοι μένουν στὴν ἀρχὴ τῆς δελόνας σας. Οἱ ἴδιοι πόντοι θὰ μείνουν καὶ στὸ τέλος. Ἀφοῦ πλέξετε 4 δελόνες μὲ τὴ μπορντούρα, θὰ ἀρχίσετε νὰ δάζετε 1π σὲ κάθε μεριὰ κάθε 4 δελόνες (2 φορές). Κατόπιν θὰ συνεχίσετε νὰ δάζετε ἀπὸ 1π σὲ κάθε μεριὰ κάθε δεύτερη δελόνα (8 φορές). Σὲ 14 δελόνες ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς μπορντούρας, κλείσετε στὸ μέσον τοῦ πλεκτοῦ σας 38π γιὰ τὸ ντεκολτέ. Ἡ κάθε μεριὰ θὰ πλεχθῆ χωριστά. Συνεχίσετε νὰ κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα στὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ: 6π (2 φορὲς), 4π (5 φορές). Μὲ τοὺς 4 τελευταίους πόντους τοῦ ντεκολτὲ, κλείσετε ταυτοχρόνως στὴ μεριὰ τῆς μασχάλης 2π. Συνεχίσετε νὰ κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα στὸ ντεκολτὲ 3π (4 φορὲς) καὶ ταυτοχρόνως στὴ μασχάλη ἀπὸ 2π (4 φορές). Πλέξετε καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἀντικρυστή.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 106π μὲ ἄσπρο κοτὸν-περλέ. Πλέξετε 3 ἑκατ. στριφτὸ λάστιχο 2+2π. Συνεχίσετε μὲ στριφτὸ ζέρσεϋ. Σὲ γενικὸ μάκρος 7 ἑκατ. κλείσετε στὴ δεξιὰ μεριὰ τῆς βελόνας σας, κάθε δεύτερη δελόνα: 4π (2 φορὲς), 2π. Ταυτοχρόνως στὴν ἀριστερὴ μεριὰ θὰ κλείνετε: 3π καὶ 2π (2 φορές). Κατόπιν συνεχίσετε νὰ κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα 1π σὲ κάθε ἄκρη (14 φορὲς), 2π (4 φορὲς), 3π (3 φορὲς), 4π (2 φορὲς) καὶ τοὺς ὑπόλοιπους πόντους σὲ μιὰ φορά.

Πλέξετε καὶ τ' ἀριστερὸ μανίκι κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀντικρυστό.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας μὲ νωτὸ πανί. Στὰ δύο μπροστινὰ θὰ σχηματίσετε ἀπὸ μιὰ πένσα τοῦ στήθους μὲ 3 ἑκατ. βάθος καὶ 6 ἑκατ. μάκρος. Θὰ τὴν σχηματίσετε ὁριζοντίως σὲ 3 ἑκατ. πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ κόψιμο τῆς μασχάλης. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφές, ὤμους καὶ ραφὲς μανικιῶν. Τοποθετήσετε τὰ μανίκια στὶς μασχάλες καὶ ράψετέ τα. Στὴν ἄκρη τοῦ δεξιοῦ μπροστινοῦ σηκώσετε 78π μὲ ἄσπρο κοτὸν-περλὲ, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ κάτω μέρος μετὰ τὰ 2 ἑκατ. μὲ τὸ ἁπλὸ ζέρσεϋ ποὺ ἔχετε πλέξει στὴν ἀρχή. Μετὰ τοὺς 78π ποὺ θὰ σηκώσετε μὲ τὸ ἄσπρο κοτὸν-περλὲ σηκώσετε ἐν συνεχείᾳ 6π μὲ μπλὲ κοτὸν-περλὲ στὸ ντεκολτέ. Θὰ πλέξετε αὐτοὺς τοὺς πόντους μὲ ἁπλὸ ζέρσεϋ. Στὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ θὰ κλείνετε 1π κάθε δεύτερη δελόνα ἕως ὅτου πλέξετε σύνολον 6 δελόνες ἀπὸ τὴν ἀρχή. Μετὰ τὴν ὅη δελόνα κλείσετε τοὺς πόντους σας. Πλέξετε καὶ στὸ ἀριστερὸ μπροστινὸ μιὰ ἴδια λουρίδα. Αὐτὲς τὶς λουρίδες θὰ τὶς γυρίσετε πρὸς τὴν ἀνάποδη τοῦ πλεκτοῦ σας καὶ θὰ τὶς ράψετε κουφά. Στὴ δεξιὰ μεριὰ τοῦ μπροστινοῦ καὶ στὴ λουρίδα ποὺ πλέξατε, κόψετε στὴν κάθε κουμπότρυπα μιὰ κουμπότρυπα καὶ κάνέτε καὶ τὶς δυὸ μαζὶ φεστόνι.

Σηκώσετε γύρω στὸ ντεκολτὲ 184π μὲ μπλὲ κοτὸν-περλέ, Πλέξετε ἁπλὸ ζέρσεϋ. Στὴν 5η δελόνα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ θὰ δάλετε 25 ἀνοίγματα πλέκοντας τὸν 1π δύο φορὲς σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Σὲ 1½ ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ κλείσετε τοὺς πόντους σὲ μιὰ φορά. Ράψετε στὴν ἀριστερὴ μεριὰ τὰ κουμπιά.

Τ. Κ

Ἐφευρέσεις

ΜΙΑ ΚΟΚΚΙΝΗ ΛΑΜΠΑ ΒΟΗΘΕΙ ΤΙΣ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΥΣ

Καὶ πάλι κάτι τὸ καινούργιο γιὰ τὶς δακτυλογράφους: ὕστερα ἀπὸ τὴν τελευταία μηχανικὴ ἐφεύρεσι, χάρις στὴν ὁποίαν οἱ ἐκπαιδευόμενες δακτυλογράφοι μαθαίνουν νὰ κτυποῦν μὲ τὸ δάκτυλο ποὺ πρέπει στὸ ψηφίο ποὺ πρέπει, ἐνεφανίσθη τώρα στὸ ἐμπόριο μιὰ νέα Σουηδικὴ ἐφεύρεσις. ἡ «λάμπα — ὁδηγὸς ταχύτητος».

Τὰ πλήκτρα τῆς γραφομηχανῆς τῆς κάθε μαθητρίας, συνδέονται ἠλεκτρικὰ μὲ μιὰ κόκκινη λάμπα ποὺ βρίσκεται πάνω ἀπὸ τὸ συγκρότημα τῶν πλήκτρων. Ἡ λάμπα αὐτὴ ἀνάβει κάθε φορὰ ποὺ τὸ πάτημα στὸ κάθε πλῆκτρο διαρκεῖ περισσότερο ἀπὸ ἕνα ἑκατοστὸ τοῦ δευτερολέπτου. "Ετσι, χωρὶς τὴ βοήθεια δασκάλου ἡ μαθήτρια εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐλέγξη μόνη της τὴν ταχύτητά της.

ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕ ΛΕΚΙΑΖΟΥΝ...

Νὰ καὶ τὰ ὑφάσματα ποὺ... δὲ λεκιάζουν. Ἡ μέθοδος ποὺ ἐφαρμόζεται ὅμως μόνο σὲ βαμβακερὰ ὑφάσματα συνίσταται στὴν ἐμβάπτισί τους σὲ μιὰ διάλυσι ἀλατοπετρελαίου πού τὰ ἀκεπάζει μὲ ἕνα λεπτότατο προστατευτικὸ ἐπικάλυμμα. "Ετσι οἱ λιπαρὲς οὐσίες δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ φθάσουν ὡς τὶς ἶνες.

Η ΝΤΡΟΠΑΛΗ ΡΙΤΑ

ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΤΗΣ

Καὶ γιὰ νὰ κλαίη ἀφιερώνει τὸ 11ο)ο τοῦ καιρ ο ῦ της

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ, Μάϊος. — «Εἶναι ἀνάγκη νὰ μάθη ὅλος ὁ κόσμος ὅτι ἡ Ρίτα ὑπῆρξε πάντα καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι καὶ σήμερα, ἡ πιὸ δυστυχισμένη γυναίκα τοῦ κόσμου. Φαντασθῆτε μιὰ γυναίκα ποὺ ἔχει περάσει τὸ 11% τῆς ζωῆς της κλαίγοντας...».

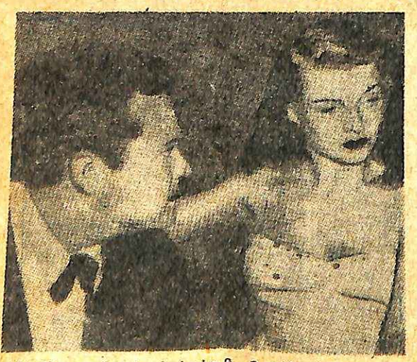
Αὐτὰ ἔλεγε τελευταία σ' ἕνα Γάλλο δημοσιογράφο κάποιος ἀπὸ τοὺς πιὸ στενοὺς καὶ ἀληθινοὺς φίλους τῆς Ρίτας Χαϊηγουωρθ. "Οπως εἶναι φυσικό, ὅταν ἔχει γίνει κανεὶς ἕνας ἀπὸ τούς... ὀμφαλοὺς τοῦ πλανήτου μας, — ὅπως συμβαίνει πιὰ μὲ τὴ Ρίτα — δὲν εἶναι βέβαια δυνατὸν νὰ ξεφύγη ἀπὸ τοὺς στατιστικούς. Καὶ οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ διεπίστωσαν ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ξαναγύρισε στὴν Ἀμερικὴ καὶ ὅταν δὲν ἐργάζεται, ἡ Ρίτα καταναλίσκει τὸ 45% τοῦ χρόνου της στὸν ὕπνο, τὸ 20% στὰ παιδιά της, τὸ 15% στὸ διάβασμα, τὸ 5% στὴν τουαλέτα, τὸ φαγητὸ καὶ μερικὲς τηλεφωνικὲς συνδιαλέξεις, τὸ 4% στὸ χορὸ (συχνὰ χορεύει μόνη της, γιὰ τὸ κέφι της) καὶ τὸ 11% ποὺ τῆς μένει, δηλαδὴ 2 ὧρες, 38 λεπτὰ καὶ 24 δευτερόλεπτα, στὸ κλάμα.

"Αν κοιμᾶται τόσο πολύ, εἶναι ἐπειδὴ ἔχει ἀνάγκη νὰ ξεχάση. "Αν κλαίη τόσο, εἶναι γιατὶ ἔχει ἀνάγκη νὰ ἀνακουφισθῆ. "Οταν ἡ Ρίτα δὲν ἀπασχολῆται μὲ τὴ δουλειά της, ἡ ζωή της εἶναι ἕνα συνεχες μαρτυριο. Ἡ ψυχη της σπαράζεται κυριολεκτικὰ ἀπὸ τὶς ἐσωτερικὲς δυνάμεις ποὺ τὴν ἀναταράζουν...

ΕΚΑΤΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΡΑΧΜΕΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐν τούτοις, ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ εἶχε κανεὶς τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ μὶς Χαϊηγουωρθ δὲν ἔχει λόγο νὰ εἶναι δυσαρεστημένη ἀπὸ τὴ ζωή. Μόλις ξαναγύρισε στὸ Χόλλυγουντ, ἡ «Κολούμπια» τὴν συγχώρησε καὶ τὴν προσέλαβε καὶ πάλι — ἀφίνει κανεὶς νὰ χαθοῦν τέτοια χρυσωρυχεία; — μὲ ἑκατὸ ἑκατομμύρια δραχμὲς τὴν ἑβδομάδα, σὺν τὸ 50% τῶν κερδῶν ἀπὸ τὶς ταινίες της. Γιὰ νὰ ἐπανακτήση τὸ πιὸ πολύτιμο κεφάλαιό της, ἡ «Κολούμπια» δέχθηκε ὅλους τοὺς οἰκονομικοὺς ὅρους τῶν ἐκπροσώπων της.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ ἡ Ρίτα ἔβαλε τὴν ὑπογραφή της κάτω ἀπὸ τὸ συμβόλαιο, ἡ Κολούμπια ξανάγινε τὸ αὐστηρὸ ἀφεντικό. Τὸ πρῶτο φίλμ ποὺ τῆς ἔδωσαν νὰ γυρίση, τὸ «Μία ὑπόθεσις στὴ Τρίνιντάντ», ἀποτελεῖ μιὰ πραγματικὴ ὑπερπαραγωγή, ποὺ ἔχει προορι:τὸ νὰ πανηγυρίση τὸ γύρισμα τῆς

Ἡ Ρίτα μὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 2 σύζυγό της, τὸν ἡθοποιὸ "Ορσον Οὐέλλες.

ΤΗ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ; Μιὰ πέλλα μὲ φουσκωτὰ μάγουλα, μαῦρα μαλλιὰ καὶ στενὸ μέτωπο: ἔτσι ἦταν ἡ Ρίτα στὴν ἀρχὴ τῆς καριέρας της.

Ρίτας στὴν ὀθόνη. Στὴν ταινία, ἡ Ρίτα χορεύει σὲ μιὰ στιγμή, μισόγυμνη, μπρὸς στὸ πτῶμα τοῦ συζύγου της καὶ μπρὸς στὰ κατάπληκτα μάτια τοῦ ἀδελφοῦ του...

ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΜΙΑ ΜΑΣΚΑ

Ἡ αὐθεντικὴ Ρίτα, συνεχίζει πάντα ὁ εἰλικρινὴς φίλος της, δὲν ἔχει τὴν παραμικρὴ σχέσι μὲ τὴ γόησσα ποὺ ἐπὶ δεκαπέντε τώρα χρόνια, μᾶς δείχνουν στὴν ὀθόνη. "Οπως εἶναι γνωστό, τὸ ὄνομά της ἄλλοτε ἦταν Μαργαρίτα Κανσίνο. Τὰ μαλλιά της δὲν εἶχαν τὸ θαυμάσιο κοκκινωπὸ χρῶμα ποὺ ἔχουν σήμερα, οὔτε ἦταν ὀντυλέ: ἦταν μαῦρα καὶ ἴσια. Τὸ μέτωπό της ἦταν στενό, καὶ γιὰ νὰ τῆς τὸ φαρδύνουν, τῆς ἀφαίρεσαν τὰ γύρω μαλλιὰ μὲ ἠλεκτρισμό. Τὸ πρόσωπό της ἦταν γεμάτο καὶ στρογγυλό: τὴν ἔβαλαν νὰ κάνη ἐξαντλητικὴ δίαιτα, ὥστε τὰ μῆλα τῶν παρειῶν της νὰ πετάξουν πρὸς τὰ ἔξω. Πέτυχαν τελικὰ νὰ δημιουργήσουν ἕνα πλάσμα ποὺ εἶναι ὅ,τι προκλητικώτερο καὶ γοητευτικώτερο μπορεῖ νὰ ἐμφανισθῆ στὴν ὀθόνη.

Ἀλλὰ τὸ πλάσμα αὐτὸ εἶναι 100% ψεύτικο. Ἀπὸ τότε, ὅμως, ἡ Ρίτα ἔμεινε αἰχμάλωτη τοῦ ψεύτικου αὐτοῦ πλάσματος. Δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι κανεὶς εἰδικὸς ψυχαναλυτὴς γιὰ νὰ καταλάβη ὅτι ἐκείνη θὰ προτιμοῦσε νὰ ζῆ ὅπως ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος. Δὲν εἶναι γεννημένη γιὰ νὰ παριστάνη τὸ εἴδωλο, ἰδίως εἰς βάρος τῆς ἐλευθερίας της. Γιατὶ ὅμως δὲν κάνει τίποτα γιὰ νὰ ἀποκτήση τὴν ἐλευθερία της, θὰ μέ ρωτήσετε ἴσως; Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλῆ: γιατὶ ἡ Ρίτα δὲν ξέρει τὶ εἶναι ἡ ἐλευθερία, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ ὅλου τοῦ δράματος. Εἶναι σὲ ὅλους γνωστὴ ἡ ἱστορία τῶν παιδικῶν της χρόνων, τῆς νεότητός της, ἡ συνέχεια...

Εἶναι πιθανὸν νὰ ἔχη δίκαιο ὁ καλὸς φίλος τῆς Ρίτας. Ὁ πατέρας της, Ἱσπανὸς χορευτής, ἀρχίζει νὰ τὴ διδάσκη τὴν τέχνη του, πρὶν ἀκόμη φθάση στὰ τέσσερα χρόνια της. Σὲ ἡλικία δεκαέξη χρονῶν τὴν κάνει σύντροφό του στὰ χορευτικὰ νούμερα ποὺ παρουσιάζει. Εἶναι τρομερὰ ἀπαιτητικός. Ἡ νεαρὰ κοπέλλα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐργάζεται σκληρὰ γιὰ νὰ μάθη βῆμα. Χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῆ, ὑποτάσσεται στὴν αὐστηρὴ πειθαρχία ποὺ τῆς ἐπιβάλλει ὁ πατέρας της. Φθάνει στὸ σημεῖο νὰ μὴ βγαίνη ἔξω ποτὲ μόνη της, χωρὶς τὸν ἴδιο ἢ κάποιο συνοδὸ ἐμπιστοσύνης...

Σκέπτεται λοιπὸν καὶ βλέπει μόνο μὲ τὰ μάτια τοῦ πατέρα της, τοῦ κυρίου καὶ ἀφέντη της. Πρῶτο ἀποτέλεσμα: ἕνα ὁλοδιπόδειο σύμπλεγμα. Δὲ μπορεῖ νὰ ἔχη καμμιὰ πρωτοβουλία: δεύτερο ἀποτέλεσμα, ἕνα σύμπλεγμα κατωτερότητος. Δειλή, ντροπαλή, κλεισμένη στὸν ἑαυτό της, κυριαρχούμενη ἀπὸ τὸ συναίσθημα ὅτι «δὲν εἶναι τίποτα τὸ ἀξιόλογο», ἡ Ρ... τα διαλέγει στὴ σειρὰ γιὰ ἄνδρες τρεῖς ἀνθρώπους ἐξαιρετικούς, καθέναν στὸ εἶδος του, καὶ τοὺς ἀφιερώνει ὅλη τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὸ θαυμασμὸ ποὺ ἔτρεφε γιὰ τὸν πατέρα της. Τοὺς παραδίνεται «Ψυχῆ τε καὶ σώματι». Κανεὶς ὅμως ἀπ' αὐτοὺς δὲ θὰ νοιαστῆ νὰ τὴ βοηθήσῃ, νὰ τὴ βγάλη ἀπὸ τὰ συμπλέγματα ποὺ τὴν κυβερνοῦν. Κι' ἔτσι ἡ Ρίτα ἐξακολουθεῖ νὰ σκέπτεται καὶ νὰ βλέπη διὰ μέσου τῶν ἀνδρῶν στοὺς ὁποίους ἀφοσιώνεται.

Ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς συζύγους της, ὁ "Εντουαρντ Τζάντσον, τὸ 1936 ποὺ τὸν παντρεύεται, εἶναι ἡλικίας 37 χρονῶν, 20 χρόνια μεγαλύτερος της. Εἶναι ἕνας ζωηρὸς ἐπιχειρηματίας, ποὺ ἔκανε περιουσία πουλώντας πανάκριβα μιὰ περιοχὴ ὅπου «ἴσως» ὑπῆρχαν πετρέλαια. Καταλαβαίνει ἀμέσως τὶς δυνατότητες τῆς Ρίτας καὶ τὴ μεταβάλλει, ἀπὸ μικρὴ Σπανιόλα χορεύτρια, σὲ γοητευτικὴ «βάμπ», ἀλλὰ τῆς ἐπαναλαμβάνει ἀρκετὰ συχνὰ ὅτι.. ἀμφιβάλλει ἂν θὰ πετύχη. Ἐπειδὴ τοῦ φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει ἀρκετὸ ταλέντο! Δὲν τῆς ἐπιτρέπει νὰ ἔχη διαφορετικὴ γνώμη... Καὶ ἔτσι, πέντε χρόνια μετὰ τὸ γάμο τους, ἡ Ρίτα ἀναρωτιέται ἀκόμη πῶς αὐτὸς, ἕνας ἄνθρωπος τόσο «σπουδαῖος» καὶ τόσο «ἀνώτερός» της καταδέχθηκε νὰ τὴν κάνη γυναίκα του... Τέλος, τὸν ἕκτο χρόνο, ὁ Τζάντσον βρίσκει πὼς εἶναι πιὰ καιρὸς νὰ χωρίση ἀπὸ τὴ Ρίτα.

Ὁ δεύτερος ἄντρας της εἶναι ὁ "Ορσον Οὐέλλες, ὁ ἐπονομαζόμενος «μεγαλοφυΐα». Ἀφοῦ κατέπληξε τὰ πλήθη ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο, τὴ σκηνὴ καὶ τὴν ὀθόνη, ὁ "Ορσον ἀναζητεῖ μιὰ καινούργια μορφὴ ἐκφράσεως. Γιατί ὄχι τὴν ταχυδακτυλουργία; Γιὰ νὰ κάνη ἐντυπωσιακώτερο τὸ νούμερό του, ἀποφασίζει νὰ.. κόβη κάθε βράδυ στὴ μέση μιὰ γυναίκα μὲ τὸ πριόνι! Μιὰ μεγαλοφυΐα σὰν κι' αὐτὸν ὅμως δὲ μπορεῖ νὰ ἱκανοποιηθῆ μὲ ὁποιαδήποτε βοηθό! Ὁ "Ορσον ζητᾶ ἀπὸ τὸ Χάρρυ Κὸν, τὸν πρόεδρο τῆς «Κολούμπια», νὰ τοῦ δανείση τὴ Ρίτα. Προκειμένου νὰ γί... νη θόρυβος γύρω ἀπὸ τὴν ἡθοποιὸ τοῦ καὶ τὴν ἑταιρία του — ἄρα διαφήμιση — ὁ Κὸν δέχεται. Καὶ ἔτσι ἡ Ρίτα βρίσκεται πιὰ στὰ... νύχια τοῦ "Ορσαν. Νυκτερομαντεῖα, φέρετρα ποὺ πριονίζονται στὴ μέση καὶ... λίγο φλέρτ. Ἀφοῦ ἐπὶ ἕξι ἑβδομάδες ὁ "Ορσον κόβει στὴ μέση τὴ Ρίτα κάθε βράδυ, λογικώτατα, μιὰ μέρα τὴν κάνει... τὸ ἥμισύ του. Τρόπος τοῦ λέγειν δηλαδή, γιατὶ ναὶ μὲν ἡ Ρίτα γ...

(Συνέχεια στὴ σελίδα 46)

Ἡ Ρίτα μὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 3 σύζυγό της, τὸν πρίγκηπα Ἀλὴ Χάν.

Ἡ Ρίτα Χαϊηγουορθ ὅπως ἐμφανίζεται στὴ νέα ταινία της «Μιὰ νύχτα στὸ «Τρινιντάντ», στὴν ὁποία πρωταγωνιστεῖ μὲ τὸ Γκλὲν Φόρντ. Στὴν ταινία αὐτὴ ἡ Ρίτα Χαϊηγουορθ δημιουργεῖ ἕνα τύπο παρόμοιο μὲ τῆς ἡρωΐδας στὴν ταινία της «Τζίλντα», ἡ ὁποία τὴ δόξασε. Ἡ ταινία... πανηγυρίζει τὸ γύρισμα τῆς Ρίτας στὸν κινηματογράφο.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

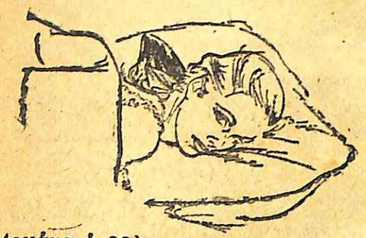
Η ΓΥΝΑΙΚΑ,
ΑΥΤΗ Η ΑΓΝΩΣΤΗ

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» προσφέρει ἀπὸ αὐτὸ τὸ τεῦχος στὶς ἀναγνώστριές της τὴν «Ἄγνωστη Γυναίκα» μὲ τὴ βεβαιότητα ὅτι ἔτσι θὰ μπορέσουν νὰ γνωρίσουν καλύτερα τὸν ἑαυτό τους καὶ νὰ προσαρμοσθοῦν καλύτερα στὴ συζυγικὴ ζωή. Ἡ «Ἄγνωστη Γυναίκα» εἶναι τρόπον τινὰ ἕνα συμπληρωματικὸ ἀνάγνωσμα στὰ ἀναγνώσματα ποὺ δημοσιεύσαμε προηγουμένως: «Τὸ Θαῦμα τοῦ Ἑαυτοῦ σας» καὶ «Τὸ Ἔνστικτο τῆς Δημιουργίας». Ἀσχολεῖται μὲ ὡρισμένες πλευρὲς τῆς συζυγικῆς ζωῆς ποὺ ἀφοροῦν τὴ γυναίκα, ἐνῶ παράλληλα τὴ διαφωτίζει καὶ τὴν κατατοπίζει γιὰ τοὺς σημαντικώτερους σταθμοὺς τῆς ζωῆς της. Τὴ διευκολύνει νὰ ζήση ὁλοκληρωμένη ζωὴ καὶ ὡς σύζυγος καὶ ὡς μητέρα, σχίζοντας τὸ πέπλο τῆς ἄγνοιας καὶ τὸ φόβο ποὺ σκεπάζει τὶς πιὸ ἰδιαίτερες πτυχὲς τῆς ὑποστάσεώς της. Ἀρχίζομε ἀπὸ τὸ κεφάλαιο τῆς γυναικείας ψυχρότητος, ποὺ τόση δυστυχία σκορπίζει στὰ ἀνδρόγυνα καὶ τόσα διαζύγια προκαλεῖ.

1ον

Η ΑΝΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

Ο ΘΥΡΕΟΕΙΔΗΣ : ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Μονάχα ὁ 20ὸς αἰώνας ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ψυχρὴ γυναίκα

ΓΙΑ νὰ ἐξασφαλίση τὴ διαιώνισι τοῦ εἴδους, ἡ Μητέρα Φύσι προνόησε ὥστε ἡ πρᾶξι τῆς ἀναπαραγωγῆς νὰ συνοδεύεται μὲ τὴν ἡδονή. Ἐνῶ ὅμως δὲν συμβαίνει ποτὲ νὰ μὴ αἰσθάνεται τὴν ἡδονὴ αὐτὴ ὁ ἄνδρας, ἀντίθετα πολλὲς γυναῖκες τὴν στεροῦνται.

Ἀπὸ τὶς γυναῖκες αὐτὲς, λιγώτερο ἀξιολύπητες εἶναι κεῖνες ποὺ δὲν αἰσθάνονται καμμιὰ εὐχαρίστησι ἀπὸ τὶς συζυγικὲς σχέσεις, ποὺ τὶς δέχονται ἀπὸ ἁπλὸ συζυγικὸ χρέος καὶ τὶς θεωροῦν συχνὰ σὰν κάτι ὠφέλιμο ἢ σὰ μιὰ... ἀγγαρεία.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλες γυναῖκες ποὺ ἐπιθυμοῦν ὅπως ἔχουν νόμιμο καὶ φυσικὸ δικαίωμα νὰ συμμερίζωνται τὴν ἡδονὴ τοῦ συζύγου, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ τὸ κατορθώσουν ποτέ.

Ἕως τὸν αἰῶνα ποὺ ζοῦμε, ἐλάχιστα ἀσχολήθηκε ἡ ἰατρικὴ μὲ τὴν ψυχρή, τὴν ἀναφροδισιακὴ γυναίκα. Καὶ γιὰ ποιὸ λόγο, ἀφοῦ ἡ εὐχαρίστησι τῆς γυναίκας δὲν εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἀναπαραγωγή; Ὡρισμένως ὁ συλλογισμὸς αὐτὸς εἶναι πάρα πολὺ ἀνδρικός. Ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη ὅμως ἔχει μεγαλύτερη ὀξυδέρκεια, γιατὶ ὑπολογίζει πόσα κακὰ καὶ πόσες ἀρρώστειες μποροῦν νὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν ἀναφροδισία τῆς γυναίκας: συμπλέγματα, νευρασθένεια, κακὴ συνεννόησι καὶ μερικὲς φορὲς διάλυσι τοῦ γάμου.

Ἡ ἐπιστήμη ἀνησύχησε γι' αὐτὲς τὶς καταστροφὲς καὶ βάλθηκε νὰ θεραπεύση τὴν αἰτία.

Ἕνα φυσιολογικὸ ἐμπόδιο

Ἡ εὐχαρίστησι ποὺ συνοδεύει τὴ σεξουαλικὴ πρᾶξι εἶναι ἀντανακλαστικὸ φαινόμενο νευρικῆς φύσεως, ποὺ τὸ προκαλεῖ ἕνας μηχανισμὸς διαφορετικὸς σὲ κάθε γυναίκα. Καὶ ἡ εὐχαρίστησι μπορεῖ νὰ λείπη ὅταν ὁ σύζυγος εἴτε ἀπὸ ἐγωϊσμὸ εἴτε ἀπὸ ἄγνοια δὲν παίρνει τὸν κόπο ν' ἀνακαλύψη τὸν ἰδιαίτερο μηχανισμὸ τῆς γυναίκας του. Ἀπὸ δῶ προέκυψε καὶ τὸ περίφημο δόγμα: «Δὲν ὑπάρχουν ψυχρὲς γυναῖκες παρὰ μονάχα ἀδέξιοι ἄνδρες».

Δὲ συμβαίνει ὅμως πάντοτε αὐτό. Μερικὲς φορὲς, ὁ ἴδιος ὁ σχηματισμὸς τῶν ὀργάνων μπορεῖ νὰ βρίσκεται σ' ἀντίθεσι μὲ τὸ μηχανισμὸ ποὺ προκαλεῖ τὸ ἀντανακλαστικό. Μερικὲς φορὲς, ὁ ἀτελὴς αὐτὸς σχηματισμὸς ὑπάρχει ἔτσι ἐκ γενετῆς, ὅπως π. χ. ὅταν ὑπάρχη στενότης κόλπου, παραμορφώσεις τῆς μήτρας κλπ.

Πολὺ συχνότερη εἶναι ἡ διαστολὴ τῶν ὀργάνων ποὺ ἐπιμένει νὰ ὑπάρχη καὶ μετὰ τὸν τοκετό. Ἔτσι, γυναῖκες ἀπόλυτα φυσιολογικὲς στὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς τους, ἔγιναν ἀναφροδισιακὲς ἔπειτα ἀπὸ ἕνα ἢ δύο τοκετούς.

Οἱ ἀναφροδισίες αὐτὲς ἐπιβάλλουν τὴ χειρουργικὴ ἐπέμβασι, ποὺ κατορθώνει πάντα νὰ τὶς θεραπεύη σφίγγοντας τὰ διασταλέντα ὄργανα.

Παρ' ὅλα αὐτά, οἱ αἰτίες αὐτὲς τῆς ἀναφροδισίας ποὺ ὀφείλονται στὴν κακὴ κατασκευὴ ἢ κατάστασι τῶν ὀργάνων, εἶναι σπάνιες. Στὶς συχνότερες περιπτώσεις, τὰ ὄργανα δὲν φταίνε καθόλου. Ἐκεῖνο ποὺ φταίει εἶναι τὸ νευρικὸ ἀντανακλαστικό.

Ὁ ρόλος τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων

Πῶς μπορεῖ ν' ἀποκατασταθῆ αὐτὴ ἡ λειτουργία μέσα στὸν ὀργανισμό; Οἱ παλιὲς μέθοδοι θεραπείας διήγειραν τὸ νευρικὸ σύστημα μὲ διάφορα φάρμακα: ἐμετικὰ κάρυα, στυχνίνη, γιοχιμπίνη. Τὰ φάρμακα αὐτὰ φέρνουν μερικὲς φορὲς ἀποτελέσματα καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀκόμα σὰν συμπληρωματικὰ τῆς ὅλης θεραπείας καὶ τότε ὠφελοῦν. Ὡστόσο, μοναχά τους δὲν εἶναι ἀρκετά.

Εἶναι γνωστὴ σήμερα ἡ στενὴ συνάρτησι ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ νευρικὸ σύστημα καὶ τοὺς ἐνδοκρινεῖς ἀδένες. Διαπίστωσαν πραγματικὰ ὅτι οἱ ἐνδοκρινικὲς διαταραχὲς εἶναι ἱκανὲς νὰ φέρουν ἀναφροδισία καὶ ὅτι παράλληλα ἡ γυναίκα ποὺ οἱ ἐνδοκρινεῖς της ἀδένες λειτουργοῦν καλὰ εἶναι γενικὰ φυσιολογικὴ ἀπὸ σεξουαλικὴ ἄποψι.

Ἀπὸ τὴ διαπίστωσι αὐτὴ προέκυψε καὶ ἡ ἰδέα νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὁρμόνες στὴ θεραπεία τῆς ἀναφροδισίας.

Ἀνδρικὲς ὁρμόνες

Ὅπως ἦταν φυσικό, τὸ πρῶτο ποὺ σκέφθηκαν οἱ ἐπιστήμονες εἶναι οἱ γυναικεῖες ὁρμόνες καὶ ἰδιαίτερα ἡ φολλικυλίνη. Ἀλλὰ ἡ ὁρμόνη αὐτὴ, μ' ὅλο ποὺ ἀναπτύσσει τὰ ἐξωτερικὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς γυναίκας, δὲν φέρνει κανένα ἀποτέλεσμα ὅσον ἀφορᾶ τὰ σεξουαλικὰ ἀντανακλαστικά. Ἀκόμα καὶ στὶς ἰσχυρὲς δόσεις ποὺ δίδεται καμμιὰ φορά, σὲ συνδυασμὸ μὲ μιὰ ἄλλη γυναικεία ὁρμόνη, τὴ λυτεΐνη, ἀκόμη καὶ τότε δὲν φαίνεται νὰ ἐπηρεάζουν εὐνοϊκὰ τὴν ἀναφροδισία.

Ἀντίθετα, οἱ ἀνδρικὲς ὁρμόνες φαίνεται μιὰ ὡρισμένη ἐπίδρασι. Οἱ γυναῖκες ποὺ ὑποβάλλονται γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο σὲ θεραπεία μὲ τεστοστερόνη παρουσιάζουν γενικὰ μιὰ αὔξησι τῆς σεξουαλικῆς διαθέσεως μετὰ τὴ θεραπεία.

Τὸ γεγονὸς ἴσως νὰ φανῆ παράδοξο. Πῶς συμβαίνει ὥστε νὰ γίνεται ἡ γυναίκα πιὸ «γυναίκα» μὲ τὴν ἀνδρικὴ καὶ ὄχι μὲ τὴ γυναικεία ὁρμόνη; Ἡ Φύσις ἔχει μερικὲς τέτοιες φαινομενικὲς ἀντιφάσεις ποὺ στὸ τέλος ἐξηγοῦνται.

Ἀπὸ ὅλες ὅμως τὶς ὁρμόνες ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἐναντίον τῆς γυναικείας ψυχρότητος, ἐκείνη ποὺ δίνει τὰ πιὸ σταθερὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἡ θυρεοειδίνη.

Ὁ θυρεοειδὴς ἀδένας

Ὁ θυρεοειδὴς ἀδένας εἶναι ὁ «ἀδένας τῆς ζωτικότητος». Ἔχει τὴν ἴδια σημασία γιὰ τὸν ὀργανισμὸ ποὺ ἔχει καὶ τὸ ὀξυγόνο γιὰ τὴ φωτιὰ καὶ ἐπενεργεῖ ἐπάνω του ὅπως αὐτό. Σὲ περιπτωσι θυρεοειδικῆς ἀνεπάρκειας ἡ θρέψις ἐλαττώνεται, οἱ μῦς ἀδυνατίζουν, τὰ μαλλιὰ γίνονται σκληρὰ καὶ σπάζουν, ἡ ἐξυπνάδα καὶ ἡ ζωτικότης λιγοστεύουν.

Αὐτὸ ποὺ κάνει γενικὰ γιὰ τὸν ὀργανισμὸ ὁ θυρεοειδὴς ἀδένας, τὸ πραγματοποιεῖ ἰδιαίτερα στὶς σεξουαλικὲς λειτουργίες. Ὅταν ὁ ἀδένας αὐτὸς δὲν λειτουργῆ ἱκανοποιητικὰ, τότε οἱ σεξουαλικοὶ πόθοι σπανίζουν καὶ ἡ ἀναπαραγωγικὴ ζωὴ ὁλόκληρη λειτουργεῖ μὲ ἀργὸ ρυθμό.

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ποὺ ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ δύο φῦλα εἶναι τονισμένο ἀκόμη περισσότερο στὴ γυναίκα.

Παρατηρήθηκε ἐπίσης ὅτι ὁ θαλασσινὸς ἀέρας καθὼς καὶ οἱ θαλασσινὲς τροφὲς (ψάρια, ὄστρακα), ἐπενεργοῦν ὡς σεξουαλικὸ διεγερτικό. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι ὁ θαλασσινὸς ἀέρας καὶ οἱ θαλασσινὲς τροφὲς περιέχουν ἰσχυρὴ δόσι ἀπὸ ἰώδιο. Καὶ τὸ ἰώδιο εἶναι τὸ κυριώτερο συστατικὸ τῶν ὁρμονῶν τοῦ θυρεοειδοῦς, ποὺ ὁ τελευταῖος τὶς παράγει φιλτράροντας μέσα στὸν ὀργανισμὸ τὸ ἰώδιο. Ἔτσι, οἱ ἰωδιοῦχες τροφὲς καὶ ὁ θαλασσινὸς ἀέρας ὠφελοῦν στὴ σεξουαλικὴ λειτουργία ἐπειδὴ τὸ ἰώδιό τους αὐξάνουν τὶς σεξουαλικὲς ἐκκρίσεις.

Συχνὰ, λοιπὸν, ἡ γυναικεία ψυχρότης συνδέεται μὲ μιὰν ἀνεπάρκεια τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος, περισσότερο ἢ ὀλιγώτερο ἔντονη. Καὶ ἡ παροχὴ ἐκχυλισμάτων θυρεοειδοῦς εἶναι ἡ πιὸ ἀποτελεσματικὴ ἀπὸ ὅλες τὶς ἐνδοκρινικὲς θεραπεῖες.

ΠΡΟΣΟΧΗ !

Ὡστόσο, ἂς μὴ βιαστοῦν οἱ ψυχρὲς γυναῖκες νὰ προμηθευτοῦν χάπια μὲ θυρεοειδίνη, ἐλπίζοντας νὰ ἔχουν ἔτσι γρήγορο ἀποτέλεσμα. Τὸ φάρμακο αὐτὸ εἶναι στὴν πραγματικότητα ἐπικίνδυνο καὶ σὲ καμμιὰ περίπτωσι δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται χωρὶς τὴ σύστασι τοῦ γιατροῦ.

Τὰ ἐνοχλήματα εἶναι συχνὰ καὶ μποροῦν νὰ ἔχουν δυσάρεστες συνέπειες, ἀπὸ τοὺς ἐμέτους, τοὺς πονοκεφάλους, τοὺς ἰλίγγους, τὶς πεπτικὲς διαταραχὲς ἕως τὴ συγκοπὴ κλπ. Ἡ θεραπεία πρέπει νὰ γίνεται μὲ φρόνησι καὶ σὲ καμμιὰ περίπτωσι χωρὶς τὴν τακτικὴ ἐπαγρύπνησι τοῦ γιατροῦ.

Ἐξ ἄλλου, γιὰ νὰ ἐπέλθη τὸ ποθητὸ ἀποτέλεσμα, οἱ δόσεις ποὺ χρησιμοποιοῦνται διαφέρουν ἀπὸ περίπτωσι σὲ περίπτωσι. Μονάχα ὁ γιατρὸς μπορεῖ, ἀφοῦ ἐξετάση τὴν ἀσθενῆ, νὰ ὁρίση ἢ νὰ μεταβάλη τὶς δόσεις ὅσο θὰ διαρκῆ ἡ θεραπεία.

Τέλος, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν καλύτερα ἀποτελέσματα οἱ γιατροὶ, συμπληρώνουν τὴ θεραπεία τοῦ θυρεοειδοῦς καὶ μὲ ἄλλες ὁρμόνες, ὅπως π. χ. τὸ Τεστοστερόν, προσθέτοντας σὲ ὡρισμένες ἄλλες περιπτώσεις φάρμακα διεγερτικὰ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς περιπτώσεις συνιστοῦν τὴν πρέπουσα ὑγιεινὴ ζωή: ἀνάπαυσι, ὑδροθεραπεία, ἐλαφρὰ καὶ τονωτικὴ τροφή.

Ἐλάχιστα εἶναι ἀκόμη γνωστὴ ἡ ἐπίδρασι ποὺ ἀσκεῖ ὁ θυρεοειδὴς ἀδένας πάνω στὴ γυναικεία ψυχρότητα. Πρόκειται γιὰ μιὰ πρόσφατη ἀνακάλυψι τῆς ἐπιστήμης, ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴ λειτουργία τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων, τὴν ἐνδοκρινολογία.

Ὅσες ἀναγνώστριες ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν περισσότερα γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ θυρεοειδοῦς καὶ τῶν ἄλλων ἀδένων μέσα στὸν ὀργανισμό, μποροῦν νὰ ἀνατρέξουν στὸ ἀνάγνωσμα ποὺ δημοσιεύθηκε σὲ συνέχειες ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 41 ἕως τὸ ὑπ' ἀριθ. 46 φύλλο τῆς «Γυναίκας» μὲ τὸν τίτλο «Τί εἶναι καὶ πῶς λειτουργοῦν οἱ ἐνδοκρινεῖς ἀδένες».

Σὰν κατακλεῖδα ἔχουμε νὰ προσθέσουμε ὅτι ὁ θυρεοειδὴς μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ τὸ κλειδὶ τῆς θεραπείας. Ὡστόσο καὶ πολὺ συχνὰ στὴ βάσι τῆς ἀναφροδισίας ὑπάρχει καὶ ψυχολογικὴ αἰτία, ἕνα «ἀγκάθι», ὅπως λένε καὶ οἱ ψυχολόγοι. Ἡ αἰτία αὐτὴ ἐξαφανίζεται ὅταν γίνη θεραπεία μὲ τὴν ψυχαναλυτικὴ μέθοδο. Στὸ παρακάτω κεφάλαιο θὰ δοῦμε τί προσφέρει σχετικὰ μ' αὐτὸ ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Τὸ ψυχικὸ φρένο.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΛΥ ΒΙΑΣΤΙΚΕΣ...

1. Βιαστικὰ καμωμένο ἀπὸ λινὸ μπλὲ τὸ φόρεμα αὐτὸ ἔχει: Δυὸ ραφὲς στὸ πλαϊ παρμένες λίγο πρὸς τὴ μέση, ἕνα ντεκολτὲ ὁριζόντιο καὶ δυὸ τσέπες μεγάλες. Οἱ γαρνιτοῦρες του εἶναι ἀπὸ λευκὸ γκρὸ γκραὶν καθὼς καὶ ἡ ζώνη ποὺ σφίγγει καὶ σουρώνει ἐλαφρῶς τὴ μέση.
2. Εὐκολοφόρετο φόρεμα ἀπὸ σκωτσέζικο καρὸ ὕφασμα ποὺ σουρώνει στὴ μέση μὲ μιὰ ζώνη κορσελέ. Εἶναι καμωμένο μὲ τέσσερα λοξὰ φύλλα καὶ σχηματίζει σοῦρα κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν τετράγωνο νωμίτη.
3. Γιὰ νὰ πλένεται εὔκολα τὸ φόρεμα αὐτὸ μὲ τὶς δοῦλες εἶναι σὲ δυὸ κομμάτια. Τὸ κορσὰζ ποὺ δὲν ἔχει μανίκια καὶ σταυρώνει στὸ ἕνα πλάϊ, κι' ἡ φοῦστα μὲ τὶς βαθειὲς κουφόπιετες μπρὸς καὶ πίσω.
4. Μεταβάλλεται εὔκολα τὸ φόρεμα αὐτὸ ἀπὸ τυσὸρ πεκινὲ καὶ φοριέται τὸ ἀπόγευμα μὲ μπολερὸ σπένσερ ποὺ ἔχει τὸ γιακὰ δεμένο σὲ φιόγκο, τὸ πὰτ κουμπωτὸ καὶ τὰ μανίκια μὲ λευκὸ βολὰν κάτω ἀπὸ τοὺς ἀγκῶνες. Τὸ βράδυ σὰν φόρεμα χοροῦ μὲ μιὰ μπλούζα δίχως μανίκια. Ντεκολτὲ σὲ σχῆμα καραβιοῦ καὶ φαρδειὰ ζώνη κορσελέ.
5. Εὔκολο στὸ σίδερο τὸ φόρεμα αὐτὸ ἀπὸ δισὺ καρὸ ἔχει τὸ ντεκολτὲ καὶ τὰ μανίκια πλαισιωμένα μὲ μιὰ λοξὴ φάσα. Ἡ φούστα ἔχει τέσσερα φύλλα.

ΤΑ ΕΘΙΜΑ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!...

Τ Ι ΔΥΣΚΟΛΟ ποὺ εἶναι νὰ ζῆ κανεὶς ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους! "Αν τρίψετε τὴ μύτη ἑνὸς Γάλλου γιὰ νὰ τοῦ εὐχηθῆτε καλημέρα, ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης νὰ παρεξηγηθῆ, ἐνῶ ἕνας 'Ερυθρόδερμος θὰ ἔμενε ἐνθουσιασμένος. Γιὰ νὰ ταξιδέψη κανεὶς στὸ ἐξωτερικό, πρέπει νὰ ξέρη καλὰ τὰ ἔθιμα καὶ τὶς συνήθειες τῶν χωρῶν ποὺ θὰ ἐπισκεφθῆ, περισσότερο ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴ γλῶσσα τους...

"Αν, παραδείγματος χάριν, στὴν 'Αγγλία, ἐπιχειρήσετε νὰ πιάσετε τὸν ἀρακὰ ποὺ τρῶτε, μὲ τὶς μύτες τοῦ πηρουνιοῦ σας, ἀντὶ νὰ τὸν τοποθετήσετε προσεκτικὰ στὴν πλάτη τοῦ πηρουνιοῦ — βοηθῶντας μὲ τὸ μαχαίρι — καὶ νὰ τὸν φέρετε ἔτσι στὸ στόμα σας, θὰ σᾶς κυττάξουν μὲ πολὺ περισσότερη κατάπληξι, ἀπὸ ὅση θὰ δοκιμάσουν ἂν ἀντιληφθοῦν ὅτι δὲν ξέρετε τὴ γλῶσσα.

Καὶ, μιὰ ποὺ ὁ λόγος γιὰ τὴν 'Αγγλία, ὅταν βρίσκεσθε ἐκεῖ, ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι πρέπει νὰ ξέρετε ἀπ' ὄξω καὶ νὰ ἀπαγγέλλετε στίχους τοῦ Σαίξπηρ καὶ ἀποσπάσματα τῆς 'Αγίας Γραφῆς! Εἶναι «καθὼς πρέπει» νὰ φορῆ ὁ κύριος λουλούδι στὸ μπουτονιέρα του, καὶ τὸ χειμώνα πρέπει νὸ βγαίνη ἔξω φορώντας ἕνα ἁπλὸ σακκάκι, ἕνα γαρύφαλο, καπέλο μελὸν καὶ νὰ κρατῆ στὰ χέρια του ὀμπρέλα... τυλιγμένη σφιχτά! Τὴν ὀμπρέλα αὐτὴ δὲν τὴν ξετυλίγει ποτέ! "Αν βρέξη, δὲν ἔχει παρὰ νά... φορέση ἀδιάβροχο.

"Αν τὰ πράγματα σᾶς πᾶνε ἀνάποδα στὴ ζωή σας, οἱ φίλοι σας θὰ ὑποδεχθοῦν τὰ ἄσχημα νέα μὲ τὴν ἁπλῆ παρατήρησι: «κακὴ τύχη!». "Αν πάλι, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου, διασχίσατε ὁλόκληρο τὸ ἐχθρικὸ μέτωπο πολεμώντας μὲ τὴ λόγχη καὶ γυρίσατε στὶς φιλικὲς γραμμὲς φέροντας μαζί σας καὶ 36 αἰχμαλώτους, δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ὑποδεχθοῦν ἀλαλαγμοὶ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ὅπως θὰ συνέβαινε σὲ ἄλλες χῶρες. Τὸ μόνο ποὺ θὰ σᾶς ποῦν — κι' αὐτὸ μὲ πολλὴ ἠρεμία — θὰ εἶναι ὅτι εἴχατε... «καλὴ ἐπίδοσι»! Καὶ αὐτὴ ἡ ἔμφυτη μετριοφροσύνη, εἶναι ἴσως τὸ ὡραιότερο σημεῖο τοῦ ἀγγλικοῦ χαρακτῆρος.

★

"Οσον ἀφορᾶ τὴν 'Ισπανία, μὴ νομίζετε πὼς ὅλες οἱ Σπανιόλες εἶναι καὶ... Κάρμεν. 'Η ἀληθινὴ 'Ισπανίδα εἶναι συγκρατημένη, μυστικοπαθὴς καὶ ὑπερήφανη. Ζῆ πολὺ περιωρισμένη ζωή, ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις.

Μὴ πιστεύετε ὅτι ὁλόκληρη ἡ 'Ισπανία σκέπτεται μόνο τὶς ταυρομαχίες! Εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ πλάνη. Πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν πηγαίνουν ποτέ τους. 'Η ἀλήθεια ὅμως εἶναι πὼς ἡ μεγάλη λαϊκὴ μάζα ἀγαπᾶ τὶς ταυρομαχίες, ὅπως σὲ ἄλλες χῶρες ἀγαπᾶ τὸ ποδόσφαιρο ἢ τὸ ποδήλατο.

Μὴ παραπονιέσθε ὅτι ἡ ταχυδρομικὴ θυρίδα τῶν συστημένων εἶναι ἀνοιχτὴ μόνο δυὸ ὧρες τὴν ἡμέρα, οὔτε ὅτι ἀκοῦτε πολὺ συχνὰ τὴν ἀπάντησι «Μανιάνα!», ποὺ σημαίνει «αὔριο». Εἶναι καὶ αὐτὰ ὑπολείμματα τῆς ἀνατολίτικης ραθυμίας, ποὺ ἀπέμεινε στὴ χώρα ὕστερα ἀπὸ τὸ πέρασμα τῶν 'Αράβων κατακτητῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀνυπόφορα θερμοῦ κλίματος ποὺ ἐπικρατεῖ ἐκεῖ — ὅπως καὶ στὶς ἄλλες μεσογειακὲς χῶρες — τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι εἶναι πολλὲς οἱ ἀπογοητεύσεις ποὺ σᾶς περιμένουν στὴν μορφὴ αὐτὴ χώρα: 'Η 'Ισπανία δὲν ἀσχολεῖται μόνο μὲ τὶς ταυρομαχίες, ὅλος ὁ κόσμος δὲν παίζει... κιθάρα ἀπὸ τὸ πρωῒ ὣς τὸ βράδυ καὶ λιγοστὲς εἶναι οἱ γυναῖκες ποὺ χορεύουν μὲ ἕνα γαρύφαλο στὸ αὐτί, καὶ σκορπίζουν παθητικὲς ματιὲς «ἁ λὰ Κάρμεν» στοὺς θεατάς!...

★

'Η 'Ιταλία εἶναι ὁ τόπος τῶν παιδιῶν.

Μὴ ξεχνᾶτε πὼς τὰ παιδιὰ εἶναι οἱ βασιλιάδες τοῦ τόπου. Δὲν ὑπάρχει Ἰταλικὸ φίλμ, ὅπου δὲν θὰ ἰδῆτε ἀναρίθμητα πιτσιρίκια νὰ τρέχουν δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἐυπόλητα....

Γενικὰ ὁ λαὸς εἶναι εὐγενικός, ἀνοιχτόκαρδος. "Οταν βρίσκεσθε μὲ Ἰταλούς, διηγηθῆτε τους ὁλόκληρη τὴν ἱστορία τῆς ζωῆς σας. Θὰ σᾶς παρακολουθήσουν μὲ ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον — καὶ θὰ σᾶς διηγηθοῦν ἀμέσως μετὰ τὴ δική τους... Σᾶς εὐχόμαστε νὰ τοὺς καταλάβετε....

Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ὁ 'Ιταλὸς εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐγενὴς καὶ ἀποφασισμένος πάντοτε νὰ σᾶς ἐξυπηρετήση ὁπωσδήποτε, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχη ἰδέαν ἀπ' αὐτὸ ποὺ τὸν ρωτᾶτε. Μὴ διακινδυνεύετε λοιπὸν ποτὲ νὰ ρωτήσετε τὸ δρόμο σας, ἰδίως στὴ Νότιο 'Ιταλία. 'Απὸ τὴν προθυμία νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουν, θὰ σᾶς δείξουν ὅ,τι θέλει ὁ καθένας!...

Καὶ μὴ περπατᾶτε ποτὲ ἐπὶ πολλὴ ὥρα στὸν ἥλιο, ὅπως δὲ θὰ τὸ ἔκανε καὶ ἕνας 'Ισπανός. Οἱ 'Ισπανοὶ θεωροῦν ὅτι ὁ ἥλιος ἔχει γίνει γιὰ τοὺς σκύλους καὶ τοὺς "Αγγλους! Οἱ 'Ιταλοὶ δὲν τὸ λένε, ἀλλὰ τὸ σκέπτονται.

Μὴ ἐπιχειρήσετε νὰ κόψετε ποτὲ τὰ μακαρόνια μὲ τὸ μαχαίρι 'Η μεγάλη τέχνη εἶναι νὰ τὰ φᾶτε, ἀτέλειωτα σὲ μῆκος ὅπως εἶναι, τυλίγοντάς τα γύρω στὸ πηρούνι μὲ τὴ βοήθεια τοῦ κουταλιοῦ. Κι' αὐτὸ ὅμως, δὲν θεωρεῖται πιὰ πολὺ «καθὼς πρέπει», καὶ δὲν τὸ συναντᾶτε στὰ κοσμικὰ ἐστιατόρια.

"Οταν βρίσκεσθε μὲ κόσμο, μὴ διστάζετε νὰ ὑποκλίνεσθε πρὸς ὅλες τὶς μεριές, καὶ νὰ φιλᾶτε — ἂν εἶσθε κύριος — τὰ χέρια τῶν κυριῶν ποὺ σᾶς τριγυρίζουν. Οἱ κυρίες, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ τείνουν τὸ νῶτο τους γιὰ χειροφίλημα.

Καὶ μὴ ἐκπλαγῆτε διόλου ἂν γιὰ «καλημέρα» δεχθῆτε ἕνα γερὸ χτύπημα στὴν πλάτη. Τὸ ἴδιο κάνουν καὶ οἱ Ἰσπανοὶ καὶ... οἱ "Ελληνες. Οἱ μεσογειακοὶ λαοὶ εἶναι ἐκδηλωτικοί. Μόνον οἱ "Αγγλοι περιορίζονται σ' ἕνα ξερὸ «Χέλο!» πρὸς τὸν ἀδελφό τους, ποὺ εἶχαν νὰ τὸν δοῦν ἀπὸ τὸ 1900....

★

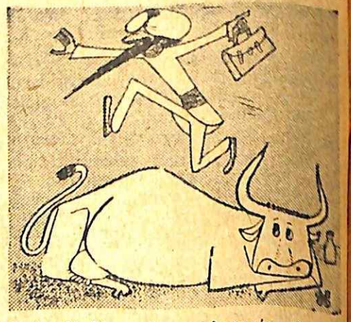
Στὴν Πορτογαλία, μάθετε νὰ προσφωνῆτε ὅλους τοὺς καλοντυμένους ἀνθρώπους «Ἐξοχώτατε!». Τοὺς ἄλλους μπορεῖτε νὰ τοὺς ἀποκαλῆτε «'Αξιότιμε κύριε!», τὸ κρασὶ εἶναι θαυμάσιο, ἀλλὰ μὴν κάνετε ποτὲ τὸ λάθος νὰ ξεφλουδίσετε μόνος σας τὸ πορτοκάλι σας. Δὲν εἶναι σωστό. Θὰ σᾶς τὸ καθαρίση τὸ γκαρσόνι...

Γιὰ νὰ ἐκφράσετε τὸ θαυμασμό σας, κλείστε τὸ μάτι καὶ τσιμπῆστε τὸ αὐτί σας...

★

Στὴν 'Ελβετία, ἂν ἔχετε ραγτεβού μὲ μιὰ κοπέλα, μὴ σᾶς κάνη ἐντύπωσι ἂν ἀνήκη σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ παλιὲς 'Ελβετικὲς οἰκογένειες. "Αν φθάση μὲ καμιὰ ὥραια μοντέρνα κούρσα, κατὰ πᾶσα πιθανότητα ὁ πατέρας της εἶναι νεοπλούσιος ἐργοστασιάρχης ἀλλαντικῶν... Οἱ 'Ελβετοὶ εἶναι πλούσιοι, ἀλλὰ ἤρεμοι καὶ ἀπλοϊκοί. 'Αντιπαθοῦν κάθε τι ποὺ εἶναι φανταχτερὸ καὶ ἐπιδεικτικό.

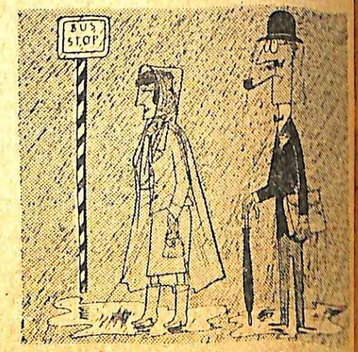
Μὴ ἔχετε τὴν ἐντύπωσι ὅτι ὁ κόκκινος σταυρὸς τῶν φαρμακείων εἶναι τὸ ἐθνικὸ σύμβολο τῶν 'Ελβετῶν. Κάνετε λάθος.

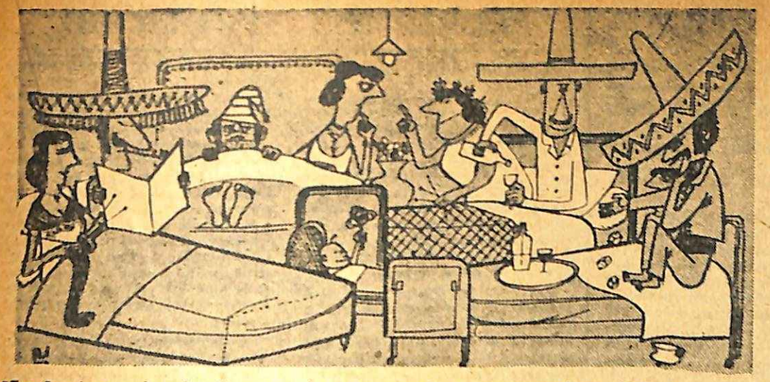
Στὶς 'Ινδίες, ἡ κυκλοφορία εἶναι τόσο δύσκολη ἀπ' ὅ,τι εἶναι στὴν 'Αθήνα: ἕνα ἱερὸ βόδι ξαπλώση στὴ μέση τοῦ δρόμου, οὔτε πεζός, οὔτε καὶ αὐτοκίνητο ἐπιτρέπεται νὰ τὸ ἐνοχλήση!

Στὴν 'Ιταλία, ὅπου οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀνυπόφορα εὐγενεῖς. Μὴ ρωτᾶτε ποτὲ τὸ δρόμο: μὲ τὸ πιὸ ὑποχρεωτικὸ ὕφος, θὰ σᾶς δείξουν ὁποιαδήποτε κατεύθυνσι!...

Στοὺς "Αγγλους, τὴν ἠρωϊκὴ αὐτὴ φυλή, οἱ γυναῖκες φοροῦν ἀδιάβροχα καὶ οἱ ἄνδρες κρατοῦν ὀμπρέλες (σφιχτὰ τυλιγμένες)!

"Ενα δωμάτιο γιὰ τοὺς ξένους, στὴν Παραγουάη: συγκεντρώνουν ἐκεῖ μέσα πέντε ἢ ἑξη κρεβάτια, ὥστε ὁ καθένας νὰ μπορῆ νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ ἄλλου.

Συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. Στὴ σημαία τους, ὁ σταυρὸς εἶναι λευκὸς καὶ τὸ φόντο κόκκινο....

★

Στὴ Φιλλανδία, μὴ κάνετε ποτὲ ἐπισκέψεις μεταξὺ 5 καὶ 6 τὸ ἀπόγευμα. Εἶναι ἡ ὥρα ποὺ τρῶνε οἱ ἄνθρωποι... γιὰ βράδυ καὶ δὲν πρέπει νὰ τοὺς καθυστερήσετε, γιατὶ οἱ ὑπηρέτριες στὶς 7 φεύγουν ἀπὸ τὰ σπίτια ὅπου ἐργάζονται καὶ πηγαίνουν στὰ δικά τους. Μὴ ἐκπλαγῆτε ἂν σᾶς προσφέρουν γάλα ἀντὶ γιὰ ἄλλο ποτὸ καὶ μὴ ἔχνάτε ὅτι σ' αὐτὴ τὴ χώρα ὅπου οἱ κοπέλλες κάνουν ὀλόγυμνες μπάνιο στὰ ποτάμια καὶ τὶς λίμνες καὶ πλησιάζουν μόνες τους στὸ δρόμο τὸν ἄντρα ποὺ τοὺς ἀρέσει, δὲν ἐπιτρέπεται ποτὲ νὰ τὸν φιλήσουν στὸν κινηματογράφο!....

★

Στὴν Τουρκία, μὴ παιδεύεσθε ψάχνοντας γιὰ ν' ἀνακαλύψετε κανένα χαρέμι. Τὰ χαρέμια ἔχουν θεωρητικὰ ἐκλείψει ἀπὸ τὸ 1909. 'Η πολυγαμία ἦταν γιὰ τοὺς πλούσιους μιὰ διασκέδασις ποὺ τὴν ἐπέτρεπε τὸ Κοράνι καὶ γιὰ τοὺς φτωχοὺς ἕνας τρόπος γιὰ νὰ ἔχουν πολλὲς ἐργάτριες.

'Απὸ τὴν ἄλλη μεριά, μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ὅταν φλερτάρουν, οἱ νεαρὲς Τουρκάλες εἶναι σοβαρὲς μέχρις ἀπελπισίας. "Αν ἐγκαταλείψετε μιὰ κοπέλλα, εἶναι ἱκανὴ νὰ αὐτοκτονήση! Οἱ Τουρκάλες ἔχουν μείνει τὸ ἴδιο συναισθηματικὲς, ὅπως ἦταν καὶ στὴν ἐποχὴ τοῦ Πιὲρ Λοτί.

★

"Αν ταξιδεύετε στὴ Ρωσία, μὴ ἔχετε τὴν ἐντύπωσι ὅτι τὸ πουρμπουὰρ ἔχουν καταργηθῆ! Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις, πρέπει νὰ δώσετε τουλάχιστον 10%. "Αν δὲν τὸ δώσετε, δὲν θὰ σᾶς τὸ ζητήσουν, ἀλλά... θὰ σᾶς περιποιηθοῦν πολὺ ἄσχημα.

★

Πουθενὰ ὅμως δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ συναντήση τὴν εὐγένεια τῶν 'Ιαπώνων! Ὅταν ρωτήσετε ἕνα ἄντρα τί κάνει ἡ εὐγενεστάτη κυρία Τριαντάφυλλο, θὰ σᾶς ἀπαντήση: «'Η ἀνόητη γυναίκα μου εἶναι πολὺ καλά!».

Καὶ ὅμως, ὁ Γιαπωνέζος λατρεύει καὶ σέβεται τὴ γυναίκα του. 'Αλλὰ, ἀπὸ παράδοσι, πρέπει νὰ ἐξυψώνη ὅ,τιδήποτε ἀνήκει σὲ σᾶς καὶ νὰ ταπεινώνη ὅ,τιδήποτε ἀνήκει σ' ἐκεῖνον. Καὶ, χάρις στὴν καταπληκτική του αὐτοκυριαρχία, ὁ Γιαπωνέζος κατορθώνει νὰ κρύβη πάντα τὰ ἀληθινά του αἰσθήματα, «γιὰ νὰ μὴ ἐνοχλήση κανένα»....

Πρόκειται γιὰ πραγματικοὺς καλλιτέχνες, ποὺ δίνουν ἐλάχιστη σημασία σ' ἕνα θαυμάσια ἐπιπλωμένο καὶ μεγαλοπρεπέστατο σαλόνι, ἀλλὰ μποροῦν νὰ σᾶς μιλοῦν ἐπὶ ὥρα ὁλόκληρη γιὰ ἕνα λουλούδι, ποὺ βρίσκεται μέσα σ' ἕνα βάζο...

★

Μὴ χαμογελᾶτε ποτὲ εἰρωνικὰ ὅταν σᾶς μιλοῦν γιὰ τὴν εὐγένεια τῶν κατοίκων τῆς Πολυνησίας.

Στὰ δημορφα αὐτὰ νησιά, γιὰ νὰ σᾶς ποῦν καλημέρα, σᾶς χαιρετοῦν λέγοντας: «Νὰ ζήσης!» καὶ σᾶς ρωτοῦν ἀπὸ ποῦ ἔρχεσθε. "Αν θέλετε νὰ φύγετε, σᾶς ἀπαντοῦν: «Φεύγα!». Δὲν θὰ ἦταν εὐγενὲς νὰ ἀντιταχθοῦν στὴν ἐπιθυμία σας!

Αὐτὸ δὲν εἶναι πολὺ προτιμότερο καὶ πραγματικὰ εὐγενέστερο ἀπὸ τὸ «Δὲν κάθεσθε λίγο ἀκόμη;», ποὺ τόσο ἐνοχλητικὰ ἐπαναλαμβάνουν οἱ διάφοροι κουραστικοὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι μας, ὅταν πᾶμε νὰ τοὺς ἐπισκεφθοῦμε;

'Ο κάτοικος τῆς Πολυνησίας θὰ κυνηγήση καὶ θὰ ψαρέψη γιὰ νὰ σᾶς ἐξασφαλίση τροφή, καὶ θὰ σᾶς δανείση τὸ κρεβάτι του, μὲ μιὰ... δημορφη κοπέλλα ἐπάνω, ἂν εἶσθε ἄνδρας καὶ σᾶς χρειάζεται!... Θὰ σᾶς γεμίση μὲ κάθε εἶδους δῶρα. "Αλλὰ πρὸς Θεοῦ, μὴ τὸν εὐχαριστήσετε ποτέ! Αὐτὸ τὸ κάνουν μόνον.... οἱ ζητιάνοι!

'Εκεῖ κάτω, οἱ γυναῖκες εἶναι γοητευτικὲς, ἀξιολάτρευτες. Συμφωνοῦν σ' αὐτὸ ὅλοι οἱ ταξιδιῶτες καὶ οἱ συγγραφεῖς. Τὸν ἔρωτα, τὸν λένε ἐνὰ παίξουμε. Καὶ ...παίζουν μὲ τὴ μεγαλύτερη εὐκολία καὶ τὸν πιὸ χαριτωμένο τρόπο...

Καμμιὰ τους δὲν ὀδηγεῖται ἀπὸ συναισθηματισμοὺς, καὶ ἂν θέλετε νὰ παντρευθῆτε μιὰ ἀπ' αὐτές, κανεὶς — οὔτε κἂν οἱ γονεῖς! — δὲν χρειάζεται νὰ σᾶς δώση τὴ γνώμη του. Δὲν εἶναι ἀληθινὸς παράδεισος ἐκεῖ κάτω;

★

"Οταν φθάσετε στὴ χώρα τῶν 'Εσκιμώων, μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ἡ μεγαλύτερη εὐγένεια εἶναι νὰ ξέρετε ἀπ' ἔξω τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν... σκυλιῶν τους, πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶναι ὁ,τιδὲν εὔκολο, γιατὶ ἡ προφορά τους εἶναι δυσκολώτατη.

'Ο 'Εσκιμὼς εἶναι καταπληκτικὸς στὴ γνοστροπία του γιὰ τὶς συναλλαγές. "Αν δανεισθῆτε... τὴ γυναίκα του καὶ τοῦ δώσετε σὲ ἀντάλλαγμα ἕνα δῶρο, ὅλα εἶναι ἐν τάξει. 'Αλλοιῶς, θὰ σᾶς χαρακτηρίση... τσιγκούνη. "Αν πάλι τοῦ δώσετε δῶρο, χωρὶς νὰ πάσετε τὴ γυναίκα, εἶναι ἐπικίνδυνο. Θὰ σᾶς θεωρήση ὑπερβολικὰ πλούσιο καὶ θὰ σᾶς... κλέψη. Καὶ μὴ φέσετε ποτὲ μαζί σας τὴ γυναίκα σας, στὸν τόπο τους. Θὰ σᾶς τὴ ζητήσουν γιὰ ἀνταλλαγή!

Μὴ τοὺς ρωτᾶτε ποτὲ τὰ ὀνόματά τους. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ σᾶς δώσουν ψεύτικο, ἀπὸ ἔλλειψι ἐμπιστοσύνης, καὶ δὲ θὰ σᾶς ἀποκαλύψουν ποτὲ τὸ ὄνομα τοῦ γείτονα, μὴ ξέροντας τί ὄνομα θέλει νὰ σᾶς πῆ ἐκεῖνος!...

Κι' ἐκεῖ ὅμως, θὰ συναντήσετε συχνὰ σημεῖα ἠθικοῦ μεγαλείου. "Αν, π. χ., ἕνας 'Εσκιμὼος νοιώθη ὅτι ζυγώνουν τὰ τελευταῖα του, θὰ σταματήση, ὅπου καὶ νὰ βρίσκεται καὶ θὰ πῆ: «Πεθαίνω!». "Οπως καὶ στὴν Πολυνησία, δὲ θὰ εἶναι εὐγενικὸ νὰ τοῦ φέρετε ἀντίρρησι...

Τέλος, ἔχετε πάντα ὑπ' ὄψιν σας ὅτι: Δὲν πρέπει νὰ κάνετε ἀπ' εὐθείας ἐρωτήσεις.

Δὲν πρέπει νὰ παραπονιέσθε γιὰ τὸν κακὸ καιρὸ ἢ γιὰ μιὰ καθυστέρησι.

Οὔτε νὰ ἐνδιαφέρεσθε γιὰ τὸ μέλλον.

Οὔτε νὰ ἀνωρωτιέσθε τί θὰ συμβῆ τὴν ἑπομένη...

"Ολα αὐτὰ... δὲν ἐνδιαφέρουν τοὺς ἀνθρώπους! 'Αρμόδιος νὰ τὰ κανονίση εἶναι μόνον... ἡ Μοῖρα!

'Ο μορμονισμὸς στὴν 'Αφρικὴ

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΜΕΡΟΥΝ ΕΧΕΙ 110 ΓΥΝΑΙΚΕΣ!

Μέσα στὶς τόσες ἀσχολίες τοῦ Ο.Η.Ε. πέρασε ἀπαρατήρητη μιὰ διαμαρτυρία τοῦ φὸν τῆς φυλῆς τῶν Μπίκομ. — «Φὸν» στὴ γλῶσσα τῶν Μπίκομ — σημαίνει «βασιλιὰς», ποὺ ζῆ στὸ Καμεροὺν τῆς 'Αφρικῆς. 'Ο ἄνθρωπος διαμαρτύρεται ὅτι ἡ κατηγορία ποὺ τοῦ ἀπηγγέλθη ὅτι ἔχει 600 γυναῖκες εἶναι ψεύτικη, ἔχει μονάχα 110!...

'Εκτὸς ἀπ' αὐτό, οἱ ἱεραπόστολοι ἐκεῖ κάτω τὸν κατηγόρησαν ὅτι οἱ κοπέλλες ποὺ δὲν εἶχαν καμμιὰ διαθεσι νὰ τύχουν τῆς τιμῆς νὰ γίνουν γυναῖκες τοῦ φόν, ἐξαναγκάζονταν σ' αὐτὸ διὰ τῆς βίας. 'Ο φὸν ἐξανέστη, γιατὶ ὅπως ἐδήλωσε, τώρα τελευταῖα δὲν ἐφαρμόζει πιὰ τὴ μέθοδο αὐτή. 'Ο φὸν τῶν Μπίκομ, εἶναι τώρα ἕνας κοντὸς γεροντάκος, ὀγδόντα χρόνων, ποὺ μιὰ καὶ δὲν περνᾶ πιὰ ἡ «μπογιά» του, προσπαθεῖ μὲ διάφορα τρὺκ νὰ θαμπώση τοὺς ὑπηκόους του. Συνήθως κάθεται σ' ἕνα θρόνο, στολισμένο μὲ χάνδρες καὶ φτερά, ἔχοντας γιὰ σκαμνὶ τῶν ποδιῶν του, μιὰ ζωντανὴ ἁλυσοδεμένη λεοπάρδαλη, τὴν ὁποίαν ἔχει πάντα μαζί, ἐνῶ γύρω του κάθονται σὲ ἡμικύκλιο οἱ καλύτερες γυναῖκες του. Χορεύτριες καὶ μάγοι φροντίζουν νὰ τὸν διασκεδάζουν.

Οἱ "Αγγλοι Φραγκισκανοὶ ἱεραπόστολοι ἀνάφεραν ὅτι οἱ σωματοφύλακες τοῦ φόν—στὴ γλῶσσα τῶν ἰθαγενῶν λέγονται «τσίντα» — γυρίζουν διάφορες στὶς καλύβες τῆς φυλῆς, ψάχνοντας νὰ βροῦν κορίτσια 13 ἕως 14 ἐτῶν ἐξαιρετικῆς ὁμορφιᾶς. "Οταν οἱ τσίντα ἀνακαλύπτουν καμμιά, αὐτὴ δὲ μπορεῖ πιὰ νὰ ξεφύγη... τῆς δάφουν τὸ μέτωπο μὲ μιὰ κόκκινη μπογιά, δεῖγμα τῆς βασιλικῆς εὐνοίας.

Μία ὀργάνωσις στὸ Λονδῖνο, ἀφοῦ διάβασα τὴν ἔκθεσι τῶν ἱεραποστόλων γιὰ τὶς ἀσυνήθιστες καὶ βίαιες μεθόδους παντρειᾶς τοῦ φόν, ἀπετάθη στὸ Συμβούλιο Ἐντολῶν τοῦ 'Οργανισμοῦ τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν. Τὸ Συμβούλιο ἀνέθεσε σὲ δύο ἀνωτέρους "Αγγλους ὑπαλλήλους στὸ Καμεροὺν νὰ ἐξετάσουν τὸ ζήτημα.

'Ο φὸν ἀνέφερε στὸν ἐντεταλμένο τοῦ Ο.Η.Ε. ὅτι ἔχει μονάχα 110 γυναῖκες ἀντὶ τῶν 600 ποὺ τοῦ ἀπέδωσαν, καὶ ἐπὶ πλέον ἀνέφερε ὅτι 44 ἀπ' αὐτὲς τὶς εἶχε... κληρονομήσει ἀπὸ προηγουμένους φόν, ὥστε δὲ λογαριάζονται!

'Εν πάση περιπτώσει, ὁ φὸν ἔδωσε ὑπόσχεσι στὸν... Ο.Η.Ε., ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ξαναπάρη γυναῖκες μὲ τὴ βία, παρὰ μονάχα ἐκεῖνες ποὺ θέλουν μόνες τους. 'Εκτὸς ἀπ' αὐτό, εἶναι διατεθειμένος ν' ἀφήση ἐλεύθερη ὅποια ἀπ' αὐτὲς θέλει νὰ φύγη. «'Εν τούτοις, προσέθεσε ὁ βασιλιὰς παίζοντας μὲ τὶς χάντρες τοῦ λαιμοῦ του, εἶναι μεγάλη τιμὴ γιὰ μιὰ Μπικαμέζα νὰ γίνη γυναίκα μου κι' εἶναι ὑπερήφανες γι' αὐτό».

Παρὰ τὴ «μεγάλη τιμὴ» ὅμως εἶναι βέβαιο ὅτι ἂν ἐπιτρέψη στὶς γυναῖκες τοι νὰ γυρίσουν σπίτι τους θὰ τοῦ φύγουν μερικές... 'Αλλὰ ὅσο νὰ εἶναι ἀπ' τὶς 110 ἐὰ μείνουν ἀρκετές, ἰδίως αὐτὲς ποὺ ἔχει... κληρονομήσει.

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΧΟΡΟΥ ΓΚΟΡΙΛΟΒΙΤΣ

έόρτασε τὰ 15 χρόνια της στὴν 'Αλεξάνδρεια

ΦΥΤΩΡΙΟ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΩΝ

Οἱ καθηγήτριες Μαρία καὶ Κλάρα Γκορίλοβιτς κατὰ τὴ δεξίωσι. Στὸ μέσον ἡ ἀντα-ποκρίτριά μας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Μάϊος.— Πρὶν ἀπὸ ἡμέρες, σὲ μιὰ ἐγκάρδια δεξίωσι ἡ 'Ακαδημία Χορο-ῦ Γκορίλοβιτς ἑόρτασε τὴν 15ην ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της στὴν 'Αλεξάνδρεια. Μαθήτριες τῆς Σχολῆς ἔκαμαν ὡραῖες χορευτικὲς ἐπιδείξεις καὶ ἀπέσπασαν, ὅπως πάντα, τὸ γενικὸ θαυμασμὸ τῶν παρευρισκομένων.

Στὰ δεκαπέντε χρόνια δράσεώς της ἡ 'Ακαδημία Χορο-ῦ Γκορίλοβιτς παρουσίασε ἐξαιρετικὴ ἐργασία καὶ δικαίως θεωρεῖται ὡς ἡ καλυτέρα καὶ μοναδικὴ στὸ εἶδος της. Ἐκτιμᾶται δὲ ὅλως ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ παροικία τῆς 'Αλεξανδρείας. Δὲ γίνεται ἑλληνικὴ φιλανθρωπικὴ ἑορτὴ στὴν ὁποία νὰ μὴ συμβάλη τελείως ἀφιλοκερδῶς ἡ Σχολὴ Γκορίλοβιτς, προσφέροντας τὰ καλύτερα χορευτικὰ νούμερα καὶ ὅπως συμβαίνει κάθε χρόνο, μὲ τὴ φιλανθρωπικὴ θεατρικὴ παράστασι ποὺ δίδεται ἀπὸ τὴν καθηγήτρια κ. Παναγιωτάτου. Οἱ εἰσπράξεις τῆς παραστάσεως αὐτῆς διατίθενται γιὰ τὴν «Κυριακάτικη Σχολή».

Θὰ ἄξιζε λοιπὸν νὰ ποῦμε δυὸ λόγια γιὰ νὰ γνωρίσωμε καλύτερα τὶς δύο δραστήριες γυναῖκες διοικοῦν τὴ Σχολή: τὴ διευθύντρια κ. Μαρία Γκορίλοβιτς σήμερα ἡλικίας 58 ἐτῶν καὶ τὴν κόρη της Κλάρα. Εἶναι σλαβικῆς καταγωγῆς καὶ σπούδασαν τὴν τέχνη τοῦ χοροῦ μὲ τοὺς καλύτερους 'Ιταλοὺς καὶ Σλάβους καθηγητὰς στὴν Οὐγγαρία, στὴ Βιέννη, στὴ Γαλλία καὶ ἀλλοῦ.

— Ὡς τὰ 42 μου χρόνια βρισκόμουν πάνω στὴ σκηνή, μᾶς λέει ἡ κ. Γκορίλοβιτς καὶ χόρεψα στὰ μεγαλύτερα θέατρα τῆς Εὐρώπης. Στὴν 'Ελλάδα ἔτυχα στὰ 1926 καὶ κόντεψα σχεδὸν νὰ μείνω ἐκεῖ γιὰ πάντα, προσθέτει γελώντας ποινηρά.

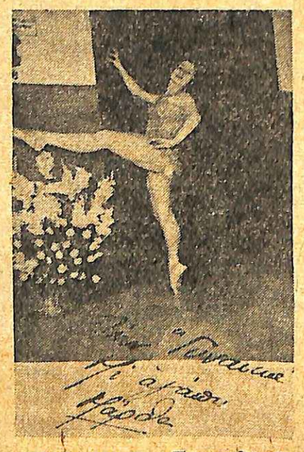
— Δηλαδή: τὴ ρωτῶ περίεργη.

— Στὴν ὄμορφη 'Αθήνα σας ἔζησα ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα εἰδύλλια. Κόντεψε νὰ παντρευθῶ καὶ νὰ μείνω, ἀλλὰ δὲν ἦτο τυχερό... Γύρισα σχεδὸν ὅλη τὴ Μακεδονία καὶ πολλὰ νησιὰ καὶ μπόρεσα νὰ διαπιστώσω καὶ μόνη μου τὰ αἰσθήματα φιλοξενίας ποὺ χαρακτηρίζουν τὸ λαό σας. Τώρα θὰ καταλαβαίνετε καλύτερα γιατί ἔχω αὐτὴ τὴν ἰδιαίτερη συμπάθεια γιὰ τοὺς "Ελληνες, μοῦ ἐξηγεῖ γελώντας καλόκαρδα.

*

'Η 'Ακαδημία Γκορίλοβιτς ὑπερηφανεύεται δικαίως γιὰ τὶς πολλὲς μαθήτριές της ποὺ ἔχουν ἐπιτύχει στὴ χορευτική τους καριέρα. 'Η ἀνεψιά της, ἡ Πάμελα Πάλμα, ἡ ὁποία ἀφοῦ ἐπὶ σειρὰ χρόνων σπούδασε χορὲ στὴν 'Ακαδημία, σήμερα θεωρεῖται ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 1 χορεύτρια τῆς 'Ιταλίας καὶ ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη ἐκέρδιζε τὸ χρυσοῦν μετάλλιο «Ὅσκαρ». "Αλλη παλαιὰ μαθήτριά της θριαμβεύει ἐπίσης στὴν τηλεόρασι τῆς Νέας Ὑόρκης. 'Εκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ παλαιὰ ἔχει κι' ἄλλα, καινούργια ἀστέρια, γιὰ τὰ ὁποῖα ὑπερηφανεύεται ἡ Σχολὴ Γκορίλοβιτς. 'Η 'Ελληνοπούλα Μάρθα Τσουκαλᾶ, γνωστὴ πλέον σ' ὅλους τοὺς 'Αλεξανδρινοὺς ὡς τὸ «Παιδὶ-θαῦμα», ἀπησχόλησε ἐπανειλημμένως τοὺς κριτικοὺς τοῦ Τύπου καὶ θὰ μποροῦσε νὰ συναγωνισθῇ τὶς καλύτερες χορεύτριες τῶν εὐρωπαϊκῶν μπαλέτων μὲ τὴν τόση τέχνη, ἀκρίβεια καὶ φινέτσα μὲ τὴν ὁποία ἐκτελεῖ τὰ 23 τέλεια «φουετὲ» στὶς μύτες στὸ δύσκολο χορὸ «casse-noisettes» τοῦ Τσαϊκόφσκυ. Τὴν Τσουκαλᾶ θὰ ἔχη τὴν εὐκαιρία σύντομα νὰ τὴ γνωρίσῃ τὸ ἀθηναϊκὸ κοινό.

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

'Η δ. Μάρθα Τσουκαλᾶ ἡ «Παιδὶ θαῦμα».

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΙΑΤΡΟΥ κ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Β΄.

'Η Διαιτητικὴ Μαγειρικὴ συνθέτει μιὰ ποικιλία φαγητῶν, χρησίμων γιὰ παιδιά, γιὰ γέρους, γιὰ ἀρρώστους ἢ ἐξαντλημένους ὀργανισμούς κλπ., ἀποτελεῖ δὲ σύστημα ἰδιαίτερα χρήσιμο γιὰ τὸ καλοκαίρι, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὁποίου κυρίως βρίσκει τὴ δικαίωσί του τὸ «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ».

Μετὰ τὴν εἰσαγωγή μας, ποὺ γράψαμε στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ περισδικοῦ, ἀρχίζομε ἀπὸ σήμερα νὰ δίνωμε μιὰ σειρὰ ἀπὸ συνθέσεις διαιτητικομαγειρικῶν παρασκευασμάτων.

ΖΩΜΟΙ

ΖΩΜΟΣ ΒΟΔΙΝΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ: 500 γραμμάρια ψαχνὸ βοδινὸ κρέας σὲ ἕνα λίτρο κρύο νερό. Ἂν χρησιμοποιήσωμε καὶ κόκκαλα βάζομε λιγώτερο ψαχνὸ κρέας. Ὅταν τὸ δλον βράση καλά, παίρνομε τὸ ζωμὸ καὶ τὸν ξελιπαίνομε.

ΖΩΜΟΣ ΜΟΣΧΑΡΙΣΙΟΣ: 1 πεδάρι μοσχαρίσιο, 1 κιλὸ κόκκαλα μοσχαρίσια καὶ 3 λίτρα νερό. Ἀφοῦ βράσουν καὶ ξαφρισθοῦν, προσθέτομε 1 καρότο, 1 πράσο, ματδανὸ καὶ ξυνίθρα. Ἀφοῦ βράσουν ἐπὶ δύο ὧρες, τὰ βγάζομε ἀπὸ τὴ φωτιά, σουρώνομε καὶ ἀλατίζομε.

ΖΩΜΟΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Μισὸ πουλὶ γιὰ ἕνα λίτρο νερού.

ΖΩΜΟΙ ΜΕ ΧΥΜΟ ΚΡΕΑΤΟΣ (ἐξαιρετικὰ τονωτικοί): 1) 100 γραμ)οια κρέας ἄπαχο μιλοκομμένο καὶ κοπανισμένο καὶ ἕνα φλυτζάνι τοῦ τσαγιοῦ ζωμὸς κρέατος, περνιῶνται μὲ πίεσι ἀπὸ μιλὸ τρυπητό. Τοποθετοῦνται σὲ ἀτμόλουτρο (μπαὶν-μαρὶ) μὲ σιγανὴ φωτιά.

2) 250 γραμμάρια ζωμὸς κρέατος ἢ χορταρικῶν, θὰ ζεσταθῇ σὲ θερμοκρασία 50 βαθμῶν Κελσίου. Σὲ 100 γραμμάρια ἀπ' αὐτὸν θὰ πέσουν 60—80 γραμμάρια ψαχνοῦ κρέατος, μιλοκομμένου, κοπανισμένου καὶ περασμένου. Θὰ ἀνακατωθοῦν καλά, μέχρις ὅτου γίνουν ἕνας ὁμοιομερὴς πολτός. Θὰ προστεθῇ κατόπιν, λίγος-λίγος, ὁ ὑπόλοιπος ζωμὸς πάντοτε σὲ θερμοκρασία 50ο. Θὰ προστεθῇ ὕστερα ἕνας κρόκος αὐγοῦ, καλὰ λυωμένος καὶ 1 γραμμάριο μιλὸ ἀλάτι. "Ολο τὸ μίγμα πρέπει νὰ κτυπηθῇ καὶ νὰ ἀνακατωθῇ καλά, νὰ καταναλωθῇ δὲ ἀμέσως. 'Η θρεπτικὴ ἀξία τοῦ τέτοιου παρασκευάσματος (μὲ 60 γραμμάρια κρέας) εἶναι ἡ ἀκόλουθη: λεύκωμα 12, 41, λίπος 7,81 θερμίδες 140.

3) 100 γραμμάρια πολτοποιημένο ψαχνὸ κρέας θὰ γίνη μικρὰ σφαιρίδια, τῶ 10 γραμμαρίων περίπου τὸ καθένα. 250 γραμ)ρια ζωμὸς κρέατος ἢ χορταρικῶν. Σὲ κατσίκας θὰ ζεσταθῇ. Μέσα σὲ κάθε κουταλιὰ ζωμοῦ ποὺ θὰ καταπίνωμε, θὰ προσθέτωμε καὶ ἕνα σφαιρίδιο κρέατος. Θρεπτικὴ ἀξία αὐτοῦ τοῦ φαγητοῦ (μὲ ζωμὸ κρέατος): λεύκωμα 20,32, λίπος 17,05, ὑδατάνθρακες 13,3, θερμίδες 290.

ΖΩΜΟΣ ΜΕ ΑΥΓΟ: Κτυποῦμε ἕνα ἢ καὶ περισσότερους κρόκους αὐγῶν καὶ τοὺς ρίχνομε στὸ ζωμο, ποὺ ἔτσι γίνεται θρεπτικότερος.

ΖΩΜΟΣ ΧΟΡΤΩΝ: 40 γραμμάρια φρέσκα φύλλα ξυνίθρας, 20 γραμμάρια φρέσκα φύλλα μαρουλιοῦ, 10 γραμμάρια φρέσκα φύλλα κοκκινογουλιοῦ καὶ 10 γραμμάρια φρέσκα φύλλα χαιρεφύλλου πλένονται, κοπανίζονται καὶ βράζονται ἐπὶ μισὴ ὥρα σὲ 1 λίτρο νερό. Τὰ περιᾶμε ὕστερα ἀπὸ τὸ πητὸ καὶ στὸ ζωμὸ προσθέτομε 1 γραμμάρια φρέσκο βούτυρο καὶ 2 γραμμάρια μαγειρικὸ ἁλάτι. Ὁ ζωμὸς αὐτὸς πίνεται χλιαρὸς ἢ ζεστός, σὲ μικρὰ φλυτζάνια. Εἶναι εὐκολιιος καὶ συνιστᾶται γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἀνωθαρσίων.

ΚΑΙ ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΚΟΣΜΕ: Ὑλικά: Μισὸ κιλὸ μαγ... βοδινὸ κρέας, μισὸ πουλί (δύο ὦκ), 125 γραμμάρια καλὸ βούτυρο κόκκαλο, 250 γραμμάρια καρότα καὶ σέλινα, 1—2 μεγάλα πράσα, 1½ λίτρο νερὸ καὶ ἀνάλογο μοσχαρισιὸ ἁλάτι, πιπέρι καὶ μυρωδικά. (Τὸ πιπέρι καὶ τὰ μυρωδικὰ, ποὺ δὲν κάνουν γιὰ τὰ στομάχια καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ὀργανισμούς, μποροῦν καὶ νὰ λείψουν). Βάζομε τὸ νερὸ στὴ φωτιὰ καὶ τὸ ἁλατίζομε. 'Αμέσως ὕστερα προσθέτομε τὰ κρέατα, μενῶνοντας τὴ φωτιά, καὶ ἀφοῦ ξαφρίσωμε, προσθέτομε τὰ χόρτα κλπ. Τὸ ὅλον πρέπει νὰ βράσῃ σὲ σιγανὴ φωτιά, ξεκάπαστο καὶ γιὰ τεσσαρες ὧρες "Υστερα τὸ κάνομε βάζομε ἀπὸ τὴ φωτιά, τὸ σουρώνομε καὶ ἀφοῦ κρυώσῃ, ἀφαιροῦμε τὸ λίπος ποὺ θὰ ἔχῃ παγώσει στὴν ἐπιφάνεια

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ ΜΕ ΑΥΓ...

ΑΥΓΟ ΜΕ ΖΩΜΟ: 1) Κτυποῦμε σ' ἕνα φλυτζάνι ἕνα κρόκο αὐγοῦ καὶ χύνομε ὕστερα ἀπάνω στὸ σιαγόνα-σταγόνα καὶ ἀνακατώνοντας, ζεστὸ ζωμό.

2) Βάζομε στὸν πάτο τοῦ φλυτζανιοῦ ἀκέραιο τὸν κρόκο καὶ χύνομε κατόπιν, σιγὰ-σιγά, ἀπὸ τὰ τοιχώματα τοῦ φλυτζανιοῦ, τὸ ζωμὸ ζεστό.

ΑΥΓΟ ΜΕ ΤΣΑΙ ΚΑΙ ΓΑΛΑ: Σ' ἕνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ τσάϊ ρίχνομε γάλα ζεστὸ καὶ προσθέτομε ἕνα κρόκο αὐγοῦ καὶ ἀνακατώνομε καλά. Ἐν τῷ μεταξὺ χτυπᾶμε ἕνα ἀσπράδι ἕως ὅτου γίνῃ ἕνα αὐγὸ μὲ ζάχαρη καὶ χύνομε ὕστερα τὸ γάλα στὸ ὁποῖο χύνομε ὕστερα τὸ γάλα μὲ τὸ τσάϊ. σουρωμένο, ἀνακατώνοντας καλά.

ΑΥΓΟ ΜΕ ΚΡΑΣΙ: 1) Κτυπᾶμε καλὰ ἕνα αὐγὸ μὲ 1—2 κουταλάκια ζάχαρη καὶ προσθέτομε ἀνακατώνοντας, 1—2 κουταλιὲς κρασὶ ροῦμι, ἢ κονιὰκ, ἢ 1—2 κουταλιὲς τῆς σούπας κρασὶ Μαδέρας ἢ Μαλάγας ἢ Μπροντὸ ἢ ὁμοίων τύπων ἢ σαμπάνια.

2) Μῖγμα ἀπὸ 1)3 κρασὶ, 2 γιερὸ καὶ λίγη κανέλα, ζεσταίνεται καὶ ὅταν κρυώσῃ χύνεται ἐπάνω σ' ἕνα αὐγὸ κτυπημένο μὲ ζάχαρη.

3) 2 κρόκοι αὐγῶν κτυπιοῦνται μὲ 15 γραμμάρια καθαρὴ ζάχαρη. Προστίθενται κατόπιν σιγὰ καὶ ἀνακατώνονται 1 γραμμάρια καλὸ κονιὰκ καὶ 1 Γραμμάρια νερὸ κανέλας. Τὸ μῖγμα, τοῦ ὁποίου ἡ σύνθεσι ἀφεθῇ τσι στὴν παλιὰ Βρετανικὴ φαμακοποιία, συνιστᾶται σὰν τονωτικὸ τῶν παιδιῶν, ποὺ πρέπει νὰ τὸ παίρνουν τμηματικά, σὲ δόσεις 30—60 γραμμαρίων, κατὰ τὴν ἡλικία τους.

ΑΝΑΡΓ. Μ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

'Η στήλη τοῦ Παιδαγωγοῦ

ΟΙ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Γ΄

Συγκινήσεις καὶ νευρικότητα φέρνει στὸ κάθε σπίτι ὁ Ἰούνιος μὲ τὶς ἐξετάσεις στὰ σχολεῖα. Παιδιὰ καὶ γονεῖς ζοῦν κάτω ἀπὸ τὸ ἴδιο ἀγωνιῶδες ἐρωτηματικό: Οἱ κόποι τῆς σχολικῆς χρονιᾶς, τὰ τόσα ἔξοδα θὰ δώσουν καρπό; 'Ο Γιωργάκης θὰ πάρη προαγωγὴ στὴν παροπάνω τάξι; 'Η 'Αννούλα θὰ εἰσαχθῇ στὸ Γυμνάσιο; Κι' ὁ Τάσος, ποὺ εἶναι λίγο ἀδύνατος στὰ μαθηματικὰ καὶ βαθμολογήθηκε κάτω ἀπὸ τὴ βάσι στὸ πρῶτο ἑξάμηνο, ἂν μείνῃ στὴν ἴδιο τάξη;

Εἶναι δικαιολογημένο τὸ καρδιοχτύπι. Ξέρετε σεῖς, ἀγαπητὴ κυρία, πῶς μιὰ σχολικὴ χρονιὰ χαμένη δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ σταδιοδρομία καὶ γενικὰ στὴ ζωὴ ἑνὸς νέου. Μὰ δὲν εἶναι αὐτὸ μονάχα. Σὰν φυσικὴ συνέπεια μιᾶς ἀποτυχίας ἔρχονται οἱ πίκρες, οἱ ἀπογοητεύσεις γιὰ ἑνα ἐπηρεάσουν ὅλους στὴν οἰκογένεια, ἄλλους λιγώτερο ἄλλους περισσότερο.

★

Μὲ τὴ σημερινὴ διάρθρωση τῶν σχολείων, μὲ τὸν τρόπο ποὺ διδάσκονται τὰ μαθήματα καὶ γίνονται οἱ ἐξετάσεις, οἱ καθιερωμένοι διαγωνισμοὶ δὲν εἶναι ὁ καλύτερος καθρέφτης τῆς προόδου τοῦ παιδιοῦ σας. Ἕνα σωρὸ ἄλλοι παράγοντες κι' ὄχι πάντα ἡ πραγματικὴ ἱκανότητα τοῦ μαθητῆ παίζουν τὸ ρόλο τους σὲ μιὰ βαθμολογία. Καὶ στὶς πιὸ πολλὲς περιπτώσεις τὸ παιδί, προπάντων στὸ Δημοτικὸ καὶ στὶς πρῶτες τάξεις τοῦ Γυμνασίου, δὲν εἶναι ὑπεύθυνο γιὰ τὴν καθυστέρησί του στὰ μαθήματα ἢ γιὰ τὴν ἀποτυχία του στὴ γραπτὴ ἢ προφορικὴ δοκιμασία τῶν ἐξετάσεων.

Πολλὰ εἶναι τὰ τρωτὰ τῶν διαγωνισμῶν καὶ ἐξετάσεων ὅπως γίνονται σήμερα. Πρῶτα—πρῶτα: Δὲ βοηθοῦν ν' ἀποκαλύψῃ κανεὶς τί δυνατότητα ἔχει ὁ μαθητὴς νὰ κρίνη καὶ νὰ σκέφτεται γενικά, ἀλλὰ δείχνουν μόνο τὴ δύναμή των ν' ἀπομνημονεύῃ. Δὲν ἐλέγχουν τὶς πρακτικὲς ἱκανότητες τοῦ μαθητῆ, ἀλλὰ τὸ ποσὸ γνώσεων, ποὺ συσσωρεύτηκε στὴ μνήμη του. Αὐτὰ εἶναι δυὸ διαφορετικὰ πράγματα. Κι' ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ἀξία γιὰ τὴ ζωὴ εἶναι ὄχι οἱ γνώσεις, ἀλλὰ ἡ ἐπιδεξιότητα καὶ ἡ ἱκανότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ χειρίζεται ὠριμένες γνώσεις γιὰ τὴ λύσι τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς.

Θεωρήσαμε ἀπαραίτητο νὰ χαρακτηρίσουμε σὲ λίγες γραμμὲς τὸ καθιερωμένο σύστημα ἐξετάσεων ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ σχολεῖο ὡς τὸ Πανεπιστήμιο. Σκοπός μας εἶναι νὰ προλάβουμε διαστικὲς κι' ἀντιπεισμονικὲς κρίσεις σας γιὰ τὰ παιδιά σας ποὺ θὰ τὶς στηρίξατε σ' ἕναν ἀριθμὸ σημειωμένο στὸν "Ελεγχο τοῦ σχολείου. Τὸ παλιὸ σύστημα διαγωνισμῶν πολὺ συχνὰ κάνει τοὺς γονεῖς νὰ ὑπερτιμοῦν ἢ νὰ ὑποτιμοῦν τὴν πρόοδο τῶν παιδιῶν τους. Πολὺ σπάνια—κι' ἀπὸ σύμπτωσι ἴσως—τυχαίνει νὰ ἀπεικονίσῃ σωστὰ τὴν πνευματικὴ ἀνάπτυξι τοῦ παιδιοῦ σας.

★

Θὰ μοῦ πῆτε: Αὐτὰ εἶναι σωστά. Μὰ πῶς μποροῦμε σήμερα νὰ βοηθήσουμε θετικὰ τὸ παιδί μας;

Αὐτὸ προπάντων θέλω κι' ἐγὼ νὰ σᾶς ἐκθέσω ἀπὸ τούτη τὴ σελίδα. Μπορεῖτε νὰ βοηθήσετε τὸ παιδί σας. Κουβεντιάστε φιλικά, σὰ νὰ ἦταν μεγάλος, μαζί του τὸ θέμα τῶν ἐξετάσεών του. Δεῖξτε του πόση σημασία ἔχει ἡ ἐπιτυχία του ἢ ἡ ἀποτυχία του γιὰ ὅλη τὴν οἰκογένεια, μὰ πρῶτα-πρῶτα γι' αὐτὸ τὸ ἴδιο. Δῶστε του νὰ καταλάβῃ, παρ' ὅλη τὴν ἀντιεπιστημονικότητα τοῦ συστήματος, πὼς πρέπει νὰ ἐργαστῇ γιὰ τὴν ἐπιτυχία του, πὼς πρέπει νὰ φορτωθῇ ἀποφασιστικὰ τὴν εὐθύνη. "Οχι ἀπειλὲς (Δὲν ἔχει κατασκήνωσι, δὲν θὰ σοῦ πάρω παπούτσια, ὁ μπαμπὰς δὲ θέλει νὰ σὲ ξέρῃ, ποῦ θὰ σταθοῦμε πιά...» καὶ τὰ ὁμοια). Εἶναι ἀρκετὲς οἱ ἀπειλὲς τῶν σχολείων—τῶν δασκάλων καὶ τοῦ προγράμματος. Μὴν προσθέσετε κι' ἐσεῖς ἄλλες. Τονῶστε τὴν αὐτοπεποίθησι τῶν παιδιῶν σας γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὰ τράκ. Παρασταθῆτε τους εἰλικρινά. Διευκολύνετε τα σὲ διδάλια, μικροέξοδα, στὴν τροφή τους, στὴν ψυχαγωγία τους.

★

Μιὰ ἀποτυχία, ἀλλὰ κάποτε καὶ μιὰ ἐπιτυχία, μποροῦν νὰ γεννήσουν δυσάρεστα ψυχολογικὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὸ ἴδιο τὸ παιδί σας μὰ καὶ γιὰ ὁλόκληρη τὴν οἰκογένεια.

'Ο Γιωργάκης ἀπέτυχε στὶς ἐξετάσεις, ἔχασε τὴ χρονιά του. Καὶ νάτα ἀπὸ τὴν ἑπομένη μέρα: Μελαγχολικός, γκρινιάρης, ἀπομονωμένος ἀπὸ τοὺς χτεσινοὺς συμπαίχτες του. "Ενα ἔντονο συναίσθημα κατωτερότητας τὸν δέρνει· τοῦ φαίνεται πὼς ὅλοι τὸν περιφρονοῦν. Οἱ ψυχικές του ἀντιδράσεις, ποὺ εἶναι ἔντονες, τὸν κάνουν ἀγνώριστο. 'Αρχίζει νὰ κατηγορῇ τοὺς ἄλλους, νὰ τοὺς μισῇ. Πολὺ λίγες περιπτώσεις ἔχομε, ὅπου μιὰ ἀποτυχία ὤθησε τὸ παιδὶ σὲ δραστηριοποίησι, ξυπνώντας μέσα του κοιμισμένες δυνάμεις.

Τί θὰ κάμαμε στὴν περίπτωσι ἀποτυχίας; Μιλῆστε μαζί του φιλικά, ἤρεμα, μὲ πιστικότητα γιὰ τὶς αἰτίες τῆς ἀποτυχίας του. Μιλῆστε του γιὰ τὴν ἀξία τῆς ἐργασίας, τονώστε του τὴν αὐτοπεποίθησι, δεῖξτε του τί πρέπει νὰ κάμη στὸ μέλλον. Καὶ προπάντων μὴ φανῆτε πὼς τοῦ λιγοστέψατε τὴν ἀγάπη σας. Περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ἀγάπη σας.

Στὴν περίπτωσι ἐπιτυχίας φροντίστε νὰ μὴ γίνῃ τὸ παιδί σας ὑπερόπτης, ἀλαζονικός, μὴν ὑπερτιμήσῃ τὶς δυνάμεις του χαθῇ στὰ σύννεφα. Συγχαρῆτε το σοβαρά, ἀναλύστε του τὴν ἐπιτυχία του, ἐξηγῆστε του πὼς δὲν ἐξετέλεσε παρὰ τὸ χρέος του ἀπέναντι στὸν ἑαυτό του καὶ στοὺς γονεῖς του. Πὼς ἐπιβάλλεται νὰ φανῇ πιὸ καταδεχτικὸς καὶ σεμνὸς στὸ περιβάλλον του ἐπειδῇ, ἀκριβῶς, ἀρίστευσε.

★

Οἱ σχέσεις τοῦ Γιωργάκη καὶ τοῦ Γιανάκη διασαλεύτηκαν κυριολεκτικὰ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τοῦ ἑνὸς καὶ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἄλλου. 'Η ἀποτυχία του ἔκαμε τὸ Γιωργάκη νὰ μὴ χωνεύῃ πιὰ τὸ Γιαννάκη. Βλέπει κουτσομπόλικα, φιλοκατήγορα κάθε πρᾶξι τοῦ ἄλλου. Θέλει νὰ τὸν ταπεινώσῃ ὥστε νὰ μὴν ὑπερέχῃ πλέον. 'Εκεῖνος πάλι «τὸ πῆρε ἐπάνω του», κορδώνεται καὶ καταφρονεῖ τὸν ἀδελφό του. "Ενα χάσμα δημιουργήθηκε ἀνάμεσα στὰ δυὸ ἀδέρφια, ποὺ οἱ σχέσεις τους ὡς προχτὲς ἦταν ὁμαλώτατες.

'Η στάσι σας ἐδῶ θὰ παίξῃ σπουδαῖο ρόλο. Μὴν ξεχωρίζετε τὸ ἕνα παιδὶ ἀπὸ τἄλλο. Μὴν ἀγοράσετε δῶρα στὸ ἕνα, ἀφίνοντας τἄλλο μ' ἄδεια τὰ χέρια. Βρῆτε λόγια νὰ τονώσετε τὸν ψυχικὸ κόσμο καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. Νουθετῆστε τα τὸ καθένα χωριστὰ σὲ κάθε εὐκαιρία ἢ καὶ τὰ δυὸ μαζί. Πικραθῆκατε, εἶναι ἀλήθεια, γιὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ παιδιοῦ σας. Μὴν κάμετε τὴν πίκρα σας θυμὸ καὶ πεῖσμα, μῖσος κατὰ τοῦ παιδιοῦ σας. Τοῦ φτάνει ἡ δική του λύπη. Θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ πιὸ πολύ, θὰ κερδήσετε τὴν ἐμπιστοσύνη του καὶ θὰ τοῦ κινήσετε τὸ φιλότιμο νὰ γίνῃ καλύτερος ἂν τοῦ παρασταθῆτε στὴν πίκρα του.

Σταθῆτε τὶς μέρες τῶν ἐξετάσεων καὶ στὶς ἀνακοινώσεις τῶν ἀποτελεσμάτων κοντὰ στὰ παιδιά σας, θὰ τὰ βοηθήσετε θετικά. Καὶ θὰ προλάβετε κάθε δυσάρεστο ἐπακόλουθο ἀπάνω στὴν ψυχολογία τους.

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

*

Σκουριασμένες κλειδαριές.

"Οταν μιὰ κλειδαριὰ εἶναι λίγο σκουριασμένη, πρέπει νὰ τὴν ἀλείψετε παντοῦ μὲ ζεστὸ λάδι. Κατὰ προτίμησι τὸ λάδι πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ χρησιμοποιεῖται γιὰ τὰ ποδήλατα καὶ τὶς ραπτομηχανές. Τρίψετε τὴν ἐπιφάνεια τῆς κλειδαριᾶς καὶ τὸ κλειδὶ μὲ μέτριο γυαλόχαρτο καὶ σκουπίσετε μ' ἕνα πανί. "Υστερα μ' ἕνα μικρὸ πινέλο λοδώνετε ἀπὸ τὴν τρύπα τῆς κλειδαριᾶς τὸ ἐσωτερικό της. Βουτᾶτε τὸ ἄκρον τοῦ κλειδιοῦ στὸ λάδι γιὰ νὰ λιπάνῃ μὲ τὴ χρῆσι του ὅλα τὰ μέρη τῆς κλειδαριᾶς.

Ἡ συνείδησις

ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

Ψηλά, στὸ δωμάτιό του, στὸ τεσσακοστὸ πάτωμα ἑνὸς οὐρανοξύστη, καθότανο Τζώρτζ μπροστὰ σ' ἕνα τραπέζι καὶ ἔγραφε.

Αὐτὰ ποὺ ἔγραφε δὲν ἀπευθύνονταν σὲ κανέναν ἀπὸ τοὺς ξένους γι' αὐτὸν ἀνθρώπους. Τὰ ἔγραφε μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του τὸν ἴδιο.

«'Αγαποῦσα τὴ Τζόαν», ἔγραφε, «ἀλλὰ σὰ μισοῦσα ταυτόχρονα. Τὴ μισοῦσα ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἀνακάλυψα πὼς μ' ἀπατοῦσε. Τῆς μίλησα μὲ τὸ καλό, ὕστερα μὲ τὸ ἄγριο, ἀλλὰ ἐκείνη τίποτα. 'Εξακολούθησε τὰ ἴδια. "Ελεγε ὅτι θὰ μὲ χώριζε καὶ ὅτι κατόπιν θὰ παντρευόταν τὸν ἄλλον. Καὶ "Ελεγε ὅτι μὲ τὸν ἄλλον θὰ γινόταν σίγουρα εὐτυχισμένη. 'Εγὼ γινόμουν ἔξω φρενῶν, κάθε φορὰ ποὺ μιλοῦσε ἔτσι, ὥσπου στὸ τέλος ἔχασα τὰ λογικά μου...

»'Ο Ἰατροδικαστὴς τὸ χαρακτήρισε αὐτοκτονία. Κανένας ὅμως δὲν ξέρει καλύτερα ἀπὸ μένα ὅτι ἡ Τζόαν σκοτώθηκε. Συγκεκριμένα, ἐγὼ ἔρριξα μέσα στὸ τσαΐ της τὰ χαπάκια. Τὴν πόρτα της δὲν τὴν εἶχε κλειδώσει ἐκείνη. 'Εγώ, μ' ἕναν πραγματικὸ σατανικὸ τρόπο κλείδωσα τὴν πόρτα της, ἐνῶ βρισκόμουν στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Τύλιξα ἕνα μακρὺ λεπτὸ σπάγγο γύρω ἀπὸ τὸ μετάλλινο χερούλι τοῦ σύρτη καὶ τὶς ἄκρες τοῦ σπάγγου τὶς πέρασα πρῶτα γύρω ἀπὸ ἕνα γάντζο τοῦ τοίχου κι' ὕστερα κάτω ἀπὸ τὴ χαραμάδα τῆς μεσόπορτας πρὸς τὸ διπλανὸ δωμάτιο. Κατόπιν ἔκλεισα τὴν πόρτα καὶ τράβηξα τὶς δυὸ ἄκρες τοῦ σπάγγου. 'Ο σύρτης ἔκλεισε καὶ δὲν ἔμεινε πιὰ παρὰ νὰ σύρω ἔξω προσεκτικὰ τὸ σπάγγο.

»"Υστερα πῆγα καὶ φώναξα τὴν ἀστυνομία. "Εσπασαν τὴν πόρτα καὶ βρῆκαν τὴ Τζόαν νεκρή.

»'Ο Ἰατροδικαστὴς ἀπεφάνθη ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ αὐτοκτονία. 'Η παραμικρὴ ὑπόνοια δὲν ἔπεσε σὲ μένα. "Ολοι πίστεψαν πὼς ἡ Τζόαν εἶχε κλειδωθῇ μόνη της πρὶν αὐτοκτονήσῃ. Ναί, εἶχα κάνει τὴ δουλειά μου τόσο τέλεια, ποὺ κανένας δὲ μποροῦσε νὰ ὑποψιαστῇ τὸ παραμικρό.

»Καὶ ὅμως, ἀπὸ κάποιο βράδυ, ἐδῶ καὶ ἕξη μῆνες τώρα, ἀναρωτιέμαι πότε-πότε...».

Μόλις ὁ Τζώρτζ ἔφτασε στὸ σημεῖο αὐτό, σηκώθηκε καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα, γιὰ νὰ πάῃ στὴ κουζίνα νὰ πάρῃ τὸ μπουκάλι μὲ τὸ κονιάκ.

"Οταν ξαναγύρισε πίσω στὸ δωμάτιο, ἔμεινε σὰν ἀπολιθωμένος.

Τὸ τραπέζι ἦταν ἄδειο! Τὸ χαρτὶ ποὺ ἔ

Α. Φαρδὺ φόρεμα ἀπὸ τουὰλ μὲ φούστα κυματιστή. Ἔχει κορσάζ ἐφαρμοστὸ μὲ πένσες, ντεκολτὲ σὲ σχῆμα καραβιοῦ καὶ κοντὰ μανίκια ποὺ δίνουν φάρδος στοὺς ὤμους. Λίγη σούρα βγαίνει μπροστὰ ἀπὸ ἕνα κόψιμο ποὺ ὑπάρχει ἐπάνω στὸ στῆθος καὶ κλείνει μ' ἕνα κουμπί. Ἡ φούστα ἔχει κουφόπιετες ἀσιδέρωτες γύρω-γύρω. Μπορεῖτε νὰ τὸ φορέσετε...

1) τὸ βράδυ, μὲ μιὰ ζώνη ντραπαριστὴ ἀπὸ λευκὸ τυσόρ.

2) Ἀπόγευμα, μὲ μιὰ ζώνη στενὴ καὶ πολὺ μακρυὰ ἀπὸ γκρὸ-γκραὶν μαῦρο δεμένη φιόγκο στὴ μέση. Γάντια μαῦρα.

3) Τὶς δροσερὲς μέρες, μ' ἕνα μπολερὸ σπένσερ μὲ κοντὰ μανίκια ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα. Τσέπες ἴσιες βγαλμένες μέσα ἀπὸ τὶς πένσες τοῦ στήθους.

4) Γιὰ ὅλη τὴν ὥρα, μ' ἕνα μεγάλο γιακὰ ἀπὸ πικὲ ἄσπρο ποὺ πλαισιώνει τὸ ντεκολτέ.

5) Στὴν ἐξοχή, μὲ μιὰ λοξὴ φάσα ἀπὸ κολλαριστὸ λινὸ ποὺ πλαισιώνει τὸ ντεκολτὲ καὶ τὰ μανίκια.

ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ

φαρδὺ ἢ στενό

Β. Φόρεμα στενὸ ἐπίσης ἀπὸ τουάλ. Ἔχει κορσὰζ ἐφαρμοστὸ μὲ πένσες, τιράντες στοὺς ὤμους καὶ κουμπιὰ μπροστά. Τὸ ντεκολτὲ στρογγυλὸ σύμφωνα μὲ τὴ μόδα. Φούστα μὲ ἴσια φύλλα καὶ τσέπες ἀνάμεσα στὶς μπροστινὲς ραφές. Θὰ τὸ φορέσετε...

1) Στὴν πόλι, μὲ μπολερὸ κοντὸ ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα. Μανίκια κιμονὸ καὶ γιακὰς μυτερός. Πένσες στὴν προέκτασι τῆς πένσας τοῦ κορσάζ.

2) Γιὰ ἕνα δεῖπνο, μὲ μιὰ φαρδειὰ ζώνη ἀπὸ σατὲν μαῦρο, δεμένη φιόγκο μὲ δυὸ μεγάλα φύλλα.

3) Ἀπόγευμα, μ' ἕνα βολανάκι ἀπὸ σουρωτὸ λινὸ πιασμένο σὲ λοξὴ φάσα. Κουμπώνει μπροστά.

4) Στὸν περίπατο, μ' ἕνα μεγάλο γιακά, σχιστὸ στοὺς ὤμους καὶ μιὰ ζώνη πεκινὲ στὸ λοξὸ τοῦ ὑφάσματος.

5) Στὴν ἀκροθαλασσιά, μὲ μιὰ ζώνη κορσελὲ ἀπὸ γκρὸ-γκραὶν μαῦρο καὶ ἄσπρο.

ΔΕΝ ΜΕΝΕΙ

ποτὲ τὸ ἴδιο

Η ΟΜΟΡΦΗ ΚΟΡΗ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ

Ὁ τελευταῖος ἔρωτας τοῦ Λόρδου Βύρωνα

1ον

«Ἀγαπητέ μου ἀνεψιέ,

Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ μπορῶ νὰ σοῦ ἀναγγείλω ὅτι σοῦ ἐκανόνισα μιὰ συνάντησι μὲ τὸ Λόρδο Βύρωνα. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἔρθῃς τὸ γρηγορώτερο. Νοίκιασε ἕνα ἱστιοφόρο καὶ ξεκίνησε μόλις πάρῃς τὸ γράμμα μου. Ὁ Καποδίστριας μοῦ παρήγγειλε νὰ σοῦ πῶ ὅτι σοῦ ἀφίνει κάθε ἐλευθερία δράσεως. Ὅσο γιὰ τὸ Λόρδο Βύρωνα ἀνυπομονεῖ νὰ σὲ γνωρίσῃ. Λοιπὸν σὲ περιμένω. Καί, τώρα, θάχω νὰ σὲ παρακαλέσω γιὰ μιὰ χάρι. Ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ γνωρίσω τὴ γυναίκα σου. Ἡ φήμη γιὰ τὴν ὁμορφιά της ἔχει φθάσει ὡς ἐδῶ. Μοῦ εἶπαν ὅτι τὴν κρατᾶς κλεισμένη στὸ σπίτι. Εἶμαι γρηᾶ. Δὲν ἔχω συχνὰ τὴν εὐκαιρία νὰ κάνω παρέα μὲ νέους καὶ ἡ ὁμορφιὰ πάντα μὲ συγκινεῖ. Θέλω νὰ γνωρίσω τὴν Ἐλισάβετ. Δὲ θὰ μοῦ ἀρνηθῇς τὴ χάρι νὰ τὴν πάρῃς μαζί σου;

Ἡ ἀφωσιωμένη θεία σου
Κόμησσα ντὲ λὰ Ντεσίμα».

Τὸ γράμμα αὐτὸ ποὺχε τὴ σφραγίδα τοῦ Ἀργοστολίου καὶ ἡμερομηνία 16 Αὐγούστου 1823, ἀπευθυνόταν στὸν κόμητα Λαμπρινὸ Ἀναντάλι, στὴ Ζάκυνθο.

Ἡ Ζάκυνθος, ὅπως καὶ ὅλα τὰ νησιὰ τοῦ Ἰουνίου Πελάγους, ἀποτελοῦσαν τότε ἀγγλικὸ προτεκτοράτο. Μὰ μιὰ ὁμάδα ἀπὸ φιλελευθέρους ἀνθρώπους, οἱ ριζοσπάστες, ἐργαζόντουσαν κρυφὰ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν νησιῶν. Ἀρχηγὸς τῆς κινήσεως τῶν ριζοσπαστῶν στὴν Κέρκυρα ἦταν ὁ Καποδίστριας, στὴν Κεφαλλωνιὰ ὁ κόμης ντελὰ Ντεσίμα, συγγενὴς τῶν Ἀναντάλι, καὶ στὴ Ζάκυνθο ὁ Λαμπρινὸς Ἀναντάλι.

Ὁ Λαμπρινὸς δὲν ἦταν παρὰ δέκα ὀχτὼ κρογῶν ὅταν ξέσπασε ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασι στὰ 1821. Ἀμέσως κατατάχτηκε ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ καὶ πολέμησε ἡρωϊκὰ στὴν Εὔβοια. Στὴ μάχη τῆς Καρύστου τραυματίστηκε καὶ ἀναγκάστηκε νὰ ἐναγυρίσῃ στὴ Ζάκυνθο κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1821. Ἐκεῖ ἄρχισε πάλι τὴν παράνομη δράσι του ἀνάμεσα στοὺς ριζοσπάστες καὶ ἀνανέωσε τὴν ἐπαφή του μὲ τὸν Καποδίστρια καὶ τὸ συγγενή του Ντεσίμα.

Οἱ Ἄγγλοι εἶχαν ἀντιληφθῆ τὴ δρᾶσι του καὶ τὸν παρακολουθοῦσαν μὰ δὲν τολμοῦσαν νὰ τὸν πειράξουν γιατὶ ἀνῆκε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀριστοκρατικὲς οἰκογένειες τῆς Ζακύνθου, ἐπὶ πλέον δὲ τὸν προστάτευε ὁ Ἄγγλος σὲρ Ρίχαρντ Τὸλ, ἕνας θαυμαστὴς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ὁ σὲρ Τὸλ εἶχε ἔρθει στὴ Ζάκυνθο ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως. Μὰ τώρα ἰδιώτευε κι' ἔμενε στὸ ὁμορφο νησί, ἰδίως γιὰ τὸ χατήρι τῆς γυναίκας του, ποὺ ἡ κατάστασι τῆς ὑγείας της ἀπαιτοῦσε θερμὸ κλίμα.

Ἡ λαίδη Τὸλ, διάσημη γιὰ τὴν κομψότητά της καὶ τὸ πνεῦμα της, ἦταν μιὰ λεπτὴ κρεολή, καστανή, μὲ δυὸ μεγάλα γαλανὰ μάτια. Ἀγαποῦσε τὶς τέχνες, τὰ γράμματα καὶ τὰ ἤμερα τοπία τῆς Ζακύνθου, ποὺ δὲν ἤθελε νὰ τ' ἀποχωρισθῇ. Σκεπτόταν μάλιστα νὰ ἐγκατασταθῇ ὁριστικὰ στὸ νησί.

Ὁ σὲρ Ρίχαρντ Τὸλ εἶχε στενὸ σύνδεσμο μὲ τὴν οἰκογένεια Ἀναντάλι. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ἡ λαίδη Τὸλ συμπαθοῦσε ἐξαιρετικὰ τὴ νεαρὴ κόμησσα Ἐλισάβετ, ποὺ ὁ Λαμπρινὸς εἶχε παντρευτῆ ὅταν εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὴν Εὔβοια.

Παρὰ τὸ νεαρὸ τῆς ἡλικίας του ὁ Λαμπρινὸς Ἀναντάλι ἦταν ἄνθρωπος μὲ δυνατὴ θέλησι. Εἶχε ἐπιβληθῆ στὸ περιβάλλον του καὶ φερνόταν μὲ αὐταρχικότητα, ἀκόμα καὶ μέσα στὴν οἰκογένειά του. Ἔλεγαν πὼς ὁ πατέρας του, ὁ κόντες Τζιοβάννι τὸν φοβόταν. Ὅσο γιὰ τὴ μητέρα του, τὴν ἀγέρωχη σόρα Κλέλια, αὐτὴ σχεδὸν δὲν τοῦ μιλοῦσε ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Λαμπριὸς εἶχε παντρευτῆ τὴν Ἐλισάβετ, μιὰ ἄμεμπτη κατὰ τὰ ἄλλα κοπέλλα, ὄχι ἀντάξια ὅμως τοῦ ἀπόγονου τῆς οἰκογενείας Ἀναντάλι, ποὺ καταγόταν κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸ δόγη Σίλβιο τῆς Βενετίας.

Ἡ Ἐλισάβετ ἦταν ταπεινῆς καταγωγῆς καὶ βαφτισιμιὰ τῆς κοντέσσας Ἀναντάλι. Ἀπὸ μικρὴ εἶχε μείνει ὀρφανή, κι' ἐπειδὴ δὲν εἶχε μήτε συγγενεῖς, μήτε περιουσία, ἡ σόρα Κλέλια τὴν εἶχε πάρει στὸ σπίτι της καὶ τὴν εἶχε ἀναθρέψει μαζὶ μὲ τὰ παιδιά της. Τὴν εἶχε μάθει γαλλικά, ἰταλικά, φιλολογία, καθὼς καὶ τὴν τέχνη νὰ κρατάη ἕνα σπίτι. Τὴν εἶχε κάνει μιὰ τέλεια δεσποινίδα τοῦ καλοῦ κόσμου. Σκεπτόταν νὰ τὴν παντρέψῃ μὲ κανένα πλούσιο ἔμπορο. Ἡ Ἐλισάβετ μεγάλωνε πλάϊ στὸ Λαμπρινό, ποὺταν δυὸ χρόνια μεγαλύτερός της, χωρὶς ν' ἀντιλαμβάνεται ὅτι γινόταν ἄντρας. Μὲ φαρδεῖς ὤμους, πρόσωπο δραστήριο, ὁμορφα καστανὰ μαλλιά. Ὄχι, ὁ γυιὸς τοῦ σπιτιοῦ δὲν τὴν ἀπασχολοῦσε καθόλου. Ρομαντικὴ βυθισμένη πάντα σ' ἕνα βιβλίο, λατρεύοντας τὰ ἐρωτικὰ ποιήματα καὶ τὶς ἱπποτικὲς ἱστορίες, ἡ Ἐλισάβετ ὠνειρευόταν τὸν πρίγκηπα τοῦ παραμυθιοῦ, ποὺ θάρχόταν νὰ τὴν ἀποσπάση ἀπὸ τὸ μικρό της νησὶ καὶ τὴ μέτρια ζωή της. Ὁ Λαμπρινὸς δὲν εἶχε ἀγγίξει τὴν καρδιά της.

Ὁ νέος, ἀντιθέτως, ἔβλεπε τὴ συντρόφισσα τῶν παιχνιδιῶν του νὰ γίνεται γυναίκα, μ' ἕνα ἐνδιαφέρον ποὺ ὁ χρόνος μετέβαλε σιγὰ-σιγὰ σὲ κρυφὸ πάθος. Ποτὲ ὅμως δὲν εἶχε προδοθῆ. Ποτὲ ἡ μητέρα του δὲν παρατήρησε τὴ χλωμάδα ποὺ ἁπλωνόταν στὸ πρόσωπό του ὅταν ἡ Ἐλισάβετ τύχαινε νὰ τὸν ἀγγίξῃ περνώντας δίπλα του, μήτε ὅτι τὰ μάτια του σκοτείνιαζαν κι' ἔπαιρναν μιὰ σκληρὴ ἔκφρασι ὅταν μιλοῦσαν μπροστά του γιὰ ἕνα πιθανὸ γάμο τῆς βαφτισιμιᾶς ποὺ πλησίαζε νὰ κλείσῃ τὰ δεκάξι της χρόνια. Κι' ὅμως ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ ἀποκατάστασί της. Τὰ κορίτσια πο' δὲν εἶχαν προίκα παντρευόντουσαν τότε πολὺ μικρά. Εἶχαν γίνει μάλιστα προτάσεις στὸν Ἀναντάλι ἀπὸ μέρους ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς διοικήσεως καὶ ἑνὸς σταφιδεμπόρου. Οἱ ὑποψήφιοι αὐτοὶ γαμπροὶ μποροῦσαν νὰ ἐξασφαλίσουν μιὰ ἄνετη ζωὴ στὴ μικρή.

Ἡ Ἐλισάβετ ὅμως ἐδήλωσε στὴν εὐεργέτιδά της ὅτι δὲ θὰ παντρευόταν παρὰ μόνο ἀπὸ ἔρωτα. Αὐτὸ δυσαρέστησε πάρα πολὺ τοὺς Ἀναντάλι. Μιὰ σοβαρὴ κοπέλλα δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ μιλάῃ ἔτσι. Τὸ γαμπρὸ ἔπρεπε νὰ τὸν διαλέξῃ ἡ οἰκογένειά της ἢ ὅπως σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, ὁ κηδεμόνας της. Τῆς ἔκαναν δριμύτατες παρατηρήσεις, μὰ ἡ μικρὴ εἶπε πὼς θἄπινε σουμπλιμὲ ἂν τὴν ἀνάγκαζαν νὰ πάρῃ ὁποιονδήποτε. Τὸ νέο διαδόθηκε σ' ὅλη τὴν πόλι καὶ ἄλλοι μὲν κατέκριναν τὴ μικρὴ κι' ἄλλοι τὴ δικαίωσαν. Πάντως τὸ γεγονὸς αὐτὸ πῆρε μορφὴ σκανδάλου καὶ τὰ κουτσομπολιὰ ἔδωσαν καὶ πῆραν.

Ἡ Ἐλισάβετ ἦταν τότε δεκάξη χρονῶν. Ψιλὴ, λεπτὴ, μὲ γυτὸ κορμί, πρόσωπο ὀβάλ. Εἶχε ξανθὰ μαλλιὰ ὅλο μποῦκλες. Στόμα δροσερὸ σὰν φρεσκοκομμένο κεράσι. δόντια λαμπερά. Λαιμὸ στρογγυλὸ καὶ τοὺς πιὸ ὡσεῖους ὤμους τοῦ κόσμου. Καὶ, πράγμα σπάνιο γιὰ τὶς μεσογειακὲς χῶρες, μεγάλα πρασινα μάτια. Ἕνας Ἄγγλος ὑπάλληλος τῆς Διοικήσεως ἔλεγε γι' αὐτὴν πὼς ἦταν «ἡ πιὸ ὁμορφη κοπέλλα τοῦ Ἰονίου Πελάγους» καὶ πὼς «τὸ ἀντίκρυσμα τῶν ματιῶν της σὲ ἀναστάτωνε».

Ἕνα βράδυ τοῦ Δεκεμβρίου, λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα, ὁ Λαμπρινὸς ἀνακοίνωσε στοὺς γονεῖς του τὴν ἀπόφασί του νὰ παντρευτῆ τὴν Ἐλισάβετ. Ὁ κόντες Τζιοβάννι δὲ δέχθηκε οὔτε νὰ τὸ συζητήσῃ κι' ἀποσύρθηκε στὸ δωμάτιό του. Ἡ κοντέσσα σήκωσε τὰ χέρια στὸν οὐρανὸ καὶ ἔξέσπασε σὲ κατάρες. Μάταια προσπάθησαν νὰ δείξουν στὸ νέο πόσο παράλογη θὰ ἦταν αὐτὴ ἡ ἕνωσι. Μήτε τὰ δάκρυα, μήτε οἱ ἀπειλὲς, μήτε οἱ Ἱκεσίες μπόρεσαν νὰ τὸν κάνουν ν' ἀλλάξῃ γνώμη. Ἤθελε τὴν Ἐλισάβετ. Μὰ τὸ δράμα περιπλέχτηκε ὅταν ζητήθηκε ἡ γνώμη τῆς μικρῆς καὶ κείνη ἀπέδειξε πὼς δὲν ἦταν, ὅπως τὴν κατηγορούσαν, μιὰ φιλόδοξη, ποὺ γύρευε νὰ κανη μεγάλο γάμο. Ἀρνήθηκε κατηγορηματικά. Χωρὶς νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις, ἢ μᾶλλον δίνοντας τὴ μόνη ἐξήγησι ποὺ ἄξιζε γι' αὐτήν: δὲν ἀγαποῦσε τὸ Λαμπρινὸ μὲ ἔρωτα.

Ὁ νέος δέχθηκε τὸ πλήγμα χωρὶς νὰ πῇ τίποτα. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ φάνηκε σὰ νὰ παραδέχθηκε τὴν ἧττα του. Τὴν ἴδια νύχτα ὁ κόντες Τζιοβάνι ἔπαθε μιὰ προσβολὴ ποὺ τὸν ἄφησε σχεδὸν παράλυτο. Ἡ σόρα Κλέλια ἔγινε ἀμίλητη καὶ ἡ πόρτα τῶν Ἀναντάλι κλείστηκε γιὰ ὅλο τὸν κόσμο. Ἡ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια ὑπέφερε.

Λίγες μέρες ἀργότερα ἡ Ἐλισάβετ ἀναγκάστηκε νὰ συμβιβαστῇ. Ὁ Λαμπρινὸς μπῆκε κρυφὰ τὴ νύχτα στὴν κάμαρά της καὶ χρησιμοποιώντας βία καὶ Ἱκεσίες, τὴν ἔκανε δική του. Ὁ γάμος πιὰ ἦταν ἀναπόφευκτος. Μιὰ κοπέλλα αὐτῆς τάξεως ποὺ ἔχανε τὴν τιμή της, γινόταν τὸ περίγελο τῆς κοινωνίας. Ὁ διαφθορέας ἔπρεπε νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ κακὸ ποὺ εἶχε κάνει. Αὐτὸ ἐπεδίωκε ὁ Λαμπρινός. Ἡ οἰκογένειά του ὑπέκυψε μὲ κλάματα καὶ κατάρες γιὰ τὴν παρείσακτη. Ἡ Ἐλισάβετ ὑπέκυψε κι' αὐτὴ χωρὶς ὅμως καὶ νὰ συγχωρέσῃ. Ὁ Λαμπρινὸς παντρεύτηκε μιὰ δουβὴ ἔγδοβα, ἕνα πληγωμένο μικρὸ ἄγριο ζῶο. Δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ τὴ νοιώσῃ, νὰ μπῇ στὸν ψυχικό της κόσμο. Γι' αὐτὸν ἕνα εἶχε σημασία: ἡ Ἐλισάβετ ἦταν δική του, καταδική του.

Ἕνας Ἀναντάλι δὲ μποροῦσε νὰ παντρευτῇ χωρὶς φέστες. Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου ἦταν ἀντάξια τῶν προγόνων καὶ τῶν τίτλων τῆς οἰκογενείας. Μὰ ὅταν κι' ὁ τελευταῖος προσκεκλημένος καληνύχτησε κι' ἔφυγε, ἡ πόρτα τοῦ παλάτσο ἔκλεισε γιὰ πάντα, σὰ νἄχε διαβῇ ἀπὸ κεῖ ὁ θάνατος.

Τὸ νεαρὸ ζευγάρι ἐγκαταστάθηκε στὸ ἐπάνω πάτωμα τοῦ παλατιοῦ, ἐνῶ οἱ γονεῖς κράτησαν τὸ πρῶτο, ὅπου βρισκόντουσαν τ' ἁπλόχωρα σαλόνια μὲ τὰ σπάνια κομψοτεχνήματα καὶ τὶς πεοίφημες τοιχογραφίες.

Ὁ Λαμπρινὸς δὲν ἦταν καθόλου κοσμικός. Ἐπὶ πλέον ἦταν φοβερὰ ζηλιάρης. Ἔκλεισε τὴ γυναίκα του στὸ μεγάλο σπίτι, νομίζοντας ὅτι τῆς εἶχε δώσει τὰ πάντα προσφέροντάς της τ' ὄνομά του. Τὴν περιέβαλε μὲ ὑπηρέτες καὶ κάθε πολυτέλεια, μὰ δὲν τῆς ἐπέτρεψε νὰ δῇ πιὰ ζωντανὸ ἄνθρωπο, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Τὸλ, ποὺ σὰν ξένοι, τοῦ φαινόντουσαν ἀκίνδυνοι.

Ἀνάμεσα στὴν ἐρημίτισσα τοῦ παλάτσο καὶ τὴ λαίδη Τὸλ, μιὰ τρυφερὴ φιλία ἀναπτύχθηκε. Ἡ περιφρόνησι τῆς οἰκογενείας στὴν ὁποία εἶχε μπῇ πασὰ τὴ θέλησί της, ἔκανε τὴν Ἐλισάβετ νὰ ὑποφέρῃ. Ἡ νέα γυναίκα ὑπέφερε ἐπίσης ποὺ δὲν ἀποκτοῦσε παιδί. Αὐτὸ θὰ τὴν εἶχε παρηγορήσει γιὰ ἕνα γάμο δίχως ἔρωτα, μ' ἕνα ἄντρα ποὺνε ἀγαπήσει σὰ σύντροφο τῶν παιχνιδιῶν της, μὰ ποὺ δὲ μποροῦσε ν' ἀνεχθῇ σὰ σύζυγο.

Οἱ σχέσεις ὡστόσο τοῦ ζεύγους ἦταν φαινομενικὰ ἁρμονικότερες ὧρες τῆς ἡμέρας ἔλειπε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀπορροφημένος καθὼς ἦταν ἀπὸ τὴν πολιτικὴ καὶ πατριωτικὴ του δράσι. Κι' ἔτσι ἄφινε τὴ γυναίκα του μόνη της καὶ ἥσυχη. Ἡ Ἐλισάβετ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κάνη δ,τι θέλει φάινει νὰ περιωρίζεται μέσα στὸ παλάτι. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου της μιὰ φορὰ μονάχα ὁ Λαμπρινὸς τὴν ἔβγαλε μὲ ἁμάξι καὶ τῆς ἔκανε ἕνα γῦρο στὴν πόλι γιὰ νὰ θαυμάσουν οἱ Ζακυνθινοὶ τὴν ὁμορφιά της.

Ἔπειτα ἀπὸ τὸν περίπατο, πῆγαν στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, τοῦ προστάτου τοῦ νησιοῦ, γιὰ νὰ τὸν παρακαλέσουν νὰ καρποφορήσῃ τὴν ἕνωσί τους. Ἡ Ἱκεσία τους δὲν εἶχε ἀκόμα ἐκπληρωθῆ ὅταν ὁ Λαμπρινὸς πῆρε τὸ γράμμα ἀπὸ τὴ θεία του, τὴν κόμησσα Ντεσίμα. Ἦταν δυὸ χρόνια παντρεμένοι κι' ὅμως δὲν εἶχαν ἀποκτήσει παιδί.

«Νὰ τὴν φέρῃς μαζί σου...», τοῦ ἔγραφε ἡ θεία ἀπὸ τὴν Κεφαλλωνιά. Ἦταν μιὰ παράκλησι καὶ μιὰ διαταγή. Ὁ Λαμπρινὸς σεβόταν, ἐκτιμοῦσε καὶ φοβόταν τόσο τοὺς Ντεσίμα. Ἐξ ἄλλου, τώρα ποὺ γινόντουσαν τόσο σοβαρὰ πράγματα δὲν ἤθελε νὰ τοὺς δυσαρεστήσῃ. Τοῦ εἶχαν προετοιμάσει μιὰ συνάντησι μὲ τὸ λόρδο Βύρωνα, ποὺ τ' ὄνομά του δλη ἡ Ἑλλάδα πρόφερε μὲ σεβασμὸ κι' εὐγνωμοσύνη. Χάρις στοὺς Ντεσίμα, θὰ ἐρχόταν σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ μεγάλο φιλέλληνα ποὺ ἀγωνιζόταν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς πατρίδας του. Ὁ Λαμπρινὸς διαβασμένος καὶ καλλιεργημένος ἄνθρωπος, λάτρευε τὸν Ἄγγλο ποιητή. Καὶ νὰ ποὺ ὁ συγγραφέας τοῦ «Μάνφρεντ» ἦταν τόσο κοντά του!

Ὁ Λαμπρινὸς ἦταν γεμᾶτος χαρά. Εἶχε κανονίσει κιόλας γιὰ καῒκι κι' ἑτοιμαζόταν νὰ φύγῃ τὸ γρηγορώτερο. Ναί, μὰ ἡ θεία Ντεσίμα ἤθελε καὶ τὴν Ἐλισάβετ. Αὐτὸ ἔριχνε μιὰ σκιὰ στὸν ἐνθουσιασμό του.

Δὲν εἶπε λέξι γιὰ ὅλ' αὐτὰ στὴ γυναίκα του. Δὲν τῆς εἶπε τίποτα γιὰ τὸν εὐγενῆ ξένο ποὺ τήγαιναν νὰ συναντήσουν. Τῆς εἶπε μονάχα, ὅτι ἐπειδὴ ἦταν ἀναγκασμένος νὰ λείψῃ πολὺν καιρὸ τὴν παρακαλοῦσε νὰ τὸν συνοδέψῃ.

Γιὰ τὴν Ἐλισάβετ, ποὺ ἦταν διαρκῶς κλεισμένη μέσα στὸ σπίτι, αὐτὸ τὸ ταξίδι παρουσιαζόταν σὰν μιὰ ἀπολύτρωσι, ἔστω καὶ προσωρινή. Θἄφευγε ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸ παλάτσο, θὰ ταξίδευε, θἄβλεπε καινούργιους ἀνθρώπους, ἄλλους τόπους. Ἡ αἰσθηματικὴ καὶ ποιητικὴ της ψυχὴ ἀνασκίρτησε ὅταν ἄκουσε τὸ Λαμπρινὸ νὰ τῆς λέῃ ὅτι θὰ τὴν ἔπαιρνε μαζί του. Ἐπὶ τέλους θὰ πλάταινε ὁ ὁρίζοντας τῆς ζωῆς της.

★

Τὸ τριΐστιο «Τολμηρὸς» ποὺ ἔφερε τὸ ζεύγος Ἀναντάλι, μπῆκε στὸ λιμάνι τοῦ Ἀργοστολίου τὴ νύχτα τῆς 24 Αὐγούστου 1823. Ἔβριξε ἄγκυρα ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὸ βρίκιο «Ἡρακλῆς» μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε ἔρθει πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες ὁ λόρδος Βύρωνας ἀπὸ τὴν Ἰταλία.

Ὁ «Ἡρακλῆς» λικνιζόταν πάνω στὰ νερὰ μ' ὅλα του τὰ φῶτα σβυσμένα. Πάνω στὸ κατάστρωμα τοῦ ἱστιοφόρου ὁ κύτταζαν τὸ ὁμορφο καράβι.

— Ἔξερεις ποιὸς δρίσκεται πάνω σ' αὐτὸ τὸ πλοῖο; εἶπε ὁ Λαμπρινός, ποὺ νόμιαε πὼς εἶχε ἔρθει πιὰ ἡ στιγμὴ νὰ μιλήσῃ στὴ γυναίκα του.

— Ὄχι, ἔκανε ἐκείνη μὲ ὕφος ἀδιάφορο.

— Ὁ λόρδος Βύρωνας.

Ἡ Ἐλισάβετ γύρισε καὶ κύτταξε τὸν ἄντρα της, ἐνῶ τὰ μάτια της μέσα στὸ σκοτάδι πῆραν μιὰ ἀλλόκοτη ἔκφρασι. Εἶχε διαβάσει τὸν «Πειρατῆ». Ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ποιητῆ, ποὺ συγκινοῦσε περισότερο τοὺς Ζακυνθινοὺς ἀριστοκράτες, γιατὶ ὅλοι σχεδὸν καταγόντουσαν ἀπὸ κουρσάρους.

— Ὁ λόρδος Βύρωνας; Ὁ μεγάλος ποιητης;

— Ναί. Εἶναι λίγες μέρες ποὺ ἦσθε.

Ἡ Ἐλισάβετ δὲν ἤξερε τίποτα γιὰ τὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τοῦ Βύρωνα, οὔτε γιὰ τὴ φιλελληνικὴ του δράσι. Ζώντας πάντα κλεισμένη στὸ σπίτι της δὲν ἤξερε ἀπὸ τὸν κόσμο παρ' δ,τι διάβαζε στὰ βιβλία, Ἀγνοοῦσε τὴ σύγχρονη Ἱστορία. Ποτὲ ὁ Λαμπρινὸς δὲν κουβέντιαζε μαζί της γιὰ σοβαρὰ ζητήματα. Ὁ ἄντρας της εἶχε τὴ γνώμη πὼς ἡ γυναίκα εἶναι φτιαγμένη μονάχα γιὰ τὸν ἔρωτα καὶ γιὰ τὸ νοικοκυριό. Φυσικὰ δὲν τῆς εἶχε μιλήσει ποτὲ γιὰ τὴν κίνησι τῶν ριζοσπαστῶν.

Μὰ τώρα θὰ ζοῦσαν στοὺς Ντεσίμα, ποὺ τὸ σαλόνι τους ἦταν ὁνομαστὸ γιὰ τὶς φιλολογικὲς του συγκεντρώσεις καὶ γιὰ τὴν πολιτικὴ του ἐπιρροή. Κι' ὁ Λαμπρινὸς δὲν ἤθελε νὰ ντροπιαστῇ. Ἔπρεπε νὰ δείξῃ στοὺς συγγενεῖς του τὴς Κεφαλλωνιᾶς ὅτι μπορεῖ μὲν ἡ γυναίκα του νὰ ἦταν ταπεινῆς καταγωγῆς, ἦταν ὅμως ἔξυπνη καὶ καλλιεργημένη.

Ἀκουμπισμένοι στὴν κουπαστή, τῆς μίλησε πολλὴ ὥρα γιὰ τὴν κίνησί τους καὶ γιὰ τὴ συνάντησι ποὺ τοῦ εἶχαν προετοιμάσει οἱ Ντεσίμα μὲ τὸ Βύρωνα. Τὰ λόγια ἔβγαιναν μὲ θέρμη καὶ ἐνθουσιασμό. Ἡ Ἐλισάβετ ἄκουγε σιωπηλὴ καὶ σκοτεινιὸ, βρισκόταν σὲ μιὰ πραγματικὴ ἔξαρσι.

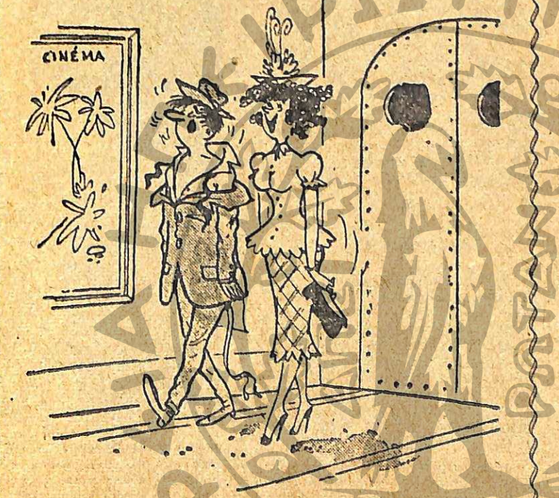
Ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄκουγε χωρὶς νὰ μιλάῃ. Κάτι μέσα της ἀναρριγοῦσε καὶ κάθε φορὰ ποὺ ὁ Λαμπρινὸς πρόφερε τὸ ὄνομα τοῦ ποιητῆ, λὲς κι' ἡ γυναῖκα φωτιζόταν ἀπὸ ἕνα μυστηριώδες φῶς.

Βγῆκαν στὴ στεριὰ πρὶν ξημερώσῃ. Εἶχαν πάρει μαζί τους ἕνα ὑπηρέτη, μιὰ καμαριέρα καὶ τὸν ἀγάπριστο φίλο τοῦ Λαμπρινοῦ, τὸ Σταῦρο Λίβάνη, μακρινὰ συγγενὴ τῆς Ἐλισάβετ, σύντροφο τῶν παιχνιδιῶν τους. Τώρα ὁ Λιβάνης ἦταν ἕνας Ζακυνθινὸς εἴκοσι τριῶν χρονῶν, γεροδεμένος καὶ ὡραῖος νέος, ποὺ εἶχε πολεμήσει μὲ τὸ Λαμπρινὸ στὴν Εὔβοια κι' ἀπὸ τότε δὲν τὸν ἐγκατέλειπε. Ἐπισήμως, ἀκολουθοῦσε τὸ ζεῦγος σὰν γραμματέας, σὰν ἄνθρωπος ἐμπιστοσύνης. Στὴν πραγματικότητα, ὁ Λαμπρινὸς λογαριάζε νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ σὰ σωματοφύλακα τῆς Ἐλισάβετ. Ἡ γριὰ κόμησσα Ντεσίμα εἶχε προσδευτικὲς ἀντιλήψεις γιὰ τὶς γυναῖκες. Αὐτὸ ἔβαζε σὲ σκέψεις τὸ ζηλιάρη Λαμπρινό. Θὰ ἦταν ὑποχρεωμένος ν' ἀφίνῃ τὴ γυναίκα του ἐκτεθειμένη σὲ πειρασμούς. Ὁ Σταῦρος Λιβάνης θὰ γινόταν ὁ φύλακας τῆς τιμῆς της.

Ὅταν ἡ κόμησσα Ντεσίμα εἶδε τὴν ἀνεψιά της ἄφησε μιὰ κραυγὴ θαυμασμοῦ. Ποτὲ δὲν εἶχε φανταστῆ ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν τόσο ὁμορφη!

Ὁ κόμης — γυιὸς μοναδικὸς τῆς γρηᾶς κυρίας ποὺ ζοῦσε μαζί της στὸ μεγάλο σκοτεινὸ σπίτι — ἔκανε θερμὴ ὑποδοχὴ στὰ ξαδέλφια του ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο. Ἡ δυναμικὴ νεότητα τοῦ Λαμπρινοῦ κι' ἡ ἐκτυφλωτικὴ ὁμορφιὰ τῆς Ἐλισάβετ, ἦταν σὰ νὰ εἶχαν φέρει τὸν ἥλιο καὶ τὴ χαρὰ στὸ σπίτι του.

Ἐγκατέστησαν τὸ ζεῦγος στὴ δορεινὴ πτέρυγα τοῦ σπιτιοῦ, ἀπ' ὅπου φαινόταν ἡ θάλασσα, τὸ λιμάνι, ὁ «Ἡρακλῆς» καὶ τὸ ὁμορφο καράβι.

— Χρυσέ μου!... Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ αὐτὸ τὸ φιλὶ ποὺ μοῦ πῆρες στὰ κλεφτά, μέσα στὸ σκοτάδι τοῦ κινηματογράφου!....

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

700.000
ΨΥΓΕΙΑ ΠΑΓΟΥ
700.000
ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ
ΡΑΔΙΟ-ΝΕΟΝ
ΠΛ. ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ 3

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

τοῦ Ροβινσῶνος Κρούσου

Ὁ Ροβινσὼν Κρροῦσος, τοῦ ὁποίου τὶς περιπέτειες ἔχετε διαβάσει, δὲν ἦταν ἕνα φανταστικὸ πρόσωπο. Ἦταν πραγματικό. Καὶ τὸ ὄνομά του ἦταν Ἀλέξανδρος Σέλκιρκ.

Γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ποὺ ἔγινε πραγματικὰ θρυλικός, πολλὲς διαδόσεις καὶ περισσότερα ἀνέκδοτα κυκλοφόρησαν. Ἀπὸ τὶς πιὸ λογικὲς ὡς τὶς πιὸ παράξενες.

Γιὰ νὰ ξεχωρίση τὸ ἀληθινὸ ἀπὸ τὸ ψεύτικο, ἕνα μεγάλο ἀγγλικὸ περιοδικὸ ἀνέλαβε νὰ ἐξακριβώση τὴν ἀκριβῆ ζωὴ τοῦ περίεργου ἐκείνου ἀνθρώπου.

Φαίνεται δὲ πὼς αὐτὰ ποὺ θὰ ἀναφέρουμε ἀμέσως παρακάτω, ἀποτελοῦν τὴ μόνη αὐθεντικὴ Ἱστορία τοῦ Ἀλεξάνδρου Σέλκιρκ.

Αὐτὸς ὁ Σέλκιρκ ἦταν γυιὸς ἑνὸς ταμπάκη (βυρσοδέψη) ποὺ ἔκανε καὶ τὸ τσαγκάρη. Γεννήθηκε στὰ 1676 στὸ σκωτικὸ χωριὸ Λάργκο.

Ἀπὸ μικρὸς ἔδειξε χαρακτήρα φιλόνικο καὶ ἀπότομο. Μάλιστα κάποτε παραλίγο νὰ σκοτώση ἕνα ἀπὸ τ' ἀδέλφια του!...

Μιὰ συντοπίτισσα γριά, ποὺ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ θεωροῦσαν μάγισσα, τοῦ εἶπε κάποτε πὼς θὰ ἔκανε τὴν τύχη του στὴ θάλασσα. Αὐτὸ ὁ Ἀλέξανδρος τὸ δέσε καλὰ στὸ μυαλό του, καὶ σὲ ἡλικία 20 ἐτῶν μπαρκάρησε σ' ἕνα φορτηγὸ γιὰ τὴν Ἀμερική.

Γιὰ πολλὰ χρόνια ἐργάσθηκε σὰ ναυτικός, χωρὶς κανένα παράξενο νὰ σημειωθῆ στὴ ζωή του. Ἐξακολουθοῦσε ὅμως νὰ εἶναι ἀτίθασος καὶ πολλὲς φορὲς δὲν ἄκουγε τὸν καπετάνιο του, ἕναν κάποιο Γουλιέλμο Νταμπιέρ... Μάλιστα μιὰ μέρα τὸν ἀπείλησε πὼς θὰ τὸν σκοτώση.

Ὁ καπετάνιος διέταξε νὰ τὸν δέσουν, καὶ ὅταν τὸ καράβι πέρασε ἀπὸ τὸ νησάκι Χουὰν Φερναντὲθ, τὸν ἐγκατέλειψαν ἐκεῖ.

Πέντε χρόνια πέρασαν. Μιὰ μέρα πέρασε ἀπ' τὸ νησὶ ἕνα ἱσπανικὸ καράβι, ὁ πλοίαρχος τοῦ ὁποίου παρατήρησε φωτιὰ στὸ νησί. Διέταξε καὶ ἔστειλαν μιὰ βάρκα γιὰ νὰ δῆ περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Ὅταν ἡ βάρκα ξαναγύρισε στὸ καράβι, ἔφερνε μαζί της καὶ ἕνα ἄνδρα ντυμένον μὲ δέρματα γίδας. Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τοὺς φάνηκε περισσότερο ἄγριος καὶ ἀπὸ ἕνα ἄγριο ζῶο.

Τότε ὁ ἄγνωστος ἀφηγήθηκε τὴν περιπέτειά του.

Στοὺς ὀκτὼ πρώτους μῆνες, εἶπε, ἡ ἀπελπισία του ἦταν μεγάλη. Ἀλλὰ ὕστερα συνήθισε καὶ ὑποτάχθηκε στὸ ριζικό του.

Μεγάλη ἀνακούφισι στὴ δυστυχία του ἔβρισκε στὸ διάβασμα τῆς Βίβλου. Ἔτσι ἔκανε κριτικὴ στὸν ἑαυτό του καὶ μετάνοιωσε γιὰ τὶς ὑπερβολές του. Καὶ στὸ ἄγριο νησί του ἔγινε ἕνας ὑποδειγματικὸς χριστιανός.

Τὸν πρῶτο καιρὸ τῆς διαμονῆς του στὸ νησὶ μποροῦσε νὰ κυνηγᾶ. Ἀλλὰ καθὼς οἱ σφαῖρες του ἐξαντλήθηκαν, ἔμαθε νὰ πιάνη τὰ ἀγριοκάτσικα καὶ νὰ τὰ μαχαιρώνη.

Ὅταν ὁ Σέλκιρκ γύρισε στὴν Ἀγγλία ἐργάσθηκε ὡς ταμπάκης, μάζεψε μερικὰ χρήματα καὶ ἐγκαταστάθηκε στὸ Λονδῖνο, στὰ 1711.

Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι τὸν ἀπέφευγαν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀγρίου παρουσιαστικοῦ του. Ἐκεῖνος, θέλοντας νὰ δημιουργήση οἰκογένεια, ζήτησε τὸ χέρι μιᾶς νέας, τῆς Σοφίας Μπρούς, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ καταφέρη νὰ γίνη δεκτὴ ἡ αἴτησί του.

Στὸ 1717 ξαναγύρισε στὴ ναυτικὴ ζωή, ἀφοῦ ἔκανε τὴ διαθήκη του, μὲ τὴν ὁποία ὅ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε, τὸ ἄφινε στὴν ἀγαπημένη του Σοφία.

★

Ἐπὶ τρία χρόνια γύρισε στὶς θάλασσες καὶ στὰ 1720 ἐπέστρεψε στὸ Λονδῖνο.

Ἐκεῖ ἐρωτεύθηκε τρελλὰ μιὰ νόστιμη χήρα, τὴ Φράνσις Κάντις, γιὰ τὴν ὁποία ἔγραψε... μιὰ ἄλλη διαθήκη, ἀφοῦ ἀκύρωσε τὴν πρώτη.

Ἀλλὰ ἡ ἀδρανὴς ζωὴ τὸν ἔκανε νὰ πλήττη, νὰ νοσταλγῆ τὴν ἀνοιχτή, τὴν ἀπέραντη θάλασσα. Καὶ παρὰ τὶς ἱκεσίες τῆς Φράνσις, ἀποφασίζει νὰ φύγη καὶ πάλι.

Ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ μπαρκάρη σὲ ὁποιοδήποτε καράβι. Θὰ ἔχη τώρα τὴν τιμὴ νὰ ὑπηρετήση σὲ ἕνα ἀγγλικὸ πολεμικὸ σκάφος ὡς ναύκληρος.

Καὶ ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ σκάφος θὰ πεθάνη τὸ Νοέμβριο τοῦ ἴδιου χρόνου: 1720.

Αὐτὴ ἦταν — καὶ κατὰ πᾶσα πιθανότητα ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τοῦ θρυλικοῦ Ἀλεξάνδρου Σέλκιρκ, ποὺ ὁ συγγραφέας Δανιὴλ Ντεφὸε ἀπαθανάτισε μὲ τὸ ὄνομα Ροβινσὼν Κρούσος.

★

ΜΗΤΕΡΑ...

★ Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ὄμορφα πράγματα ποὺ ὑπάρχουν στὴ ζωή, τὰ βρίσκει κανεὶς δυό, τρεῖς δέκα ἑκατὸ φορές. Ἄφθονα τριαντάφυλλα ἀστέρια, ἡλιοβασιλέματα ἀδελφὲς καὶ ἀδελφούς, θεῖους καὶ ἐξαδέλφια, συντρόφους καὶ φίλους... ἀλλὰ μόνο μιὰ μητέρα βρίσκει κανεὶς στὸν κόσμο.

★ Ἡ μητέρα εἶναι ἡ γυναίκα ἐκείνη ποὺ μπορεῖ νὰ ἀντικαταστήση ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους γύρω μας, ἀλλὰ ποὺ τὴ δική της θέσι δὲν μπορεῖ κανένας νὰ τὴν πάρη.

★ Οἱ μητέρες εἶναι οἱ μόνες Θεές στὶς ὁποῖες πιστεύουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στὸν κόσμο.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες ἀναγγέλθηκε ὁ ξαφνικὸς θάνατος τοῦ ἠθοποιοῦ Τζὼν Γκάρφηλντ ποὺ πέθανε ξαφνικὰ ἀπὸ συγκοπή. Μὲ τὸ θάνατό του ἡ ἀμερικανικὴ ὀθόνη χάνει ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δυνσμικὰ στελέχη της. Ὁ Τζὼν Γκάρφηλντ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ εὐσυνείδητους καλλιτέχνες, ποὺ ἀγωνιζόταν ὄχι μόνο γιὰ τὴν τέχνη του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὸ καλὸ τῶν συναδέλφων του. Ὁ Τζὼν Γκάρφηλντ ἀπέθανε σὲ ἡλικία 39 χρονῶν. Γιὸς ἑνὸς ράφτη, μεγάλωσε χωρὶς τὰ χάδια τῆς μάνας καὶ γνώρισε τὴ φτώχεια καὶ τὴ σκληρὴ ὄψι τῆς ζωῆς ἀπὸ τὰ παιδικά του χρόνια. Ἡ ζωὴ τοῦ χαμογέλασε στο τέλος μὰ ὄχι γιὰ πολύ. Πάνω στὴν ἀκμὴ τῆς σταδιοδρομίας του ἔφυγε ἀπ' αὐτὸ τὸν κόσμο, ἀφίνοντας πίσω του τὴν ἀνάμνησι ἑνὸς ἀκόμη καλλιτέχνη, ποὺ δούλεψε σκληρὰ γιὰ νὰ ἐπιβληθῆ...

Μέσα στὶς ξένες ἠθοποιοὺς τοῦ κινηματογράφου ποὺ βρίσκονται αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸ Παρίσι, ξεχωρίζει καὶ προκαλεῖ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον — πολὺ μικρότερο βέβαια ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἔχει προκαλέσει ἡ γοητευτικὴ Εἰρήνη Παπᾶ — ἡ νεαρὴ Ἰταλίδα πρωταγωνίστρια Συλβάνα Παμπανίνι. Ἡ Συλβάνα, συνονόματη τῆς Συλβάνας Μαγκάνο καὶ ἀποφασισμένη — ὅπως φαίνεται — νὰ τὴν ξεπεράση στὴν... τέχνη τῆς ἐπιδείξεως καὶ τῆς προκλήσεως, εἶναι γνωστὴ στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν ταινία «Σκάνδαλα τοῦ Νέρωνος», ποὺ παίχθηκε τὸ χειμώνα ποὺ μᾶς πέρασε

Παραμυθένιες ιστορίες

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΕΤΥΧΗ ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΟΤΑΝ ΤΟΥ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΗ Η ΤΥΧΗ

Μπορεῖ κανεὶς νὰ πετύχη στὴ ζωὴ χωρὶς νὰ τὸν βοηθήση καὶ ἡ τύχη; Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πέτυχαν, ἐπιμένουν πὼς ἕνα μικρὸ σκούντημα τῆς τύχης εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητο. Ὑπάρχει—λένε—πάντοτε κάποια στιγμὴ ποὺ παρουσιάζεται ἡ τύχη μπροστὰ στὸν ἄνθρωπο. Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ξέρη, νὰ μπορέση νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὴ στιγμιαία αὐτὴ εὐκαιρία, τὸ περαστικὸ χαμόγελο τῆς τύχης...Δὲν εἶναι λίγοι οἱ γνωστοὶ συγγραφεῖς, ἠθοποιοί, καλλιτέχνες, ποὺ ὁμολογοῦν ὅτι ἡ τύχη τοὺς χαμογέλασε ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ πού, κουρασμένοι ἀπὸ ἀτέλειωτα τριγυρίσματα γιὰ νὰ πουλήσουν ἕνα ἔργο ἢ νὰ κάνουν νὰ τοὺς προσέξη κάποιος διευθυντὴς θιάσου ἢ ὀρχήστρας, κι' ἀποφάσιζαν ν' ἀνεβοῦν κουρασμένοι μιὰ τελευταία σκάλα...

Ἡ ΚΟΝΤΣΙΤΑ ΣΙΝΤΡΟΝ, μικρή, χλωμή, μελαχροινὴ κοπελλίτσα, μὲ ὁμορφα μυστικοπαθῆ μάτια καὶ κατάμαυρα μαλλιά, χωρισμένα στὴ μέση ἀπὸ μιὰ ἁπλὴ χωρίστρα ζοῦσε στὸ Περοῦ, τὴν πατρίδα της. Ἀπὸ πολὺ μικρὴ εἶχε μάθει τόσο καλὴ ἱσπανία ὥστε ὁ δὸν Ρουΐ ντὰ Κάμαρα, ποὺ ἀργότερα ἔγινε προστάτης καὶ προϊστάμενός της, τὴ θεωροῦσε σὰν τὴν καλύτερη μαθήτριά του.

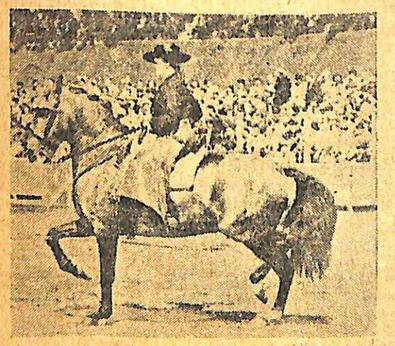
Μιὰ μέρα, σ' ἕνα μεγάλο κτῆμα τῆς περιοχῆς, πρόκειται νὰ δοκιμάσουν μερικοὺς ταύρους καὶ νὰ διαλέξουν γιὰ τὶς ταυρομαχίες. Ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι ἔχουν μαζευτῆ πιά, ὅταν ἕνας ἔξαλλος ταῦρος ξεφεύγει ἀπὸ τὸ φράχτη.

Οἱ ἄνδρες βάζουν δυνατὲς φωνές, ἐνῶ οἱ γυναῖκες κρύβονται πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα... Καὶ τότε, ἡ μικρὴ Κοντσίτα πετιέται μπροστά, ἁρπάζει ἕνα χρωματιστὸ παλτὸ ποὺ βρῆκε, τὸ τεντώνει μὲ θάρρος μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ μανιασμένου ταύρου καί, ὕστερα ἀπὸ πέντε ἢ ἑξῆ ἐπιδέξιες «πάσσες», κατευθύνει τὸ θηρίο μέσα στὸ κιγκλίδωμά του.

— Θὰ πρέπει αὐτὴ ἡ μικρὴ νὰ γίνη ὁπωσδήποτε ταυρομάχος, ἀποφαίνεται μὲ θαυμασμὸ ὁ ντὸν Ρουΐ ντὰ Κάμαρα. Καὶ ἔτσι, ἡ μικρὴ Κοντσίτα ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια γίνεται ἡ πιὸ διάσημη ταυρομάχος τοῦ κόσμου, ἀληθινὸ εἴδωλο τῶν συμπατριωτῶν της, τῶν Μεξικανῶν, τῶν Ἱσπανῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων λαῶν ποὺ θαυμάζουν τὴν ταυρομαχία.

★

ΜΙΑ ΑΠΛΗ ΧΩΡΙΑΓΟΠΟΥΛΑ, ἡ Μαρία Εὔα Ντουάρτε, κατοικοῦσε κοντὰ στὸ Μπουένος Ἄϋρες. Ἡ ζωὴ τῆς πόλεως τὴν τραβοῦσε πάντα καὶ ἔδειχνε συχνὰ πὼς δὲν ἤταν διόλου καμωμένη γιὰ νὰ μείνη γιὰ πάντα στὸ ἀγροκτῆμα τοῦ πατέρα της.

Ὅταν ἦταν μικρὴ κοπελλίτσα, βρέθηκε μπροστὰ σ' ἕνα ταῦρο ποὺ ἔτοιμος νὰ τὴν ξεφουρνίσῃ... Καὶ ἡ καριέρα τῆς Κοντσίτας ἀποφασίστηκε τὴ μέρα ἐκείνη...

Ἡ Εὔα Περόν, γιὰ νὰ γνωρίση τὸν ἄντρο της, χρειάστηκε τὴ μεσολάβησι ἑνὸς μεγάλου σεισμοῦ...

Σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν, εἶχε ἐγκατασταθῆ στὴν πόλι, καὶ ζοῦσε μὲ μεγάλη φτώχεια, ἀπὸ τὸ μισθό της ὡς χορεύτριας σὲ ἕνα δευτέρας τάξεως μπαλέτο.

Εἶχε ἐπιχειρήσει νὰ ἐμφανισθῆ καὶ στὸ ραδιοφωνο, ἀλλὰ δὲν τὰ εἶχε καταφέρει στὶς δοκιμές. Ἕνα δράδυ, πεθαμένη ἀπὸ τὴν κούρασι, εἶχε μόλις γυρίσει στὸ φτωχικό της δωμάτιο, ὅταν μιὰ φίλη της τὴ ζήτησε στὸ τηλέφωνο γιὰ νὰ τὴ ρωτήση ἂν ἤθελε νὰ πάρη μέρος «σὲ μιὰ φιλανθρωπικὴ παράστασι ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων τῆς περιοχῆς». Αὐτὸς ὁ σεισμός, ποὺ εἶχε ἀναστατώσει τὴ ζωὴ τόσων ἀνθρώπων, ἐπρόκειτο νὰ ἀναστατώση καὶ τὴ ζωὴ τῆς μικρῆς Ντουάρτε. Στὸ τέλος τῆς παραστάσεως, ὁ συνταγματάρχης Περόν, πρόεδρος τῆς δημοκρατίας, ποὺ εἶχε μόλις ἀνατρέψει τὸν πρόεδρο Ραμὸν ντὲ Καστίλλο, πῆγε στὰ παρασκήνια νὰ συγχαρῆ τοὺς ἠθοποιούς. Ὑποκλίθηκε μπροστὰ στὴ χαριτωμένη ξανθούλα: «Συνταγματάρχης Περόν». «Χαίρω πολύ, δεσποινὶς Εὔα Ντουάρτε».

Σήμερα, ἡ ἄσημη χορευτριούλα εἶναι ἡ κυρία Εὔα Περόν, πρώτη κυρία τῆς Ἀργεντινῆς. Ὁ σεισμὸς τῆς εἶχε ἀναστατώσει δριστικὰ τὴ ζωή...

★

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ τοῦ Ἀϊνστάϊν μπορεῖ νὰ καθησυχάση ὅλους τοὺς γονεῖς ποὺ ἀνησυχοῦν γιὰ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν τους.

Γεννημένος τὸ 1879, ὁ Ἀϊνστάϊν ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ 1889 ἀπὸ τοὺς γονεῖς του... «βλάξ», ἡ γιαγιά του ἔλεγε παντοῦ πὼς ὁ ἔγγονός της ἦταν ἕνα... καθυστερημένο παιδί. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ὁ νεαρὸς Ἀϊνστάϊν ἐνδιαφέρονταν μόνο γιὰ μιὰ ναυτικὴ πυξίδα, ποὺ τὴν ἐπαίρνε διαρκῶς μαζί του. Ἡ μοῖρα του, βρῆκε τὸ δρόμο της ἀπὸ δυὸ τυχαῖα γεγονότα. Τὸ πρῶτο ἦταν μιὰ συζήτησις μὲ τὸ θεῖο του, ποὺ τοῦ εἶπε μιὰ μέρα:

— Παιδί μου, νὰ ψάχνης τὰ ζητήματα ὣς τὸ βάθος τους. Ἂν δὲν ξέρης κάτι γιὰ κάποιο θέμα, ἐρεύνα το ὣς τὸ βάθος, ἀπὸ ὅλες του τὶς πλευρές, ὥσπου νὰ ἀγακαλύψης τί κρύβεται ἀπὸ κάτω...

Ἀπὸ τὰ 10 ὣς τὰ 14 χρόνια του, ὁ μικρὸς Ἀϊνστάϊν κάνει γρήγορες προόδους καὶ ἀρχίζει νὰ μαθαίνη μόνος του ὁλοκληρωτικὸ λογισμό. Ἐγκαθίσταται στὴν Ἑλβετία, ὅπου ἐργάζεται ἐπὶ καιρὸ σὲ ἕνα γραφεῖο εὑρεσιτεχνιῶν, ὥσπου μιὰ μέρα — τὸ δεύτερο τυχαῖο γεγονὸς — τοῦ ἔρχεται ἡ ἰδέα ὅτι ἕνα γεγονὸς ποὺ εἶναι «παρὸν» γιὰ μᾶς, δὲν θὰ εἶναι π α ρ ὸ ν γιὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Ἄρη, τοῦ Οὐρανοῦ ἢ τοῦ Κρόνου παρὰ πολὺ ἀργότερα, ὕστερα ἀπὸ πολλὰ-πολλὰ χρόνια, τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ φθάση ὡς ἐκεῖ ἀπὸ τὴ Γῆ τὸ φῶς ποὺ ἐφώτισε τὸ γεγονός αὐτό. Βρίσκει ἔτσι τὴ θεωρία τῆς σχετικότητος, τὴ διατυπώνει μέσα σὲ τριάντα σελίδες καὶ φέρνει τὰ χειρόγραφά του σὲ μιὰ ἐφημερίδα — πού, φυσικά, τὰ ἀπορρίπτει... Μερικὰ χρόνια ἀργότερα, οἱ σοφοὶ ὅλου τοῦ κόσμου προσπαθοῦν νὰ καταλάβουν τὴ θεωρία τοῦ σοφώτερου ἀπὸ ὅλους τους...

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ... ΑΛΛΑ

Κάποτε διάβασα μιὰ μικρὴ ἱστορία, μιὰ αἰγυπτιακὴ ἱστορία, χιλιάδες χρόνια παλιά. Ἔλεγε πὼς ὁ θεὸς τοῦ Ἡλίου Ρέ, δημιούργησε τὴν πρώτη γυναίκα: Πῆρε κάτι ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ τῶν λουλουδιῶν, κάτι ἀπὸ τὸ κελάδισμα τῶν πουλιῶν, ἀπὸ τὸ χρῶμα τοῦ οὐράνιου τόξου, τὴ χάρι τῶν κυμάτων, τὸ ἥπιο τοῦ προβάτου, τὴν πονηριὰ τῆς ἀλεπούς καὶ τὴν ἰδιοτροπία τοῦ ἀέρα, κι' ἔφτιασε μὲ ὅλ' αὐτὰ ἕνα θηλυκὸ πλάσμα ποὺ τὸ χάρισε στὸν Αἰγύπτιο Ἀδάμ.

Τὸν πρῶτο καιρὸ ὁ Ἀδὰμ ἦταν τρισευτυχισμένος, κατόπιν ὅμως παρουσιάστηκε στὸ Ρὲ καὶ τοῦ εἶπε:

— Σὲ παρακαλῶ, πάρε πάλι τὴ γυναίκα ποὺ μοῦδωσες. Δὲ μπορῶ νὰ ζήσω μαζί της.

Ὁ Ρὲ τοῦ ἔκαμε τὴν ἐπιθυμία του. Ἔπειτα ὅμως ἀπὸ λίγο καιρὸ, ὁ Ἀδὰμ στάθηκε πάλι μπροστά του.

— Δῶσ' μου πάλι τὴ γυναίκα, παρακάλεσε Δὲ μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς αὐτή.

Καὶ ὁ Ρὲ τοῦ τὴν ξανάδωσε.

Δὲν πέρασαν ὅμως πολλὲς ἡμέρες καὶ ὁ Ἀδὰμ πῆγε νὰ δοῆ τὸ θεὸ καὶ νὰ τοῦ πῆ πὼς ξαναπάρη πίσω τὴ γυναίκα, γιατὶ δὲ μποροῦσε πιὰ νὰ τὴ βαστήξη περισσότερο. Καὶ ὅταν ξαναπῆγε νὰ τοῦ τὴ ζητήση γιατὶ δὲ μποροῦσε ν' ἀντέξη περισσότερο τὴ μοναξιά, ὁ θεὸς γιὰ νὰ τοῦ τὴν ξαναδώση, τὸν ἔβαλε νὰ τοῦ ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ πάψη τὴν αἰώνια μουρμούρα του.

Ἕνας ὡραῖος θρύλος αὐτός, ποὺ μέσα του ἔχει πολλὴ ἀλήθεια. Δείχνει πάντως ὅτι οἱ ἄντρες στέκονται πολλὲς φορὲς ἀσταθεῖς μπροστὰ στὶς φαντασίες καὶ τὶς ἰδιοτροπίες τῶν γυναικῶν.

Μιὰ γυναίκα εἶναι ἱκανὴ νὰ καρφώση στὸ τοῖχο μιὰ πρόκα χτυπώντας τη μὲ τὸ μαχαίρι τοῦ ψωμιοῦ, ἐνῶ δὲν ἔχει πασὰ γ' ἀνοίξη τὸ συρτάρι της γιὰ νὰ πάρη τὸ σφυράκι.

Ἡ γυναίκα ἀγοράζει μικρὰ παπούτσια καὶ ὕστερα παραπονιέται πὼς τῆς πιέζουν τὰ πόδια, τὰ βγάζει στὸ ρεστοράν, κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ τὰ ψαρεύει κρυφὰ τὴν ὥρα ποὺ θέλει νὰ σηκωθῆ, χωρὶς νὰ μπορῆ νὰ τὰ βρῆ εὔκολα.

Μιὰ γυναίκα πέφτει ἀπὸ τὶς 10 νὰ κοιμηθῆ στὸ κρεβάτι της, λέγοντας πὼς εἶναι τσακισμένη ἀπὸ τὴν κούρασι. Ὅταν ὅμως βρεθῆ κάτω ἀπὸ τὶς κουβέρτες της, διαβάζει ὣς τὰ μεσάνυχτα, γυρίζοντας μάλιστα μὲ βόρυβο τὰ φύλλα τοῦ περιοδικοῦ καὶ δὲν ἀφίνει τὸν ἄντρα της νὰ κλείση μάτι.

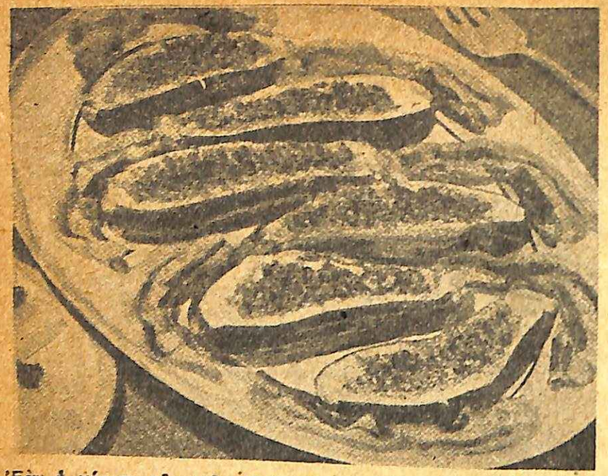
Μιὰ γυναίκα βρίσκει πὼς εἶναι παχειὰ, τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ κάποιος θαυμάζει τὴν ὁμορφη σιλουέτα της. Καὶ ἀρχίζει μιὰ κούρα γιὰ ν' ἀδυνατίση. Τὸ μεσημέρι στὸ τραπέζι δὲν τρώει ψωμί, πατάτες, σάλτσες, γλυκό. Τὸ ἀπόγευμα ὅμως πίνει τὸν καφέ της μ' ἕνα σωρὸ κουλουράκια καὶ βουτήματα.

Μιὰ γυναίκα ἀνοίγει τὸ ράδιο, γιὰ νὰ ἀκούση μιὰ ὡρισμένη συναυλία καὶ ὅταν πάρη τὸ σταθμό, ἀρχίζει νὰ μιλᾶ γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς φιλενάδας της.

Μιὰ γυναίκα, ὅταν οἱ πιὸ ἀνιαρὲς καὶ βαρετὲς ἐπισκέψεις, ἀποφασίζουν τέλος πάντων κατὰ τὶς ἐντεκάμισι νὰ σηκωθοῦν, φωνάζει μὲ θλιβερὴ φωνή: «Φεύγετε κιόλας; Μὰ καθῆστε λιγάκι! Εἶναι ἀκόμα νωρίς!». Καὶ οἱ ἐπισκέψεις κάθονται. Φυσικά, ὡς τὶς 2 τὸ πρωΐ!

Μιὰ γυναίκα — μὰ γιατὶ νὰ ποῦμε πιὸ πολλά; Μιὰ γυναίκα εἶναι ἕνα παράξενο πλάσμα. Ἀκριβῶς ὅπως ὁ Αἰγύπτιος Ἀδὰμ κανένας ἄντρας δὲ μπορεῖ νὰ ζήση ὅταν ἀνοίξε τὴν πόρτα. Καὶ μὲ μιὰ κραυχωρὶς αὐτή. Ὡς καὶ οἱ γέροι ἐργένηδες παίρνουν μιὰ γυναίκα νὰ τοὺς φροντίζη. Καὶ ἂν ἐπὶ τέλους βρεθῆ καὶ μιὰ γυναίκα ποὺ δὲ θάχε καμμιὰ παραξενιά, ποὺ δὲ θὰ ἔκανε ἀνόητα καὶ ἐπιπόλαια πράγματα, τότε... τότε νομίζω πὼς δὲ θὰ τὴν ἤθελε κανένας ἄντρας.

Δὲν εἶναι λογικὸ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου μας. Γιατὶ πάντα συμβαίνει ὅταν μιλοῦν γιὰ γυναῖκες, νὰ χάνη τὸ λογικό του ὁ ἄντρας.

Ἐὰν ἡ γέμισι τῶν κολοκυθιῶν γίνη χωρὶς κιμά, τὰ σερβίρετε μὲ μπέϊκον τηγανισμένο.

ΚΟΛΟΚΥΘΙΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

Ὑλικά:
300 δράμια κολοκυθάκια μετρίου μεγέθους
150 δράμια κιμά
1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο
¼ φλυτζ. τσαγιοῦ ρύζι
½ » » μαγειρ. λίπος Φυτίνη
Ἁλάτι καὶ πιπέρι
2 ½ φλυτζάνια τσαγιοῦ τομάτες βρασμένες.

Ἐκτέλεσι:

Ρίχνετε τὰ κολοκύθια σὲ βράζον ἁλατισμένο νερὸ καὶ ἀφίνετε νὰ βράσουν ἐπὶ 10 λεπτά. Τὰ χωρίζετε στὴ μέση κατὰ μῆκος καὶ τὰ σκάβετε, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν «βαρκοῦλες».

Ζεσταίνετε τὸ μισὸ λίπος καὶ ψήνετε μέσα τὸ κρεμμύδι. Ὅταν μαραθῆ προσθέτετε τὸν κιμὰ καὶ ὅταν κοκκινίση ρίχνετε τὸ ἐσωτερικὸ τῶν κολοκυθιῶν. Ἀφίνετε τὸ μῖγμα νὰ ψηθῆ ἕως ὅτου μείνη μὲ τὸ λίπος καὶ προσθέτετε τὸ ρύζι, ἁλάτι καὶ πιπέρι.

Βάζετε τὰ κολοκύθια στὴ σειρὰ μέσα σὲ γιουβέτσι, ἢ σὲ ταψί. Τὰ γεμίζετε μὲ τὴ γέμισι καὶ ρίχνετε τὴν τομάτα στὸν πυθμένα τοῦ ταψιοῦ καθὼς καὶ τὸ ὑπόλοιπο λίπος. Τὰ σιγοβράζετε σκεπασμένα ἢ τὰ ψήνετε στὸ φοῦρνο.

Σερβίρονται μὲ τὴ σάλτσα τους.

Σημ. — Ἐὰν τὰ ψήσετε στὸ φοῦρνο, ἀξίζει τὸν κόπο νὰ ἁπλώσετε στὴν ἐπιφάνεια κάθε κολοκυθιοῦ ἀπὸ μιὰ μεγάλη κουταλιὰ σάλτσα μπεσαμὲλ ἢ σάλτσα λευκή.

ΚΕΦΤΕΔΕΣ

Ὑλικά:
2 φλυτζάνια τσαγιοῦ ψίχα ψωμιοῦ ἢ 3 φρυγανιὲς
150 δράμια γάλα
300 » κιμὰ βοδινὸ
2 αὐγά
1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο
1 κουταλάκι ἁλάτι
¼ » πιπέρι
¼ » μοσχοκάρυδο

Ἐκτέλεσι:

Μουσκεύετε τὸ ψωμὶ ἢ τὶς φρυγανιὲς μέσα στὸ γάλα. Τὸ στίβετε καὶ προσθέτετε τὰ ὑπόλοιπα ὑλικά.

Πλάθετε μὲ τὸ μῖγμα μικροὺς κεφτέδες, τοὺς ἀλευρώνετε καὶ τοὺς τηγανίζετε μὲ βούτυρο σὲ χαμηλὴ φωτιά. Ὅταν κοκκινίσουν σκεπάζετε τὸ τηγάνι καὶ ἀφίνετε νὰ ψηθοῦν στὸν ἀτμὸ ἐπὶ 30 λεπτά.

Σερβίρονται ζεστοὶ μὲ σάλτσα ἀπὸ τομάτες. Γίνονται περίπου 6 μερίδες.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ΣΠΑΓΓΕΤΟ

('Ιταλικὴ συνταγή)

Ὑλικά:
150 δράμια κιμὰ βοδινὸ
½ φλυτζάνι τσαγιοῦ ψίχα ψωμιοῦ τριμμένη
¼ φλυτζάνι τσαγιοῦ παρμεζάνα τριμμένη
Ἐλάχιστο φλοιὸ λεμονιοῦ τριμμένον
1 σκελίδα σκόρδο, ψιλοκομμένη
1 κλωνάρι μαϊντανό, ψιλοκομμένο
½ κουταλάκι τσαγιοῦ ἁλάτι
1)8 » » πιπέρι
Ἐλάχιστο μοσχοκάρυδο
1 αὐγό.

Ἐκτέλεσι:

Ἀναμιγνύετε μέσα σὲ μπῶλ τὸν κιμά, τὴν ψίχα ψωμιοῦ, τὸ τυρί, τὸ φλοιὸ λεμονιοῦ, τὸ σκόρδο, τὸ μαϊντανό, τὸ ἁλάτι, πιπέρι καὶ μοσχοκάρυδο καὶ τὸ αὐγό.

Πλάθετε τὸ μῖγμα σὲ 8 σφαῖρες καὶ τὶς πήνετε μέσα στὴ σάλτσα κατὰ τὸν τρόπο ποὺ ἀναφέρεται κατωτέρω.

Ἡ σάλτσα:
½ φλυτζάνι τσαγιοῦ λάδι
1 μικρὸ κρεμμύδι, ψιλοκομμένο
1 σκελίδα σκόρδο, ὁλόκληρη
1 κλωνάρι μαϊντανό, ψιλοκομμένο
1 κουτὶ τομάτες
1 φλυτζάνι τσαγιοῦ νερὸ
1 κουταλάκι τσαγιοῦ ἁλάτι
1)8 » » » πιπέρι
Ἐλάχιστη ζάχαρη
1 ὁλόκληρο κρεμμύδι
2 γαρύφαλα

Κοκκινίζετε στὸ λάδι τὸ ψιλοκομμένο κρεμμύδι, τὸ σκόρδο καὶ τὸ μαϊντανό, Ρίχνετε τὶς σφαῖρες ἀπὸ τὸ μῖγμα τοῦ κιμᾶ καὶ τὶς κοκκινίζετε ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Περνᾶτε τὶς ντομάτες ἀπὸ τρυπητὸ καὶ τὶς προσθέτετε μαζὶ μὲ τὸ νερό, τὸ ἁλάτι, τὸ πιπέρι, τὴ ζάχαρη καὶ τὸ ὁλόκληρο κρεμμύδι (μὲ τὰ γαρύφαλα καρφωμένα μέσα σ' αὐτό). Σιγοβράζετε τὸ παρασκεύασμα ἐπὶ 1½ ἕως 2 ὧρες. ('Αφαιρεῖτε τὸ σκόρδο καὶ τὸ ὁλόκληρο κρεμμύδι ποὺ σερβίρετε).

Τὸ σπαγγέτο:
150 δράμια σπαγγέτο ἐκλεκτῆς ποιότητος
4 ὀκάδες νερὸ
2 κουταλιὲς σούπας ἁλάτι.

Προσθέτετε τὸ ἁλάτι στὸ νερὸ καὶ τὸ βράζετε. Ρίχνετε τὸ σπαγγέτο καὶ ἀφίνετε νὰ βράση περίπου 10 λεπτά, ἐνῶ τὸ ἀνακατεύετε 2 ἕως 3 φορὲς γιὰ νὰ μὴ κολλήση. Τὸ στραγγίζετε καὶ τὸ στιβάζετε σὲ μιὰ εὐρύχωρη πιατέλα. Τὸ πασπαλίζετε μὲ ἄφθονη παρμεζάνα, τοποθετεῖτε τριγύρω τὰ κεφτεδάκια καὶ ρίχνετε ἐπάνω τὴ σάλτσα.

Γίνονται 4 καλὲς μερίδες.

ΦΑΣΟΛΑΚΙΑ ΦΡΕΣΚΑ

(Γερμανικὴ συνταγή)

Ὑλικά:
2 κουταλιὲς σούπας ψιλοκομμένο μπέϊκον
1 ὀκὰ φασολάκια
3 κρεμμύδια μεγάλα κομμένα σὲ λεπτὲς φέτες
4 τομάτες ψιλοκομμένες
Ἁλάτι ἀνάλογο
Ἐλάχιστο κόκκινο πιπέρι
3 κουταλιὲς σούπας βούτυρο.

Ἐκτέλεσι:

Τηγανίζετε τὸ μπέϊκον ἕως ὅτου γίνη τραγανό. Προσθέτετε τὰ ὑπόλοιπα ὑλικὰ καὶ ἀφίνετε τὸ φαγητὸ νὰ σιγοβράση ἐπὶ 1 ὥρα. Κατόπιν προσθέτετε ἕνα φλυτζάνι τσαγιοῦ βράζον νερὸ καὶ τὸ βράζετε ἐπὶ 2 ὧρες. Ἐὰν χρειασθῆ προσθέτετε λίγο νερὸ ἀκόμη.

Σημ. — Ἀφαιρεῖτε, ἐὰν θέλετε, τὸ μπέϊκον καὶ αὐξάνετε τὸ βούτυρο σὲ ¾ φλυτζ. τσαγιοῦ. Ἡ ἀντικαθιστᾶτε τὸ τελευταῖο μὲ 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ λάδι. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ψήνετε τὸ κρεμμύδι μὲ τὸ λάδι ἕως ὅτου ξανθίση καὶ προσθέτετε κατόπιν τὰ ὑπόλοιπα ὑλικά.

Ἐὰν χρησιμοποιήσετε χύτρα ταχύτητος: Δὲν βάζετε νερὸ καθόλου. Τὸ φαγητὸ θὰ βράση μὲ τὴν τομάτα. Τὸ ἀφίνετε στὴ φωτιὰ 5—6 λεπτὰ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ βαλβίδα θ' ἀρχίση νὰ σφυρίζη. Κρυώνετε τὴ χύτρα ἀμέσως.

ΦΑΣΟΛΑΚΙΑ ΦΡΕΣΚΑ ΣΑΛΑΤΑ

Ὑλικά:
300 δράμια φασολάκια
150 » τομάτες
Λαδόξυδο.

Ἐκτέλεσι:

Καθαρίζετε τὰ φασολάκια καὶ τὰ σπάζετε σὲ κομματάκια μήκους 3 ἑκατοστῶν. Τὰ ρίχνετε σὲ βράζον ἁλατισμένο νερὸ καὶ τὰ βράζετε ἕως ὅτου μαλακώσουν. Τὰ στραγγίζετε καὶ τὰ βάζετε μέσα σὲ ἕνα μπῶλ. Προσθέτετε τὶς ντομάτες κομμένες σὲ φέτες καὶ ρίχνετε ἐπάνω τὸ λαδόξυδο.

ΠΑΤΑΤΕΣ ΦΟΥΡΝΟΥ

Ὑλικά:
300 δράμια πατάτες Βούτυρο
½ Κουταλάκι πάπρικα
Ψιλοκομμένο μαϊντανὸ
1 μεγάλο κρεμμύδι
2 τομάτες
Ζωμὸ κρέατος ἢ νερό.

Ἐκτέλεσι:

1. Καθαρίζετε καὶ ψιλοκόβετε τὸ κρεμμύδι.
2. Ρίχνετε ἀνάλογο βούτυρο σὲ γιουβέτσι, προσθέτετε τὴν πάπρικα (κόκκινο πιπέρι) καὶ κοκκινίζετε μέσα τὸ κρεμμύδι.
3. Κόβετε τὶς πατάτες σὲ χοντρὲς φέτες καὶ τὶς ρίχνετε στὸ γιουβέτσι.
4. Ἀφαιρεῖτε τὸ φλοιὸ ἀπὸ τὶς τομάτες καὶ τὶς κόβετε φέτες καὶ τὶς προσθέτετε.
5. Σκεπάζετε τὰ λαχανικὰ μὲ νερὸ ἢ ζωμὸ κρέατος καὶ τὰ ψήνετε σὲ φοῦρνο ἕως ὅτου τὸ νερὸ σχεδὸν ἐξατμισθῆ.
6. Πασπαλίζετε τὸ φαγητὸ μὲ μαϊντανὸ πρὶν σερβίρετε.

Εἶναι ἀρκετὸ γιὰ 4 ἄτομα.

Ἐὰν σᾶς περισσεύη λίγο βρασμένο κρέας

ΚΡΟΚΕΤΕΣ ΑΠΟ ΒΟΔΙΝΟ ΒΡΑΣΤΟ

Κόβετε τὸ κρέας σὲ μικρὰ κομματάκια ἢ τὸ περνᾶτε ἀπὸ μηχανή. Ἑτοιμάζετε χωριστὰ σάλτσα «μπεσαμὲλ» καὶ προσθέτετε, ὅταν τὴν ἀποσύρετε ἀπὸ τὴ φωτιά, 2 κρόκους αὐγῶν, ἁλάτι, πιπέρι, ἐλάχιστο μοσχοκάρυδο καὶ λίγο φρέσκο κρεμμύδι ψιλοκομμένο. Προσθέτετε ἐπίσης, ἐὰν εἶναι δυνατόν, μιὰ κουταλιὰ σούπας πουρὲ ἀπὸ πατάτες. Ἀναμιγνύετε τὸ κρέας μὲ τὴν «μπεσαμὲλ» καὶ ἀδειάζετε τὸ μῖγμα σὲ σκεῦος βουτυρωμένο. Ὅταν κρυώση, πλάθετε μ' αὐτὸ μικρὲς σφαῖρες, τὶς ὁποῖες βυθίζετε πρῶτα σὲ ἀσπράδι αὐγοῦ χτυπημένο μὲ ἐλάχιστο λάδι καὶ κατόπιν τὶς τυλίγετε σὲ γαλέτα ἢ παξιμάδι, κοπανισμένο.

Τηγανίζετε τὶς κροκέτες σὲ ἀρκετὸ λίπος Στερεὸλ καὶ τὶς σερβίρετε μὲ σάλτσα ἀπὸ τομάτες.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Κεράσια

ΤΟ ΦΡΟΥΤΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΚΕΡΑΣΙ ΓΛΥΚΟ

Ὑλικά:
600 δράμια κεράσια καθαρισμένα
450 δράμια ζάχαρη
2 ποτήρια νερό.

Ἐκτέλεσι:

Πλένετε τὰ κεράσια, ἀφαιρεῖτε τὰ κοτσάνια καὶ τὰ κουκούτσια καὶ τὰ ζυγίζετε. Μετρᾶτε τὴ ζάχαρη καὶ τὴ ρίχνετε μὲ τὸ νερὸ σὲ κατσαρόλα. Ὅταν λιώση, τὴ βράζετε 5 λεπτὰ καὶ ἀφαιρεῖτε τὸν ἀφρό. Κατόπι ρίχνετε τὰ κεράσια καὶ βράζετε τὸ γλυκὸ γρήγορα σὲ δυνατὴ φωτιά, ἐνῶ τὸ ἀνακατώνετε παίρνοντας τὸν ἀφρὸ μὲ τρυπητὴ κουτάλα. Ὅταν τὸ σιρόπι «δέση», τὸ ἀποσύρετε ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ τὸ ἀφίνετε νὰ κρυώση λίγο. Τὸ ἀδειάζετε στὰ βάζα ὅταν γίνη χλιαρό.

Σημ. — Προσθέτετε στὸ γλυκό, 5 λεπτὰ πρὶν «δέση», τὸ χυμὸ ἑνὸς λεμονιοῦ. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο γίνεται καὶ τὸ βύσινο.

Ἄλλος τρόπος:

Στὴ συνταγὴ αὐτὴ δὲν ἀφαιροῦνται τὰ κουκούτσια. Οἱ ἀναλογίες εἶναι:
300 δράμια κεράσια
300 » ζάχαρη
2 φλυτζάνια τσαγιοῦ νερό.

Πλένετε τὰ κεράσια καὶ ἀφαιρεῖτε μόνο τὰ κοτσάνια..

Ζεσταίνετε 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ζάχαρη μὲ τὸ νερὸ καὶ ἀφίνετε νὰ βράση 5 λεπτά. Ρίχνετε τὰ κεράσια καὶ ἀφίνετε νὰ βράσουν ἕως ὅτου μαλακώσουν. Προσθέτετε τὴν ὑπόλοιπη ζάχαρη καὶ βράζετε τὸ γλυκὸ σὲ δυνατὴ φωτιὰ ἕως ὅτου τὸ σιρόπι του «δέση». Ἀφαιρεῖτε τὸν ἀφρὸ καὶ τὸ ἀδειάζετε στὰ βάζα.

ΠΟΤΑ ΑΠΟ ΚΕΡΑΣΙΑ

Διαλέγετε ὥριμα γλυκὰ κεράσια καὶ τὰ λυώνετε μαζὶ μὲ τὰ κουκούτσια τους. Σὲ κάθε 1 ὀκὰ 350 δράμια κεράσια προσθέτετε 300 δράμια ρούμι, Ἀφίνετε τὸ μῖγμα νὰ σταθῆ μιὰ ἑβδομάδα καὶ κατόπιν τὸ στραγγίζετε ἀπὸ τουλπάνι 2 ἢ καὶ 3 φορές. Τὸ μετρᾶτε καὶ σὲ κάθε 2½ ὀκάδες ὑγροῦ προσθέτετε 100 δράμια ζάχαρη. Τὸ ἀδειάζετε σὲ φιάλες, τὶς ταπώνετε καλὰ καὶ κάνετε χρῆσι τοῦ ποτοῦ μετὰ ἀπὸ 2—3 μῆνες.

ΚΕΪΚ ΜΕ ΚΕΡΑΣΙΑ

Ὑλικά:
2 φλυτζάνια τσαγιοῦ ἀλεύρι
2½ κουταλ. τσαγιοῦ μπέϊκιν-πάουντερ
¼ κουταλ. τσαγιοῦ ἁλάτι
1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ζάχαρη
2 αὐγά
½ φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα
1)3 φλυτζ. τσαγιοῦ μαγειρικὸ λίπος Φυτίνη
2½ φλυτζ. τσαγιοῦ κεράσια, χωρὶς κουκούτσια
1 κουταλιὰ σούπας ζάχαρη
1 κουταλάκι τσαγιοῦ κανέλα.

Ἐκτέλεσις

Κοσκινίζετε τὸ ἀλεύρι, τὸ μετρᾶτε καὶ τὸ ξανακοσκινίζετε 3 φορὲς μὲ τὴν μπέϊκιν-πάουντερ, τὸ ἁλάτι καὶ μὲ ¾ φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη.

Χτυπᾶτε τοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν καὶ προσθέτετε τὸ γάλα καὶ τὴ Φυτίνη λυωμένη.

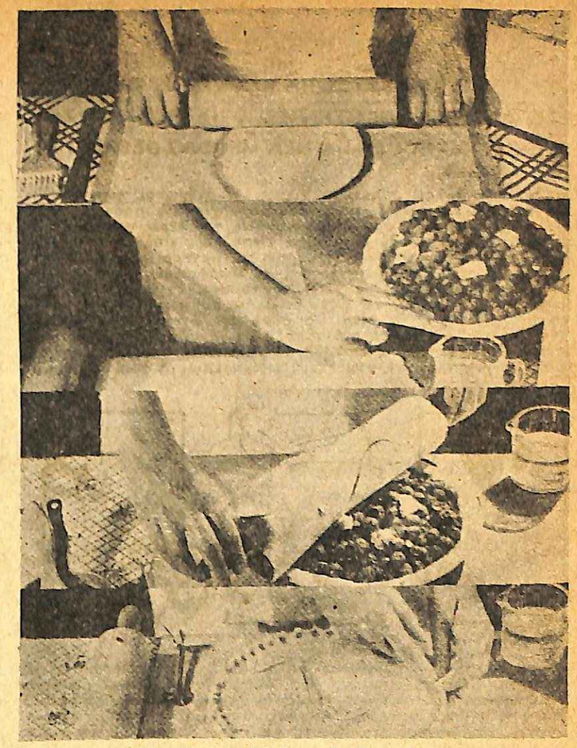
Ρίχνετε τὸ μῖγμα τῶν αὐγῶν κλπ. ὅλο μαζὶ στὸ μῖγμα τοῦ ἀλεύρου καὶ ἀνακατώνετε γρήγορα ἕως ὅτου ὁ χυλὸς γίνη λεῖος.

Χτυπᾶτε τὰ ἀσπράδια τῶν αὐγῶν μαρέγγα καὶ προσθέτετε τὴν ὑπόλοιπη ζάχαρη. Ἐξακολουθεῖτε τὰ χτυπήματα καὶ ρίχνετε τὴ μαρέγγα στὸ χυλό. Τότε προσθέτετε καὶ 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ καλὰ στραγγισμένα κεράσια. (Φυλάγετε τὸ χυμό).

Ἀδειάζετε τὸ παρασκεύασμα σὲ ταψάκι ὀρθογώνιο στρωμένο μὲ ψιλὸ χαρτί, (22Χ27½Χ4½ ἑκατοστὰ) καὶ πασπαλίζετε τὴν ἐπιφάνεια μὲ 1 κουταλιὰ σούπας ζάχαρη καὶ 1 κουταλάκι τσαγιοῦ κανέλα.

Ψήνετε τὸ κέϊκ σὲ ἀρκετὰ ζεστὸ φοῦρνο (400 βαθμοὶ Φαρενάϊτ) ἐπὶ 35 λεπτὰ περίπου. Τὸ σερβίρετε μὲ τὸ κατωτέρω παρασκεύασμα.

Ζεσταίνετε τὸ χυμὸ τῶν κερασιῶν. Ἀναμιγνύετε 1 κουταλιὰ σούπας κὸρν-φλάουρ μὲ 3 κουταλιὲς σούπας ζάχαρη καὶ 3 κουταλιὲς σούπας νερό. Ρίχνετε τὸ μίγμα στὸ χυμὸ τῶν κερασιῶν καὶ τὸ ἀνακατώνετε σὲ χαμηλὴ φωτιὰ ἕως ὅτου πήξη. Προσθέτετε μιὰ πρέζα ἁλάτι, 1 κουταλιὰ σούπας (κοφτὴ) φρέσκο βούτυρο, καὶ τὰ ὑπόλοιπα κεράσια. Σερβίρετε τὸ παρασκεύασμα αὐτὸ ἐπάνω στὸ κέϊκ καὶ τὸ γαρνίρετε, ἐὰν θέλετε, μὲ κρέμα σαντιγύ. Γίνονται 6—8 μερίδες.

Πῶς γίνεται ἡ πήτα μὲ τὰ κεράσια.

ΠΗΤΑ ΜΕ ΚΕΡΑΣΙΑ

Γιὰ τὴ ζύμη:
2 φλυτζάνια τσαγιοῦ ἀλεύρι
2)3 κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὸ) ἁλάτι
2)3 φλυτζ τσαγιοῦ μαγειρικὸ λίπος Στερεὸλ ἢ Φυτίνη
4--6 κουταλιὲς σούπας νερὸ παγωμένο.

Γιὰ τὴ γέμισι:
1)4 φλυτζ. τσαγιοῦ ἀλεύρι ἢ 2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) κὸρν-φλάουρ.
1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ζάχαρη
Ἐλάχιστο ἁλάτι
3 φλυτζάνια τσαγιοῦ κεράσια (χωρὶς κουκούτσια)
1 κουταλιὰ σούπας βούτυρο φρέσκο ἢ Βιτάμ.

Ἐκτέλεσι:

Ἑτοιμάζετε πρῶτα τὴ ζύμη: Κοσκινίζετε μαζὶ τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ ἁλάτι. Παγώνετε τὸ λίπος καὶ κατόπιν τὸ κόβετε μὲ δυὸ μαχαίρια μέσα στὸ ἀλεύρι γρήγορα καὶ ἐλαφρὰ ἕως ὅτου τὰ κομματάκια ποὺ θὰ σχηματισθοῦν ἔχουν τὸ μέγεθος τοῦ ἀρακᾶ. Μπορεῖτε, ἀντὶ νὰ χρησιμοποιήσετε μαχαίρια, νὰ τρίψετε τὸ μῖγμα μὲ τὴν ἄκρη τῶν δακτύλων. Ἡ κρούστα γίνεται ἔτσι πιὸ ἀφράτη, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ γίνη γρήγορα γιατὶ μὲ τὴ θερμοκρασία τῶν χεριῶν λυώνει τὸ λίπος.

Ρίχνετε νερὸ κουταλιὰ-κουταλιὰ καὶ τόσο ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ γίνη ἡ ζύμη σφιχτή. Τὴν ἀνακατώνετε πρῶτα μὲ πηρούνι καὶ κατόπιν τὴ ζυμώνετε ἐλαφρὰ καὶ γρήγορα. Τὴν τοποθετεῖτε σκεπασμένη σὲ ψυγεῖο. Ὅταν παγώση τὴ χωρίζετε σὲ 2 μέρη καὶ τὴν ἀνοίγετε σὲ δυὸ δίσκους πάχους περίπου ½ ἑκατοστοῦ. Ἁπλώνετε τὸν ἕνα μὲ προσοχή, χωρὶς νὰ τὸν τραβᾶτε, μέσα σὲ πιάτο φούρνου (πυρὲξ) ἢ ἀπὸ ἀλουμίνιο καὶ κόβετε τὶς ἄκρες ποὺ ἐξέχουν.

Ἀναμιγνύετε τὸ ἀλεύρι, τὴ ζάχαρη καὶ τὸ ἁλάτι καὶ πασπαλίζετε τὸ 1)3 στὸν πυθμένα τοῦ ταψιοῦ ἐπάνω στὸ φύλλο ζύμης. Κατόπιν βάζετε μέσα τὰ κεράσια καὶ τὰ πασπαλίζετε μὲ τὸ ὑπόλοιπο μῖγμα τῆς ζάχαρης. Προσθέτετε τὸ βούτυρο κομμένο σὲ κομματάκια καὶ βρέχετε τὶς ἄκρες τοῦ φύλλου μὲ νερό. Σκεπάζετε τὴν πήτα μὲ τὸ δεύτερο δίσκο, ἀφοῦ τὸν χαράξετε γιὰ νὰ φεύγη ὁ ἀτμὸς ὅταν θὰ ψήνεται. Διπλώνετε τὸ φύλλο στὴν ἄκρη καὶ φτιάχνετε μὲ τὰ δάκτυλα ἕνα πλαίσιο αὐλακωτό. Ἀλείφετε τὴν ἐπιφάνεια τῆς πήτας μὲ γάλα, βούτυρο ἢ αὐγὸ καὶ τὴν ψήνετε σὲ δυνατὸ φοῦρνο 15 λεπτά. Χαμηλώνετε τὸ φοῦρνο καὶ ἀφίνετε νὰ ψηθῆ ἀκόμη 25 λεπτά. Τὴν κόβετε μετὰ 3 ὧρες καὶ τὴ σερβίρετε ἁπλή, μὲ κρέμα σαντιγὺ ἢ μὲ παγωτὸ βανίλια.

Σημ. — Ἡ πήτα μπορεῖ νὰ ψηθῆ καὶ μέσα σὲ ταψάκι ἁπλό. Ἀλλὰ γίνεται ὡραιότερη μέσα σὲ εἰδικὸ «πάϊς» πιάτο ἀπὸ «πυρὲξ» ἢ ἀλουμίνιο. Τὰ πιάτα αὐτὰ πωλοῦνται στὰ καταστήματα οἰκιακῶν σκευῶν Σγουρδα καὶ ἴσως καὶ σὲ ἄλλα παρόμοια καταστήματα. Ὑπάρχουν σὲ δύο μεγέθη διαμέτρου 20 καὶ 21½ ἑκατοστῶν περίπου. Εἶναι χρησιμότατα γιατὶ μέσα σ' αὐτὰ γίνονται ὡραιότατες πῆτες φρούτων, τυριῶν, κρεατόπιτες κλπ. Εἶναι ἀμερικανικῆς προελεύσεως.

ΤΟΡΕΛΛΑ

ΤΟ ΣΗΚΟΤΙ ΣΑΣ

ΙΔΟΥ ΤΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ ΝΑ ΚΑΜΕΤΕ ΟΤΑΝ ΥΠΟΦΕΡΕΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΚΟΤΙ ΣΑΣ Ο ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΡΣΕΛ ΡΟΥΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

ΕΝ είναι λίγοι, στὴν ἐποχή μας, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ τὸ σηκότι τους. Εὐτυχῶς, γιὰ τὶς παθήσεις αὐτὲς — τὶς παθήσεις τοῦ ἥπατος, ὅπως τὶς λέμε — ἡ δίαιτα ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθῆ ὁ πάσχων εἶναι πολὺ ἁπλῆ. Μὲ τὸ ἔνστικτο, ἄλλωστε, καταλαβαίνει κανεὶς γρήγορα μόνος του τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τὸν βλάπτει καὶ τὸ ἀποφεύγει. Θὰ σᾶς δώσουμε πάντως σήμερα, σὲ γενικὲς γραμμές, τὴ δίαιτα ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀκολουθῆτε, ἐφ' ὅσον θὰ ἔχετε συμπτώματα ἡπατικῆς ἀνεπάρκειας. Καλὸ θὰ εἶναι νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὶς ὁδηγίες αὐτές, ὡς τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ γιατρός σας θὰ σᾶς πῆ ὅτι ἡ ὑγεία σας ἔχει ἐντελῶς ἀποκατασταθῆ. Πιὸ κάτω θὰ βρῆτε μιὰ σειρὰ γυμναστικῶν ἀσκήσεων ποὺ ἔχουν εἰδικὰ ἐπιλεγῆ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, καὶ ποὺ ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ ἀναπνευστικὲς καὶ τοπικὲς ἀσκήσεις, καὶ μποροῦν νὰ ἐπιδράσουν εὐεργετικώτατα στὴν ἡπατικὴ ἀνεπάρκεια καὶ νὰ βελτιώσουν ταχύτατα τὴ λειτουργία τοῦ ἡπατικοῦ ἀδένος. Ὕστερα ἀπὸ μερικὲς μέρες κανονικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀσκήσεων αὐτῶν, ὅλες οἱ ἐνοχλήσεις ποὺ αἰσθάνεσθε—κιτρινάδα τοῦ δέρματος, τοπικοὶ ἐλεκέδες, κιτρινισμὰ τοῦ βολβοῦ τοῦ ματιοῦ, δέρμα ἐξαιρετικὰ εὐπαθὲς στὰ χτυπήματα, μικρὲς κόκκινες κηλίδες στὰ χέρια ἢ τὸ στῆθος, αἴσθημα κοπώσεως τὴν ὥρα ποὺ ξυπνᾶτε, κακοκεφιά, ἀνήσυχος ὕπνος — θὰ ἀρχίσουν νὰ ὑποχωροῦν καὶ νὰ ἐξαφανίζωνται.

Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ ξεχνᾶτε ὅτι σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις ἡπατικῶν ἐνοχλήσεων καὶ πόνων, ἡ ζέστη ἀποτελεῖ τὸν καλύτερο παράγοντα ἀνακουφίσεως. Γιὰ τοῦτο συμπληρωματικὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι: Μιὰ ζεστὴ λαστιχένια θερμοφορὸς ὅταν τοποθετηθῆ ἐπάνω στὸ σηκότι, ἐλαττώνει τὴν εὐπάθεια του καὶ δίνει ἕνα εὐχάριστο συναίσθημα ἀνακουφίσεως καὶ χαλαρώσεως. Τὸ θερμὸ ντοὺς μὲ πίεσι, ὅταν γίνεται κανονικὰ στὴν περιοχὴ τοῦ σηκοτιοῦ περιορίζει τὴν εὐαισθησία τοῦ ἀδένος του καὶ τονώνει τὴ λειτουργία του. Ἡ ἀνάπαυσις σὲ ἐπικλινῆ θέσι: "Ὅταν ὑποφέρετε ἀπὸ πτῶσι καὶ πάρετε τὴ θέσι αὐτή, τὰ ὄργανα τῆς χωνεύσεως ἀνέρχονται στὴν κανονική θέσι τους, πρᾶγμα ποὺ διευκολύνει ἐξαιρετικὰ τὴ λειτουργία τους. Ἂν χωνεύετε δύσκολα, συνηθίστε νὰ ξεκουράζεσθε ἔτσι ἐπὶ λίγη ὥρα μετὰ τὸ φαγητό κατὰ προτίμησι σὲ δωμάτιο σκοτεινό.

1. Ἕνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ καλὸ λάδι κάθε πρωΐ, ὅταν τὸ στομάχι εἶναι ἀκόμη ἐντελῶς ἄδειο, ἀποτελεῖ ἕνα θαυμάσιο χολαγωγὸ φάρμακο γιὰ τὶς γυναῖκες ποὺ δὲν ἔχουν περισσευούμενο βάρος νὰ χάσουν. Ἕνα ποτήρι νερὸ Βισὺ κάθε πρωΐ, ὅταν τὸ στομάχι εἶναι ἀκόμη ἐντελῶς ἄδειο, εἶναι ἐπίσης ἐξαιρετικὰ ὠφέλιμο.

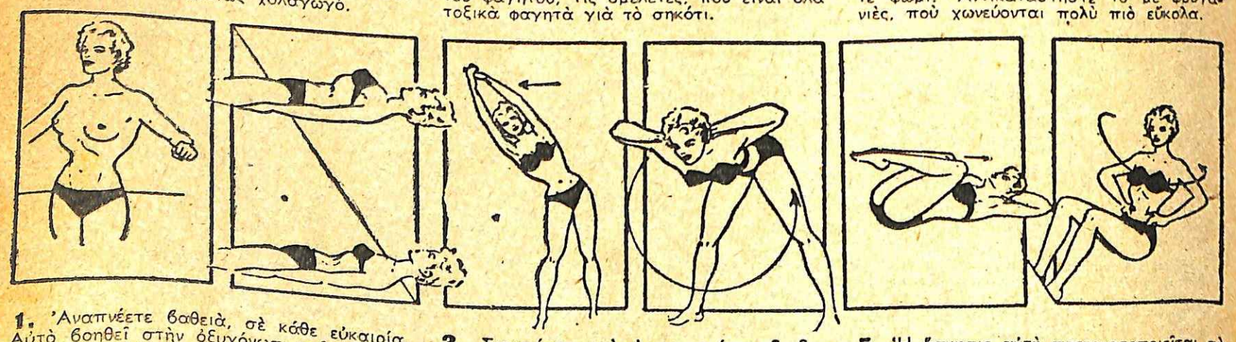
2. Καμμιὰ δεκαριὰ δαμάσκηνα βρασμένα, χωρὶς ζάχαρη, ποὺ θὰ φαγωθοῦν τὸ πρωΐ, ὅταν εἴμαστε ἀκόμη νηστικοί, ἢ στὴν ἀρχὴ τοῦ γεύματος, εἶναι ἐξαιρετικὰ χρήσιμα γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ στομαχιοῦ καὶ τοῦ ἐντέρου. Ὁ χυμὸς ἀπὸ κατσούνι, ἀποτελεῖ ἐπίσης ἕνα θαυμάσιο καὶ γευστικώτατο συγχρόνως χολαγωγό.

3. Καταργῆστε, ἀποφασιστικά, ὅλα τὰ τοξικὰ καὶ συμπεπυκνωμένα τρόφιμα. Τὰ αὐγά, τὰ γαλακτερά, οἱ κρέμες, τὰ τυριά, εἶναι πολὺ πιὸ εὐκολοχώνευτα ἂν τὰ ἀνακατέψετε μέσα στὰ φαγητά σας καὶ σταματήσετε νὰ τὰ τρῶτε ἀνεξάρτητα. Ἀποφεύγετε νὰ πίνετε πολὺ γάλα. Τὶς πρωτεΐνες ποὺ σᾶς χρειάζονται, ἀναζητῆστε τις στὴ μαγιὰ τῆς μπύρας, στὸ ἀποβουτυρωμένο γάλα σκόνη καὶ στὸ κρέας.

4. Μὴ ξεχνᾶτε ποτὲ ὅτι θὰ πληρώσετε πολὺ ἀκριβὰ τὶς καταχρήσεις σας στὸ φαγητό. Καταργῆστε ἀποφασιστικὰ ἀπὸ τὸ διαιτολόγιό σας τὸ κυνήγι, τὰ ἀλλαντικά, τὸ βούτυρο, τὰ ὀστρακοειδῆ, τὸ βούτυρο τοῦ φαγητοῦ, τὶς ὁμελέτες, ποὺ εἶναι ὅλα τοξικὰ φαγητὰ γιὰ τὸ σηκότι.

5. Ἀποφύγετε τὰ οἰνοπνευματώδη, μὲ ὅλες τους τὶς μορφὲς καὶ ἀντικαταστῆστε τα μὲ φυσικοὺς χυμοὺς φρούτων. Μὲ τὸ φαγητό σας πίνετε νερὸ ἢ κρασὶ ἀρκετὰ νερωμένο. Καταργῆστε ὁριστικὰ τὰ ὀρεκτικὰ καὶ τὰ λικὲρ ποὺ μποροῦν νὰ σᾶς χαρίζουν στιγμιαία εὐχαρίστησι, ἀλλὰ ποὺ θὰ γίνουν ἀργότερα καταστροφικὰ γιὰ τὴν ὑγεία σας.

6. Τὰ γλυκίσματα, ἡ κρέμα σαντιγὺ, εἶναι οἱ χειρότεροι ἐχθροὶ τοῦ σηκοτιοῦ, ἀλλὰ καὶ... τῆς σιλουέτας σας. Καταργῆστε τὰ παχειὰ τυριὰ καὶ ἀντικαταστῆστε τα μὲ γιαούρτι. Ἀποφεύγετε ἐπίσης νὰ τρῶτε ψωμί. Ἀντικαταστῆστε το μὲ φρυγανιές, ποὺ χωνεύονται πολὺ πιὸ εὔκολα.

1. Ἀναπνέετε βαθειά, σὲ κάθε εὐκαιρία. Αὐτὸ βοηθεῖ στὴν ὀξυγόνωσι τοῦ αἵματός σας καὶ συμβάλλει στὴν ἀνακούφισι τοῦ σηκοτιοῦ, προκαλώντας καῦσι τῶν τοξινῶν.

2. Κάνετε ἀναπνευστικὸ μασάζ στὸ σηκότι σας. Μπορεῖτε νὰ πραγματοποιήσετε τὸ μασὰζ αὐτὸ μὲ τὶς γυμναστικὲς ἀσκήσεις τοῦ διαφράγματος. Εἰσπνεῦστε βαθειά, φουσκώνοντας τὸ στῆθος καὶ τραβώντας μέσα τὴν κοιλιά. Διατηρώντας μέσα τὸν ἀέρα, ἀνασηκῶστε ἀπότομα τὴν κοιλιά. Ὕστερα, διατηρώντας πάντα μέσα τὸν ἀέρα, ἀνασηκῶστε τὸ θώρακα καὶ ρουφῆξτε τὴν κοιλιὰ πρὸς τὰ μέσα. Ἐπαναλάβετε τὴν ἄσκησι τρεῖς ἢ τέσσερις φορὲς χωρὶς νὰ ἐκπνεύσετε, καὶ ὕστερα βγάλτε ἐντελῶς τὸν ἀέρα ἀπὸ μέσα σας.

3. Συμπιέστε καὶ ἀποσυμπιέστε διαδοχικὰ τὸ σηκότι σας, κλίνοντας τὸ σῶμα πρὸς τὰ πλάγια, μὲ τὰ χέρια ἑνωμένα στὴν ἀνάτασι. Μὲ τὴν κάθε σας κλίσι, καθὼς ὁ κορμὸς γέρνει πρὸς τὸ πλαΐ, πιέζει τὸ σηκότι. Ἡ ἄσκησι αὐτή, ὅταν γίνεται ἀργά, ἔχει γιὰ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποσυμφορῆ τὸ σηκότι, διευκολύνοντας τὴν κυκλοφορία στὸν ἡπατικὸ ἀδένα.

4. Τὸ χωνευτικὸ «ζύμωμα» ἐπιτυγχάνεται ἂν κάνετε μεγάλους κύκλους μὲ τὸν κορμό σας, πότε πρὸς τὴ μία κατεύθυνσι καὶ πότε πρὸς τὴν ἄλλη, πρᾶγμα ποὺ ἐπιδρᾶ ἐξαιρετικὰ εὐνοϊκὰ στὰ ὄργανα τῆς διατροφῆς καὶ ἐξασφαλίζει τὴν κανονικὴ λειτουργία τους. Κάνετε τοὺς κύκλους αὐτοὺς ἀργά, φροντίζοντας νὰ γέρνετε καλὰ πρὸς τὰ πίσω, διαγράφοντας κύκλους.

5. Ἡ ἄσκησις αὐτὴ πραγματοποιεῖται σὲ δύο χρόνους: 1ος χρόνος: φέρτε τὰ γόνατα ἑνωμένα ὡς τὸ στῆθος. 2ος χρόνος: κάνετε μιὰ συμπληρωματικὴ προσπάθεια ἀνασηκώνοντας τοὺς γοφούς, γιὰ νὰ ἀσκήσετε γερὰ τοὺς κοιλιακοὺς μῦς. Μὲ τὴν ἄσκησι αὐτὴ «ζυμώνονται» ζωηρὰ ὅλα τὰ ὄργανα τῆς χωνεύσεως, πρᾶγμα ποὺ τονώνει τὴ λειτουργία τους.

6. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἄσκησις ἐξασφαλίζει τὸ μασὰζ ἀπὸ τὴν καθιστὴ θέσι. Μὲ τὰ πόδια μισολυγισμένα καὶ τὰ χέρια στὴ μέση κάνετε κύκλους μὲ τὸν κορμό, γέροντας ἐλαφρὰ πρὸς τὰ πίσω. Ἡ ἄσκησις αὐτὴ ἀναπτύσσει τοὺς μῦς τοῦ ὑπογαστρίου καὶ βελτιώνει τὴν ἡπατικὴ λειτουργία, βασικὸ παράγοντα τῆς εὐεξίας.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΤΕΡΕΖΑ: —Εἶναι ζήτημα ψυχολογικὸ καὶ ὄχι σωματικῆς ἐλαττωματικότητος !!! αὐτὸ ὁ χρόνος παίζει σπουδαῖο ρόλο. Ἐπὶ πλέον οἱ βιταμῖνες Ε 3 τὴν ἡμέρα, θὰ σᾶς ὠφελοῦσαν. Τὸ ζήτημα πρέπει νὰ τεθῆ ὑπ' ὄψιν τοῦ συζύγου καὶ ἀπὸ κοινοῦ οἱ προσπάθειες.

ΣΟΦΙΑ. Ἐνταῦθα: —Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια σας. Πρῶτα γιὰ τὴ μητέρα σας: Οἱ παραληρητικές της ἰδέες ἔχουν καθαρὰ χαρακτῆρα κατα-διώξεως: Θέλουν ὅλοι τὸ κακὸ της, θέλουν νὰ τὴν ἐξοντώσουν μὲ κάθε μέσο καὶ τρόπο. τὴν περιγελοῦν καὶ τὴν εἰρωνεύονται. Ἐφ' ὅσον ἁπλῶς διατυπώνει τὶς ἰδέες αὐτές, μπορεῖ νὰ ζήση στὸ σπίτι, μέσα στὴν ὑπόλοιπη οἰκογένεια. "Οταν ὅμως ἀρχίση καὶ ἀνάλογη συναισθηματικὴ ἀντίδρασι, τότε πλέον γίνεται ἐπικίνδυνη. Μπορεῖ νὰ κάμη κακὸ σὲ ὁποιονδήποτε καὶ στὸν ἑαυτό της. Γι' αὐτὸ πολὺ σωστὰ οἱ γιατροί σᾶς συνιστοῦν νὰ τὴ βάλετε σὲ κλινικὴ ἢ σὲ Δημόσιο "Ιδρυμα. Εἶναι κάτι ποὺ δὲ μπορεῖτε ν' ἀποφύγετε. Τώρα γιὰ σᾶς: Ἡ ψυχικὴ καὶ σωματικὴ κατάπτωσι, οἱ μελαγχολικὲς ἰδέες, ἡ λύσι τοῦ θανάτου ποὺ σᾶς φαίνεται εὐχάριστη, ἡ μὴ ἱκανοποίησι καὶ εὐχαρίστησι σὲ καμμιὰ ἐκδήλωσι τῆς ζωῆς, κάνουν ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη τῆς ἐξετάσεώς σας ἀπὸ τὸ ψυχίατρο τῆς ἐμπιστοσύνης σας.

ΜΙΑ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΙΣΣΑ. Ἐνταῦθα: —Ἡ τρεμούλα στὰ χέρια μπορεῖ νὰ ὀφείλεται σὲ ὀργανικὴ βλάβη τοῦ νευρικοῦ συστήματος, σὲ χρόνια ἐπίδρασι τοξικῶν οὐσιῶν, ὅπως εἶναι χρόνιες ἐπαγγελματικὲς δηλητηριάσεις, ὁ ἀλκοολισμὸς κλπ. Τέλος σὲ ψυχικοὺς λόγους. Ἡ θεραπεία εἶναι ἀνάλογη τῆς αἰτιολογίας. Ἐπομένως εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἐξετασθῆτε νευρολογικῶς.

Μ. Κ. Π. Θεσ)νίκη: —Σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.

Λ. ΡΩΞΑΝΗ, Θεσ)νίκη: —Νομίζω πὼς πρέπει νὰ προσέξετε τὰ γυαλιά σας μήπως θέλουν ἄλλαγμα. Πάντως τὸ ὅλο ζήτημα εἶναι καθαρὰ δουλειὰ τοῦ ὀφθαλμιάτρου, στὸν ὁποῖον πρέπε νὰ καταφύγετε.

Φ. Λ. Ζάκυνθον: Σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.

ΞΕΝΗ Α. Β. Γ. Πάτρας: Πρῶτο ἀπ' ὅλα νὰ προσέξετε τὸ ζήτημα τῆς περιόδου. Νὰ ἀντιμετωπίσετε ἐπιστημονικῶς ἀφοῦ ἐπισκεφθῆτε τὸ γυναικολόγο σας καὶ ὄχι μὲ ὀδζο καὶ λοιπὲς πρακτικὲς ἀνοησίες. Ἡ ἀλλαγὴ περιβάλλοντος καὶ ἡ ἀνάπαυσι σὲ ὑψόμετρο γύρω στὰ 1000 μέτρα θὰ σᾶς ἀπαλλάξη ἀπὸ ὅλα τὰ ἐνοχλήματα καὶ τοὺς κινδύνους, ποὺ μοῦ γράφετε.

Ι. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

★

Προσέξετε!

★ Μήπως ξεβγαίνει λιγάκι τὸ μισοφόρι σας κάτω ἀπὸ τὸ φόρεμά σας;

★ Βουρτσίζεστε πάντοτε καλά, ἀφοῦ χτενιστῆτε;

★ Εἶναι ἴσια ἡ ραφὴ τῆς κάλτσας σας;

★ Μὴν τύχη καὶ ὑπάρχη καμμιὰ πισαμάνα στὴ θέσι ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ κουμπί σας;

★ Ὁ ἄσπρος γιακὰς σας καὶ οἱ ἄσπρες μανσέτες σας ἀστράφτουν πάντοτε ἀπὸ καθαριότητα;

★ Μὴν ἤθελε τὸ ταγιέρ σας ἢ τὸ φόρεμά σας λίγο σιδέρωμα;

ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΕΣ ΑΡΜΟΝΙΕΣ

"Ενα καὶ τὸ αὐτὸ φόρεμα μπορεῖ νὰ μετατραπῆ σὲ ντὲ πιὲς, φτάνει νὰ συνδυαστῆ ἡ φούστα του μὲ ἕνα κορσὰζ ἀπὸ τὸ ἴδιο ὑφασμα, ἀλλὰ σὲ διαφορετικὸ χρῶμα. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴ φούστα. Τὸ περκάλι, τὸ τυσόρ, ἡ γάζα, ἡ ὀργκαντίνα, τὸ σέρτιγκ, τὸ τουαλ, τὸ σαντοὺγκ εἶναι ὑφάσματα ποὺ προσφέρονται γι' αὐτὴ τὴ χρῆσι. Μπορεῖτε ἔτσι νὰ δημιουργήσετε θαυμάσιες ἁρμονίες μὲ τρία χρώματα, φορώντας τὸ ντὲ πιὲς σας μὲ μιὰ φαρδειὰ ζώνη «ζουντο». Τὰ ἀξεσουὰρ ὅμως πρέπει νὰ εἶναι μονόχρωμα ἢ τὸ πολὺ σύμφωνα μὲ τὰ δυὸ χρώματα τῆς τριχρωμίας.

Ἀριστερά: Ἐξαιρετικὰ δροσερὸ φόρεμα ποὺ μπορεῖ νὰ γίνη ἀπὸ σαντοὺγκ, φάϊγ ἢ κρὲπ ντὲ σουά. Τὰ ἀξεσουὰρ: καπέλο, γάντια, ζώνη ἀπὸ γκρὸ-γκραὶν καὶ ἐσάρπα εἶναι σὲ διαφορετικὸ χρῶμα καὶ χαρίζουν στὸ σύνολο τὴν ποικιλία τοῦ τόνου.

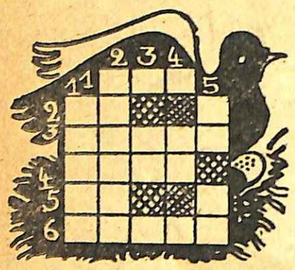
Δεξιά: Τὸ ἴδιο μοντέλο μὲ κορσὰζ σὲ διαφορετικὸ χρωματισμὸ καὶ φαρδειὰ, σουρωτὴ ζώνη. Τὰ γάντια ἀκολουθοῦν τὸ χρῶμα τοῦ κορσάζ, ἐνῶ τὰ παπούτσια τὸ χρῶμα τῆς φούστας, μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ σουρωτὰ πανὸ στὰ δυὸ πλάγια.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

Σταυρόλεξο

Η κλώσσα

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ..... νάχης. Τέτοια εὐχὴ σᾶς δίνουν οἱ γριοῦλες ὅταν τὶς βοηθᾶτε σὲ κάτι. Εἶναι ἐπίσης καὶ γυναικεῖο ὄνομα.— 2. Ἄνθη.— 3. Ἐπάνω ἐκεῖ ψήνουμε συχνὰ τὰ ψάρια ἢ τοὺς κεφτέδες.— 4. Λέγεται κι' ἔτσι τὸ βούλωμα τοῦ μπουκαλιοῦ.— 5. Ἔτσι λέγεται τὸ χρυσὸ γαλλικὰ (ρωτῆστε καλύτερα τὴ μαμά σας).— 6. Ἀπὸ αὐτὸ φτιάχνουμε τὸ ψωμί.

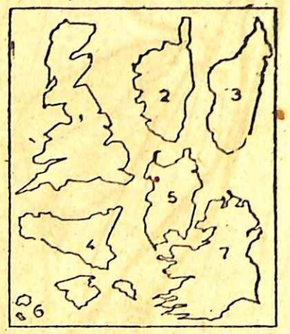
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. Ἡ ἀράχνη φτιάχνει μ' αὐτοὺς τὸ σπίτι της (έν.).— 2. Τὴ βάζετε τὸ πρωῒ στὸ γάλα σας ἢ στὸ τσάϊ γιὰ νὰ γλυκάνη.— 3. Τὸ λένε στὰ μωρὰ ὅταν πρόκειται νὰ κατεβοῦν ἢ νὰ πηδήξουν ἕνα σκαλοπάτι.— 4. Ρ.Α.— 5. Ἄρθρο (πληθ.).

Τὸ ξυπνητήρι

Μαζευτῆτε ὅλα τὰ παιδιὰ πάρτε ἕνα ξυπνητήρι μὲ δυνατὸ τὸ κτύπο τοῦ τὶκ-τὰκ καὶ κουρδίστε το ἔτσι ὥστε νὰ κτυπήση σὲ 10 λεπτά. Κατόπιν θὰ τὸ πάρη ἕνας ἀπὸ σᾶς καὶ θὰ τρέξη μόνος του νὰ τὸ κρύψη στὸ δωμάτιο ὅπου παίζετε. (Κάτω ἀπὸ ἕνα μαξιλάρι,, μέσα σ' ἕνα συρτάρι), ὅπου θέλει αὐτός. Ὕστερα θ' ἀνοίξη τὴν πόρτα καὶ θὰ καλέση τοὺς φίλους του νὰ τὸ βροῦνε. Ἐκεῖνοι θὰ περπατοῦν ἀθόρυβα ν' ἀκούσουν τὸ τὶκ - τὰκ καὶ θὰ νικήση ὅποιος τὸ βρῆ πρῶτος

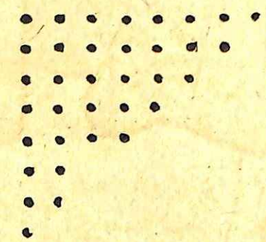
★

Εἶστε γεροὶ στὴ γεωγραφία

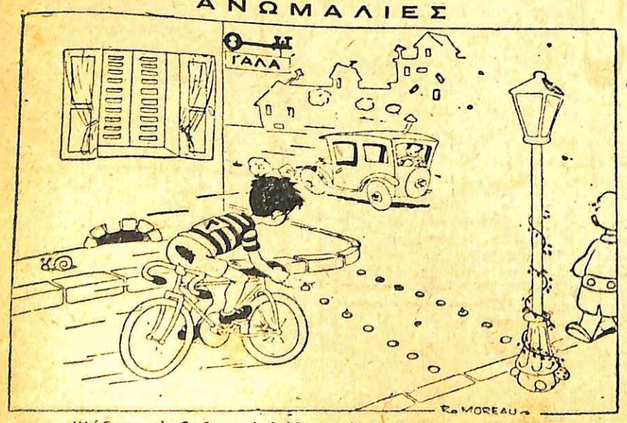
Ἐὰν ναί, τότε νὰ βρῆτε τὶς ὀνομασίες τῶν 8 αὐτῶν νησιῶν.

Παιχνίδι μὲ τρίγωνο

Ἀντικαταστήσετε τὰ σημεῖα μὲ τὶς ἀνάλογες λέξεις σὲ τρόπο ὥστε ὁριζοντίως ἢ καθέτως νὰ εἶναι οἱ αὐτές: 1. Πέτρα ποΕὐρώπης φημισμένη γιὰ τὶς ὡραῖες καστανιέτες ποὺ παίζουν οἱ κάτοικοί της.— 3. Σκληρόρα μας πότε-πότε.— 5. Θλίψις. 6. Οἱ δύο τελευταῖες συλλαβὲς ἀπὸ τὴν Ἱσπανία.— 7. Ἄρθρο (πληθ.).

ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ

Ψάξετε νὰ βρῆτε τὰ λάθη ποὺ ὑπάρχουν μέσα σ' αὐτὴ τὴν εἰκόνα. Θὰ ἰδῆτε ὅτι δὲν εἶναι λίγα

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Τὸ μαγεμένο βασιλόπουλο

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ζοῦσε σὲ μιὰ εὐτυχισμένη χώρα ἕνας καλὸς βασιλιὰς ἡ βασίλισσα καὶ τὸ μονάκριβο παιδί τους. Ὁ τόπος ἦταν εὔφορος κι' οἱ ἄνθρωποι καλοί. Μιὰ μέρα ὅμως ἕνα μπουλούκι ἀπὸ ἀτσίγγανους ποὺ μπῆκε στὴ χώρα ἔφερε μαζί του μιὰ φοβερὴ ἀρρώστεια ποὺ τὴν ἔλεγαν πανούκλα. Οἱ κάτοικοι μολύνθηκαν κι' ἕνας-ἕνας ἄρχισαν νὰ πεθαίνουν. Τότε ὁ βασιλιὰς γιὰ νὰ σώση τοὺς ὑπηκόους του, διέταξε νὰ τοὺς διώξουν ὅλους. Μιὰ γριὰ τσιγγάνα ὅμως πολὺ κακιὰ τῆς κακοφάνηκε αὐτὸ καὶ θέλοντας νὰ τὸν ἐκδικηθῆ, καταράστηκε τὸ μονάκριβο παιδί του νὰ γίνη ἕνα ἄσχημο μαϊμουδάκι.

Τὸ παιδὶ ἔγινε μαϊμουδάκι κι' ὁ λαὸς ὅλος μαζὶ μὲ τὸ βασιλιὰ καὶ τὴ βασίλισσα ἔχυσαν πικρὰ δάκρυα γιὰ τὸ φτωχό τους πρίγκηπα. Τὰ χρόνια περνοῦσαν κι' ὁ βασιλιὰς γερνοῦσε ἀπὸ τὴ λύπη του, ὅταν ξαφνικὰ στὴ χώρα ἦλθαν πάλι ἀτσίγγανοι. Ὁ λαὸς ὅμως δὲν εἶχε ξεχάσει τὸ κακὸ ποὺ τοὺς εἶχαν κάμει κι' ἐξαγριωμένος τοὺς ἔβιωσε κακὴν κακῶς. Τὴν ἴδια μέρα χάθηκε καὶ τὸ φτωχὸ μαϊμουδάκι-βασιλόπουλο. Ὁ βασιλιὰς διέταξε νὰ ψάξουν τὸν κόσμο ὅλο καὶ νὰ τὸ βροῦν.

Μιὰ μέρα ἕνας ἀπεσταλμένος του ἐκεῖ ποὺ ἔψαχνε εἶδε μιὰ μαϊμοὺ στὰ χέρια μιᾶς τσιγγάνας κι' ἀναγνωρίζοντας τὸν πρίγκηπά του, ὥσμησε, τὸν ἄρπαξε κι' ἔφυγε.

Πέρασε δάση καὶ βουνὰ γιὰ νὰ φτάση στὸν τόπο του μὰ πάντα στὸ δρόμο νόμιζε πὼς ἄκουγε βήματα πίσω του. Τέλος σὰν ἔφθασε στὴ χώρα ὁ βασιλιὰς χάρηκε τόσο, ὥστε ἄνοιξε τὸ παλάτι καὶ γιὰ μέρες πολλὲς ἐστρωσε τραπέζια μὲ λογῆς-λογῆς φαγητὰ καὶ διέταξε τὴ μουσικὴ νὰ παίζη ἀσταμάτητα. Ὅλοι χαιρόντουσαν καὶ μόνο τὸ μαϊμουδάκι—ὁ πρίγκηπας στεκόταν λυπημένος. Ξαφνικὰ δυὸ στρατιῶτες μὲ φωνὲς καὶ μὲ κακὸ παρουσιάστηκαν στὸ βασιλιὰ σπρώχνοντας μιὰ μικρὴ τσιγγάνα.

— Τί τρέχει; ρώτησε ὁ βασιλιάς.

— Πολυχρονεμένε μας ἡ βρωμοτσιγγάνα αὐτὴ κρυβόταν ἐδῶ γύρω γιὰ νὰ κλέψη καὶ πάλι τὸν πρίγκηπά μας. Τὴν πιάσαμε κι' ἐκείνη ἀντὶ νὰ φύγη μὲ τὸ καλὸ ἔβαλε τὶς φωνὲς κι' ἔλεγε πὼς θέλει νὰ σᾶς δῆ.

— Γιὰ ἀφῆστε την, εἶπε ὁ βασιλιάς, κι' ἐσὺ μικρὴ πλησίασε νὰ μοῦ πῆς τί θέλεις;

— Μεγαλειότατε, τὸ μυστικὸ ποὺ θὰ σοῦ πῶ θὰ σὲ κάμη πολὺ εὐτυχισμένο. Θέλω ὅμως γι' ἀντάλλαγμα νὰ μ' ἀφήσης νὰ ζῶ μέσ' τὴν Αὐλή σου.

— Σ' ἀκούω, εἶπε ὁ βασιλιάς, κι' ἂν εἶναι ἀλήθεια αὐτὰ ποὺ λὲς θὰ γίνη τὸ θέλημά σου.

— Πρέπει νὰ μοῦ κόψης τὸ μικρὸ μου δάκτυλο.

— Εἶσαι τρελλή;· τὴ ρώτησε. Τί εὐτυχία μπορεῖ νὰ μοῦ δώση ἐμένα αὐτό;

— Κάμε αὐτὸ ποὺ σοῦ λέω, εἶπε ἡ μικρή.

Ὁ βασιλιὰς τάγασε, κανεὶς δὲν κουνιότανε καὶ τότε πρὸς μεγάλη κατάπληξη ὁλονῶν τὸ μαϊμουδάκι-βασιλόπουλο ἄοπσξε ἕνα μαχαίρι καὶ τὸ ἔδωσε στὰ χέρια τοῦ πατέρα του. Ἐκεῖνος βέβαια δὲ χρειάστηκε πολὺ γιὰ νὰ καταλάβη πὼς αὐτὸ ἦταν θέλημα καὶ τοῦ γυιοῦ του, γι' αὐτὸ μὲ τὴν καρδιὰ σφιγμένη ἔκοψε γοήγορα τὸ δακτυλάκι τῆς μικρῆς καὶ γύρισε ἀμέσως πρὸς τὸ θρόνο του.

Γυρίζοντας εἶδε νὰ κάθεται στὴ θέσι του ἕνα λαμπρὸ παλληκάρι μ' ἀστραφτερὴ φορεσιά. Τὸ μαϊμουδάκι εἶχε ἐξαφανιστῆ καὶ στὴ θέσι του βρισκόταν ὁ γυιός του. Τὸ νεαρὸ βασιλόπουλο σηκώθηκε, ἀγκάλιασε τοὺς γονεῖς του καὶ δένοντας τὸ ματωμένο χέρι τῆς μικρῆς τσιγγόνας, εἶπε δυνατά:

— Πατέρα αὐτὴ μ' ἔσωσε. Σὰν πέθαινε ἡ γριὰ ἐκείνη μάγισσα τὴς ἐμπιστεύθηκε τὸ μυστικὸ τῆς μεταμορφώσεώς μου σὲ ἄνθρωπο καὶ ἤξερε τὸ καλὸ αὐτὸ κορίτσι πὼς μόνο ἂν χυνόταν αἷμα ἀπὸ τσιγγάνα ποὺ θὰ μ' ἀγαποῦσε, θὰ μποροῦσα νὰ ξαναγίνω ἄνθρωπος. Ὅπως βλέπετε ἐγὼ ξαναγίνα ἄνθρωπος χάρις στὴν ἀγάπη της γιὰ μένα. Αὐτὸ τὸ δείγνει καὶ ἡ αὐτοθυσία της. Ἄκουση. Θέλω λοιπὸν καλοί μου γονεῖς, ἐπειδὴ κι' ἐγὼ τὴν ἀγαπῶ, νὰ μοῦ δώσετε αὐτὴ ἄδεια καὶ τὴν εὐχή σας νὰ τὴν κάμω γυναίκα μου.

Μὲ δάκρυα εὐτυχίας στὰ μάτια οἱ γονεῖς καὶ μὲ ἄπειρες εὐχὲς ὁ λαός, τοὺς εὐχήθηκε κάθε καλό. Κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλὰ κι' ἐμεῖς καλύτερα.

ΑΕ—ΛΑ

★

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

—Μπαμπά, δῶσε μου ἕνα πεντακοσάρικο γιὰ ἕνα γέρο κακομοίρη.

—Πάρε, παιδί μου. Ἀλλὰ πῶς σοῦρθε νὰ ἐνδιαφερθῆς γι' αὐτὸ τὸ γέρο;

—Γιατὶ πουλάει καραμέλες!

⁂

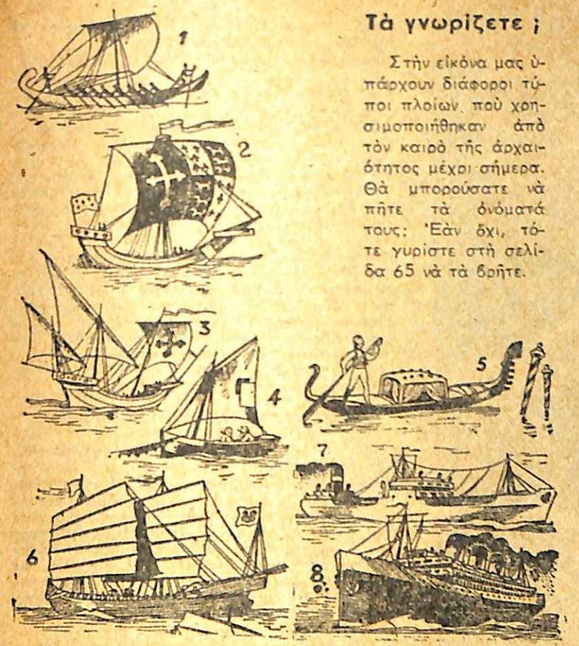
Ἡ δασκάλα ρωτάει τὸν Ἄρη:

—Γιὰ πές μου Ἄρη, πῶς σχηματίζεται ἡ πρωϊνὴ δροσιά;

—Ἡ πρωϊνὴ δροσιά; Ἀφοῦ ἡ γῆ γυρίζει 24 ὧρες γύρω ἀπ' τὸν ἄξονά της, ἀρχίζει νὰ... ἰδρώνη!

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Τὰ γνωρίζετε;

Στὴν εἰκόνα μας ὑπάρχουν διάφοροι τύποι πλοίων ποὺ χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερα. Θὰ μπορούσατε νὰ πῆτε τὰ ὀνόματά τους; Ἐὰν ὄχι, τότε γυρίστε στὴ σελίδα 65 νὰ τὰ βρῆτε.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Ἀγαπημένα μου παιδιά,
Παρασιμονὲς διαγωνισμῶν...
Χτυποκάρδια ἔχετε ὅλα. Διαβάζετε διπλὰ καὶ προσπαθεῖτε νὰ ἐαναθυμηθῆτε ὅλα τὰ μαθήματα ποὺ περάσατε. Σᾶς πιάνει ἡ ἀνησυχία τῆς ἀμφιβολίας καὶ γίνεστε σκεφτικά. Σᾶς κόβεται ἡ ὄρεξι ἀκόμα καὶ γιὰ τὸ παιχνίδι.

Μὴ σᾶς πιάνει ἡ ἀγωνία παιδιά μου. Κάνετε τὸ χρέος σας μονάχα, διαβάσετε γιὰ νὰ διαγωνισθῆτε μελετημένα καὶ ἕτοιμα. Ὅταν τὸ ἔχετε κάνει αὐτό, τότε οἱ διαγωνισμοὶ φαίνονται παιχνιδάκι, φτάνει νὰ λείπη ὁ φόβος, νὰ λείπη ἡ ἀγωνία. Γιατὶ ὁ φόβος παραλύει τὴν ἐξυπνάδα καὶ ἐμποδίζει τὴ σκέψι νὰ συγκεντρώνεται.

Ἔτσι λοιπόν. Θάρρος καὶ μελέτη. Καὶ νὰ εἴσαστε σίγουρα πὼς ἔτσι θὰ γράψετε καλά.

Καλὴν ἐπιτυχία, λοιπόν.

Σᾶς φιλῶ Η ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

Οἱ φίλοι μας τὰ πουλιὰ

Τὸ περιστέρι

Ἐμᾶς τ' ἀγαθά, τ' ἀθῶα περιστεράκια, μᾶς ἔκαναν οἱ ἄνθρωποι σύμβολα τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς ἀγνότητας. Μὰ καὶ στ' ἀλήθεια, παιδιά μου, τί κατάσπροα καὶ ἁπαλὰ ποὺ εἶναι τὰ φτεράκια μας! Καὶ πόσο ἡμερεύουμε κοντὰ σ' ἐσᾶς τοὺς ἀνθρώπους! Οἱ φωλιές μας εἶναι κάτι ξύλινα σπιτάκια ποὺ μᾶς φτιάνετε ἐσεῖς οἱ ἄνθρωποι σὲ μέρη προσήλια. Ἐκεῖ τρῶμε τοὺς σπόρους μας, πίνουμε τὸ νεράκι μας καὶ ζοῦμε ἥσυχα κι' ἀγαπημένα Τ' ὡραιότερο πρᾶγμα στὸν κόσμο τὸ καθάριο καὶ δροσερὸ νεράκι μᾶς εἶναι τὸ νεράκι. Ἄχ κι! Μὲ τί εὐχαρίστησι λουζόμαστε καὶ μὲ πόση λαχτάρα τὸ πίνουμε! Τὰ μικρά μας περιστεράκια, δηλαδὴ τὰ πιτσούνια, οἱ ἄνθρωποι τὰ τρῶνε πολὺ γιατὶ ἔχουν ἄσπρο καὶ τρυφερὸ κρέας. Μὰ ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, σᾶς χαρίζουμε ἀκόμη, παιδιά μου, καὶ τὸ ἄσπρο χνούδι μας καθὼς καὶ τὰ φτερά μας.

Τώρα, δυὸ λόγια καὶ γιὰ τὰ ταχυδρομικὰ περιστέρια ποὺ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἴσως νὰ ἔχουν ἀκούσει. Ἄλλοτε, λοιπόν, πρὶν ἐφευρεθῆ ὁ ἀσύρματος, κάθε στρατὸς σὲ καιρὸ πολέμου εἶχε τὰ ταχυδρομικά του περιστέρια, γιὰ νὰ στέλνη κρυφὰ μηνύματα ἀπὸ τὸν ἕνα τόπο στὸν ἄλλον. Νά, παιδιά μου, πῶς γινόταν: Ἔδεναν στὸ ποδαράκι τοῦ περιστεριοῦ ἕνα μικροσκοπικὸ ρολὸ ἀπὸ λεπτὸ δέρμα, πάνω στὸ ὁποῖο ἦταν γραμμένα τὰ μηνύματα, φωτογραφημένα σὲ πολὺ μικρὰ μέγεθος. Καὶ γιὰ νὰ φαντασθῆτε, παιδιά μου, πόσο μικρὰ ἦταν τὰ γράμματα αὐτά, ὥστε γιὰ νὰ διαβαστοῦν χρειαζόταν εἰδικὰ γυαλιά. Καὶ τώρα ὅμως ἀκόμα, παρ' ὅλα τὰ μηχανήματα ποὺ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἐφεύρει, δὲν μᾶς ξεχνοῦν κι' ἐμᾶς, τὰ ταχυδρομικὰ περιστέρια. Σὲ κάθε πόλεμο θὰ χώσουμε κι' ἐμεῖς λίγο τήν... οὐρίτσα μας! Καὶ μ' ὅλη τὴ σοφία σας, δὲν καταφέρατε ἀκόμα νὰ μάθετε πῶς μποροῦμε ἐμεῖς τὰ περιστέρια καὶ ξαναβρίσκουμε τὴ φωλιά μας, ταξιδεύοντας ἀκόμα καὶ χίλια χιλιόμετρα μακρυὰ ἀπ' αὐτήν.

Τώρα σᾶς χαιρετοῦμε, καλά μᾶς παιδιά, καὶ πίνουμε δροσερὸ νεράκι στὴν ὑγειά σας.

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Ἀγαπᾶτε τὰ ζῶα

Νομίζω πὼς ἀφοῦ τὸ μικρὸ σκυλάκι ποὺ βλέπετε κρατάει τὴν πινακίδα αὐτή, εἶναι περιττὸ νὰ σᾶς ἐξηγήσω τί συμβαίνει. Ἐὰν ὅμως ἐπιμένετε, ἀκοῦστε: Κάτι κακὰ παιδιὰ πετοῦνε πέτρες στὰ σκυλιά, κρεμάνε ντενεκέδες στὶς οὐρὲς τῶν γατιῶν καὶ πειράζουνε χρόνια τώρα τὰ κακόμοιρα τὰ ζῶα. Τί τοὺς ἔφταιξαν; Τίποτα! Ἴσα ἴσα ποὺ ἐκεῖνα εἶναι τόσο καλὰ καὶ χρήσιμα στοὺς ἀνθρώπους. Μέσα στὴ στενοχώρια τους τὰ φτωχὰ τὰ ζῶα μαζεύτηκαν, ἔκαμαν ἕνα πρόχειρο συμβούλιο κι' ἀποφάσισαν διὰ ψήφου νὰ δγῆ τὸ μικρὸ αὐτὸ σκυλάκι μὲ τὴν πινακίδα στὴν πλάτη ποὺ γράφει «Ἀγαπᾶτε τὰ ζῶα» καὶ νὰ γυρίση ὅλες τὶς γειτονιές. Ἕνας γέρος σκύλος εἶπε:

— Ποιὸς ξέρει, ἴσως μᾶς λυπηθοῦν τὰ κακὰ παιδιά. Ὅσο γιὰ τ' ἄλλα, ἐ! ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἔχουμε κανένα παράπονο. Εἶναι καλὰ καὶ μᾶς ἀγαποῦν.

Τὸ μέλι

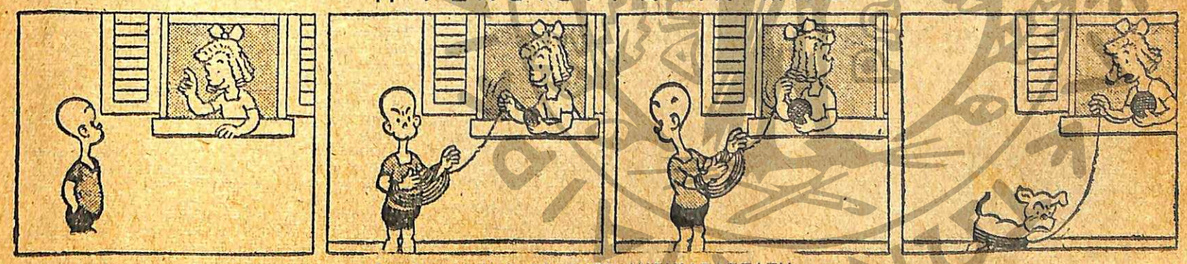
Τί τ' ἀράδειασες, μανούλα,
τὰ βαζάκια μὲ τὸ μέλι;
Τὸ μικρούλικο παιδί σου
ὅλα νὰ τὰ φάη θέλει.
Ἔλα κι' ἔχω μιὰ ἀπορία.
Σκύψε κι' εἶναι μυστικό.
Εἶναι τίποτα στὸν κόσμον
ἀπ' τὸ μέλι πιὸ γλυκό;

Γ. ΔΕΛ.—ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

Πῶς νὰ βαδίζετε

Ὅταν περπατᾶτε στοὺς δρόμους ὅπου περνοῦν τ' αὐτοκίνητα, πρέπει νὰ εἶστε πολὺ προσεκτικὰ παιδάκια. Νὰ περπατᾶτε ἴσια καὶ φρόνιμα, κι' ὅταν θελήσετε νὰ διασχίσετε ἕνα δρόμο γιὰ νὰ περάσετε ἀντίκρυ, μὴ ξεχνᾶτε τὰ ἑξῆς: Πρῶτον: θὰ κυττάξετε ἀριστερὰ μήπως κατεβαίνει κανένα αὐτοκίνητο, ὕστερα ὅταν φθάσετε στὴ μέση θὰ κυττάξετε δεξιὰ μήπως ἀνεβαίνει κανένα. Δεύτερον: θὰ διασχίζετε τὸ δρόμο βαδίζοντας πάντα μέσα ἀπὸ τὰ καρφιὰ καὶ θὰχετε ἀκόμα τὸ νοῦ σας στὰ φῶτα ἐκεῖνα ποὺ κρέμονται ψηλὰ καὶ ποὺ ὅταν ἀνάβουν κόκκινο φῶς σημαίνει πὼς εἶναι ἡ στιγμὴ ὅπου θὰ σταματήσουν τ' αὐτοκίνητα γιὰ νὰ περάση ὁ κόσμος. Σὲ πολλοὺς δρόμους δὲν ὑπάρχουν τέτοια φῶτα, τότε θὰ κυττάζετε μόνα σας κατὰ τὸν παραπάνω τρόπο. Τρίτον: Μὴ τρέχετε ποτὲ ἐπάνω στὰ πεζοδρόμια.

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ο ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΒΡΙΣΚΕΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΗ.

ΓΥΝΑΙΚΑ, Ο ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὁ σύζυγός μου καὶ ὁ υἱός μου (ὁ ὁποῖος ἦτο ἔγγαμος) σκοτώθηκαν σὲ αὐτοκινητιστικὸ ἀτύχημα. Σὲ ποιὸν θὰ περιέλθῃ ἡ περιουσία τοῦ συζύγου μου, δεδομένου ὅτι δὲν ὑπάρχει διαθήκη καὶ ὅτι ἄλλοι συγγενεῖς, ἐκτὸς ἀπὸ μένα καὶ τὴ γυναῖκα τοῦ υἱοῦ μου δὲν ὑπάρχουν στὴν οἰκογένεια;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ὅλο-ὅλο τὸ ζήτημα εὑρίσκεται στὸ χρονικὸ σημεῖο τοῦ θανάτου τοῦ πατέρα καὶ τοῦ υἱοῦ. Ἐὰν ὁ πατέρας σκοτώθηκε πρῶτος, τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς πατρικῆς περιουσίας θὰ τὸ πάρῃ ἡ γυναίκα τοῦ παιδιοῦ του. Ἐάν, ἀντιθέτως, σκοτώθηκε πρῶτα ὁ υἱὸς καὶ κατόπιν ὁ πατέρας, ἢ ἂν σκοτώθηκαν καὶ οἱ δυὸ συγχρόνως, τότε ὁλόκληρη ἡ περιουσία θὰ πάῃ στὴν μητέρα. Καὶ γιατί: Ἐὰν πέθανε ὁ πατέρας πρῶτα, ἡ περιουσία του πηγαίνει κατὰ τὸ ¼ στὴ σύζυγο καὶ κατὰ τὰ ¾ στὸν υἱό του. Ἐπειδὴ δὲ σὲ λίγο πέθανε καὶ ὁ υἱός, ὁλόκληρη ἡ περιουσία ποὺ κληρονόμησε ὁ τελευταῖος (¾ τῆς πατρικῆς περιουσίας) πηγαίνει στὴ σύζυγό του, διότι μοναδικὴ κληρονόμος τοῦ υἱοῦ της εἶναι ἡ γυναίκα του στὴν περίπτωσι αὐτὴ (ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἔχει ἀφήσει διαθήκη οὔτε ὁ υἱός). Ἀντιθέτως, ἐὰν ὁ πατέρας πέθανε τελευταῖος ἡ συγχρόνως μὲ τὸ παιδί του, τότε ὁ υἱὸς δὲ μπορεῖ νὰ κληρονομήσῃ τὸν πατέρα, διότι γιὰ νὰ κληρονομήσῃ κανεὶς κάποιον, πρέπει νὰ ζῇ τὴν στιγμὴ ποὺ πεθαίνει ὁ κληρονομούμενος. Ἑπομένως ἐδῶ ἀφοῦ δὲ ζοῦσε ὁ υἱὸς ὅταν πέθανε ὁ πατέρας, δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ κληρονόμος του. Ἔτσι ὅλη τὴν περιουσία θὰ τὴν πάρῃ ἡ μητέρα.

Στὸ ζήτημά μας λοιπὸν οἱ δύο γυναῖκες ἔχουν ἀντίθετα συμφέροντα καὶ θὰ προσπαθήσουν ἡ μὲν μητέρα νὰ ἀποδείξῃ ὅτι πρῶτος σκοτώθηκε ὁ υἱός, ἡ δὲ σύζυγος τοῦ υἱοῦ ὅτι πρῶτος σκοτώθηκε ὁ πατέρας. Ἐὰν ὅμως δὲν κατορθώσουν νὰ ἀποδείξουν σὲ ποῖο ἀκριβῶς χρονικὸ σημεῖο συνέβη ὁ θάνατός τους, ἐὰν δηλ. δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ ποῖος σκοτώθηκε πρῶτος, τί θὰ συμβῇ; Ἡ λύσι τὴ δίδει ὁ νόμος τότε μὲ τὴν ἑξῆς διάταξι: «Ἐὰν ἐπὶ πλειόνων ἀποβιωσάντων δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ εἷς ἐπέζησε τοῦ ἄλλου, τεκμαίρεται ὅτι πάντες ἐτελεύτησαν συγχρόνως» δηλ. στὴν περίπτωσι αὐτὴ θεωρεῖται ὅτι πατέρας καὶ γυιὸς σκοτώθηκαν ἴδια στιγμή. Ἀποτέλεσμα: ἡ περιουσία θὰ πάῃ στὴν μητέρα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ υἱὸς σκοτώθηκε μετὰ τὸν πατέρα του, τὰ ¾ τῆς πατρικῆς περιουσίας θὰ τὰ πάρῃ ἡ σύζυγος τοῦ υἱοῦ. Ἐὰν δὲν ἀποδειχθῇ αὐτό, ὁλόκληρη ἡ περιουσία ἀνήκει σὲ σᾶς.

★

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΘΕΙΑ: — Θὰ μποροῦσε νὰ ὑποβληθῇ ἐναντίον τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔγκλησις ἐπὶ ἐκουσίᾳ ἀπαγωγῇ—γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔχει «σπιτώσει» τὴν ἀνήλικη χωρὶς τὴ συγκατάθεσι τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται κατὰ νόμον νὰ μεριμνήσουν δι' αὐτήν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κρῆ, ὅπως φαίνεται, δὲν ἔχει πατέρα ἢ μητέρα, θὰ χρειασθοῦν περισσότερες διατυπώσεις γιὰ νὰ ὑποβληθῇ ἡ ἔγκλησις.

Ἡ ἐκουσία ἀπαγωγὴ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισι καὶ μέχρι 3 καὶ 5 ἀκόμη ἐτῶν.

ΛΕΥΚΟ ΚΡΙΝΟ: —Ἀπὸ τὸ γράμμα σας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταλάβῃ κανεὶς τί ζητᾶτε γράφετε πιὸ συγκεκριμένα γιὰ τὸ ζήτημά σας καὶ θὰ λάβετε τὴ σχετικὴ ἀπάντησι.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ εἰς «Κα Νταίζη Σ»: Ποιὸν νικῶς δὲ μπορεῖτε νὰ ἐπιδιώξετε τίποτα. Πρῶτον διότι ἔχετε ἡλικία ἄνω τῶν 16 ἐτῶν καὶ δεύτερον — τὸ σπουδαιότερο —διότι ἂν γίνῃ γνωστὴ ἡ λύσι ποὺ ἐδώσατε στὸ ζήτημά σας, δὲν θὰ γλυτώσετε τὴ φυλακὴ οὔτε καὶ σεῖς. Ἐὰν οἱ ἐρωτικὲς σχέσεις σας μὲ τὸν ἄνδρα αὐτὸν ἔγιναν γνωστὲς στὸν κόσμο καὶ τὰ τρόπο ὥστε νὰ προσεβλήθῃ ἡ τιμή σας, θὰ μποροῦσατε ἴσως νὰ ἐπιτύχετε μία χρηματικὴ ἀποζημίωσι, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ σχέσεις αὐτὲς δημιουργήθηκαν ὕστερα ἀπὸ ἀπατηλὲς ὑποσχέσεις ἐκ μέρους τοῦ ἐραστοῦ σας. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ δύσκολο νὰ ἐπιτύχετε, καὶ πρὸ παντὸς ἐπικίνδυνο. Ἡ καλύτερη λύσι εἶναι νὰ καταφύγετε στὴν παροιμία «περασμένα ξεχασμένα»

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ—δικηγόρος

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΑ

ΟΜΟΡΦΙΑ

Ἡ Εἰρήνη Παπᾶ, ἡ ὄμορφη συμπατριώτισσά μας, ἂν καὶ πέρασε ἤδη ἀρκετὸς καιρὸς ἀπὸ τὴν ἐμφάνισί της στὸ Φεστιβὰλ τῶν Καννών, ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ ἀπασχολῇ τὶς στῆλες τοῦ διεθνοῦς τύπου. Ἀπόδειξις ἡ ἐξαιρετικὰ κολακευτικὴ γι' αὐτὴν δημοσίευσις τῆς φωτογραφίας της στὴν πρώτη σελίδα τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδας «Φρὰνς Ντιμάνς», πλάϊ στὴν κεφαλὴ αὐτὴ τοῦ ἀρχαίου Ἐφήβου, ποὺ ὑπάρχει στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου καὶ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν 5ο π.Χ. αἰώνα.

«Περαστικὴ ἀπὸ τὸ Παρίσι, γράφει ἡ γαλλικὴ ἐφημερίδα, ἡ Εἰρήνη Παπᾶ ἀντελήφθη μὲ ἔκπληξι ὅτι τὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου κατέχει ἤδη ἕνα γοητευτικὸ ἀντίγραφο τοῦ ὄχι λιγώτερο γοητευτικοῦ προσώπου της.

»Πραγματικά, ἡ κάτω φωτογραφία μας, παριστᾶ ἕνα ἄγαλμα ἀρχαίου "Ελληνος ἐφήβου, τοῦ 5ου π.Χ. αἰῶνος. Οἱ ἀναγνῶσται μας θὰ μπορέσουν μόνοι τους νὰ διαπιστώσουν τὴν καταπληκτικὴ ὁμοιότητα ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τῆς κατατομῆς τοῦ ἀγάλματος καὶ τῆς κατατομῆς τῆς ὡραίας καλλιτέχνιδος».

Η-ΝΤΡΟΠΑΛΗ ΡΙΤΑ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελίδα 26)

νεται κυρία Οὐέλλες, ἀλλὰ... ἐκεῖνος εἶναι τὸ πὰν κι' ἐκεῖνη τίποτα.

"Ερχεται τέλος ἡ σειρὰ τοῦ 'Αλῆ Χάν, ποὺ τὴ γοητεύει ὄχι μὲ τὰ ἑκατομμύριά του, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸν βρίσκει τέλειο ἄνθρωπο τοῦ κόσμου, καλλιεργημένο, κοσμογυρισμένο, ποὺ δὲν ὑπάρχουν πιὰ παρὰ πολὺ ἐλάχιστα πράγματα ποὺ νὰ μποροῦν νὰ τοῦ κάνουν ἐντύπωσι στὴ ζωή. Τὸ μόνο ποὺ τοῦ ἀρέσει εἶναι νὰ ἀγαίνῃ. Τὸ μόνο ποὺ τοῦ ἀρέσει εἶναι νὰ ταξιδεύῃ συνεχῶς. Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι ὅτι ἐκεῖνη εἶναι... «σπιτόγατος», λατρεύει νὰ μένῃ στὸ σπίτι. Ἐκεῖνος δὲν ἀντιπαθεῖ νὰ μιλοῦν γιὰ τὴ ζωή του. Ἐκείνη ἀντιπαθεῖ καὶ φοβᾶται τὴ διαφήμισι καὶ θὰ ἤθελε ἐπὶ τέλους νὰ πάψῃ νὰ καταπλήσσῃ τὴ... γαλαρία τῶν κινηματογράφων. Ἐκεῖνος δὲν κάνει εὔκολα παρέα μὲ ὅποιον νάναι. Ἐκείνη δὲν εἶναι διόλου «ἀκατάδεχτη». «Ἡ Ρίτα συμπαθεῖ ὅλον τὸν κόσμο», παραπονιέται ὁ πρίγκηψ... Ὡς τὴ μέρα ποὺ ἐκείνη παύει νὰ τὸ συμπαθῇ, ἐκείνον...

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ

Τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ ἀποτέλεσμα τῶν τριῶν αὐτῶν ἀτυχῶν γάμων, εἶναι ὅτι ἡ Ρίτα ξαναγύρισε στὴν Ἀμερικὴ περισσότερο δειλὴ καὶ φοβιτσιάρα, περισσότερο κλεισμένη στὸν ἑαυτό της, ἀπὸ ὅτι ἦταν σὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη περίοδο τῆς ζωῆς της. Οἱ ἑβδομάδες ποὺ πέρασε σ' ἕνα ἐρημικὸ σπιτάκι, στὴ Νεβάδα, μὲ τὰ δυό της κοριτσάκια — τὴν κόρη τοῦ "Ορσον καὶ τὴν κόρη τοῦ 'Αλῆ — ἦταν οἱ πιὸ εὐτυχισμένες τῆς ζωῆς της.

ΦΙΛΟΣ, ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ... "Η ΜΑΝΑΤΖΕΡ;

Τώρα ποὺ ἔχει ξαναγυρίσει πιὰ στὸ γνώριμό της περιβάλλον τοῦ Χόλλυγουντ, ἡ Ρίτα φαίνεται πῶς βρίσκεται καὶ πάλι κάτω ἀπὸ τὶς παλιές της ἀνησυχίες. Ὅπως ἄλλοτε, ἐμφανίζεται καταπληκτικὰ ὄμορφη στὶς δεξιώσεις.

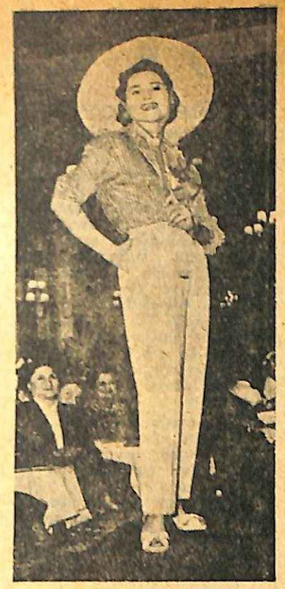
Εἶναι πάντως σέ ὅλους γνωστὸ ὅτι ὑπάρχει τὴ στιγμὴ αὐτή, ἕνας ἄνδρας ποὺ καταβάλλει τρομερὴ προσπάθεια γιὰ νὰ τῆς σηκώσῃ τὸ ἠθικό. Πρόκειται γιὰ τὸν Τσάρλς Φέλντμαν, ἕναν καλλιτεχνικὸ πράκτορα, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Ρίτα δγαίνει ἀρκετὰ συχνά. "Αλλοι θεωροῦν ὅτι οἱ σχέσεις τους εἶναι καθαρὰ φιλικές, ἄλλοι πιστεύουν ὅτι ὁ Φέλντμαν εἶναι ἐρωτευμένος μαζί της καὶ ἄλλοι πάλι θεωροῦν ὅτι τὸν ἐνδιαφέρει μόνον ἡ «ἐμπορική» πλευρὰ τῆς ὑποθέσεως καὶ φιλοδοξεῖ νὰ γίνῃ μάνατζερ τῆς Ρίτας.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ;

Πρὶν πολὺν καιρό, ἕνας ἄλλος ἄνδρας τοῦ Χόλλυγουντ τὸ εἶπε ἐπίσης καταφερῆ: ὁ Βίκτωρ Ματσιούρ. Ὁ γεροδεμένος καὶ ἀθλητικὸς αὐτὸς τύπος, μὲ τὰ ἀνδρικώτατα χαρακτηριστικά, δὲν εἶχε ἀφίσει ἀδιάφορη τὴ Ρίτα τὸ 1942, ὅταν εἶχε χωρισθῇ τὸν πρῶτο της ἄντρα. Πολλοὶ θεωροῦσαν τότε ὅτι ἡ ὁμορφιὰ θὰ συνδεόταν μὲ τὰ δεσμὰ τοῦ γάμου μὲ τὴ δύναμι, ἀλλά... ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις εἶχε ἀντίθετη γνώμη: ὁ Βίκτωρ Ματσιούρ, ἔφεδρος ἀξιωματικὸς τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ, ἐπεστρατεύθη γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ στὸν πόλεμο, πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ.

Καὶ ἔτσι, ὅταν ἐμφανίσθηκε ὁ "Ορσον τὸ πεδίο ἦταν ἐλεύθερο γιὰ νά... τὴν κόψῃ στὴ μέση. Εἶναι πάντως ἀκόμη πολλοὶ αὐτοὶ ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι ἂν ἡ Ρίτα ἐξεπλήττοσο συχνὰ σὲ λιγώτερο περιπλοκές της, δὲ θὰ ἀναζητοῦσε σ' αὐτὴν παρὰ ἐκεῖνο ποὺ πάντα ὑπῆρξε — καὶ εἶναι — ἡ γοητευτικὴ στόρ: μιὰ ἁπλὴ καὶ ντροπαλὴ γυναικούλα, ποὺ λατρεύει τὸ σπίτι καὶ τὴν οἰκογένεια...

ΜΙΑ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΕΤΟΙΜΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ

Ἡ δ. Θέτις Γράφα ἐπιδεικνύει μοντέλα «Κάου—μπόϋ» μὲ παντελόνι καὶ μπλοῦζα ριγωτὴ μπέζ καὶ μόβ.

"Οταν βρεθῇ κανένας μέσα σὲ ὅμορφο ἀνθόκηπο δὲν ξέρει ποιὸ λουλούδι νὰ πρωτοκόψῃ. Ἔχει τόση χάρι τὸ καθένα τους, ἔχει μιὰ τέτοιαν ἰδιαίτερη ὁμορφιά, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ ἄλλο, γιατί εἶναι διαφορετικό.

Αὐτὸ τὸ αἴσθημα δοκίμασαν ἀσφαλῶς οἱ γυναῖκες ποὺ γέμισαν ἀσφυκτικὰ ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρες τὶς αἴθουσες τῆς Μεγάλης Βρετανίας, γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐπίδειξι τῶν μοντέλων τῆς Ἑτάμ. Πέντε χαριτωμένες κοπέλλες, ἡ μιὰ ὁμορφότερη ἀπὸ τὴν ἄλλη, κάθε μία μὲ τὴ δική της χάρι, ἐπέδειξαν τὰ μοντέλα μέσα στὶς θερμὲς ἐκδηλώσεις τῶν θεατῶν. Οἱ πέντε αὐτὲς κοπέλλες ἦταν οἱ δίδες Θέτις Γράφα, Μαίρη Παυλάτου, Σοφία, "Ελσα καὶ Πώλ. Θὰ ἦταν ὅμως ἡ πιὸ μεγάλη παράλειψις ἂν ἐλέπαμε ἁπλῶς τὴ δίδα Γράφα ἀποκλειστικὰ στὸ ρόλο τοῦ μανεκέν. Γιατὶ ἡ χαριτωμένη Θέτις εἶναι ἡ ἴδια ἡ δημιουργὸς τῶν μοντέλων τῆς Ἑτάμ. Σπούδασε σχέδιο καὶ εἰδικεύθηκε στὸν κλάδο τῆς μοντελίστας στὴν Ἐλβετία, ἐπὶ δύο χρόνια. Κοπιάζει μιὰν ὁλόκληρη σαιζὸν γιὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὰ μοντέλα τῆς ἑπομένης. Ἐπηρεασμένη ὅπως εἶναι φυσικὰ ἀπὸ τὸ σύγχρονο πνεῦμα τῆς μόδας ποὺ ἐπικρατεῖ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη, κατορθώνει νὰ συγκεράσῃ τὸ πνεῦμα αὐτὸ μὲ τὶς ἐμπνεύσεις ποὺ προσφέρει ὁ τόπος μας. Καὶ καθὼς βρίσκεται μέσα στὸ κέντρο τῆς παραγωγῆς τῶν καλυτέρων ἑλληνικῶν ζέρσεϋ, μαλλίνων καὶ μεταξωτῶν, καὶ ἔχει ἀκόμη στὴ διάθεσί της ὡραιότατα ἑλληνικὰ καὶ ξένα ὑφάσματα, στηρίζεται σ' αὐτὴ τὴ ρεαλιστικὴ βάσι γιὰ νὰ πλάσῃ τὰ μοντέλα της. Αὐτὸ εἶναι ἐξ ἄλλου τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῶν μεγάλων δημιουργῶν τῆς μόδας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ δὲν συλλαμβάνουν τὰ σχέδιά τους ἀφηρημένα ἀλλὰ ξεκινοῦν πάντα ἀπὸ τὴν πρώτη ὕλη: τὸ ὕφασμα.

Αὐτὸ ἐξηγεῖ τὴ χάρι καὶ τὴν κομψότητα τῶν μοντέλων ποὺ παρουσιάσθηκαν στὸ κοινό. Φορέματα κάθε κατηγορίας: πρωϊνά, ἀπογευματινά, βραδυνά, φορέματα γιὰ τὴν πλάζ. Φορέματα ποὺ μποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν κάθε γοῦστο μὲ τὴν ποικιλία καὶ τὴν κομψότητά τους.

Ἰδιαίτερη ὁμορφιὰ εἶχε ἕνα ἑλληνικώτατο φουστάνι ἀπὸ ἄσπρο πικὲ μὲ κιμονὸ κορσάζ, κλειστὸ ἐμπρὸς ἔως τὸ λαιμὸ μὲ τέσσασα κουμπάκια καὶ γιακὰ γυριστό, κουμπωτὸ στὶς μύτες καὶ λοξὴ φούστα στολισμένη κατὰ διαστήματα μὲ στάχυα, παπαροῦνες καὶ γαρύφαλα κεντημένα μὲ ἁπλικασιόν.

Περίφημο ἦταν ἐπίσης ἕνα φόρεμα ἀπὸ ἀγγλικὸ λινὸ σὲ χρώματα γκρὶ - μπέζ - κίτρινο, μὲ κουμπότρυπες καὶ κουμπιὰ γύρω-γύρω στὴ φούστα, ποὺ ὑπογραμμίζουν τὴν πλατειὰ φάσα τοῦ ποδόγυρου. Τὸ «Σκάνδαλο» φόρεμα μὲ λοξὰ φύλλα καὶ κορσελὲ ἐμπρός, συμπληρωμένο μὲ μιὰ μπέρτα μὲ κρόσια.

Ὁ «Κισσὸς» ποὺ ἐπέδειξε μὲ χάρι ἡ δνὶς Παυλάτου ἀπὸ μεταξωτὸ μπλὲ σαντούγκ, μὲ διπλὴ φούστα καὶ διπλὸ μπολερό. Ἡ δεύτερη δψι τοῦ φορέματος ἦταν ἀπὸ ἐμπριμὲ μεταξωτὸ μὲ κίτρινο φόντο καὶ ὡραῖα μπλὲ σχέδια. Μία κίνησι πρὸς τὰ πίσω κι' ἕνα κούμπωμα μὲ μιὰ κόπιτσα στὴ μέση ἀρκοῦν γιὰ νὰ μετατραπῇ ἡ μπλὲ φούστα σὲ ἐμπριμέ. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸ μπολερό, ποὺ κρύβει ἕνα μποῦστο μὲ κουμπωτὲς μπρετέλες.

Τὸ «Μεξικὸ» ἀποτελεῖται ἀπὸ μπολερὸ ποὺ σταυρώνει ὀπίσω στὴν πλάτη καὶ δένει ἐμπρός, μοῦρο ξώπλατο κορσὰζ καὶ ἡ λοξὴ του φούστα ποὺ σχηματίζει πολλὰ γκοντέ.

Ἀπὸ τὰ πρωϊνὰ φορέματα ἰδιαίτερη χάρι εἶχε ἕνα φόρεμα ἐμπριμὲ μὲ λευκὰ πουὰ πάνω σὲ φραϊὲ φόντο, ποὺ τὸ συνώδευε μιὰ καπελίνα καὶ μιὰ τσάντα — καλάθι, στολισμένες κόκκινα σοῦρλα. Καὶ τὸ μοντέλο καὶ τὰ τόσο πρωτότυπα ἀξεσουὰρ εἶναι δημιουργία τῆς δίδος Γράφα, ποὺ τὰ παρουσίασε μὲ τὴν ἀπαράμιλλη χάρι της.

Πολὺ νεανικὰ καὶ ὡραῖα ἦταν ἐπίσης τὸ «Δροσερὸ» ἀπὸ σκωτσέζικη πουπλίνα μὲ λευκὰ παραμάγκα, γιακὰ καὶ φαρδειὰ λευκὴ ζώνη καὶ τὸ «Πράσινο», ἀνάλογο, μὲ κλειστὸ γιακὰ καὶ μιὰ λευκὴ πάτ στὸ κούμπωμα τοῦ κορσάζ, πλαισιωμένη στὶς δυὸ πλευρὲς μὲ βολανάκι ποὺ ἐπαναλαμβάνεται καὶ στὰ μανίκια.

Ἐξαιρετικὴ ἐντύπωσι προκάλεσαν τὰ ὡραῖα μαγιό, τὰ ψαράδικα παντελόνια καὶ τὰ παντελόνια σπόρ, τὰ ὡραῖα σόρτς ποὺ συνοδεύονταν ἀπὸ χαριτωμένα ζέρσεϋ μπλούζακια καὶ φαρδειὲς μοντέρνες ζῶνες κ.λ.π. κ.λ.π.

Ἡ θερμὴ ἐπιδοκιμασία τῶν μοντέλων ἀπέδειξε ἀκόμη μιὰ φορὰ πόσο ἔγινε κατανοητὴ ἀπὸ τὴν Ἑλληνίδα, ἡ σημασία τοῦ ἑτοίμου φορέματος καὶ ἡ μεγάλη ἐξυπηρέτησι ποὺ τῆς προσφέρει.

Ὁ ἱδρώτας

Η ΦΟΒΕΡΗ ΠΛΗΓΗ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ. — ΠΩΣ ΘΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΜΕ.

Νὰ ἕνα θέμα, ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ, κυρίες μου καὶ δεσποινίδες μου, ἰδιαίτερα τώρα τὸ καλοκαίρι: ὁ Ἱδρώτας Κατεβασανίζει τὴ φιλαρέσκειά σας, σᾶς ἐνοχλεῖ δὲ καὶ ὁ δικός σας καὶ τῶν ἄλλων.

"Ας δοῦμε λοιπὸν κατ' ἀρχὴν τί εἶναι ὁ Ἱδρώτας. Πρόκειται γιὰ ἕνα διαυγὲς καὶ ἄχρωμο ὑγρό, ποὺ ἐκκρίνεται ἀπὸ κάτι ἀδένες τοῦ δέρματος, ποὺ λέγονται ἐἱδρωτοποιοί. Οἱ ἀδένες αὐτοὶ ἔχουν διαφορετικὸ μέγεθος καὶ σχῆμα, ἀνάλογα μὲ τὸ ποσὸν τοῦ Ἱδρώτα ποὺ ἐγάζει κάθε μέρος τοῦ σώματος. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει μεγάλους Ἱδρωτοποιοὺς ἀδένες, Ἱδρώνει δὲ σ' ὅλο του τὸ σῶμα καὶ περισσότερο στὸ μέτωπο, στὶς παλάμες τῶν χεριῶν καὶ στὰ πέλματα τῶν ποδιῶν. "Ολα τὰ ζῶα δὲν ἔχουν γενικὲς ἐφιδρώσεις τοῦ σώματος. Ἐ ἄλογο καὶ τὸ πρόβατο Ἱδρώνουν σ ὅλη τὴν ἔκτασι τοῦ δέρματός τους, ἐνῶ ὁ σκύλος καὶ ἡ γάτα μόνο στὰ ἄτριχα μέρη τῶν ποδιῶν τους.

Τὸ ποσὸν τοῦ Ἱδρώτα ποὺ ἐγάζει ὁ ἄνθρωπος σὲ μιὰ μέρα ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴ θερμοκρασία τοῦ περιβάλλοντος κι' ἀπὸ τὸ βαθμὸ τῆς ἡρεμίας ἢ τῆς κινήσεως τοῦ σώματός του. Στὰ θερμὰ κλίματα, στὴ θερμὴ ἐποχὴ τοῦ χρόνου, κατὰ τὶς ὧρες τῆς μυϊκῆς ἐργασίας, Ἱδρώνει περισσότερο. Ἐλαττώνεται δὲ τότε ἡ ποσότητα τῶν οὐρων, πολλὲς φορὲς μάλιστα σημαντικά, ἂν δὲν χορηγῆται στὸν ὀργανισμὸ ἀρκετὴ ποσότητα νεροῦ. Ἀλλὰ Ἱδρώνει ὁ ἄνθρωπος καὶ μὲ τὸν πυρετό, μὲ τὰ ἀντιπυρετικὰ φάρμακα, μ' ἕνα κωμικὸ κι' ἀκόμα μὲ μιὰ συγκίνησι. Γιατὶ ἡ ἔκκρισι τῶν Ἱδρωτοποιῶν ἀδένων διέπεται ἀπὸ ὡρισμένα νεῦρα ποὺ τὰ κέντρα τους βρίσκονται στὸ νωτιαῖο μυελό. Γι' αὐτὸ ἡ ἔκκρισι τοῦ Ἱδρώτα εἶναι «ἀντανακλαστική» καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ διάφορους ἐρεθισμοὺς ποὺ ὑφίστανται αὐτὰ τὰ νευρικὰ κέντρα. Ὁ Ἱδρώτας γίνεται ἔτσι ἄλλοτε ἕνα μέσο ρυθμιστικὸ τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος, μὲ τὴν ἐξάτμισί του στὴν ἐπιφάνειά του, ἄλλοτε ἕνα μέσο ἀποτοξινωτικό, μὲ τὴν ἀποβολὴ ἀπὸ τὸ σῶμα διαφόρων οὐσιῶν, ὅπως οὐρίας, ἁλάτων κλπ. κι' ἄλλοτε συνοδεύει τὶς διάφορες ψυχικὲς μας καταστάσεις καὶ συγκινήσεις.

Καὶ κατὰ τὸ θάνατο ἀκόμη, πρὶν τὰ κύτταρα τοῦ σώματος νὰ ἔχουν τέλεια ἀπονεκρωθῇ, ὁ ἄνθρωπος Ἱδρώνει χύνοντας τὸ λεγόμενο «νεκρικὸ Ἱδρώτα», ποὺ ἡ ἔκκρισί του προκαλεῖται μὲ ἐρεθισμὸ τῶν νευρικῶν κέντρων ἀπὸ τὸ «ἀσφυκτικὸ» αἷμα.

Ὁ Ἱδρώτας, σύμφωνα μὲ τὴ σκοπιμότητά του, ἐχει καὶ ἀνάλογη σύστασι. Περιέχει νερὸ (99.09—99,16%), διάφορα ἅλατα (κυρίως χλωριοῦχο νάτριο) καὶ διάφορες ὀργανικὲς οὐσίες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οὐρία. Γιὰ τὴν τέτοια του σύστασι ὀνομάσθηκε «ἀραιωμένο οὖρον». Καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ ὑφίστανται τὶς δυσκρασίες αἰσθητικὲς συνέπειες του τὰ ἄτομα ποὺ δὲν πλένονται συχνὰ ὡς καὶ τὸ περιβάλλον τους. Τὶς περισσότερες φορὲς τὴν εὐθύνη γιὰ τὶς ἐνοχλητικὲς συνέπειες τοῦ Ἱδρώματος δὲν τὴ ἔχει ὁ Ἱδρώτας, ἀλλὰ ἡ ἀμέλεια τῶν ἀνθρώπων γύρω ἀπὸ τὸ ζήτημα τοῦ συχνοῦ καθαρισμοῦ τοῦ σώματός τους καὶ τῆς ἐγκαιμης ἀλλαγῆς τῶν ἐσωρούχων.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικὲς καταστάσεις ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐφιδρωσι καὶ ποὺ χρειάζονται τὴν ἰδαίτερη προσοχή μας. Μιὰ τέτοια κατάστασι εἶναι ἡ ὑπεριδρωσι, ποὺ μπορεῖ νὰ καταλαμβάνῃ ὁλόκληρο τὸ σῶμα, ἀλλὰ ποὺ κυρίως ἐμφανίζεται σὲ ὡρισμένες του χῶρες, ὅπως οἱ παλάμες τῶν χεριῶν, οἱ μασχάλες, τὰ σκέλη καὶ τὰ πόδια. Ἡ ἐπεριδρωσι μᾶς ὑποχρεώνει νὰ πλενόμαστε καὶ νὰ ἀλλάζωμε ἐσώρουχα συχνότερα. Μποροῦμε, γιὰ νὰ τὴν περιορίσωμε, νὰ πουδράρωμε τὶς χῶρες τοῦ σώματος ποὺ ἐμφανίζονται μὲ σκόνες ποὺ νὰ περιέχουν ἰτεῖλικὸ ὀξύ, βορικὸ ὀξὺ καὶ πυριτικὸ μαγνήσιο, σὲ πρέπουσες ἀναλογίες. Ὠφελεῖ ἀκόμη σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ἡ ἐπάλειψι τῶν πασχόντων μερῶν μὲ διάλυσι διχρωμικοῦ καλίου σὲ ἀπεσταγμένο νερὸ (10—15%), ὑπὸ τὴν αὐστηρὴ προϋπόθεσι ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ δημιουργηθῇ τοπικὸ σκάσιμο τοῦ δέρματος ἀπὸ τὸν Ἱδρώτα. "Αλλοι συνέστησαν τὴν τοπικὴ ἐπάλειψι μὲ μιὰ κρέμα ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἴσα μέρη ἰχθυόλης καὶ τερεμπιθίνης καὶ ἀπὸ διπλάσιο μέρος τσιγκαλοιφῆς. Ἐπίσης γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ προτάθηκε ἡ ἐπίχρισι τῶν ὑπεριδρωτικῶν χωρῶν μὲ ἕνα μίγμα ἀπὸ 10 γραμμάρια γλυκερίνης, 25 γραμμάρια ὑγροῦ ὑπερχλωριούχου σιδήρου καὶ 20 σταγόνες αἰθερίου ἐλαίου περγαμότου.

"Αλλη κατάστασι, ποὺ ἀνάγεται στὴν παθολογία τῆς ἐφιδρώσεως, εἶναι ἡ δρωμίδρωσι. Αὐτὴ ὀφείλεται κυρίως στὴν παραμέλησι τῆς ὑπεριδρώσεως. Σ' ὅσες καὶ σ' ὅσους πιστεύουν ὅτι ὑπάρχουν ἄτομα ποὺ μ' ὅλο τὸ πλύσιμο ὁ Ἱδρώτας τους ἁρωμάει, δίνομε τὴ διαβεβαίωσι ὅτι ἕνα καλὸ σαπούνισμα δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα, ἡ συχνὴ ἀλλαγὴ ἐσωρούχων καὶ ἰδιαίτερα ἐκείνων ποὺ περιβάλλουν τὰ πασχοντα μέρη (π. χ. καλτσῶν) καὶ ἡ καταπολέμησι τῆς ὑπεριδρώσεως, ὅπως τὴν ὑποδεικνύομε πιὸ πάνω, φθάνουν γιὰ νὰ ἐξαφανίσουν σ' ἕνα μικρὸ χρονικὸ διάστημα τὴ ἁρωμίδρωσι. Ἀκόμη περισσότερο ἂν αὐτὰ συνοδεύονται ἀπὸ μιὰ γενικώτερη ἀποτοξίνωσι τοῦ ὀργανισμοῦ, μὲ ἀνάλογη δίαιτα τροφῆς, διουρητικὰ φαρμακα καὶ καθαριστικὰ τοῦ ἐντέρου.

★

Χρήσιμες συμβουλὲς

Γιὰ νὰ φύγουν οἱ λεκέδες τοῦ ἱδρώτα ἀπὸ ὑφάσματα, πλένετε τὸ ὕφασμα μὲ ἀραιωμένη ἀμμωνία. Ξεπλένετε. Τὸ πλένετε κατόπι μὲ διάλυσι ὑπερμαγγανικοῦ καλίου.

ΠΑΓΙΔΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΗ

13ον

Δὲν ἤξερε φυσικὰ πῶς τούτη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ κάποιος τηλεφωνοῦσε στὸν Κορνάτσο καὶ πῶς ἐκεῖνος κανόνιζε χωρὶς νὰ τὴ ρωτήση ποῦ θὰ περνοῦσε τὸ ἀπόγεμά της.

—"Ἔχω νέα ἀφεντικό, τοῦ εἶπε. Σοῦ τηλεφωνῶ ἀπὸ τὸ Πάρκο. Στὸ κιόσκι κάθεται καὶ τρώει τὸ γλυκό της σὰν Παναγιὰ μιὰ κοπέλλα ποὺ σ' ἐνδιαφέρει. Ἡ Μαρίνα Καρντέλη. Εἶναι ἐκείνη ποὺ ψάρεψα τὶς προάλλες κοντὰ στὴν Πεντέλη μὲ τὸ μωρί. "Εκανε τὸ πρωῒ μιὰ βίζιτα στὸ σπίτι τῆς "Αλμπα στὴν ὁδὸ 'Αχαρνῶν. "Οταν τὴν εἶδα νὰ βγαίνη, τὴν πῆρα τὸ κατόπι καὶ μ' ἔφερε ὣς ἐδῶ. Φαίνεται πολὺ νευρικὴ καὶ δὲν μοῦ ἀρέσουν τὰ μοῦτρα της. Τὸ ξέρει ἡ θεία Σούζη πὼς ἦταν νὰ πάη ν' ἀνταμώση τὴν "Αλμπα;

"Ακουσε μιὰ χοντρὴ βλαστήμια ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος καὶ ἀκολούθησε ἡ ἀπάντησι ποὺ τὸν γέμισε χαρά.

—"Εχεις ἕναν ὁλάκερο μισθὸ ρεγάλο ἂν τὴν ξαναφέρης μὲ τρόπο σπίτι! Τόσκασε τὸ πρωῒ χωρὶς κανένας νὰ τὴν μυριστῆ. Δὲ μοῦ φαίνεται πὼς πῆγε γιὰ καλὸ νὰ κάνη ἐπίσκεψι στὴν "Αλμπα. Φοβᾶμαι πὼς μπορεῖ νὰ μᾶς δημιουργήση ἱστορίες. Σοῦ στέλνω ἕνα αὐτοκίνητο. Πιστεύω νὰ σὲ προφτάση. Μὴ τὴν ἀφήσης ἀπὸ τὰ μάτια σου.

—'Εν τάξει ἀφεντικό.

"Αφησε τὸ ἀκουστικὸ κι' ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸν καθρέπτη. Ἐφτιαξε τὸν κόμπο τῆς γραβάτας του τακτοποίησε τὴ ρεμπούπλικά του καὶ χαμογέλασε.

— Τώρα μπορῶ νὰ κάνω τὴν ἐμφάνισί μου, εἶπε...

Τράβηξε πρὸς τὸ κιόσκι. "Οταν ζύγωσε τὸ τραπέζι τῆς κοπέλλας φάνηκε σὰν παραξενεμένος. "Εδειξε πὼς τούτη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ τὴν ἔβλεπε γιὰ πρώτη φορά. Κοντοστάθηκε καὶ χαιρέτησε βγάζοντας τὸ καπέλλο.

— Γειά σου Μαρίνα! τῆς εἶπε. Δὲν τόξερα πὼς ἔρχεσαι καὶ παίρνεις τὸ ὀρεχτικό σου στὸ πάρκο...

'Εκείνη ταράχτηκε ποὺ τὸν εἶδε ἔτσι ξαφνικὰ μπροστά της καὶ τὰ μάτια της γέμισαν ἔκθαμβο. Προσπαθήσηκε πὼς δὲν κατάλαβε τὴν ταραχή της καὶ κάθησε χωρὶς νὰ τῆς ζητήση τὴν ἄδεια.

— Μήπως σ' ἐνοχλῶ; ρώτησε.

'Η Μαρίνα τοῦ ἔρριξε μιὰ σκημη ματιά.

— Σήκω νὰ φύγης! τοῦ εἶπε ἀπότομα

Αὐτὸς δὲν περίμενε μιὰ τέτοια ὑποδοχὴ καὶ ἔχασε τὸ κέφι του. Σούρωσε τὰ φρύδια του μὰ δὲν κουνήθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του. Τὰ πράγματα λοιπὸν ἦταν κάπως περισσότερο ζόρικα ἀπ' ὅ,τι λογάριαζε.

— "Ακουσες τί σοῦ εἶπα; ρώτησε ἡ κοπέλλα.

'Ο τρόπος της δὲν τοῦἀρεσε. 'Η φωνή της ἔκρυβε κάτι σὰν ἀπειλή.

— Δὲν καταλαβαίνω τί μοῦ λές! Γιατὶ μοῦ μιλᾶς ἔτσι;

— Σήκω νὰ φύγης! τοῦ ξανάπε.

Προσπάθησε νὰ χαμογελάση. Μέσα του ἔτρεμε. 'Ηταν δειλὸς ὅπως ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔχουν παστρικὰ χέρια.

— "Ετσι γλήγορα λοιπὸν ξεχνᾶς ἐσύ; ἔκανε. 'Αντὶ νὰ μοῦ χρωστᾶς εὐγνωμοσύνη ποὺ κάποτε σ' ἔβγαλα ἀπὸ μιὰ δύσκολη θέσι. Μοῦ μιλᾶς σὰ νὰ σκότωσα ἐγὼ τὸ παιδί σου!

'Η Μαρίνα δὲν ἀποκρίθηκε. Φώναξε τὸ γκαρσόνι καὶ πλήρωσε. 'Ετοιμάστηκε νὰ σηκωθῆ. 'Εκεῖνος τὴν κράτησε ἀπ' τὸ χέρι.

— Στάσου ἕνα λεφτό! τῆς εἶπε. Θέλω νὰ σοῦ μιλήσω.

— "Αφησέ με παλιάνθρωπε! ἀποκρίθηκε αὐτή.

Τράβηξε τὸ χέρι της καὶ τὸν κύτταξε κατάματα. Στὸ βλέμμα της διάβασε τὸ φοβερὸ μῖσος ποὺ εἶχε φουντώσει μέσα της. "Εγινε χλωμός. Δὲν ἦταν συνηθισμένος νὰ τοῦ μιλοῦν ἔτσι οἱ γυναῖκες. Κύτταξε γύρω του. Αὐτὴ τὴ μεσημεριάτικη ὥρα τὸ κιόσκι ἦταν σχεδὸν ἔρημο. Θὰ μποροῦσε νὰ σηκώση τὸ χέρι του νὰ τὴ χτυπήση. Μὰ δὲν ἔπρεπε. 'Ο Κορνάτσος τοῦ εἶχε πῆ νὰ ἐνεργήση μὲ τρόπο. "Επειτα ἦταν στὴ μέση καὶ τὸ ρεγάλο. "Ενας ὁλάκερος μισθός. Τέτοιες εὐκαιρίες δὲν παρουσιάζονται κάθε μέρα.

— Μὰ τὸ Θεό, εἶπε, δὲν καταλαβαίνω τὶ θέλεις νὰ πῆς.

— Τὸ ξέρεις πολὺ 'καλά! εἶπε ἡ Μαρίνα. Λοιπὸν σήκω νὰ φύγης ἂν δὲν θέλης νὰ μπλέξης μὲ τὴν ἀστυνομία.

Τὰ λόγια της ἔδειχναν πὼς ἤξερε πολλὰ πράγματα. 'Ηταν λοιπὸν ἕνας μεγάλος κίνδυνος γιὰ ὅλους τους. Σκέφτηκε πὼς ἔπρεπε ν' ἀλλάξη ἀμέσως τακτική.

— 'Εγὼ δὲν εἶμαι μαζί τους, εἶπε. Τώρα καταλαβαίνω. Φυσικὰ ἔχεις δίκηο νὰ μοῦ φέρεσαι ἔτσι. Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι μαζί τους.

Τὰ μάτια της στενέψανε καὶ τὸ βλέμμα της τὸν κάρφωσε.

— 'Εσὺ ὅμως μὲ παρέδωκες στὴ συμμορία! ἀποκρίθηκε τὸ κορίτσι. 'Εχὺ μὲ πῆγες στὸ ᾠρωμόσπιτο τῆς Σούζη!

Κάτι πῆγε νὰ πῆ αὐτὸς μὰ ἐκείνη σηκώθηκε, τοῦ γύρισε τὶς πλάτες καὶ ἀπομακρύνθηκε μὲ βιαστικὸ βῆμα. 'Ο Μολτέζης ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκίνητος. Τί ἔπρεπε νὰ κάνη; Νὰ τηλεφωνήση τὰ νέα στὸν Κορνάτσο γιὰ λάθη τὰ μέτρα του ἢ νὰ τὴν πάρη τὸ κατόπι; Προτίμησε τὸ δεύτερο.

"Εκανε μιὰ δυνατὴ ζέστη. Οἱ δρόμοι τοῦ πάρκου ἦταν χωρὶς ἄνθρώπους. 'Ο ἐλαφρὸς μεσημεριάτικος ἀέρας ποὺ φυσοῦσε ἦταν καφτός. Τὰ τζιτζίκια πάνω στὰ δένδρα χαλοῦσαν τὸν κόσμο μὲ τὸ μονότονο τραγούδι τους. Εἶδε τὴ Μαρίνα ποὺ προχωροῦσε κάτω ἀπὸ τὴν ἀραιὰ σκιὰ τῶν δένδρων. "Ηταν φανερὸ πὼς πήγαινε πρὸς τὴ λεωφόρο 'Αλεξάνδρας. "Αν ἔβγαινε ἀπὸ τὸ πάρκο θᾶταν πολὺ δύσκολο νὰ τὴν ξεμοναχιάση. Βιάστηκε λοιπὸν νὰ τὴ ζυγώση. Σχεδὸν ἔτρεχε. "Ακουσε τὰ βήματά του καὶ γύρισε. Αἰστάνθηκε ἕνα δυνατὸ χτυποκάρδι. "Ενα ἄσκημο προαίσθημα τὴν κυρίεψε. "Αρχισε νὰ βαδίζη πιὸ βιαστικά. 'Εκεῖνος ὅμως τὴν πρόφτασε.

— Στάσου νὰ σοῦ μιλήσω! τῆς εἶπε.

Περπατοῦσε πλάϊ της.

— Ποῦ πᾶς; τὴ ρώτησε.

— 'Αφοῦ δὲν εἶσαι μαζί τους γιατὶ ρωτᾶς; τοῦ εἶπε. "Αφησέ με!

Φούχτιασε τὸ μπράτσο της. Πόνεσε. Τὰ δάχτυλά του τὴν ἔσφιγγαν σὰ μιὰ σιδερένια ταϊάλια. 'Ο φόβος τὸν ἔκανε νευρικό. Μποροῦσε νὰ τὴ ρωτήση.

— Ποῦ σκέφτεσαι νὰ πᾶς; τὴν ξαναρώτησε.

Μέσα στὰ μάτια του χοροπηδοῦσαν δυὸ κόκκινα διαβολάκια.

— Στὴν ἀστυνομία σκέφτουμαι νὰ πάω! τοῦ ἀποκρίθηκε γιὰ νὰ τὸν φοβίση. Στὴν ἀστυνομία!

Στὴν ἄκρη τοῦ δρομάκου φάνηκε μιὰ γκρίζα κούρσα. Σταμάτησε καὶ κάποιος καλοντυμένος κύριος κατέβηκε. 'Ο Μολτέζης χαμογέλασε. 'Αναγνώρισε τὸν Λαντᾶ. Σήκωσε ξαφνικὰ τὸ χέρι του καὶ τὴ χτύπησε μὲ δύναμι στὸ πρόσωπο.

— Στὴν ἀστυνομία λοιπὸν θέλεις νὰ πᾶς; Δὲν μοῦ φαίνεται πὼς θὰ τὰ καταφέρης!

'Η Μαρίνα κλονίστηκε ἀπὸ τὸ ξαφνικὸ χτύπημα κι' ἄφησε μιὰ δυνατὴ κραυγή. Τότε ξαναση κωσε τὸ χέρι του ὁ Μολτέζης καὶ τὸ κατέβασε πάλι στὸ πρόσωπό της. Ζαλίστηκε. 'Εκεῖνος τὴν κράτησε γιὰ νὰ μὴ σωριαστῆ. "Υστερα ἄκουσε κουβέντες. Δυὸ ἄνθρωποι μιλοῦσαν πολὺ κοντὰ της. Κατάλαβε πὼς τὴν ἔσερναν. 'Ηταν σίγουρη πὼς τὴν ἔβαλαν στὴν γκρίζα κούρσα ποὺ ξεκίνησε ἀμέσως. "Ακουσε: «Τ' ἀφεντικὸ εἶπε νὰ τὴν πᾶμε στὴν ἔξοχή». Καὶ κατόπιν κάποιος τῆς ἔκλεισε τὸ στόμα καὶ τὴ μύτη μ' ἕνα πανὶ ποὺ εἶχε μιὰ δυνατὴ μυρουδιὰ αἰθέρα. Προσπάθησε ν' ἀντισταθῆ μὰ δὲ μπόρεσε. Καταλαβε πὼς κατρακυλοῦσε σ' ἕνα γαλάζιο κενὸ καὶ ἔχασε ἐντελῶς τὶς αἰσθήσεις της.

Τίποτε ἄλλο δὲ μποροῦσε νὰ θυμηθῆ ὕστερα ἀπ' αὐτό. Καὶ τώρα ποὺ συνῆλθε βρέθηκε στὸ πάτωμα τούτης τῆς κάμαρης μ' ἕναν ἄντρα ποὺ καθόταν σὲ μιὰ καρέκλα καὶ τὴν κύτταζε καπνίζοντας. Δὲν θυμόταν νὰ τὸν εἶχε ξαναδῆ. Τῆς ἦταν ἐντελῶς ἄγνωστος. "Εμοιαζε πολὺ μ' ἕνα μαντρόσκυλο ποὺ εἶχαν βάλει κοντά της γιὰ νὰ τὴ φυλάη. Δὲν τῆς ἔμενε καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς βρισκόταν σὲ πολὺ δύσκολη θέσι. "Οτι ὅμως κι' ἂν ἦταν νὰ τῆς συμβῆ μὲ κανένα τρόπο δὲν θὰ λύγιζε. Μετάνοιωσε τώρα γιατὶ δὲν εἶχε πάει κατ' εὐθεῖαν στὴν ἀστυνομία νὰ καταγγείλη τὰ ὅσα εἶχε ἀκούσει. "Ισως δὲ θὰ βρισκόταν τώρα ἐδῶ. "Αν ἔγραφε τούλάχιστον δυὸ λέξεις περισσότερες στὸ σημείωμα ποὺ ἄφησε γιὰ τὸν Καίτη ἴσως ἐκείνη θὰ μποροῦσε νὰ τὴ βοηθήση. "Ηταν τόσο ἀόριστα ὅμως αὐτὰ ποὺ τῆς ἔγραψε καὶ τόσο λιγόλογο τὸ σημείωμα. Φυσικὰ δὲν θὰ καταλάβαινε καὶ πολλὰ πράγματα.

— Γιατὶ μὲ φέρανε ἐδῶ ρώτησε τὸν ἄντρα ποὺ τῆς κρατοῦσε συντροφιά.

'Ανασήκωσε τοὺς ὤμους.

— Χμ. Θαρρῶ πὼς δὲν ἤσουνα φρόνιμη. Κάτι τέτοιο θαρρῶ πὼς συμβαίνει καὶ σὲ φέρανε ἐδῶ. Αὐτὰ θὰ στὰ ποῦν σὲ λίγο τ' ἀφεντικά.

— Ποιά εἶναι τ' ἀφεντικά; ἔκανε παραξενεμένη ἡ Μαρίνα.

— Δὲν ξέρεις τ' ἀφεντικά;

— "Οχι δὲν τὰ ξέρω. Χαμογέλασε.

— "Ελα σταματα τὶς σαχλαμάρες! Σὲ μένα δὲν πεθυνάς κάτι τέτοια. "Εχει γούστο νὰ περιμένης ἀπὸ μένα νὰ μάθης τ' ἀφεντικά.

— Δὲν θὰ μοῦ πῆς τοὐλάχιστον ποῦ βρίσκουμαι;

— Εἶσαι σ' ἕνα ἐξοχικὸ σπίτι ποὺ βρίσκεται μακρυὰ ἀπὸ τὸ δημόσιο δρόμο κοντὰ στὴ θάλασσα. 'Εδῶ ὅσο κι' ἂν φωνάξης δὲ μπορεῖ νὰ σ' ἀκούση κανείς. Οὔτε νὰ ξεφύγης εἶναι εὔκολο. Αὐτὰ στὰ λέω γιὰ νὰ ξέρης πῶς πρέπει νὰ φερθῆς ὅταν ἔρθουν σὲ λίγο νὰ σοῦ κουβεντιάσουν. Δὲ θὰ σὲ ὠφελήση σὲ τίποτα ἂν πᾶς κόντρα τους.

'Η Μαρίνα δὲ μίλησε. Σταμάτησε τὸν κουβέντα γιατὶ ἄκουσε βήματα ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι. 'Ο ἄντρας σηκώθηκε.

— Κάποιος ἔρχεται, εἶπε...

"Υστερα ἀπὸ ἕνα λεφτὸ ἀνοιξε ἡ πόρτα. Στὸ κατώφλι φάνηκε ἡ θεία Σούζη. "Ηταν χτυπητὰ βαμμένη καὶ φοροῦσε μαλαματένιους χαλκάδες στ' αὐτιά. Κάτω ἀπὸ τὰ φτιασίδια ὅμως τὸ μοῦτρο της ἔδειχνε μιὰ δυνατὴ ταραχή. Μπῆκε μέσα καὶ μὲ μιὰ κίνηση τοῦ ματιοῦ ἔδιωξε τὸν ἄντρα. "Υστερα γύρισε πρὸς τὸ μέρος τῆς κοπέλλας.

— 'Εμεῖς οἱ δυὸ ἔχουμε κάτι νὰ κουβεντιάσουμε τῆς εἶπε.

Τὸ ὕφος της ἦταν ἀπότομο καὶ τίποτα δὲ θύμιζε τὴ γλυκομίλητη θεία Σούζη τῆς ὁδοῦ Μαυροματαίων. 'Η μάσκα εἶχε πέσει καὶ κανεὶς δὲν τὴν ἐμπόδιζε τώρα νὰ δείξη τὸ πραγματικό της ἑαυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

"Οταν ὁ ὑπαστυνόμος Δημήτρης Σάρτας βγήκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ προϊσταμένου του ἐμοιαζε πολὺ μ' ἕναν ἄνθρωπο ποὺ εἶχε δεχθῆ κατάμουτρα ἕναν κουβὰ παγωμένου νεροῦ. Αὐτὸ τοῦ συνέβαινε ταχτικὰ κάμποσες μέρες τώρα. Στὶς ὀχτὼ κάθε πρωῒ χτυποῦσε τὴν πόρτα τοῦ γραφείου του ὁ ἀρχιφύλακας τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ἔφερνε τὴν πρόσκλησι.

— 'Ο κ. διοικητὴς σᾶς παρακαλεῖ νὰ περάσετε ἀπὸ τὸ γραφεῖο του.

'Ο Σάρτας ξεκινοῦσε πάντα μὲ χτυποκάρδι ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀπόφασι νὰ τοῦ τὰ πῆ ἕνα χεράκι ἀπ' τὴν καλὴ καὶ κατόπιν νὰ βάλη στράδα τὸ καπέλο του καὶ νὰ δηλώση :

— "Απὸ σήμερα κ. διευθυντὰ παύω ν' ἀνήκω στὴν ἀστυνομία. "Εχω ἕνα μικρὸ σπίτι σὲ κάποιο νησί. "Εκεῖ θὰ πάω νὰ μείνω. Παραιτοῦμαι.

Αὐτὴ τὴ δήλωσι θὰ τὴν ἔκανε πρὶν δυὸ ἑβδομάδες. Μὰ κάθε μέρα καὶ ἀνέβαλε. Γιατὶ μόλις ἔμπαινε στὸ γραφεῖο ὁ κοντόχοντρος διευθυντὴς του δὲν τὸν ἄφινε ν' ἀνοίξη τὸ στόμα του. Μονάχα τοῦ ἔβαζε κάτω ἀπὸ τὴ μύτη τὶς πρωϊνὲς ἐφημερίδες καὶ τοῦ ἔλεγε :

— Διάβασε!

Καὶ ἐκεῖνος διάβαζε. Ἀλλὰ δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ διαβάση. Ἀπὸ τὰ σουρωμένα φούρια καὶ τὸ κατσουφιασμένο πρόσωπό του καταλάβαινε τὸ περιεχόμενο τῆς ἀοθογοσφίας τῶν ἐφημερίδων. Κάθε μέρα καὶ χειρότερα.

— 'Ο διάολος νὰ μὲ πάρη Σάρτα ἂν καταλαβαίνω τί χρειαζόμαστε ἐμεῖς ἐδῶ ὅταν δὲν ξέρουμε τί γίνεται μέσα στὴν 'Αθήνα! Τὸ πρᾶγμα πορεύγινε μ' αὐτὰ τὰ κορίτσια ποὺ κάθε τόσο χάνουνται καὶ δὲν ξαναδίνουν σημάδια ζωῆς. Πότε περιμένεις νὰ κουνηθῆς :

Καὶ ἄρχισε μιὰν ἀτελείωτη γκρίνια. "Ελεγε καὶ ἔβριζε καὶ δημάτιζε καὶ κατηγοροῦσε τὶς καινούργιες μεθόδους καὶ τὸν νέο τρόπο δουλειᾶς ποὺ ἤθελαν νὰ ἐφαρμόσουν κάτι σπουδαγμένοι στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ τὴ δίωξι τοῦ ἐγκλήματος.

— Ἐγὼ γέρασα στὴν 'Ασφάλεια! τοῦ ἔλεγε. Κάτι ξέρω λοιπόν. Μὲ τὸ γάντι δὲν γίνεται τίποτα. Χυλιάζεται βούρδουλας. Σταματᾶτε τὶς λεπτότητες "Οσο περισσότερους ὑπόπτους κρατᾶς στὰ χέρια σου τόσο τὸ καλύτερο. Δέροντας θὰ τοὺς ἀναγκάσης νὰ ὁμολογήσουν.

'Ο ὑπαστυνόμος τὸν ἄφινε νὰ τελειώση 'Ηταν ἐπικίνδυνο νὰ δοκιμάση νὰ τὸν διακόψη σὲ τέτοιες στιγμές. 'Ηταν ἱκανὸς νὰ σηκώση ὁλάκερο τὸ γραφεῖο καὶ νὰ τὸ πετάξη ἀπὸ τὸ παράθυρο ἢ νὰ σπάση μὲ τὴ γροθιά του τὸ κρύσταλλο τοῦ τραπεζιοῦ του.

— Μὴν ἀρχισης πάλι νὰ μοῦ μιλᾶς γιὰ νόμους καὶ πολιτισμένα φερσίματα! Οἱ νόμοι καὶ ὁ πολιτισμὸς εἶναι γιὰ τοὺς τίμιους ἀνθρώπους. 'Οταν παίρνης τὸ κορίτσι μου νὰ τὸ ἐμπορευτῆς θὰ σὲ τσακίσω μὲ τὸν τρόπο ποὺ ξέρω ἐγώ.

"Οταν κάλμαρε κάπως, ὁ Σάρτας τοῦ ἀνέφερε τὶς ἐνέργειες ποὺ ἔκανε.

— Συνεχίζουμε τὶς παρακολουθήσεις, τοῦ ἔλεγε. Μὰ φαίνεται πὼς κάτ ἔχουν μυρίστη καὶ φυλάγουντοι. Νὰ τοὺς πιάσουμε ἔτσι δὲν εἶναι σωστό. Χωρὶς στοιχεῖα σίγουρα θὰ μᾶς γλυστρήσουνε ἀπὸ τὰ δικαστήριο. Καὶ τότε θᾶνε πιὸ χειρότερα. "Επειτα ἔχω καλέσει ἕνα σωρὸ κορίτσια ποὺ ξέρω καλὰ τὸς εἶναι ἢ ἦταν μπλεγμένα μαζί τους. Τὸ ἔχουνε τρομοκρατήσει καὶ δὲν τολμάνε ν' ἀνοίξουνε τὸ στόμα τους.

— Γιὰ κεῖνον τὸ Λαντὰ τί ἔκανες;

— Εἶναι τώρα κάμποσος καιρὸς ποὺ κάθεται σὰν ἄγγελος. 'Αποφεύγει νὰ δώση ἀφορμή. "Εχει μερικὰ πάρε δῶσε μὲ τὸν Κορνάτσο μὰ καὶ κεῖνος δὲν φαίνεται νὰ κινῆται. Φυσικὰ ὅμως δλες οἱ τελευταῖες ἐξαφανίσεις ἀπὸ κάποιους πρέπει νὰ ἔχουν ὀργανωθῆ. Μπορεῖ καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους δικούς τους ποὺ δηλεύουν γιὰ λογαριασμό τους. Ποιοί ὅμως εἶναι αὐτοὶ δὲν πετύχαμε νὰ μάθουμε ἀκόμα.

'Ο κοντοχοντρος ἀστυνομικὸς ἄφησε ἕνα γρυλλισμό.

— Νὰ κάνις τ' ἀδύνατα δυνατὰ νὰ μάθης! "Αν σοῦ χρειάζονται περισσότεροι ἄντρες πές μου νὰ σοῦ τοὺς δώσω! Θέλω νὰ σταματήσουν νὰ γλεντᾶνε μαζί μας οἱ ἐφημερίδες!

'Αλλὰ ἀντ' νὰ σταματήσουν ἄρχισαν νὰ γράφουν πιὸ πολλά. Καὶ σήμερα ποὺ τὸν κάλεσε πάλι στὸ γραφεῖο του ἦταν ἔξω φρενῶν.

— Διάβασε! μούγκρισε μόλις τὸν εἶδε νὰ μπαίνη. Διάβασε!

Καὶ τοῦ πέταξε μιὰ ἐφημερίδα. 'Ο Σάρτας τὴν ἔπιασε στὸν ἀέρα. "Εριξε μιὰ ματιὰ καὶ κατάλαβε. Στὴν πρώτη σελίδα ἦταν ἕνα πεντάστηλο μὲ χτυπητοὺς τίτλους ποὺ μιλοῦσε γιὰ μιὰ καινούργια ἐξαφάνισι.

"Εριξε μιὰ βιαστικὴ ματιά. Κάποια κοπέλλα εἶχε ἐγκαταλείψει τὸ σπίτι της καὶ ὁ ρεπόρτερ εἶχε συνδέσει τὴν ἐξαφάνισι αὐτὴ μὲ ὅλες τὶς προηγούμενες, προσπαθώντας ν' ἀποδείξη τὴν ἀνικανότητα τῆς ἀστυνομίας στὸ νὰ δώση ἕνα τέλος σ' αὐτὲς τὶς ἱστορίες ποὺ εἶχαν ἀναστατώσει τὴν 'Αθήνα τὸν τελευταῖο καιρό.

— Τί ξέρεις γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι; τὸν ρώτησε μ' ἀπότομο τρόπο.

— Χτὲς τὸ ἀπόγεμα καταγγέλθηκε αὐτὴ ἡ ἐξαφάνισι, ἀποκρίθηκε ὁ Σάρτας. "Εχω κάμει μερικὲς ἐνέργειες. Σήμερα πρόκειται νὰ πάω στὸ σπίτι μιᾶς γριᾶς θείας της. Εἶναι ἡλικιωμένη καὶ δὲ μπορεῖ νὰ κινηθῆ εὔκολα. Θὰ τῆς πάρω μιὰ κατάθεσι. "Ισως δγή κάτι...

'Ο διοικητὴς τὸν κύτταξε λοξά.

— Σὲ θαυμάζω, τοῦ εἶπε, ποὺ ἔχεις πάντοτε ἕτοιμη μιὰ δικαιολογία! Σὲ λίγο θ' ἀρχίσω νὰ σοῦ δείχνω τὸ θαυμασμό μου μὲ ὑποκλίσεις. Οἱ δημοσιογράφοι ὅμως, ὅπως βλέπεις, δὲν ἔχουν ὑπομονὴ καὶ μυρίζονται παντοῦ ᾠρωμοδουλειές. Αὐτὴ ἡ μικρὴ μπορεῖ νὰ ξεμυαλίστηκε μὲ κανένα ποὺ ἀγαποῦσε καὶ τὸν ἀκολούθησε καὶ τούτη τὴ στιγμὴ ἴσως δρίσκεται στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἐρωμένου της ταδιεύοντας σὲ ὡκεανούς εὐτυχίας. "Επρεπε νὰ τὸ ξέρουμε ἂν συμβαίνη κάτι τέτοιο. 'Απὸ χτὲς πρὶν προλάδουν νὰ μᾶς παραλάβουν οἱ ἐφημερίδες, ἔπρεπε νὰ τὸ εἴχες μάθει! Γιατὶ αὐτοί, ἂν δὲν τοὺς βουλώσης τὸ στόμα μὲ ἀποδείξεις δὲ θὰ σταματήσουν νὰ γράφουν. Κατάλαβες;

'Ο Σάρτας κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Μὰ δὲν ἔμεινα μὲ δεμένα τὰ χέρια, εἶπε.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἑπόμενο

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΖ

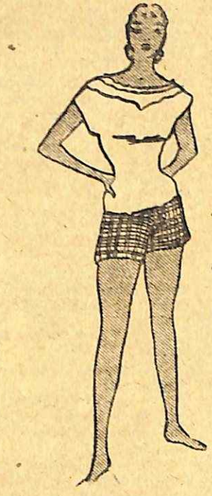
Μακρὺ παντελόνι ἀπὸ λινὸ ἐνφρουσασάμπλ. Λεπταίνει πολὺ τὴ γυναίκα ποὺ τὸ φορεῖ κι' ἔχει στὶς ἄκρες φαρδειὰ ρεβέρ. "Εχει ἐπίσης δυὸ τσέπες λοξὲς καὶ κουμπώνει μπροστὰ στὴ μέση. Τὸ μπλουζάκι μὲ τὸ μεγάλο ντεκολτὲ εἶναι βαμβακερὸ καὶ γίνεται σὲ χρώμα τῆς ἀρεσκείας σας. Ἐὰν εἶσαι ξανθιά, νὰ προτιμήσετε τὸ μαῦρο ποὺ εἶναι πολὺ τῆς μόδος.

Μπλούζα ριχτὴ σὲ στὺλ ἐχωριάτικου. Θὰ φορεθῆ πολὺ φέτος στὴν πλάζ πάνω ἀπὸ ἕνα σορτς ἢ καὶ τὸ μαγιὸ ἀκόμα. Τὸ ὑφασμα τῆς μπλούζας αὐτῆς εἶναι πικνιέ, μπορεῖ νὰ γίνη ὅμως ἀπὸ ὁποιοδήποτε βαμβακερὸ ριγὲ ὑφασμα. Τὸ πλαστρόν του εἶναι ἀπὸ ζέρσεϋ βαμβακερὸ ἢ πλεκτὸ τῆς χειρὸς σὲ χρῶμα ἄσπρο. Τὸ μανίκια εἶναι τρουβα-κάρ.

'Επίσης πολὺ μοντέρνες εἶναι κι' οἱ ζακέτες αὐτὲς μὲ τὸ στρατιωτικὸ γιακαδάκι. Κουμπώνουν μὲ διπλὴ σειρὰ κουμπιῶν κι' εἶναι πάντοτε δίχως μανίκια. Φοριοῦνται πάνω ἀπὸ σορτς καὶ γίνονται μὲ δροσερὰ κολοκαιρινὰ ὑφασμάτα σὲ κτυπητὰ χρώματα. Τὸ σορτς πρέπει ἀνάλογα μὲ τὴν ζακέτα νὰ συνδυάζεται στὸ χρῶμα.

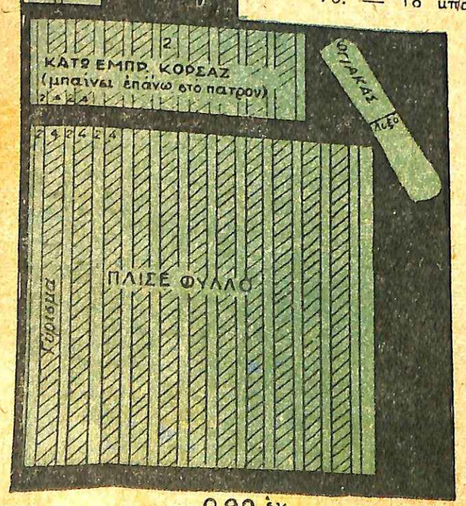
'Από βαμβακερὸ ἄσπρο νημα πλέξετε μιὰ χαριτωμένη μπλούζα σὰν αὐτὴ μὲ κροσοδέλονο. Θὰ εἶστε πολὺ κομψὴ καὶ μοντέρνα κυρίως ὅταν θὰ τὴ φορῆτε μ' ἕνα καρὸ παντελόνι. Τὸ ντεκολτέ της εἶναι σὲ σχῆμα καραδιοῦ καὶ στὸ τελείωμα εἶχει μικρὲς γλωσσίτσες. Φορίεται πάντα πάνω ἀπὸ τὸ παντελονάκι, ποὺ γίνεται ἀπὸ ὕφασμα τῆς ἀρεσκείας σας

'Η σκέψι σας μὲ τὶς πράτες ζέστες πετᾶ ἀμέσως στὸ τί θὰ φορεθῆ ἐφέτος κι' ἀνήσυχα ζητᾶτε αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς τσιριάξη καλύτερα. Μὴ κουράζεσθε ὅμως. Μ' ἕνα μαγιὸ σὰν αὐτὸ ἀπὸ κρετὸν ἐμπριμὲ θὰ χετε πάντο φρέσκια καὶ δροσερὴ ἐφάνισι. 'Εμπρὸς λοιπόν. "Αν μάλιστα εἶστε ἐπιτήδεια, θὰ τὰ κατασφέρετε καὶ μόνη σας πολὺ καλά.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΦΟΡΕΜΑ

Τσαπανίς ὑφάσματος

Τσαπανίς ὑφάσματος

Μέσον ὑφάσματος

Μέσον ὑφάσματος

Κλωστή

Βάθος

Χαρούμενες καὶ θελκτικές

Ἀγαπητές μου φίλες,

Ὁ ξέρετε πὼς οἱ ἔξυπνες γυναῖκες ποὺ θέλουν νὰ κρατήσουν τὸν ἄνδρα τους φροντίζουν νὰ τὶς βλέπη ὅσο γίνεται πιὸ χαρούμενες καὶ πιὸ θελκτικές; Πολλὲς μητέρες καὶ πολλὲς νοικοκυρὲς ἀφοσιώνονται τόσο πολὺ στὰ παιδιὰ καὶ στὸ νοικοκυριό τους, παιδεύονται τόσο πολὺ μὲ τὰ καθημερινὰ προβλήματα ποὺ ξεχνοῦν ὅτι πρέπει μαζὶ μ' ὅλα τ' ἄλλα νὰ εἶναι καὶ γυναῖκες. Ὁ σύζυγος κάνει ἄθελά του συγκρίσεις. Βλέπει τὶς γυναῖκες ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι περιποιημένες, δροσάτες, εὐχάριστες καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸ ν' ἀποκαρδιώνεται ὅταν ἡ δική του γυναίκα μένη ἀτιμέλητη, ἀπεριποίητη καὶ πρὸ πάντων ὅταν εἶναι ἀδιάκοπα κατσουφιασμένη καὶ μελαγχολική.

Ἐμπρὸς λοιπόν. Κρύψετε τὴν κούρασί σας, τὴ σωματικὴ ἢ τὴν ψυχική, κάτω ἀπὸ ἕνα γλυκὸ καὶ ὡραῖο χαμόγελο καὶ βρῆτε πάντα δυὸ εὐχάριστα λόγια νὰ πῆτε στὸ σύντροφο τῆς ζωῆς σας. Νὰ εἶστε σίγουρες πὼς θ' ἀποζημιωθῆτε γιὰ τὴν προσπάθεια, ἀφοῦ θὰ κρατήσετε τὴν ἀγάπη του.

ΜΥΡΤΩ

ΕΙΚΟΣΑΧΡΟΝΗ ΓΙΑΝΝΙΩΤΟΠΟΥΛΑ: —Καλὴ μου πονεμένη, τὸ ξέρεις πὼς ὁ ἄνθρωπος κρύβει μέσα του ἀπέραντες δυνάμεις καὶ μπορεῖ ν' ἀνανεώνεται ἀδιάκοπα; Ὅπως ἀνανεώνονται τὰ κύτταρα τοῦ σώματος, ἀνανεώνονται καὶ οἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς. Γιατί ὅμως προσθέτεις ἄσκοπους πόνους, ἀποδίδοντας στὸ νέο κακὲς διαθέσεις; Ἂν ἄρχιζε τὴν ἀγάπη σου, μὴν πικραίνεσαι. Θὰ διατηρηθῆ τὸ ἄρωμά της στὴν καρδιά σου καὶ ὅταν θὰ ξαναγαπήσης—ἀφοῦ θὰ λατρεύσης καὶ παύλα στὶς σχέσεις σας — ἡ λησμονιὰ θὰρθη μοναχὴ της.

ΚΑΙΤΗ Μ. Π.: —Δὲν ὑπάρχουν, ἀγαπητή μου, ὡρισμένοι κανόνες γι' αὐτὸ ποὺ ἀναφέρεις. Ὑπάρχει ὅμως πάντα μιὰ προϋπόθεσι ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ λείπη: ἡ φυσικότης, ἡ ἁπλότης, ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ καλωσύνη τοῦ κοριτσιοῦ. Περιμένω τὴν εὐχάριστη εἴδησι.

ΑΠΕΛΠΙ ΣΜΕΝΗ: — Νομίζω πὼς ἡ χαρὰ γιατὶ στάθηκες ἄξια μπροστὰ στὸ χρέος, πρέπει νὰ σὲ παρηγορῆ καὶ νὰ σ' ἀνακουφίζη μέσα στὸν πόνο καὶ στὴ δυστυχία. Ἀλλὰ χρειάζονται κι' ἄλλα δραστικώτερα μέτρα. Τὰ παιδιὰ καὶ ὁ σύζυγος χρειάζονται μιὰ μητέρα χαρούμενη. Δὲν πρέπει νὰ παίρνη τὸ χρέος τὴ μορφὴ τῆς θυσίας. Θὰ σοῦ συστήσω νὰ περιποιῆσαι περισσότερο τὸν ἑαυτό σου, χωρὶς νὰ δγῆς ἀπὸ τὸν τύπο σου. Ἡ ἀνησυχία ποὺ διατυπώνεις στὴν τελευταία φράσι τῆς ἐπιστολῆς σου, εἶναι γιὰ μένα ἡ πιὸ σοβαρή. Μὴν τυχὸν ἡ ἀσυνείδητη ἐπιθυμία σου σὲ σπρώχνει στὴ στάσι ποὺ κρατεῖς ἀπέναντί του «γιὰ νὰ τὸν χάσης» ἀκριβῶς; Μιλῶ σὲ μιὰ μορφωμένη γυναίκα καὶ ξέρω πὼς δέν μὲ παρεξηγεῖς γι' αὐτὸ ποὺ σοῦ λέω. Νὰ κάνω καὶ μιὰ ὑπόδειξι κάπως τολμηρή; Ἡ σωτηρία βρίσκεται στὴν ἐξαφάνισι τῆς ἀποστάσεως καὶ τοῦ μυστηρίου. Ἂν μπορέσης νὰ μιλήσης στὸν ἄντρα σου μὲ ἀνοιχτὴ καρδιά, νὰ τοῦ ἀναφέρης τὴν τόσο ἐπαινετή σου στάσι, τὴ γεμάτη ἀξιοπρέπεια καὶ ζητήσης τὴ βοήθειά του καὶ τὴν ἀγάπη του, θὰ δῆς τὰ πράγματα ν' ἀλλάζουν μέσα σου καὶ ὁ δρασκελισμὸς τῆς ἀγωνίας νὰ μετατρέπεται σὲ ὡραία ἀνάμνησι. Τὸ εὔχομαι ὁλόψυχα.

ΑΠΕΛΠΙ ΣΜΕΝΗ Γ. Ρ.: — Μεγάλο λάθος αὐτὸ νὰ στέλνης γράμματα. Φρόντισε νὰ τὰ πάρης πίσω, καλή μου. Δὲν κάνει νὰ παίζης διπλὸ παιχνίδι καὶ τοῦτο καὶ κεῖνο. Ξεκαθάρισε τὰ πράγματα μέσα σου. Πρέπει νὰ φερθῆς μὲ εἰλικρίνεια σὲ κεῖνον ποὺ φέρεις τὸ ὄνομά του καὶ νὰ μὴν παρασυρθῆς σὲ περιπέτεια ὅσο ὑπάρχει καιρός. Ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας μὲ τὸ πρόσωπο ποὺ ἀναφέρεις εἶναι μεγάλη. Ποιὰ θὰ εἶναι ἡ κατάληξι ὕστερ' ἀπὸ ἕνα ἐνδεχόμενο χωρισμό; Εἶναι σίγουρο πὼς θὰ τὸν πάρης; Νομίζω πὼς τὸ πιὸ σωστὸ εἶναι νὰ 'βρῆς λογικούς τους διστασμούς του νὰ σὲ βλέπη ἰδιαίτερα καὶ νὰ σὲ ἐκθέτη καὶ νὰ τοῦ ζητήσης νὰ μὴ σὲ ξαναδῆ. Ἂν ὅμως δὲν ἔχετε καὶ οἱ δύο, πρὸ πάντων ἐσύ, τὴ δύναμι αὐτή, τότε ὁ χωρισμὸς εἶναι ἀφάνταστα πιὸ τιμιώτερη καὶ πιὸ ἱκανοποιητικὴ λύσι ἀπὸ ἕνα ψεγεικὸ τρίγωνο.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΙΩΤΟΠΟΥΛΑ: — Ἡ φρόνησι δὲ βλάπτει ποτέ. Δὲ θὰ κάνης ἄσχημα νὰ εἶσαι ἐπιφυλακτικὴ καὶ νὰ ἀφήσης σὲ κεῖνον τὴν πρωτοβουλία νὰ ἐκδηλώνη τὸ ἐνδιαφέρον του. Ἂν σ' ἀγαπᾶ μὲ τὴν ἴδια ἀγάπη, θὰ φροντίση νὰ παντρευτῆτε ἔστω καὶ ἔπειτα ἀπὸ διάστημα. Ἀλλὰ μὴν τὸ ξεχνᾶς, πὼς τὸ αἴσθημά σας πρέπει νὰ διατηρήση τὸν ἀγνό του χαρακτῆρα.

ΑΘΩΑ ΑΜΑΡΤΩΛΗ: — Περίμενε πρῶτα νὰ δῆς πῶς θὰ φερθῆ ἐκεῖνος καὶ κανόνισε ἀνάλογα τὴ στάσι σου. Ὁ γραφικός σου χαρακτῆρας μοῦ εἶναι πάρα πολὺ γνωστός. Γιατὶ ἀλλάζεις διαρκῶς ψευδώνυμο; Ἡ μήπως κάνω λάθος;

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ; : — Ἡ δ)σι τοῦ γιατροῦ μας εἶναι: Κον Ἀνάργυρον Σφακιανάκην, ὁδ. Σωκράτους 38.

Φ.Χ.Χ.Χ. :— Παιδί μου, γιατὶ μπερδεύτηκες σ' αὐτὸ τὸ ἐπικίνδυνο παιχνίδι; Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα σῶτε καλημέρα, οὔτε καλησπέρα. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ δείξη καὶ αὐτὸς τὰ χαρτιά του. Ἡ ἀγάπη σου θὰ περάση, νὰ εἶσαι σίγουρη. Ἂν θέλης πέρασε νὰ μὲ δῆς, γιατὶ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ γράψω περισσότερα.

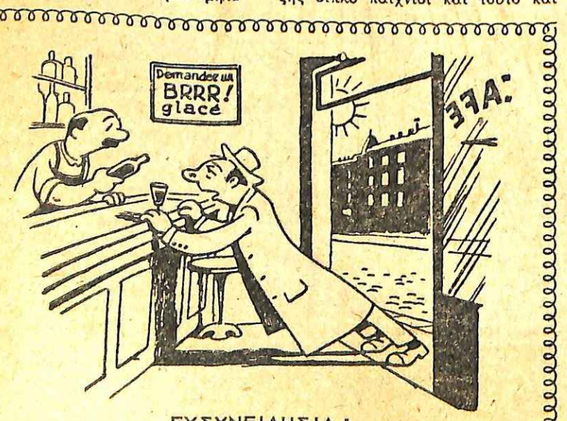
ΣΕΧΡΑΖΑΤ: — Στὴν ἡλικία σου τ' ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια δοκιμάζουν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν καρδιά τους τὸν ἔρωτα. Νὰ εἶσαι βέβαια προσεκτικὴ καὶ νομίζω πὼς δὲ θὰ ἐβλαπτε ἂν τὸ ἔλεγες στὴ μητέρα σου. Θὰ τῆς δείξης ἔτσι τὴν ἐμπιστοσύνη σου καὶ θὰ κερδίσης τὴ δική της.

ΦΥΛΑΚΙ ΣΜΕΝΗ: — Νὰ τοῦ πῆς ἀπὸ τώρα γιὰ τὴ μετάθεσί σου καὶ τοὺς δύσκολους ὅρους τῆς ἐργασίας σου. Ἴσως ἔτσι ἐπισπευσθῆ καὶ ἡ λύσι τοῦ γάμου. Ὅσο γιὰ τὸν παραφέντη, ἀπὸ σένα ἐξαρτᾶται νὰ μένη πάντα στὴ θέσι του. Καλὴ ἐπιτυχία.

ΜΕΤΑΝΟΙΩΜΕΝΗ: — Ἀσφαλῶς δὲν θὰ σὲ σπρώξω πρὸς τὸ θάνατο, φίλη μου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλης τὰ πράγματα κάτω, ὄχι μόνη σου μάλιστα, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸ νέο. Ζήτησέ του νὰ κουβεντιάσετε. Ἐξήγησέ του τὴν κατάστασι ὅλη καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ σὲ ἀνάγκασε νὰ γράψης τὸ γράμμα. Ἂν δὲν ὑπάρχη λύσι, τότε τουλάχιστο νὰ χωρίσετε φιλικά, γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχη καὶ αὐτὴ ἡ πικρία στὴν ψυχή σου. Εὔχομαι τὸ ἀντίθετο, ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἀπαιτεῖται θάρρος καὶ ἀπὸ τοὺς δυό σας.

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΜΑΡΑΜΕΝΟ: — Μὰ εἶναι νὰ στενοχωριέσαι, χρυσῆ μου, γιὰ ἕνα τέτοιο ζήτημα; Ἡ ἐπιστήμη θεραπεύει σήμερα τὰ σημάδια τοῦ δέρματος, ἔτσι, ποὺ ἐξαφανίζονται καὶ οὔτε ἴχνος τους σχεδὸν δὲν μένει. Σοῦ συνιστῶ νὰ ἔρθης στὴν Ἀθήνα νὰ κάνης ἐγχείρησι. ποὺ ἐπιτυγχάνει ἑκατὸ τὰ ἑκατό. Καὶ μὴ χαλᾶς τὴν τύχη σου καὶ μελαγχολεῖς ἄδικα γιὰ πράγματα ποὺ διορθώνονται τόσο εὔκολα.

ΜΥΡΤΩ

ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ !

— Ὡρκίσθηκα στὴ γυναίκα μου νὰ μὴ ξαναβάλω ποτὲ τὸ πόδι μου σὲ μπάρ...

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤης ΑΠΑΝΤΑ

ΑΓΝΗ ΑΓΓΕΛΟΥ:—Τὸ θέμα ποὺ διάλεξες εἶναι ρεαλιστικό, τὸ ὕφος ὅμως στρωτὸ ἐέβαια, ἀλλὰ δημοσιογραφικὸ καὶ οἱ φράσεις μεγάλες, πελώριες. Διάβασε περισσότερο τὸν καλὸ πεζὸ νεοελληνικὸ λόγο.

Ν. Χ. ΡΑΠΤΗΝ, ἐνταῦθα:— Ἡ «Μικρούλα» εἶναι καλὴ καὶ τὴν κρατάμε...

Σ. Σ., Πάτρας:— Γιὰ τὰ καλά σας λόγια, εὐχαριστοῦμε. Γιὰ τὴν ἡλικία σας οἱ στίχοι εἶναι πολὺ καλοί, χωρὶς ἐέβαια αὐτὸ νὰ σημαίνη ὅτι εἶναι δημοσιεύσιμοι. Ὑπάρχει σ' αὐτοὺς κάτι τὸ ἐξεζητημένο, τὸ «φιλολογικό». Αὐτὰ τὰ «αστραπόλαμπρα» καὶ τὰ «ἀληθόπλαστη» δὲν εἶναι μέσα στὸ κλίμα σας. Πάντως ὅλα δείχνουν ὅτι μπορεῖτε νὰ γράφετε καλὰ καὶ θὰ γραφετε, ἀρκεῖ νὰ διαβάζετε καὶ νὰ μὴ διάζεσθε.

ΝΙΤΣΑ ΤΖΑΤΖΟΥ:— Δυστυχῶς οἱ στίχοι σας δὲν εἶναι καλοί. Μὴ διάζεσθε καὶ προπαντὸς μὴν κάνετε συγκρίσεις. Ἀφῆστε τοὺς ἄλλους νὰ κρίνουν τὰ δημιουργήματά σας. Ἡ μετριοφροσύνη πάντοτε ὠφελεῖ...

Α. ΜΑΡ. :— Ὑπάρχουν ἄπειρα σχολεῖα. Γιὰ θετικὲς ὅμως πληροφορίες ν' ἀπευθυνθῆτε στὸ ὑπουργεῖο Παιδείας.

ΣΤΕΛΛΑ ΕΥΛΑΜΠΙΟΥ:— Οἱ στίχοι σας ὑστεροῦν τεχνικῶς. Ἔχουν πολλὲς χασμωδίες καὶ τὸ μέτρο δὲν εἶναι σωστό. Στεῖλτε μας κάτι καλύτερο καὶ θὰ σᾶς τὸ δημοσιεύσουμε εὐχαρίστως.

ΜΙΑ ΑΓΩΝΙΟΥΣΑ:— Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ ἐξετασθῆ ἀπὸ εἰδικὸν ἰατρὸν (ὠτορινολαρυγγολόγον).

ΝΙΤΣΑ:— Ἀποταθῆτε σ' ἕνα πρακτορεῖο ταξιδίων καὶ θὰ σᾶς δώσουν ὅ,τι στοιχεῖα θέλετε.

ΤΖΕΝΝΥ ΔΗΜΟΥ, Πάτρας.—Ἡ διεύθυνσι ποὺ ζητᾶτε εἶναι: NEW YORK TIMES, NEW YORK C.N.Y, U.S.A.

ΑΡΗΝ:— Δὲ σᾶς ξεχάσαμε. Τὸ τελευταῖο ποὺ στείλατε δὲν εἶναι καλό.

★

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΠΕΓΚΥ:— Ἡ διεύθυνσι ποὺ ζητᾶτε εἶναι; Ἀδελφοὶ Σπηλιώτη (Βιομηχανία Ἐλαστικοῦ), πλατεῖα Ἁγίας Εἰρήνης 8.

«ΤΖΩΤΑΚΙ Ν. Μ.». Μὲ μιὰ ὀρνκαντζὰ ἐμπριμὲ θὰ εἶσθε μοντέρνα καὶ κομψή. Ἡ φούστα κλος μὲ ἄφθονες πτυχώσεις. Τὸ κορσὲ σὲ τύπο κορσελὲ μὲ ἐλαφρὴ σούρα ἢ πέντε σὲς κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος. Ντεκολτὲ σὲ σχῆμα V ἀνοιχτότερο πρὸς τοὺς ὤμους. Μανίκι κιμονὸ σχεδὸν ἀνοπαρκτο. Ζώνη λεπτή.

★

Ὁ διακοσμητὴς ἀπαντᾶ

Σ. Κ. Μ. : —Νὰ προτιμήσετε κορνίζες ὀξυντὲ πλακέ. Ὑπάρχουν στὸ ἐμπόριο.

«ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ» : —Νὰ προτιμήσετε ὕφασμα ἐγχώριο ὑφαντὸ μονόχρωμο ἢ μὲ ἐλαφρὲς ὁριζοντιες ρίγες.

ΧΡΗΣΤΟΝ, Καστοριάν : Ὄχι. Τὸ κρεβάτι δὲν πρέπει νὰ μπῆ κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρο. Δὲν καταλαβαίνω ὅμως ἀγαπητέ μου τί τὸ θέλετε τὸ κρεβάτι ἀφοῦ ἔχετε γιὰ θάνι. Νὰ τὸ καταργήσετε. Ἔτσι τὰ πράγματα ἁπλοποιοῦνται καὶ τὸ δωμάτιο χάνει τὴν ἐντύπωσι τῆς κρεβατοκάμαρας. Τότε τὸ ντιβάνι θὰ τὸ τοποθετήσετε στὴ μεγαλυτέρα διάστασι τοῦ δωματίου σας.

"Ενας γάμος ἀπὸ ἔρωτα...

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΑ

— Μὴ ξεχάσης νὰ πάρης τὰ χάπια ποὺ σοῦ ἔφερα χθές, Λία μου ἀγαπημένη! Σὲ βρίσκω ὠχρὴ σήμερα τὸ πρωΐ... Σοῦ πονεῖ ἀκόμη τὸ κεφάλι σου;

— Δὲ θέλω τὰ χάπια σου... Δὲν εἶμαι ἄρρωστη! εἶπα θυμωμένη. Δὲ μὲ πονεῖ τὸ κεφάλι.

Αὐτὴ ἡ μανία ποὺ εἶχε ὁ ἄνδρας μου νὰ θέλη νὰ μὲ πείση ὅτι ἤμουν ἕνα εὐπαθὲς πλασματάκι ποὺ ἔπρεπε νὰ περιδάλλη μὲ χίλιες περιποιήσεις, ἄρχιζε νὰ μ' ἐνοχλῆ.

— Τί νευρικὴ ποὺ εἶσαι, ἀγάπη μου! Ξέρεις ὡστόσο ὅτι πρέπει νὰ προσέχης!

Ἦρθε κοντά μου καὶ ἔσφιξε τὸ μέτωπό μου ἀνάμεσα στὰ χέρια του.

— Πονᾶς ἐδῶ; Θυμήσου... Πονοῦσες ἀκριβῶς σ' αὐτὸ τὸ μέρος τὴν ἡμέρα ποὺ εἶχες τὴν κρίσι!

Ἀκούμπησε τὸ δάκτυλό του στὸν κρόταφό μου καὶ ἄρχισα πραγματικὰ νὰ νοιώθω ἕνα πόνο.

— Δὲν... δὲν ξέρω... Ναί, ἴσως ἔχης δίκηο... Μοῦ φαίνεται πὼς πονῶ. Θὰ πάρω ἕνα χάπι!

— Πάρε δύο, μὲ συμβούλευσε ὁ Οὐμπὲρ μὲ τὴ γλυκειὰ καὶ πειστικὴ φωνή του. Στάσου, νὰ πάω νὰ σοῦ φέρω ἕνα ποτῆρι νερό, ἔτσι θὰ φύγω ἥσυχος, θὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔχης πάρει...

Κατάπια τὰ δύο χάπια. Ἔνοιωθα ἀδυναμία καὶ γινόμουν ὑπάκοη μπροστά του.

— Πάω στὸ Νὶμ σήμερα, μικρούλα μου, συνέχισε ὁ Οὐμπέρ.... Δὲ θὰ φάω ἐδῶ τὸ μεσημέρι.

— Καλά, Οὐμπὲρ.

Ἔσκυψε τὸ λεπτό του πρόσωπο καὶ μὲ φίλησε τρυφερά

Ναί, ὁ Οὐμπὲρ ἦταν καλός, γλυκὸς καὶ τρυφερός... Ἦταν κουτὴ αὐτὴ ἡ ἀνησυχία ποὺ μὲ βασάνιζε ἀπὸ λίγον καιρό. Ἦταν ὁ καλύτερος τῶν συζύγων.

Τὸν ἔσφιξα ἀπὸ τὸ λαιμό:

— Μ' ἀγαπᾶς, Οὐμπέρ, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Τρελλὸ παιδί! Θὰ σὲ παντρευόμουν ἂν δὲν σ' ἀγαποῦσα;

— Τότε... πάρε με μαζί σου!

— Οἱ ἄνθρωποι ποὺ πρέπει νὰ συναντήσω δὲν εἶναι τύποι ποὺ θὰ σὲ διασκεδάσουν, εἶπε ψυχρά. Εἶσαι κουρασμένη... πρέπει νὰ ξεκουρασθῆς!

—Ναί, Οὐμπέρ... ἔχεις δίκηο! Ἀπὸ τὸ παράθυρο τὸν ἔβλεπα ν' ἀπομακρύνεται καθισμένος στὸ βολὰν τοῦ ἀεροδυναμικοῦ αὐτοκινήτου του. Ἔπρεπε νὰ εἶχα ἐπιμείνει περισσότερο, σκεπτόμουν. Εἶχα δαρεθῆ νὰ περνῶ τὶς ἡμέρες μου στὸ σπίτι! Θὰ μποροῦσα νὰ κάμω τόσα ψώνια στὸ Νὶμ... Δὲν εἶχα πιὰ τίποτε νὰ φορέσω... Κι' ὕστερα γιατί ν' ἀγοράζα φορέματα, ἀφοῦ δὲν πήγαινα πουθενά;

Μιὰ ζάλη μ' ἔπιασε. Δὲν εἶχα πιὰ πονοκέφαλο, ἀλλὰ ἔνοιωθα τὸν ἑαυτό μου ἀνάλαφρο, σὰ νὰ εἶχα γίνει ἄϋλη.

Ξάπλωσα στὸ ντιβάνι. Μοῦ φαινόταν ὅτι μιὰ ἀόριστη ἀπειλὴ πλανιόταν ἀπὸ πάνω μου.

— Μπαμπά, μπαμπά, γιατί μὲ ἄφησες ; ψιθύρισα. Μπαμπά, σὲ χρειάζομαι, ἀγαπημένε μου!

★

Ἦταν ἕξη μῆνες ποὺ εἶχε πεθάνει ὁ μπαμπᾶς, ἀφίνοντάς με μόνη στὸν κόσμο. Ἤμουν εἰκοσι δύο χρόνων, ἀλλὰ μοναχοκόρη καὶ χαϊδεμένη, δὲν εἶχα καμμιὰ πεῖρα τῆς ζωῆς.

Μετὰ τὸ θάνατο τῆς μαμᾶς, ποὺ εἶχε συμβῆ τρία χρόνια πρίν, εἶχα προσπαθήσει νὰ τὴν ἀντικαταστήσω στὸ πλάϊ τοῦ μπαμπᾶ. Ὁ μπαμπᾶς ἦταν ἐργοστασιάρχης στὴ Λίλλη. Τὸ ἐμπόριο τῶν ὑφασμάτων τοῦ ἄφινε μεγάλα κέρδη. Ὅμως τὰ χρήματα αὐτὰ πολὺ λίγο τὰ χαιρόμασταν. Μαζέρεσε νὰ μένωμε στὸ σπίτι καὶ νὰ σκεπτόμαστε τὴν ἀγαπημένη μας νεκρή. Καμμιὰ φορὰ ὁ μπαμπᾶς μὲ ἱκέτευε νὰ δγῶ ἔξω. Τὸν ὑπάκουα μὲ κρύα καρδιὰ καὶ ὅπου κι' ἂν πήγαινα δὲν εἶχα τὸ νοῦ μου παρὰ σ' ἐκεῖνον καὶ νὰ γυρίσω γρήγορα σπίτι. Ἦταν μιὰ ζωὴ ἀφύσικη γιὰ ἕνα κορίτσι, ἀλλά, ὡστόσο, μὲ ἱκανοποιοῦσε. Ὅταν ἔχασα καὶ τὸ μπαμπά, θυθίστηκα στὴν ἀπελπισία μου. Ὁ συμβολαιογράφος τῆς οἰκογενείας, μαῖτρ Σερβαί, ἀνέλαβε ν' ἀσχοληθῆ μὲ τὰ συμφέροντά μου. Ζοῦσα χωρὶς νὰ κάνω τίποτε, στὸ μεγάλο διαμέρισμά μας, ποὺ μοῦ φαινόταν πολὺ μεγάλο γιὰ μένα. Ὁ φόβος τῆς κακογλωσσιᾶς μὲ ὑπεχρέωσε νὰ διώξω τὸ Συλδαίν, τὸν καμαριέρη μας. Μιὰ γυναίκα ποὺ νὰ ἔρχεται νὰ κάνη τὶς δουλειὲς ἦταν ἀρκετὴ γιὰ μένα.

Ἕνα δράδυ, ἐνῶ καθόμουν καὶ διάδαζα κοντὰ στὸ τζάκι, χτύπησε τὸ κουδούνι τῆς πόρτας. Πῆγα καὶ ἄνοιξα. Ἕνας ἄνδρας, ψηλὸς καὶ λεπτός, στεκόταν μπροστά μου. Φοροῦσε ἕνα καλοραμμένο κοστούμι καὶ γραδάτα μαύρη. Μοῦ φάνηκε σὰ γνωστὴ φυσιογνωμία.

— Λία... εἶπε μὲ φωνὴ τρυφερή, δὲ μὲ θυμᾶσαι;

— Ὁ Οὐμπέρ! Πέρασε, πέρασε μέσα λοιπόν!

Ἦταν ὁ Οὐμπὲρ Ραδαντὲλ, ἕνας μακρινὸς ἐξάδελφος τῆς μαμᾶς. Δὲν τὸν εἶχα δῆ ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Εἶχε ψυχρανθῆ μὲ τὸ μπαμπὰ καὶ ἀφοῦ ἀραίωσε στὴν ἀρχὴ τὶς ἐπισκέψεις του, ὕστερα τὶς παράτησε τελείως.

Τὸν πέρασα στὸ μικρὸ σαλονάκι, ὅπου περνοῦσα τὶς περισσότερες ὧρες τῆς ἡμέρας μου. Πῆρε τὰ χέρια μου μέσα στὰ δικά του καὶ τὰ ἔσφιξε ἐπὶ κάμποσα λεπτά:

— Λία... καϋμένο παιδί! Διάδασα τὴν ἀγγελία τοῦ θανάτου στὴν ἐφημερίδα καὶ μαντεύοντας τὴ λύπη σου, ἔτρεξα νὰρθῶ νὰ σὲ δῶ...

— Δὲν σὲ εἰδοποίησα... δὲν ἤξερα τὴ διεύθυνσί σου, Οὐμπέρ, ψιθύρισα, ἐνῶ τὰ μάτια μου γέμιζαν δάκρυα, ὅπως κάθε φορὰ ποὺ κάποιος ἔκανε ὑπαινιγμὸ γιὰ τὸ πένθος μου. Εἶναι εὐγενικὸ ἐκ μέρους σου ποὺ μὲ σκέφθηκες.

"Ημουν εὐχαριστημένη ποὺ τὸν ξαναδλεπα. "Επρεπε νὰ εἶναι πολὺ πιὸ μεγάλος ἀπὸ μένα, γιατὶ θυμόμουν ὅτι ὅταν ἤμουν πολὺ μικρὴ μοῦ ἔφερνε καραμέλες καὶ σοκολάτες καὶ μ' ἔπαιρνε στὰ γόνατά του. Στὰ δώδεκά μου χρόνια εἶχα ἐρωτευθῆ νομίζω. τὸν Οὐμπέρ. Δὲν εἶχα μάθει ποτὲ γιατί ὁ μπαμπᾶς εἶχε θυμώσει μαζί του, Ἡ εἰκόνα του εἶχε ξεχασθῆ σιγὰ-σιγά. Τώρα τὸν ξαναδρισκα ἴδιο ὅπως τὸν ἤξερα καὶ μιὰ γλυκειὰ ζεστασιὰ γέμιζε τὴν ψυχή μου.

— Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ σὲ ξαναδλέπω, Οὐμπέρ! εἶπα μὲ εἰλικρίνεια.

Ὁ Οὐμπὲρ μοῦ εἶπε ὅτι εἶχε ἀποφασίσει νὰ μείνη γιὰ λίγο στὴν πόλι γιὰ προσωπικές του ὑποθέσεις. Ἔπιασε ἕνα δωμάτιο στὸ ξενοδοχεῖο καὶ ἦταν μιὰ μεγάλη παρηγοριὰ γιὰ μένα ποὺ τὸν ἐνοιωθα κοντά μου. Ἐρχόταν καὶ μ' ἔδλεπε κάθε μέρα καὶ μὲ ὑπεχρέωνε νὰ δγαίνω, γιὰ νὰ διασκεδάζω ἔτσι τὴ λύπη μου. Τὸν γύρισα νὰ δῆ τὴ Λίλλη, τὰ μουσεῖα, τὰ θρησκευτικὰ μνημεῖα. Ὅταν στὴν ἐπιδλητικὴ σιωπὴ μιᾶς ἐκκλησίας, μοῦ ἔπαιρνε τὸ χέρι καὶ τὸ, ἐσφιγγε τρυφερά, ἐνοιωθα μιὰ ἀπέραντη εὐτυχία μέσα μου.

Χάρις σ' αὐτὸν, στὴ λεπτότητά του καὶ στὸ τακτ του, ξαναρχίζα νὰ δρίσκω ἐνδιαφέρον στὴ ζωή. Τὸ αἴσθημα ποὺ μοῦ ἐνέπνεε, πολλὰ χρόνια πρίν, πῆρε μιὰ καθωρισμένη μορφὴ καὶ ὅταν μοῦ ζήτησε νὰ γίνω γυναίκα του, τὸ δέχτηκα μὲ χαρά.

★

— Δὲν ξέρω τίποτε ἀπὸ ὑποθέσεις, μαῖτρ, εἶπα στὸ συμβολαιογράφο μου ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἑτοίμαση τὸ συμβόλαιο τοῦ γάμου μας. Ἐπιθυμῶ νὰ παντρευτῶ καὶ νὰ ἔχω κοινὴ τὴν περιουσία μου μὲ τὸν ἄνδρα μου. Ἐκεῖνος θὰ διαχειρίζεται τὴν περιουσία μου.

—Δὲν σκέπτεσθε σωστά, Λία, ἀπάντησε ὁ μαῖτρ Σερβαί. Ἔχετε μιὰ περιουσία σημαντικὴ καὶ θὰ ἦταν λογικώτερο νὰ τὴν ἔχετε γραμμένη στὸ ὄνομά σας.

"Οταν ἀγαπᾶς, λογικὴ δὲν ὑπάρχει καὶ ἐγὼ ἀγαποῦσα τὸν Οὐμπέρ, τὸν ἀγαποῦσα μ' ὅλη τὴν ψυχή μου καὶ τοῦ εἶχα ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη.

— Κοινοκτημοσύνη, εἶπα, μὲ ἕνα τρόπο ποὺ δὲν ἐπιδεχόταν ἄλλη συζήτησι.

Ὁ μαῖτρ Σερβαί ὕψωσε τοὺς ὤμους του:

— Ὅπως νομίζετε! "Αν σᾶς εὐχαριστῆ αὐτό, νὰ χάσετε ὅ,τι μάζεψε ὁ πατέρας σας γιὰ σᾶς, ἐγὼ δὲ μπορῶ νὰ κάνω τίποτε. Ἀλλωστε εἶσθε ἐνήλικη!

Ἔφυγα χτυπώντας τὴν πόρτα. Γιατὶ ὁ Οὐμπὲρ θὰ σπαταλοῦσε

— Καλὰ εἶμαι... Εὐχαριστῶ... ἀλλά!...

τὴν περιουσία μου ; Ἦταν πλούσιος ὅσο κι' ἐγώ. Τὸ ἤξερα, μοῦ τὸ εἶχε πῆ!

★

Τὸ ταξίδι τοῦ γάμου μας στὶς ὄχθες τῆς λίμνης τῆς Γενεύης πλησίαζε στὸ τέρμα του. Ἕνα πρωΐ, ξαπλωμένη κοντὰ στὸν ἄνδρα μου, ἀπελαμβανα μιὰ γαλήνη πολὺ γλυκειά. Ὁ Οὐμπὲρ χάϊδευε τὸ γυμνό μου ὦμο καὶ ἔκανε σχέδια:

— Δὲν ἔχω ὄρεξι νὰ μείνω στὴ βόρειο Γαλλία, μοῦ εἶπε. Ἔχω ἕνα κτῆμα στὰ περίχωρα τοῦ Νίμ. Θὰ μπορούσαμε νὰ ἐγκατασταθοῦμε ἐκεῖ.

— Μπά! Δὲ μοῦ μίλησες ποτὲ γι' αὐτὸ τὸ κτῆμα! εἶπα ἔκπληκτη.

— Πιθανόν! Ἕως τώρα δὲν ἐμεινα πουθενὰ γιὰ πολὺν καιρό. Εἶναι διαφορετικὰ τώρα ποὺ παντρεύτηκα. Πρέπει κάπου ν' ἀράξω καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι τὸ σπίτι μου θὰ σοῦ ἀρέση. Ἄλλωστε κάνω πολλὲς δουλειὲς στὴ Νίμ καὶ θὰ μὲ βολεύη κιόλας.

Εἶδα, ἐαφνικά, ὅτι δὲν ἤξερα τίποτε γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἀνδρός μου.

— Ποιὲς εἶναι οἱ ἐπιχειρήσεις σου, Οὐμπέρ; ρώτησα.

— Θὰ χρειαζόταν πολλὴ ὥρα γιὰ νὰ σοῦ ἐξηγήσω, ἀγάπη μου, εἶπε τραβώντας με κοντά του. Στὴ Νίμ πούλαω μετάξι. Ἔχω ἐλαιῶνες στὴν Τύνιδα καὶ στὴ Ζερόντ ἀσχολοῦμαι μὲ τὰ πεῦκα. Ταξιδεύω πολύ, γι' αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ σὲ δῶ καλὰ ἐγκατεστημένη στὸ κτῆμα μου ποὺ ἔχω κοντὰ στὴ Νίμ.

Τὸ σχέδιο αὐτὸ μ' εὕρικε ἀπροετοίμαστη. Καὶ τὸ διαμέρισμά μου; Νόμιζα ὅτι θὰ ζούσαμε στὴ Λίλλη.

— Δὲν ἀποφασίσαμε τίποτε ἀκόμη, ἀγάπη μου. Ἂν θέλης ὁπωσδήποτε νὰ γυρίσης ἐκεῖ, γίνεται κι' ἔτσι, ἀλλὰ οἱ ἀπουσίες μου θὰ εἶναι μεγαλύτερες.

Ντράπηκα γιὰ τὸν ἐγωϊσμό μου.

— Πᾶμε στὸ σπίτι τὸ δικό σου! εἶπα εὔθυμα. Ἀλλὰ ποιὸς θὰ φροντίση νὰ πουλήση τὸ διαμέρισμά μου;

— Θὰ φροντίσω ἐγὼ ὁ ἴδιος, δήλωσε ὁ Οὐμπέρ. Θὰ ἔχης νὰ ὑπογράψης μόνο φαλάκι γιὰ σκοτίζεται μὲ ὑποθέσεις.

— Θὰ ὑπογράψω ὅ,τι θέλεις, Οὐμπέρ! ψιθύρισα ἐνῶ σφιγγόμουν ἀπάνω του.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ μοῦ φάνηκε σὰ νὰ εἶδα μιὰ λάμψι θριάμβου στὸ βλέμμα του. Μήπως ὅμως γελιόμουν·

★

Τὸ σπίτι τοῦ Οὐμπὲρ ἦταν καμμιὰ τριανταριὰ χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὴ Νίμ. Ἦτανε τελοῦσε παράξενη παραφωνία στὸ ἄγριο περιβάλλον.

— Τὸ ἔκτισα πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, μοῦ εἶπε ὁ Οὐμπέρ. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι εἶχα τὴν προαίσθησι τότε ὅτι θὰ σ' ἔφερνα ἐδῶ μιὰ μέρα!

Ἀπόρησα ποὺ δὲν εἶδα κανένα ὑπηρέτη.

— Τί νὰ τὸν κάμω; ρώτησε. Οἱ ἄνθρωποι στὰ μέρη αὐτὰ μιλοῦν ἐλάχιστα γαλλικά. Γιὰ νὰ συζητήσης μαζί τους πρέπει νὰ μάθης τὴν παλιὰ γλώσσα. Δὲν εἶχα τὸ θάρρος νὰ τὴ μάθω. Γι' αὐτὸ φρόντισα νὰ στὸ σπίτι μου. Προτιμῶ καλύτερα νὰ ἔχω ψυγεῖο, ἕνα ἠλεκτρικὸ πλυντήριο, καλοριφὲρ, παρὰ νὰ ἔχω νὰ ἐξηγηθῶ μὲ μιὰ ὑπηρέτρια ποὺ δὲν καταλαβαίνει λέξι ἀπὸ ὅ,τι τῆς λέω! Δὲν ἔχεις καὶ σὺ αὐτὴ τὴ γνώμη, ἀγάπη μου;

— Ναί, πρέπει νὰ ἔχης δίκιο! εἶπα, ὑποχωρώντας γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη στὰ ἐπιχειρήματά του, Θ' ἀρκοῦμε ὁ ἕνας στὸν ἄλλο!

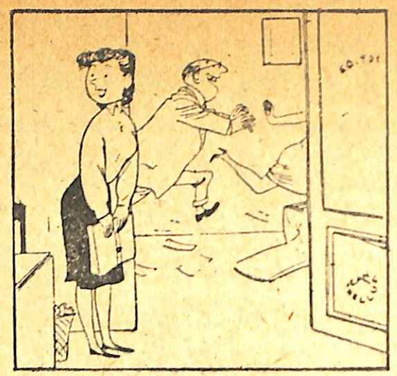
— Μόνο ἐσὺ κι' ἐγώ, ψιθύρισε μὲ ὕφος ὀνειροπόλο. Δὲν θὰ πηγαίνης πουθενὰ χωρὶς ἐμένα.

— Οὔτε ἐσὺ χωρὶς ἐμένα, εἶπα τρυφερά,

— Ἄ! μὰ δὲ θὰ μπορῶ νὰ σὲ παίρνω πάντοτε στὰ ταξίδια μαζί μου, ἀλλὰ θὰ σοῦ ἀγοράσω ἕνα καλὸ σκυλὶ γιὰ νὰ σὲ φυλάη καὶ γιὰ συντροφιά.

Τὴν ἑπομένη κιόλας, ἐπραγματοποίησε τὴν ὑπόσχεσί του. Μοῦ ἔφερε ἕνα θαυμάσιο γερμανικὸ σκυλὶ ποὺ τὸ ὠνόμασα Ρές.

Εἶχαν περάσει δεκαπέντε μέρες ποὺ εἴ-

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ...

— Ὁ κύριος προϊστάμενος φαίνεται στὰ κέφια του σήμερα...

χαμε ἐγκατασταθῆ στὸ Ζενεβόλ. Ὁ Οὐμπὲρ δὲ μὲ ἄφινε καθόλου μόνη. Πηγαίναμε μαζὶ νὰ κάνωμε τὰ ψώνια μας στὸ χωριὸ ποὺ ἀπεῖχε πέντε χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ κτῆμα. Ἐκεῖνος διάλεγε συζητοῦσε καὶ πλήρωνε. Φαινόταν νὰ θέλη νὰ μὲ κρατῆ κατὰ μέρος, πράγμα ποὺ μ' ἔκανε ν' ἀπορῶ, ἀφοῦ οἱ ἔμποροι μιλοῦσαν τὴν ἴδια γλῶσσα μὲ μᾶς.

Τὴν προηγούμενη μέρα συναντήσαμε στὸ μπακάλη μιὰ κυρία καλοντυμένη.

— Κύριε Ραβαντέλ! ἀνεφώνησε. Τί ἔκπληξις!

Περίμενα γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ κάμη ὁ Οὐμπὲρ τὶς συστάσεις, ἀλλὰ ὁ ἄνδρας μου δὲν ἔλεγε τίποτε. Στεκόμασταν ἐκεῖ καὶ ἡ μιὰ καὶ ἡ ἄλλη κάπως σὲ ἀμηχανία. Ἐπὶ τέλους, ὁ ἄνδρας μου συνῆλθε:

— Ἀγάπη μου, νὰ σοῦ γνωρίσω τὴν κυρία Ἐλμέρ...

Ἡ κυρία Ἐλμὲρ μοῦ ἔσφιξε μὲ ζωηρότητα τὸ χέρι:

— Εὐχαριστοῦμαι ποὺ σᾶς γνωρίζω! εἶπε. Θὰ σᾶς περιμένω νάρθητε στὸ σπίτι.

— Ἡ γυναίκα μου δὲν βγαίνει... Εἶναι πολὺ ἀδύνατη, εἶπε ζωηρὰ ὁ Οὐμπέρ. Θάρθῆτε σεῖς στὸ σπίτι μας λίγο ἀργότερα, ὅταν θὰ ξεκουρασθῆ καὶ θὰ δυναμώση.

Μὲ πῆρε καὶ φύγαμε χωρὶς νὰ μπορέσω νὰ διαμαρτυρηθῶ.

Ἀδύνατη ἐγώ ; Ἤμουν γερὴ σὰν βράχος!

— Εἶναι χαριτωμένη αὐτὴ ἡ κυρία, εἶπα στὸν ἄνδρα μου. Γιατί δὲ θέλεις νὰ κάνω παρέα μαζί της;

— Γιατὶ εἶμαι ἐγωϊστὴς καὶ δὲν ἔχω ὄρεξι νὰ σὲ μοιράζωμαι μὲ κανένα ἄλλο! ἀπάντησε ὁ Οὐμπέρ.

Σκέφθηκα ὅτι ἦταν πολὺ ὡραῖο νὰ εἶμαι τὸ ἀντικείμενο ἑνὸς τόσο ἀποκλειστικοῦ αἰσθήματος, ἀλλὰ ὑποσχέθηκα στὸν ἑαυτό μου νὰ πάω νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν κυρία Ἐλμὲρ μὲ τὴν πρώτη ἀπουσία τοῦ ἀνδρός μου...

Τὸ ἴδιο βράδυ ἔφερε τὰ περίφημα χάπια.

— Ὁ φαρμακοποιὸς μοῦ τὰ συνέστησε γιὰ τοὺς πονοκεφάλους σου, μοῦ εἶπε.

Καὶ καθὼς ἑτοιμαζόμουν νὰ διαμαρτυρηθῶ, σηκώθηκε καὶ ἤρθε κοντά μου.

— Νομίζεις, ἀγάπη μου, ὅτι μπορεῖς νὰ μὲ ξεγελάσης; Ξέρω ὅτι ὑποφέρεις... Τὸ βλέπω ὅταν σουφρώνης τὸ φρύδια σου... Τὴ νύχτα σὲ ἀκούω καμμιὰ φορὰ νὰ βογγᾶς ἐλαφρῶς Γιατί δὲ μοῦ τὸ ὁμολογεῖς;

Τὸ βλέμμα τοῦ Οὐμπέρ, ἐνῶ μοῦ τὰ ἔλεγε αὐτά, εἶχε κάτι ποὺ μοῦ προξένησε φόβο, αἰσθανόμουν ἀνίκανη ν' ἀντισταθῶ... Ἕνα εἶδος μαγείας... Ἤπια δυὸ χάπια καὶ ὕστερα ἔκρυψα τὸ κουτὶ στὸ πρόχειρο φαρμακεῖο, κάνοντας ὅρκο νὰ μὴ ξαναπάρω ἄλλα...

★

Ἡ ὥρα ἦταν ἑνδεκα. Αἰσθανόμουν καλύτερα. Ἐνοιωθα ξαφνικὰ τὴν ἀνάγκη νὰ κουνηθῶ καὶ ἄρχισα γ' ἀσχολοῦμαι μὲ τὸ νοικοκυριό. Στὴ μία ἡ ὥρα πολεμοῦσα ἀκόμη. Δὲν πεινοῦσα. Δὲ μοῦ ἄρεσε νὰ φάω μόνη καὶ ὁ Οὐμπὲρ θὰ ἔτρωγε στὴ Νίμ.

Κατὰ τὶς δύο χτύπησε τὸ τηλέφωνο. Ἦταν ὁ Οὐμπέρ.

— Πῶς αἰσθάνεσαι, ἀγάπη μου; Σὲ ἀνακούφισαν τὰ χάπια;

— Εἶμαι πολὺ καλά, ἀπάντησα σχεδὸν χαρούμενα.

— Θαυμάσια, γλυκειά μου. Πάρε ἀκόμη δύο.

— Γιατί, ἀφοῦ δὲν εἶμαι ἄρρωστη;

— Γιὰ τὸ καλό σου, Λία, μου! Ξέρω καλύτερα ἀπὸ σένα τί σοῦ χρειάζεται. Λοιπόν, ὑποσχέσου μου νὰ πάρης ἀκόμη δύο!

Ὁ τόνος του ἦταν πειστικὸς ὅπως πάντοτε ὅταν ἐπρόκειτο γιὰ τὸ καλό μου.

— Σύμφωνοι, Οὐμπέρ, θὰ τὰ πάω, εἶπα, ἀλλὰ ἀποφασισμένη νὰ μὴ τὸν ἀκούσω.

Ἄκουσα ἕνα ἐλαφρὸ ἀναστεναγμό, σὰν ἕνα ἀναστεναγμὸ ἀνακουφίσεως καὶ ὕστερα:

— Λοιπόν, ὡρθοὺάρ, ἀγάπη μου.

Δὲ μπόρεσα ν' ἀνθέξω στὸν πειρασμὸ καὶ νὰ μὴ πάω νὰ κυτταχθῶ στὸν καθρέφτη. Ὑπῆρχε τίποτε στὴν ὄψι μου ποὺ ἔκανε τὸν Οὐμπὲρ νὰ φοβᾶται; Τὰ γκρίζα μου μάτια εἶχαν μιὰ θαυμασία λάμψι, ἀλλὰ τὸ δέρμα μου ἦταν μαρμάρινο. Ποῦ ἦταν τὸ δροσερὸ δέρμα ποὺ εἶχα πρὶν παντρευτῶ;

«Φυσικά, ὁ θάνατος τοῦ μπαμπᾶ, ὁ γρήγορος γάμος μου, ὅλες αὐτὲς οἱ συγκινήσεις ἐπέδρασαν στὰ νεῦρα μου» εἶπα μέσα μου. «Μοῦ λείπει ἀέρας, θὰ πάω νὰ περπατήσω».

Ὁ Οὐμπὲρ μοῦ εἶχε ἀπαγορεύσει νὰ βγῶ ἔξω χωρὶς αὐτόν: «Οἱ χωριάτες εἶναι βάναυσοι, μοῦ εἶχε πῆ. Θὰ μπορούσαν νὰ σοῦ φερθοῦν ἄσχημα». Ὡστόσο, ἐγὼ δὲν τοὺς φοβόμουν καὶ εἶχα τὸ Ρὲξ γιὰ νὰ μὲ ὑπερασπισθῆ....

★

Πῆρα τὸ δρόμο μὲ τὶς καστανιὲς ποὺ περνοῦσε μπροστὰ ἀπὸ τὸ σπίτι μας, γιὰ νὰ στρίψω δεξιὰ σ' ἕνα δρόμο ποὺ ὡδηγοῦσε σ' ἕνα δάσος μὲ ἴτιές. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἔβγαινα χωρὶς τὸν ἄνδρα μου. Μοῦ φαινόταν σὰ νὰ ἤμουν ἕνα μικρὸ κοριτσάκι ποὺ τὸ εἶχε σκάσει ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Ὁ Ρὲξ χορωπηδοῦσε στὸ πλάϊ μου. Ἄκουσα ἕνα ποτάμι νὰ κυλᾶ κάπου μακρυὰ καὶ εἶπα νὰ πάω ὡς ἐκεῖ. Ἔφθασα σ' ἕνα γεφύρι. Ἀκουμπισμένος στὸ πεζούλι στὴ μέση τοῦ γεφυριοῦ ἕνας ἄνδρας ψάρευε. Δίστασα νὰ περάσω. Ὁ Οὐμπὲρ μοῦ ἔτρωγε τόσο τ' αὐτιὰ μὲ τὴν ἐχθρότητα τῶν χωρικῶν τοῦ Ζενεβόλ. Ἀλλὰ ὁ Ρὲξ προχώρησε κι' ἐγὼ τὸν ἀκολούθησα.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ψάρευε μοῦ ἔκανε τόπο νὰ περάσω. Εἶχε ἕνα πρόσωπο εἰλικρινὲς καὶ ἕνα πλατὺ χαμόγελο ποὺ ἄφινε νὰ φανοῦν κάτι δόντια θαυμάσια. Ἐνόμισα ὅτι ἔπρεπε νὰ φανῶ εὐγενικὴ καὶ νὰ τοῦ πιάσω κουβέντα γιὰ τὸ ψάρεμά του.

— Δὲν ὑπάρχει καλύτερο μέρος ἀπ' αὐτὸ γιὰ ψάρεμα, μοῦ εἶπε.

— Μπά... Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἔρχομαι κατὰ δῶ, εἶπα.

— Μένετε ἐδῶ κοντά; ρώτησε ὁ νέος.

— Ναί.... Εἶμαι ἡ Λία Ραβαντέλ!

— Ἡ κυρία Ραβαντέλ; εἶπε κυττάζοντάς με περίεργα Ἡ κυρία Ραβαντέλ... μὰ νόμιζα... νόμιζα πὼς εἶσθε πολὺ ἄρρωστη.

— Ἐγώ; Γιατί;

— Ὁ ἄνδρας σας ἦρθε χθὲς στὸ φαρμακεῖο μου — εἶπε ὁ φαρμακοποιὸς — καὶ μοῦ ἔδωσε μιὰ συνταγὴ γιὰ κάτι χάπια.... ποὺ μ' ἔκαναν νὰ φαντασθῶ ὅτι εἶσθε πολὺ... κουρασμένη.

Ἄρχισα νὰ τρέμω, μὰ δὲ θέλησα νὰ βγάλω ψεύτη τὸν Οὐμπέρ;

— Εἶναι ἀλήθεια, μουμούρισα, ἤμουν πολὺ ἐξαντλημένη αὐτὲς τὶς τελευταῖες μέρες, ἀλλὰ εἶμαι βέβαιη ὅτι τὰ χάπια σας θὰ μὲ κάμουν νὰ γίνω ὅπως ἤμουν πρώτα. Πῆρα τέσσερα ἀπὸ χθὲς τὸ βράδυ καὶ ἤδη αἰσθάνομαι καλύτερα.

— Τέσσερα! φώναξε ὁ νεαρὸς φαρμακοποιὸς, ἀφίνοντας νὰ τοῦ φύγη τὸ καλάμι ἀπὸ τὰ χέρια καὶ νὰ πέση μέσα στὸ ποτάμι, μὰ τρελλαθήκατε!... Δύο τὴν ἡμέρα εἶναι καὶ πάρα πολλά. Τὸ εἶχα ἐξηγήσει στὸν ἄνδρα σας!

Ὅλα ἄρχισαν νὰ στριφογυρίζουν γύρω μου. Ἀναγκάστηκα νὰ καταβάλω μεγάλη προσπάθεια γιὰ νὰ ἐπιβληθῶ στὸν ἑαυτό μου.

— Τί κουτὸ ποὺ εἶμαι! εἶπα. Ἀλήθεια, ὁ ἄνδρας μου ἔχει δίκιο νὰ λέη ὅτι εἶναι στιγμὲς ποὺ δὲν ξέρω τί λέω! Πῆρα ἕνα χάπι χθὲς τὸ βράδυ καὶ ἕνα ἄλλο σήμερα τὸ πρωΐ!

Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ συνομιλητοῦ μου ἠρέμησαν.

— Ἔτσι, μάλιστα! εἶπε. Ὑπάρχουν φάρμακα ποὺ πρέπει νὰ τὰ προσέχη κανεὶς καὶ νὰ μὴ κάνη κατάχρησι. Μὴ τὸ ξεχνᾶτε!

— Ἂν τὰ πάρη σὲ πολὺ μεγάλη δόσι κανεὶς αὐτὰ τὰ χάπια εἶναι... ἐπικίνδυνα; ρώτησα μὲ ψεύτικη ἀδιαφορία.

— Ναί, βέβαια. Εὐτυχὲς ποὺ σᾶς εἰδοποίησα!

«Ἔκαμε λάθος ὁ Οὐμπὲρ, εἶπα μέσα μου. Μ' ἔβαλε νὰ πιῶ δύο γθὲς τὸ βράδυ, δύο σήμερα τὸ πρωΐ καὶ ἤθελε νὰ πάρω ἀκόμη δύο τὸ μεσημέρι... Ὡστόσο δὲ θέλει νὰ μοῦ κάνη κακό. Θὰ τοῦ μιλήσω τὸ βράδυ γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα».

—Χάσατε τὴν πετονιά σας, εἶπα τώρα στὸ φαρμακοποιό. Δικό μου εἶναι τὸ λάθος καὶ μὲ λυπεῖ πολύ! Ἴσως ἂν κατέβαμε ἕως τὸ νερὸ νὰ μπορέσωμε νὰ τὴ βροῦμε!

Ἐνοιωθα σὲ ἀσφάλεια τὸν ἑαυτό μου κοντὰ σ' αὐτὸ τὸ νέο ποὺ δὲν τὸν γνώριζα καὶ δὲ διαζόμουν νὰ φύγω.

—Ὄχι, εἶναι ἀδύνατον, ἀπάντησε. Κάτω ἀπὸ τὸ βράχο ἔχει μιὰ πολὺ βαθειὰ ρουφήχτρα. Ἂν σὲ παρασύρη τὸ ρεῦμα καὶ σὲ πάει ἐκεῖ χάθηκες! Δὲν πειράζει γιὰ τὸ καλάμι μου, ἔχω κι' ἄλλα!

Ἐτοιμάστηκε νὰ φτιάξη καινούργια πετονιά. Ἡ ὥρα εἶχε περάσει. Ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψω. Ξαναγύριζα στὸν ἄκρη τοῦ γεφυριοῦ καὶ ἐτοιμαζόμουν νὰ πατήσω στὸ στερεὸ ἔδαφος ὅταν τὸν ἄκουσα νὰ μὲ φωνάζη. Γύρισα τὸ κεφάλι μου καὶ τὸν εἶδα νὰ τρέχη πρὸς τὸ μέρος μου:

— Λέγομαι Ζὰν Ντεμπὸρντ, εἶπε, ἂν ποτὲ μὲ χρειασθῆτε, ἐλᾶτε στὸ φαρμακεῖο.

Κράτησε γιὰ κάμποσα λεπτὰ τὸ χέρι μου στὸ δικό του. Μὲ κυττοῦσε μ' ἕνα ὕφος ἀναποφάσιστο σὰ νὰ εἶχε κάτι ἄλλο νὰ μοῦ πῆ. Ἔνοιωθε κι' ἐκεῖνος τὸν ἀόριστο κίνδυνο ποὺ ἐπλανιόταν τριγύρω μου.

★

Ἡ πρώτη μου φροντὶς, ὅταν γύρισα στὸ σπίτι, ἦταν νὰ πάρω δυὸ χάπια ἀπὸ τὸ κουτὶ καὶ νὰ τὰ πετάξω. Ὕστερα ἀδειασα τὴ σκόνη ποὺ περιεῖχαν τὰ ἄλλα καὶ ξανακόλλησα προσεκτικὰ τὶς ἄκρες.

Φοβόμουν τρομερὰ κι' ὅμως πάλευα ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ φόβου. Ἀγαποῦσα τὸν Οὐμπέρ. Σκεπτόμουν τὴν εὐτυχία ποὺ μοῦ εἶχε δώσει. Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἤθελε νὰ μὲ ξεφορτωθῆ. Ὕστερα θυμήθηκα τὴ φιλονικία του μὲ τὸ μπαμπά. Γιατί ἤρθε νὰ μὲ βρῆ μετὰ τὸ θάνατό του; Μήπως μὲ εἶχε παντρευτῆ γιὰ τὴν περιουσία μου; Μὰ δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ μὲ σκοτώση ἀφοῦ αὐτὴ ἦταν ἤδη στὰ χέρια του!

★

Τὸ βράδυ, τὴ στιγμὴ ποὺ τρώγαμε τὸ φρσῦτο, διηγήθηκα στὸν Οὐμπὲρ τὸν περίπατό μου καὶ τὴ συνάντησι ποὺ εἶχα:

— Ἔκαμες λάθος, Οὐμπέρ. Ὁ φαρμακοποιὸς μοῦ εἶπε νὰ μὴ παίρνω περισσότερα ἀπὸ δύο χάπια τὴν ἡμέρα.

Περίμενα νὰ θυμώση γιατὶ εἶχα κουβεντιάσει μ' ἕνα ξένο. Ἀλλά, ἀντὶ νὰ θυμώση, ὁ Οὐμπὲρ ἔγινε πελιδνός:

— Εἶναι σωστὸ αὐτὸ ποὺ σοῦ εἶπα... δυὸ χάπια τὴν ἡμέρα... Ἕνα τὸ πρωΐ καὶ ἕνα τὸ μεσημέρι. Πήρες δύο χθὲς τὸ βράδυ γιατὶ ἦταν τὰ πρῶτα τῆς ἡμέρας.

Τὸν κύτταξα ἀνοίγοντας διάπλατα τὰ μάτια μου. Ἔλεγε ψέματα...

— Καὶ θὰ πάρης ἀκόμη ἕνα ἀπόψε, δὲν εἶν' ἔτσι, Λία; συνέχισε, χωρὶς νὰ πάψη νὰ μὲ κυττάζη μέσα στὰ μάτια.

— Ναί, Οὐμπέρ, εἶπα ἀβέλα μου, μπροστὰ στὸ τρομερὸ αὐτὸ βλέμμα.

— Θὰ σοῦ τὸ δώσω ὁ ἴδιος ἀμέσως!

— Ὄχι. ὄχι! Θὰ τὸ πάρω μόνη μου... δύο ἂν θέλης.

Ἔτρεξα στὸ μπάνιο. Γέμισα τὸ κουτὶ καὶ τὸ ποτήρι τὸ νερὸ ποὺ μοῦ ἔτεινε ὁ

— Ὁ γάμος σκοτώνει τὸν ἔρωτα!...

Οὐμπέρ. Μπροστά του, κατάπια δύο χάπια ἀδεια...

— Πλάγιασε τώρα, ἀγάπη μου, εἶπε ὁ Οὐμπὲρ τρυφερά. Αὔριο θὰσαι πολὺ καλύτερα.

Στὸ πλάϊ μου κοιμόταν ὁ Οὐμπέρ. Ἐγὼ ἤταν ἀδύνατο νὰ κάμω τὸ ἴδιο. Σκεπτόμουν αὐτὰ ποὺ μοῦ εἶχε πῆ ὁ Ζὰν Ντεμπόρντ. Ἄναψα τὸ πορτατὶφ καὶ κύτταξα τὸν Οὐμπέρ. Τὸ ὕφος του ἦταν ἤρεμο. Μέσα στὸν ὕπνο του, ἄπλωσε τὸ ἕνα του χέρι καὶ μ' ἀγκάλιασε.

— Εἶμαι τρελλή! εἶπα μέσα μου καὶ χώθηκα στὴν ἀγκαλιά του. Ἔχει δίκιο, εἶμαι ἄρρωστη...

Μὰ ἤμουν ἀληθινὰ τρελλή;

Γιὰ μερικὲς μέρες, ἡ ζωή μας ξαναπῆρε τὸν κανονικό της ρυθμό. Ὁ Οὐμπὲρ μὲ ἀκολουθοῦσε σὰ σκιά. Κάναμε τὰ ψώνια μας μαζὶ καὶ ὅταν τύχαινε στὸ χωριὸ νὰ δῆ ἀπὸ μακρυὰ τὸ Ζὰν Ντεμπόρντ, ἄλλαζε πεζοδρόμιο μὲ τόση ἀφέλεια ποὺ δὲ μποροῦσα νὰ πιστέψω ὅτι τὸ ἔκανε ἐπίτηδες γιὰ νὰ τὸν ἀποφύγη.

Ὅταν τελείωσα τὸ πρῶτο κουτὶ μὲ τὰ χάπια, μοῦ ἔφερε δεύτερο, ποὺ τὸ ἀγόρασε αὐτὴ τὴ φορὰ ἀπὸ ἕνα φαρμακεῖο τῆς Νίμ, ὅπου πήγαινε συχνὰ χωρὶς ἐμένα. Τὸ περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ κουτιοῦ ἀκολούθησε τὴν τύχη τοῦ πρώτου. Ἄδειασα ὅλη τὴ σκόνη.

Λίγες μέρες μετὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ δευτέρου κουτιοῦ, ὁ Οὐμπὲρ μοῦ ἀνήγγειλε ὅτι ἐπρόκειτο νὰ φύγη γιὰ τὴν Τύνιδα.

— Μὲ στενοχωρεῖ ποὺ θὰ σ' ἀφήσω, ἀγάπη μου, μοῦ εἶπε, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ κάμω καὶ διαφορετικά.

— Γιατὶ δὲ μὲ παίρνεις μαζί σου; ρώτησα.

Δὲν εἶναι δυνατὸν, χρυσό μου. Φεύγω αὔριο πρωΐ-πρωΐ γιὰ τὴ Μασσαλία. Δὲν ξέρω ἀκόμη ἂν θὰ πάρω τὸ βαπόρι ἢ τὸ ἀεροπλάνο... Ἡ θάλασσα εἶναι κακὴ καὶ δὲν εἶσαι συνηθισμένη στὸ ἀεροπλάνο... Μὴ ἀνησυχήσης γιὰ τὸ πρωΐνό μου πρόγευμα... Θὰ τὸ ἑτοιμάσω μόνος μου.

★

Εἶχα σκοπὸ νὰ σηκωθῶ μαζὶ μὲ τὸν Οὐμπὲρ, γιὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσω τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἔφευγε, ἀλλὰ τὴ νύχτα ἐκείνη κοιμήθηκα πολὺ βαρειά. Ξύπνησα νοιώθοντας κάτι ὑγρὸ στὸ πρόσωπό μου. Ἦταν ἡ γλώσσα τοῦ Ρέξ. Ὁ σκύλος μου ἀνυπομονοῦσε.

Ὁ ἥλιος εἶχε μπῆ μέσα στὸ δωμάτιο, Ἡ ὥρα ἦταν δέκα. Εἶχα τὸ κεφάλι βαρὺ καὶ τὸ στόμα φαρμάκι.

Ἕνα φλυτζάνι ἀδειανὸ στὸ τραπέζι τῆς κουζίνας μ' ἔκαμε νὰ καταλάβω ὅτι ὁ Οὐμπὲρ εἶχε προγευματίσει προτοῦ φύγη. Μέσα σ' ἕνα πιάτο ὑπῆρχαν δύο «κρουασάν». «Μπά: θὰ τὰ ἔφερε νύχτα τὸ βράδυ! σκέφθηκα. Ξέρει ὅτι μοῦ ἀρέσουν μὲ τὸ γάλα μου. Μὲ σκέφτηκε πάλι!».

Πῆρα τὸ ἕνα καὶ τὸ ἔκοψα. Δὲν πεινοῦσα. Ὁ Ρὲξ πηδοῦσε τριγύρω μου, μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό. Τοῦριξα τὰ δύο τρίτα τοῦ «κρουασάν» καὶ σκέφθηκα νὰ ζεστάνω πιὸ ἔπειτα τὸ ἄλλο γιὰ μένα.

Μιὰ ὥρα ἀργότερα, ὁ πελώριος καὶ τετράγερος σκύλος σερνόταν στὰ πλακάκια τῆς κουζίνας οὐρλιάζοντας ἀπὸ τοὺς πόνους. Γονάτισα κοντά του καὶ πῆρα τὸ κεφάλι του στὰ γόνατά μου. Τὰ μεγάλα ἐκφραστικὰ μάτια του φαίνονταν νὰ μοῦ ζητοῦν βοήθεια.

Τηλεφώνησα σ' ἕνα κτηνίατρο, ὁ ὁποῖος μοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ ἐρχόταν ὅσο μποροῦσε γρηγορώτερα. Ὅταν ἔφθασε, ὁ Ρὲξ ἦταν νεκρός....

★

Ὁ κτηνίατρος ἐπεβεβαίωσε τὶς προαισθήσεις μου. Ὁ Ρὲξ εἶχε δηλητηριασθῆ.

— Θὰ ἔφαγε πιθανῶς ποντικοφάρμακα, μοῦ εἶπε.

— Ναί, ἀσφαλῶς, εἶπα μὲ μάτια γεμάτα δάκρυα. Θὰ ἔβαλε ὁ ἄνδρας μου στὸν κῆπο καὶ ξέχασε νὰ μοῦ τὸ πῆ...

Ἔτρεμα ἀπὸ φόβο μήπως τὸ ἴδιο μοιραῖο ἔπεφτε καὶ σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο ἀκίνητο πτῶμα. Δὲν τολμοῦσα νὰ πῶ στὸν κτηνίατρο ὅτι ὁ Ρὲξ εἶχε φάει δύο κομμάτια κρουασάν... δύο κομμάτια ποὺ προορίζονταν γιὰ μένα.

Αὐτὰ τὸν εἶχαν δηλητηριάσει ἢ πράγματι εἶχε φάει ποντικοφάρμακο;

Ἐνῶ ἔσκαβα περίλυπη τὸν τάφο τοῦ Ρὲξ κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο στὸ βάθος τοῦ κήπου, ἄκουσα τὸ τηλέφωνο. Ποιὸς μποροῦσε νὰ εἶναι; Μόνο ὁ Οὐμπὲρ μοῦ τηλεφωνοῦσε καὶ ὁ Οὐμπὲρ εἶχε φύγει.

— Σᾶς ζητοῦν ἀπὸ τὸ Ὡριλλὰκ, εἶπε ἡ φωνὴ τῆς τηλεφωνήτριας.

— Ἄκουω...

— Ἀλλό... Λία;

— Ναί... ἀγάπη μου;

Ἡ τρυφερότης αὐτὴ ὄγηκε μὲ δυσκολία ἀπὸ τὰ χείλη μου, γιατὶ ἐνοιωθα ἕνα σφύξιμο στὸ λαιμό. Τί ἐσήμαινε αὐτὸ τὸ μέμα; Ἦταν δύο τὸ ἀπόγευμα. Ὁ Οὐμπὲρ ἔπρεπε νὰ βρίσκεται στὴ Μασσαλία.

— Πῶς εἶσαι, ἀγαπούλα μου; Δὲ θέλησα νὰ σὲ ξυπνήσω σήμερα τὸ πρωΐ, κοιμόσουν τόσο ὅμορφα!

— Καλὰ εἶμαι, εὐχαριστῶ, ἀλλά...

— Εἶμαι στὴ Μασσαλία. Δὲ θέλησα ν' ἀνέβω στὸ ἀεροπλάνο προτοῦ σοῦ πῶ ἕνα τελευταῖο ἀντίο. Βρήκες τὰ κρουασὰν ποὺ σοῦ ἄφησα; Ἦσαν καλά:

— Δὲν τὰ ἔφαγα, εἶπα μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε. Τὰ ἔδωσα στὸν Ρὲξ καὶ ψόφησε.... δηλητηριάστηκε...

Ἕνας παράξενος θόρυβος μοῦ ἤρθε ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς γραμμῆς. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὁ ἄνδρας μου εἶχε ἀφήσει τὸ ἀκουστικό.

— Οὐμπέρ! Οὐμπέρ!

Καμμιὰ ἀπάντησις. Ξανακρέμασα τὸ ἀκουστικὸ καὶ ἔμεινα γιὰ μιὰ στιγμὴ σὰ χαμένη. Μοῦ φαινόταν ὅτι ἔχανα τὸ λογικό μου. Τί συνέβαινε; Γιατὶ ὁ Οὐμπὲρ ἦταν στὸ Ὡριλλὰκ; Εἶχε ὡρισμένως ξεχάσει ὅτι ἡ τηλεφωνήτρια μοῦ εἶχε πῆ τὸ μέρος. Γιατὶ ταράχτηκε τόσο μαθαίνοντας τὸ θάνατο τοῦ Ρέξ; Ἤξερε ὅτι αὐτὰ τὰ κρουασὰν ἦσαν δηλητηριασμένα; Τὸ κεφάλι μου ἤταν βαρύ. Εἶχα τρομερὸ πονοκέφαλο. Ἔπρεπε νὰ συμβουλευθῶ κάποιον. Ἀλλὰ ποιόν; Ποιὸς μποροῦσε νὰ μὲ προστατεύση, νὰ μὲ βοηθήση; Ποιὸς ἐνδιαφερόταν γιὰ μένα; Κανείς...

Ἔπεσα σὲ μιὰ καρέκλα καὶ ἄρχισα νὰ κλαίω μὲ λυγμούς. Ἔκλαιγα τὸν ἑαυτό μου, τὸ σκύλο μου, τὴν ἀγάπη μ

στημα. Τὸ σύνολό του ἀπέπνεε ἠρεμία, σιγουριά... κάτι τὸ φυσιολογικό. Τί ἀντίθεσις μὲ τὸν ἄνδρα μου! Γιὰ πρώτη φορὰ ὡμολόγησα στὸν ἑαυτό μου ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Οὐμπὲρ ἦταν ἀνησυχητική.

— Τί συμβαίνει, Ζάν; ρώτησα χωρὶς νὰ προσέξω ὅτι τὸν εἶχα πῆ μὲ τὸ μικρό του ὄνομα.

—Εἶναι σοβαρό, Λίζα, αὐτὸ ποὺ ἔχω νὰ σᾶς πῶ ἀπάντησε μ' ἕνα ἐλαφρὸ δισταγμό. Οἱ φῆμες κυκλοφοροῦν γρήγορα στὸ χωριό. Ἔμαθα ὅτι ὁ σκύλος σας δηλητηριάστηκε.

—Ναί, εἶναι ἀλήθεια.

Ὁ Ζὰν ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὴ σιγαροθήκη του καὶ μοῦ πρόσφερε τσιγάρο. Ἀρνήθηκα. Δὲν κάπνιζα.

—Δὲν ἔχετε τὴν ἐλάχιστη ἰδέα γιὰ τὸ τί μπορεῖ νὰ ἔφαγε;

Τότε δὲν κρατήθηκα. Διηγήθηκα στὸν Ζὰν τί εἶχε φάει ὁ Ρέξ. Καί, ἀπὸ μιὰ ἀνεξήγητη παρόρμησι, τοῦ εἶπα ὅτι ὁ ἄνδρας μου μοῦ εἶχε φέρει καὶ ἄλλα χάπια ἀπὸ ἄλλο φαρμακεῖο καὶ πόσο τὸν ἀπασχολοῦσε ἡ ὑγεία μου. Τοῦ εἶπα ἀκόμη πῶς ζοῦσα μισοφυλακισμένη γιὰ τὸ θυμὸ τοῦ Οὐμπὲρ ὅταν τοῦ διηγήθηκα τὴ συνάντησί μου μαζί του.

Ὁ Ζὰν κάπνιζε ἥσυχα μὲ βλέμμα σκεπτικό.

—Θὰ σᾶς λυπήσω ἴσως, Λίζα, μὰ πρέπει νὰ τὸ μάθετε: εἶναι περίπου τρία χρόνια ποὺ ὁ ἄνδρας σας ἔκτισε αὐτὸ τὸ σπίτι. Δὲν ἔμενε σ' αὐτὸ παρὰ γιὰ λίγες μέρες καὶ πάντα μὲ ἄλλη γυναίκα.

Μπροστὰ στὸ ἀγωνιῶδες βλέμμα μου, ὁ Ζὰν διέκοψε αὐτὸ ποὺ ἔλεγε:

— Συγχωρήστε με, ἂν εἶμαι ἀπότομος, Λίζα. Τὸ κάνω ὅμως γιὰ τὸ συμφέρον σας... Πρρσέχετε... Προσέχετε πάρα πολύ.

—Μά, Ζάν, τί μπορῶ νὰ κάνω; Δὲν ἔχω παρὰ αὐτὸν στὸν κόσμο...

Εἶχα πλησιάσει στὸ παράθυρο, ἐνῶ μιλοῦσα καὶ ξαφνικά, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κενὰ ποὺ σχημάτιζαν τὰ δένδρα, στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, εἶδα τὸ αὐτοκίνητο τοῦ ἄνδρός μου νὰ κάνη στροφή.

— Ζάν... φύγετε... Νάτος! Φύγετε γρήγορα, θὰ μὲ σκοτώση ἂν σᾶς βρῆ ἐδῶ!

Σὰν τρελλή, ἅρπαξα τὸ Ζὰν ἀπὸ τὸ μανίκι τοῦ σακκακιοῦ του καὶ τὸν ἔσπρωξα πρὸς τὴν κουζίνα, γιὰ νὰ φύγη ἀπὸ τὴν πόρτα ποὺ ἔβγαινε στὴν αὐλή. Μποροῦσε ἔτσι νὰ βγῆ στὸ δάσος, χωρὶς νὰ τὸν δῆ ὁ Οὐμπέρ.

—Φύγετε... Γρήγορα... γρήγορα!

★

Φρόντισα ν' ἀνακτήσω τὴν ψυχραιμία μου καὶ πῆγα νὰ προϋπαντήσω τὸν ἄνδρα μου. Ἦταν ἡ ὥρα περίπου ἑξῆ.

Ὁ Οὐμπὲρ ἔβαλε τὸ ἀμάξι του στὸ γκαράζ, σὰ νὰ μὴ ὑπῆρχε τίποτε τὸ περίεργο στὴν ἀπρόοπτη ἐπιστροφή του.

—Δὲ μποροῦσα νὰ ὑποφέρω τὴ σκέψι ὅτι θὰ ἤσουν μόνη χωρὶς τὸν Ρέξ, μοῦ εἶπε ἤρεμα. Ἀνέβαλα τὸ ταξίδι μου. Τὸ καῦμένο τὸ σκυλί! Τί νὰ τοῦ συνέβη;

— Σκέφθηκα μήπως ἔβαλες ποντικοφάρμακο στὸν κῆπο ἢ στὸ ὑπόγειο; εἶπα ποτὲ ἄλλο.

Μιὰ λάμψις ἀνακαυφίσεως πέρασε ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Οὐμπέρ.

—Ναί, πράγματι... Δὲν σκέφθηκα νὰ σοῦ τὸ πῶ. Τὸν καῦμένο τὸ Ρέξ! Τί θλιβερό! Τί κλονισμὸς γιὰ σένα, ἀγάπη μου!

—Ναί...

Κανένας ὑπαινιγμὸς δὲν ἔγινε γιὰ τὰ κρουσσάν. Ὁ Οὐμπὲρ φαινόταν ν' ἀγνοῆ ὅτι ἤξερα πῶς εἶχε τηλεφωνήσει ἀπὸ τὸ Ὡριλλάκ.

Μπῆκε στὸ σαλόνι:

—Ποιὸς ἦρθε ἐδῶ; ρώτησε ἀπότομα.

—Κανείς... γιατί;

— Ἀπὸ πότε καπνίζεις; Μυρίζει καπνὸς ἀπὸ τσιγάρο!

Ξανάβλεπα τὸ Ζὰν μὲ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα. Ἀναπρίχιασα ἀπὸ φόβο.

—Δὲν καπνίζω συχνά, ἀλλὰ σήμερα τὸ ἀπόγευμα ἔπληττα τόσο...

— Δῶσε μου ἕνα τσιγάρο, γιατὶ δὲν ἔχω.

— Ἦταν τὰ τελευταῖα... πέταξα τὸ κουτί, Ἂν θέλης πᾶμε νὰ πάρωμε ἀπὸ τὸ χωριό: Θὰ κάνουμε ἔτσι κι' ἕνα περίπατο.

Ἔλεγα ὅ,τι μοῦ ἐρχόταν στὸ κεφάλι Εἶχα ἀσυνειδήτως τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμω ὅ,τι ἄλλο μποροῦσα παρὰ νὰ μείνω μόνη σ' αὐτὸ τὸ σπίτι μὲ τὸν Οὐμπέρ. Μόλις φθάσαμε στὸ χωριό, δὲν ἤξερα τί θὰ ἔκανα, ἀλλὰ ἤμουν ὁπωσδήποτε ἀποφασισμένη νὰ μὴ γύριζα στὸ σπίτι.

—Ναί, θὰ πᾶμε νὰ κάνωμε ἕνα περίπατο... ἀλλὰ ὄχι στὸ χωριό, ἀπάντησε ὁ Οὐμπὲρ χωρὶς νὰ μ' ἀφίνη ἀπὸ τὰ μάτια του.

Διάβαζε μέσα μου σὰν σ' ἕνα βιβλίο ἀνοιχτὸ καὶ εἶχε μαντέψει τὴ σκέψι μου. Μιὰ λάμψι ψυχρὴ καὶ ὑπολογιστικὴ ἔλαμπε στὸ βλέμμα του. Καὶ ἐκεῖνος ξεσκεπαζόταν τελείως.

—Θὰ πᾶμε νὰ κάμωμε ἕνα γῦρο στὴν ἐξαχή... Ἐσένα ποὺ σ' ἀρέσει τόσο νὰ περπατᾶς στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ...

—Ναί, Οὐμπέρ.

Τὰ δόντια μου χτυποῦσαν. Τὰ ἔσφιγγα γιὰ νὰ μὴ τοῦ δείξω πόσο φοβόμουν...

★

Εἶχε σκοτεινιάσει ὅταν βγήκαμε ἀπὸ τὸ δάσος τῶν Ἰτιῶν. Ἄκουα τὸ χείμαρρο νὰ μουγκρίζη, μακρυά. Τὴ φορὰ αὐτὴ δὲν εἶχα τὴν ἐντύπωσι πῶς ἤμουν μιὰ μαθήτρια ποὺ τὸ εἶχε σκάσει ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἀλλὰ μιὰ γυναίκα ποὺ βάδιζε πρὸς τὸ θάνατο...

Πήραμε τὸ μονοπάτι ποὺ πήγαινε κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. Τὸ νερὸ κυλοῦσε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας. Περπατοῦσα μπροστά. Ἡ ἀδυσώπητη θέλησις τοῦ Οὐμπὲρ μὲ ὡδηγοῦσε χωρὶς νὰ ἔχω ἀνάγκη νὰ μοῦ πῆ ποῦ ἤθελε νὰ πᾶμε.

«Θὰ μὲ σκοτώση... Θὰ μὲ σκοτώση... Γιατί; Δὲν τοῦ ἔκαμα τίποτε» ἔλεγα μέσα μου. Θὰ πέθαινα χωρὶς νὰ ἔχω βρῆ τὸ κλειδὶ τοῦ αἰνίγματος. Θὰ πέθαινα ἀπὸ τὸ χέρι ἐκείνου ποὺ εἶχα τόσο ἀγαπήσει.

Τὸ χόρτο, ὑγρὸ ἀπὸ τὴ βραδυνὴ δροσιά, ἦταν γλυστερό. Σταμάτησα μιὰ στιγμὴ καὶ ἔκανα πῶς ἔδενα τὸ κορδόνι τοῦ παπουτσιοῦ μου. Ἤλπιζα ὅτι ὁ Οὐμπὲρ θὰ περνοῦσε μπροστά. Δὲ μποροῦσα πιὰ νὰ τὸν νοιώθω πίσω μου. Σταμάτησε κι' ἐκεῖνος:

—Πρόσεχε, ἀγάπη μου, εἶπε μὲ φωνὴ μελιστάλακτη, ἂν παραπατήσης μπορεῖ νὰ κατρακυλήσης μέσα στὴ ρουφήχτρα...

Μὲ μάτια διεσταλμένα ἀπὸ τὸν τρόμο γύρισα τὸ κεφάλι μου πίσω μου καὶ μέσα στὸ ἡμίφως διέκρινα μιὰ τρομακτικὴ χαρὰ στὸ πρόσωπό του.

Ἀλλὰ εἶδα ἐπίσης κάτι ποὺ παρ' ὀλίγο νὰ μὲ κάμη νὰ βγάλω μιὰ κραυγὴ χαρᾶς. Μιὰ ψηλὴ καὶ τετράγωνη σιλουέτα ξεχώρισε ἀνάμεσα στὰ δένδρα. Μισοκρυμμένη ἀπὸ τοὺς μπερδεμένους κλάδους τῶν Ἰτιῶν καὶ τῶν πλατανιῶν, προχωροῦσε πρὸς τὸ μέρος μας Ἦταν ὁ Ζάν!

«Μὰς ἀκολούθησε! εἶπα μέσα μου. Πρέπει νὰ κερδίσω μερικὰ δευτερόλεπτα...

—Εἶσαι ἐδῶ, κοντά μου, Οὐμπέρ.

Ἂν ὁ δρόμος ἦταν ἐπικίνδυνος, δὲν θὰ μ' ἔφερνες, δὲν εἶν' ἔτσι;

Ἔσκυψε κοντά μου:

—Δῶσε μου τὸ χέρι σου, Λία μου. Θὰ διαβοῦμε τὸ γεφύρι.

— Ὠ!... αὐτὸ τὸ κορδόνι ξαναλύθηκε...

Ξανάσκυψα. Ὁ Ζὰν ἀπεῖχε ἀπὸ μᾶς κάπου δέκα μέτρα.

Σὲ τί βαθμὸ πρέπει νὰ εἶχε κυριεύσει τὸν Οὐμπὲρ ἡ ἰδέα νὰ μὲ καταστρέψη, γιὰ νὰ μὴ ἔχη ἀντιληφθῆ τὴν παρουσία του! Ἐγὼ διέκρινα τὸ ἐλαφρὸ τρίξιμο τῶν κλαριῶν καὶ αὐτὸς ὁ θόρυβος μοῦ φαινόταν πῶς γέμιζε τὸ σύμπαν.

Καὶ ὕστερα ἄκουσα ἕνα οὐρλιασμα σὰν ἑνὸς ἄγριου ζώου ποὺ πιάνεται στὴν παγίδα.

Ὁ Ζὰν εἶχε ὁρμήσει καὶ εἶχε ἁρπάξει τὸ χέρι τοῦ Οὐμπέρ, τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ εἶχε σηκώσει γιὰ νὰ μὲ σπρώξη στὸ κενό. Συστρέφοντάς το μ' ἐπιδεξιότητα, εἶχε γυρίσει αὐτὸ τὸ χέρι πρὸς τὰ πίσω.

Ὁ Οὐμπὲρ φώναζε ἀπὸ τὸν πόνο:

— Εἶσθε τρελλός; Ἀφῆστε με!

Ὕστερα ξαφνικὰ ἀνεγνώρισε τὸ Ζάν:

— Ἄ! Ἐσεῖς εἶσθε.

— Φύγετε, Λία! φώναξε ὁ Ζάν. Μὴ μένετε ἐδῶ....

Ἔκαμα μερικὰ βήματα προτοῦ σωρισθῶ στὸ χορτάρι. Ἀλλά, ἂν τὸ σῶμα μου μὲ πρόδωσε, τὸ μυαλό μου διατηροῦσε ὅλη τὴ διαύγειά του καὶ μπόρεσα νὰ παρακολουθήσω τὴ σκηνὴ ποὺ ἐκτυλισσόταν μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν.

Νομίζοντάς με μακρυά, ὁ Ζὰν ἄφησε τὸν Οὐμπὲρ ἀπὸ τὰ χέρια του καὶ ἐκεῖνος ἀνέκτησε ὅλο του τὸ θράσος:

— Γιατί ἀνακατεύεσθε, κύριε, ρώτησε δυνατά. Δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ περιπατήσω μὲ τὴ γυναίκα μου;

— Περίπατος τέτοια ὥρα, σ' ἕνα βρόμο γλυστερό, δὲν εἶναι ὅ,τι χρειάζεται γιὰ μιὰ γυναίκα ἄρρωστη! ἀπάντησε ὁ Ζὰν μὲ ὅλο του τὸ θάρρος. Κι' ἐσεῖς διαδίδετε παντοῦ ὅτι ἡ δική σας δὲν εἶναι καλά!

— Νὰ ἐνδιαφέρεσθε γιὰ τὶς δικές σας ὑποθέσεις! εἶπε ὁ Οὐμπὲρ ἔξω φρενῶν.

— Τί ἀπέγινε ἡ Ζάν; συνέχισε ὁ Ζάν... καὶ ἡ Κλαίρ; Τὶς πετάξατε κι' αὐτὲς μέσα στὴ ρουφήχτρα;

Ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ εἶχε τέτοια ἐπίδρασι στὸν Οὐμπὲρ ποὺ τοῦ ἀφήρεσε κάθε ἴχνος λογικῆς. Τὸν εἶδα νὰ ὁρμᾶ μπροστά του, μὲ βλέμμα τρελλοῦ. Ἔφθασε στὸ γεφύρι καὶ διάβηκε τὸ μισό. Ὕστερα εἶδα νὰ ἐρχωνται ἀπὸ τὴν ἀντίθετη διεύθυνσι δυὸ ἄνδρες μὲ τὰ σύνεργα τοῦ ψαρέματος. Ὁ Οὐμπὲρ θὰ τοὺς εἶδε κι' αὐτός. Δίστασε γιὰ μιὰ στιγμή, ἔκαμε μερικὰ βήματα γιὰ νὰ γυρίση πίσω, ἀλλὰ ὁ Ζὰν ἦταν ἐκεῖ φράζοντάς του τὴν εἴσοδο τοῦ γεφυριοῦ.

Νοιώθαντας τὸν ἑαυτό του χαμένο, σκαρφάλωσε στὸ πεζούλι καὶ τὸν εἶδα ν' ἀναποδογυρίζη στὸ κενὸ σὰν μιὰ ἄψυχη κούκλα καὶ νὰ πέφτη μέσα στὴ μεγάλη ἄβυσσο, ὅπου ἦταν ἡ ρουφήχτρα.

Θέλησα νὰ σηκωθῶ νὰ φωνάξω βοήθεια, ἀλλὰ οἱ δυνάμεις μου μ' ἐγκατέλειψαν τελείως καὶ ἔχασα τὶς αἰσθήσεις μου...

Ὅταν συνῆλθα, ἤμουν ξαπλωμένη σ' ἕνα κρεβάτι, σ' ἕνα δωμάτιο ποὺ δὲν ἦταν τὸ δικό μου. Μιὰ κυρία μὲ λευκὰ μαλλιὰ, καθόταν πλάϊ στὸ προσκέφαλό μου.

— Ποῦ εἶμαι; ρώτησα ἀνήσυχη.

— Σὲ μέρος ἀσφαλές, μοῦ εἶπε χαϊδεύοντάς ἁπαλὰ τὸ μέτωπό μου. Εἶμαι ἡ κυρία Ντεμπόρντ, ἡ μαμὰ τοῦ Ζάν.

Τὰ γεγονότα τῆς βραδυᾶς μοῦ ξανάρθαν στὸ νοῦ: Ἡ τρελλή μου πορεία στὸ γλυστερὸ δρόμο, μὲ τὸν Οὐμπὲρ ἀπὸ πίσω μου. Ἡ ἐπέμβασις τοῦ Ζάν. Ἡ πάλη μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν. Ὁ Οὐμπὲρ νὰ τρέχη στὸ γεφύρι, οἱ ψαράδες ποὺ βρέθηκαν μπροστά του. Ἡ κίνησίς του γιὰ νὰ γυρίση πίσω... καὶ ἡ πτῶσις του στὸ κενό.

— Γιατί... γιατί; ἐπαναλάμβανα.

— Ἀναπαυθῆτε, παιδί μου! μοῦ εἶπε ἡ κυρία Ντεμπόρντ. Εἴσθε ἐξαντλημένη...

Μοῦ ἔδωσε νὰ πιῶ λίγο ζουμί, ὅπου, ὅπως ὑποπτεύθηκα, εἶχε βάλει ἕνα ἐλαφρὸ ὑπνωτικό. Δὲν ἄργησα νὰ κοιμηθῶ. Γιὰ πρώτη φορά, ὕστερα ἀπὸ πολὺν καιρό, ἐνοιωθα τὸν ἑαυτό μου ἀσφαλῆ.

★

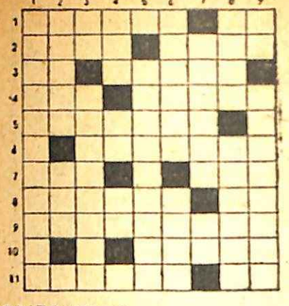
Οἱ μέρες ποὺ ἀκολούθησαν ἦσαν φρικτές. Ἡ παρουσία τοῦ Ζὰν στὸ πλάϊ μου μὲ βοήθησε νὰ τὶς ὑποφέρω. Οἱ ἀρχὲς μοῦ ἔκαιμαν ἀνάκρισι. Ἔγινε ἔρευνα καὶ ἀνεκαλύφθη ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ Οὐμπὲρ ἦταν δίγαμος. Ἡ γυναίκα του Ζὰν Λαρινέ, ἔμενε στὸ Μπαρυτώ. Ἀγνοοῦσε ὅλη τὴ δράσι τοῦ συζύγου της. Εἶχε ἐπίσης παντρευτῆ δέκα ὀκτὼ μῆνες πρὶν, κάποια ποὺ τὴν ἔλεγαν Κλαῖρ Ντυβαλιέ, ποὺ πέθανε μυστηριωδῶς στὴν Τύνιδα, ἀφοῦ προηγουμένως ἔγραψε τὴν περιουσία της στὸν Οὐμπέρ.

Ἦταν χάρις στὴν ὀξυδέρκεια τοῦ Ζὰν Ντεμπόρντ ποὺ γλύτωσα ἀπὸ παρόμοια τύχη. Ἡ ἱστορία τῶν χαπιῶν εἶχε ξυπνήσει τὴ δυσπιστία του. Βρισκόταν ὅμως μακρυὰ ἀπὸ τὸ νὰ μαντεύση τὴν ἀλήθεια. Ὅμως ἡ ἀπότομη ἐπιστροφὴ τοῦ Οὐμπὲρ τὸν ἔκαμε νὰ φοβηθῆ γιὰ μένα... Τὰ γεγονότα τὸν ἐδικαίωσαν.

Δὲν ἔκλαψα γιὰ τὸν ἑαυτό μου. Αὐτὸ ποὺ διαβάζω καμμιὰ φορὰ στὸ βλέμμα τοῦ Ζάν, μοῦ λέει ὅτι θὰ γνωρίσω, ἀργότερα τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία...

ΜΙΣΕΛΙΝ ΡΕΝΩ

Τὸ σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) Ἑλληνικὴ νῆσος. — Ἀρχαῖον ζῶον.

2) Ἂν τὰ πάρης δὲ μένει τίποτα. — Γερμανὸς φιλόσοφος (1779—1851).

3) 230 — Αὐτὰς τὰς πράξεις μαθαίνομε στὸ Δημοτικό.

4) Ξενικὸ ἀνδρικὸ ὄνομα — Ὁ κυριώτερος ἀντίπαλος τοῦ Ἀννίβα.

5) Εἶναι ὁ ζητιάνος.

6) Περιζήτητη τὸ χειμώνα.

7) Βελγικὴ λουτρόπολις. — Κλειδὶ ποὺ δὲν κάνει σὲ καμμιὰ κλειδαριά.

8) Μεγάλος Ἰταλὸς ποιητής. — Ζυγίζει 37½ γραμμάρια.

9) Τί μέρος τοῦ λόγου εἶναι... αὐτός;

10) Δὲν πρέπει νὰ τὸ περνᾶτε.

11) Ἰσπανικὴ πόλις. — Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) Ἐξυπηρετεῖ ἀρκετοὺς ὠλληλογράφους.

2) Τοπικὸν ἐπίρρημα. — Θεὸς μὲ κέρατα.

3) Ἄρθρον. — Ἐφαρμόζεται ἐπὶ διαφόρων παθήσεων.

4) Εἶχε 100 δραχμές. — Δίφθογγος. — Πῆρε Νόμπελ στὰ 1925.

5) Ὅταν τὄχης πρέπει νὰ τὸ μές.

6) Πόλις τῆς Οὐγγαρίας. — Πρωτεύουσα ἑλληνικῆς νήσου.

7) Ἀμερικανικὴ πολιτεία. — Ἐπίφοβος ἄνθρωπος.

9) Προφερόμενα γίνονται χάλκινος διακοσμητικὸς δίσκος. —Εἶδος τυφεκίου μὲ πυρόλιθον ἐν χρήσει κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

Μαθαίνετε διασκεδάζοντας

1. Σὲ τί ἀρχιτεκτονικὸ ρυθμὸ εἶναι κτισμένος ὁ Παρθενών;
2. Ποῦ βρισκόταν ἡ Χάρυβδις τῶν ἀρχαίων;
3. Ποιὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο κόκκαλο τοῦ ἀνθρωπίνου σκελετοῦ;
4. Ποιὸς ἦταν στὴν ἀρχαιότητα θεὸς τῶν βοσκῶν;
5. Ποιὸς ἔγραψε τὸ γνωστὸ θεατρικὸ ἔργο «Ὁ ἀρχοντοχωριάτης»;
6. Ποιὸς βασιλεὺς εἶχε τρεῖς συζύγους μὲ τὸ ὄνομα Αἰκατερίνη, δύο μὲ τὸ ὄνομα Ἄννα καὶ μία μὲ τὸ ὄνομα Ἰωάννα;
7. Ποιὸς εἶναι γνωστὸς σὰν ἱδρυτὴς τοῦ Κυβισμοῦ;
8. Σὲ ποιὰ ἤπειρο βρίσκονται οἱ ἕξη ὑψηλότερες κορυφὲς βουνῶν τοῦ κόσμου;
9. Ποιὰ πλευρὰ τοῦ ἐγκεφάλου ἐλέγχει τὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ σώματος;
10. Πῶς λεγόταν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες καὶ πῶς ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους ἡ θεὰ τῶν Φοινίκων Ἀστάρτη;

★

Ἐπιγραφή

Μπορεῖτε νὰ διαβάσετε αὐτὴ τὴν παροιμία; Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὸ πετύχετε (τουλάχιστον ὅσο φαίνεται στὴν ἀρχή).

Υ
ΒΗΟ
ΕΜΙΑΚ
ΝΤΑΦΕΡΝ
ΝΑΛΛΕ
ΗΗΙ
Τ

★

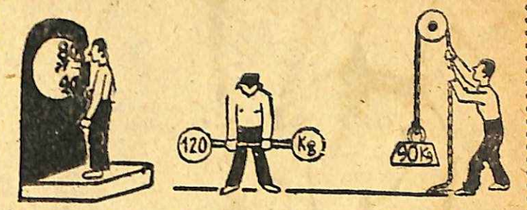
Ποιός ;

1) Ποιὸς ἔγραψε «Τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἀββᾶ Μουρέ»; Ὁ Μπέρναρντ Σῶ, ὁ Ἐμὶλ Ζολᾶ ἢ ὁ Στέφαν Τσβάϊχ;

2) Ποιὸς ἐπενόησε τὴν Ἐσπεράντο; ὁ Λουδοβίκος Ζαμενχωφ, ὁ Χριστιανὸς Χόϋχενς ἢ ὁ Φραγκίσκος Μπόπτ;

3) Ποιὸς ὀνομάσθηκε «μάστιξ τοῦ Θεοῦ»; ὁ Ταμερλάνος, ὁ Τζεγκὶς Χὰν ἢ ὁ Ἀττίλας;

Ἕνας δυνατὸς ἄντρας;

Τὰ τρία αὐτὰ σχέδια παριστάνουν τὸν ἴδιο ἄνθρωπο σὲ τρεῖς διαφορετικὲς κινήσεις. Μιὰ ἀπὸ τὶς κινήσεις αὐτὲς εἶναι λανθασμένη, δηλαδὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι σωστή, ἐφ' ὅσον εἶναι σωστὲς οἱ δυὸ ἄλλες. Μπορεῖτε νὰ βρῆτε ποιὰ εἶναι ἡ λανθασμένη;

Ὁ σταυρὸς μὲ τὰ 7 χαρτιὰ

Ἕνα εὐχάριστο παιχνίδι συναναστροφῆς:

Σχηματίστε μὲ χαρτιὰ τῆς τράπουλας ἕνα σταυρό, ὅπως δείχνει τὸ σχῆμα 1.

Δεῖτε σὲ ὅλους ὅσοι σᾶς παρακολουθοῦν, ὅτι μετράτε ἑπτὰ χαρτιὰ πρὸς κάθε κατεύθυνσι, εἴτε κατὰ μῆκος τοῦ κεντρικοῦ ἄξονος τοῦ σταυροῦ, εἴτε ἂν μετρήσετε κατὰ μῆκος τοῦ ἄξονος ὡς τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ ἀπὸ κεῖ στρίψετε πρὸς τοὺς βραχίονες.

Τὸ πρόβλημα εἶναι νὰ ἀφαιρέσετε δύο ἀπὸ τὰ χαρτιὰ καὶ νὰ τακτοποιήσετε τὰ ὑπόλοιπα ἔτσι ὥστε νὰ ὑπάρχουν πάλι ἀπὸ ἑπτὰ χαρτιὰ πρὸς κάθε κατεύθυνσι.

Εἶναι δυσκολώτατο νὰ βρεθῆ λύσις, ἂν δὲν τὴν ξέρη κανείς. Ἡ μόνη δυνατὴ τοποθέτησις εἶναι ἐκείνη ποὺ φαίνεται στὸ σχῆμα 2.

Τὸ παιχνίδι αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνη καὶ μὲ σπίρτα, ἂν δὲν ὑπάρχουν πρόχειρα χαρτιά.

Ἀδέλφια

Ὁ Κώστας καὶ ἡ Ἑλένη εἶναι ἀδέλφια. Ὁ Κώστας λέει πὼς ἔχει τόσα ἀδέλφια, ὅσες καὶ ἀδελφὲς, καὶ ἡ Ἑλένη λέει πὼς ἔχει διπλὰ ἀδέλφια ἀπὸ ὅσες ἀδελφὲς ἔχει. Πόσα ἀδέλφια καὶ πόσες ἀδελφὲς εἶναι ὅλοι;

Φαντασθήκατε ποτέ...

...ὅτι ἡ Νέα Ζηλανδία ἦταν ἡ πρώτη χώρα ποὺ ἔδωσε δικαίωμα ψήφου στὶς γυναῖκες;

...ὅτι ἕνας ἐλέφας χρειάζεται νὰ τρώη ἐπὶ 18 ἕως 20 ὧρες τὸ εἰκοσιτετράωρο γιὰ νὰ γεμίση τὸ τεράστιο στομάχι του;

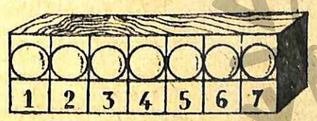
...ὅτι περισσότεροι ἀπὸ 5 000 Ἄγγλοι ἔχουν ζητήσει, ὡς τὰ σήμερα, νὰ κρατήσουν θέσι στὸν πρῶτο πύραυλο ποὺ θὰ ταξιδεύση ἀπὸ τὴ Γῆ στὴ Σελήνη;

...ὅτι ἡ καρδιὰ ἑνὸς πουλιοῦ χτυπᾶ περίπου 1.000 φορὲς σὲ κάθε λεπτό; Ἡ ἀνθρώπινη καρδιὰ, ὅπως εἶναι γνωστό, κάνει περίπου 75 χτύπους στὸ λεπτὸ καὶ ἡ καρδιὰ τοῦ ἐλέφαντος 25.

(Ὅλες οἱ λύσεις στὴ σελ. 65)

ΟΙ ΜΠΑΛΕΣ

Ἐλπίζουμε νὰ βρῆτε διασκεδαστικὴ τὴν καινούργια μας αὐτὴ ἄσκησι, ἀγαπητὲς ἀναγνῶστριες.

Μέσα σὲ κάθε μπάλα πρέπει νὰ βάλετε ἕνα γράμμα, ἔτσι ὥστε νὰ σχηματισθοῦν οἱ παρακάτω λέξεις :

α) 1-2-4-5-6-7 Μεταφορικῶς, λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.
β) 2-3-4-5-6-7 Εἶναι ἀσφαλῶς ὁ... ἄντρας σας.
γ) 3-4-5-6-7 Ζῶον ἢ Δερματοπάθεια.

Καὶ τώρα, ἂν ἔχετε λύσει σωστά, πρέπει διαβάζοντας στὴ σειρὰ τὶς 7 μπάλες (τὰ γράμματα δηλαδὴ ποὺ εἶναι μέσα) νὰ ἔχετε κάτι ποὺ ζυμώνεται, ἀλλὰ... ὄχι μὲ τὰ χέρια.

ΟΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΕΣ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
«ΛΟΥΞ»
ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ
Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς βαφῆς ἰδιαίτερα διαμερίσματα
ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ
Ὁδὸς Ἐλ. Βενιζέλου (πρώην Πανεπιστημίου) 59α. Τηλέφωνον 23.776.
«ΑΘΗΝΑ»

Ὁ ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
τῆς «Γυναίκας»
ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ : 5—8 μ. μ.
ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ἀκαδημίας) 78
ΤΗΛΕΦ. 25-226

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ

ΗΜΟΥΝΑ στὸ ἐργαστήριο ὅταν ἄκουσα τὴ φωνή της. Ξαφνικὰ νόμισα πὼς βρέθηκα στὸ μικρό μου χωριὸ καὶ κολυμποῦσα μαζί της στὴν παγωμένη λίμνη. Μοῦ φάνηκε πὼς ἐνοιωσα ἀκόμη τὴ γεύσι τῶν φιλιῶν της. Πόσα χρόνια εἴχανε περάσει ἀπὸ τότε, κι' ὅμως δὲν τὴν εἶχα ξεχάσει ποτέ. Εἶχα γνωρίσει πολλὲς γυναῖκες τὰ τελευταῖα χρόνια, κάποτε μάλιστα σκέφτηκα νὰ παντρευτῶ μιὰ ἀπ' αὐτές, ἀλλὰ ἡ ἀνάμνησι τῆς Ρενάτα ἦταν τόσο δυνατή, ποὺ δὲ μ' ἄφησε ν' ἀγαπήσω στ' ἀλήθεια καμμιὰ ἄλλη. Καὶ τώρα ἦταν ἐκεῖ δίπλα μου. Μᾶς χώριζε ἡ πόρτα τοῦ ἐργαστηρίου, ἀλλὰ ἡ πόρτα αὐτὴ ἦταν μιὰ ἄβυσσος ποὺ δὲν μ' ἄφινε νὰ τὴν πλησιάσω. Ἄκουγα τὴ δροσερὴ φωνή της ποὺ ἔλεγε στὸ διευθυντὴ τοῦ καταστήματος στὸ ξενοδοχεῖο. 'Ο ἄντρας μου θέλει νὰ τὰ δῆ πρὶν διαλέξω ἕνα ἀπ' αὐτά».

Ὅταν ἔφυγε, ὁ διευθυντὴς μὲ φώναξε:

— Ἄκουσε, μοῦ εἶπε, βάζοντας τὰ διαμάντια σὲ μιὰ κορφὴ δερμάτινη θήκη. Θὰ τὰ πᾶς στὸ ξενοδοχεῖο «Μαξίμ», στὴν κυρία Μύλλερ. Θὰ διαλέξουν ἕνα ἀπ' αὐτά, ἀλλὰ θὰ τὰ ξεναφέρης πίσω. Οἱ πλήρωμὲς πρέπει νὰ γίνωνται ἐδῶ. Θέλω νὰ ἐλέγχω ὁ ἴδιος τὶς ἐπιταγές. Δὲν ξέρεις καμμιὰ φορὰ τί γίνεται!».

Πῆρα τὴ θήκη μὲ τὰ διαμάντια κι' ἔτρεξα σὰν ὑπνωτισμένος στὸ ξενοδοχεῖο «Μαξίμ». Θὰ ξανάβλεπα τὴ Ρενάτα. Μᾶς εἶχε χωρίσει ἡ ζωή. Θὰ μᾶς χώριζε γιὰ πάντα. Ἀλλὰ θὰ τὴν ξανάβλεπα γιὰ μιὰ τελευταία φορά.

Τὸ ξενοδοχεῖο ἦτανε τὸ καλύτερο τῆς πόλεως. Ὅταν μπῆκα κύτταξαν μὲ δυσπιστία τὰ τριμμένα ροῦχα μου, ἀλλὰ ὅταν τοὺς ἐξήγησα πὼς εἶμαι ὁ ὑπάλληλος τοῦ κοσμηματοπωλείου, μοῦ εἶπαν πὼς ἡ κυρία μὲ περίμενε καὶ μ' ἔστειλαν στὸ δωμάτιό της.

Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὸ βλέμμα της. Οὔτε ποτὲ θὰ μπορέσω νὰ τὸ περιγράψω. Μείναμε σιωπηλοὶ γιὰ ὥρα πολλή. Ὕστερα ἐκείνη μοῦ εἶπε:

— Δὲν ἄλλαξες Σέργιο.

Αὐτὸς ὁ ἀπροσδόκητος ἐνικὸς μ' ἔκανε νὰ τρέμω ἀπὸ συγκίνησι. Κύτταξα γύρω. Ὑπῆρχε τόση πολυτέλεια ποὺ μοῦ ἔκανε κακό. Μὲ φωνὴ χαμηλή, γιατὶ φοβόμουν πὼς ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη θὰ ἔμπαινε ὁ ἄντρας της, ψιθύρισα:

— Ὥστε μὲ θυμᾶσαι Ρενάτα ; Ἐγὼ δὲν ἄλλαξα, εἶμαι πάντα τὸ ἴδιο φτωχός. Ἐσὺ ὅμως ἄλλαξες. Εἶσαι τώρα πιὸ ὄμορφη καὶ πλούσια κι' εὐτυχισμένη.

Ἐκείνη ἀναστέναξε μελαγχολικά. Τῆς ἔδωσα τὸ κουτὶ μὲ τὰ διαμάντια. Τὰ κύτταξε γιὰ λίγο, ὕστερα ξανάκλεισε τὸ κουτὶ καὶ τὸ ἀκούμπησε πάνω στὴν ἐταζέρα.

— Ὄχι, εἶπε. Σὲ σένα Σέργιο δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάνω αὐτό. Καλύτερα νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια.

Ἦταν τόσο ὄμορφη, τόσο γλυκειά, ποὺ μοῦ κοβόταν ἡ ἀναπνοή. Ὕστερα μὲ φωνὴ σιγανὴ μοῦ μίλησε γιὰ τὴ ζωή της. Δὲν εἶχε δεκάρα. Ἕνας Ἀρμένης τὴν ἔφερε σ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο, ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ πληρώσῃ τὸ λογαριασμὸ ἐξαφανίστηκε. Τῆς εἶχε χαρίσει ἕνα διαμάντι ἀλλὰ ἦταν ψεύτικο σὰν τὸ ἔρωτά του. Πάνω στὴν ἀγωνία της ἡ Ρενάτα σκέφθηκε τὴν ἀπάτη. Ὅταν τῆς ἔφερναν τὰ διαμάντια στὸ ξενοδοχεῖο, θὰ τῆς ἦταν εὔκολο ν' ἀντικαταστήσῃ ἕνα ἀληθινὸ μὲ τὸ δικό της τὸ ψεύτικο. Ὥσπου ν' ἀνακαλυπτόταν ἡ ἀπάτη θὰ εἶχε φύγει. Ὅταν κανεὶς πάρῃ τὸν κατήφορο!....

— Δὲν πιστεύω νὰ ἔχῃς ἀκόμη τὴν ἰδέα πὼς εἶμαι τώρα ὁμορφότερη, συμπλήρωσε μὲ εἰρωνία.

Ἐγὼ ἔνοιωθα χίλια δυὸ συναισθήματα κυτταζοντάς την. Ἀνάμεσα στ' ἄλλα λύτη. Θάθελα νὰ κλάψω. Ὅμως τῆς εἶπα μὲ ἐλαφρότητα:

— Γιατὶ δὲ δοκιμάζεις τὸ ἴδιο καὶ μὲ μένα.

— Ὄχι μὲ σένα, Σέργιο.

Ἦταν ὁ ἦχος τῆς φωνῆς της ποὺ μὲ συγκίνησε, ὄχι τὰ λόγια της. Ἡ φωνή της ποὺ ἐξηγοῦσε πὼς ἤμουν ἀκόμη γι' αὐτὴν ὁ παλιὸς σύντροφος τοῦ χωριοῦ καὶ ἦτανε δική μου, ὅπως τότε ποὺ κολυμποῦσαμε στὰ παγωμένα νερὰ τῆς λίμνης.

— Καὶ τώρα τί θὰ κάνῃς;

— Θὰ φύγω ἀπὸ δῶ χωρὶς τὶς βαλίτσες μου, καὶ θὰ πάω νὰ μείνω στὸ δημόσιο κῆπο, εἶπε καὶ χαμογέλασε. Τὴν πλησίασα καὶ τῆς ἔπιασα τὸ χέρι. Ἐνοιωσα πάλι τὴ δροσιὰ τῆς ἐπιδερμίδας της.

— Μπορεῖς νἄρθῃς σὲ μένα ἂν θέλῃς. Σὲ περίμενα ἀπὸ τὴ μέρα ποὺ χωρίσαμε. Ἐκείνη σφίχτηκε στὴν ἀγκαλιά μου ὅπως τότε.

★

Τὸ κουδούνισμα τοῦ τηλεφώνου μ' ἔβγαλε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς Ρενάτα. Πῆρε ἐκείνη τὸ ἀκουστικό.

— Ὁ κοσμηματοπώλης ρωτᾶ ἂν ἔφτασες στὸ ξενοδοχεῖο.

— Πές του πὼς φεύγω.

Ὁ διευθυντὴς εἶχε ἀνησυχήσει γιὰ τὴν καθυστέρησί μου,

— Νοδάρι 4, τῆς εἶπα. Νὰ θυμᾶσαι. Ἐκεῖ εἶναι τὸ σπίτι μου. Θὰ σὲ περιμένω στὶς 7½.

Τὴ φίλησα γιὰ τελευταία φορά, κι' ἔφυγα βιαστικός. Τὴν εἶχα ξαναβρῆ, ἦταν δική μου. Ἐγὼ δὲν ἤμουν τόσο πλούσιος γιὰ νὰ μπορῶ νὰ τὴν ἔχω νὰ μένη στὸ ξενοδοχεῖο «Μαξίμ», μὰ ἤμουν ἀρκετὰ τίμιος κι' ἐρωτευμένος γιὰ νὰ τὴν κρατήσω μαζί μου γιὰ πάντα.

— Πιὸ γρήγορα, εἶπα στὸ ταξί. Στὸν κοσμηματοπώλη θάλεγα πὼς ἡ κυρία Μύλλερ δὲν πῆρε κανένα διαμάντι. Ἔβαλα τὸ χέρι στὴν τσέπη. Θεέ μου! Τὸ κουτὶ μὲ τὶς καταραμένες πέτρες δὲν ἦταν ἐκεῖ. Κρύος ἱδρώτας ἔβρεξε τὸ μέτωπό μου, Ἐνοιωσα ὅλα μου τὰ ὄνειρα νὰ σωριάζωνται μὲ μιᾶς. Φαίνεται πὼς μοῦ τὰ πῆρε τὴν ὥρα ποὺ τὴν κρατοῦσα στὴν ἀγκαλιά μου. Ὕστερα ἦρθε ἡ σκέψι τῆς φυλακῆς. Ὅλοι θὰ μὲ νόμιζαν γιὰ συνένοχο ἢ γιὰ ἠλίθιο.

Γιὰ ὅσες φοροῦν ἐσώρουχα ἀπὸ νάϋλον

★ Τὸ νάϋλον πλένεται μὲ σαπουνάδα χλιαρὴ ἢ κρύα, στεγνώνει μέσα σὲ τρεῖς ὧρες καὶ δὲν σιδερώνεται. Τὸ ἐντεμαγιάμπλ καθαρίζεται μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, στεγνώνει μέσα σὲ μιὰ ἡμέρα καὶ ἂν δὲν σιδερωθῇ ξεχειλώνει καὶ τεντώνει.

★ Ἕως τώρα τὸ νάϋλον ἦταν μάλλον δυσάρεστο στὴν ἀφή. Ἡ παραγωγή του ὅμως τελειοποιεῖται ὁλοένα καὶ γίνεται ἁπλὸ σὰν μετάξι. Καὶ ὅταν διπλωθῇ εἶναι τόσο μαλακό, ὥστε ὁ ὕπνος εἶναι πολὺ ἄνετος μὲ ἕνα νάϋλον κρὲπ ἢ νάϋλον σατὲν νυκτικό.

★ Τὸ νάϋλον δὲν λερώνεται εὔκολα. Ἐπίσης τὸ ἐντεμαγιάμπλ δὲν στενεύει στὸ πλύσιμο. Γίνεται ἀπὸ κλωστὲς ραγιόν, εἶναι μαλακό, ἁπαλό, δὲν λερώνεται εὔκολα ὅπως καὶ τὸ νάϋλον καὶ διαρκεῖ πολὺν καιρό. Ὅταν ὅμως ἀγοράζετε κάτι ἐντεμαγιάμπλ, πρέπει νὰ προσέχετε ἂν ἔχῃ σφραγίδα ποὺ νὰ σᾶς ἐγγυᾶται τὴν ποιότητά του.

★ Ἂν ἔχετε ἕνα κομμάτι ἀπὸ ὕφασμα νάϋλον ἢ ἔχετε κάποιο εἶδος ρουχισμοῦ ἀπὸ νάϋλον ποὺ θέλετε νὰ τὸ μετατρέψετε, κόψετέ το ὅπως θὰ κάνατε γιὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο ὕφασμα μὲ μοναδικὸ προφυλακτικὸ μέτρο ν' ἀφήσετε κάποια χάρι, ἐπειδὴ τὸ νάϋλον ξεφτᾶ λιγάκι.

— Γρήγορα πίσω στὸ ξενοδοχεῖο εἶπα στὸ σωφέρ.

Ἀνέβηκα σὰν τρελλὸς τὶς μαρμάρινες σκάλες.

— Ἡ κυρία Μύλλερ; ρώτησα τὸ θυρωρό.

— Ἡ κυρία Μύλλερ βγῆκε πρὶν ἀπὸ λίγο.

Ἔμεινα ἐκεῖ ἀκίνητος, κυττάζοντας σὰν ἀποβλακωμένος τὸ λαμπρὸ ξενοδοχεῖο, ποὺ ἔκρυβε τόση ψευτιά, τόση ὑποκρισία, τόση βρωμιά. Πόσο θὰ εἶχε γελάσει μέσα της ὅταν τῆς ἔλεγα πὼς τὴν περίμενα πάντα ἀπὸ τότε ποὺ χωρίσαμε. Καὶ τώρα ἔφυγε καὶ πῆρε μαζί της καὶ τὰ τρία διαμάντια. Τουλάχιστο ὄχι τὸ ἕνα, ὅπως σχεδίαζε στὴν ἀρχή.

Ἔδιωξα τὸ ταξὶ καὶ γύρισα στὸ μαγαζὶ μὲ τὰ πόδια. Ὅταν ἔφτασα ὁ προϊστάμενός μου μὲ κύτταξε ἄγρια:

— Ὅπου νἄναι θἄρθῃ ἡ ἀστυνομία, εἶπε.

Ἐγὼ κατέβασα τὸ κεφάλι μὴ ξέροντας τί ν' ἀπαντήσω.

— Ξέρεις καλὰ πὼς δὲ μ' ἀρέσει νὰ κάνω ἄδικα φασαρίες, συνέχισε. Ὁρίστε τώρα τί μοῦ κάνεις. Λείπεις ἔξω ὧρες, ξεχνᾶς τὰ διαμάντια ἀπὸ κῦ κεῖ, καὶ μὲ κάνεις νὰ τρελλαθῶ, Ἄκουὲ νὰ σκορπᾶη τὰ διαμάντια σὰ νὰ ἦταν βότσαλα. Καλὰ ποὺ ὑπάρχει ἀκόμη κόσμος τίμιος. Ἡ κᾳϋμένη ἡ κυρία Μύλλερ ἔτρεξε ἀμέσως νὰ τὰ φέρῃ μόλις τὰ βρῆκε. Ἀλλὰ ἐγὼ τί θὰ πῶ τώρα στοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ τοὺς εἰδοποίησα νἄρθουν:

Ἕνα κῦμα εὐδαιμονίας μὲ τύλιξε.

— Ἤρθε; ρώτησα ἐνῶ ἡ γλώσσα μου μπερδεύονταν ἀπὸ τὴ συγκίνησι. Ἤρθε ἐδῶ; Τάφερε; (Τώρα μόνο σκεφτόμουν πὼς πάνω στὴν ταραχή μου ξέχασα τὰ διαμάντια στὴν ἐταζέρα).

— Νάτα! εἶπε ὁ προϊστάμενος καὶ μοῦ τὰ ἔδειξε.

★

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, στὴν ὁδὸ Νοδάρι 4 μὲ περίμενε ἡ Ρενάτα. Στεκόταν μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου.

Ἔκλεισα γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια.

— Σὲ περίμενα ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ χωρίσαμε, εἶπα μέσα μου, κι' ἔτρεξα νὰ τὴν πάρω στὴν ἀγκαλιά μου.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΑΠΑΝΙ

Τὸ μοντέρνο ὕφασμα «πὰλμ-μπὴτς», ἀφοῦ θριάμβευσε πέρυσι στὰ ἀνδρικὰ πανταλόνια, μετατπίδησε ἐφέτος καὶ στὰ γυναικεῖα φορέματα. Ἔτσι μεγάλοι ραπτικοὶ οἶκοι τὸ χρησιμοποίησαν γιὰ νὰ φτιάξουν χαριτωμένα ἀνοιξιάτικα καὶ καλοκαιρινὰ φουστάνια, ποὺ τὸ κυριώτερο γνώρισμά τους εἶναι ὅτι «πέφτουν» καλὰ πάνω στὸ σῶμα. Τὸ μοντέλο τῆς σελίδας μας εἶναι του Παρισινοῦ Πιὲρ Κλαρὰνς. Μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπὸ λινό, τὸ πιὸ κατάλληλο ὕφασμα γιὰ ἕνα τέτοιο καλοκαιρινὸ μοντέλο. Ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὸ καὶ πρωτότυπο σ' αὐτὸ τὸ φόρεμα εἶναι τὸ κιμονὸ μανίκι μὲ τὰ δυὸ ὀρθογώνια κομμάτια ποὺ φορμάρουν στὴν προέκτασί τους τὸ στῆθος καὶ τονίζονται μὲ ἕνα κουμπί.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Μιὰ θεατρικὴ περιοδεία ποὺ διήρκεσε τρία χρόνια καὶ ἐκάλυψε 25.000 μίλια

ΤΗΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ ΚΡΙΝΙΩΣ ΠΑΠΑ

13ον (Τελευταῖον)

'Αλλοίμονο ἂν τολμήσης νὰ προσπεράσης κάπουν στὴν οὐρά! 'Αλλὰ αὐτὸ ποιὸς τὸ διανοήθηκε ποτέ! 'Εδῶ ξεκινᾶς τὸ πρωῒ ἀπὸ τὸ σπίτι σου μὲ ἕνα σκοπὸ γιὰ ὅλη τὴν ἡμέρα: σεβασμὸ γιὰ τὸ διπλανό σου καὶ γι' αὐτὸν ποὺ βρίσκεται πρὶν ἀπὸ σένα. Κανένας δίπλα σου στὸν κινηματογράφο δὲ μυρίζει σκόρδο ἢ κρεμμύδι καὶ ποτὲ δὲ θὰ ντραπῆς γιὰ τὴν κατάντια τοῦ διπλανοῦ σου.

Τὰ τσιγάρα μέσα στὴν αἴθουσα τῆς προβολῆς ἀναβοσβύνουν στὸ μισοσκόταδο, ἀλλὰ τὸ βελοῦδο καμμιᾶς πολυθρόνας δὲν εἶναι καμένο.

'Η θέσι τῆς γυναίκας! 'Εδῶ εἶναι τὸ βασίλειό της. "Οχι μονάχα οἱ νόμοι, ποὺ λὲς κι' εἶναι φτιαγμένοι ἀπ' αὐτὴν καὶ γι' αὐτήν. Καὶ σὲ ὁποιαδήποτε διαφορὰ ἀνάμεσα σ' αὐτὴν καὶ στὸν ἄνδρα ἔχει ἐκείνη πάντα τὸ δίκιο. Σ' αὐτὸ τὸν τόπο ἡ γυναίκα δὲν ἔχει ἡλικία, δὲν ἔχει φυσικὲς χάρες. δὲν ἔχει τίποτα ποὺ ὁ διαβάτης θὰ τὴν ξεχωρίση καὶ θὰ τὴν προσέξη πιὸ πολὺ ἀπὸ μιὰ ἄλλη.

Δὲν πιστεύω νὰ γίνεται αὐτὸ ἐπειδὴ ὅλες εἶναι ὄμορφες, καλοφτιαγμένες, ψηλὲς καὶ καλοντυμένες, γιατὶ ὅσο καὶ' ἂν παραδέχθοῦμε πὼς πράγματι ἡ Αὐστραλέζα εἶναι ἡ ὡραιότερη γυναίκα τοῦ κόσμου, πάντα θὰ ὑπάρχη καὶ τὸ ποσοστὸ τῶν γυναικῶν ποὺ δὲν εἶναι ὡραῖες. 'Ωστόσο καὶ οἱ δυὸ κατηγορίες τῶν γυναικῶν ἀντιμετωπίζουν τὸν ἴδιο σεβασμὸ καὶ θαυμασμὸ ποὺ ὀφείλει τὸ ἀνδρικὸ στὸ γυναικεῖο φῦλο.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἐπιβιωμὴ μιὰ γυναίκα εἶναι νὰ πάη νὰ γεράση στὴν Αὐστραλία. Κανεὶς δὲ θὰ τῆς τὸ πῆ οὔτε κρυφὰ οὔτε φανερά. Ποτὲ σὲ καμμιὰ σχέσι ἢ δίλεμμα δὲ θὰ νομίση ὅτι πέρασε στὸ περιθώριο. Κάτσπρα μπορεῖ νὰ εἶναι τὰ μαλλιά της καὶ γιομᾶτο ρυτίδες τὸ πρόσωπό της, ὅμως κανένας καβαλιέρος σ' ἕνα χορὸ δὲ θὰ τὴν ἀφήση χωρὶς νὰ τὴ χορέψη.

Κανεὶς δὲ θὰ τὴν κακολογήση ἂν θελήση νὰ μεθύση κι' ὅλοι θὰ βροῦνε φυσικὸ τὸ νεανικὸ της ντύσιμο ποὺ συνταιριάζει τὸ κάτσπρο χρῶμα τῶν μαλλιῶν μὲ τὰ γαλάζια, τὰ τριανταφυλλιὰ καὶ τὰ πράσινα ποὺ κάνουνε φρέσκη κι' εὐκίνητη τὴ σιλουέτα της.

Ἐδῶ πρέπει νὰ ποῦμε κάτι καὶ γιὰ τὸ ντύσιμο τῶν δύο φύλων. 'Ο Αὐστραλὸς μπορεῖ νὰ πῆ πὼς ὅλη ἡ ἔγνοια του εἶναι νὰ ντυθῆ γιὰ νὰ μὴ εἶναι γυμνός. Γι' αὐτὸ δὲ μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς οἱ ἄνδρες τῆς Αὐστραλίας εἶναι κομψοί, μὲ τὴν ἔννοια ποὺ δίνουμε ἐμεῖς στὴν κομψότητα. Οἱ γυναῖκες ὅμως, αὐτὲς πιὰ δὲν εἶναι κόσμου. "Αν ἐξαιρέσουμε τὴν 'Αμερικανίλὺ πίσω. Τ' ἀσπρόρρουχά τους ἂν δὴ καἐκεῖνα τὰ τρισχαριτωμένα καπελάκια ποὺ φορέματά τους πάντοτε φρέσκα, μοντέρνα, καινούργια. 'Η Αὐστραλέζα δὲ ντύνεται ἀκριβὰ καὶ καθόλου δὲν τὴν ἐνδιαφέρει ἂν τὸ ὕφασμα θὰ κρατήση ἕνα μήνα ἢ ἕνα χρόνο. Πλημμυρίζει ὁ γυναικόκοσμος τὰ μαγαζιὰ καὶ ψωνίζει, ψωνίζει, ἀπὸ τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ. 'Αλλὰ τί μαγαζιά! Πέντε πατώματα, ὁλόκληρα τετράγωνα! 'Εννενῆντα βιτρῖνες ἕνα μαγαζί! Τί βρίσκεις ἐκεῖ μέσα; "Ο,τι θέλεις. Διακόσιες λίρες θάδινε ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ μαγαζιὰ σ' ὁποιον πελάτη θὰ ζητοῦσε κάτι καὶ δὲ θὰ τὸ εἶχε τὸ κατάστημα.

Καὶ βρέθηκε, λέγε, κι' αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ ξεύπνος Ρωμηὸς καὶ πῆγε καὶ ζήτησε κάτι ποὺ νόμιζε πὼς δὲν ὑπάρχει παρὰ μονάχα στὴν 'Ελλάδα. «Μάλιστα, τοῦ εἶπανε, περάστε νὰ τὸ πάρετε σὲ τόσες μέρες». Καὶ τοῦ τὸ βρήκανε.

Μέσα σ' αὐτὰ τὰ καταστήματα ψωνίζεις τὸ ψωμί σου, τὸ τυρί, τὴ μορταδέλα, πίνες τὴν κόκα-κόλα σου στὸ μπὰρ τοῦ μαγαζιοῦ, ἀγοράζεις τὰ παπούτσια σου, τὸ καπέλο σου, χαλιὰ γιὰ τὸ σπίτι, σκαλιστήρια, μπανιέρες, καρφιὰ, δένδρα, λουλούδια, λουκάνικα. Πίνακες, ἀντίγραφα μεγάλων ζωγράφων, σὲ καλοῦνε νὰ θαυμάσης τὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ μαγαζιοῦ καὶ στὸ ἄλλο πάτωμα, ὅλα τὰ κουζινικὰ καὶ δίπλα κρεβάτια, στρώματα, σκηνὲς, γιὰ νὰ παραβρίσης πρόγειρα τὸ καλοκαίρι, ἔκθεσι φορεμάτων καὶ... Μὲ μιὰ λέξι ὅ,τι θέλει ἡ ψυχή σου, ὅ,τι χρειάζεται τὸ σπίτι σου, θὰ τόβρης ἐκεῖ. Σ' ἕνα μονάχα μαγαζί!

Οἱ γυναῖκες, λοιπόν, ὅπως εἴπαμε, πλημμυρίζουν τὰ μαγαζιά, οἱ ἄνδρες βρίσκονται στὶς δουλειές τους καὶ τὰ παιδιά, ἀλήθεια, νὰ καὶ κάτι ποὺ εὔκολα δὲ βλέπεις στὴν Αὐστραλία, τὰ παιδιὰ εἶναι ὅλη κλεισμένα στὰ σχολεῖα. Δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ πιτσιρίκοι, νὰ πουλᾶνε τσιγάρα ἢ παστέλια. "Αδικα σκοτώνεσαι νὰ βρῆς ἕνα μικρὸ νὰ σοῦ μεταφέρη ἕνα δέμα. 'Αδύνατο νὰ βρεθῆ μέσα στὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια τῶν Αὐστραλῶν ἕνας ἄνθρωπος, μικρὸς ἢ μεγάλος, γιὰ νὰ σοῦ κάνη τὸ «βαστάζο». "Ο,τι θὰ κάνης μονάχος σου ἢ θὰ πάρης αὐτοκίνητο, μικρὸ ἢ μεγάλο, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνάγκη σου.

Καὶ στὶς πέντε, ἀκριβῶς, χωρὶς καθυστέρησι οὔτε ἑνὸς λεπτοῦ, ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος, ποὺ ἦταν μέσα στὰ μαγαζιά, στὰ γραφεῖα, ὑπάλληλοι καὶ πελάτες ξεχύνονται στοὺς δρόμους. Εἶναι ἡ ὥρα ποὺ σχολάνε. 'Από τὶς ἕξη ὡς τὶς ἑνιὰ εἶναι ἀνοιχτὲς οἱ «μπάρες», τὰ μπὰρ. Τρέχουν ὅλοι ἐκεῖ, ἀραδιάζονται στὴ σειρὰ ἢ ξαπλώνονται στὶς πολυθρόνες ποὺ ἔχουν οἱ δμορφες αἴθουσες καὶ πίνουν-πίνουν ὅ,που θὰ βγοῦνε τέλος στὶς ἑνιά, ποὺ κλείνουν πιὰ οἱ μπάρες καὶ θὰ πάρουν τρεκλίζοντας τὸ δρόμο γιὰ τὸ σπίτι τους. Πολλὲς φορὲς πέφτουν μπρούμυτα ἢ ἀνάσκελα στὰ μισὰ τοῦ δρόμου. Συναντήσαμε πολλὲς φορὲς ἄνδρες καὶ γυναῖκες ξαπλωμένους καταμεσὶς στὸ πεζοδρόμιο. Κανεὶς ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀγγίξη ἕνα πεσμένο ἄνθρωπο. 'Ο νόμος εἶναι αὐστηρὸς ἐδῶ. Δὲν εἶναι δουλειὰ τοῦ διαβάτη ν' ἀσχολῆται μ' αὐτοὺς ποὺ βρίσκονται ἔξω ἀπὸ φυσιολογικὴ κατάστασι. Εἴτε τραυματίας, εἴτε μεθυσμένος, λιποθυμος ἢ ἐπιληπτικὸς, μένει ἐκεῖ ποὺ ἔπεσε κι' οἱ διαβάτες περνάνε δίπλα του χωρὶς νὰ προσφερθοῦν νὰ βοηθήσουν. Τὸ ἀπαγορεύει ὁ νόμος! Καὶ ὁ νόμος σ' αὐτὴ τὴ χώρα εἶναι νόμος καὶ ὁ κάθε πολίτης, μικρὸς καὶ μεγάλος, εἶναι φύλακας τοῦ νόμου, γι' αὐτὸ σπάνια νὰ συναντήσης καὶ ἀστυφύλακα.

'Η τάξι τῆς χώρας βρίσκεται στὰ χέρια τῶν πολιτῶν καὶ οἱ ἀστυφύλακες, ἂν βρεθοῦν, ἐπεμβαίνουν σὲ ἔσχατη ἀνάγκη.

Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ποὺ μέθυσαν μὲ μπύρα, ποὺ εἶναι πολὺ δυνατώτερη ἀπὸ τὴ δική μας, καὶ μὲ μπράντυ; ὅσο δὲν ἐνοχλοῦν κανένα εἶναι κι' αὐτοὶ ἀξιότιμοι πολίτες. 'Αλήθεια, μὲ πόσο σεβασμὸ τοὺς φέρνονται καὶ μὲ πόση στοργή! Σὰ νἄχουν μπροστά τους μικρὰ παιδιά. "Αμα πέσουν ὅμως κάτω, γάνεται ἡ ἁρμονία, οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι ξαπλωμένοι στοὺς δρόμους καὶ τότε ὅλα ἀλλάζουν. Οἱ διαβάτες περνᾶνε δίπλα ἀδιάφοροι. Δὲν εἶναι πιὰ δουλειὰ δική τους νὰ τοὺς βοηθήσουν. εἶναι δουλειὰ τῆς ἀστυνομίας.

"Αλλο πρᾶγμα ποὺ σοῦ κάνει ἐντύπωσι εἶναι ὁ Τύπος. Οἱ ἐφημερίδες θὰ δημοσιεύσουν βέβαια τὰ νέα ὅλου τοῦ κόσμου καὶ τὴ γενικὴ πολιτικὴ κατάστασι, ἀλλὰ θ' ἀσχοληθοῦν πιὸ πολὺ μὲ τὰ σπόρ, τὸν ἱπποδρομο κι' ὅ,τι ἄλλο κάνει εὐχάριστη τὴν ὥρα τοῦ ἀναγνώστη. "Οταν γίνη κανένα ἔγκλημα οἱ ἐφημερίδες δὲν εἶναι ἐναντίον τοῦ ἐγκλιματίας καὶ δὲν τὸν ἀναφέρουν ποτὲ χωρὶς ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ὀνομά του νὰ βάλουν τὴ λέξι «κύριος». Δουλειὰ τῆς Δικαιοσύνης εἶναι νὰ τὸν δικάση καὶ νὰ τὸν καταδικάση. Δὲν εἶναι δουλειὰ τῶν ἐφημερίδων οὔτε τῆς κοινῆς γνώμης. "Οταν ἀποδειχθῆ καὶ τιμωρηθῆ γιὰ τὸ ἔγκλημά του, τότε πιὰ οἱ ἐφημερίδες μποροῦν νὰ γράψουν ὅ,τι θέλουν γύρω ἀπὸ τὴν ὑπόθεσι. Πρὸς Θεοῦ ὅμως ὄχι ψέματα ἢ νὰ προσπαθήσουν νὰ συφηνίσουν ὁποιο δήποτε πρόσωπο. Γιατὶ τότε ἔρχεται ὁ νόμος, ποὺ εἶναι πάντα μὲ τὸ μέρος τοῦ πολίτη. "Αν ἀποδειχθῆ πὼς κάποιο πρόσωπο μὲ ἔργα ἢ μὲ λόγια ἢ μέσω ἐφημερίδας προσπάθησε νὰ δυσφημήση κάποιον, αὐτὸς ὁ «κάποιος» τὸν ἐνάγει καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσι καὶ μὲ τὴ ζημιὰ ποὺ τοῦ ἔκανε ἡ δυσφήμησι μπορεῖ νὰ ζητήση ἀποζημίωσι. Γι' αὐτὸ εἶναι κι' ὅλοι τους πολὺ προσεκτικοὶ ὅταν ἐκφράζωνται γιὰ κάποιον.

"Επειτα ἄμα γίνη κάτι κάπου, κλοπὴ ἢ ἔγκλημα, ὁ νόμος δὲν ξεκινάει ἀπὸ τὴν ἴδια ἀρχὴ ποὺ ξεκινάει ὁ δικός μας: "Ολοι εἶναι ἔνοχοι ἕως ὅτου βρεθῆ ὁ πραγματικὸς ἔνοχος.

'Εκεῖ ἀντιθέτως: "Ολοι εἶναι ἀθῶοι ἕως ὅτου βρεθῆ ὁ ἔνοχος. "Αν ἕνας ὑπάλληλος μαγαζιοῦ δῆ κάποιον πελάτη νὰ παίονη κάτι κρυφὰ ἀπὸ τὸ μαγαζὶ καὶ νὰ τὸ κρύβη, πρέπει νὰ εἶναι ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ βέβαιος ὅτι δὲν πέφτει ἔξω γιὰ ν' ἀποτολμήση νὰ τὸ πῆ στὸν πελάτη. Γιατὶ ἀλλοιῶτικα θὰ βρῆ τὸ μπελά του καὶ θὰ πληρώση κι' ἀποζημίωσι στὸν πελάτη ποὺ τὸν πρόσβαλε μὲ τὴν ὑποψία του.

"Οταν φθάσαμε στὸ Σίδνεϋ, τὴ δεύτερη κι' ὅλας μέρα, μπήκαμε σ' ἕνα λεωφορεῖο. 'Ηταν ἄδειο. Μόλις καθήσαμε ἦρθε ὁ εἰσπράκτορας καὶ μᾶς εἶπε νὰ κατεβοῦμε γιατὶ τὸ λεωφορεῖο πηγαίνει στὴν ἀποθήκη. Κατεβήκαμε. Μόλις ὅμως τὸ λεωφορεῖο, ξεκίνησε, ἀντιληφθήκαμε πὼς εἴχαμε ἀφήσει σ' ἕνα κάθισμα τοῦ αὐτοκινήτου τὸ χαρτοφύλακά μας ποὺ εἴχαμε μέσα ὅλα τὰ λεφτά μας, τὰ διαβατήριά μας καὶ διάφορα ἄλλα χαρτιὰ πολύτιμα γιὰ μᾶς.

Τρέξαμε ἀπὸ πίσω, φωνάξαμε, τίποτα. Τὸ αὐτοκίνητο ἔφυγε. Πήγαμε ἀμέσως στὶς ἑλληνικὲς ἐφημερίδες, διηγηθήκαμε τὸ γεγονὸς καὶ κεῖνοι, ἀπόλυτα ἤρεμοι, μᾶς ἀπαντήσανε πὼς ἡ τσάντα θὰ βρεθῆ. 'Εμεῖς καμμιὰ ἐλπίδα δὲν εἴχαμε πὼς θὰ ξαναβροῦμε τὴν τσάντα μας. Τρέξαμε στὴν ἀποθήκη, ἦρθε τ' αὐτοκίνητο, ψάξαμε, ἡ τσάντα πουθενά. Φυσικὰ ποιὸς τσελὸς θὰ τὴν εὕρισκε μὲ τόσα λεπτὰ καὶ θὰ τὴν ἐπέστρεφε;

Πηγαίνουμε στὴν ἀστυνομία. 'Ο δεύτερος ποὺ μᾶς ρωτάει ποιοι ἦταν μέσα στὸ λεωφορεῖο, τοῦ ἀπαντᾶμε πὼς μονάχα ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ὁ εἰσπράκτορας καὶ μὲ τὴ φούρια μας τοῦ λέμε πὼς μάλλον ὁ εἰσπράκτορας θὰ τὴν εἶχε πάρει.

— Μ' ἀφοῦ τὸν ρωτήσατε καὶ σᾶς εἶπε ὄχι; μᾶς λέει ὁ ἀστυνόμος.

— Καὶ τί θέλατε νὰ μᾶς πῆ ναί; Αὐτὸς τὴν πῆρε. Πρέπει νὰ στείλετε ἀμέσως νὰ τὸν πιάσετε ὡς ὕποπτο καὶ νὰ κάνετε κι' ἔρευνα στὸ σπίτι του.

'Ο ἀστυνόμος μᾶς κυττάζει σὰ νὰ μὴ καταλαβαίνη τί τοῦ λέμε καὶ μᾶς ἀπαντάει:

— Αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ γίνη.

— Τότε πῶς θὰ βροῦμε τὴν τσάντα; Χωρὶς ἄλλο ὁ εἰσπράκτορας τὴν πῆρε.

— Θὰ βρεθῆ, μὴ ἀνησυχῆτε.

— Πῶς θὰ βρεθῆ χωρὶς νὰ τὸν συλλάβετε, χωρὶς νὰ κάνετε ἔρευνα στὸ σπίτι του; 'Εμεῖς σᾶς καταγγέλλουμε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο.

— Θέλετε νὰ τοῦ κάνετε καταγγελία;

— Ναί.

— Μὴ, πρὸς Θεοῦ, φωνάζει ὁ "Ελληνας ποὺ μᾶς συνοδεύει. "Αν δὲ βροῦν τὴν τσάντα καὶ πῆ ὁ εἰσπράκτορας πὼς δὲ τὴν πῆρε, θὰ πληρώσετε ἀποζημίωσι στὸν εἰσπράκτορα.

— 'Ωραῖα. Τί νὰ κάνουμε λοιπόν;

— Θὰ βρεθῆ.

Φεύγουμε ἀπὸ τὴν ἀστυνομία καὶ λέμε καὶ μεῖς πιὰ «θὰ βρεθῆ». 'Ο Θεὸς νὰ δώση νὰ βρεθῆ. Πέρασε ἕνα Σαββατοκύριακο ἀπραξίας. "Ολα κλειστά, οὔτε τσιγάρα δὲ βρίσκεις ν' ἀγοράσης, καὶ τὴ Δευτέρα τὸ πρωῒ μᾶς εἰδοποίησαν ὅτι ἡ τσάντα βρέθηκε. Τὴ βρῆκε ἕνας Αὐστραλὸς κι' ἀπὸ μιὰ ἑλληνικὴ ἐφημερίδα ποὺ εἶχε μέσα καταλάβε πὼς ἀνῆκε σὲ "Ελληνα καὶ τὴν πῆγε στὸ διευθυντὴ τῆς ἐφημερίδος. "Ετσι πιστοποιήσαμε, μ' αὐτὸ τὸ μικρὸ ἐπεισόδιο καὶ μὲ ἄλλα πολλὰ ποὺ μᾶς διηγήθηκαν "Ελληνες φίλοι μας, τὴν τιμιότητα τῶν Αὐστραλῶν. Σπάνια νὰ χάσης πρᾶγμα σ' αὐτὴ τὴ χώρα καὶ νὰ μὴ τὸ ξαναβρῆς.

Καὶ κάτι ἀκόμα ποὺ ἀξίζει ν' ἀναφερθῆ εἶναι τὸ περίφημο γεφύρι τοῦ Σίδνεϋ. Πρὶν ἀντικρύσω αὐτὸ τὸ τεράστιο ἔργο δὲν ἤξερα τί θὰ πῆ μηχανικὴ πρόοδος, μηχανικὸς πολιτισμός. Σὰν ἀντίκρυσα ὅμως αὐτὸ τὸν κολοσσὸ μοῦ κόπηκε ἡ ἀνατνοή καὶ θαύμασα τὸν ἄνθρωπο καὶ τὰ ἔργα του! Πάνω ἀπὸ τὴ γέφυρα ποὺ ἑνώνει τὸ λιμάνι, περνᾶνε τραῖνα, αὐτοκίνητα, τράμ καὶ ἰδιαίτερος δρόμος γιὰ τοὺς πεζούς. 'Από κάτω πλοῖα, καΐκια, ὑπερωκεάνεια. "Οταν τὸ πρωτοπέρασα κι' ἔφτασα στὴ μέση τοῦ τόξου ἡ καρδιά μου σταμάτησε καὶ λύθηκαν τὰ γόνατά μου ἀπὸ θαυμασμὸ γιὰ τὸ δυνατὸ καὶ τεράστιο αὐτὸ ἀνθρώπινο ἔργο. Τραῖνα κι' αὐτοκίνητα περνᾶνε, τὸ γιοφύρι τρέμει καὶ σὺ νοιώθεις μικρὸς, ἀδύναμος μὰ καὶ περήφανος γιατὶ ὁ δημιουργὸς αὐτοῦ τοῦ ἀριστουργήματος δὲν σοῦ εἶναι ἄγνωστος, οὔτε ξένος, εἶναι κι' αὐτὸς ἕνα μικρὸ κι' ἀδύναμο ἀνθρωπάκι σὰν καὶ σένα. "Ενα ἀνθρωπάκι ποὺ ἔφτιαξε αὐτὸν τὸ χαλύβδινο κολοσσὸ στὸ περίφημο λιμάνι τοῦ Σίδνεϋ. Γιατὶ αὐτὸ τὸ λιμάνι εἶναι τὸ δεύτερο λιμάνι τοῦ κόσμου σ' ὁμορφιὰ καὶ χωρητικότητα. 'Η φύσι γύρω καταπράσινη ὀργίζει. Δυὸ μεγάλοι βράχοι φρουροῦνε τὴν εἴσοδο τοῦ χέντς (δυὸ κεφάλια) ὅπως τὰ λένε καὶ περνώντας αὐτὰ τὰ δυὸ κεφάλια μπαίνεις στὸ θαυμαστὸ λιμάνι τοῦ Σίδνεϋ ποὺ ἀπὸ πουθενὰ δὲν καταφέρνει νὰ τὸ δῆς ὁλόκληρο. Εἶναι τόσο μεγάλο κι' ἔχει τόσους κολπίσκους, ποὺ νάνεσαι μέσα σ' αὐτό. Καὶ ὅσο κι' ἂν ψάχνης δὲν κατορθώνεις νὰ βρῆς ποιὸ εἶναι τὸ κυρίως λιμάνι.

Φεύγοντας ἀπὸ τὴν Αὐστραλία ἔχεις τὴν ἐντύπωσι πὼς πάει πιὰ ἡ Αὐστραλία... Βυθίστηκε καὶ χάθηκε γιὰ σένα ἡ μαγευτικὴ φύσι της, τὰ ὁμορφα λουλούδια της καὶ τὰ παράξενα ποὺ εἶδες σ' αὐτὴ τὴ χώρα. Τέτοια ταξίδια δὲν γίνονται εὔκολα. Πὲς πὼς ἦταν ὄνειρο τὸ ταξίδι σου στὴ μακρινὴ κι' ἄγνωστη αὐτὴ χώρα ποὺ μοιάζει μὲ τὶς χῶρες τῶν παραμυθιῶν.....

ΤΕΛΟΣ

—...Καὶ τώρα, μαμά, τί πρέπει νὰ κάνω;

Μιὰ τελευταία φωτογραφία τῆς Λουκίας μὲ ἰδιόχειρη ἀφιέρωσι στὴ εὐναίκα».

ΛΟΥΚΙΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΟ ΚΑΙ ΙΔΙΟΜΟΡΦΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΤΗΣ ΤΑΛΕΝΤΟ

Μὲ ξεχωριστὴ χαρὰ καὶ συγκίνησι παρακολουθήσε τὸ ἑλληνικὸ καὶ Βιεννέζικο κοινόν, τὸ ρεσιτὰλ χοροῦ τῆς κ. Λουκίας ποὺ δόθηκε στὶς 28 'Απριλίου στὴ Mozartsaal τοῦ Konzerthaus Στὸ πρόγραμμα ἐρμηνεύει ἡ κ. Λουκία τὶς διάφορες μορφὲς τῆς Ντέδα Μούρτι (ἰνδιάνικη λατρεῖ μουσική), παρουσιάζεται ἐπίσης ὡς 'Ηλέκτρα (μουσικὴ Παλλαδίου), ὡς Σαλώμη (ἑβραϊκὴ λατρεῖ μουσική), ὡς Κασσιανή (μουσικὴ Δ. Μητροπούλου, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ γνωστὸ ἐκκλησιαστικὸ ὕμνο), ὡς Γιέρμα (μουσικὴ Νίν), ὡς Τρισεύγενη (μουσικὴ Α. Κουνάδη) καὶ σ' ἕνα ἑλληνικὸ χορὸ (βασισμένο σὲ μοτίβα λαϊκῶν μας χορῶν).

Τὸ ὅλο πρόγραμμα ἀποδόθηκε ἀπὸ τὴν κ. Λουκία μὲ τέχνη ἐξαιρετική. Μὲ ἐμπνευσμένες μιμητικὲς κινήσεις, ἁπέδωσε στὴ Ντέδα Μούρτι, τὸν τύπο τῆς συζύγου καὶ τῆς ἰδανικῆς ἀγαπημένης. Μὲ χαρακτηριστικὲς ἐκφραστικὲς χειρονομίες καὶ μὲ ἀσύγκριτη μιμητικὴ ἔκφρασι, κατώρθωσε νὰ ἐξωτερικεύση τὴν ἐκδικητικὴ μανία τῆς 'Ηλέκτρας. Στὴν Κασσιανή, ὄχι μόνο δημιούργησε τὴν καταθλιπτικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ μοναστηριοῦ, μὰ καὶ μὲ πολλὴ ἐπιτυχία ἁπέδωσε τὴν ψυχικὴ διαμάχη τῆς ἐρωτευμένης κοπέλλας καὶ τῆς ἐπιφανειακὰ ἡσυχασμένης μοναχῆς, ὅπως καὶ τὴν ἀγρια αἰσθησιακὴ μὰ καὶ ἐκδικητικὴ λαχτάρα τῆς Σαλώμης. 'Επίσης στὴν Τρισεύγενη, μὲ ἀνάλαφρες καὶ αἰθέριες κινήσεις ἁπέδωσε τὴ μεταμόρφωσι τῆς νεράιδας σὲ κοινὴ θνητή. Στὸ δὲ ἑλληνικὸ χορὸ ἦταν πραγματικὰ ἀμίμητη.

Τὸ ρεσιτάλ, ἐκτὸς ἀπ' τοὺς Βιεννέζους ἐτίμησε ὁ πρέσβυς τῆς 'Ελλάδος κ. Τζαμαρίας μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ ὑποπρόξενος κ. Λυμπερόπουλος, ὁ ἀρχιμανδρίτης Δρ. Τσίτερ καὶ πολλοὶ ἀπ' τὴν ἑλληνικὴ παροικία.

Πέντε χρονῶν παιδάκι ἦταν ἡ Λουκία ὅταν ἄρχισε χορό. Χρόνια καλλιεργεῖται τὸ ταλέντο τοῦ ἐξαιρετικοῦ παιδιοῦ μὲ τὶς Ραϋμὸν καὶ Πράτσικα. Στὴ Βιέννη ἔρχεται τὸ 1935 καὶ σπουδάζει χορὸ γιὰ ἕνα καλοκαιρινὸ κούρ. Συνεχίζει ἐπὶ τρια χρόνια στὴ Δρέσδη μὲ τὴν Παλούκα. Τὸ 1938 ἀνέλαβε ὡς χορογράφος γιὰ ἀρχαῖες τραγωδίες στὸ 'Εθνικό μας Θέατρο. Τὸ 1940 μὲ τὴν ἵδρυσι τῆς Λυρικῆς μας Σκηνῆς προσελήφθη ὡς χορεύτρια καὶ χορογράφος. Τὸ 1947 ταξιδεύει στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες τῆς 'Αμερικῆς καὶ σπουδάζει κλασσικὸ μπαλέτο. Ἐπίσης ἐθνικοὺς χοροὺς μὲ τὴ Μ. Ντούνκαν, ὅπως καὶ μοντέρνους ἐκφραστικούς, μὲ τὴ διάσημη Μάρθα Γκράχαμ. Μὲ τὴν ἐπιστροφὴ της στὴν 'Ελλάδα, ἀνέλαβε τὴ θέσι της στὴ Λυρικὴ Σκηνὴ καὶ ἱδρύει τὸ παιδικὸ μπαλέτο, τὸ ὁποῖο καὶ διευθύνει. "Ως χορογράφος τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, ἔχει χορογραφήσει τὰ δράματα: «'Αντιγόνη», «Πέρσαι», «'Ιφιγένεια», «Εκάβη», «Ηλέκτρα». Ἐπίσης τὶς δπερες: «Κάρμεν», «Αἰντὰ», «Ριγκολέττο», «Τραβιάτα», «Μανὸν», «Παραμύθια τοῦ "Οφμαν», «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις», «Ζητιάνος φοιτητής».

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΝΕΑ ΜΑΜΑ: — "Ολα αὐτὰ ποὺ μοῦ γράφετε εἶναι σωστὰ καὶ πρέπει νὰ γίνουν. Ἐπίσης εἶναι καιρός. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸν μαιευτήρα, διότι εἶναι τόσα πολλὰ ποὺ πρέπει νὰ παρακολουθηθοῦν ἀπὸ τὸν εἰδικὸ γιατρό, μέχρι τοῦ τοκετοῦ σας.

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ Κ. Θ.: — Νὰ κάνετε μιὰ ἐξέτασι γιὰ ἀμοιβάδες καὶ σὲ περίπτωσι ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως, νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ γυναικολόγο. Πιθανὸν νὰ ὀφείλονται τὰ συμπτώματα αὐτὰ σὲ πάθησι τῶν ἔσω γεννητικῶν ὀργάνων καὶ κυρίως τῶν, σαλπίγγων.

ΑΡΧΑΡΙΑ Τ.Π.: — Τὶς ἡμέρες ποὺ γράφετε 11 ἕως 17 εἶναι θεωρητικῶς τουλάχιστον οἱ ἡμέρες τῆς γονιμοποιήσεως. 'Αλλὰ ὑπάρχουν πάντοτε καὶ ἐξαιρέσεις. Πάντως κατὰ ἕνα μεγάλο ποσοστὸ εἶναι ὀρθὴ ἡ τακτικὴ αὐτὴ τῆς προφυλάξεως. Στὶς ἄλλες ἐρωτήσεις εἶναι ζητήματα ὑγιεινῆς καὶ ἐπιθυμίας. "Οσο γιὰ τὸ ὀσφρα δὲν παίζουν κανένα ἀπολύτως ρόλο.

ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΟ ΚΟΡΜΙ: — Σᾶς συνιστῶ ἐνέσεις **Estro prol** ("Εστρο - πρόλ) πέντε, ἡμέρα παρ' ἡμέρα μία. 'Εὰν δὲν σᾶς εἶναι εὔκολο νὰ κάνετε ἐνέσεις, τότε θὰ περιορισθῆτε στὰ χαπάκια προζυνόν, ὀρμονάλ, ὀβοτσικλὶν κ.λ.π. ἐὰν δὲν ἔχετε ἀποτέλεσμα, τότε πρέπει χωρὶς χρονοτριβὴ νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸν μαιευτήρα.

ΝΤΟΡΙΝΤΑ: — Οἱ ἡμέρες εἶναι μεταξὺ τῆς 11ης καὶ 17ης ἀπὸ τῆς 1ης ἡμέρας τῆς περιόδου, ὅταν ὑπάρχει κανονικὴ περίοδος, ἀνὰ 28 ἢ 30 ἡμέρες.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: — Πρέπει νὰ κάνετε μικροβιολογικὴ ἐξέτασι τῶν ὑγρῶν διὰ τριχομονάδες διότι τὰ συμπτώματα πολὺ ὁμοιάζουν μὲ αὐτὰ ποὺ προκαλοῦν οἱ τριχομονάδες. 'Ανάλογα δὲ μὲ τὴν ἀπάντησι θὰ κανονισθῆ καὶ ἡ θεραπεία σας.

ΧΑΛΑΝΔΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑ Φ. — Οἱ ἡμέρες εἶναι γνωστὲς, ὅπως ἀπαντῶ καὶ σὲ ἄλλες κυρίες, μὲ τὶς ἴδιες ἐρωτήσεις. Οἱ κολπικὲς πλύσεις μὲ ὀξινο περιεχόμενο, εἶναι πολὺ καλές.

ΑΓΝΩΣΤΗ Χ. Ἐ ν τ α ῦ θ α: — Εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐξέτασις ἀπὸ γυναικολόγο ἰατρὸ γιὰ νὰ ἐξακριβωθῆ μήπως ὑπάρχη πολύποους, ὄγκος κ.λ.π. Μέχρις ὅτου ὅμως ἐπισκεφθῆτε τὸ γιατρό, μπορεῖτε καὶ πά

ΜΑΡΙΑ ΒΑΛΕΦΣΚΑ

13ον (Τελευταῖον)

— Μὰ τί θὰ κάνη ἡ Εὐρώπη, Μεγαλειότατε; "Ολοι οἱ συνηγωνεμοι μο ἄρχες συνεδριάζουν ἀκόμα στὴ Βιέννη. Τὰ στρατεύματά τους εἶναι ἔτοιμα. Θὰ ἐπιπεσουν ἀπάνω σας, πρὶν ἐσεῖς προφθάσετε ἀκόμα νὰ ἑτοιμασθῆτε

— "Οχι Μαρία, εἶναι δύσκολο ν' ἀποφασίσουν ἕνα καινούργιο πόλεμο ὅταν δοῦν ὅτι ἡ Γαλλία μ' ἐπευφημεῖ. 'Εξ ἄλλου ὁ αὐτοκράτορας τῆς Αὐστρίας εἶνα πεθερός μου. 'Ο Τσάρος ἦταν φίλος μου, μπορεῖ νὰ ξανάρθη μὲ τὸ μέρος μου. 'Η Πρωσσία θὰ ὑποκύψη. Μένει ἡ 'Αγγλία, ὁ παντοτεινὸς ἐχθρός μου. Μὰ θ' ἀναγκασθῆ κι' αὐτὴ νὰ μὲ ἀναγνωρίση.

'Η Μαρία μολονότι πιστεύει στὸ Ναπολέοντα, ἀκόμα καὶ νικημένο, ἀνησυχεῖ :

—Δὲν εἶναι πολὺ νωρὶς ἀκόμα γιὰ τὴν πραγματοποίησι ἑνὸς τέτοιου σχεδίου; "Αν περιμένετε...

—Δὲν μπορῶ πιὰ νὰ περιμένω.

'Ο Ναπολέων σιωπᾶ, σταυρώνει τὰ χεριὰ του πάνω στὸ στῆθος του καὶ σκέπτεται...

'Ασφαλῶς, αὐτὴ τὴ στιγμή, ὁ ἔρωτας εἶναι μακρυὰ ἀπὸ αὐτὸν τὸν μεγάλο παίκτη τῆς ἱστορίας. Τὸνειρό του γιὰ δόξα καὶ ἰσχὺ τὸν ἔχει κυριεύσει καὶ πάλι. 'Η Μαρία τὸ νοιώθει, καὶ δὲν πληγώνεται. Τὸν ἀγαπάει ἀρκετὰ γιὰ νὰ τὸν καταλαβαίνη.

'Ο Ναπολέων σκέπτεται πάντοτε. 'Εκεῖνη βγάζει ὅλα της τὰ κοσμήματα καὶ τ' ἀφίνει πάνω στὸ μικρὸ τραπέζι. 'Ο Ναπολέων τὴ βλέπει.

—Τί κάνεις;

—Σᾶς χρειάζονται χρήματα, κι' αὐτὰ τὰ κοσμήματα μοῦ εἶναι περιττά. Πάρτε τα. Θὰ μοῦ δώσετε ἄλλα, ἀργότερα πιὸ ὡραῖα...

—"Οχι, Μαρία, λέει ὁ αὐτοκράτορας σὲ ἔντονο ὕφος, δὲν θέλω. Εἶσαι φτωχή. Δὲν μπόρεσα νὰ κάνω τίποτα γιὰ σένα καὶ γιὰ τὸ γυιό σου.

—Γιατὶ θέλετε νὰ μοῦ στερήσετε τὴ μόνη χαρὰ ποὺ μπορεῖ ἀκόμα νὰ μὲ παρηγορήση γιὰ τὸν καινούργιο χωρισμό μας; Θὰ εἶναι ἡ πιὸ ἀκριβὴ ἀνάμνησι τῆς ζωῆς μου, ἡ πιὸ ὄμορφη κληρονομιὰ γιὰ τὸ παιδί μας...

'Η τόση ἀνωτερότητα τῆς Μαρίας συγκινεῖ τὸν αὐτοκράτορα. 'Η θυσία της τὸν κάνει νὰ ξεχάση γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ στρατιωτικὰ καὶ πολιτικά του σχέδια κι' ἡ παληά του ἀγάπη πλημμυρίζει τὴν ψυχή του.

Σηκώνεται καὶ τὴν παίρνει στὴν ἀγκαλιά του. Φιλάει τὸ ξανθὸ της κεφάλι πάνω στὸ ὁποῖο τρέχουν τὰ δάκρυά του.

—Δέχομαι, Μαρία.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ δὲν θέλουν νὰ μιλήσουν.

Κατόπι αὐτὸς ξεσφίγγει τὰ χέρια του.

—'Αναπαύσου, τώρα. 'Η μέρα ἦταν κουραστική. Χαμογέλασέ μου, μὴν μὲ κυττᾶς μὲ τέτοια μάτια. Δὲν θέλω νὰ σὲ βλέπω λυπημένη. Νάξερες πόσο σὲ ζηλεύω. Θὰ ξαναδῆς τὴ Γαλλία πρὶν ἀπὸ μένα! Θὰ μὲ περιμένης ἐκεῖ, Μαρία...

'Ασφαλῶς καὶ θὰ τὸν περιμένη. Τί ἄλλο ἔκανε σ' ὅλη της τὴ ζωὴ ἀπὸ τὸ νὰ περιμένη; Περίμενε τὸν ἔρωτα, περίμενε τὸ παιδί, περίμενε τὴν ἀπελεύθερωσι τῆς χώρας της. Τρυφερή, ἀνήσυχη, πιστή, θὰ περιμένη ἄλλη μιὰ φορά....

Στὸ κατώφλι τῆς κάμαρας ὁ Ναπολέων χαϊδεύει τὰ μαλλιά της.

— Μαρία, μικρή μου Μαρία, μὴ φοβᾶσαι. Θὰ περάσουμε ἀκόμα ὡραῖα χρόνια!

'Ωραῖα χρόνια!

'Αλλοίμονο! 'Η Μαρία δὲν πρόκειται νὰ ξαναδῆ τὸ Ναπολέοντα. Γιὰ ἑκατὸ μέρες ὁ μεγάλος Κορσικανὸς προσπαθεῖ ν' ἀποκτήση καὶ πάλι τὴν εὐνοια τῆς Μοίρας. Μὰ τὸ ἄστρο του ἔχει δύσει ὁριστικά. Ποὺν συμπληρωθοῦν τέσσερες μῆνες ὁ πρώην κυρίαρχος τοῦ κόσμου βρίσκεται αἰχμάλωτος κι' ἀπομονωμένος σ' ἕνα μικρὸ νησί, χαμένο στὸν 'Ατλαντικὸ Ὠκεανό, τὴν 'Αγία 'Ελένη. 'Εκεῖ κανένας πιὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν δῆ, κανένας δὲ μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνήση μαζί του. 'Ο προορισμὸς τῆς Μαρίας στὴ ζωὴ ἔχει τελειώσει. Δὲν ἔχει πιὰ κανένα σκοπὸ νὰ μένη σ' αὐτὸ τὸν κόσμο. 'Ο μοναδικὸς ἄνθρωπος ποὺ ἀγάπησε στὴ ζωή της καὶ ποὺ γι' αὐτὸν θυσίασε τὰ πάντα, εἶναι σχεδὸν νεκρός. Κι' ἔπειτα ἀπὸ τρία χρόνια, ἡ ὡραία Πολωνέζα, μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιὰ καὶ τὰ μεγάλα γαλάζια μάτια, ἀρωσταίνει βαρειὰ καὶ πεθαίνει. Πρὶν κλείση γιὰ πάντα τὰ μάτια της στὸ φῶς, δυὸ λέξεις πρόφεραν τὰ χείλη της: Πολωνία καὶ Ναπολέοντα. Οἱ δύο μεγάλες ἀγάπες τῆς ζωῆς της.

ΤΕΛΟΣ

ΦΘΗΝΗ ΑΓΟΡΑ

ΑΙΟΛΟΥ 90

ΣΕΝΤΟΝΙΑ μεγάλα ..... Δρχ. 45.000
Μαξιλαροθῆκες .. 9.000
Τραπεζομάνδηλα
μὲ 6 πετσέτες φαγητοῦ μόνον Δρχ. 20.000

ΦΘΗΝΗ ΑΓΟΡΑ

ΑΙΟΛΟΥ 90

ΙΡΙΣ

Ladas

COLD CREAM

Εἶδιπ ψρέμα διά ἔνρα δέρματα

ΕΓΚΡ. ΥΠ. ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Παθολογία — Παιδιατρική

ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΙΚΕΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Οἱ ὑπερβολικὲς ζέστες εἶναι ἀπὸ τὶς αἰτίες τὶς πιὸ εὐνοϊκὲς νὰ μᾶς προκαλέσουν, ἰδίως στὰ παιδιά, μιὰ δυσπεψία μὲ διάρροια.

Βέβαια δὲν εἶναι πολλὲς φορὲς μόνον οἱ ζέστες. Τὴν περασμένη Κυριακή, πηγαίνοντας ἐκδρομὴ πρὸς τὸ Πόρτο Γερμενὸ καὶ βλέποντας κάπου, σὲ μιὰ καταπράσινη, πευκόφυτη, κοιλάδα, μιὰ ἐπιγραφὴ «πωλεῖται πρόβειο γιαούρτι», κατεβήκαμε ἀπ' τ' ἀμάξι μας καὶ ζητήσαμε νὰ δοῦμε ὄχι μόνο τὸ γιαούρτι, ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους καὶ τὰ ὄργανα «παρασκευῆς τυροκομικῶν προϊόντων». Δισεκατομμύρια ὅμως μυιγες ἐσκέπασαν αὐτοκίνητα καὶ ἀνθρώπους, ἐνῶ βρώμα καὶ δυσοδία ἀναδίδονταν γύρω ἀπὸ μεγάλα ἐρώμικα καζάνια, ἄλλα ἄδεια, ἄλλα γεμάτα τυρόγαλα, ὅπου ἐκολύμπαγαν χιλιάδες μυῖγες καὶ πρὸς ἀνακούφισί μας, ὄχι λίγες χιλιάδες πνιγμένες ἔκαναν μαύρη κρούστα! 'Εκεῖ, στὴ βρώμα αὐτή, ἑστράγγιζαν οἱ σακκοῦλες μυτζήθρας, ποὺ οἱ ἐπιχειρηματίες, τρεῖς ἀδελφοὶ τσομπαναράσιοι θὰ μετέφεραν τὴν ἑπομένη, στὰ ψυγεῖα τῶν 'Αθηνῶν γιὰ τὴν κατανάλωσι.

Δὲν εἶναι, λοιπόν, μόνον οἱ ζέστες ποὺ προκαλοῦν τὶς γαστρεντερικὲς ἀνωμαλίες, ἀλλὰ καὶ τὸ 'Αφρικανικὸ ὀγειονομικὸ σύστημα.

Τὰ περιστατικὰ καθαυτὸ θερμοπληξίας δὲν εἶναι σπάνια, μὲ ὑπεροξεία ἐξέλιξι, πυρετὸ ἔντονο, ἐμέτους, διάρροια, ποὺ μπορεῖ καὶ νὰ λείπη, μηνιγγιτικὰ φαινόμενα, παραλήρημα, ἠμικωματώδη κατάστασι ἢ κῶμα πραγματικό, κάποτε γενικευμένους σπασμούς. Ἰδιαίτερα, στὴ θερμοπληξία αὐτὴ προδιαθέτονται τὰ μωρὰ ποὺ δὲν τρέφονται μὲ μητρικὸ γάλα.

'Η προφύλαξι τῶν μικρῶν ἀπὸ τέτοια χτυπήματα συνίσταται στὸ νὰ τὰ ἔχουμε πολὺ ἐλαφρὰ ντυμένα, νὰ μὴ τοὺς φοροῦμε κατὰ τὶς ζέστες φορέματα ἀπὸ καουτσοὺκ ἢ νάϋλον, καὶ νὰ περιορίζουμε τὸ ντύσιμό τους σὲ μιὰ ἁπλῆ σεμιζέτα. Τὸ δωμάτιό ὅπου ζῆ τὸ παιδὶ νὰ τὸ ἀερίζουμε πολὺ τακτικά, μέσα κεῖ νὰ μὴ μαγειρεύουμε οὔτε νὰ κάνουμε μπουγάδα, καὶ νὰ μὴ σιδερώνουμε. Νὰ τὸ βροσίζουμε.

Τὰ καθημερινὰ χλιαρὰ λουτρὰ 33ο βαθμῶν καὶ τὸ ρίξιμο σ' ὁλόκληρο τὸ κορμὶ τοῦ παιδιοῦ βροστεροῦ νεροῦ, κάνουν πολὺ καλό. "Οταν ὁ καιρὸς εἶναι ζεστὸς καὶ βαρύς, δίνουμε στὸ παιδὶ τσάϊ μὲ λίγη ζάχαρη ἢ λίγη ζαχαρίνη, τόσο στὰ ἐνδιάμεσα τῶν γευμάτων ὅσο καὶ στὸ φαΐ του. Στὶς μεγάλες τέτοιες ζέστες, καλὸ εἶναι νὰ περιορίζουμε κάπως τὸ πολὺ φαγητό του.

Γιὰ θεραπεία συνιστοῦμε λουτρὰ βροσερὰ, περιτυλίξεις μὲ σεντόνι βρεμένο μὲ νερὸ θερμοκρασίας τοῦ δωματίου, χορήγησι μπόλικου νεροῦ καὶ πρόσκλησι τοῦ γιατροῦ γιὰ τὰ χειρότερα.

Στὰ μεγαλύτερα παιδιὰ γαστρικὲς διαταραχές, τὸ καλοκαίρι ἰδίως, ἔχουμε ἀπὸ καταχρήσεις ζαχαρωτῶν, φρούτων, φαγητῶν μὲ πολλὰ λίπη, φαγητῶν χαλασμένων κλπ. Μπορεῖ ὅμως νἄχουμε καὶ μιὰ τέτοια κατάστασι ἐξ αἰτίας μιᾶς γρίππης, μιᾶς ὑλαρᾶς, κλπ. 'Απότομα σημειώνεται ἡ ἔναρξι μὲ κακοδιαθεσία, ἀναγοῦλες, ἐμέτους, κωλικοὺς καὶ διάρροια. Μπορεῖ νἄχουμε πυρετὸ καὶ κατάπτωσι, πολλὲς φορὲς σοβαρή. 'Η θεραπεία εἶναι κρεβάτωμα τουλάχιστο τὴν πρώτη μέρα. Ὑγρὲς θερμὲς κομπρέσες στὴν κοιλιὰ καὶ διόλου, χωρὶς τὴ συμβουλὴ τοῦ γιατροῦ, καθάρσιο. 'Ο γιατρὸς πρέπει νὰ κληθῆ τὸ ταχύτερο. 'Επὶ 12—15 ὧρες τσάϊ, νερὸ ἀλκαλικό. "Υστερα λαπά, μῆλο τριμμένο ἢ σούπα καρότων. Τὴ δεύτερη μέρα τσάϊ χωρὶς γάλα, μῆλα τριμμένα ἢ κομπόστα ἢ μπανάνες περασμένες καὶ παξιμάδια. Τὸ μεσημέρι πατάτες καὶ καρότα περασμένα, χωρὶς γάλα, χωρὶς βούτυρο, πουρὲ πατάτες μὲ καρότα ἢ ἀκόμη ρύζι, χωρὶς βούτυρο, χωρὶς γάλα. Τὴν τρίτη μέρα ὅπως τὴ δεύτερη, μὲ προσθήκη λίγου καλοῦ ἀσπρου τυριοῦ (ὄχι σὰν ἐκεῖνο ποὺ εἴδαμε νὰ κάνουν ἀνάμεσα Οἰνόης καὶ Μάντρας 'Ελευσίνας) μεσημέρι. καὶ βράδυ. Τὴν τέταρτη μέρα, τὰ μῆλα ξυμένα καὶ οἱ μπανάνες λιωμένες παίζουν τὸν πρῶτο ρόλο. Στιγὰ-στιγὰ ξαναμπαίνουμε στὶς ἄλλες τροφὲς, ἀποφεύγοντας τὸ γάλα, τὸ βούτυρο, τὰ λίπη, τὰ καρπολάγανα. Μετὰ 6 — 8 μέρες ξαναγυρίζουμε στὸ συνηθισμένο μας τρόπο διατροφῆς.

Φάρμακα; 'Ο γιατρός σας μόνον εἶναι ἁρμόδιος καὶ ἂν τοῦ χρειάζωνται καὶ αὐτοῦ. Κυρίως ἢ δίαιτα εἶναι ποὺ θὰ κάνη καλὰ τὸ παιδί σας. Καλύτερα ὅμως εἶναι νὰ τὸ προσέχετε γιὰ νὰ μὴ ἀρρωστήνη. Γιατὶ πολλὲς φορὲς οἱ γαστρεντερικὲς αὐτὲς καταστάσεις ὑποτροπιάζουν, ξανάρχονται, χρονίζουν. Καὶ βέβαια. Οἱ συνέπειες δὲν εἶναι ἀκίνδυνες.

Τώρα, μερικὰ γιὰ τὴν καροτόσουπα ποὺ ἀναφέραμε. Χάρι στὴν ἀφθονη πεκτίνη, ἡ σούπα τῶν καρότων εἶναι θαυμάσιο διαιτητικὸ μέσο γιὰ τὴ θεραπεία τῶν διαρροιῶν τοῦ μωροῦ, τόσο ἀπ' ἀφορμὴ μιὰ δυσπεψία, ὅσο καὶ μιὰ ἐντερικὴ λοιμωξι (ἐντεροῖτιδα, δυσεντερία, κωλίτιδα). 'Η καροτόσουπα δίνεται σὲ κάθε ἡλικία, ἀπὸ τὶς πρῶτες μέρες τῆς ζωῆς. Ἰδίως σὲ περιπτώσεις βαρειᾶς τοξικῆς δυσπεψίας (παιδικὴ χολέρα). Νὰ πῶς ἑτοιμάζεται αὐτὴ ἡ σούπα. Καθαρίζουμε καὶ κόβουμε σὲ κομμάτια 500 γραμμάρια καρότα καὶ τὰ βράζουμε μὲ μιὰ λίτρα νερὸ, ὥσπου νὰ μαλακώσουν ὁλότελα. Αὐτὸ χρειάζεται βράσιμο μιὰ-δυὸ ὧρες. "Υστερα ὅλη τούτη τὴ σούπα τὴν περνοῦμε ἀπὸ μιὰ κόσκινο ἢ τούλι (ἂν χρειάζεται 2 — 3 φορὲς). Μὲ βρασμένο νερὸ ποὺ προσθέτουμε στὴν κατσαρόλα ξαναφέρνουμε στὸ ἴδιο ἐπίπεδο τῆς μιᾶς λίτρας καὶ προσθέτουμε 3 γραμμάρια ἁλάτι ψιλό. Διατηροῦμε σὲ βροσερὸ μέρος ἢ καλύτερα στὴν παγωνιέρα καὶ χρησιμοποιοῦμε στὶς 24 ὧρες ποὺ μᾶς ἐρχονται. Οἱ θερμίδες ποὺ περιέχονται στὴ λίτρα αὐτὴ καροτόσουπας εἶναι 225. Δίνουμε ποσότητα ποὺ ἀναλογεῖ στὴν ἡλικία καὶ τὸ βάρος τοῦ παιδιοῦ. Περίπου 200 γραμματὰ κιλὸ βάρους χωρὶς νὰ ξεπεράσουμε τὰ χίλια γραμ. ἡμερησίως, ὥσπου νὰ παρουσιαστοῦν οἱ πρῶτες κενώσεις καρότων, τὴ 2η ἢ 3η μέρα. Τότε προοδευτικὰ ἀρχίζουμε τὸ γάλα ἢ τὸ ξυνόγαλα. 'Αλαττώνοντας ὁλοένα τὴν καροτόσουπα μέχρις ὅτου φτάσουμε σὲ 5—6 μέρες, τὴν κανονικὴ μερίδα ἀπὸ γάλα ἢ ξυνόγαλα.

Γιὰ τὶς διάρροιες τῶν παιδιῶν πολὺ καλὸ κάνουν καὶ οἱ σοῦπες ἀπὸ χαοούπια, καὶ ποὺ ἀλευροποιημένα, χωρὶς τὰ κουκούτσια ἐννοεῖται, μᾶς προσφέρουν ἐξαίρετη σούπα, ὅπως καὶ τὰ καρότα, ἀντιδιαρροϊκή.

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ Τ' ΑΠΡΙΛΗ!..

ΕΝΑ ΕΞΩΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Εἶχε μόλις ροδίσει ἡ αὐγὴ ὅταν τὸ καταδρομικὸ μας μπῆκε στὸ λιμάνι τοῦ Τόκιο. Βδομάδες ὁλόκληρες δὲ βλέπαμε παρὰ οὐρανὸ καὶ θάλασσα. Γι' αὐτὸ, κάναμε σὰν παιδιὰ ἀπ' τὴ χαρά μας ποὺ θὰ πατούσαμε τὸ πόδι μας στὴν ἐξωτικὴ αὐτὴ χώρα μὲ τὰ μυτερὰ ἡφαίστεια, τὰ γραφικὰ τοπία της καὶ τὶς γοητευτικὲς γκέϊσσες!... Καὶ ἡ χαρά μας ἔγινε ἀκόμη μεγαλύτερη ὅταν μάθαμε πὼς τὴν ἄλλη μέρα θὰ γινόταν ἡ περίφημη ἑορτὴ τῶν Κερασιῶν. (Περιττὸ νὰ προσθέσω ὅτι ἡ ἱστορία αὐτὴ ποὺ σᾶς διηγοῦμαι ἔγινε λίγα χρόνια πρὶν ἀπ' τὸν τελευταῖο πόλεμο).

Γεμάτος ἀνυπομονησία κατέβηκα στὴν καμπίνα μου καὶ ἄρχισα νὰ ἑτοιμάζουμαι. Σκεπτόμουν ὅτι ἤτανε μιὰ ἀνέλπιστη χαρὰ τὸ νὰ φτάση κανεὶς τὴν Ἰαπωνία καὶ μάλιστα τὴν παραμονὴ τῆς Ἑορτῆς τῶν Κερασιῶν. Ἡ ὁμορφιὰ τῆς ἀνθισμένης φύσεως ἦταν κάτι τὸ ἀσύλληπτο. Κι' ἐνῶ ἀπολαμβάναμε ὅλοι μαζὶ τὸ μεγαλεῖο ποὺ ἐξυχύνονταν ἀπὸ τὴ ρόδινη βάσι τοῦ ἡφαιστείου Φουζὲ, ἐγὼ διεπιστώσα πὼς προτιμοῦσα νὰ θαυμάζω τὸ ἀλαβάστρινο πρόσωπο τῆς δίδος «Χαμόγελο τ' 'Απρίλη» ποὺ θεϊκὰ ὁμορφη φανταζε μέσα στὸ μπλὲ μεταξωτὸ κιμονό της.

Στὸ τέλος τῆς βραδυᾶς βρεθήκαμε πάλι μὲ τὸ Ζὰκ στὸ πλοῖο. "Ημουν ἀκουμπισμένος στὴ γέφυρα κι' ἐκεῖνος πλάϊ μου μουρμούριζε:

— 'Αδιόρθωτε ὀνειροπόλε, δὲν εἶναι τάχα καλύτερα μιὰ περιπέτεια σὰν αὐτὴ νὰ τελειώνη ἐως ἐδῶ;

Εἶχε παρακολουθήσει τὶς σκεψεὶς μου καὶ βλέποντάς με ἑτοιμο νὰ γυρίσω τὴν ἀνθισμένη αὐτὴ σελίδα θέλησε νὰ μ' ἐμποδίση.

Τὴν ἑπομένη ἐνῶ περιφερόμουν μόνος στὴ συνοικία τοῦ Νιουμάσι, ἕνα χαμίνι μὲ τράβηξε ἀπὸ τὸ σακκάκι καὶ μοῦ ἔδαλε στὸ χέρι ἕνα χαρτί. "Ηταν ἕνα σύντομο σημείωμα μὲ τὸ ὁποῖο τὸ «Χαμόγελο τ' 'Απρίλη» μὲ προσκαλοῦσε γιὰ ἕνα φλυτζάνι τσάϊ στὸ σπίτι της.

Στὶς πέντε ἡ ὥρα τὸ ἴδιο ἀπόγευμα, ἔμπαινα στὸ σαλόνι τοῦ μοντέρνου σπιτιοῦ της. 'Η μικρὴ Μουσμὲ μὲ ὑποδέχθηκε μ' ἕνα πολυτελέστατο μῶβ κιμονὸ καὶ μ' ἔβαλε νὰ καθήσω πλάϊ της. "Ημαστε μόνοι. 'Εκείνη σερβίριζε μὲ μικρὲς χαριτωμένες κινήσεις τὸ τσάϊ κι' ἐγὼ κύτταζα τὸ περιβάλλον ποὺ ζοῦσε. "Ηταν γεμάτο κομψοτεχνήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ καλύτερο ἦταν αὐτή. Μὴ μπορώντας νὰ ἐκφράσω μὲ λόγια αὐτὸ ποὺ αἰσθανόμουν, τὴν πῆρα στὰ χέρια μου. Φοβόμουν μήπως τὴν κάμω νὰ θυμώση ἀλλὰ εἶδα μὲ ἄπειρη χαρὰ νὰ μοῦ προσφέρη τὰ ὁλόδροσα κεράσια τῶν χειλιῶν της...

★

'Η εὐτυχία μας κράτησε ἀκοιβῶς μιὰ ἑβδομάδα. "Ενα βράδυ πηγαίνοντας σπίτι της, εἶδα ἀπὸ μακρυὰ τὸν διερμηνέα ποὺ μᾶς εἶχε συνοδεύσει στὸν πρῶτο μας περίπατο. Θέλησα νὰ πλησιάσω, ἀλλὰ βλέποντάς τον νὰ αὐξηθῆ ξωπρὰ μ' ἕνα "Αγγλο, σκέφθηκα ν' ἀπομακρυνθῶ. Τὸ ὄνομα ὅμως «Χαμόγελο τ' 'Απρίλη» μὲ κάρφωσε στὴ θέσι μου. Δίχως νὰ θέλω καὶ μὲ καρδιὰ σφιγμένη ἔμαθα τὸ μυστικό της. "Ητανε Γαλλίδα. 'Ο πατέρας της εἶχε πανδρευθῆ μιὰ ἀριστοκράτισσα Γιαπωνέζα καὶ τὸ «Χαμόγελο τ' 'Απρίλη» μιλοῦσε τὰ γαλλικὰ τὸ ἴδιο καλὰ ὅσο κι' ἐγώ. 'Αποκαρδιωμένος ἀπὸ τὴν ὑποκρισία της, τῆς ἔστειλα ἕνα γράμμα μὲ τὸ ὁποῖο ἔβαζα τέλος στὴν ἱστορία αὐτή. Πικρὸς καὶ σαρκαστικὸς ἐκλεινα τὸ γράμμα μου λέγοντάς της πὼς δὲ μὲ εἶχε λογαριάσει παρὰ σὰν ἕνα καπρίτσιο της.

★

'Η ἀλλαγὴ ποὺ ὑπέστησαν τὰ αἰσθήματά μου δὲν πέρασε ἀπαρατήρητη ἀπὸ τὸ Ζάκ.

— Τί σοῦ συμβαίνει; μ' ἐρώτησε.

Τοῦ ἐκμυστηρεύθηκα τὸν πόνο μου προσποιούμενος νὰ μὴ κηλιδώσω τὴν ἀνάμνησι αὐτῆς ποὺ εἶχα ἀγαπήσει.

— Ζοὲλ, μοῦ εἶπε ὁ Ζάκ, κυττώντας με βαθειὰ στὰ μάτια. "Αν δὲ σὲ γνώριζα ἀπὸ μικρὸ παιδί, θὰ σοῦ ἔλεγα ὅτι εἶσαι ἕνας ἠλίθιος.

Πήγα νὰ διαμαρτυρηθῶ, ἀλλὰ ἐκεῖνος συνέχισε:

— Τὸ ξεύρω πόσο σοῦ στοιχίζει. Ξέρω ἀκόμη ὅτι ὑποφέρεις ὄχι μόνον ὁ ἐγωϊσμός σου, ἀλλὰ καὶ ἡ καρδιά σου. Μὴ εἶσαι ὅμως κουτός. 'Εὰν τὸ «Χαμόγελο τ' 'Απρίλη» σοῦ φέρθηκε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο εἶναι γιατὶ πίστευε πὼς ἦταν τὸ καλύτερο μέσο γιὰ νὰ σὲ κατακτήση.

Καὶ πρόσθεσε μὲ ἀναστεναγμό:

— "Αχ! ἂν ἤμουν ἐγὼ στὴ θέσι σου...

— Τί θὰ ἔκανες; φώναξα ὠργισμένος.

— Θὰ τὴν παντρευόμουν.

— 'Εγὼ ὅμως δὲν ἔχω τέτοια διάθεσι.

★

Τὴν ἄλλη μέρα διεπίστωσα πὼς τὸ «Χαμόγελο τ' 'Απρίλη» εἶχε περισσότερο Γιαπωνέζικο αἷμα στὶς φλέβες της ἀπὸ γαλλικό. Κι' ἡ ἀπόδειξις ἦταν πὼς μη μπορώντας νὰ ὑποφέρη τὴν ἐγκατάλειψι μου ἔκαμε χαρακίρι. "Ενοιωσα ἕνα πόνο βαθύ, μιὰ λύπη ἀβάσταχτη ποὺ ἤλθε νὰ τὴν δυναμώση κι' ὁ χαμὸς τῆς φιλίας τοῦ Ζάκ. Τὸ πλοῖο μας ἐγκατέλειψε τὸ Τόκιο τὴν μεθεπομένη κι' ὁ Ζὰκ μόλις φθάσαμε στὴ Γαλλία ἐζήτησε μετάθεσι. "Εκτοτε δὲν τὸν ξανάδα.

★

'Απὸ τότε τὸ Τόκιο τὴν ἐποχὴ τῶν ἀνθισμένων κερασιῶν, παραμένει στὴ μνήμη μου σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ θλιβερές μου ἀναμνήσεις!...

ΑΝΤΡΕ ΝΤΥΠΟΝ

'Ο Νευρολόγος - Ψυχίατρος

Χ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

δέχεται
Πανεπιστημίου 46
(γωνία Χαριλ. Τρικούπη)
Τηλ. 23.435

"Οσο καὶ ἂν διάζεσθε νὰ ἀπολαύσετε τὴ χαρὰ τῆς θάλασσας σκεφθῆτε ὅτι τὰ πρῶτα μπάνια ποὺ θὰ κάμετε, περικλείουν ἕνα κίνδυνο.

Τὸ δέρμα σας, τρυφερὸ καὶ ἀσκληραγώγητο ἀπὸ τὴ χειμερινὴ ἀδράνεια, τώρα παθαίνει εὐκολώτερα ἐγκαύματα ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ μὲ τὴν ἐπίδρασι τῆς ἁλμύρας, ἐρεθίζει, πονᾶ, ξεφλουδίζει.

'Εξ ἄλλου ἡ ἐπιδερμὶς τοῦ προσώπου μαραίνεται, ρυτιδώνει καὶ γεμίζει πανάδες. "Αν θέλετε ν' ἀποφύγετε δλες αὐτὲς τὶς ἀνεπιθύμητες συνέπειες, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ χρησιμοποιήσετε, πρὶν βγῆτε ἀπὸ τὴν καμπίνα σας καὶ ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ τὸ μπάνιο, τὴν εἰδικὴ προστατευτικὴ κρέμα τοῦ δέρματος Λανολίνη-Μελπάν. "Αν ὅμως ἤδη ἔχετε ἐκτεθῆ πολὺ στὰ φλογερὰ φιλιὰ τοῦ ἡλίου καὶ τὰ ἐγκαύματά του σᾶς βασανίζουν, μιὰ ἐπάλειψις μὲ τὴν κρέμα Λανολίνη—Μελπὰν θὰ σᾶς ἀνακουφίση καὶ θὰ σᾶς θεραπεύση. 'Η ἀκοπη αὐτὴ φροντίδα τῆς καθημερινῆς προστασίας τοῦ δέρματός σας μὲ τὴν κρέμα Λανολίνη—Μελπὰν, εἶναι ἀπαραίτητη, ἂν θέλετε νὰ παράσετε ἕνα εὐχάριστο καλοκαίρι καὶ ξένοιαστη ζωὴ κοντὰ στὴ θάλασσα.

ΤΟ ΛΑΦΙΞ Κ. Β.

σᾶς ἐξασφαλίζει ἄμεμπτα, πενταπάθαρα ροῦχα.

Τὸ ΛΑΦΙΞ Κ. Β.

καθαρίζει χωρὶς νὰ καταστρέφη ὅλα τὰ ρούχα: μάλλινα, μεταξωτά, βαμβακερά, ραϊγιὸν καὶ νάϋλον.

Τὸ ΛΑΦΙΞ Κ. Β.

λευκαίνει τὰ γαριασμένα ροῦχα.

Τὸ ΛΑΦΙΞ Κ. Β.

ἀναζωογονεῖ τὰ χρώματα, καθαρίζει, φρεσκάρει ὅλα τὰ λερωμένα ὑφάσματα.

Τὸ ΛΑΦΙΞ Κ. Β.

εἶναι τὸ κατάφυγιο καὶ ἡ οἰκονομία τῆς ἐξύπνης νοικοκυρᾶς.

Πωλεῖται παντοῦ.

Κυρίες μου,

Θέλετε νὰ εἶσθε χαριτωμένες; Προτιμᾶτε πάντα τὰ στερεὰ καὶ καλορραμμένα ἐσώρουχα μάρκας **ALFA** τῶν γνωστῶν καταστημάτων ΣΙΛΚΑ, Α. Ε. 'Ομοίως θὰ βρῆτε μεγάλη ποικιλία καλτσῶν σὲ πλούσιους χρωματισμούς, καθὼς ἐπίσης καὶ παιδικὰ ἐσώρουχα, πυτζάμες, νυκτικά, ζέρσεϋ, ὅλα σὲ λογικὰς τιμάς.

ΣΙΛΚΑ, Α. Ε.
Μητροπόλεως, 446
Τηλ. 27-697

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΕΞΙΚΑΝΑΝ Α. Ε. : —Τὸ ὀξυζενέ, καθὼς ἔγραψα καὶ ἄλλοτε, συναμώνει μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου τὶς τρίχες τοῦ προσώπου. Τελικὴ λύσις ἀπομένει μόνο ἡ ριζικὴ ἀποτρίχωσις μὲ διαθερμοπηξία βραχέων κυμάτων.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ : 'Εφ' ὅσον εἶσθε ἀκόμη 17 ἐτῶν μπορεῖτε νὰ ψηλώσετε. Πρέπει νὰ διακόψετε ὅ,τι μοῦ γράφετε. Σὲ σᾶς εἶναι ἀναγκαία ἐπίσης μιὰ ρύθμισις καὶ κάποια ψυχαναλυτικὴ θεραπεία στὴ ζωή σας. Μπορεῖτε νὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε. Διαβάσετε καὶ ὅ,τι γράφω ἀλλοῦ γιὰ τὸ ὕψος. Συνοδεύσετε καὶ τὴν ἀδελφή σας μιὰ ἄλλη φορὰ νὰ ἐξετασθῆ γιὰ τὶς βλεφαρίδες της ποὺ πέφτουν. Βέβαια θὰ σᾶς δεχθῶ ἐντελῶς φιλικὰ ἐφ' ὅσον τὰ οἰκονομικά σας εἶναι ὅπως μοῦ τὰ ἐκθέτετε. Μὴ στενοχωρῆστε γιὰ τίποτα.

ΜΙΚΡΗΝ ΜΑΘΗΤΡΙΑΝ : Γιὰ τὶς τρίχες στὸ πρόσωπο διαβάσετε ὅλα ὅσα γράφω ἀνωτέρω. Γιὰ ὕψος 1.60 πρέπει νὰ ἔχετε βάρος ἀκριβῶς ὅσο ἔχετε, δηλαδὴ 56 κιλά. "Εχετε τὸ στῆθος (89) σχεδὸν ποὺ εἶχε καὶ ἡ διάσημη ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου Τζὶν Χάρλο (88). 'Επίσης τὸ ἴδιο ἀνάστημα. Φυσικὰ ἐφ' ὅσον σεῖς εἶσθε ἀκόμη 17 ἐτῶν θὰ ψηλώσετε ἀκόμα. 'Η μέση σας (65) σύμφωνα μὲ τὰ εὐρωπαϊκὰ μέτρα εἶναι ἡ κανονική. Σύμφωνα ὅμως μὲ τὰ ἀμερικάνικα πρέπει νὰ εἶναι πολὺ λεπτότερη. 'Επίσης ἡ περιφέρεια ἀπολύτως κανονική (92). Γιὰ τὰ ἐλαφρὰ ἐξογκώματα στοὺς μηροὺς πρέπει νὰ ἐξετασθῆτε, γιατὶ σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν περίπτωσι τῆς ἡλικίας σας καὶ τῶν κανονικῶν ἀναλογιῶν σας μποροῦμε νὰ ἐπιτύχουμε τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα. Θὰ σᾶς συστήσω γιὰ τώρα ἡ ἀργότερα καὶ μιὰ ζώνη ὑγιεινὴ τῆς μέσης ποὺ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου τὴν τορνεύει ὁλοένα περισσότερο.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΥΠΑΡΞΙ : —Γιὰ τὸ ὕψος σας 1.65 πρέπει νὰ ζυγίζετε 60 κιλά. Δυστυχῶς δυναμωτικὸ φάρμακο δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ σᾶς συστήσω ἐγώ, ἀλλὰ ὁ παθολόγος ἰατρός σας, ἀφοῦ ἐξετάσῃ μιὰ φορὰ καὶ τὸν ἄλλο ὀργανισμό σας. Γιατὶ δὲν τὸ ἀποφασίζετε; Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι μόνον μὲ τὸ δυναμωτικὸ φάρμακο (ὀρεκτικὸ συγχρόνως) δὲν πρόκειται νὰ παχύνετε ἐὰν δὲν κοιμᾶσθε τουλάχιστον 9 ὧρες τὸ 24ωρο, ἐὰν δὲν εἶσθε τελείως ψύχραιμη καὶ ἐὰν δὲν τρῶτε παραπάνω ἀπ' ὅσο πρέπει γιὰ νὰ παχύνετε ἕως τὰ 60 κιλά.

ΚΙΚ. ΦΟΥΡ. : —Δυστυχῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα. 'Ἐξ ἄλλου δὲν εἶμαι ἐγὼ εἰδικὴ νὰ σᾶς συμβουλεύσω γιὰ τὴ βαφὴ τῶν μαλλιῶν σας. Μπορῶ ὅμως νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἐφ' ὅσον εἶσθε τόσο νέα πρέπει νὰ βάφετε τὰ μαλλιά σας. Γνωρίζω ὅτι οἱ βαφὲς «'Ιμέντιας» καὶ «'Ινέκτον» εἶναι τελείως ἀβλαβεῖς. Πρέπει ὅμως ἐφ' ὅσον πέφτουν τὰ μαλλιά σας νὰ φροντίσετε καὶ γιὰ τὴν τόνωσί τους. Σὲ προηγούμενο τεῦχος ἔδωσα ἀκριβῶς σχετικὲς ὁδηγίες.

ΒΕΛΙΣ Κ. Π. Α. Γ. : —'Εφ' ὅσον εἶσθε ἤδη 21 ἐτους δὲν ἔχετε μεγάλες ἐλπίδες γιὰ νὰ ψηλώσετε μὲ τὴ γνωστὴ θεραπεία ποὺ συνιστῶ. Γιὰ τὶς φακίδες ποὺ ἐγάζετε τὸ καλοκαίρι, νὰ προφυλάττεσθε ἀπολύτως ἀπὸ τὸν ἥλιο. Καπελίνα μεγάλη καὶ σάλπα πράσινη. Νὰ ἀλείφετε προστατευτικὰ τὸ δέρμα τὴν ἡμέρα μὲ μιὰ καλὴ κρέμα καὶ ἀκολούθως νὰ πουδράρεσθε. Γιὰ τὴν πιτυρίδα τοῦ κεφαλιοῦ δοκιμάσετε νὰ τρίβετε τὸ κεφάλι κάθε βράδυ στὶς ρίζες τῶν μαλλιῶν μὲ τὴν ἀκόλουθη συνταγή. Οἰνόπνευμα καθαρὸ 80 γραμ. Αἰθὴρ 20 γρ. 'Υδροχλωρικὴ κινίνη 1 γραμ. Γκουντρὸν πυριφιὲ 4 γραμ. Βάλσαμον τοῦ Περοὺ 1 γραμ. Σᾶς τὴ συνιστᾶ τὴ παρακλήσει μου ὁ εἰδικὸς ἰατρὸς τοῦ Θεραπευτηρίου. Νὰ προσκομίσετε τὸ περιοδικὸ στὸ φαρμακοποιὸ σας γιὰ τὴν ἐκτέλεσί της.

ΑΛΚΗΣΤΙΝ : —Γιὰ τὴν περίπτωσί σας τῆς καθολικῆς ὑπερτριχώσεως τοῦ σώματός σας, ἡ ὁποία ἐπιτείνεται παρὰ τὴ θεραπεία γιὰ τὴν τακτοποίησι τῆς περιόδου σας, ἐνῶ εἶσθε μόνον 18 ἐτῶν, δὲ μπορῶ νὰ σᾶς συμβουλεύσω τίποτε τὸ θετικὸ ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐξετασθῆτε.

ΜΙΚΡΟΠΑΝΔΡΕΜΕΝΗ : —Μοῦ ζητεῖτε τὴ διεύθυνσι τοῦ γυναικολόγου. 'Αλλ' ἁπλούστατα, θὰ γράψετε πρὸς τὸ γυναικολόγο μὲ τὴ διεύθυνσι τοῦ περιοδικοῦ.

ΞΑΝΘΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΑΝ: Θὰ σᾶς ἐξετάσω τελείως φιλικὰ γιὰ νὰ μπορῶ νὰ σᾶς συμβουλεύσω τί ἀκριβῶς θὰ μπορῆτε νὰ κάνετε ὥστε νὰ ἀποκτήσετε κανονικὲς ἀναλογίες σώματος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΝ Κ. : —'Η ὑπερκεράτωσις τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ ποδιοῦ σας ἐξαλείφεται ἀπολύτως μὲ διαθερμοπηξία βραχέων κυμάτων.

Δ. Κ. 32 : —'Εναντίον τῶν λειχήνων καὶ τῶν ρυτίδων τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου σας σᾶς συνιστῶ μιὰ εἰδικὴ τονωτικὴ κρέμα.

ΓΙΟΛΑΝΤΑ : —Εἴσθε καὶ σεῖς μόνον 17 ἐτῶν καὶ ἐμφανίζετε ὑπερτρίχωσι στὸ σῶμα, χέρια κλπ. Διαβάσετε ὅλα ὅσα γράφω στὶς ἀπαντήσεις τὶς σχετικὲς μὲ τὸ ζήτημά σας. Παροδικὴ ἀποτρίχωσις γίνεται μὲ κερὶ τῆς "Αρντεν (ὑποφερτὸς πόνος), λυωμένη ζάχαρη καὶ ἐλαφρόπετρα (ἐντριβὲς πολλὴ ὥρα μὲ ζεστὴ σαπουνάδα). "Ολα αὐτὰ ὅμως πρέπει καλύτερα νὰ σᾶς τὰ δείξῃ κάποιος μὲ πεῖρα. 'Εὰν ὅμως ὅτι οἱ τρίχες ξαναβγαίνοντας δὲν αὐξάνουν σὲ μέγεθος μπορεῖτε νὰ συνεχίσετε. Μὴ ἀμελήσετε ἐν τῷ μεταξὺ τὴ διαρρύθμισι μιᾶς ἐνδεχομένης ὡοθηκικῆς ἀνεπαρκείας μὲ τὴ συμβουλὴ τοῦ ἰατροῦ σας.

ΘΩΣΑ "πρὸς τὴ «Μὴ μὲ Λησμόνει».

Ν. ΠΟΤΑΜ. Πειραιὰς. ΑΠΕΙΡΗΝ, ΕΛ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ, ΑΛ. ΚΑΨ. ΚΑΒ., Ι. Μ. 13 Πάτρας: Σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.

ΣΟΥΖΗ — ΝΤΑΙΖΗ:— Δὲ μπορῶ νὰ ἔχω ὄπ' ὄψιν μου ἀπὸ μακρυὰ γιὰ ποιὰ περίπτωσι καταθέσεως χρωστικῆς στοὺς μηροὺς πρόκειται. Πάντως θὰ εἶναι δύσκολο νὰ παρέλθῃ.

ΚΑΤΙΑΝ: — Οἰκονομικὰ καὶ καλὸ ντεμακιγιάζ μπορεῖτε νὰ ἔχετε μὲ παραφινέλαιο τὸ ὁποῖο ὅμως ἀμέσως μετὰ θὰ ξεπλύνετε μὲ ἁπλὸ νερό. Πούδρα πολὺ καλή, ἀλλὰ ἐπίσης πολὺ ἀκριβὴ εἶναι ἡ Καρόν. Μπορεῖτε νὰ μεταχειρίζεσθε ἑλληνικὴν «Λαρκό». 'Η κρέμα γιὰ τὴν πούδρα τοῦ Θεραπευτηρίου, λέγεται «'Αλμπάτρ». Θὰ ἀλείφετε ἕνα ἴχνος ἀπ' αὐτὴν σ' ὅλο τὸ δέρμα τοῦ προσώπου καὶ μετὰ πουδράρεσθε μὲ δαμδάκι ποὺ θὰ πετᾶτε φυσικὰ κάθε φορά. Τὰ ζαρωμένα χείλη σας θεβαιότατα μποροῦν νὰ τεντωθοῦν μὲ μιὰ τελείως ἀνώδυνη ἐπέμβασι.

ΦΡΥΝΗΝ: — Γιὰ τὴν πούδρα που ζητᾶτε ἰσχύουν καὶ σὲ σᾶς τὰ ὅσα γράφω ἀνωτέρω. 'Η λοσιὸν μὲ χυμὸν ἀγγουριοῦ εἶναι ὠφελιμη μόνον γιὰ τὰ μᾶλλον λιπαρὰ πρόσωπα. Στίβετε τὰ ἀγγούρια, σουρώνετε τὸ χυμό, προσθέτετε ἕνα 5 τοῖς ἑκατὸ καθαρὸ οἰνόπνευμα, στὸ ὁποῖο διαλύετε 'Ασίντ Σαλισυλίκ γιὰ ἀναλογία 1% ἐπὶ τοῦ ὅλου χυμοῦ. Γεμίζετε μποτίλιες καλὰ πλυμένες καὶ ἀποστειρωμένες μὲ καθαρὸ οἰνόπνευμα, ὀφραγίζετε μὲ φελὸ τὸν ὁποῖον δένετε καλὰ καὶ ἐκθέτετε τὶς μποτίλιες στὸν ἥλιο ἐπὶ 1 μήνα, ταράζοντας καθημερινὰ τὸ περιεχόμενο. Τὸ ἀγγουρόζουμο αὐτό, ἐτσι παρασκευασμένο, χρησιμεύει ὡς λοσιὸν γιὰ ντεμακιγιάζ καὶ γιὰ τόνωσι συγχρόνως τοῦ δέρματος. Τὰ ἀγγούρια ποὺ θὰ στίψετε πρέπει νὰ εἶναι μεγάλα, στὸ τέλος τῆς ἐποχῆς τους. Οἱ μεγάλες τρίχες τῶν μηρῶν σας ἐξαλείφονται ριζικὰ μόνον μὲ ἀποτρίχωσι διὰ διαθερμοπηξίας βραχέων κυμάτων.

ΜΑΡΙΝΑ: — Κατόπιν τῶν ὅσων μοῦ γράφετε, θεραπεία τῶν λεκέδων σας μὲ πίλλιν, δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ παρὰ μόνον μὲ τὴν παρακολούθησι τοῦ ἰατροῦ. 'Ἐξ ἄλλου ἡ θεραπεία αὐτὴ δοκιμάζεται μόνον μετὰ τὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ.

ΜΑΥΡΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ: — 'Η μέθοδος ποὺ συμβουλεύω στὶς νεαρὲς κοπέλλες ἀπὸ 15 ἕως 18 ἐτῶν, ἰδίως γιὰ νὰ ἀποκτήσουν περισσότερο ὄγκος εἶναι ἐνέσεις προσθίου λοβοῦ ὑποφύσεως τρεῖς σειρὲς ἀπὸ 20 ἐνέσεις τὸ χρόνο, καὶ ἀσκήσεις αἰωρήσεως μὲ ἐκτινάξεις καὶ ἀπαγωγὲς τῶν ποδιῶν στὸν ἀέρα καθημερινά. Γιὰ σᾶς ποὺ εἶσθε ὅμως 21 ἐτους, δὲν γνωρίζω ἂν αὐτὴ ἡ θεραπεία ἔχῃ πολὺ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

ΜΙΛΛΥ: — Βεβαίως, μπορεῖτε νὰ μεταχειρίζεσθε καὶ σεῖς τὴν τονωτικὴ κρέμα τῆς ὁποίας ἔβωσα τὴ συνταγή. Θὰ σᾶς ὠφελήσῃ πολύ.

ΝΙΝΕΚΑ: — Γιὰ τὸ ἀτροφικὸ στῆθος σας μπορεῖτε βέβαια νὰ ἐξ ταυθῆτε. Θὰ σᾶς δοθοῦν συμβουλὲς καὶ συνταγὲς τελείως φιλικά.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗΝ ΛΕΥΚΑΔΙΩΤΙΣΣΑ: — Βέβαια. Μὲ αἰσθητικὴν ἐγχείρησιν εἶναι κατορθωτὸν νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ μὴ διαπλασμένο αὐτί σας στὸ κανονικό του μέγεθος.

ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ: — Γιὰ τὸ ὕψος ἰσχύουν καὶ γιὰ σᾶς τὰ ὅσα γράφω σχετικὰ ἀνωτέρω. Γιὰ νὰ ἀδυνατίσετε, ἐὰν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ ἰατρός σας πάντως, πρέπει νὰ μὴ τρῶτε παρὰ ψητά, κρέας, ψάρι, κοτόπουλο καὶ αὐγά. Μιὰ φρυγανιὰ τὴν ἡμέρα μόνο. Γύρα ἐν ὅλω 2 — 3 ποτήρια τοῦ νεροῦ. Δίολου ζυμαρικά, πατάτες, σοῦπες, οἰνόπνευμα, ψωμιά, σάλτσες. Νὰ κανονίσετε ἔτσι τὸ ποσὸν τῆς ὡς ἄνω τροφῆς ὥστε νὰ χάνετε ἀκίνδυνα 1 — 2 κιλὰ βάρους κάθε μήνα. Ὡσότου νὰ φθάσετε στὸ ἰδανικὸ βάρος σας. Γιὰ νὰ μὴ χαλάσῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου σας, ἡ χρῆσις τῆς τονωτικῆς κρέμας θὰ συντελέσῃ πολύ. Νὰ κάνετε λίγη γυμναστικὴ καὶ νὰ μὴ στενοχωρῆσθε καθόλου.

ΒΙΡΓΙΝΙΑΝ: — Γιὰ παροδικὴν ἀποτρίχωσι συνιστῶνται οἱ μέθοδοι ποὺ δὲν δυναμώνουν τὴν τρίχα: Κερὶ τῆς "Αρντεν, λυωμένη ζάχαρη ἐλαφρόπετρας χρῆσις μὲ ζεστὴ σαπουνάδα. Τὰ συνήθη ἀποτριχωτικὰ τῶν φαρμακείων εἶναι πιὸ εὔχρηστα. Ἀλλὰ κάνουν νὰ ξαναβγαίνουν οἱ τρίχες διαρκῶς πιὸ ἄγριες, ὅπως καὶ ὅταν τὶς ἔχετε ξυρίσει. Γιὰ τὸ λέκιασμα τοῦ μηροῦ σας, ἀπὸ μακρυὰ δὲ μπορῶ νὰ σᾶς πῶ τίποτα ὑπεύθυνα.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ: — 'Η δαπάνη γιὰ τὴ θεραπεία τοῦ ὄψους συνίσταται στὸ πόσο θὰ στοιχίσουν οἱ ἐνέσεις ποὺ θὰ χρειασθοῦν γιὰ τρεῖς σειρὲς, ὅπως γράφω ἀνωτέρω. Μετὰ τὸ 18ον ἔτος ὅμως τῆς ἡλικίας, δὲν ὑπάρχουν πιθανότητες γιὰ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα καὶ γι' αὐτὸ δὲν σᾶς συνιστῶ νὰ ξοδευθῆτε.

Ν. Λ. ΟΛΓΕΤΑ: — Γιὰ τὸ ὄμος ἡ θεραπεία ἀναφέρεται ἀνωτέρω. Θὰ ζητήσετε ἀπὸ ἰατρόν σας νὰ σᾶς δώσῃ συνταγὴ γιὰ τὶς ὡς ἄνω ἐνέσεις.

Ι. Φ.: — Βέβαια, μπορεῖτε νὰ ἐξετασθῆτε. 'Ερχομένη, νὰ μᾶς ὑπενθυμίσετε καὶ τὸ ὡς ἄνω ψευδώνυμό σας.

ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΕΣ: — Νὰ μοῦ στείλετε τὴ διεύθυνσί σας, ὑπενθυμίζουσαι καὶ τὸ ψευδώνυμό σας, γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως.

Ζ. Μ. :— 'Ομοίως καὶ σεῖς.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, Κ. Μ, ΚΑΣΤΟΡΙΑ, Α. Κ. ΑΝΔΡΟΣ, ΑΛ. ΖΑΜΠ.: — 'Απαντήσεις κ.λ.π. ἐστάλησαν.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Διευθύντρια τοῦ φυσιοθεραπευτικοῦ Τμήματος τοῦ Αἰσθητικοῦ καὶ Χειρουργικοῦ Θεραπευτηρίου 'Αθηνῶν. Γιὰν Σμάτς 38.

ΤΑ ΑΣΠΡΑ ΜΑΛΛΙΑ
ΣΚΟΥΡΑΙΝΟΝ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕ
ΤΙΝΤΟ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΒΛΑΒΗΣ
ΣΕ ΧΡΩΜΑΤΑ ΜΑΥΡΟ ● ΚΑΦΕ ΣΚΟΥΡΟ ● ΚΑΦΕ
Γεν. 'Αντιπρ. ΛΙΒΑΣ ● 'Αθηναΐδος 3 .Τηλ. 28.580
Πωλεῖται παντοῦ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1) ΠΑΤΜΟΣ—ΥΣ. 2) ΟΛΟΝ—ΟΚΕΝ. 3) ΣΛ—ΑΠΛΑΣ. 4) ΤΟΜ—ΑΝΝΩΝ. 5) ΡΥΠΑΡΟΣ. 6) ΛΙΑΚΑΔΑ. 7) ΣΠΑ—ΣΟΛ. 8) ΤΑΣΣΟΣ—ΑΙ. 9) ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ. 10) ΟΡΙΟΝ. 11) ΤΡΙΑΝΑ—ΣΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) ΠΟΣΤΡΕΣΤΑΝΤ. 2) ΑΛΟΥ—ΠΑΝ. 3) ΤΟ—ΜΠΛΑΣΤΡΙ. 4) ΜΝΑ—ΑΙ — ΣΩ. 5) ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ. 6) ΣΟΛΝΟΚ—ΣΥΡΑ. 7) ΚΑΝΣΑΣ—ΜΙ. 8) ΥΕΣΩ—ΔΟΛΙΟΣ. 9) ΣΝ—ΝΤΑΛΙΑΝΙ.

★

ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΑΣ

1. Σὲ Δωρικό.
2. Στὸ στενὸ τῆς Μεσσήνης, μεταξὺ Σικελίας καὶ 'Ιταλίας.
3. Τὸ μηραῖον ὀστοῦν, τὸ κόκκαλο δηλαδὴ τοῦ μηροῦ.
4. 'Ο Πάν.
5. 'Ο Γάλλος θεατρικὸς συγγραφεὺς Μολιέρος (1622—1673).
6. 'Ο 'Ερρίκος ὁ 8ος τῆς 'Αγγλίας.
7. 'Ο Γάλλος ζωγράφος Πικασσώ.
8. Στὴν 'Ασία (στὰ 'Ιμαλάϊα καὶ στὸ Τουρκεστάν).
9. 'Η ἀριστερή.
10. 'Αφροδίτη (Βένους).

★

ΑΔΕΛΦΙΑ !

4 ἀγόρια καὶ 3 κορίτσια.

★

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

'Η μιὰ κουβέντα φέρνει τὴν ἄλλη.

★

ΟΙ ΜΠΑΛΕΣ

α) Γλυκὸς, β) Λευκὸς, γ) Λάκος.— ΓΛΕΥΚΟΣ.

★

ΠΟΙΟΣ ;

1) 'Ο 'Εμὶλ Ζολᾶ. 2) 'Ο Λουδοβίκος Ζαμενχωφ. 3) 'Ο 'Αττίλας.

★

ΕΝΑΣ ΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ !

Τὸ πρῶτο σχέδιο δείχνει καθαρὰ ὅτι ὁ ἄντρας αὐτὸς ζυγίζει 80 κιλά. "Αν ὅμως εἶναι δυνατὸν σ' ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ζυγίζει 80 κιλὰ νὰ ἀνυψώσῃ ἀπὸ τὸ ἔδαφος μὲ τὰ χέρια του 120 ἢ καὶ περισσότερα ἀκόμη κιλὰ (πρᾶγμα ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ μυϊκή του δύναμι), εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον σὲ ὁποιονδήποτε ἄνθρωπο (ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ μυϊκή του δύναμι νὰ σηκώσῃ, μὲ τὴ βοήθεια μιᾶς ἁπλῆς τροχαλίας, βάρος μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματός του (θὰ σηκώσῃ μάλιστα κάτι λιγώτερο ἀπ' αὐτό). 'Επομένως τὸ πρόσωπο ποὺ ζυγίζει 80 κιλά, εἶναι ἀδύνατον νὰ σηκώσῃ μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν 90 κιλά. "Αρα, τὸ σχέδιο ΙΙΙ εἶναι τὸ λανθασμένο. "Αν τυχὸν ἦταν σωστὸ τὸ σχέδιο ΙΙΙ, τότε θὰ ἦταν λανθασμένο τὸ σχέδιο Ι, γιατὶ ἡ ζυγαριὰ θὰ ἔπρεπε νὰ δείχνῃ βάρος μεγαλύτερο ἀπὸ 90 κιλά.

★

Λύσεις παιδικῶν

Η ΚΛΩΣΣΑ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. Ζωή.— 2. Ια.— 3. Σχαρα.— 4. Τάπα.— 5. "Ορ.— 5. Σίτος.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. 'Ιστός.— 2. Ζάχαρι.— 3. Απ.— 4. ΡΑ.— 5. Τά. ἀς.

★

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΤΡΙΓΩΝΟ

1. ΔΙΑΜΑΝΤΙ.— 2. ΙΣΠΑΝΙΑ. 3. ΑΠΟΝΙΑ.— 4. ΜΑΝΝΑ.— 5. ΑΝΙΑ—ΝΙΑ.— 6. ΤΑ.

★

ΕΙΣΤΕ ΓΕΡΟΙ ΣΤΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ;

1. 'Αγγλία.— 2. Κορσική.— 3. Μαδαγασκάρη.— 4. Σικελία.— 5. Σαρδηνία.— 6. Βαλεαρίδες.— 7. 'Ιρλανδία.

★

ΤΑ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ;

1. Γαλέρα Αἰγυπτιακή.— 2. Πλοῖο τῶν Σταυροφόρων.— 3. Καραβέλα.— 4. Ψαράδικη βάρκα.— 5. Γόνδολα τῆς Βενετίας.— 6. Κινέζικη γιόγκα.— 7. Πετρελαιοφόρο.— 8. 'Υπερωκεάνειο.

Ελκα
ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ ΓΙΑ ΠΡΟΙΚΕΣ
Φορέματα-Φούστες Μπλούζες-Ρόμπες
Μ.Τ.Ρ.
Φαβιέρου 15—Περικλέους 29
ΤΗΛ: 22 024

ΟΙΚΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ - ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΝΤΙΝΑΣ ΖΑΜΑΝΟΥ
ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑ
Ἀλωπεκῆς 46 · Τηλ. 70.270

ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΜΟΝΟΝ ΤΙΣ ΚΟΜΨΕΣ ΚΥΡΙΕΣ
ΜΙΑ ΑΠΛΗ ΕΠΑΛΕΙΨΙΣ ΚΑΘΕ 15 ΜΕΡΕΣ ΜΕ
ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΑ ΕΜΒΡΥΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ
ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΕΙ ΤΑ ΚΥΤΤΑΡΑ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΑΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Κ. ΛΕΜΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ

'Ωραία καὶ ἀξιοπρεπὴς

Μιὰ νέα κοπέλλα πρέπει πρὶν ἀπ' ὅλα νὰ εἶναι φυσική. "Οχι προσποιήσεις, οὔτε στὴ συμπεριφορά της, οὔτε στὸ μακιγιάζ της. Σᾶς δίνουμε παρακάτω μερικὲς συμβουλὲς ποὺ ἂν τὶς ἀκολουθήσετε, ὄχι μόνο θὰ εἶσθε ὡραία, ἀλλὰ θὰ εἶσθε καὶ σοβαρὴ καὶ ἀξιοπρεπής.

★

Τὸ μακιγιὰζ ἐνδιαφέρει λιγώτερο ἀπὸ τὸ καθάρισμα. 'Η βραδυνὴ τουαλέτα θὰ γίνῃ μὲ προσοχὴ, θὰ λιπάνετε τὸ δέρμα σας γιὰ τὴ νύχτα. 'Ακόμα κι' ἂν δὲν εἴχατε βάλει κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας παρὰ μιὰ ἁπλὴ πούδρα, πρέπει νὰ καθαρίσετε τοὺς πόρους πρὶν κοιμηθῆτε.

★ 'Εὰν εἶσθε πολὺ νέα, δὲ θὰ βάλετε οὔτε φὸν ντὲ τὲν χρωματιστό, οὔτε κοκκινάδι, οὔτε κοσμετὶκ στὰ τσίνουρά σας. 'Ελαφρυὰ κρέμα, κραγιόνι γιὰ τὰ χείλη. Τίποτ' ἄλλο.

★ "Ολα τὰ δέρματα ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ κρέμα, ἀκόμα καὶ τὰ λιπαρά. Τὸ βράδυ ἀφοῦ τὸ τονώσετε μὲ μιὰ λοσιὸν, τὸ πρωῒ πρὶν ἀντιμετωπίσετε τὸν ἀέρα.

★ "Αν ἔχετε στὰ πτερύγια τῆς μύτης σας μπιμπίκια νὰ τὰ βγάζετε τακτικὰ πιέζοντας μὲ τὰ δυό σας δάχτυλα καὶ κατόπιν δάζοντας ἐπάνω στὸ δέρμα σας κολώνια ἢ καθαρὸ οἰνόπνευμα.

★ Θὰ διορθώνετε τακτικὰ τὰ φρύδια σας βγάζοντας μὲ τὸ τσιμπιδάκι τὶς περιττὲς τρίχες (δὲ θὰ τὰ λεπτύνετε γιατὶ δὲν εἶναι πιὰ τῆς μόδας). Πρὶν νὰ χρησιμοποιήσετε τὸ τσιμπιδάκι σας νὰ τὸ δύετε σὲ οἰνόπνευμα.

★ Μὴ ξεχνᾶτε νὰ δουρτσίζετε τὶ ρίζα τῶν μαλλιῶν σας, πάνω στὴν ὁποία μπορεῖ νὰ ἔχη πέσει πούδρα ἀπὸ τὸ πρόσωπό σας. Αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο ἂν θέλετε νὰ εἶσθε ἀπολύτως ἐν τάξει. Νὰ χρησιμοποιῆτε μιὰ μικρὴ δουρτσα, οὔτε μαλακιὰ οὔτε σκληρή.

★ Γιὰ τὰ χείλη σας νὰ χρησιμοποιῆτε ἕνα ροὺζ χαρούμενο καὶ ζωηρό, δηλαδὴ ὄχι πολὺ σκοῦρο. Νὰ χρησιμοποιῆτε πρῶτα τὸ δουρτσάκι γιὰ τὴν περιφέρεια καὶ κατόπι τὸ κραγιόνι.

★ "Αν ἔχετε φυσικὸ χρῶμα, νὰ δάζετε τὴν κρέμα μὲ τὰ δυό σας χέρια, ὥστε νὰ εἰσχωρῇ στὸ δέρμα σας. "Οχι κοκκινάδι. Κατόπιν νὰ πουδράρετε τὸ πρόσωπό σας καὶ νὰ βγάζετε τὸ ἐπὶ πλέον μὲ μιὰ δούρτσα ἢ μπιμπάκι. Φτιάξτε τὰ χείλη σας.

★ "Αν δὲν ἔχετε «καλὴ ὄψι» νὰ δάλετε λίγο κοκκινάδι στὰ μῆλα τοῦ προσώπου σας. Πολὺ λίγο. Τὸ πολὺ φτιασίδι ὑπογραμμίζει τὴν κούρασι.

★ Τὰ μαλλιά σας: Προσοχή! Νὰ τὰ δουρτσίζετε, νὰ τὰ δουρτσίζετε, νὰ τὰ δουρτσίζετε.

★ Θὰ κάνετε τακτικὰ μανικιούρ. "Αν δὲν ἔχετε καιρὸ νὰ φτιάξετε τὰ νύχια σας καλύτερα νὰ τ' ἀφίνετε λευκὰ παρὰ νὰ κάνετε μιὰ διαστικὴ δουλειά. Τὸ μισοβαλμένο βερνίκι ἀπὸ τὰ νύχια εἶναι ἀποκρουστικό.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Ἠκρυνὴ
ΤΗΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
GOUGEROT
συνιστᾶ ἀνεπιφυλάκτως τὰ καλλυντικὰ PHYLLIS (CRÈME - NEIGE - MOUSSE PERLE) ὡς τὰ μόνα ὠφέλιμα καὶ εὐεργετικὰ διὰ τὴν ἐπιδερμίδα.
Εἶνε τὰ μόνα καλλυντικά, ποὺ φρεσκάρουν ἀσφαλῶς τὴν ἐπιδερμίδα, τονώνουν τοὺς ἱστοὺς καὶ τῆς δίδουν μιὰ ζωτικότητα καὶ ἀπαλότητα νεανική.
'Η ἀνωτερότης τῶν ἀποτελεσμάτων ἀπὸ τὴν χρῆσι τῶν ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ PHYLLIS εἶναι μία διαρκὴς ἀποκάλυψις.
CRÈME - NEIGE
MOUSSE - PERLE
Φυλλὶς

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ἐργασία ἐπιμεμνημένη
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ECOLE PIGIER
GUERE LA VIGNE
ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ
INSTITUT DE COUPE MODERNE
Μαθήματα
ΗΜ

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καὶ προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 5 — 18 Ἰουνίου γι' αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμούς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Οἱ φλυαρίες τοῦ καθενὸς καὶ τῆς καθεμιᾶς δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεάζουν τὴν κρίσι σας. Ὅταν ὁ σκοπὸς ποὺ βάζετε στὴ ζωὴ εἶναι ὡραῖος καὶ ἄξιος λόγου πρέπει νὰ τὸν ἀκολουθῆτε σταθερὰ γιὰ νὰ δρέψετε τὴν εὐτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Ἀπριλίου): Οἱ πιὸ εὐνοϊκὲς προοπτικὲς γιὰ τὸ ἐπάγγελμά σας. Νέες ἀπασχολήσεις θὰ σᾶς δώσουν χαρά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Ἀπριλίου): Ἕνας νέος ὡραῖος καὶ ἐξυπνος θὰ βάλη τέρμα στὴν ἀβεβαιότητα τῶν αἰσθημάτων ποὺ δοκιμάζετε. Φορῆτε γαλάζια.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Ἀπριλίου): Μὴ ἐκμυστηρεύεσθε τὰ μυστικά σας στὸ πρόσωπο ποὺ γνωρίσατε μόλις τελευταῖα. Ὑπάρχει κίνδυνος νὰ τὰ χρησιμοποιήση μὲ τρόπο ἐπιζήμιο γιὰ σᾶς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Ὡραῖες ἡμέρες γεμᾶτες εὐτυχία. Μὴ σκοτεινιάζετε μόνη τὸν οὐρανό σας ἀνησυχώντας γιὰ τὸ αὔριο, τὴν ὥρα ποὺ πρέπει νὰ ζῆτε τὸ σήμερα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Θὰ κουρασθῆτε πολὺ γιὰ μιὰ ὑπόθεσι ποὺ δὲ θὰ φέρη ἄμεσα ἀποτελέσματα, θὰ ἀποδώση ὅμως ἀργότερα θετικοὺς καρποὺς.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Θ' ἀνταλλάξετε γλυκόπικρα λόγια μὲ μιὰ γυναίκα τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντός σας. Μὴ ἔχετε κακὴ καρδιά, ἀλλὰ παράλληλα φροντίσετε νὰ διαβάζετε τὶς καρδιὲς τῶν ἄλλων.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Δεκαπενθήμερο χωρὶς νέες ἔγνοιες, γεμᾶτο ρουτίνα. Ἂν προσπαθήσετε νὰ ταράξετε τὰ στεκάμενα νερὰ τῆς ζωῆς σας μὲ ὡραῖες ἐπιδόξεις θὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὴν εὐνοια τῶν ἄστρων καὶ θὰ ἐπιτύχετε ἂν προσπαθήσετε μὲ συνέπεια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Ἰουνίου): Ἡ ἐπίδρασι τῶν ἄστρων θα ἔχη γιὰ σᾶς κάπως διαλυτικὴ δύναμι,ἀλλὰ θὰ μπορέσετε νὰ τὴν ἐξουδετερώσετε ἐπιστρατεύοντας τὶς ψυχικές σας δυνάμεις. Τὸ ἄσπρο χρῶμα θὰ σᾶς ἐνισχύση.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουνίου — 1 Ἰουλίου): Ἡ ἐπιθυμία σας ν' ἀρέσετε βρίσκει εὐχάριστη ἀπήχησι καὶ θὰ δρέψετε τὰ ρόδα τοῦ Μαΐου.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Ἰουλίου): Μὴ ἀπογοητεύεσθε τόσο βαθειὰ ἐπειδὴ ἐμφανίσθηκε ἕνα συννεφο στὸν ὁρίζοντα τῆς αἰσθηματικῆς ζωῆς σας. Εἶναι σύννεφο παροδικό. Θὰ γνωρίσετε πολλὰ τέρατα ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ τὰ φοβηθῆτε ποτέ, ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ σᾶς διαπνέη πνεῦμα ἀντικειμενικότητος καὶ κατανοήσεως.

30 ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ἰουλίου): Ὅλα μποροῦν νὰ διαφωτισθοῦν ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη καὶ ἡ στενοχώρια σας νὰ μείνη πιὰ μιὰ κακὴ ἀνάμνησι.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Ἰουλίου): Ἡ τύχη θά σᾶς εὐνοήση ἐξαιρετικὰ αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο καὶ θὰ πραγματοποιήσετε κέρδη ποὺ δὲν τὰ ὑπολογίζατε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αὐγούστου): Ἡ ἐκτίμησι ποὺ ἐμπνέετε μὲ τὴν ἀπόδοσί σας στὴν ἐργασία καὶ τὸ λαμπρό σας ἦθος σᾶς ἐξασφάλισαν τὴν προαγωγὴ που τόσο ἐπιθυμούσατε. Ἐπιτυχίες θὰ ἔχετε καὶ στὴν ἰδιωτικὴ σας ζωή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αὐγούστου): Αἴθριος οὐρανὸς ὑψηλὰ καὶ ὡραῖα αἰσθήματα, ὡραῖες ἀπολαύσεις. Εἰσθε ἀπὸ τὶς πιὸ εὐνοούμενες τῶν ἄστρων. Γιατὶ αὐτὴ ἡ τάσι πρὸς τὴ μελαγχολία; Φορῆτε πράσινα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αὐγούστου —1 Σεπτεμβρίου): Ἐπιτυχίες αἰσθηματικὲς ποὺ κινδυνεύουν ὡστόσο νὰ σᾶς σηκώσουν τὰ μυαλά. Μὴ ξεχνᾶτε πὼς μιὰ καρδιὰ ποὺ ἀγαπᾶ ἀληθινὰ ἀξίζει ἑκατὸ ἄλλες ἁπλῶς ἐρωτευμένες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 Σεπτεμβρίου): Ὁ στρυφνὸς χαρακτήρας ἑνὸς προσώπου τοῦ στενοῦ σας περιβάλλοντος σᾶς ἀναστατώνει. Μὴ στενοχωρῆσθε καὶ θυμώνετε πού σας ἔρχονται δάκρυα. Αὐτὰ ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νὰ ἀποτοξινώνουν τὸν ὀργανισμό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου): Μὴ λέτε στοὺς ἀνθρώπους τὴ γνώμη ποὺ ἔχετε σχηματίσει γιὰ τὸ χαρακτήρα τους. Εἶναι μιὰ συνηθεια ποὺ πρέπει νὰ τὴν κόψετε γιὰ νὰ μὴ δημιουργήσετε ἀνεπανόρθωτες ψυχρότητες.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Κάποιος ὑποφέρει γιὰ σᾶς χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζετε. Ἕνα πρόσωπο θὰ σᾶς μιλήση ἐπίσης μὲ εἰλικρίνεια καὶ γιὰ τὸ πραγματικό σας καλό. Μὴ ἐξεγείρεσθε γιὰ αὐτὰ ποὺ ἀκούσατε ἀλλὰ μελετῆσετέ τον προσεκτικά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ὀκτωβρίου): Θὰ σᾶς κατηγορήσουν γιὰ ἔλλειψι ἀποφασιστικότητος ἀλλὰ θ' ἀποδείξετε τὸ ἀντίθετο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—23 Ὀκτωβρίου): Εὐτυχὴς λύσις σὲ μιὰ ὑπόθεσι ποὺ σᾶς ἀνησυχεῖ. Εὐνοϊκὴ μεταβολὴ καὶ ἀλλαγὴ κατοικίας.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Ὀκτωβρίου —1 Νοεμβρίου): Ὅλα τὰ καλὰ συνεχίζονται μὲ τὸν πιὸ εὐνοϊκὸ τρόπο, παρ' ὅλη σας τὴ στενοχώρια γιὰ ἕνα ἀγαπημένο πρόσωπο. Μὴ βασανίζεσθε ἄσκοπα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 Νοεμβρίου): Δὲ βρίσκετε καὶ σεῖς πὼς πρέπει νὰ πάρετε μιὰ ὁριστικὴ ἀπόφασι, μ' ὅλο ποὺ βρίσκεσθε στὰ στενά; Λίγο κουράγιο χρειάζεται καὶ θὰ ἀπορήσετε κι' ἐσεῖς μὲ τὴ γαλήνη ποὺ θὰ γνωρίσετε κατόπιν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Νοεμβρίου): Ἡ ἀφαμονὴ ἑνὸς γεγονότος ποὺ πάντα καθυστερεῖ, θέτει σὲ δοκιμασία τὰ νεῦρα καὶ τὴν καρδιά σας. Ἐρωτικὲς ἀμφιβολίες.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Νοεμβρίου—2 Δεκεμβρίου): Δὲ φθάνει ν' ἀναγνωρίσετε τὸ λάθος ποὺ διαπράξατε, πρέπει καὶ νὰ τὸ διορθώσετε. Φορῆτε ἀνοικτὰ χρώματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Δεκεμβρίου): Διάφοροι κίνδυνοι ἀπὸ τὶς ἀνοησίες ποὺ κάνατε καὶ ἀπὸ συζυγικοὺς διαπληκτισμούς. Θά σᾶς ζητήσουν μιὰ ἐξυπηρέτησι ποὺ ἀπαιτεῖ ἐξαιρετικὴ λεπτότητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δεκεμβρίου): Μὴ χάνεσθε σὲ ἀσκοπες ὀνειροπολήσεις. Ὁ ἔρως δὲν ἀποκλείει τὴν ἐργασία. Ἀντιθέτως εἶναι πηγὴ δυνάμεως. Φροντίσετε ν' ἀσχοληθῆτε μὲ κάτι καινούργιο, μὲ μιὰ ξένη γλώσσα π.χ. Φορῆτε πράσινα καὶ λευκά.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου 1 Ἰανουαρίου.): Μιὰ εὐχάριστη ἐκπληξι χαλάει τὰ σχέδιά σας ἀλλὰ θὰ μετανοιώσετε ποὺ τὰ ἐγκαταλείψατε. Οἱ εὐκαιρίες δὲ βρίσκονται εὔκολα. Φορῆτε μπλέ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰανουαρίου): Ἤρθε ἡ στιγμὴ ν' ἀποδείξετε τὴν ἱκανότητά σας νὰ ἀναλάβετε πρωτοβουλία. Προσοχὴ δμως μὴ ξεπεράσετε τὰ ὅρια καὶ φθάσετε στὴν ἀδιακρισία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Ἰανουαρίου): Δὲ φτάνει νὰ δρέπετε τὴν ἀγάπη, πρέπει καὶ νὰ τὴν προσφέρετε μὲ τὴν ἴδια καθαρὴ καρδιά. Ἂν ἐξακολουθήσετε ἔτσι ἡ πηγὴ τῆς χαρᾶς θὰ στερέψη.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Ἰανουαρίου): Οἱ πιὸ ὁμορφες προοπτικὲς ἀνοίγονται στὸν ὁρίζοντα τῆς ζωῆς σας. Ἐπιτυχίες στὰ οἰκονομικὰ καὶ στὸν ἔρωτα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ἰανουαρίου —9 Φεβρουαρίου): Θά κάνετε καινούργιες γνωριμίες καὶ θ' ἀρχίσετε νὰ συναναστρέφεσθε νέα περιβάλλοντα. Ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα χωρὶς νὰ παρασυρθῆτε ἀπὸ μερικὰ ἀσχημα παραδείγματα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Φεβρουαρίου): Μὰ βέβαια σᾶς ἀγαπᾶ, γιατὶ βασανίζεσθε τόσο ἀπὸ τὴν ἀμφιβολία; Φορῆτε λευκά, γκρίζα καὶ μαῦρα ἂν εἶσθε ξανθή.

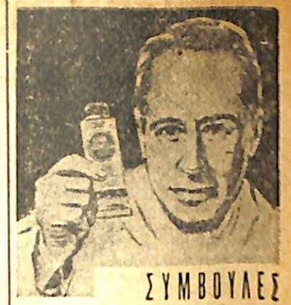
ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Μικροανταγωνισμὸς μὲ φιλάρεσκες γυναῖκες καὶ φιλοφρονήσεις μὲ διπλὸ νόημα θὰ σᾶς χαλάσουν τὴ βραδυὰ ποὺ τόσον καιρὸ περιμένατε. Οἰκονομικὲς στενοχώριες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Μὴ ἔχετε καὶ τόσο μεγάλη ἐμπιστοσύνη στὶς ἐμπνεύσεις τῆς στιγμῆς. Δὲν εἶναι πάντα καὶ τόσο καλοὶ σύμβουλοι. Φορῆτε κίτρινα, γαλάζια καὶ πράσινα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ τὴν ἐμφυτη ξενοιασιὰ καὶ ζωηρότητά σας. Τὸ μέτρο δὲ βλάπτει ποτέ. Ἐρωτικὴ ἐπιτυχία.

Η ΣΙΒΥΛΛΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Αὐτὸς ὁ θαυμάσιος κηρὸς τῶν λουλουδιῶν μπορεῖ νὰ γίνη γιὰ σᾶς ἕνα ἰδεῶδες προϊὸν ὑγείας καὶ ὁμορφιᾶς.

Μπορεῖ νὰ μὴν ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ ἀφιερώνετε πολὺ χρόνο γιὰ τὴν περιποίηση τῆς ὁμορφιᾶς σας 'Αλλὰ παρ' ὅλες τὶς ἀσχολίες σας θὰ βέλατε ἀσφαλῶς νὰ σᾶς βρίσκουν ὁμορφη.

Μὴν ἀπελπίζεσθε! Σοφοὶ ἐπέτυχαν νὰ βγάλουν ἀπὸ τὴν καρδιὰ σπανίων λουλουδιῶν, ἕνα καθαρὸ κηρό, ἐκπληκτικὰ ἀγνόν, ποὺ μπορεῖτε νὰ τὸ βρῆτε στὸ ἐμπόριο, μὲ τὸ ὄνομα CIRE ASEPTINE. Τὸ βάζετε πρωῒ καὶ βράδυ στὸ πρόσωπό σας, στὸ λαιμό σας, στὰ χέρια σας. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἄμεσα. Οἱ κοκκινίλες, οἱ ἀγρίαδες, οἱ ἀνοιγμένοι πόροι χάνονται. Τὰ νεκρὰ κύτταρα τοῦ δέρματος περιορίζονται. Ὡραῖα κύτταρα, ἁσπρα, καινούργια ἐμφανίζονται. Τὸ δέρμα σας γίνεται ἁπαλό, δροσερὸ καὶ θελκύδινο σὰν τὰ πέταλλα τοῦ ρόδου. Ἀκόμα ἡ CIRE ASEPTINE προφυλάγει τὸ πρόσωπό σας καὶ τὰ χέρια σας, ἀπὸ τὶς καθημερινὲς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὴν κακοκαιρία.

Δοκιμάστε ἀπὸ σήμερα, θὰ μείνετε κατάπληκτη ἀπὸ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα.

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΚΑΛΦΟ ΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

Σόλωνος 78. Τηλ. 610-017

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΒΟΓΚ»

Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & Σια

Ἀκαδημίας καὶ Μαυρομιχάλη 4 Τηλ. 25-457.

ΟΙ ΝΕΥΡΙΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΞΙΑΓΑΠΗΤΕΣ

★ Ἐπειδὴ εἶναι κουραστικὲς καὶ οἱ ἄνδρες ποὺ βαριοῦνται τὴ μονοτονία ἐκτιμοῦν τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἀνάπαυσι.

★ Ἐπειδὴ δὲν ἔχουν σταθερότητα καὶ ὁ ἔρωτας, γιὰ νὰ μπορῆ νὰ κρατήση, πρέπει νὰ στηρίζεται σ' αὐτή.

★ Ἐπειδὴ εἶναι ἐγωίστριες ὅπως καὶ οἱ ἄνδρες. Κι' ὅταν συγκρούωνται δυὸ ἐγωισμοὶ δὲν δημιουργοῦν κλίμα γι' ἀγάπη.

★ Ἐπειδὴ ἔχουν τὸ... χάρισμα νὰ κλαῖνε καὶ τὰ δάκρυα ἐξερεθίζουν τοὺς ἄνδρες ποὺ δὲν μποροῦν καθόλου νὰ τὰ καταλάβουν.

★ Γιατὶ δὲν ἔχουν καμμιὰ συνείδησι γιὰ τὸ τί λένε καὶ οἱ ἄνδρες δὲν ἔχουν τόσο ἀδύνατη μνήμη.

★ Γιατὶ ὅταν μία γυναίκα προφέρει τὴ λέξι «νεῦρα» ἀπελπίζει τοὺς ἄνδρες ποὺ, ἀλλοίμονό! ἔχουν κι' αὐτοὶ τὰ νεῦρα τους!

Πολὺς λόγος γίνεται κάθε μέρα γιὰ τὰ «νεῦρα». Μόλις ἀκούση κανεὶς γι' αὐτά, βάζει στὸ νοῦ του σκοτοῦρες, ἔγνοιες, μεγάλες ἢ μικρές. Ἡ σημασία ποὺ δίνουμε στὰ νεῦρα εἶναι δικαιολογημένη ὅταν σκεφθοῦμε πόσο πρωταρχικὸ ρόλο παίζουν τὰ νεῦρα στὶς σωματικὲς λειτουργίες. Αὐτὰ ἐξασφαλίζουν τὴν ἀδιάκοπη ἐπαφὴ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν ἐξωτερικὸ κόσμο, μὲ τὶς αἰσθήσεις καὶ μὲ τὶς κινήσεις. Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει ν' ἀποφύγουμε ὡστόσο εἶναι μερικὲς συγχύσεις ποὺ γίνονται σ' αὐτὸ τὸ πεδίο. Νὰ μὴ μιλοῦμε γιὰ «τσακισμένα νεῦρα» τὴ στιγμὴ ποὺ πρόκειται γιὰ κούρασι τῶν μυῶνων καὶ τῶν τενόντων καὶ πρὸ πάντων παρεξηγήσεων, τῶν θυμῶν, δύναμι στὴν ὁποία εἶναι ἀνάφελο ν' ἀντιτάσσουμε ὅ,τιδήποτε. «Ἔχω τὰ νεῦρα μου» λένε πολλὲς γυναῖκες. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πῆ τότε τίποτα. Δὲν τοῦ μένει παρὰ νὰ ὑποταχθῆ.

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΜΕ. Γιὰ νὰ μὴ δημιουργῆται μέσα στὸ μυαλό μας σύγχυσι ἀναφορικὰ μὲ τὰ νεῦρα τὸ καλύτερο εἶναι νὰ συμβουλευθοῦμε τὸ λεξικό. Νὰ τί ἀναφέρει σχετικὰ ἡ ἐγκυκλοπαίδεια : «Τὰ νεῦρα εἶναι χαρδαὶ λευκαί, κυλινδρικαί, εὐθύγραμμοι ὡς τὰ πολλά, ἐκπορευόμεναι ἐκ τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ἄξονος, ἀποτελοῦσαι δὲ μετὰ τῶν ἐγκεφαλικῶν καὶ νωτιαίων γαγγλίων τὸ περιφερειακὸν νευρικὸν σύστημα».

Τὰ νεῦρα εἶναι ἀγωγοὶ τῶν κινήσεων καὶ τῶν αἰσθήσεων. Τὰ νευρικὰ κέντρα εἶναι πλάκες ὅπου καταλήγουν οἱ ἐντυπώσεις ποὺ δέχονται τὰ αἰσθητήρια νεῦρα καὶ ὅπου μεταμορφώνονται σὲ κινητήριες ἀντιδράσεις, σὲ κινήσεις, χάρις στὰ κινητικὰ νεῦρα.

Κατὰ βάθος, εἶναι μιὰ τέλεια ὠργανωμένη μηχανὴ καὶ δὲν μοιάζει μὲ κανένα τρόπο μὲ ἕνα διαβολικὸ ἀμάλγαμα, ποὺ βρίσκεται στὸ βάθος τοῦ ἑαυτοῦ μας. Τὸ νευρικὸ σύστημα εἶναι μιὰ μηχανὴ μὲ ἀκριβεῖς καὶ ἐλεγχόμενες ἀντιδράσεις, ποὺ ὑποτάσσονται στὸν ἐγκέφαλο, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου πάνω στὶς ἀντιδράσεις αὐτὲς μὲ τὴν εὐφυΐα καὶ τὴ θέλησι. Κατ' ἀρχήν, ὅλα μέσα στὸν ἄνθρωπο, πρέπει νὰ λειτουργοῦν σὰν ρολόϊ.

ΚΑΙ ΩΣΤΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ. Καὶ οἱ ἀνωμαλίες αὐτὲς εἶναι οἱ νευρικὲς ἀρῶστειες. Ὁποια κι' ἂν εἶναι ἡ ἀρχικὴ τους αἰτία, ὑπάρχουν καὶ ὀργανικὲς βλάβες τοῦ νευρικοῦ συστήματος, χρόνιες ἀδυναμίες τῆς θελήσεως ἢ τῆς εὐφυΐας, ὅπου ὅλα γίνονται πολὺ συστηματικά, ὅπως στο παραμύθι τοῦ «Μαθητευόμενου Μάγου». Κάτω ἀπὸ μιὰ ὁποιαδήποτε ὥθησι ἢ ἐξωτερικὴ αἰτία, ποὺ ἀνάγεται ἢ στὴν κατηγορία τῆς βουλήσεως ἢ στὴν ἐπίδρασι τῆς φαντασίας, ὁ νευρικὸς μηχανισμὸς μπαίνει σὲ κίνησι καὶ λειτουργεῖ ἀνεξάρτητα ἀπὸ κάθε ἔλεγχο. Τὰ νεῦρα παύουν στὴν περίπτωσι αὐτὴ νὰ εἶναι ὄργανο ἀντιλήψεως. Ἀπακτοῦν αὐτονομία καὶ γίνονται κράτος ἐν κράτει.

Σημειώνεται τότε κάθε λογῆς ἀνωμαλίες, ἀπὸ τὴν παράλυσι καὶ φθάνουν ἕως τὴ νευρικὴ ἐγκυμοσύνη (ἀνεμογκάστρι). Οἱ ἀνωμαλίες αὐτὲς ἀνάγονται στὴ σφαῖρα τῆς ψυχοθεραπευτικῆς, τῆς ψυχιατρικῆς καὶ τῆς νευρολογίας.

★

ΕΙΣΘΕ ΑΠΟ ΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΥΠΟΜΕΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΙΚΡΗ ΕΝΑΝΤΙΟΤΗΤΑ ; Οἱ γυναῖκες ποὺ μιλοῦν γιὰ τὰ νεῦρα τους καὶ γιὰ τὴν ἄκρα τους εὐαισθησία ποὺ ὑπερηφανεύονται γι' αὐτὴν καὶ τὴν καλλιεργοῦν, τί γιατρὸ χρειάζονται τάχα; Δὲν εἶναι ἀπαθεῖς, δὲν πάσχουν ἀπὸ ἀμνησία. Τὰ ἀνακλαστικά τους δὲν εἶναι οὔτε ἐξασθενημένα οὔτε ἀτακτα.

Καὶ ὅμως αὐτὲς εἶναι νευρικὲς καὶ τὸ λένε. Τὸ παραμικρὸ ἐμπόδιο στὰ σχέδιά τους, τὸ χάσιμο τῆς ὥρας, μιὰ δυσάρεστη πρόσκλησι φθάνουν γιὰ ν' ἀλλάξουν τὸ χρῶμα τῆς ἡμέρας τους. Τὰ βάζουν μὲ ὅλους. Δὲν μπορεῖς νὰ τοὺς πῆς καυδέντα χωρὶς νὰ συναντήσης ἀπότομο ὕφος ἢ παγερότητα. Οἱ ἱστορίες τῶν ἄλλων δὲν τὶς ἐνδιαφέρουν. Εὐχαριστοῦνται νὰ ἀναμασοῦν τὶς σκοτοῦρες τους καὶ ἀπορροφοῦνται ἀπ' αὐτές. Εἶναι νευρικές;

"Οχι! Ἀποδίδουν ἁπλῶς μεγάλη σημασία στὶς ὑλικὲς μικρολεπτομέρειες τῆς ζωῆς καὶ δὲν ἐπιβάλλονται πάνω σ' αὐτές. Τὸ μόνο ποὺ πρέπει νὰ κάνουν εἶναι νὰ νικήσουν αὐτὴν τὴν ἐλλειψι διαυγοῦς κρίσεως ποὺ ἔχουν ἀναφορικὰ μὲ τὸν ἐξωτερικὸ κόσμο καὶ νὰ μάθουν νὰ δίνουν στὸ κάθε γεγονὸς τὴ σχετικὴ σημασία ποὺ τοῦ ἀναλογεῖ.

Εἶναι ζήτημα καθαρὰς λογικῆς.

★

ΣΑΣ ΠΙΑΝΟΥΝ ΝΕΥΡΙΚΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ; ...καὶ ἐπωφελεῖσθε ἀπ' αὐτὲς χρησιμοποιώντας τις σὰν ἀπειλή;

Οἱ γυναῖκες αὐτῆς τῆς κατηγορίας δὲν ἀγαποῦν τὶς ἀντιρρήσεις, δὲν δέχονται συζήτησι, πληγώνονται μὲ τὴν παραμικρὴ ἄρνησι, ποὺ ξαπολύει μέσα τους ἕνα καλοκουρδισμένο μηχανισμό. Στὸ ἀρχικὸ παράπονο προστίθεται τὸ κῦμα τῶν προηγουμένων πληγμάτων, ποὺ δὲν ἐλησμονήθηκαν ποτέ. Τότε, αὐτὴ ἡ ὀδυνηρὴ ἀπαρίθμησι προκαλεῖ μιὰ πραγματικὴ συγκίνησι. Λυποῦνται τὸν ἑαυτό τους, κλαῖνε γιὰ τὰ δυστυχήματά τους, τὴν ἀτυχία τους, τὴν ἐρημιά τους, τὴν ἐγκατάλειψί τους. Δὲν τὶς νοιώθουν οἱ ἄλλοι; Χωρὶς ἄλλο. Ὅλα τὰ ὑπόλοιπα ἐξαφανίζονται καὶ φθάνουν σὲ μιὰ κατάστασι ὑπερδιεγέρσεως ποὺ δὲν μποροῦν πιὰ νὰ τὴν κυριαρχήσουν.

Ἄκρα νευρικότης; "Οχι. Στὴν ἀρχὴ ὑπάρχει μιὰ ὑπερτροφία τοῦ ἐγώ, ποὺ πληγώνεται ἀπὸ τὴν πληθωρικὴ προσωπικότητα τῶν ἄλλων. Ὑπάρχει ἐπίσης μιὰ εὐαισθησία ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ πολὺ ζωηρὲς ἐκδηλώσεις. Ἡ ἀφετηρία τῆς κοίσεως εἶναι θεληματική. Κατόπιν κυριαρχεῖ ὁ θυμὸς καὶ τὰ συναισθήματα. Ὁ δυστυχισμένος σύζυγος δὲν μποροῦσε νὰ προβλέψη μιὰ τέτοια παραφορὰ καὶ τὸ κυριώτερο δὲν μπορεῖ νὰ κάνη τίποτα γιὰ νὰ τὴ σταματήση. Ἕνα μονάχα φάρμακο ὑπάρχει: οἱ γυναῖκες αὐτὲς πρέπει νὰ μάθουν νὰ μὴ θεωροῦν τὸν ἑαυτό τους ὡς τὸ κέντρο τοῦ σύμπαντος.

★

ΕΙΣΘΕ ΜΗΠΩΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΚΟΥΡΑΣΤΕΣ ; Βρίσκονται ἀδιάκοπα σὲ κίνησι. Προϊσέχουνε καὶ τὶς παραμικρὲς λεπτομέρειες μέσα στὸ σπίτι τους. Εἶναι τέλειες οἰκοδέσποινες, ἀλλὰ τὸ τέλειο σπιτικὸ τους καταντᾶ νὰ φαίνεται σὰν ἀκατοίκητο γιὰ τὸ σύζυγο καὶ γιὰ τὰ παιδιά τους. Δὲν βρίσκουν ποτὲ ἡσυχία μὲ τὴν ἀεικινησία τῆς συζύγου ἢ τῆς μητέρας τους. Οἱ ἀκούραστες αὐτὲς γυναῖκες νοιώθουν τὴν ἀνάγκη νὰ λὲν ὅ,τι τοὺς κατέβη στὸ κεφάλι καὶ δὲν παύουν νὰ μιλοῦν. Ἡ ἀγάπη τους παίρνει τὴ μορφὴ τῆς ἔγνοιας καὶ τῆς μέριμνας καὶ γίνεται καταθλιπτική.

— Εἶμαι τόσο νευρικὴ ποὺ δὲν μπορῶ νὰ μείνω ἥσυχη, λένε.

Πρόκειται γιὰ ζήτημα θελήσεως: οἱ γυναῖκες αὐτὲς μποροῦν νὰ μάθουν νὰ σταπαίνουν καὶ ἡ ἀνάπαυσι εἶναι συχνὰ ζήτημα πειθαρχίας. Ἂς ξοδέψουν τὴ μεγάλη τους ζωτικότητα σὲ κάτι πολὺ συγκεκριμένο, σὲ μιὰ ἐργασία πνευματικὴ ἢ χειρωνακτική.

★

ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΣΘΕ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ ΣΑΣ ; Γυναῖκες μὲ τέτοια διάθεσι δὲν μποροῦν νὰ ὑποφέρουν τὴν πίκρα τῶν ἄλλων. Ἔχουν τόσο τρυφερὴ καρδιά! Εἶναι ἀλόκληρη ὁδοιπορία ἀναστατωμένες μὲ τὰ ξένα δάσανα. «Ἄχ! Μὴ μοῦ μιλᾶτε γι' αὐτὴ τὴν ἱστορία. Δὲν ἀντέχουν τὰ νεῦρα μου. Εἶμαι ξέρετε τόσο εὐαίσθητη!».

Νομίζουν πὼς ἔτσι δείχνουν τὴ γυναικεία τους λεπτότητα. Συγκινοῦνται εὔκολα κλαῖνε μὲ τὸ τίποτα. Ἡ θαυμάσια αὐτὴ εὐαισθησία κρύβει συχνότατα τὸ χονδρὸ ἐγωϊσμό, τὴν ἔγνοια τῶν γυναικῶν αὐτῶν νὰ διατηρήσουν μὲ κάθε θυσία τὴν προσωπική τους ἡσυχία, τὴν ἀσήμαντη ἠθική τους ἀνεσι. Λίγη ἐνεργητικότητα καὶ λίγο πραγματικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς ἄλλους μποροῦν νὰ θεραπεύσουν αὐτὴ τὴ νευρικότητά τους, ποὺ τὴν καλλιεργοῦν σὰν πολύτιμο λουλούδι.

★

Ο ΜΥΘΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΝΕΥΡΑ. "Ολες αὐτὲς οἱ περιπτώσεις δὲν ἀνάγονται στὴν ἰατρική, ἀλλὰ στὴν ψυχολογία. Εἶναι ἀπὸ τὶς συνηθέστερες περιπτώσεις ποὺ συναντῶνται στὴ ζωὴ καὶ δὲν ἔχουν τὴν προέλευσί τους στὸ νευρικὸ σύστημα. Τὸ νευρικὸ σύστημα ἀντίθετα ὑφίσταται τὸν ἀντίκτυπο ἀπὸ τὶς συνθῆκες αὐτὲς καὶ τὴν κακὴ στάσι ἀπέναντι στὴ ζωή.

Πρέπει ὡστόσο νὰ ὁμολογήσουμε πὼς τὰ «νεῦρα» εἶναι ἕνα θαυμάσιο ἄλλοθι γιὰ ὅλες τὶς μικροαδυναμίες γιὰ τὸ αὐταρχικό, δεσποτικὸ πνεῦμα, γιὰ τοὺς ἐνωϊσμούς. Εἶναι ἕνας μῦθος, ἕνα εὕρημα. Εἶναι ἀλήθεια πὼς οἱ γυναῖκες ἔχουν μεγάλη φαντασία, πὼς δὲν ἀηδιάζουν παίζοντας κωμωδία, πὼς ἀρνοῦνται συχνὰ νὰ κοιτάζουν τὴν ἀλήθεια κατὰ πρόσωπο καὶ προτιμοῦν τὸ ἐγώ τους ἀπὸ τὴν εὐτυχία ἐκείνων ποὺ λένε πὼς ἀγαποῦν.

Μὰ κάποια μεγαλύτερη πνευματικὴ διαύγεια, λίγο περισσότερο θάρρος, λίγη γενναιοψυχία εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα γιατρικὰ γ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις. Καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα, ἡ βεβαιότης πὼς οἱ νευρικὲς γυναῖκες δὲν εἶναι ἀξιαγάπητες.

★

ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΝΕΥΡΑ ΣΑΣ: "Αν ἀνήκετε σ' αὐτὲς τὶς μισονευρικὲς γυναῖκες, ἀγαπητὴ ἀναγνώστρια, καταλ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ

Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΗΤΕΡΑ ΝΤΥΝΕΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΓΟΝΤΑΣ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ, ΠΟΥ ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΗΡΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΞΕΒΑΦΟΥΝ ΣΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ.

1. Μονόχρωμο κοστουμάκι στολισμένο μὲ λευκὸ ζιγκ-ζὰγκ στὸ κορσὰζ καὶ στὴ φούστα.

2. Φουστανάκι ξώπλατο μὲ μπρετέλες, ποὺ ἀνοίγει πάνω ἀπὸ ἕνα ἀσορτὶ σόρτ.

3. Πανταλονάκι σὸρτ μὲ τσέπη πίσω. Συμπληρώνεται ὅταν φυσᾶ μὲ μπλουζὸν γαρνιρισμένο στὸ τελειώμα μὲ λάστιχο.

4. Φουφουλίτσα ἀπὸ βουλάτη ποπλίνα, μὲ σοῦρες καὶ κορσὰζ ἡλιοθεραπείας.

5. Σκωτσέζικη φουφούλα, ξώπλατη, γαρνιρισμένη στὰ πίσω-πλάϊ μ' ἕνα προσθετὸ πούφ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ